

TIISTAI 16. JOULUKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

*

* *

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, viime kokountumisemme jälkeen julkisuuteen on tullut tietoja poliittisten ryhmien johtajien ja Tšekin tasavallan presidentin välisestä tapaamisesta, jossa jotkut ryhmien johtajista käyttäytyivät niin epäkohteliaasti ja moukkamaisesti, että se on minusta häpeäksi meille kaikille. Voisitteko te parlamentin varapuheenjohtajana nyt tässä yhteydessä vahvistaa, että parlamentti arvostaa kaikkia näkemyksiä, niin Lissabonin sopimuksen puolesta kuin sitä vastaan, ja että me kunnioitamme Tšekin tasavallan asemaa puheenjohtajavaltiona.

Puhemies. – (FR) Hyvä jäsen Hannan, minun asiani ei ole vahvistaa yhtään mitään, ja muistuttaisin teille, että parlamentti keskustelee tällä hetkellä kokonaan eri aiheesta. Olen varma, että voitte käyttää puheenvuoron sopivampana ajankohtana ja pyytää toimivaltaisia elimiä ottamaan asian huomioon.

2. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Äänestykset

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

3.1. EY:n ja Marokon Euro-Välimeri-sopimukseen liitetty pöytäkirja Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen johdosta (A6-0458/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

3.2. EY:n ja Albanian vakautus- ja assosiaatiosopimukseen liitettävä pöytäkirja Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0496/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

3.3. Euroopan yhteisön ja Kroatian väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen tehty pöytäkirja Bulgarian ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (A6-0490/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (äänestys)

3.4. EY:n ja Intian sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (A6-0471/2008, Gabriele Albertini) (äänestys)

3.5. Euron väärentämisen torjunta (A6-0499/2008, Gérard Deprez) (äänestys)

3.6. Euron väärentämisen torjunta (euroalueeseen kuulumattomat jäsenvaltiot) (A6-0503/2008, Gérard Deprez) (äänestys)

3.7. Yhtiöiltä vaaditut takeet niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (Kodifioitu toisinto) (A6-0465/2008, Diana Wallis) (äänestys)

3.8. Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavat verovapaudet (Kodifioitu toisinto) (A6-0466/2008, Diana Wallis) (äänestys)

3.9. Tietty eläinlääkintäalan kustannukset (Kodifioitu toisinto) (A6-0464/2008, Diana Wallis) (äänestys)

3.10. Eurometallirahojen kaltaiset mitalit ja rahakkeet (A6-0469/2008, Eoin Ryan) (äänestys)

3.11. Eurometallirahojen kaltaiset mitalit ja rahakkeet (soveltaminen euroalueen ulkopuolisiin jäsenvaltioihin) (A6-0470/2008, Eoin Ryan) (äänestys)

3.12. Lisätalousarvio nro 9/2008 (A6-0487/2008, Kyösti Virrankoski) (äänestys)

3.13. Mittayksiköt (A6-0476/2008, Arlene McCarthy) (äänestys)

3.14. Matkailun rannikkoalueisiin kohdistuvan vaikutuksen aluekehitykselliset näkökohdat (A6-0442/2008, Jamila Madeira) (äänestys)

3.15. Medialukutaito digitaalisessa maailmassa (A6-0461/2008, Christa Prets) (äänestys)

3.16. Euroopan koulutussäätiön perustaminen (uudelleenlaatiminen) (A6-0473/2008, Bernard Lehideux) (äänestys)

3.17. Eräiden säädösten mukauttaminen neuvoston päätökseen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY - mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn (neljäs osa) (A6-0301/2008, József Szájer) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komission mielestä on myönteistä, että viimeinen neljästä ehdotuksestamme, jotka koskivat olemassa olevien säädösten mukauttamista uuteen valvonnan käsittävään komiteamenettelyyn, hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Tähän liittyen komission haluaa antaa kaksi julkilausumaa, joiden tekstin toimitan parlamentin yksiköille sisällytettäväksi tämän istunnon pöytäkirjaan.

Ensimmäinen julkilausuma koskee komission antamaa sitoumusta toimenpide-ehdotusten toimittamisesta Euroopan parlamentille silloin, kun aikarajoja on supistettu, ja toinen valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn soveltamista menettelytapasääntöihin, joiden mukaisesti päivitetään yhteisön mustaa listaa toimintakiellossa olevista lentoliikenteen harjoittajista.

Toimenpide-ehdotusten toimittaminen Euroopan parlamentille

Aikarajoja, joiden kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat neuvoston päätöksen 1999/468/EY 5a artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti vastustaa toimenpide-ehdotusta, on muutamissa perussäädöksissä (direktiivi 2004/17/EY, direktiivi 2004/18/EY ja asetus (EY) N:o 2111/2005) supistettu neljään viikkoon tai kuukauteen. Toimittaessaan toimenpide-ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle

mainittujen säännösten mukaisesti komissio sitoutuu muulloin kuin Euroopan parlamentin lomakausina ottamaan huomioon sen, että Euroopan parlamentin on voitava pitää täysistunto ennen supistettujen aikarajojen umpeutumista. Samoin komissio toistaa olevansa sitoutunut noudattamaan Euroopan parlamentin ja komission välistä sopimusta menettelystä neuvoston päätöksen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti sopimuksen 16 kohdassa säädetyn ennakkovaroitusjärjestelmän suhteen.

(FR) *Sääntelymenettelyn soveltaminen*

Komissio pahoittelee päätöstä sääntelymenettelyn soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 2111/2005 8 artiklan 1 kohtaan. Se haluaa korostaa tässä yhteydessä, että kyseisessä artiklassa mainitut täytäntöönpanotoimet ovat menettelytapaan liittyviä ja hallinnollisluonteisia ja niillä lisätään täydentäviä yksityiskohtia perussäädöksessä annettuihin määräyksiin. Komissio toistaa pitävänsä tärkeänä lentoturvallisuuden mahdollisimman korkean tason takaamista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi se käyttää tiukkoja, kansainvälisesti tunnustettuja kriteerejä ja soveltaa niitä objektiivisesti; näin on aina tehty mustaa listaa päivitettäessä siitä lähtien, kun asetus (EY) N:o 2111/2005 tuli voimaan. Komission näkemyksen mukaan tämän työn olisi jatkossakin perustuttava puhtaasti teknisiin kriteereihin, ja sen vuoksi se katsoo, että menettelytapasääntöjen olisi jatkossakin taattava korkeatasoinen turvallisuus ja tehokkuus.

3.18. Siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustaminen (A6-0457/2008, Ona Juknevičienė) (äänestys)

3.19. Eurooppalainen yritysneuvosto (uudelleenlaatiminen) (A6-0454/2008, Philip Bushill-Matthews) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Philip Bushill-Matthews, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää aivan pienen huomion, joka kuitenkin koskee tärkeää periaatetta. Valiokunta on päässyt asiasta sopuun kolmikantaneuvotteluissa, ja jos parlamentti niin haluaa, sopimus myös menee läpi. Se ei ole lainkaan huono sopimus, mutta se on nostanut esiin tärkeän periaatteellisen kysymyksen, johon minun täytyy mielestäni kiinnittää puheenjohtajiston huomio tulevia tapauksia silmällä pitäen.

On tärkeää, että tunnustamme sen, ettei esittelijää ole nimitetty vain valiokuntansa vaan koko parlamentin esittelijäksi. Yllätyksekseni kolmikantaneuvottelut järjestettiin tarvittaessa ilman esittelijää, jos olin vastustanut niiden järjestämistä, mutta neuvosto halusi kolmikantaneuvotteluja ja valiokunnan säännöt sallivat sen.

Jotta esittelijä voisi olla koko parlamentin esittelijä, parlamentin olisi minun mielestäni, saatava ilmaista kokonaisnäkemyksensä mietinnöstä ennen kolmikantaneuvottelujen aloittamista. Sitä kutsutaan demokratiaksi, ja suosittelen sitä puhemiehistölle.

(Suosionosoituksia)

3.20. Puolustukseen liittyvien tuotteiden siirrot (A6-0410/2008, Heide Rühle) (äänestys)

3.21. Moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksyntä (A6-0329/2008, Matthias Groote) (äänestys)

3.22. EAKR, ESR, koheesiorahasto (tuloja tuottavat hankkeet) (A6-0477/2008, Stavros Arnautakis) (äänestys)

3.23. Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot (A6-0483/2008, Giuseppe Gargani) (äänestys)

– Ennen äänestystä (suulliset tarkistukset tarkistuksiin 62, 65 ja 75)

Giuseppe Gargani, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, esittelijänä haluan ehdottaa kolmea suullista tarkistusta: johdanto-osan 12 kappaletta koskevaan tarkistukseen 62 – se on äänestyslistalla, jos pystytte siitä seuraamaan – ehdotan, että koko sulkeissa oleva lause, joka alkaa sanoilla ”vuotuiset määrät” ja päättyy ”vuotuinen talousarvio”, poistetaan.

Äänestyslistalla olevaan tarkistukseen 65, joka koskee johdanto-osan 12 c kappaletta, ehdotan, että sanojen ”parlamentin jäsenten avustajat” ja ”kattaa kokonaiskustannukset” väliin lisätään sulkuihin seuraava lause: ”Tarvittavista vuotuisista määristä päätetään vuotuisessa talousarviomenettelyssä.”

Tarkistukseen 75, joka koskee 131 artiklaa, suullinen tarkistukseni sanan ”avoin” lisääminen sanaan ”viitekehys”, jolloin lopullinen sanamuoto olisi ”avoin viitekehys”.

Nämä ovat ne suulliset tarkistukset, jotka esitän parlamentille esittelijän ominaisuudessa. Toivon, että ne hyväksytään.

(Suulliset tarkistukset hyväksyttiin.)

– Ennen lopullista äänestystä

Giuseppe Gargani, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kysyisin komissiolta, hyväksyykö se kaikki parlamentin äsken hyväksymät tarkistukset.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen siihen, että toimielinten kesken päästiin sopuun yhteisestä tekstistä parlamentin jäsenten avustajien asemaa koskeviksi säännöiksi.

Komission puolesta voin tänään vahvistaa, että hyväksymme tämän tekstin, jossa on säilytetty alkuperäisen ehdotuksemme olennainen sisältö. Komissio laati tämän ehdotuksen vastauksena Euroopan parlamentin pyyntöön, jonka puhemies Pötteringin oli esittänyt puheenjohtaja Barrosolle osoittamassaan kirjeessä. Vain kahdeksan kuukauden kuluttua pyynnön esittämisestä olette nyt antaneet tukenne parlamentin, neuvoston ja komission kesken käytyjen, erittäin rakentavien keskustelujen tulokselle. Tämän ehdotuksen myötä komissio teki ensimmäistä kertaa kymmeneen vuoteen aloitteen sääntöjä koskevan keskustelun aloittamiseksi, ja uskomme vakaasti, että tällä kertaa onnistumme. Meidän on nyt hyödynnettävä tämä tilaisuus. Siksi sitoudun myös komission puolesta puolustamaan tätä tekstiä siihen asti, kunnes se on lopullisesti hyväksytty neuvostossa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (FR) Arvoisa komission jäsen Wallström, olen varma, että parlamentti on tyytyväinen julkilausumaanne.

Siirrymme nyt nimenhuutoäänestykseen saattaaksemme päätökseen asian, joka on ollut vireillä melkein 30 vuotta.

Nautitaan nyt tästä hetkestä.

– Äänestyksen jälkeen

Giuseppe Gargani, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen toki kiitollinen arvoisalle komission jäsenelle, mutta pyytäisin kuitenkin huomiotanne hetkeksi, sillä minun on luettava teille poliittinen julistus, toimielinten yhteinen poliittinen julistus, josta on sovittu neuvoston kanssa.

”Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat, että Euroopan parlamentin jäsenten valtuutettuja avustajia koskevaan uuteen järjestelmään siirtyminen ei sinänsä johda kuin mahdollisen indeksoinnin seurauksena Euroopan unionin yleisen talousarvion Euroopan parlamenttia koskevaan pääluokkaan otettujen parlamentin jäsenten avustamiseen tarkoitettujen määrärahojen lisäykseen vuoden 2008 talousarvioon tähän tarkoitukseen otettuihin määrärahoihin verrattuna, sanotun kuitenkin vaikuttamatta perustamissopimuksessa määrättyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.

Euroopan parlamentti palauttaa mieleen Euroopan parlamentin puhemiehistön 17. heinäkuuta 2008 vahvistamien Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeiden 69 artiklan 2 kohdan, jossa määrätään, että parlamentin puhemiehistö voi muuntaa maksamiensa avustajakulujen kokonaismäärän vuosittain indeksin mukaiseksi.

Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat, että jos komissio ehdottaa Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 96 artiklan 11 kohdan mukaisesti, että työttömyysvakuutusmaksuja mukautetaan Euroopan parlamentin jäsenten valtuutettujen avustajien kyseiseen järjestelmään sisällyttämisen johdosta, Euroopan parlamentin maksut rahoitetaan jostakin sopivasta budjettikohdasta ja maksetaan Euroopan parlamenttia koskevan talousarvion pääluokan kokonaismäärärahoista.

Euroopan parlamentti ja neuvosto muistuttavat lisäksi, että perustamissopimuksen 248 artiklan 4 kohdan 2 alakohdan mukaan tilintarkastustuomioistuin voi milloin tahansa, varsinkin erityiskertomuksin, esittää huomautuksia erityisistä kysymyksistä tai yhteisön muun toimielimen pyynnöstä lausuntoja.

Euroopan parlamentti sitoutuu kuulemaan parlamentin jäsenten valtuutettujen avustajien tulevaa edustuselintä kaikista muutoksista, joita tehdään muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 125 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sisäiseen päätökseen.”

Tämä on julistus, josta sovittiin neuvoston kanssa, ja haluaisin siihen liittyen jakaa muutaman ajatuksen parlamentin kanssa, ja voin melko turvallisin mielin sanoa, että neuvosto varmasti yhtyi näihin ajatuksiin. Olemme saaneet valmiiksi mietinnön aiheesta, joka, kuten arvoisa puhemies totesi, on ikivanha ja josta on keskusteltu vuosia. Oikeudellisten asioiden valiokunta on kuitenkin tehnyt perusteellista työtä. Se sai tehtäväkseen pohtia vain muutamassa päivässä ehdotusta, joka oli tullut komissiolta mutta jonka oli jostain syystä laatinut Rouren valiokunta – tarkoitan siis puheenjohtaja Rourea. Kiitokset hänelle. Suurella ylpeydellä voin todeta, että oikeudellisten asioiden valiokunta on tutkinut perinpohjaisesti ongelmaa, jonka kollegani tiesivät hankalaksi.

Olemme löytäneet tasapainoisen ratkaisun, johon sisältyy jäsenten perustavanlaatuinen oikeus valita vapaasti omat avustajansa; sitä korostetaan kauttaaltaan koko kehyksessä. Ratkaisumme synnyttää avoimuutta, luo selkeät säännöt ja muuttaa siten epävarmaa tilannetta. Arvoisa puhemies, olen puolustanut oikeudellisten asioiden valiokuntaa. Olen myös kirjoittanut puhemies Pötteringille kirjeen, jossa muistutan, että valiokunta on käynyt aiheesta laajan keskustelun, niin kuin sen velvollisuutena on, ja uskon sen löytäneen oikean tasapainon. Kolmikantaneuvottelujen onnistumisesta minun täytyy kiittää komissiota ja neuvostoa, jotka tekivät yhteistyötä, mutta ennen kaikkea minun on syytä kiittää koordinaattoreita, kollegojani ja sihteeristön Maria Joséta, joka on antanut erityisen suuren panoksen tähän lopputulokseen, jonka vahvistamme tänään.

Toivon, että kollegani äänestävät ehdotuksen puolesta; seuraavien parin vuoden aikana näemme, onko tällä säädöksellä huomattava vaikutus parlamenttimme työhön.

Puhemies. – (FR) Paljon kiitoksia, jäsen Gargani.

Koska tämä on tosiaan ollut ryhmätyön tulosta, minäkin otan vapauden onnitella Martine Rourea erinomaisesta työstä, jota hän on tehnyt työryhmänsä kanssa johtaen sitä määrätietoisella otteella.

Haluan tietenkin kiittää myös pääsihteeriamme, joka on osoittautunut loistavaksi neuvottelijaksi aiheesta käydyissä neuvotteluissa. Ilman hänen päättäväisyyttään mikään tästä ei olisi ollut mahdollista. Samoin kiitän neljää viimeisintä Euroopan parlamentin puhemiestä: Hans-Gert Pötteringiä, joka oli innokas saamaan asian päätökseen, Josep Borrell Fontellesia, jonka ansiosta saatoimme ottaa ratkaisevan askeleen säännösten hyväksymisessä, Pat Coxia, joka mahdollisti eri sääntöjen erottamisen toisistaan ja tietenkin Nicole Fontainea, joka lähes kymmenen vuotta sitten ampui lähtölaukauksen prosessille, jonka tuloksena meillä nyt on lopultakin edessämme tämä mietintö.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen pahoillani jos tämä vaikuttaa imartelulta, mutta suonette sen anteeksi. Kaikki eivät nimittäin ehkä tiedä, että se, joka asian pani alulle puhemiestistössä vuosia sitten, olitte juuri te, ja koska ette itse voinut sanoa sitä, minä sanon. Siksi haluan ryhmäni ja myös muiden puolesta kiittää teitä työstänne parlamentin varapuhemiehenä.

Puhemies. – (FR) Kiitos kaikille. Olen sitä mieltä, että uusi säännöstö voi toimia esimerkkinä muille parlamenteille kaikkialla maailmassa.

3.24. Pääomavaatimukset (toteutussuunnitelma) (B6-0623/2008) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan vain sanoa, että parlamentti äänestää tänään ensimmäistä kertaa uuden, valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti komission lainsäädäntöehdotuksen hylkäämisestä tai hyväksymisestä. Äänestyksen pohjana olevan vakavaraisuusdirektiivin esittelijänä pyytäisin teitä antamaan tukenne tälle päätöslauselmaesitykselle, joka hyväksyttiin yksimielisesti talous- ja raha-asioiden valiokunnassa.

Näin Euroopan parlamentti voi antaa selkeän viestin komissiolle. Vaadimme kohtuullista tasapainoa komission yhteispäätösmenettelyssä ehdottamien asioiden ja komission yksin komiteamenettelyssä käsittelemien asioiden kesken.

Komissio on tehnyt komiteamenettelyssä konkreettisia, luottoluokituslaitoksiin liittyviä ehdotuksia, jotka eivät rajoitu pelkkiin teknisiin näkökohtiin ja jotka on sen vuoksi palautettava yhteispäätösmenttelyyn.

Meidän on varmistettava lainsäädäntömme yhtenäisyys. Tällä hetkellä meillä on edessämme mietinnöt luottoluokituslaitoksista ja vakavaraisuusdirektiivistä sekä yksi komiteamenettelyssä tehty ehdotus. Tavoitteenamme on, että kaikesta keskusteltaisiin yhteisesti yhteispäätösmenttelyssä, jolla on selkeä päämäärä, ja siksi pyydän tukeanne.

(Suosionosoituksia)

3.25. Yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavat käytännöt (A6-0446/2008, Simon Busuttil) (äänestys)

*
* *

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, nyt kun komission varapuhemies on paikalla, voisinko esittää hänelle pyynnön viestinnästä vastaavana komission jäsenenä? Kuukausi sitten parlamentin Euro-Itämeri-työryhmä antoi päätöslauselman EU:n ja Venäjän huippukokouksesta, joka on parlamentille hyvin tärkeä asia. Emme ole vielä saaneet siitä kuittausta, vastauksesta puhumattakaan. Voisitteko kenties ottaa asian esiin komissiossa? Asia on parlamentille hyvin tärkeä.

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kyllä, tietenkin selvitän asian. Pidän huolen siitä, että saatte vastauksen mahdollisimman pian.

4. Äänestysseilykset

Suulliset äänestysseilykset

– Mietintö: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, eurooppalainen yritysneuvosto on ollut olemassa 14 vuotta, ja nyt sitä on jo korkea aika muuttaa. Äänestin mietinnön puolesta, koska se tarjoaa viimeinkin mahdollisuuden eurooppalaisen yritysneuvoston mukauttamiseen uusiin olosuhteisiin. Meillä on runsaasti niin kutsuttuja eurooppayhtiöitä, eli toisin sanoen yrityksiä, jotka toimivat useissa EU-maissa. Siksi eurooppalaisen yritysneuvoston vastuualaa oli tarpeen muuttaa vastaamaan uusia vaatimuksia. Meidän on annettava tukemme tälle mietinnölle vaikka vain siksi, että se takaa sen, että kaikissa niissä yrityksissä, joissa tehdään rajat ylittävää työtä ja joissa on otettava huomioon työntekijöiden rajatylittäviä huolenaiheita, työntekijät myös ovat todella edustettuina eurooppalaisissa yritysneuvostoissa.

– Mietintö: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämänkaltaisissa tilanteissa on joskus paikallaan palata lähtökohtiin ja kysyä, miksi ylipäättään tarvitsemme tällä alalla EU:n säännöksiä. Jos myyjä haluaa myydä jotakin ja ostaja ostaa ja molemmat ovat tyytyväisiä käytettäviin mittayksiköihin, ei varmaankaan ole minkään hallituksen asia, Euroopan unionista nyt puhumattakaan, tulla heidän väliinsä ja julistaa liiketoimintaa laittomaksi. Tämä saattaa kuulostaa turhankin syvälliseltä tai teoreettiselta, mutta kotimaassani on ollut vireillä oikeusjuttuja, jotka ovat vieneet runsaasti aikaa ja aiheuttaneet suurta ahdistusta ihmisille vain siksi, että he ovat käyneet kauppaa asiakkaidensa kanssa sellaisilla mittayksiköillä, joihin asiakkaat ovat tottuneet. Tämä

on taas yksi esimerkki siitä, miten valta on siirtynyt pois kansallisvaltioilta ja sellaisille EU:n toimielimille, joita emme voi äänestää.

Haluaisin vain toistaa vaatimuksemme Lissabonin sopimusta koskevan kansanäänestyksen järjestämisestä: *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Martine Roure (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on todellakin historiallinen päivä parlamenttillemme. Olemme tehneet paljon työtä päästäksemme tähän: sanoisin jopa, että tämä asiakirja on ollut tekeillä 15 vuotta.

Tarina on teillekin tuttu, olettehan toiminut puheenjohtajana työryhmässä, joka varsin perustellusti katsoi, että parlamentin jäsenten avustajien asemaa koskevat säännöt olivat tärkeä asia. Meille tämä on suuren työn huipentuma. Kuten totesitte, aiemmat puhemiehet ennen Pötteringiä ovat antaneet kukin oman panoksensa tähän lopputulokseen: juuri äsken esitin kiitokseni Nicole Fontainelle tavatessani hänet portaissa.

Minun täytyy myös sanoa, että erityisesti haluaisin kiittää työryhmää, jossa olitte itsekin mukana. Tähän työryhmään kuuluivat Ingo Friedrich, Astrid Lulling, James Nicholson, Mia De Vits ja Diana Wallis – toivottavasti en unohtanut ketään – ja täytyy sanoa, että ryhmässä vallitsi suurenmoinen yhteisvastuullisuuden ilmapiiri, jonka ansiosta onnistuimme työssämme. Haluan myös antaa tunnustusta oikeudellisten asioiden valiokunnalle, joka nappasi vuorollaan viestikapulan ja pystyi vastaamaan haasteeseen nopealla toiminnallaan: paljon kiitoksia.

– **Mietintö: Simon Busuttil (A6-0446/2008)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, onnittelen esittelijää mietinnöstä. Kannatin äänestyksessä hänen suosituksiaan, koska olen saanut kirjaimellisesti satoja yhteydenottoja äänestäjiltäni eri puolilta East Midlandsia, Nottinghamista Daventryyn, Glossopista Lincolnin. Nämä ihmiset ovat joutuneet vaikeuksiin yrityshakemistoyhtiö European City Guiden kanssa, josta yrittävät nyt päästä eroon. Kyseinen yhtiö käytännössä huijaa ihmisiä lähettämällä perättömiä laskuja ja uhkailemalla oikeustoimilla, ellei laskuja makseta. Mainoksia ei kuitenkaan koskaan julkaista luettelossa, jota yhtiö väittää myyvänsä.

European City Guide on ollut yksi suurimmista valituksenaiheista kaikkien niiden 10 vuoden aikana, joina olen ollut tämän parlamentin jäsenenä. Itse asiassa ensimmäiset valitukset tulivat aivan ensimmäisessä kirje-erässä heti tultuani valituksi ja viimeisin saapui sähköpostiini tänä aamuna. Siksi olen erittäin tyytyväinen voidessani vaihteeksi kannattaa jotakin parlamentin ehdotusta.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, edellisen puhujan tavoin haluan antaa esittelijälle tunnustusta mietinnöstä, joka käsittelee selvästikin hyvin tärkeää aihetta. Monet meistä ovat saaneet äänestäjiltään kirjeitä, joissa kysellään tästä huijauksesta. Muutamat hyvin huolestuneet ihmiset, muun muassa monet pienyritykset eri puolilta EU:ta, ovat kirjoittaneet Lontoon vaalipiiriin toimistooni ja kertoneet joutuvansa maksamaan vaaditun rahasumman ja haluavansa välttää oikeudenkäynnin.

Tämä on yksi niistä asioista, joissa EU on hyvä. Tiedän kyllä, että suhtaudun varsin kriittisesti pitemmälle menevään poliittiseen ja taloudelliseen yhdentymiseen, mutta olen myös tyytyväinen voidessani tuoda esiin asioita, joissa Euroopan unioni toimii hyvin. Joskus meidän pitäisi keskittyä siihen, missä me olemme hyviä, ja yrittää unohtaa osa niistä asioista, joissa emme ole niin hyviä, eli lakata yrittämästä valaa kaikkia samaan muottiin.

Tätä tapausta on kutsuttu yhdeksi ensimmäisistä eurohuijauksista, mutta se ei tosiasiassa ole ensimmäinen eurohuijaus. Jos haluatte tietää, mitä muita eurohuijauksia on, katsokaapa Euroopan perustuslakia ja Lissabonin sopimusta. Meille on kerrottu, että Lissabonin sopimus on täysin eri asia kuin Euroopan perustuslaki, mutta todellisuudessa se on tismalleen sama asia, ja se, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilta viedään oikeus äänestää siitä, on todellinen huijaus ja demokratian kiistämistä.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, vetoamusvaliokunnan puheenjohtajana voin sanoa, että valiokunta oli hyvin tyytyväinen siitä, että parlamentti hyväksyi ehdotukset, joita esitimme yrityshakemistoyritysten, kuten European City Guiden, epäreiluja käytäntöjä käsittelevään mietintöluonnokseen ja jotka perustuivat saamiimme tietoihin tällaisista käytännöistä. Mietinnön laati jäsen Busuttil, ja haluanakin onnitella häntä tästä menestyksestä. Koko vetoamusvaliokunta ja sen sihteeristö tekivät työtä mietinnön eteen. Haluan kiittää kaikkia mukana olleita, erityisesti esittelijä Busuttia, sekä kaikkia niitä jäseniä, jotka hyväksyivät päätöslauselman. Päätöslauselmahan sai lähes yksimielisen kannatuksen parlamentissa.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tämä ei ole ainoa ala, jolla maksua vaaditaan palveluista, joita ei koskaan toimiteta. Siksi kannatan vahvasti tätä mietintöä ja äänestin sen puolesta. Haluaisin myös todeta, etten pystynyt äänestämään muutamasta ensimmäisestä mietinnöstä, joista toimitettiin tänään äänestys. Parlamentin eteen rakennetun tiesulun vuoksi minä ja monet muutkin jäsenet jäimme istuntosalin ulkopuolelle. Haluan esittää vastalauseen tällaisen tilanteen johdosta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen niin tyytyväinen siitä, että City Guidea ja yrityshakemistoja käsittelevä mietintö on saanut valtavan kannatuksen, ja onnittelen esittelijää työstä. Tämä on kansalaisilta lähtöisin oleva asia, johon parlamentti on vastannut. Se koskettaa yksityishenkilöitä, yhdistyksiä, kouluja ja yrityksiä, jotka joutuvat koordinoinnin puutteen vuoksi kukoistavien epärehellisten yritysten ryöväämiksi.

Toivon, että tänäpäiväinen äänestys antaa sellaisen viestin, että ihmisten kannattaa katsoa huolellisesti, mitä allekirjoittavat, ja toisaalta että parlamentti kuuntelee heidän huoliaan, että me vaadimme sekä jäsenvaltioiden että EU:n tason toimia, joilla lopetetaan rahan nyhtäminen yrityksiltä väärin perustein.

Tämä on hieno päivä esittelijä Simon Busuttillille ja hieno päivä vetoamusvaliokunnalle, joka on ajanut tätä asiaa eteenpäin joka vaiheessa. Oikein odotan, että saan lähestyä äänestäjiäni – niitä satoja, jotka ovat ottaneet minuun yhteyttä tämän asian tiimoilta – ja kertoa todellisesta edistymisestä.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin esittää yleisen huomautuksen. Minäkään en pystynyt osallistumaan pariin ensimmäiseen äänestykseen tänään, koska pääsy parlamenttirakennukseen oli estetty. Minun mielestäni on täysin mahdotonta hyväksyä, että ranskalainen poliisi estää parlamentin virka-ajossa olevaa ajoneuvoa saapumasta parlamenttirakennukselle. Tällaista tapahtuu vain Strasbourgissa. Jos tämä toistuu, saatatpa kallistua niiden kannalle, jotka vastustavat parlamentin toimipaikan säilyttämistä Strasbourgissa. Kuvaamani kaltaisia tilanteita ei nimittäin synny Brysselissä.

– Mietintö: Gérard Deprez (A6-0499/2008)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoron antaakseni äänestysesityksen euron väärentämisen torjunnasta. Onko aihe tulossa käsittelemään?

Puhemies. – (FR) Koska aiheesta ei ole käyty keskustelua, työjärjestyksen mukaan myöskään suullisia äänestysesityksiä ei anneta. Teillä on siis kaksi vaihtoehtoa: voitte joko esittää kannanottonne kirjallisena, tai sitten, kun meillä kerran on hieman aikaa, voitte esittää sen suullisesti ja se merkitään muistiin kirjallisena.

Esittää se sitten suullisesti.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olettepa te kiltti. Toivottavasti ette joudu koskaan katumaan sitä.

Brittiläiset konservatiivit äänestivät tyhjää tuota kuuluisaa euroa koskevassa äänestyksessä. Teimme sen siksi, että katsomme sen olevan kunniallinen teko niiltä, jotka eivät halua liittyä yhteisvaluutta-alueeseen. Haluamme jättää valuuttaa koskevan päätöksenteon niille jäsenvaltioille, joissa kyseinen valuutta on käytössä. Parin viime kuukauden aikana on kuitenkin käynyt yhä selvemmin ilmi, että muutamat varsin kokeneetkaan parlamentin jäsenet eivät aina toimi kunniallisella tai kunnioittavalla tavalla. Hiljattain muutamat Tšekin presidentin luona vierailulla olleet ryhmien puheenjohtajat osoittivat toimillaan kaikkea muuta kuin sellaista kunnioitusta, jota demokraattisen eurooppalaisen valtion presidentti ansaitsisi.

EU-vaalien lähestyessä monet täällä paikalla olevat jäsenet valittelevat, että heistä tuntuu, etteivät äänestäjät ota heitä vakavasti tai anna heille heidän ansaitsemaansa kunnioitusta. Ehkä kannattaisi miettiä sitä, että kunnioitusta voi saada vain, jos on valmis itekin osoittamaan sitä etenkin niille, joilla on periaatteellisia näkemyksiä, joista on itse eri mieltä. Näyttää siltä, että vanhat vallankumoukselliset eivät koskaan kuole: he vain unohtavat, minkä puolesta olivat taistelemassa!

– Mietintö: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, äänestin Garganin mietintöä vastaan, koska katson, että tämä ehdotus, joka meillä nyt on tässä edessämme, loukkaa pahasti jäsenten oikeuksia. Kyse on vielä neuvoston asetuksesta, jonka osalta meillä on vain oikeus tulla kuulluksi. Haluaisin huomauttaa – enkä halua mitenkään vähätellä oikeudellisten asioiden valiokunnan työtä – että tämän parlamentin jäsenten avustajia koskevan neuvoston asetuksen vaikutuksiin liittyy lukuisia ratkaisemattomia kohtia ja ongelmia.

Talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä olen aina ollut sitä mieltä, että parlamentin jäsenten avustajien asemaa koskeville säännöille olisi pitänyt kiireesti tehdä jotakin. Olen aina ollut yksi niistä, jotka ovat maksaneet työntekijöidensä sosiaaliturvamaksut ja palkanneet heidät asianmukaisin ehdoin. Ne jäsenet, jotka eivät ole menetelleet näin, ovat niin sanotusti hankkineet meille tämän neuvoston asetuksen riesaksemme. Olisi ollut parempi, jos parlamentin hallinto olisi reagoinut aiemmin ja auttanut nykyisen mallin täytäntöönpanossa. Tämä malli ei ole lainkaan huono, ja haluamme säilyttää sen ainakin paikallisten avustajiemme osalta. Se olisi ollut parempi ratkaisu kaikkien vapauden kannalta.

– **Mietintö: Simon Busuttil (A6-0446/2008)**

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vielä yhtyä Simon Busuttilille esitettyihin onnitteluihin hänen mietinnöstään sekä samalla pahoitella eri yrityshakemistoyhtiöiden ikäviä temppuja.

Yksi seikka, jota ei usein tunneta, on se, miten aggressiivisesti nämä yhtiöt perivät maksujaan. European City Guiden ja muiden yrityshakemistojen uhrin ovat perustaneet verkkosivuston nimeltä Stop the European City Guide levittämään tietoisuutta tällaisten huijausten vaaroista sekä auttamaan uhreina olevia pienyrityksiä, urheiluseuroja, hyväntekeväisyysjärjestöjä ynnä muita puolustautumaan ja välttämään huijatuksi tulemistä. Näiden yrityshakemistoyhtiöiden omistajat ovat kuitenkin uhkailleet sivuston perustajia ja yrittäneet saada internet-palveluntarjoajaa poistamaan sivuston. Sen seurauksena isännöin nyt itse kyseistä sivustoa omalla verkkosivustollani, koska ilmeisesti Euroopan parlamentin jäsenen kimppuun ei uskalleta käydä.

Kehottaisin kuitenkin kaikkia tämän huijauksen uhreja tai potentiaalisia uhreja hyödyntämään tätä organisaatiota toimintansa koordinointiin ja tekemään kanssamme yhteistyötä lainsäädännön porsaanreikien tukkimiseksi, niin että kaikki tämäntyyppiset huijaukset saadaan viimeinkin lopetettua.

Kirjalliset äänestyselitykset

– **Suositus: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0458/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestän tämän EU:n ja Maghreb-maiden suhteisiin kuuluvan sopimuksen puolesta.

Haluan kuitenkin käyttää hyväkseni tilaisuutta muistuttaa Marokon toistuvista ihmisoikeusloukkauksista sekä siitä, ettei se ole kunnioittanut Sahrawi-kansan tilanteeseen liittyviä kansainvälisiä velvoitteitaan. Nyt on yksinkertaisesti vaadittava, että asiaan liittyviä lukuisia YK:n päätöslauselmia noudatetaan. Sahrawi-kansalle on vahvistettava itsemääräämisoikeus kokonaisena kansana. Tämä on kolonialismin viimeinen pesäke Afrikassa, eikä kansainvälinen yhteisö voi enää vaieta. Euroopan on kannettava vastuunsa tässä asiassa.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Olen täysin samaa mieltä siitä, että meidän on pidettävä tärkeinä Euroopan unionin ja sen naapureiden, etenkin Välimeren maiden, välisiä suhteita. Marokon kuningaskunta on aina korostanut tarvettaan tiivistää suhteitaan Euroopan unioniin, ja meidän velvollisuutenamme tulisi olla varmistaa, että tämä yhteistyö kasvaa ja vahvistuu jatkossakin.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä luonnosta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan Euro–Välimeri-sopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä institutionaalisten ja kaupallisten suhteiden kehittämiseksi Marokon kanssa.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Ilman Marokon toimia Länsi-Saharassa olisin äänestänyt tämän päätöslauselman puolesta. Minulla ei ole mitään EU:n ja Marokon välisiä yhteyksiä ja vuorovaikutusta vastaan. Ansaitakseen tukeni Marokon täytyy kuitenkin ensin kunnioittaa ihmisoikeuksia ja lopettaa Länsi-Saharan kansan sortaminen.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää EY:n ja Marokon Euro–Välimeri-sopimukseen liitettävää pöytäkirjaa koskevassa äänestyksessä. Syyni eivät liity mitenkään Saryusz-Wolskin mietinnön teknisiin yksityiskohtiin vaan ovat pikemminkin poliittisia. Marokon miehitys Länsi-Saharassa, Saharan demokraattisen arabitasavallassa, sen sota maansa vapauttamiseen tähtääviä vastarintataistelijoita vastaan sekä ihmisoikeusrikkomukset siviiliväestöä kohtaan vaativat väistämättä jonkinlaista, edes pientä protestia. Toivon vain, että olisin voinut tehdä enemmän.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatan Saryusz-Wolskin suositusta, joka koski luonnosta neuvoston päätökseksi Euro–Välimeri-sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä ja assosiaatiosuhteen luomisesta jäsenvaltioiden ja Marokon kuningaskunnan välille. Mielestäni

parlamentin tulisi antaa suostumuksensa tällaisen sopimuksen solmimiselle Bulgarian ja Romanian liittyttyä unioniin, mikä edellyttää sopimuksen muuttamista. Näin Marokko voisi edetä nopeammin tullitariffien poistamisessa joiltakin maahan tuotavilta tuotteilta.

– Suositus: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0496/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestän Albanian kanssa tehtävän yhteistyön tiivistämistä käsittelevän Saryusz-Wolskin mietinnön puolesta.

Maantieteellisesti Albanian alue kuuluu Eurooppaan, ja meidän velvollisuutemme on auttaa tuota kovia kokenutta kansakuntaa tiivistämään asteittain suhteitaan yhteisön toimielimiin. Tämä on mietinnössä omaksuttu lähestymistapa. Viime kuukausina olen tavannut tiranalaisia yliopisto-opiskelijoita: tunnen, että Albanian nuoren sukupolven keskuudessa on voimakasta ja jatkuvasti kasvavaa halua liittyä Euroopan unioniin. Tämä sukupolvi ymmärtää tarpeen päästä eroon siitä historiallisesta eristyneisyydestä, josta maa on kärsinyt, ja näkee ne mahdollisuudet, joita liittyminen yhteiselle matkalle 27 eurooppalaisen kumppanin kanssa tuo mukanaan. Teemme työtä tuon tavoitteen saavuttamiseksi.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Minusta on erittäin tärkeää tarjota Albanian kaltaisille maille tarpeellista kannustusta, jolla autetaan niitä niiden valmisteluissa Euroopan unioniin liittymistä varten. Assosiaatiosopimuksen tekeminen on erittäin tärkeä askel tähän suuntaan.

– Suositus: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0490/2008)

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Kroatia on EU:n jäsenyyttä hakeva ehdokasvaltio, joten olen sitä mieltä, että assosiaatiosopimus on merkittävä askel, joka osaltaan vahvistaa asianomaisen maan ja eurooppalaisen perheen välisiä siteitä.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä neuvoston ja komission päätösehdotusta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Bulgarian tasavallan ja Romanian Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä institutionaalisten ja kaupallisten suhteiden kehittämiseksi Kroatian kanssa.

– Mietintö: Gabriele Albertini (A6-0471/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Lentoliikenteen alalla Intian markkinat kuuluvat tällä hetkellä maailman nopeimmin kasvaviin. Markkinoiden avautuminen ja pyrkimykset houkutella yksityistä ja ulkomaista pääomaa Intian lentoliikennemarkkinoille nähdään osana toimenpiteitä, joita tarvitaan kehitettäessä ja nykyaikaistettaessa Intian ilmailualaa kasvavan kysynnän ja kuluttajien toiveiden tyydyttämiseksi. Intian ilmailualalle on pitkään ollut tyypillistä rajoittava lähestymistapa, rajallinen pääsy markkinoille ja voimakas valtion valvonta, mutta viime vuosina Intia on ottanut ratkaisevia askeleita kohti entistä avoimempia ja kilpailua suosivia lentoliikenteen markkinoita.

Intian poikkeuksellisista kasvuluvuista ja asteittaisesta markkinoiden avautumisesta johtuen maa tarjoaa uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja vahvaa kasvupotentiaalia myös eurooppalaisille lentoyhtiöille, lentokonevalmistajille ja palveluiden tarjoajille.

Vaikka tavoitteiden onkin oltava kunnianhimoisia, täysin avoimen lentoliikennealueen kehittäminen Intian kanssa voi kestää kauan, ja sitä voidaan parhaiten kehittää vaiheittain, jotta mahdollistetaan kitkaton siirtyminen ja markkinoiden yhdentyminen yhdenvertaisia toimintaedellytyksiä koskevien uusien sääntöjen asteittaisen täytäntöönpanon pohjalta. Tämän vuoksi kannatan yhteisön ja Intian välisen horisontaalisen sopimuksen tekemistä.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Tämä mietintö selventää tiettyjä kohtia, jotka olivat aiemmin epäselviä ja jotka olisivat saattaneet johtaa vääriin tulkintoihin. Uusilla säännöksillä lisätään menettelytapojen avoimuutta ja varmistetaan, ettei niillä ole vaikutusta liikenneoikeuksien määrään tai jakautumiseen. Aiemmat käytännöt olivat kilpailulainsäädännön vastaisia, joten tähän erilliseen kahdenväliseen sopimukseen on nyt sisällytetty tiettyjä säännöksiä, joilla järjestelmä saadaan lailliseksi.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta seuraavista syistä:

- Sopimuksen 2 artiklalla korvataan perinteiset kansalliset nimeämislausekkeet yhteisön nimeämislausekkeella, minkä ansiosta kaikki yhteisön lentoliikenteen harjoittajat voivat hyödyntää sijoittautumisoikeutta.

- Sopimuksen 4 artiklalla kahdenvälisiin sopimuksiin lisätään kilpailua rajoittavia määräyksiä (esimerkiksi pakolliset kaupalliset sopimukset lentoyhtiöiden välillä) EU:n kilpailulainsäädännön mukaisesti.

Intian tasavallan hallituksen kanssa käydyissä horisontaalista sopimusta koskeissa sopimusneuvotteluissa korostettiin sitä, että sopimus ei vaikuta liikenneoikeuksien määrään tai jakautumiseen. Tämän vuoksi ehdot määriteltiin Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kirjeessä Intialle.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Esittelijä Albertini on varsin perustellusti sitä mieltä, että EY:n ja Intian välistä nykyistä sopimusta olisi tarpeen muuttaa. Olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että laajemmalla sopimuksella tulisi säännellä muun muassa maa- ja lentoturvallisuutta, ilmaliikenteen hallintaa, ympäristöä, teknologiaa ja tutkimusta koskevaa sääntely-yhteistyötä. Sopimuksessa voitaisiin käsitellä myös liiketoimintakysymyksiä ja teollista yhteistyötä.

Minusta olisi hyvä viitata Intian ja Yhdysvaltojen väliseen sopimukseen, joka voisi toimia hyödyllisenä esimerkkinä meille. Kannatan ehdotusta, että liikenne- ja matkailuvaliokunta antaisi ensin puoltavan lausunnon yhteisön ja Intian välisen horisontaalisen sopimuksen tekemisestä.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puolsin äänestyksessä Gabriele Albertinin mietintöä Euroopan yhteisön ja Intian sopimuksesta tietyistä lentoliikenteen näkökohdista. Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että Yhdysvaltojen ja Intian vuonna 2005 allekirjoittamasta kahdenvälisestä sopimuksesta ja sitä seuranneesta kapasiteetti- ja hinnoittelurajoitusten sekä markkinoille pääsyä koskevien määrällisten rajoitusten poistosta saaduista myönteistä kokemuksista olisi otettava oppia myös EU:ssa, sillä vastaavanlainen sopimus olisi hyödyksi paitsi ilmailualalla toimiville eurooppalaisille yritysille, myös lentoliikennepalvelujen käyttäjille. On kuitenkin syytä korostaa, että sopimus olisi vasta lähtökohta ja että Intian lentoliikenteen täydellinen vapauttaminen voi toteutua vasta, kun tässä määritellyt toimenpiteet on pantu täytäntöön. Näin siksi, ettei taloudellinen yhteistyö etenisi sosiaalista kehitystä nopeammin, niin kuin usein käy.

– Mietintö: Gérard Deprez (A6-0499/2008)

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Esittelijän tavoin pidän turvallisuutta ja väärentämisen torjuntaa tärkeänä asiana. Tätä kamppailua meidän on käytävä päivittäin, sillä liikkeellä oleva väärennetty raha heikentää taloutta koko Euroopan unionissa, ei vain euroalueeseen kuuluvissa maissa. Valitettavasti tätä laitonta toimintaa harjoittavat rikolliset päivittävät tekniikkaansa jatkuvasti ja ottavat käyttöön uusia laitteita. Siksi on ensiarvoisen tärkeää, että tarjoamme kaiken mahdollisen avun ja hyödynnämme käytössämme olevia resursseja, jotta sekä EU:n yhteisillä että kunkin yksittäisen maan viranomaisilla olisi käytössään tällaisen rikollisuuden torjuntaan tarvittavat välineet.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta neuvoston asetukseksi euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 muuttamisesta, koska se on realistinen ja tehokas ehdotus euron väärentämisen torjumiseksi.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun myönteisesti näihin molempiin mietintöihin: ensimmäiseen, joka käsittelee euron väärentämisen torjunnan edellyttämiä toimenpiteitä, ja toiseen, jonka aiheena on euron väärentämisen torjunnan edellyttämien toimenpiteiden laajentaminen. Kuten olen todennut useissa eri yhteyksissä, päätös laskea liikkeeseen 500 euron ja 200 euron seteleitä, eli viisi kertaa ja kaksi kertaa suurempia kuin suurimmat liikkeelle lasketut dollarin tai jenin setelit, tekevät eurosta houkuttelevan valuutan sekä rahanpesua että väärentämistä silmällä pitäen. Nyt me viimein ryhdymme toimiin viimeksi mainitun ongelman torjumiseksi, mutta ensiksi mainittu kaippaa edelleen lisätoimia.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Mietinnön tarkoituksena on muuttaa aiempaa asetusta, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annettua asetusta (EY) N:o 1338/2001, sekä lisätä jäsenvaltioiden toimivaltaa siten, että sallittaisiin väärennetyn rahan tunnistimien säätämiseen käytettävän väärennetyn rahan siirrot jäsenvaltioiden kesken. Nykyisen lainsäädännön mukaan tällaiset siirrot ovat kiellettyjä.

Junilistan on samaa mieltä euron väärentämisen torjunnan tärkeydestä. Me kuitenkin katsomme, että asia kuuluisi euroa valuuttanaan käyttävien maiden hoidettavaksi. Ruotsin ja muiden euroalueen ulkopuolisten maiden ei pitäisi puuttua siihen, miten euroalueen maat hoitavat asian. Tästä syystä olemme äänestäneet tyhjää tästä mietinnöstä toimitettavassa äänestyksessä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Laaja käyttöalue tekee eurosta houkuttelevan kohteen väärentäjille. He tuottavat niin korkealaatuisia väärennettyjä seteleitä ja kolikoita, joissa on jopa jäljitelty niiden turvaominaisuuksia, että kadunmies menee helposti lankaan ja kelpuuttaa väärennetyn 50 euron setelin. Myyntiautomaatit eivät myöskään ole turvassa väärentäjiltä. Joidenkin valuuttojen viime aikoina läpikäymä myllerrys on vielä omiaan lisäämään euron merkitystä, ja rikollisjoukot pyrkivät hyödyntämään sen.

Jos haluamme euron olevan mahdollisimman turvallinen valuutta, meidän on lisättävä toimiamme useilla rintamilla. Toisaalta on parannettava itse valuuttaa ja toisaalta on tarjottava ihmisille enemmän tietoa sen turvaominaisuuksista, koska euron turvallisuuden parantaminen ei juuri hyödytä, jos ihmiset eivät edelleenkaan tunne asiaa. Lopuksi muistutan, että meidän on tehostettava taisteluaamme väärentäjäliigoja vastaan. Nykyään täytäntöönpanopuolella harjoitettava näännytyspolitiikka onkin lopetettava välittömästi. Tämä mietintö on vasta ensimmäinen askel kohti turvallisempaa euroa, mutta äänestin kuitenkin sen puolesta.

– Mietintö: Gérard Deprez (A6-0503/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Puolsin äänestyksessä belgialaisen kollegamme Gérard Deprezin mietinnön perusteella ehdotusta neuvoston asetukseksi, jolla muutetaan euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä vuonna 2001 annettua asetusta. Meidän on ryhdyttävä kiireellisiin toimiin, koska kuten sekä kansalliset asiantuntijat että yhteisön toimielimet ovat korostaneet, tarvitaan sitovaa lainsäädäntöä, joka velvoittaisi luottolaitokset varmentamaan liikkeessä olevien euroseteleiden ja -kolikoiden aitouden. Kannatan tätä asetusluonnosta, joka velvoittaisi luottolaitokset ja muut vastaavat laitokset tarkistamaan vastaanottamiensa euroseteleiden ja -kolikoiden aitouden, ennen kuin laskevat ne takaisin liikkeeseen euroseteleiden osalta Euroopan keskuspankin ja eurokolikoiden osalta komission määrittelemien menettelyjen mukaisesti. On syytä korostaa, että muutokset eivät automaattisesti koske niitä jäsenvaltioita, jotka eivät kuulu euroalueeseen; se on erinomainen asia.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta neuvoston asetukseksi euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi, annetun asetuksen (EY) N:o 1339/2001 muuttamisesta, koska katson tämän laajennuksen olevan hyödyksi euron väärentämisen torjunnassa koko EU:n alueella.

– Mietintö: Diana Wallis (A6-0465/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan aloittaa onnittelemalla Diana Wallisia hänen tekemästään erinomaisesta työstä. Olemme erityisen herkässä talouden käännekohtassa, jossa Yhdysvalloista alkanut kriisi, joka aluksi kosketti vain rahoitusala, on valitettavasti alkanut ulottaa vaikutuksiaan reaalielämään kaikkialla maailmassa. Tilanteen vakavuutta korostaa se, että ensimmäistä kertaa kapitalistiset maat pyytävät apua valtiolta, jota vielä muutama viikko sitten pidettiin historiallisena vihollisena.

Valtion tehtävänä on yksinkertaisesti määrätä säännöt. Siksi meidän on syytä suhtautua myönteisesti käsillä olevaan mietintöön, jossa annetaan uusia, entistä tiukempia säännöksiä yhtiöiltä vaadituista takeista niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa.

Samalla huomautan, että tutkittuaan ehdotusta neuvoa-antava ryhmä päätyi yksimielisesti siihen johtopäätökseen, että ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta.

– Mietintö: Diana Wallis (A6-0466/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta neuvoston direktiiviksi luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista, sillä tutkiessaan ehdotusta neuvoston direktiiviksi, jolla kodifioidaan 28. maaliskuuta 1983 luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista annettu direktiivi 83/183/ETY, neuvoa-antava ryhmä päätyi yksimielisesti siihen

johtopäätökseen, että ehdotuksessa ainoastaan kodifioidaan aikaisemmat säädökset niiden asiasisältöä muuttamatta.

– Mietintö: Eoin Ryan (A6-0469/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Eurometallirahojen kaltaisia mitaleja ja rahakkeita voidaan väärinkäyttää kahdella tavalla: Ensinnäkin kansalaiset voivat uskoa, että metalliesineet ovat laillisia maksuvälineitä. Toiseksi mitaleja ja rahakkeita voidaan käyttää vilpillisesti kolikkokäyttöisissä laitteissa, jos niiden koko ja niiden metallin ominaisuudet ovat lähellä eurokolikoita. Siksi on ehdottoman tärkeää, että mitalien ja rahakkeiden yhdennäköisyyttä eurokolikoiden kanssa koskevat kriteerit määritellään tarkemmin.

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Olen esittelijän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että meidän on pyrittävä rajoittamaan rahanpesijöiden toimintaa laatimalla säännöksiä, joilla tehdään selkeä ero laillisten maksuvälineiden ja muiden kolikoiden välille, niin että voimme mahdollisimman pitkälti estää väärinkäytökset.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tietenkin EU:n kannalta on tärkeää varmistaa, ettei eurokolikoiden kanssa samanlaisia mitaleja tai kolikoita valmisteta. Useita vuosia sitten esimerkiksi Itävallassa oli liikkeellä eurokolikoiden teknisillä ominaisuuksilla varustettuja Turkin liiran kolikoita. Valitettavasti EU ei näytä ottavan symboleja vakavasti. Esimerkiksi eurokolikoiden kansallisia tunnuspuolia suunniteltaessa EU ei katsonut olevansa vastuussa Slovenian suunnitelmasta käyttää Itävallan symboleja, mikä oli silkkaa provokaatiota.

Euroopan unioni ei myöskään esittänyt vastalauseitaan Georgian presidentin Mihail Saakashvilin esiintymisestä EU:n lipun edessä useissa televisiohaastatteluissa, aivan kuin hänen maansa olisi Euroopan unionin jäsen. Tämä välinpitämättömyys ei kuitenkaan näytä ulottuvan kaikille aloille. On tärkeää, että kansalaiset eivät sekoita eurokolikon näköisiä rahakkeita oikeisiin euroihin, minkä vuoksi äänestin Ryanin mietinnön puolesta.

– Mietintö: Kyösti Virrankoski (A6-0487/2008)

David Casa (PPE-DE), kirjallinen. – (MT) Maailmantaloudessa ja etenkin Euroopan taloudessa eletään vaikeita aikoja, ja sen vuoksi on pidettävä huolta siitä, että teemme kaikkemme sellaisen vakauden luomiseksi, jonka avulla pääsemme taas eteenpäin ja taloutemme pääsee elpymään tästä miinukselle jääneestä vuodesta.

Nigel Farage ja Jeffrey Titford (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue äänesti tämän mietinnön puolesta, koska 4,9 miljardia euroa käyttämättömiä määrärahoja palautetaan kansallisille hallituksille.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) On hyvä, että varat maksetaan takaisin jäsenvaltioille silloin, kun rakennerahastojen käyttöaste on alhainen.

Tämän lisätalousarvion toisessa osassa käsitellään hätäapua ja rahoitusvälineen perustamista elintarvikkeiden hinnannousuun liittyvää nopeaa toimintaa varten kehitysmaissa. Meillä on omat epäilyksemme esitetyn 262 miljoonan euron määrärahan suhteen. Asia ei ole aivan niin yksinkertainen. On olemassa monia esimerkkejä siitä, miten EU on polkenut elintarvikkeiden hintoja kehitysmaissa ja saanut kehitysmaiden paikalliset elintarviketuottajat laskemaan hintojaan. Näin tehdessään EU on jarruttanut kehitysmaiden omaa paikallista elintarviketuotantoa. Nyt se haluaa rientää apuun esittämällä lyhytaikaiseksi ratkaisuksi hätäapua. Sen sijaan tarvitaan EU:n yhteisen maatalouspolitiikan ja EU:n maataloustuotteille maksamien vientitukien muuttamista. Tältä osin emme voi siis kannattaa lisätalousarviota.

Koska valtaosa lisätalousarviosta nro 9/2008 koostuu käyttämättömien rakennerahastojen rahoitusosuuksien palautuksista, olemme päättäneet äänestää mietinnön puolesta kokonaisuudessaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kannattaisimme lisätalousarvioon sisältyvää ehdotusta hätäavusta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) EU:n talousarvioon vuodeksi 2008 tehty 4,5 miljardin euron vähennys rakenne- ja koheesiorahastoihin on syynä siihen, että äänestimme tätä mietintöä vastaan.

Vuosiksi 2007–2013 laadittua monivuotista rahoituskehystä ei ole alun alkaenkaan noudatettu, etenkin koheesiopolitiikan määrärahojen käytön osalta.

Niin sanotut perustelut – niin kuin ohjelmia koskevan päätöksenteon ja täytäntöönpanon viivästyminen – eivät selitä sitä, miksi jo toisena vuonna peräkkäin näitä summia ei ole joko otettu lainkaan mukaan EU:n talousarvioon tai niitä on myöhemmin alennettu. Sitä paitsi EU:n vuoden 2009 talousarviossa rakenne- ja koheesiopolitiikkaan varatut määrarahat ovat pienemmät kuin vuonna 2007, ja nyt eletään kriisivuotta.

Jos jäsenvaltioissa on vaikeuksia toimenpideohjelmien täytäntöönpanossa, ongelmat olisi pyrittävä selvittämään (esimerkiksi lisäämällä yhteisön yhteisrahoitusosuutta).

Ei ole hyväksyttävää, että näitä "vaikeuksia" käytetään perusteluna sellaisten määrärahojen alentamiseen, joita tulisi käyttää tuotannonalojen tukemiseen ja työllisyyden edistämiseen koheesiomaissa, muun muassa Portugalissa.

Lisäksi käyttämättömiä määrärahoja alkaa kasaantua, jolloin on vaara, että ne jäävät kokonaan käyttämättä, koska niihin sovelletaan n+2- ja n+3-sääntöjä ja koska se, että osa ohjelmien rahoituksesta tulee kyseisten maiden kansallisista talousarvioista, aiheuttaa ongelmia.

– **Mietintö: Jamila Madeira (A6-0442/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Jos lasketaan yhteen kaikkien 27 jäsenvaltion rantaviiva, Euroopan unionilla on rantaviivaa yhteensä 89 000 kilometriä. Tälle Euroopan rannikkoalueelle on tyypillistä valtava monimuotoisuus, sillä monet eurooppalaisista suurkaupungeista ja pääkaupungeista sijaitsevat rannikolla.

Joidenkin alueiden koko olemassaolo on riippuvainen niistä ympäröivästä rannikosta; esimerkiksi jotkin syrjäiset alueet elävät pelkästään matkailun ja mereen liittyvien elinkeinojen varassa. On kuitenkin myös sellaisia alueita, joilla rannikon pinnanmuodostus saa aikaan sen, ettei alueen taloudellinen kehitys ole riippuvainen matkailusta, tai joilla matkailu ei ole erityisen tärkeää bruttokansantuotteella mitattuna. Joidenkin ennusteiden mukaan vuonna 2010 noin 75 prosenttia väestöstä elää rannikkoalueilla. Tällainen asutuksen laajamittainen keskittyminen rannikoille on selvä merkki siitä, että meidän on analysoitava käytännön tasolla matkailun vaikutuksia rannikkoalueille, tai tarkemmin ottaen sen vaikutuksia kansalliseen, alueelliseen ja paikalliseen talouteen.

Siitä syystä tarvitaan rannikkomatkailun yhdenmukaista sääntelyä koskevaa lainsäädäntöä.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Matkailu on elintärkeää EU:n rannikkoalueiden sosiaalis-taloudellisen kehityksen kannalta.

Tästä syystä kannatan sellaisten erityisvälineiden käyttöönottoa, joka edistää entistä yhtenäisempiä ja kestävämpiä kehitystä koskevia strategioita ja vähentää näin matkailun kausiluonteisuutta näillä alueilla. Ainostaan tällä tavoin pystymme parantamaan taloudellista kilpailukykyä ja vastaamaan yhteiskunnallisiin tarpeisiin, eli luomaan pysyvämpiä työpaikkoja ja parantamaan elämän laatua. Samalla olisi kiinnitettävä huomiota luonnon- ja kulttuurivarojen suojeluun sekä edistettävä vastuullisen matkailun malleja.

Vaikka matkailu ei tällä hetkellä kuulu EU:n toimialaan, on kuitenkin tärkeää pyrkiä välttämään sirpaloituneita, alakohtaisia ja joskus varsin epäjohdonmukaisia toimia EU:n tasolla. Näin ollen meidän olisi taattava yhtenäistetty ja johdonmukainen lähestymistapa tehostamalla samaa tarkoitusta varten jo käytössä olevia välineitä, kuten koheesiopolitiikkaa, ympäristöpolitiikkaa, meripolitiikkaa ja sosiaalipolitiikkaa.

Minulla ei ole epäilystäkään siitä, etteikö rakennerahastoilla voisi olla myönteinen vaikutus rannikkoalueiden kehitykseen. On kuitenkin sääli, että investointeja koskevien tietojen puuttumisen vuoksi emme saa tietää niiden todellisista vaikutuksista.

Samoin on valitettavaa, että rannikkoalueita ei mainita erityisesti kauden 2007–2013 eri toimintaohjelmissa. Kannatan esittelijän pyrkimystä tarkistaa tilannetta, jotta siihen voidaan saada aikaan muutoksia.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Jamila Madeiran mietintö Euroopan rannikkomatkailusta on vaikeaselkoinen ja monimutkainen, ja siitä puuttuu selkeästi määritellyt tavoitteet, mutta siinä on kuitenkin selkeästi hyvin alentuva lähestymistapa. Minä en ymmärrä, miten EU:n matkailuala hyötyisi siitä, että Euroopan parlamentti kehottaisi jäsenvaltioita rakentamaan pyöräteitä (kohta 7) tai alentamaan lentokenttäveroja (kohta 32). Rannikkomatkailun edellytykset ovat Kreikassa aivan erilaiset kuin esimerkiksi Ruotsissa. Tämän vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Rannikkoalueiden kestäväan kehitykseen liittyvät asiat ovat äärimmäisen tärkeitä Portugalin kaltaisille EU-maille, joissa on alueita, jotka ovat erittäin riippuvaisia tietyistä merellisistä toiminnoista.

Yksi tällaisista toiminnoista on rannikkomatkailu, joka on yksi peruspilari EU:n strategiassa, jolla pyritään tuomaan Eurooppaa lähemmäs merta. Sen vuoksi EU:n on otettava rannikkomatkailu yhdeksi poliittiseksi painopistealueekseen. Ilmeisestä vauraudestaan huolimatta Euroopan ja etenkin Portugalin rannikkoalueet

kärsivät päätöksentekijöiden epäonnistuneiden toimien ja huonon suunnittelun aiheuttamista vakavista rajoituksista.

EU:n olisi luotava strategia, jonka puitteissa käsiteltäisiin nimenomaan matkailuun liittyviä kysymyksiä ja jossa ne yhdistettäisiin laajempaan kontekstiin, kuten esimerkiksi EU:n meripolitiikkaan, meristrategiadirektiiviin, rannikkoalueiden yhdenmukaista käyttöä ja hoitoa koskevaan strategiaan, Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin sekä Natura 2000 -verkoston avulla toteutettavaan ympäristöpolitiikkaan.

Tämä mietintö sisältää nämä ja muutamia muita ehdotuksia, joita pidän ratkaisevan tärkeinä EU:n rannikkoalueiden matkailun kehittämisen kannalta. Siitä syystä äänestin mietinnön puolesta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan vastustaa kaikkia EU:n toimielinten yrityksiä sisällyttää matkailuala lainsäädäntövaltansa piiriin. Matkailuala ja alan kehittämiseen tarkoitetut investoinnit ovat asioita, joita kunkin jäsenvaltion on käsiteltävä erikseen.

Näin ollen Junilistan katsoo, että esimerkiksi infrastruktuuriin ja pysyviin liikenneyhteyksiin tehtävistä investoinneista olisi päätettävä asianomaisessa jäsenvaltiossa eikä niillä saisi kuormittaa EU:n muiden osien veronmaksajia.

Junilistan kyseenalaistaa myös esittelijän pyrkimyksen saada Euroopan parlamentti tukemaan taloudellisen toiminnan säilymistä sesongin ulkopuolella. Tällaista ehdotusta tuskin voidaan pitää muuna kuin pyrkimyksenä luoda rajat ylittävää työsuhdeturvaa.

Toisin kuin esittelijä, me myös vastustamme alueiden komitean toivomaa Euroopan rannikkorahaston perustamista.

Junilistanin jäsenet ovat sen vuoksi äänestäneet tätä mietintöä vastaan kokonaisuudessaan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme selkeästi eri mieltä joistakin mietinnön kohdista, mutta siitä huolimatta kannatamme suurta osaa sen sisällöstä, erityisesti niitä lukuisia tarkistuksia, joita olemme itse esittäneet ja puolustaneet, kuten esimerkiksi seuraavaa kohtaa: ”tähdentää, että alan työntekijöiden oikeudet on taattava, siten että tuetaan laadukkaita työpaikkoja ja työntekijöiden pätevöitymistä, mikä pitää sisällään muun muassa asianmukaisen ammattikoulutuksen, pitkäaikaisten sopimusten yleisemmän käytön ja oikeudenmukaisen ja kohtuullisen palkkatason sekä työolojen parantamisen”.

Pahoittelemme kuitenkin, että muutamat muut tarkistukset hylättiin:

- ”katsoo, että matkailun tulisi olla alueellista koheesiota, taloudellista kehitystä ja työllisyyttä edistävä tekijä aluetasolla, sekä korostaa, että matkailua tulisi lähestyä yhteisön politiikassa ja varojen käytössä monialaisesti erityisesti luomalla erityinen yhteisön ohjelma, jolla täydennettäisiin jäsenvaltioiden toimia alan kehittämiseksi ja synergioiden luomiseksi yhteiskunnallisten ja taloudellisten toimijoiden kesken”.

- ”muistuttaa, että tietyt matkailuun keskittyneet rannikkoalueet ovat joutuneet kärsimään nykyisessä vuosien 2007–2013 rahoituskehityksessä niin kutsutun tilastovaikutuksen vuoksi, ja vaatii sen vuoksi EU:n tason korvaavia toimenpiteitä kyseisille alueille”, kuten Algarvelle.

Sérgio Marques (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Tässä matkailun rannikkoalueisiin kohdistuvan vaikutuksen aluekehityksellisiä näkökohtia käsittelevässä mietinnössä korostetaan matkailun olevan välttämätöntä näiden Euroopan unionin alueiden sosiaalis-taloudellisen kehityksen kannalta.

Tämä aihe on äärimmäisen tärkeä, sillä EU:n jäsenvaltioilla on yhteensä 89 000 kilometriä rantaviivaa, ja lisäksi saaret, saarijäsenvaltiot ja syrjäiset alueet ovat voimakkaasti riippuvaisia matkailusta.

Rannikkojäsenvaltioiden on näin ollen laadittava kansallisen tason ja aluetason erityisstrategioita ja integroitua suunnitelmia rannikkoalueiden matkailun kausiluontoisuuden tasoittamiseksi ja paikallisyhteisöjen vakaamman työllisyyden ja paremman elämänlaadun varmistamiseksi.

Puolsin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa korostetaan rannikkomatkailun sekä EU:n koheesio-, meri-, kalastus-, ympäristö-, liikenne-, energia-, sosiaali- ja terveyspolitiikkojen välisen yhdenmukaisen lähestymistavan tarpeellisuutta luotaessa synergioita ja vältettäessä ristiriitaisia tukitoimia.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kun ajatellaan, miten tärkeä meren tarjoamia mahdollisuuksia hyödyntävä kokonaisvaltainen strategia on Euroopalle, millainen taloudellinen arvo matkailulla on ja millaisen lisän se voi tuoda Euroopan maiden talouteen, ja kun vielä lisäksi muistetaan, että jollakin tavalla olisi

pystyttävä vastaamaan niihin ongelmiin, joita aiheutuu käynnissä olevasta talouskriisistä ja liikeyritysten toiminnan siirtämisestä muualle, on helppo ymmärtää, että meidän on tärkeää saada laadittua erityinen rannikkoalueiden matkailua käsittelevä strategia, joka olisi osa matkailuun ja mereen liittyviä kokonaisvaltaisia strategioita.

Koska nämä molemmat ajatukset on otettu huomioon mietinnöissä, joiden valmistelussa olin itsekkin mukana (kestävän matkailun tulevaisuutta käsittelevässä mietinnössä esittelijänä ja EU:n meristrategiaa käsittelevässä mietinnössä varjoesittelijänä), pidän käsillä olevaa mietintöä onnistuneena. Meidän on kuitenkin tunnustettava, ettei riitä, että meillä on rannikkomatkalustrategia, jonka sisältönä on edellä mainittujen kahden kokonaisvaltaisen strategian suurin yhteinen nimittäjä. Meidän on yleisemminkin pyrittävä luomaan yrittäjyyttä suosiva taloudellinen ympäristö, jossa hyödynnetään tätä valtavaa voimavaraa – tai näitä voimavaroja – siten, että samalla kun niitä käytetään tämän päivän tarpeisiin, varmistetaan myös, että niitä käytetään kestävällä ja vastuullisella tavalla.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin rannikkomatkailun aluekehitysnäkökohtia käsittelevän Jamila Madeiran mietinnön puolesta. Vaikka matkailu ei kuulukaan Euroopan unionin toimialaan eikä sitä varten sen vuoksi myöskään ole erityisiä rahoitusvälineitä, minusta olisi kuitenkin tarpeen arvioida niinkin merkittävän alan kuin rannikkomatkailun vaikutusta alueelliseen kehitykseen sekä kaikkien jäsenvaltioiden taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen koheesioon. Olen esittelijä Madeiran kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on toimittava koordinoitusti ja omaksuttava yhtenäinen lähestymistapa ympäristö-, energia-, meri- ja liikennepolitiikan strategioihin, jotta erilaiset matkailun edistämiseen tähtäävät toimet olisivat yhdenmukaisia ja hyödyttäisivät rannikkoalueiden asukkaita ja Euroopan taloutta yleensäkin.

Margie Sudre (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Rannikkoalueilla ja etenkin syrjäisimmillä alueilla matkailu on usein pääelinkeino, mutta sillä on toisinaan myös kielteisiä vaikutuksia johtuen kausiluonteisuudesta ja vähän ammattitaitoa vaativasta työstä, rannikon ja sisämaan vähäisestä yhteenkuuluvuudesta, talouden monipuolisuuden vähyydestä sekä luonnon- ja kulttuuriperinnön köyhtymisestä. Ongelmiin on kuitenkin olemassa ratkaisu, joka voisi koostua seuraavanlaisista toimista.

Ongelmia voidaan ehkäistä vähentämällä työn kausiluonteisuutta ja tarjoamalla vaihtoehtoisia matkailumuotoja (esimerkiksi liike- ja kulttuurimatkailu, lääkinnällinen matkailu, urheilu- ja maaseutumatkailu) rannikkoalueiden perinteet säilyttäen.

Pyritään saamaan aikaan yhdenmukainen lähestymistapa rannikkomatkailun sekä EU:n koheesio-, meri-, kalastus-, ympäristö-, liikenne- ja energiapolitiikkojen kesken synergioiden luomiseksi ja hankkeiden johdonmukaisuuden parantamiseksi.

Parannetaan infrastruktuurin tasoa siten, että kulkuyhteydet alueelle sesongin ulkopuolisena aikana paranevat, mutta pyritään kuitenkin samalla torjumaan ilmastonmuutosta kestävää paikallista joukkoliikennettä kehittämällä.

Parannetaan palvelujen laatua kehittämällä ammattikoulutusta ja tukemalla markkinoiden muutoksiin sopivia matkailumahdollisuuksia, joiden avulla pärjätään paremmin kilpailussa.

Markkinoidaan uusia matkakohteita, muun muassa syrjäisimpiä alueita, ja nostetaan rannikkomatkailu 20. toukokuuta vietettävän Euroopan meripäivän sekä Euroopan parhaita matkailukohteita koskevan kokeiluhankkeen pääteemaksi.

– Mietintö: Christa Prets (A6-0461/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjallinen. – (LT) Globalisaation ja uuden tieto- ja viestintätekniikan nopean kehittymisen aikakaudella uudet joukkotiedotusvälineet tunkeutuvat yhä tuntuvammin kaikille elämäniloille. Yhteiskunnan on enemmän kuin koskaan ennen pystyttävä seuraamaan tätä nopeaa teknistä muutosta ja opittava käsittelemään informaatiotulvaa. Joukkotiedotusvälineet voivat toimia myös eräänlaisina portinvartijoina, valita tärkeitä teemoja, ja tällä on myös vaikutusta jokapäiväiseen elämämme. Tämä valinta tehdään kuitenkin vain yksilön näkökulmasta ja siksi se tuskin on kovin objektiivista. Medialukutaidon tulisi auttaa ihmisiä selviämään näistä haasteista ja tulemaan järkeviksi median käyttäjiksi.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE-DE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme Christa Pretsin (Euroopan parlamentin sosialistiryhmä, Itävalta) laatimaa, medialukutaitoa digitaalisessa maailmassa käsittelevää mietintöä (A6-0461/2008) vastaan. Mietinnössä esitetyt ehdotukset

ovat toissijaisuusperiaatteen vastaisia. Emme halua yhteistä eurooppalaista mediakasvatusta kaikille lapsille kaikissa jäsenvaltioissa. Yksittäisten jäsenvaltioiden on saatava suunnitella opetusohjelmansa kansallisten olosuhteidensa mukaisesti.

Emme myöskään usko, että lasten vanhemmilla tai vanhemmilla ihmisillä yleensä olisi heikko medialukutaito.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Sekä perinteisillä että uusilla joukkotiedotusvälineillä on merkittävä sija jokapäiväisessä elämässämme. Sen vuoksi on tärkeää, että Euroopan kansalaiset pystyvät ymmärtämään, analysoimaan ja arvioimaan vastaanottamaansa informaatio- ja kuvatulvaa pystyäkseen hyödyntämään sitä parhaalla mahdollisella tavalla. Tällaiset taidot ovat nyt entistäkin tärkeämpiä, kun internetin käyttö on yleistynyt eivätkä kuluttajat ole enää pelkkiä vastaanottajia, vaan yhä enemmän aktiivisia toimijoita.

Meille käsiteltäväksi jätetty mietintö, jota henkilökohtaisesti kannatan, sopii tähän kuvioon. Se on osoitus poliittisesta halukkuudesta ryhtyä toimiin kaikkien ihmisten oikeuksien ja vapauksien turvaamiseksi digitaalisessa ympäristössä.

Mietinnössä vaaditaan laadukkaan medialukutaidon vakiinnuttamista kaikille kansalaisille, etenkin kaikkein nuorimmille. Sen tavoitteena on, että kukin joukkoviestintäväline otetaan koulutuksessa erikseen huomioon. Mietinnössä myös vahvistetaan, että kaikilla on oikeus saada käyttää tieto- ja viestintätekniikkaa. Siinä kannustetaan järjestämään laadukasta koulutusta, joka tukee vastuullista ja kunnioittavaa asennetta teollis- ja tekijänoikeuksia kohtaan. Mediakasvatus on keskeinen voimavara tiedostavien, aktiivisten kansalaisten kouluttamisessa ja auttaa myös osaltaan Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Esittelijä pyrkii saamaan aikaan eritasoista eurooppalaista mediakasvatusta, joka olisi tähdätty perheille, kouluille, vanhuksille ja vammaisille. Se on tietenkin hyvä ajatus, mutta ei kuulu EU:n tasolle. Kapea-alaisemman mutta tiiviimmän EU:n kannattajana katson, että tämä on asia, joka kunkin jäsenvaltion tulisi järjestää itse. Sen vuoksi äänestin mietintöä vastaan.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Christa Pretsin laatiman, medialukutaitoa digitaalisessa maailmassa käsittelevän mietinnön puolesta, koska olen sitä mieltä, että tämä ongelma on ratkaistava pikaisesti. Tänä digitaalisen tiedon aikana tietoyhteiskunnan ulkopuolelle jäämisestä voi tulla uusi syrjinnän ja epätasa-arvon muoto. Olen samaa mieltä mietinnössä esitetyistä tavoitteista, etenkin laajakaistayhteyksien käyttömahdollisuuksien laajentamisen tukemisesta, pyrkimyksestä pienentää jäsenvaltioiden välisiä eroja tällä alalla sekä tarpeesta investoida tämän alan koulutukseen.

Katson myös, että meidän on seurattava tarkasti tiedotusvälineiden keskittymistä, jotta vältetään oligopolien syntyminen, joka saattaisi vaarantaa tiedon avoimuuden ja moniarvoisuuden.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Meidän mielestämme medialukutaito on jäsenvaltioiden asia. Euroopan parlamentin käsiteltävänä oleva luonnos sisältää toki joitakin hyviä neuvoja (ja toisia, jotka eivät ole aivan niin hyviä), mutta kyseessä on yksistään jäsenvaltioiden asia.

Mietinnön ehdotukset ulottuvat myös jäsenvaltioiden koulujärjestelmissä noudatettaviin opetussuunnitelmiin. Junilistan on jo aiemmin huomauttanut täällä parlamentissa – ja huomauttaa nyt uudestaan – että jäsenvaltiot ovat yksin vastuussa opetuksen järjestämisestä ja opetussuunnitelmien sisällöstä.

Suurissa puheissa puhutaan paljon toissijaisuudesta, mutta todellisuus on toisenlainen. EU:n tulisi keskittyä rajat ylittäviin asioihin ja pysyä erossa niistä asioista, joista jäsenvaltiot voivat päättää itse tai joita on jo säännelty muilla kansainvälisillä sopimuksilla.

Tästä syystä olemme äänestäneet tätä päätöslauselmaesitystä vastaan.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Medialukutaito on digitaalisella aikakaudellamme yhä tärkeämpää. Vaikka kulttuurimme globalisoituu jatkuvasti, Pretsin mietinnössä tunnustetaan aivan perustellusti, että nimenomaan paikallisilla instansseilla on keskeinen rooli medialukutaidon kehittämisessä. Paikallisilla palveluilla on paljon annettavaa, ja suhtaudun sen vuoksi myönteisesti tähän mietintöön.

Dumitru Oprea (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Olin varma, että äänestys ratkaisi Christa Pretsin mietinnön eduksi.

Olen sitä mieltä, että medialukutaitoa tarvitaan, jotta tiedon vastaanottajat ymmärtäisivät paremmin kaikkia tarjolla olevia mediatuotteita ja osaisivat välttää niiden mahdollisia haittavaikutuksia. Tätä varten he kuitenkin tarvitsevat medialukutaidon tarjoamaa tietoa.

Kaikkien yhteisön jäsenten täytyy pystyä etsimään ja käyttämään tietoa pystyäkseen kommunikoimaan vapaasti ja avoimesti tarvitsematta pelätä joutuvansa kohtaamaan sellaista todellisuutta, johon eivät ole valmistautuneet.

Jo alakoulussa olisi toteutettava toimia, joilla varmistetaan, että lapset omaksuvat riittävän medialukutaidon pystyäkseen toimimaan aktiivisina yhteiskunnan jäseninä.

Medialukutaito merkitsee myös sitä, että yhteisön jäsenet saavat tilaisuuden analysoida mediatuotteita kriittisesti, jolloin he ovat vähemmän mediasisällöstä vastaavien tahojen ohjaitavissa.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin medialukutaitoa digitaalisessa maailmassa käsittelevän Pretsin mietinnön puolesta. Tieto- ja viestintätekniikkaa käytetään yhä laajemmin, ja sen käyttö ulottuu jokapäiväisen elämämme arksimpiinkin osa-alueisiin. Kun vielä lisäksi muistetaan, miten valtavia mahdollisuuksia näiden välineiden käyttö tuo mukanaan, on todellakin tullut tarpeelliseksi varmistaa, että ihmisillä on paitsi taito käyttää näitä välineitä ja hyödyntää niiden tuomia mahdollisuuksia, myös mahdollisuus suojautua tiedon manipulointiin liittyviltä riskeiltä sekä ymmärtää, että verkosta löytyvä tieto on usein epätäydellistä ja puutteellista verrattuna perinteisistä lähteistä saatavaan tietoon. Tästä syystä suhtaudun myönteisesti esittelijä Pretsin tekemään työhön ja toivon, että toteutettavat toimet ovat hänen ehdotustensa mukaisia.

– **Suositus: Bernard Lehideux (A6-0473/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kannatan Lehideux'n mietintöä, josta tänään äänestämme pitkällisen keskustelun päätteeksi. Parlamentilla on ollut tuossa keskustelussa aktiivinen rooli, kun se on pyrkinyt parantamaan lopullista asiakirjaa.

Olemme tällä hetkellä hyvin mutkikkaassa taloudellisessa tilanteessa, sillä näyttää ilmeiseltä, että meitä koetteleva talous- ja rahoituskriisi tulee jatkumaan koko vuoden 2009. Tänään EU antaa Euroopan koulutussäätiön perustamisen myötä tärkeän viestin. Tavoitteena on varmistaa, että tämä elin on tehokas väline paitsi ensimmäistä työpaikkaansa etsivien nuorten koulutuksessa, myös järjestettäessä koulutusta sille valitettavan runsaslukuiselle joukolle, joka on heitetty ulos tuotanto- ja työelämästä. Euroopan parlamentin velvollisuutena on seurata jatkossakin sen toiminnan tehokkuutta ja tavoitteiden saavuttamista.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä neuvoston yhteistä kantaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan koulutussäätiön perustamisesta, koska yhteinen kanta sisältää useita työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan esittämiä tarkistuksia. Tärkeimmät muutokset komission ehdotukseen nähden koskevat asetuksen soveltamisalaa, säätiön tehtäviä, yleisiä säännöksiä, hallitusta sekä Euroopan koulutussäätiön johtajan nimittämistä. Kysymys siitä, miten Euroopan parlamentin ja säätiön suhdetta voitaisiin lujittaa ja miten Euroopan parlamentti voisi olla edustettuna hallituksessa, on ratkaistu.

Asetuksen 7 artiklassa säädetään, että hallituksessa on ”kolme Euroopan parlamentin nimittämää asiantuntijaa, joilla ei ole äänivaltaa”. Parlamentti voi nimittää joko ulkopuolelta tulevia henkilöitä tai parlamentin jäseniä, ja on parlamentin tehtävä valita, millä tasolla se haluaa olla edustettuna hallituksessa. Lisäksi johtaja kutsutaan ennen nimittämistä antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentin yhdelle tai useammalle asiaa käsittelevälle valiokunnalle ja vastaamaan niiden jäsenten esittämiin kysymyksiin (10 artikla).

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Innokkaimmat EU:n kannattajat tuntuvat näkevän työperäisen ja muun maahanmuuton ihmeläkkeenä työvoimapulaan ja syntyvyyden laskuun, josta kärsivät kaikki jäsenvaltiot. Tämä typerä asenne merkitsee sitä, että myönnämme voimattomuutemme: Euroopalla ei nykyisellään ole ehdottaa mitään ratkaisua niihin haasteisiin, joita sillä on edessään.

Uuden Euroopan taas tulisi edistää kansallisia ja yhteisön suosituimmuus- ja suojajärjestelyjä sisältävää talous- ja sosiaalipolitiikkaa, perheystävällistä politiikkaa, joka kannustaisi lasten hankkimiseen, sekä ulkopolitiikkaa, johon sisältyisi kolmansille maille annettavaa kehitysapua, jonka avulla laajamittaisesta maastamuutosta kärsivät maat voisivat vakiinnuttaa väestönsä parantamalla merkittävästi elintasoa.

Euroopan koulutussäätiö on Euroopan unionin virasto, jonka tavoitteena on auttaa koulutusjärjestelmien kehittämisessä EU:n kumppanimaissa. Se olisi ihailtava tavoite, ellei se todellisuudessa merkitsisi näiden

EU:n ulkopuolisten maiden valmistamista siirtymiseen EU:n työmarkkinoille. Me emme halua lisää maahanmuuttajia kolmansista maista, emme edes EU:n jäsenyyttä hakevista ehdokasvaltioista, kuten Turkista, joka on aasialainen muslimimaa, jonka emme halua liittyvän Euroopan unioniin.

– **Mietintö: Ona Juknevičienė (A6-0457/2008)**

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kannatan tätä ehdotusta, jonka tavoitteena on parantaa siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa. Olen tyytyväinen siitä, että sopuun päästiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Olen aina kannattanut tiiviimpien suhteiden luomista tuomareiden ja Euroopan oikeudellisen yhteistyön toimielinten välille, jotta nämä ammattilaiset voisivat seurata oikeudellisen yhteisön rakentamisen jokaista vaihetta ja auttaa näin omalta osaltaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen lujittamisessa ja eurooppalaisen oikeuskulttuurin luomisessa.

Verkosto koostuu kansallisista yhteysviranomaisista (tuomareista), jotka tekevät keskenään yhteistyötä selvittääkseen jäsenvaltioiden välisessä oikeudellisessa yhteistyössä mahdollisesti ilmeneviä ongelmia. Yhteistyö kattaa kaikki alat, eli toisin sanoen sekä siviili- että kauppaoikeudelliset asiat. Mielestäni verkoston tulisi olla avoin siten, että myös ammattialajärjestöt voisivat olla siinä mukana, ja samalla olisi edistettävä tietojen saattamista yleisön saataville.

Nämä parannukset tuovat selkeitä hyötyjä tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen kannalta, joka on koko oikeudellisen yhteistyön kulmakivi.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY muuttamisesta, koska siinä todetaan, että vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen toteuttaminen yhteisössä edellyttää jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön parantamista, yksinkertaistamista ja nopeuttamista sekä rajatylittävissä riita-asioissa osallisina olevien henkilöiden oikeussuojan tehostamista.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjallinen. – (FR) Jos jollakin alalla jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin keskinäinen yhteistyö on tärkeää ja kaipaava vahvistamista kaikin keinoin, niin juuri oikeudellisessa ja poliisialan yhteistyössä.

Yhtenä todisteena Euroopan poliisivoimien keskinäisen yhteistyön tarpeesta ovat ranskalais-belgialaisen tutkintaryhmän viimeaikaiset saavutukset; kuukausia kestäneen tarkkailun jälkeen ryhmä onnistui pidättämään 16 nuorta jihadistia ja hajottamaan Brysselissä päämajaansa pitäneen islamistiterroristien verkoston.

Järjestäytynyt rikollisuus, korruptio, huumekauppa ja terrorismi eivät, niin kuin tiedämme, kunnioita valtioiden rajoja.

Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat jo useiden vuosien ajan työskennelleet yhdessä hallitustenvälisen yhteistyön puitteissa. Syntisessä ylpeydessään Euroopan unioni haluaa hypätä menestyksen kyytiin ja yrittää perustaa tällaisen uudentyyppisen suhteen kansallisten yhteysviranomaisten ympärille organisoidun Euroopan oikeudellisen verkoston avulla.

Me kannatamme edelleen yhteistyötä ja tuemme tätä aloitetta edellyttäen, että jäsenvaltioilta ei viedä niiden lailliseen suvereniteettiin kuuluvaa toimivaltaa uuden, byrokraattisen EU:n elimen vuoksi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Haluan kertoa olevani pahoillani siitä, ettei Juknevičienėn mietinnöstä keskusteltu parlamentissa ennen sen hyväksymistä. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä kannattaa tätä mietintöä. Haluaisimme kuitenkin kiinnittää huomiota joihinkin tämän alan ongelmiin, joihin tarvitaan uusia ratkaisuja: Euroopan kansalaisten tietoisuuteen omista oikeuksistaan rajatylittävissä oikeudenkäynneissä sekä oikeusalan toimijoiden ja tuomareiden tietoihin, jotka ovat varsin epämääräisiä.

Toivon, että nämä parlamentissa huolta aiheuttavat kysymykset nousevat jatkossa selkeämmin esiin komission ja neuvoston asialistalla.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Äänestin siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellista verkostoa käsittelevän mietinnön puolesta. Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle

toimitettu asiakirja vastaa jäsenvaltioiden välisen oikeudellisen yhteistyön yksinkertaistamisen ja nopeuttamisen tarpeeseen. Pohjimmiltaan kysymys on paremman oikeussuojan takaamisesta kansalaisille.

Esittelijän esittämässä ohjelmassa keskitytään oikeudellisten ammattien harjoittajien välisen yhteistyön edistämiseen parhaiden käytäntöjen määrittämiseksi. Lisäksi siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa käsittelevästä komission kertomuksesta käy ilmi, että kansallisten yhteysviranomaisten puutteen vuoksi verkosto ei pysty toimimaan läheskään täysipainoisesti.

Ehdotetun kaltaisten yhteyspisteiden perustaminen ja EU:n sähköisen oikeudenkäytön portaalien (eJustice) asteittainen käyttöönotto parantaisivat kansalaisten mahdollisuuksia saada yleistä tietoa lainsäädännöstä ja oikeusjärjestelmän toiminnasta.

– Mietintö: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Uudelleenlaaditussa toisinnossa eurooppalaista yritysneuvostoa koskevasta direktiivistä säädetään tiedottamisen lisäämisestä ja työntekijöiden kuulemismenettelyn parantamisesta EU:ssa, ja haluan antaa julkisen tukeni sille. Ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa 22 päivänä syyskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/95/EY työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta. Työmarkkinaosapuolten kanssa käytyjen keskustelujen sekä uudelleenlaadittuun toisintoon tehtyjen tarkistusten ansiosta työnantajien ja työntekijöiden välistä tiivistettyä vuoropuhelua varten on saatu luotua entistä parempi rakenne, joka mahdollistaa ehdotettujen muutosten perusteellisen arvioinnin ja antaa työntekijöiden edustajille mahdollisuuden tuoda esiin työntekijöiden kannalta tärkeitä asioita.

Kannatan direktiivin tarkistamista täytäntöönpanonsa jälkeen kolmen vuoden välein, jotta varmistetaan, että se vastaa edelleen tarkoitustaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Parlamentin enemmistön selkeä poliittinen haluttomuus kehittää nykyistä direktiiviä ja parantaa eurooppalaisen yritysneuvoston oikeuksia ja roolia tuli jälleen ilmi täysistunnossa toimitetussa äänestyksessä. Kaikki ryhmämme esittämät tarkistukset hylättiin, mukaan lukien se, jossa vaadittiin nykyisen direktiivin perusteellista tarkistamista viimeistään viiden vuoden kuluttua siitä, kun nyt tehdyt vähäiset muutokset ovat tulleet voimaan. Nyt sovittiin vain siitä, että komission on toimitettava kertomus direktiivin täytäntöönpanosta. Sitten nähdään, mitä tapahtuu. Tiedämme jo, että työntekijöiden oikeuksien vahvistuminen riippuu luokkataistelun etenemisestä.

Toisin kuin muilla kerroilla, jolloin Euroopan parlamentti on sitomattomissa keskusteluissaan hyväksynyt periaatteen, jonka mukaan työntekijöiden edustajilla tulisi olla veto-oikeus, niin kuin esimerkiksi naisten asemaa teollisuudessa käsitelleen oman mietintöni kohdalla, nyt se on kieltäytynyt sisällyttämästä tällaista oikeutta eurooppalaisesta yritysneuvostosta annettavaan direktiiviin, mikä on mielestäni valitettavaa. Tästä syystä päätimme äänestää tyhjää.

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska näinä vaikeina aikoina on elintärkeää, että me sosialistit yritämme puolustaa työntekijöitä.

Kuuleminen ja tiedottaminen ovat kaksi työntekijöiden perusoikeutta, ja eurooppalaiset yritysneuvostot ovat hieno eurooppalainen aloite. Omalla alueellani, niin kuin muuallakin Euroopassa, työpaikkoja kuitenkin häviää siksi, että eri maissa toimivat yritysneuvostot eivät tee yhteistyötä.

Siksi suhtaudun myönteisesti ehdotuksiin, joilla pyritään takaamaan yritysneuvostojen tehokkuus ja laajentamaan niiden käyttöä. Tämä on aihe, joka koskettaa monia äänestäjiäni. Toivon, että äänestysemme tulos merkitsee sitä, että yhä useampi yritys ja työntekijä West Midlandsin alueella pystyy hyödyntämään näitä oikeuksia.

Ian Hudgton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Bushill-Matthewsin mietinnön puolesta. Parlamentti on puoltanut äänestyksessään tehokkaiden ja varoittavien seuraamusten käyttöönottoa sellaisille työnantajille, jotka eivät noudata sääntöjä, ja parantanut näin työntekijöiden tilannetta kaikkialla EU:ssa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Uhkaava maailmanlaajuinen talouskriisi huomioon ottaen tämä direktiivi antaa työntekijöille entistä enemmän sananvaltaa työpaikkansa tulevaisuudesta. Siinä edellytetään eurooppalaisten yritysneuvostojen tarkistamista, mikä onkin tarpeen. Pidän direktiiviin sisällytettyjä eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten neuvoja hyvinä, ja minusta on myös hyvä, että direktiiviä on tarkoitettu päivittämään siten, että siinä otetaan huomioon muutamat viimeaikaiset oikeustapaaukset, jotka ovat lisänneet oikeusvarmuutta molempien osapuolten kannalta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan kaikkea, mikä vahvistaa eurooppalaisten yritysneuvostojen työtä.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Työnantajat käyttävät työntekijöiden osallistumista yritysneuvostojen toimintaan välineenä, jolla ne kontrolloivat työntekijöiden toimintaa työpaikalla.

Eurooppalaiset yritysneuvostot ja yritysten yhteiskuntavastuu ovat keinoja lujittaa sosiaalista kumppanuutta ja ohjailla työväenliikettä.

Siitä syystä äänestimme eurooppalaisesta yritysneuvostosta annetun direktiivin uudelleenlaatimista koskevaa komission ehdotusta vastaan.

– Mietintö: Heide Rühle (A6-0410/2008)

Adam Bielan (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, puolsin äänestyksessä Heide Rühlen mietintöä yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta, koska se sisältää monia toimenpiteitä, jotka on suunniteltu helpottamaan asemarkkinoiden toimintaa.

Lisäksi yhteisön laajuisten säännösten käyttöönotto puolustuksen alalla poistaa sen vaaran, että yksittäistä jäsenvaltiota saatettaisiin syyttää väärin perustein laittomista asekuljetuksista. Kuten arvoisat jäsenet tietävät, muutamia jäsenvaltioita on syytetty väärin perustein siitä, että ne olisivat myyneet laittomasti aseita Georgiaan. Tämän alan yhteinen lainsäädäntö kaikille Euroopan unionin 27 jäsenvaltiolle voisi estää vastaavanlaiset tilanteet tulevaisuudessa.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatin jäsen Rühlen ehdotusta, joka on osa komission hyväksymää puolustuspakettia joulukuulta 2007. Ehdotus merkitsee sitä, että EU:hun on tarkoitus luoda avoimet puolustustarvikemarkkinat, korvata nykyiset 27 erillistä lupajärjestelmää sekä yhdenmukaistaa puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja jäsenvaltioiden välillä koskevat lupavaatimukset. Nykyisen valvontajärjestelmän muutos paitsi lisää avoimuutta, myös vahvistaa olemassa olevia käytäntöjä ja menettelyjä ja säästää samalla miljardeja järjestelmän noudattamisesta aiheutuviissa kustannuksissa. Tämänkaltaisen hallinnollinen uudistus selkeyttää ja yksinkertaistaa menettelyjä ja vahvistaa sisämarkkinoita mutta säilyttää kuitenkin EU:n ulkopuolelle suuntautuvan viennin valvonnan. Kunkin jäsenvaltion määrittelemien yleis- ja yksittäissiirtolupien käyttöönotto takaa kohtuullisen tasapainon kansallisten ja yhteisön etujen kesken.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yhteisön sisällä tapahtuvien puolustustarvikkeiden siirtojen yksinkertaistaminen ei ole neutraali prosessi. Sisämarkkinasääntöjen vahvistaminen alalla, joka on tähän asti kuulunut jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, on jälleen yksi askel kohti liittovaltiota. Se kasvattaa suurvaltojen valta-asemaa kansallisen itsenäisyyden kustannuksella. Vakavan kansainvälisen talouskriisin aikana EU:n puolustusteollisuuden keskittymän kehittäminen avaa uusia voittomahdollisuuksia suurille taloudellisille ryhmittymille ja vahvistaa EU:n sotilaallista toimintakykyä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa. Tavoitteena on varmistaa markkinoiden sekä rajallisten energiavarojen ja muiden kapitalistisen tuotantomenetelmän kannalta välttämättömien luonnonvarojen hallinta lisääntyneessä kansainvälisessä kilpailussa.

Meidän olisi valittava kokonaan toinen tie. Erityisesti meidän olisi pyrittävä vähentämään ydinaseiden ja tavanomaisten aseiden arsenaalia kaikkialla maailmassa, autettava konfliktien rauhanomaisessa ratkaisemisessa sekä pyrittävä kaikin tavoin varmistamaan, että kansainvälistä oikeutta ja valtioiden itsemääräämisoikeutta kunnioitetaan.

Ihmiskunnan on valittava aseidenriisunta kilpavarustelun uudelleen käynnistämisen sijaan, johon tämä direktiiviehdotus tuntuu kannustavan. Siksi me äänestimme esitystä vastaan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistan kannattaa vapaiden sisämarkkinoiden toteuttamista. Emme kuitenkaan katso, että EU:n tulisi säännellä Euroopan rajojen sisällä käytävän puolustukseen liittyvien tuotteiden kaupan valvontaa. Puolustukseen liittyviä tuotteita ei voida tarkastella samoista lähtökohdista kuin muita tuotteita ja palveluja. Vientipolitiikan tavoin tämän alan lainsäädännön tulisi olla kunkin yksittäisen jäsenvaltion päättävällä. Jos rajat ylittävään yhteistyöhön on tarvetta, siitä tulisi päättää hallitustenvälisellä tasolla.

Koska Junilistan vastustaa ehdottomasti kaikenlaisia pyrkimyksiä sotilaallisten valmiuksien luomiseen Euroopan unionille, suhtaudumme komission ehdotukseen hyvin kriittisesti. Esittelijän ehdottama tarkistus ei myöskään paranna tilannetta. Junilistanin päätös äänestää mietintöä vastaan ei siis merkitse pelkkää

kielteistä vastausta valiokunnan päätöslauselmalle, vaan myös selkeää vastalauseita kaikenlaiselle EU-yhteistyön militarisoinnille.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Meidän mielestämme puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn parantamiseen tähtäävä Euroopan komission strategia on täysin väärillä raiteilla. Se on taas yksi askel kohti EU:n sotilaallista yhteistyötä, jonka tavoitteena on yhteisen puolustuksen luominen. Vastustamme periaatteessa kaikkea tällaista kehitystä. Haluamme turvata itsenäisen ulkopolitiikan, joka on vapaa sotilaallisista liittoumista.

Kansainvälisen oikeuden, demokratian ja ihmisoikeuksien turvaamista ei mainita lainkaan komission ehdotuksessa. Meidän mielestämme rauha, demokratia ja ihmisoikeudet ovat tärkeämpiä kuin uusien puolustustarvikemarkkinoiden luominen. Tämä on myös turvallisuuspolitiikkaan vaikuttava alue. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen mukaan Ruotsilla on tällä alalla päätösvalta. Tässä kohtaa katsomme komission lainsäädäntöehdotuksen olevan EU-sopimuksen vastainen. Edellä mainituista syistä äänestämme ehdotusta vastaan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Ehdotus direktiiviksi yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta on osa EU:n yleisiä militarisointipyrkimyksiä, jotka palvelevat sen aggressiivisia ruohonjuuritason vastaisia suunnitelmia.

Tämä nimenomainen ehdotus ja siihen liittyvä mietintö on suunniteltu vähentämään entisestään jäsenvaltioiden mahdollisuuksia suunnitella omaa puolustuspolitiikkaansa itsenäisesti sekä vahvistamaan EU:n puolustusteollisuutta vähentämällä sen tuotteiden liikkumisen ja myynnin tiellä olevia hallinnollisia esteitä, jolloin alan yritykset saavat yhä vahvemman valta-aseman EU:n yhteismarkkinoilla ja parantavat kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla syrjäyttäen tieltään pienet ja keskisuuret yritykset, niin kuin mietinnössään todettiin.

Tämä ehdotus osoittaa jälleen EU:n todellisen, sotaan luonteen ja tekee selväksi sen, että meidän on tehtävä pesäero sen politiikkaan ja ruohonjuuritason vastaisiin rakenteisiin ja jatkettava taisteluamme ruohonjuuritason vallan saavuttamiseksi, jotta maamme voi päättää itse, minkä tyyppisiä aseita se hankkii ja mistä, ja tehdä päätöksensä yksinomaan todellisen puolustustarpeensa perusteella eikä EU:n ja Naton aggressiivisten suunnitelmien tai suurten eurooppalaisten ja amerikkalaisten asevoimien yritysten etujen mukaisesti.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) En halua aseiden sisämarkkinoita. Kaikkien maiden on pystyttävä halutessaan pysäyttämään aseiden tuonti ja vienti. Aseiden esteetön vienti ei saa olla mahdollista, ei edes EU:n sisällä. Valitettavasti hävisimme äänestyksen asiaa koskevasta tarkistuksesta. Siitä syystä äänestin tyhjää lopullisessa äänestyksessä, sillä mietinnössä oli myös hyviä kohtia, kuten tehostettu valvonta, jonka tarkoituksena on estää vientiä kolmansiin maihin, sekä avoimuuden lisääminen ja valtioista riippumattomien järjestöjen ja muiden tahojen tiedonsaantimahdollisuuksien parantaminen.

– Mietintö: Matthias Groote (A6-0329/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Kannatan jäsen Grooten mietintöä moottoriajoneuvoja ja moottoreita koskevasta, päästöjen hillitsemiseen tähtäävästä asetuksesta, sillä se on yksi keino parantaa ilmanlaatua kaikkialla Euroopassa sekä torjua ilmastonmuutosta. Rekkoja, kuorma-autoja ja linja-autoja koskevien yhteisön laajuisten teknisten säännösten käyttöönotto on tehokas keino estää saastumista. Ehdotettu tyyppien oksidien vähentäminen 80 prosentilla ja hiukkasmassan 66 prosentilla merkitsee huomattavaa edistystä ja tuo meidät lähemmäs Yhdysvalloissa vastaaville arvoille määritellyä tasoa. Mietinnöllä selkeytetään myös lainsäädäntöjärjestelmää, kun direktiivit korvataan suoraan sovellettavilla asetuksilla. EU:n päästökauppajärjestelmää käsittelevänä esittelijänä olen liiankin hyvin tietoinen niistä toimista, joita ilmastonmuutoksen torjumiseen tarvitaan; tässä mietinnössä ehdotettu määräysten yhdenmukaistamisen ja päästöjen vähentämisen yhdistelmä saa täyden tukeni.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin moottoriajoneuvojen ja moottoreiden tyyppihyväksyntää käsittelevän Matthias Grooten mietinnön puolesta, koska katson, että moottoriajoneuvojen ilmansaastepäästöjä rajoittavien yhteisten sääntöjen luominen auttaa merkittävästi ympäristön suojelussa ja takaa samalla EU:n sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan.

Yhdyn esittelijän ehdotukseen, jossa suositellaan tiukkojen (Euroopan komission ehdotustakin tiukempien) raja-arvojen käyttöönottoa hiukkaspäästöille, jotta taataan ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso, etenkin ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämisen osalta.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Kannatan raskaiden hyötyajoneuvojen rakentamista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista, koska katson sen olevan paras tapa estää jäsenvaltioita soveltamasta erilaisia normeja sekä paras keino suojella ympäristöä.

Yhteisön yleinen tyyppihyväksyntäjärjestelmä on olemassa siksi, että sillä taataan sisämarkkinoiden toiminta, jolle, muistakaamme se, on ominaista, että sisärajoja ei ole ja tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman liikkuvuus on vapaata. Meidän on päivitettävä normeja ja tiukennettava niitä, jotta kaikki jäsenvaltiot varmistavat, että niissä valmistetaan vähemmän saastuttavia raskaita hyötyajoneuvoja ja että näiden ajoneuvojen korjausta ja huoltoa koskevaa tietoa on saatavilla standardoidussa muodossa.

Mitä ilmastomuutoksen torjuntaan tulee, EU on osoittanut suurta halukkuutta toimia tiennäyttäjänä. Tämä mietintö on yksinkertaisesti yksi keino torjua ympäristövahinkoja. Asetuksen keskeisin sisältö on haitallisten hiilimonoksidi-, hiilivety-, typpioksidi- ja hiukkaspäästöjen raja-arvojen tiukentaminen entisestään, ja se parantaa varmasti ilmanlaatua Euroopassa.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tänään hyväksytyssä mietinnössä ehdotetaan yhdenmukaistettujen teknisten säännösten käyttöönottoa raskaille hyötyajoneuvoille sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan takaamiseksi.

Erityisesti on otettu käyttöön säännöksiä, joilla taataan ympäristönsuojelun korkea taso määräämällä raja-arvot haitallisille hiilimonoksidi-, typpioksidi- ja hiukkaspäästöille.

Korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittaviin tietoihin pääsystä säädetään samaan tapaan kuin Euro 5 ja Euro 6 -luokassa.

Tämä on erityisen tärkeää siksi, että sillä taataan itsenäisille toimijoille standardoitu pääsy ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittaviin tietoihin. Itsenäisille korjaamoille toimitettavien tietojen tulee olla yhdenmukaisia valtuutettujen jälleenmyyjien ja korjaamojen käytössä olevien tietojen kanssa. Tällaisten säännösten ansiosta itsenäisten toimijoiden on helpompi suorittaa korjauksia. Näin säännöllisten huoltopalvelujen saatavuus paranee. Markkinoilla perittävistä hinnoista tulee kilpailukykyisempiä.

Teknisten tietojen saatavuus merkitsee epäilemättä myös sitä, että kaikista teillä liikkuvista ajoneuvoista tulee entistä turvallisempia ja vähemmän ympäristöä kuormittavia riippumatta siitä, missä ne on huollettu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Grooten mietinnön puolesta ja suhtaudun myönteisesti Euroopan laajuisiin toimiin raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen vähentämiseksi.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, joka sisältää rekkoja, kuorma-autoja ja linja-autoja koskevat yhdenmukaiset tekniset säännökset, joita niiden on noudatettava saadakseen tarvittavan tyyppihyväksynnän. Mietinnön mukaan hiukkasmassan raja-arvon on määrä laskea 66 prosenttia ja typen oksidien raja-arvon 80 prosenttia. Kannatan tätä mietintöä, koska siinä on onnistuttu löytämään sopiva tasapaino hiilidioksidipäästöjen vähentämisen ja muiden päästövähennysten kesken. Ehdotus sisältää useita toimenpiteitä, jotka liittyvät uusien autojen korjaamiseen tarvittavien tietojen saatavuuteen ja joiden tarkoituksena on taata tehokas kilpailu korjausmarkkinoilla, jotta pienyritykset eivät kärsisi mietinnön seurauksena.

– **Mietintö: Stavros Arnautakis (A6-0477/2008)**

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Junilistanin mandaatti Euroopan parlamentissa perustuu äänestäjille annettuun lupaukseen siitä, että teemme työtä julkisen valvonnan lisäämisen ja EU:n rahoitusvarojen järkevän hallinnoinnin puolesta. Nyt neuvosto ehdottaa, että arvoltaan alle miljoonan euron suuruiset ja Euroopan aluekehitysrahaston, koheesiorahaston tai Euroopan sosiaalirahaston osarahoittamat EU-hankkeet jätettäisiin jatkossa valvonnan ja tarkastusten ulkopuolelle. Sitä on täysin mahdotonta hyväksyä.

Ymmärrämme kyllä, että hallinnollisen rasisituksen on oltava kohtuullisessa suhteessa rahasummien suuruuteen. Suhtaudumme kuitenkin kriittisesti siihen, että neuvosto ehdottaa tällaisen porsaanreiän jättämistä EU:n varojen väärinkäytölle. Edellä mainituista syistä Junilistan on päättänyt äänestää mietintöä vastaan.

Sérgio Marques (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että niillä on ollut vaikeuksia 55 artiklan soveltamisessa. Suurimpana ongelmana ovat suhteettomat hallinnolliset rasitteet verrattuna kyseessä oleviin rahamääriin sekä merkittävä riskitekijä ohjelmien toteutuksessa.

Siksi puolsin äänestyksessä tätä ehdotusta, jonka tavoitteena on muuttaa ja yksinkertaistaa kyseistä artiklaa ja joka pitää sisällään vain kaksi kohtaa: ESR:n osarahoittamien toimien jättäminen 55 artiklan säännösten soveltamisalan ulkopuolelle ja sen kynnysarvon vahvistaminen, jonka alittavat EAKR:n tai koheesiorahaston osarahoittamat hankkeet jätetään samojen säännösten soveltamisalan ulkopuolelle niin tukikelpoisten enimmäismenojen laskennan kuin seurannan osalta. Muita 55 artiklan säännöksiä ei muuteta.

– Mietintö: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani kannatamme Euroopan parlamentin tiloissa Brysselissä, Strasbourgissa ja Luxemburgissa työskentelevien valtuutettujen avustajien palvelussuhteen ehtoja koskevia parannusehdotuksia, ja pidämme avustajien ohjesääntöä periaatteessa tarpeellisena.

Olemme kuitenkin huolissamme siitä, että ohjesääntö on edelleen useilta tärkeiltä kohdiltaan liian epämääräinen, ja olisimme halunneet lisää selkeyttä useisiin sääntöihin. Esimerkkeinä voidaan mainita EU:n ulkopuolisten maiden kansalaisten rekrytointi, toista kieltä koskeva vaatimus sekä ehdotetut palkkaluokat.

Näiden ongelmakohtien vuoksi äänestimme tyhjää lopullisessa äänestyksessä.

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, monen vuoden työn jälkeen olemme tänään kaikkien tyytyväisyydeksi hyväksymässä säädöstä, joka on suunniteltu vaikuttamaan merkittävästi työhön yhteisön toimielimissä.

Erityisesti haluaisin korostaa parlamentin avustajia koskevien uusien sääntöjen positiivista luonnetta; niiden kantavana ajatuksena on avoimuus ja tasapaino, mutta ne jättävät kuitenkin lopullisen harkintavallan parlamentin jäsenille. Tämä on merkittävä edistysaskel ja antaa samalla myönteisen viestin muulle maailmalle.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Puolsin äänestyksessä ehdotusta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta, koska paikallisten avustajien sopimuksia hallinnoivat jatkossa maksuasiamiehet, joiden tehtävänä on varmistaa, että kullekin parlamentin jäsenelle myönnettyä avustajien palkkaamiseen tarkoitettua määrärahaa hallinnoidaan tehokkaasti. Näin tehdään loppu epävarmuudesta ja epäselvyyksistä, jotka ovat saaneet osakseen kritiikkiä.

Jäsenten valtuutettuihin avustajiin sen sijaan sovelletaan henkilöstösääntöjen ja tarkemmin sanottuna Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen piiriin kuuluvia erityissäännöksiä. Asetusehdotus, jonka komissio jätti Martine Rouren johtaman Euroopan parlamentin puhemiehistön työryhmän havaintojen pohjalta käytyjen neuvottelujen jälkeen on luonteeltaan poikkeuksellinen ja myös hyvin monimutkainen ja monilta kohdiltaan varsin vaikeaselkoinen. Nämä näkökohdat on otettu huomioon mietinnössä, ja niistä käytiin pitkä ja yksityiskohtainen keskustelu oikeudellisten asioiden valiokunnassa.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja käsittelevän Giuseppe Garganin mietinnön puolesta, koska katson, että ehdotus uuden, erityisesti Euroopan parlamenttia koskevan henkilöstökategorian käyttöönotosta selkeyttää ja parantaa parlamentin jäsenten avustajien tämänhetkistä tilannetta ottaen kuitenkin samalla huomioon heidän tehtäviensä erityisluonteen. Ehdotus siis koskee niitä parlamentin avustajia, jotka työskentelevät jossakin Euroopan parlamentin kolmesta toimipisteestä (Brysselissä, Strasbourgissa tai Luxemburgissa).

Tähän uuteen sopimusjärjestelmään sisältyy erityisjärjestely, jonka mukaan avustajat palkataan jatkossa Euroopan parlamentin kanssa tehtävillä suorilla sopimuksilla. Uutta sopimusjärjestelmää tarvitaan varmistamaan tasa-arvon, syrjimättömyyden ja avoimuuden periaatteiden noudattaminen sopimuksia laadittaessa sekä takaamaan oikeusvarmuus näiden työntekijöiden kannalta.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Äänestimme parlamentin jäsenten avustajien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta laadittua mietintöä vastaan. Meillä ei ole kerta kaikkiaan mitään sitä vastaan, että Euroopan parlamentissa työskenteleville avustajille taataan kohtuulliset palkat ja työehdot. Olemme kuitenkin aivan yhtä haluttomia siirtämään parlamentin jäsenten avustajia ”EU:n veroparatiisiin” kuin olemme siirtämään parlamentin jäseniä EU:n palkkausjärjestelmään, jossa maksetaan edullisempaa EU-veroa.

Sekä parlamentin jäsenten että heidän avustajiensa on oltava kiinni oman maansa todellisuudessa. Palkan ja etuuksien tulee vastata jäsenvaltioiden, tai avustajien tapauksessa työ- ja asuinpaikan tavanomaisia työehtoja.

Parlamentin jäseniä tai heidän avustajiaan ei pidä eristää "EU-kuplaan", jonka korkea palkkataso ja houkuttelevat etuudet ovat kaukana niiden kansalaisten todellisuudesta, joita heidän olisi tarkoitus edustaa.

Tästä syystä olemme äänestäneet tätä avustajien ohjesääntöä koskevaa ehdotusta vastaan. Meille se on periaatekysymys, jolla ei ole mitään tekemistä avustajien taloudellisen tilanteen kanssa sinänsä.

Malgorzata Handzlik (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Tänään hyväksytty mietintö auttaa parantamaan jossakin parlamentin kolmesta toimipaikasta tehtäviään hoitavien parlamentin jäsenten valtuutettujen avustajien palvelussuhteen ehtoja. Sekä avustajat itse että parlamentin jäsenet ovat jo pitkään odottaneet sen sisältämiä muutoksia. Mietinnössä tehdään ero paikallisten avustajien ja parlamentin jäsenten valtuutettujen avustajien välille viimeksi mainitun ryhmän työn erityisluonteen vuoksi.

Selkeästi laaditun avustajien ohjesäännön mukaan parlamentin jäsenten valtuutetut avustajat nauttivat vastedes monista sellaisista etuoikeuksista, jotka on tähän asti varattu yksinomaan muiden EU:n toimielinten virkamiehille. Tärkeimpiä niistä ovat säännökset, jotka poistavat tarpeettoman epävarmuuden esimerkiksi siitä, mihin verot, terveydenhuolto tai sosiaalivakuutus tulee maksaa. Lisäksi ohjesääntö tekee lopun avustajien palkkaukseen liittyvistä epäselvyyksistä. Avustajat luokitellaan palkkaluokkiin, ja palkat määritellään selkeästi.

Ohjesääntö hyödyttää myös parlamentin jäseniä. Parlamentin jäsenten ja heidän avustajiensa työ ja keskinäinen suhde perustuu molemminpuoliseen luottamukseen. Ohjesääntö ei rajoita jäsenten oikeutta valita vapaasti avustajat, joiden kanssa haluavat työskennellä. Se ei näin ollen vaaranna Euroopan parlamentin jäsenten itsenäisyyttä tehtäviensä hoidossa.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Parlamentin jäsenten avustajia (" muita virkamiehiä") koskevat uudet yhdenmukaistetut säännöt eivät ole pohjoismaalaisen työntekijän näkökulmasta tyydyttäviä. Me katsomme, että uudet säännöt heikentävät sosiaalisia normeja muun muassa perhe-etuuksien ja sairaan lapsen hoidosta maksettavien sosiaalietuuksien osalta. Vakavia ongelmia liittyy myös siihen, miten uudet säännöt vaikuttavat eläkeoikeuksiin, työttömyyskorvauksiin ja työntekijöiden irtisanomissuojaan.

On kuitenkin syytä muistaa ehdotuksen tausta. Sääntelemättömillä sopimuksilla Euroopan parlamentissa työtä tekevät avustajat ovat vakavissa ongelmissa. He työskentelevät joskus aivan kamalissa olosuhteissa. Tämä uusi asetus tekee siitä lopun. Me äänestimme ehdotuksen puolesta solidaarisuuden osoituksena ahneiden parlamentin jäsenten/työnantajien hyväksikäyttämää avustajia kohtaan.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Olen tänään äänestänyt Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja käsittelevän Garganin mietinnön puolesta.

Mietinnössä tehdään ero paikallisten avustajien ja parlamentin jäsenten valtuutettujen avustajien välille.

On tehtävä selväksi, että parlamentin jäsenen tai jäsenten palveluksessa työskentelevillä valtuutetuilla avustajilla on erityisiä velvollisuuksia ensin mainittuja kohtaan juuri siksi, että suhde perustuu keskinäiselle luottamukselle.

Tämä erottaa jäsenten valtuutetut avustajat muista EU:n virkamiehistä, joiden työsuhde perustuu avoimuuteen, objektiiviseen arviointiin ja toimielimiin kohdistuvaan lojaalisuuteen.

Avustajien erityisaseman ei kuitenkaan pidä katsoa antavan parlamentin jäsenten valtuutetuille avustajille erityisoikeutta tai suoraa pääsyä Euroopan yhteisöjen virkamiesten virkoihin tai muun henkilöstön toimiin.

Se että parlamentti hyväksyi kyseisen mietinnön, merkitsee sitä, että vuonna 2009 alkavasta seuraavasta vaalikaudesta lähtien kaikkiin parlamentin jäsenten palkkaamiin valtuutettuihin avustajiin sovelletaan yhteisöjen virkamiesten sosiaali- ja veroehtoja.

– **Mietintö: Simon Busuttil (A6-0446/2008)**

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Vetoomusvaliokunnan jäsenenä pidän kollegani Simon Busuttilin mietintöä yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavista käytännöistä tervetulleena. Nuo yritykset ovat inhottavia loisia, jotka kiusaavat unionin pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä). Yrityshakemistoyhtiö lähestyy tavallisesti postitse yrityksiä ja pyytää niitä antamaan tai päivittämään yrityksen nimi- ja yhteystiedot samalla kun antavat valheellisesti ymmärtää, että tiedot laitetaan ilmaiseksi yrityshakemistoon. Yhteyshenkilönä on usein yrityksen nuorempi työntekijä.

Myöhemmin käykin ilmi, että yritykset ovat tahtomattaan allekirjoittaneet sopimuksen, jolla ne sitoutuvat noin 1 000 euron vuosimaksusta olemaan mukana yrityshakemistossa vähintään kolmen vuoden ajan.

Ne yli 400 vetoomusta, jotka parlamentti on vastaanottanut pienyrityksiltä, kertovat siitä psyykkisestä stressistä, syällisyyden- ja häpeäntunneista ja turhautumisesta sekä rahanmenetyksistä, joita näiden huijareiden toiminta on aiheuttanut. Mietinnössä pidetään myönteisenä Itävallan kaltaisten jäsenvaltioiden toimia tällaisten menettelyjen estämiseksi. Mietinnössä vaaditaan, että komissio ja muut 26 jäsenvaltiota seuraavat Itävallan esimerkkiä ja kitkevät tällaisten huijareiden toiminnan.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Olemme päättäneet äänestää tämän Euroopan parlamentin mietinnön puolesta. Suhtaudumme kuitenkin varauksella 13 kohdassa esitettyyn ehdotukseen direktiivin 2005/29/EY soveltamisalan laajentamisesta.

On hyvä, että mietinnössä nostetaan esiin Itävalta ja Belgia hyvinä esimerkkeinä työstä, jota ne ovat tehneet harhaanjohtavien yrityshakemistoyhtiöiden kitkemiseksi. Meidän mielestämme saattaisi riittää, että EU nostaisi nämä maat esiin hyvinä esimerkkeinä. Jäsenvaltioiden lainsäätäjät ovat varmasti kyllin päteviä huomataksaan muilta mailta saadut hyvät esimerkit ja tehdäksään itse omat päätöksensä uudesta lainsäädännöstä, jolla voidaan puuttua tämän alan ongelmiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden välinen institutionaalinen kilpailu on ratkaisevan tärkeää tässä mietinnössä käsitellyn kaltaisten ongelmien ratkaisemisessa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Yritykset eri puolilla Eurooppaa ovat joutuneet sellaisten European City Guides -yrityshakemiston kaltaisten huijausten uhreiksi. Lainsäädännölliset toimet näiden huijausten ehkäisemiseksi ovat välttämättömiä, ja Busuttilin mietintöä on näin ollen syytä pitää tervetulleena.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta vastauksena niihin lukuisiin huolestuneisiin yhteydenottoihin, joita olen saanut äänestäjiltäni yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtaviin käytäntöihin liittyen. Monet yritykset, etenkin skotlantilaiset pienyritykset, ovat kärsineet taloudellisesti, ja niitä on ahdisteltu ja uhkailtu oikeustoimilla. Tämä mietintö lisää tietoisuutta tästä asiasta, jotta harvemmat yritykset joutuisivat huijauksen kohteeksi. Mietinnössä vaaditaan EU-maita kiristämään kansallista lainsäädäntöään ja varmistamaan, että harhaanjohtavaa mainontaa ja sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa valvotaan riittävällä tavalla. Kannatan tätä mietintöä, koska siinä kehoitetaan komissiota tehostamaan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon seuranta ja kiristämään lainsäädäntöä, jos sillä ei ole riittävästi tehoa huijausten lopettamiseksi.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin Busuttilin mietinnön hyväksymistä, koska siinä vaaditaan komissiota tiukentamaan nykyistä EU:n lainsäädäntöä, jolla suojellaan yrityksiä ja yksityishenkilöitä harhaanjohtavalta mainonnalta.

Tämän mietinnön täytäntöönpano antaa jäsenvaltioiden viranomaisille mahdollisuuden ryhtyä toteuttamaan yhteisiä toimia yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavien menettelyjen leviämisen estämiseksi ja ottamaan käyttöön tehokkaita toimenpiteitä, joilla yrityshakemistoyhtiöiden liiketoiminta lopetetaan ja mahdollistetaan niiden rankaiseminen, jotka harjoittavat tätä toimintaa. Mietinnössä myös taataan se, että huijausten uhreilla, jotka ovat yleensä pk-yrityksiä, on käytettävissään asianmukainen oikeuskeino, jonka avulla harhaanjohtavan mainonnan perusteella tehdyt sopimukset voidaan kumota tai lakkauttaa ja uhrit voivat saada korvausta sopimusten perusteella maksetuista summista

Olen saanut lukuisia kirjeitä romanialaisilta yrityksiltä, jotka ovat joutuneet tämänkaltaisten huijausten uhreiksi. Busuttilin mietinnön hyväksyminen lisää yleistä tietoisuutta tästä asiasta, ja toivon, että se sen vuoksi pienentää tällaisten käytäntöjen uhriksi joutuvien yritysten määrää.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen siitä, että Euroopan parlamentti on tänään ryhtynyt toimiin European City Guiden petollisten menettelyjen torjumiseksi. Monet skotlantilaiset äänestäjäni ovat joutuneet tämän huijauksen uhreiksi ja saaneet maksettavakseen laskuja palvelusta, jota eivät ole tilanneet. Nämä tavallisiin ihmisiin kohdistuvat harhaanjohtavat myyntitekniikat ovat väärin, ja ne on lopetettava. Vetoomusvaliokuntaa on syytä onnitella aiheen nostamisesta tämän päivän asialistalle.

Glenis Willmott (PSE), kirjallinen. – (EN) Puolsin äänestyksessä tätä mietintöä, jossa käsitellään on European City Guiden kaltaisten yrityshakemistoyhtiöiden harhaanjohtavan mainonnan lopettamista. Parin viime vuoden aikana olen saanut runsaasti yhteydenottoja erilaisilta pienyrityksiltä eri puolilta East Midlandsia, Nottinghamia Northamptoniin. Nämä yritykset ovat joutuneet selkeän huijauksen kohteeksi. Kannatan ehdottomasti eurooppalaisen mustan listan laatimista sekä toimia harhaanjohtavan mainonnan lopettamiseksi.

5. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 9.50 ja sitä jatkettiin klo 10.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

6. Eurooppa-neuvoston kokouksen 11. ja 12. joulukuuta tulokset - Toiminta Ranskan puheenjohtajuuskaudella (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat 11. ja 12. joulukuuta pidetyn Eurooppa-neuvoston tuloksista sekä neuvoston puheenjohtajavaltion julkilausuma toiminnasta Ranskan puheenjohtajakaudesta.

Haluaisin toivottaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, Ranskan presidentin Nicolas Sarkozyn, lämpimästi tervetulleeksi. Toivotan teidät tervetulleeksi Euroopan parlamenttiin jo kolmannen kerran Ranskan puheenjohtajakauden aikana.

Toivotan myös erittäin lämpimästi tervetulleiksi Euroopan komission puheenjohtajan José Manuel Durão Barroson ja komission edustajat. Olen iloinen, että usea komission jäsen on täällä tänään läsnä. Toivotan teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi.

(Suosionosoituksia)

Hyvät naiset ja herrat, ryhmänne puheenjohtajan ja teidän, jos puhutte ryhmänne puolesta, tehtävä on antaa arvio. Haluaisin kuitenkin aluksi esittää muutaman huomautuksen.

Presidentti Sarkozy, aloititte neuvoston puheenjohtajana vaiheikkaana ajanjaksona, jolloin tarvittiin määrätietoista neuvottelua ja toimintaa. Olette vastanneet näihin haasteisiin, joihin kuuluu Georgian ongelma, rahoituskriisi, taloudelliset vaikeudet ja muut ongelmat. Olette Euroopan parlamentissa kolmannen kerran Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan asemassanne ja olette aikaisemmin vieraillut parlamentissa ja esittänyt puheen meille ennen kuin aloititte Eurooppa-neuvoston puheenjohtajana.

Olette pitäneet puheenjohtajakokouksen omassa virka-asunnossanne Élysée-palatsissa monta kertaa ja kutsuite komission sekä parlamentin kotimaanne pääkaupungissa pidettyyn vaikuttavaan juhlaan 1. heinäkuuta, jolloin aloititte puheenjohtajana. Tämä oli myös innostava osoitus määrätietoisuudestanne yhdistää Eurooppaa.

Tapasimme jälleen Pariisissa 13. ja 14. heinäkuuta. Välimeri-huippukokous järjestettiin siellä 13. heinäkuuta, ja sen tarkoituksena oli perustaa Välimeren unioni. Kutsuite meidät Verduniin muistotilaisuuteen 11. marraskuuta, 90 vuotta ensimmäisen maailmansodan jälkeen.

Kaikki nämä tilaisuudet osoittavat, että arvostatte Euroopan parlamenttia. Haluaisin kiittää teitä tästä lämpimästi. Pyydän nyt teitä esittämään puheenvuoronne Euroopan parlamentille.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät naiset ja herrat, kun Ranska aloitti neuvoston puheenjohtajana, tilannetta Euroopassa leimasi Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessin keskeytyminen, koska Irlanti päätti äänestyksessä hylätä kyseisen sopimuksen.

Emme tienneet tuolloin, että Georgian ja Venäjän välillä puhkeaisi sota, eikä meillä ollut vielä tietoa, kuinka voimakkaasti rahoituskriisi ja sen jälkeinen talouskriisi vaikuttaisivat Eurooppaan.

Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ranska on pyrkinyt perustamaan kaikki toimensa kahteen pääperiaatteeseen: ensimmäinen on se, että maailma tarvitsee vahvaa EU:ta ja toinen se, että EU ei voi olla vahva, jos se ei ole yhtenäinen. En tietenkään kuvittele, että nämä olisivat alkuperäisiä ajatuksia, mutta ne ovat kuitenkin tarpeellisia.

Olemme pyrkineet edellisen kuuden kuukauden aikana varmistamaan, että EU on yhtenäinen, vahva ja että se ajattelee itsenäisesti. Mikä on vahva Euroopan unioni? Se on EU, joka ajattelee, jolla on vakaumusta, vastauksia ja kuvittelukykyä. Se on EU, joka ei tyydy kulkemaan jäljessä. Se kieltäytyy yksimielisyydestä, joka perustuu pelkästään siihen, mitä jätetään sanomatta, ongelmien syrjään työntämiseen ja siihen, että ajan

annetaan parantaa haavat, koska olen vakuuttunut, että mitä kauemmin odotamme, sitä enemmän tilanne mutkistuu.

Puheenjohtajakausi eteni kansainvälisten kokousten tahdissa, ja ne panivat työmme uuteen järjestykseen. Ei ole minun tehtäväni esittää arviota tästä työstä. Halusin pelkästään kertoa teille, miten vastasimme näihin eri haasteisiin.

Kun Georgian kriisi puhkesi elokuussa, meillä oli 8. elokuuta vain yksi painopiste: sodan lopettaminen ja Bosnian kaltaisten tapahtumien estäminen. Rehellisesti sanottuna ja tuomitsematta liian ankarasti, kun Bosnian konflikti syntyi Euroopassa, Eurooppa ei tullut apuun. Vastuun kantoi ystävämme ja liittolaisemme Yhdysvallat, ja EU seurasi perässä.

Puheenjohtajavaltio pyrki kaikin keinoin varmistamaan, että EU kantaa vastuunsa. Aloitimme ensin 12. elokuuta neuvottelut tulitauosta ja sen jälkeen teimme 12. syyskuuta sopimuksen vetäytymisestä. Loppujen lopuksi sota vältettiin, joukkojen vetäytyminen aloitettiin ja ennen kaikkea EU pysyi yhtenäisenä kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden ansiosta.

Tämä ei ollut itsestään selvää, kun otamme huomioon eri valtioidemme historian. Se on ollut tuskallinen historia niille eurooppalaisille, jotka elivät niin monia vuosia rautaesiripun takana, nöyryytetyssä Euroopassa, jakautuneessa Euroopassa, uhratussa Euroopassa. On täysin luonnollista, että tietyt valtiot suhtautuvat eri tavalla venäläisiin naapureihimme kuin ne, jotka ovat tunteneet ainoastaan vapauden.

EU pysyi tästä huolimatta yhtenäisenä, ja puheenjohtajavaltio teki yhdessä komission puheenjohtajan kanssa kaikkiansa, jotta sodan riistäytyminen käsistä estettiin. Venäjän joukot olivat 8. elokuuta 40 kilometrin päässä Tbilisistä. Tällä hetkellä lähes kaikki Venäjän joukot ovat vetäytyneet Georgian alueelta Ossetiaa ja Abhasiaa lukuun ottamatta.

EU pyrki vaikuttamaan tilanteeseen, mutta se ei pyrkinyt kuitenkaan harjoittamaan aggressiivista politiikkaa venäläisten naapuriemme takapihalla. Olen vakuuttunut siitä, että ainoa vaihtoehtomme tulevaisuudessa on löytää naapuriemme kanssa edellytykset taloudelliselle kehitykselle, turvallisuudelle ja rauhalle, ja selvittää niille, että jos ne haluavat painoarvoa kansainvälisellä tasolla – Venäjä on suuri valtio – niiden on noudatettava sellaisia arvoja, toimintatapoja ja käyttäytymismalleja, jotka poikkeavat suuresti niiden toisella aikakaudella noudattamista tavoista.

(Suosionosoituksia)

EU oli tilanteessa mukana. Sen jälkeen syntyi rahoituskriisi. Se ei alkanut elokuussa 2007, kuten olen joskus kuullut sanottavan: elokuussa 2007 alkoivat ongelmat, mutta koko maailmassa tuntunut systeeminen rahoituskriisi alkoi, kun Yhdysvallat päätti, mikä osoittautui hyvin vakavaksi toimeksi, antaa Lehman Brothersin mennä konkurssiin 18. syyskuuta 2008. Ainoastaan silloin jouduimme rahoituskriisiin, jonka suuruusluokka oli maailmassa ennennäkemätön.

Me olemme puheenjohtaja Barroson kanssa pyrkineet saamaan aikaan kaksi asiaa. Ensimmäinen on Euroopan yhtenäisyys, jota olemme rakentaneet vähitellen: ensiksi kutsuimme kokoon Euroopan neljä suurinta valtiota, komission, Euroopan keskuspankin ja euroryhmän puheenjohtajan. Sen jälkeen järjestimme, ensimmäisen kerran vuoden 2000 jälkeen, euroryhmän kokouksen valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla ja lopuksi, syyskuussa, kutsuimme kokoon kaikki valtion- tai hallitusten päämiehet, ja laadimme Euroopan pankkien elvytysuunnitelman, jota kaikki Euroopan valtiot tukevat. Kuten tiedätte, tämä oli vaikeaa, koska kriisin vakavuuden vuoksi eräät valtiot olivat tehneet ennenaikaisia päätöksiä: olen varma, että ne eivät olisi voineet toimia eri tavalla, koska esimerkiksi Irlanti joutui koko pankkijärjestelmää uhkaavien hyökkäyksien kohteeksi.

Lopulta kuukautta myöhemmin koko Eurooppa hyväksyi yhteisesti yhden pankkien tukemista koskevan suunnitelman. Pyrimme puheenjohtaja Barroson kanssa siihen, että tästä eurooppalaisesta tukisuunnitelmasta, jonka tarkoituksena on estää pankkijärjestelmämme romahtaminen, tehdään maailmanlaajuinen suunnitelma. Yhdysvallat on edennyt ensimmäisestä Paulsonin suunnitelmasta toiseen Paulsonin suunnitelmaan ja nyt jo kolmanteen Paulsonin suunnitelmaan, johon ensimmäinen eurooppalainen suunnitelma on selvästi vaikuttanut.

En väitä, että kaikki on saatu korjattua, totean vain, että jos jäsenvaltiot, komissio ja EU:n toimielimet eivät olisi kantaneet silloin vastuutaan, hyvät naiset ja herrat, olisimme nyt ennennäkemättömän tilanteen edessä, eli tietyt jäsenvaltiot olisivat romahtaneet tai konkurssissa, ja Euroopan pankkijärjestelmä olisi tuhouttu.

EU on osoittanut yhtenäisyytensä ja solidaarisuutensa. Mielessäni on erityisesti viikonloppu, jolloin meidän oli myönnettävä 22 miljardin euron luotto Unkarille, joka joutui itse ongelmiin sen jälkeen, kun Ukrainalle piti myöntää 17 miljardia euroa. Myös tällä hetkellä esiintyy huolenaiheita tietyistä Baltian valtioista, ja meidän on vastattava myös muihin maailmanlaajuisiin ongelmiin.

Euroopan unioni on pysynyt yhtenäisenä tässä rahoituskriisissä: se kehotti järjestämään Washingtonin huippukokouksen ja G20-valtioiden kokouksen, ja se järjestää Lontoossa 2. huhtikuuta huippukokouksen maailmanlaajuisen rahoitushallinnon uudistamisesta. EU on puhunut yhdellä äänellä todetessaan, että se haluaa kapitalismin perustuvan yrittäjyyteen keinottelun sijasta, se haluaa uudistaa rahoitusjärjestelmää, se haluaa erilaisen aseman nousevan talouden valtioille ja se haluaa eettistä kapitalismia. EU on puolustanut yhdellä äänellä periaatteitaan.

Hyvät naiset ja herrat, keskustelu talouskriisistä ei ole ollut helppoa. Se ei ole ollut helppoa kahdesta syystä. Ensimmäinen on se, että taloudellinen tila ei ole sama kaikissa valtioissa ja toinen se, että talouskulttuurimme ja poliittinen identiteettimme eivät ole samat. Jokainen tunnusti kuitenkin loppujen lopuksi tarpeen koordinoituista edistämistoimista, jotka vastaavat noin 1,5 prosenttia bruttokansantuotteesta, kuten komissio suositteli.

Ymmärrän hyvin, että eräät henkilöt voivat yllätyä erimielisyyksistä, epäroinnista, epäselvyydestä ja väärinkäsityksistä. Muistuttaisin niitä, jotka seuraavat EU:ta, että se muodostuu 27 valtiosta ja että ei ole helppoa luoda näille 27 valtiolle samoja toimintalinjoja samaan aikaan. Kuhunkin valtioon voi kohdistua paineita vaalien vuoksi, koska meillä ei ole vaaleja samana päivänä. Jokainen ymmärtää Euroopan parlamentissa, eurooppalaisen demokratian pyhäkössä, että vaalikampanja ei edistä yksimielisyyteen pääsyä. Kaikesta huolimatta EU on laatinut yhteisen politiikan rahoituskriisissä ja se on voinut luoda yhteisen politiikan talouskriisiin vastaamiseksi.

Teimme päätöksen myös Välimeren unionista. Koordinointi ja kompromissien tekeminen oli tarpeen, jotta kaksi asiaa saataisiin selvitettyä. Yksi on se, että jos Eurooppa ei osallistu rauhantehtävään Lähi-idässä, kukaan ei tee sitä puolestamme: maailmassa ei ole yhtäkään valtiota, joka voi edistää Israelin ja arabimaailman välistä rauhaa. EU:n on tehtävä asiassa osansa, ja meidän on oltava läsnä, jotta vältämme yhteentörmäyksen arabimaailman tai maailman johtavan valtion Yhdysvaltojen kanssa.

Välimeren unioni on Euroopan ja Välimeren alueen, mukaan lukien arabivaltioiden, jatkuvan vuoropuhelun järjestö. Me tarvitsemme ja arabivaltiot tarvitsevat tätä vuoropuhelua. EU tarvitsee sitä, jotta emme ole ainoastaan avunantaja, vaan että EU:lla voi olla poliittista vakaumusta edistää rauhaa ja että se ei enää ainoastaan tyydy myöntämään rahoitusta vaan kehottaa pyrkimään rauhaan, tasapainoiseen rauhaan, erityisesti palestiinalaisten, joilla on oikeus moderniini, demokraattiseen ja turvalliseen valtioon, ja Israelin – jolla on oikeus turvallisuuteen tässä valtiossa, joka on demokratian ihme – väliseen rauhaan.

Välimeren unionia koskevassa kysymyksessä tarvittiin jonkin verran suostuttelua: oli esitettävä vakuuttavasti, että Välimeren unioni ei aseta kyseenalaiseksi Euroopan yhtenäisyyttä vaan se päinvastoin vahvistaa sitä. Lopuksi, hyvät naiset ja herrat, me eurooppalaiset voimme olla ylpeitä siitä, että Välimeren unionin yhteispuheenjohtajina toimivat EU:n puheenjohtajavaltio ja Egypti ja että sillä on viisi varapääsihteeriä, mukaan lukien yksi israelilainen ja yksi palestiinalainen: tämä on ensimmäinen kerta, kun arabivaltiot ovat hyväksyneet israelilaisen Välimeren unionin kaltaisen alueellisen järjestön johtoon, ja tämä on historiallinen saavutus.

Haluaisin kiittää Bernard Kouchneria, joka neuvotteli loistavasti Marseillen huippukokouksessa ja sai aikaan tämän täysin odottamattoman lopputuloksen. Israelilaiset hyväksyivät vastavuoroisesti Arabiliiton osallistumisen Välimeren unionin työhön. Tämä unioni ei millään tavalla vaikeuta Tšekkiä ja Ruotsia kehittämästä tulevilla puheenjohtajakausillaan itäistä kumppanuutta, jota Eurooppa tarvitsee.

Tarkastelen nyt energiaa ja ilmastomuutosta. Tässä asiassa on oltava selvää se, että taistelu oli hankalaa, ja olen varma, että kaikilla on syytä tyytymättömyyteen. Eräiden henkilöiden mielestä edellyttämme liikaa teollisuudelta, mutta joidenkin muiden mielestä emme edellytä siltä tarpeeksi. Yksi ryhmä toivoo sitä ja toinen tätä. Puheenjohtajavaltio Saksa asetti aikataulun loppujen lopuksi vuoden 2008 loppuun. Puheenjohtajavaltio Saksa asetti kolme tavoitetta, ”20-20-20-tavoitteen”. Sen ytimessä on sopimus, jonka vahvistimme Eurooppa-neuvostossa ja joka täyttää asettamamme tavoitteet. Toivon, että Euroopan parlamentti hyväksyy huomenna sopimuksen.

Minun on rehellisyyden nimissä todettava, että kaikkia osapuolia oli muistutettava vastuustaan. Olisi ollut typerää, että juuri sillä hetkellä, kun Yhdysvaltojen uusi presidentti asettaa kunnianhimoiset

ympäristötavoitteet maailman vahvimmalle valtiolle, EU olisi luopunut omista tavoitteistaan. Se olisi ollut vastuutonta, sillä jos EU ei olisi päässyt yksimielisyyteen komission energia- ja ilmastomuutospaketista, emme olisi voineet olettaa, että Intia, Kiina ja Brasilia ja maailman muut valtiot, joiden on nyt otettava vastuuta maapallon ympäristön tasapainosta, olisivat kuunnelleet meitä.

Meidän oli toimittava vakuuttavasti päästäksemme tähän tilanteeseen ja meidän oli löydettävä kompromissikeinoja. Mitä ne olivat? Totesin, että emme aio koskaan luopua 20-20-20-tavoitteen aikataulusta, mutta jokaisen täällä olevan on ymmärrettävä, että unioniin liittyneet uudet Itä-Euroopan valtiot, joiden raskas teollisuus on joutunut kärsimään siirtymisestä kommunistisesta järjestelmästä markkinatalouteen, ovat sopineet, että viitevuotena pidetään vuotta 2005. Niillä oli kuitenkin hyvä syy pyytää, että viitevuodeksi olisi asetettu eri vuosi, esimerkiksi vuosi 1990. Se ei olisi ollut yllätys, kun otetaan huomioon, mitä näissä valtioissa on tapahtunut ja mitä ne ovat joutuneet kokemaan. Puhun Jean-Louis Borloon valvojan silmän alla. Hän antoi täyden, horjumattoman ja tehokkaan tukensa näissä neuvotteluissa. En halunnut, että ympäristöön kohdistuvat ennakoivat toimet olisi toteutettu sosiaalipolitiikan kustannuksella, mikä olisi romahduttanut nämä EU:n uudet jäsenvaltiot.

Haluaisin sanoa fundamentalisteille, että minusta kyse ei ollut ympäristövaatimusten asettamisesta Puolalle, Unkarille ja muille valtioille, vaan siitä, että nämä valtiot eivät joudu yhteiskunnalliseen ongelmatilanteeseen ja jotta niitä ei edellytetä valitsemaan ympäristönsuojelun ja talouskasvun välillä. Ehdotimme uudenlaisia kasvua edistäviä toimia: kestävää ja ympäristöystävällistä kasvua, jolla vältetään hintojen nousukierre ja sellaiset vaikutukset Puolan, Unkarin ja Itä-Euroopan työntekijöihin, joita mikään maailman demokraattinen valtio ei voi sallia.

Lisäisin vielä, että kuuntelin tarkasti huolenaiheitanne edellisellä vierailullani parlamentissa. Eräät teistä – ja ymmärrän heitä – totesivat minulle, että ”olette luopuneet tavoitteistanne herra presidentti, koska hyväksyitte, että päätös neuvostossa tehdään yksimielisesti”. Hyväksyin yksimielisyyspäätöksen siitä yksinkertaisesta syystä, että Euroopan tekemät ympäristöä koskevat valinnat eivät saa olla pakottavia vaan tarkoituksellisia. Voitteko kuvitella, miten heikko olisi ollut enemmistöpäätöksellä aikaansaatu sopimus, johon monet maat eivät olisi sen vuoksi liittyneet? Miten uskottava ilmastomuutospaketti olisi ollut, jos sen olisi ratifioinut enemmistö, koska jokainen näkee, että yksimielisyydellä varmistetaan poliittisten sitoumustemme täyttäminen.

(Suosionosoituksia)

Lisäksi eräät teistä muistuttivat minulle, että kyseessä oli yhteispäätösmenettely, ja haluaisin todeta, että sovelsin juuri sitä. Keskusteluistani muiden valtion- ja hallitusten päämiesten kanssa minun on todettava rehellisesti, arvoisa puhemies, että Euroopan parlamentin, joka määrätietoisesti pyrki saamaan aikaan sopimuksen energia- ja ilmastomuutospaketista, valpas läsnäolo oli tärkeä seikka niille valtion- ja hallitusten päämiehille, jotka eivät olleet yhtä halukkaita saamaan aikaan sopimusta.

Joka tapauksessa esitän teille tänään kunkin 27 jäsenvaltion valtion- tai hallitusten päämiehen yksimielisesti tekemän sopimuksen energia- ja ilmastomuutospaketista. Te toimitte sen suhteen, miten haluatte.

Käsittelen lopuksi lyhyesti kahta näkökohtaa. Maahanmuuttopolitiikan osalta ei voida kuvitella, että EU – jonka valtioista suurin osa kuuluu Schengen-alueeseen ja joka perustuu henkilöiden ja tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen – voi päästä eteenpäin ilman, että kehitetään yhteisiä periaatteita yhteisen maahanmuuttopolitiikan käyttöönottamiseksi. Tällaisiin toimiin on ryhdytty, ja minun on sanottava, että niihin on ryhdytty ilman, että on sorruttu ylilyönteihin. Olette tehneet Euroopan parlamentissa paljon maahanmuuttopolitiikkaa koskevan keskustelun rauhoittamiseksi. Se ei ole ollut kansallisella tasolla usein esimerkillistä ihmisten kunnioittamisen, rauhan, harkinnan ja vastuun näkökulmasta. Meillä on nyt yksimielinen perusta yhteiselle maahanmuuttopolitiikalle.

Mainitsen vielä lyhyesti puolustuspolitiikasta, että minulla on liittokansleri Merkelin kanssa mahdollisuus järjestää ensi vuonna Kehlin/Strasbourgin Naton huippukokous. Mielestäni tässä asiassa tehty tärkeä päätös on se, että tästä lähtien 27 valtiota ymmärtävät, että kyseessä on Euroopan ja Naton turvallisuus- ja puolustuspolitiikka ja että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka täydentää Natoa eikä asetu sitä vastaan.

Lopuksi meillä on institutionaalinen ongelma. Irlannin kielteisen äänestyksen jälkeen vierailin Dublinissa Bernard Kouchnerin kanssa Irlannin pääministeri Brian Cowenin kutsusta ja ilmoitin silloin monien järkytykseksi, että ainoa tapa päästä ongelmasta oli kääntyä jälleen irlantilaisten ystäviemme puoleen. Tämä lausunto herätti keskustelua, ihan kuin ei olisi ollut kunnioitettavaa kansalaisia kohtaan, että he voivat päättää asiasta uudelleen.

Mikä tilanne on tällä hetkellä? Tällä hetkellä 25 jäsenvaltiota on saanut lähes kokonaan Lissabonin sopimuksen ratifiointimenettelyn päätökseen. Tšekin tasavalta, 26. jäsenvaltio, on juuri tehnyt tärkeän päätöksen, koska sen perustuslakituomioistuim on ilmoittanut, että Lissabonin sopimuksen ratifiointimenettely voidaan järjestää. Pääministeri Topolánek on ilmoittanut rohkeassa ja vastuullisessa lausunnossaan, että hän pyrkii ehdottamaan Lissabonin sopimuksen ratifiointia. Jäljelle jäävät irlantilaiset.

Kyseessä on sopimus, jonka olemme saaneet aikaan yksimielisesti. Sopimus on hyvin yksinkertainen. Sillä pyritään ensinnäkin varmistamaan, että jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, niin kullakin jäsenvaltiolla on yksi komission jäsen. Tiedän, että tämä vaatii joustavuutta joiltain teistä, ja joiltain hallituksilta, jotka katsovat, että komission olisi oltava pienempi, jotta se olisi tehokkaampi. Pyydän teitä kuitenkin harkitsemaan seuraavaa: jos haluamme Lissabonin sopimuksen – ja EU tarvitsee vahvempia ja kestävämpiä toimielimiä – saamme sen ainoastaan, jos irlantilaiset äänestävät myönteisesti, ja jotta he äänestäisivät myönteisesti, tarvitsemme uudenlaiset olosuhteet. Eurooppa-neuvosto ehdottaa, että nämä olosuhteet ovat sellaiset, että kullakin jäsenvaltiolla on yksi komission jäsen.

Toinen sopimusta koskeva seikka on se, että me olemme tehneet joitain poliittisia sitoumuksia, jotka koskevat Irlannissa käytävän keskustelun erityisiä näkökohtia, kuten puolueettomuutta, verotusta ja perhettä. Näitä poliittisia sitoumuksia ei ollut vaikea tehdä, joten mikä on ongelma? On parasta, että käsittelemme kaikkia näitä seikkoja. Ongelma on näiden poliittisten sitoumusten lainvoima, koska Irlannilla on perustuslakituomioistuim, ja ei ole mitään epäilystä siitä, että ”ei”-kampanja saattaa, mikä on heidän oikeutensa, asian Irlannin perustuslakituomioistuimen käsiteltäväksi, jotta saadaan selville, mikä lainvoima näillä poliittisilla sitoumuksilla on.

Puheenjohtajavaltio ehdotti seuraavaa kompromissia: niiden valtioiden, jotka ovat ratifioineet Lissabonin sopimuksen, ei tarvitse tehdä sitä uudelleen, ja Lissabonin sopimusta ei tarkisteta. Mielestäni ei ole järkevää ratkaista yhtä ongelmaa luomalla 26 muuta ongelmaa. Tämä on selvää. Toisaalta, kun EU laajentuu seuraavan kerran, ja todennäköisesti Kroatia liittyy EU:hun vuonna 2010 tai 2011, jos kaikki sujuu suunnitelmien mukaan, niin tällöin, arvoisa puhemies, tarvitsemme uutta sopimusta, jotta voimme laajentaa EU:ta ja ottaa siihen uuden jäsenen. Ehdotimme sen vuoksi, että EU:n laajentumisajankohtana ja ainoastaan kyseisenä ajankohtana lisäämme kaksi asiaa Kroatian liittymissopimukseen: ensimmäinen on Irlantia koskeva lisäpöytäkirja ja toinen koskee Euroopan parlamentin jäsenten lukumäärää. Euroopan parlamentin vaalit pidetään Nizzan sopimuksen perusteella. En näe mitään muuta vaihtoehtoa, koska tietyille valtioille annettiin Lissabonin sopimuksen nojalla enemmän Euroopan parlamentin jäsenten paikkoja. Voisimme ratkaista tämän ongelman myös seuraavan laajentumisen yhteydessä.

Irlannin hallitus on tällä perusteella sitoutunut rohkeasti järjestämään toisen kansanäänestyksen Lissabonin sopimuksesta ennen vuoden 2009 loppua. Tämä merkitsee, että jos asiat menevät niin kuin toivoisin – vaikka tästä on irlantilaisten päätettävä – niin Lissabonin sopimus tulee voimaan ainoastaan vuoden viiveellä.

Hyvät naiset ja herrat, tätäkään asiaa ei ollut helppo käsitellä ja järjestää, eikä se ole helppoa irlantilaisille tai muille, mutta EU:n henki on ensisijaisesti kompromissin henki. Jos emme pääse kompromissiin 27 valtiomme kesken, ei ole mitään eurooppalaista ihannetta. Tämä ihanne merkitsee muiden kuulemistä ja yhteistyötä, jotta löydetään yhteiset keinot ongelmien ratkaisemiseksi.

Haluaisin lopuksi esittää kiitokset ennen kaikkea Euroopan parlamentille. Haluaisin todeta myös, että puheenjohtajavaltiolla on ollut erittäin helppoa ja miellyttävää pitää yhteyttä Euroopan parlamentin kaikkiin ryhmiin niiden poliittisista näkemyksistään riippumatta, oikeistoon tai vasemmistoon, liberaaleihin tai vihreisiin, itsenäisyyden puolustajiin tai federalisteihin. Olette kaikki osoittaneet omilla tavoillanne halukkuutta viedä EU:ta eteenpäin. Minun on rehellisyyden nimissä todettava puheenjohtajavaltion puolesta, että Euroopan parlamentti on ollut ratkaisevassa asemassa tuloksien aikaansaamiseksi. Haluaisin vielä todeta, että on ollut helpompaa keskustella, työskennellä ja neuvotella Euroopan parlamentin kanssa kuin eräiden muiden keskustelukumppanien kanssa, nimiä mainitsematta. Puheenjohtajakauden lopulla kiitoksien olisi oltava täsmällisiä, mutta pahoitteluiden yleisluontoisia.

Haluaisin todeta myös, että olemme pyrkineet tekemään työtä yhdessä komission puheenjohtajan kanssa, ja olemme kummatkin olleet tietoisia omista vastuualueistamme. Haluaisin antaa hänelle tunnustusta: puheenjohtajavaltio ei olisi millään voinut saada aikaan tällaisia tuloksia ilman yhteistyötä puheenjohtaja Barroson kanssa. Minusta on tärkeää todeta tämä seikka, koska se on totta ainakin omasta kokemuksestani.

Haluaisin lopuksi kiittää valtion- tai hallitusten päämiehiä. Hyvät naiset ja herrat, emme rakenna EU:ta valtioita vastaan. Se on selvää. Niin eurooppalaisia kuin olettekin, EU ei ole valtioiden vihollinen ja valtiot eivät ole EU:n vihollisia. Kerron teille yhden asian: jos me emme olisi pyrkineet ymmärtämään yhden

demokraattisen hallituksen ongelmia, emme olisi päässeet pitkälle. On virhe yrittää ratkaista asia kotivaltiossaan vaalilla valittujen edustajien sijasta: se ei ole eurooppalainen ihanne, se on fundamentalismia. Olen taistellut fundamentalismia vastaan koko elämäni, jopa EU:n fundamentalismia vastaan, koska, kun kuulen käsitteen EU:n fundamentalismi, kuulen vain sanan fundamentalismi. Se ei ole koskaan hyvä ajatus. EU:n rakentaminen valtioita vastaan olisi historiallinen virhe. Valtionpäämiehet kantavat vastuunsa, ja valtioilla on oma vastuunsa.

Lopuksi haluaisin sanoa henkilökohtaisesti, että olen oppinut paljon kuusi kuukautta kestäneen puheenjohtajakauden aikana ja olen nauttinut paljon tästä työstä. Ymmärrän, miksi Euroopan parlamentin jäsenet ovat innostuneita työstään. Koska meillä on mahdollisuus käyttää kuusi kuukautta ymmärtääksemme ja vastataksemme 27 valtion ongelmiin, meistä tulee suvaitsevaisempia ja avoimempia. Ymmärrämme, että EU on epäilemättä yksi parhaimmista 20. vuosisadalla keksityistä ajatuksista ja tarvitsemme EU:ta enemmän kuin koskaan. Olen pyrkinyt viemään EU:ta eteenpäin, mutta EU on muuttanut minua. Haluan sanoa vielä yhden asian, koska uskon siihen syvästi.

(Suosionosoituksia)

Uskon todella, että jokainen valtion- tai hallituksen päämies hyötyisi tällaisesta vastuutehtävästä aika ajoin. He voisivat ensiksi sen perusteella ymmärtää, että heidän kotimaissaan esiintyvät ongelmat voidaan usein ratkaista yhteistyössä naapureiden kanssa. He ymmärtäisivät myös, että eroistamme huolimatta on hyvin monia asioita, jotka yhdistävät meitä, ja he oppisivat myös jotain vieläkin tärkeämpää: on helpompaa, että EU:lla on suuria tavoitteita kuin pieniä tavoitteita.

Vielä yksi asia, johon uskon vakaasti on se, että Eurooppa-neuvostossa, Euroopan parlamentissa ja komissiossa on helpompi onnistua suurissa hankkeissa kuin pienissä, koska pienillä hankkeilla ei ole sitä painoarvoa, jota ne tarvitsevat kansallisen itsekkyuden voittamiseksi. Tarvitaan suuria hankkeita, suuria tavoitteita ja ajatuksia: näillä suurilla ajatuksilla ja tavoitteilla voitamme kansallisen itsekkyuden. Toivon siten, että EU pysyy kunnianhimoisena ja että se ymmärtää, että maailma tarvitsee sen päätöksentekoa. Kun lakaisemme asiat maton alle, aiheutamme ongelmia tulevaisuudessa. Ongelmiin on puututtava heti, ja ei ole totta, että EU:n toimielimet estävät päätöksenteon. Päätöksenteon estää rohkeuden ja tarmon puute: se merkitsee ihanteen heikentymistä. Päätökset eivät voi odottaa Lissabonin sopimusta! Emme saa odottaa huomista, vaan meidän on tehtävä päätökset nyt, ja minä luotan täysin puheenjohtajavaltio Tšekkiin, että se jatkaa puheenjohtajavaltio Ranskan työtä.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, me haluaisimme kiittää teitä – ja suosionosoitukset ilmaisivat selkeästi kiitollisuutemme – puheestanne, mutta ennen kaikkea rohkeudestanne ja siitä, että toimitte määrätietoisesti EU:n puolesta.

Ennen kuin annan puheenvuoron komission puheenjohtajalle, haluaisin toivottaa lämpimästi tervetulleiksi kaksi ministeriä, Bernard Kouchnerin ja Jean-Louis Borloon, jotka ovat myötävaikuttaneet merkittävästi puheenjohtajavaltio Ranskan menestykseen. Toivotan teidät kummatkin lämpimästi tervetulleiksi.

Haluaisin ensiksi toivottaa tervetulleeksi Bruno Le Maire, Eurooppa-asioista vastaavan ministerin, joka on Jean-Pierre Jouyet'n seuraaja. Jean-Pierre Jouyet on nyt Ranskan rahoitusmarkkinoiden sääntelyelimen puheenjohtaja, ja olemme työskennelleet aikaisemmin hänen kanssaan hyvin menestyksellisesti. Haluaisin tässä yhteydessä kiittää häntä vilpittömästi.

Toivon, että voin muiden Euroopan toimielinten läsnä ollessa – tiedän, että tämä ei ole normaali käytäntö – onnitella Klaus Hänschiä, Euroopan parlamentin aikaisempaa puheenjohtajaa vuodesta 1994 vuoteen 1997 ja Euroopan parlamentin jäsentä sen ensimmäisistä välittömistä vaaleista lähtien, hänen eilisestä 70-vuotispäivästään. Haluaisin kiittää häntä vilpittömästi ja antaa tunnustusta hänen kovalle työlleen parlamentin ja Euroopan unionin puolesta.

Nyt pyydän komission puheenjohtajaa José Manuel Durão Barrosoa esittämään puheenvuoronsa Euroopan parlamentille.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoiset puhemies ja neuvoston puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, edellisen Eurooppa-neuvoston tulos jää EU:n historiaan. On harvinaista, että Eurooppa-neuvoston on tehtävä niin monta päätöstä niin perustavanlaatuisista poliittisista kysymyksistä. EU on voinut vain harvoin ilmaista tyytyväisyytensä niin monesta myönteisestä tuloksesta ja jopa kolminkertaisesta menestyksestä. Olemme voineet vaikeassa ja jopa kiireellisessä kriisitilanteessa saavuttaa

merkittävää edistystä EU:n ja eurooppalaisten tulevaisuuden hyväksi. Tämä on Euroopan unioni, johon me kaikki olemme kiintyneet: EU, joka pystyy parhaimpiin mahdollisiin toimiin.

Haluaisin tärkeiden päätelmien, jotka koskevat erityisesti turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, Välimeren unionia ja uutta itäistä kumppanuutta, lisäksi korostaa kolmea erityistä alaa: Lissabonin sopimusta, talouden elpymistä sekä energiaa ja ilmastomuutosta.

Kaikki 27 jäsenvaltiota ovat työskennelleet yhdessä, jotta löydetään yhteinen tie Lissabonin sopimuksen aikaansaamista koskevan poliittisen prosessin jatkamiseksi. Komissio on aina tukenut tätä sopimusta, ja meillä on syytä uskoa, että kun pyrimme kuuntelemaan irlantilaisten ystäviemme huolenaiheita, voimme yhdessä löytää asiaan ratkaisun.

Myönteisenä vastauksena komission 26. marraskuuta tekemään aloitteeseen 27 jäsenvaltiota päätti koordinoida talouden elvytysuunnitelmiaan, joilla vastataan erittäin vakavaan ongelmaan. Esitämme tänään sopimuksen talouden elvyttämistä noin 1,5 prosentilla EU:n bruttokansantuotteesta, kuten komissio suositteli. Tällä koordinoitulla suunnitelmalla torjutaan lamaa, ja sillä autetaan erityisesti yhteiskunnassamme kaikkein heikoimmassa asemassa olevia. Se antaa meille samalla mahdollisuuden investoida talouksiimme, jotta niitä sopeutetaan tulevaisuuden haasteisiin. Tämä merkitsee sitä, että kriisi antaa meille mahdollisuuden lisätä investointeja sosiaaliseen Eurooppaan ja uudistusmieliseen Eurooppaan.

Komission 23. tammikuuta 2008 esittämien lainsäädäntöehdotusten ja Euroopan parlamentin vahvan panoksen ansiosta 27 jäsenvaltiota sitoutuivat yksimielisesti siihen, että EU:sta saadaan tuleville sukupolville ympäristöystävällinen ja vähän energiaa käyttävä talous. Sopimuksessa energia- ja ilmastopolitiikastamme pitäydytään pyrkimyksessä saavuttaa "kolme kertaa 20 prosenttia" -tavoite vuoteen 2020 mennessä. Tämä historiallinen läpimurto, jos se vahvistetaan Euroopan parlamentissa huomenna, merkitsee voittoa kumppanuuteen perustuvalla EU:lle. Jäsenvaltioiden kanssa läheisessä yhteistyössä olleet Euroopan toimielimet ovat toisin sanoen työskennelleet yhteistyöhengen vallitessa, ja niillä on ollut vahva yhteinen tahto onnistua.

Haluaisin tässä vaiheessa kiittää jälleen neuvoston puheenjohtajavaltiota Ranskaa tästä kumppanuuteen perustuvan EU:n menestyksestä. Arvoisa presidentti, puheenjohtajakaudellanne on sattunut poikkeuksellisen tuntuja poliittisia tapahtumia, kuten juuri muistutitte: ennennäkemätön rahoituskriisi ja Venäjän ja Georgian välinen sota. Puheenjohtaja vastasi näihin ongelmiin tehokkaasti, rauhallisesti ja sanoisin vielä taidokkaasti ja itsevarmasti. Ranska on palannut EU:hun, te sanoitte sen vaalivoiton iltana, emmekä epäilleet sitä hetkeäkään: toteaisin, että meillä ei ole ollut hetkeäkään aikaa epäillä sitä, ja olemme siitä tyytyväisiä.

Haluaisin siksi onnitella erittäin vilpittömästi presidentti Sarkozya ja puheenjohtajavaltio Ranskan kaikkia toimijoita: hallituksen jäseniä, diplomaatteja ja asiantuntijoita. Olette tehneet erinomaista työtä.

Kiitän teitä Euroopan puolesta.

(Suosionosoituksia)

Jatkan kumppanuuteen perustuvan EU:n menestyksestä. Haluaisin sanoa myös, että olen erittäin ylpeä komission keskeisestä tehtävästä, sen kyvystä tehdä poliittisia aloitteita, jotka perustuvat yksityiskohtaiseen tekniseen valmisteluun, sekä sen ehdotusten merkityksestä. Komissio on osoittanut, että se on edelleen välttämätön toimija, jotta poliittiset haaveet saatetaan todelliseksi toimiksi. Jäsenvaltiot pääsivät yksimieliseen päätöksen komission energia- ja ilmastomuutosta koskevien ehdotusten perusteella, jotka esitettiin Hampton Courtissa syksyllä 2005, joiden tavoitteista päästiin poliittiseen sopimukseen maaliskuussa 2007 Saksan puheenjohtajakaudella ja joita koskevat lainsäädäntöehdotukset esitettiin tammikuussa 2008. Komission 29. lokakuuta ja 26. marraskuuta tekemien ehdotusten perusteella jäsenvaltiot pääsivät myös sopimukseen yhteisestä elvytysuunnitelmasta.

Olemme voineet aloittaa uuden aikakauden EU:ssa näiden ehdotusten saaman vahvan tuen ansiosta, ja haluaisin korostaa, että ilman puheenjohtajavaltion sitoutumista poliittisempaan Eurooppaan olisi ollut erittäin hankalaa tai jopa mahdotonta saavuttaa näitä sitoumuksia. Sanon tämän, koska olen työskennellyt yhdeksän Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa, ja voin todeta, että tällä hetkellä on erittäin vaikeaa päästä yksimielisyyteen 27 eri jäsenvaltion välillä, koska niillä on luonnollisesti joskus erilaisia painotuksia. Tämän vuoksi tarvitsemme kumppanuuden henkeä Euroopassa.

Edelleen kumppanuuteen perustuvan EU:n menestyksen vuoksi haluaisin kiittää Euroopan parlamenttia suurenmoisesta työstä, jota se on tehnyt edellisten kuukausien aikana erityisesti ilmastomuutospaketista. Mikään ei olisi ollut mahdollista ilman parlamentin sitoutumista asiaan ja esittelijöidenne, valiokuntien puheenjohtajienne ja poliittisten ryhmien koordinaattoreidenne väsymätöntä työtä. Kolmikantaneuvotteluista

syntynyt lopullinen kompromissi osoittaa selvästi tätä sitoumusta, oli kyseessä sitten päästökauppajärjestelmä, työnjako, uudistuva energia tai hiilidioksidin talteenotto ja varastointi, ja parlamentin esittämien perustelujen vuoksi tässä asiassa oli mahdollista lisätä rahoitusta saavan kiintiön määrää 300 miljoonaan tonniin.

Euroopan parlamentti on osoittanut alusta alkaen, että se ymmärtää maailmanlaajuisia asiayhteyttä: kyseessä on EU:ta koskeva hanke, mutta siihen liittyy myös maailmanlaajuisia ponnisteluja, ja se on strategiaamme kulmakivi ensi vuonna järjestettäviä Kööpenhaminan neuvotteluja silmällä pitäen.

Toivon, että huomenna pidettävässä täysistunnossa hyväksytään suurella enemmistöllä tämän työn tulos. Teillä, Euroopan parlamentilla, on avain oveen, jonka ansiosta 21. vuosisadan EU pääsee vauhtiin. EU:sta tulee ensimmäinen maailmanlaajuinen toimija, joka ottaa käyttöön sitovat säännöt kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja se tekee samalla selväksi, että se sitoutuu 30 prosentin tavoitteeseen osana kansainvälistä sopimusta.

Parlamentti lähettää kumppaneillemme erittäin vahvan viestin, kun se hyväksyy tämän sopimuksen suurella enemmistöllä. Tarvitsemme kumppaneidemme, ja erityisesti Yhdysvaltojen, sitoumuksen. Sen vuoksi, kuten sanoin Eurooppa-neuvoston kokouksen lopussa, nyt kun me eurooppalaiset olemme johtavassa asemassa tällä alalla, voimme sanoa yhdysvaltalaisille ystävillemme: "Kyllä, te pystytte! Me pystymme, joten tekin pystytte!" Tämä on viesti, joka meidän on välitettävä Yhdysvalloille, jotta se voi saada meidän kanssamme aikaan todellisen maailmanlaajuisen sopimuksen.

(EN) Maailma muuttuu ympärillämme, ja siten myös EU muuttuu. Olemme tehneet yhdessä useita keskeisiä päätöksiä, jotta Euroopan unionilla on keinot menestyä globalisaation aikakaudella, jotta kansalaisia suojellaan talous- ja rahoituskriisin vaikutuksilta, jotta luodaan edellytykset palata kestäväan kasvuun ja jotta johdetaan pyrkimyksiä uudistaa rahoitusjärjestelmää ja maailmanlaajuisia hallintotapaa. Olemme edistyneet viime kuukausien aikana näihin haasteisiin vastaamisessa. On kuitenkin selvää, että tulevina viikkoina ja kuukausina on vielä paljon tehtävää.

Meidän on nyt keskityttävä ilmastomuutosta koskevassa asiassa Kööpenhaminan kokouksen valmisteluun. Maailmantalouden hallinnan ja erityisesti rahoitusjärjestelmämme uudistamisen vuoksi meidän on valmisteltava G20-valtioiden kokousta Lontoossa. Talouden elvytysuunnitelman osalta meidän on saatettava poliittinen sopimus konkreettiseksi toimiksi. Yhteisön toimielinten välinen tiivis yhteistyö on kaikilla näillä aloilla avain menestykseen. Tarvitsemme rahoitus- ja talouskriisin vuoksi parlamentin ja neuvoston tukea kahtena lainsäädäntö- ja budjettivallan käyttäjänä. Minulla on mahdollisuus keskustella tästä tarkemmin Euroopan parlamentin puheenjohtajakokouksessa huomenaamulla, mutta haluaisin antaa teille pienen katsauksen siitä, mitä on edessä.

Tehostamme yhteisön talousarvion osalta ennalta maksettavien määrärahojen käyttöä vuoden 2009 alusta lähtien, jotta jäsenvaltiot saavat aikaisemmin käyttöönsä jopa 1,8 miljardin euron summan. Komissio hyväksyy tänään ehdotuksen, jolla mukautetaan Euroopan globalisaatorahastoa nykyiseen tilanteeseen ja jolla helpotetaan sen saatavuutta. Yhteisön talousarvion käyttämättä olevia varoja koskevassa kysymyksessä neuvosto on näyttänyt komissiolle vihreätä valoa, jotta se ehdottaa varojen uudelleen kohdentamista Euroopan laajusten energiayhteyksien yhteenliittämiseen, laajakaistapalvelujen infrastruktuurihankkeisiin ja energiatehokkuuden edistämiseen. Me ennakoimme vuodelle 2009 ja 2010 5 miljardin euron määrää. Merkittävä summa varataan hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeviin demonstraatiohankkeisiin ja päästökauppajärjestelmän rahoituksen täydentämiseen.

Luotan parlamentin tukeen, jotta se vakuuttaa kaikki ne, jotka vielä vastustavat näiden käyttämättöminä olevien varojen hyödyntämistä. Luotan siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska saattaa Eurooppa-neuvoston selkeät poliittiset päätelmät todellisiksi toimiksi. Tämän on oltava selvää. On tärkeää, että Eurooppa-neuvoston osoittama kunnianhimo hyväksytään nyt kaikilla päätöksentekomenettelyn tasoilla.

Jotta jäsenvaltioiden investointeja nopeutetaan, komissio ehdottaa tällä viikolla, että valtiontukien de minimis -kynnys voidaan ylittää väliaikaisesti kahden vuoden ajan korkeintaan 500 000 eurolla. Haluaisin mainita myös, että vuonna 2009 ja 2010 julkisia hankintoja koskevissa direktiiveissä sovelletaan nopeutettuja menettelyitä nykyisen poikkeuksellisen tilanteen vuoksi. Haluan tehdä yhden asian selväksi. Vaikka nykyisissä kriisissä edellytetään menettelyiden nopeuttamista, tätä ei saa missään olosuhteissa käyttää tekosyynä keskeyttää yhteismarkkinoidemme selkärankana olevia kilpailu- tai valtiontukisääntöjä. Meidän on säilytettävä sisämarkkinoidemme eheys. Se on yksi tärkeimmistä EU:n saavutuksista, kuten on myös euro. Meidän on säilytettävä vakaus- ja kasvusopimuksen ja sisämarkkinoiden säännöt, jos haluamme todellisen eurooppalaisen vastauksen asiaan.

Komissio varmistaa myös, että jäsenvaltiot kunnioittavat sitoumustaan jatkaa kansallisia ponnistelujaan koordinoitusti. Me varmistamme tämän hyvin testattujen välineiden, Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian sekä vakaus- ja kasvusopimuksen avulla.

Elämme poikkeuksellista aikaa, jolloin tarvitaan poikkeuksellisia toimia. Puheenjohtajavaltio Ranskalla on ollut ratkaiseva merkitys lyhyen aikavälin kriisien hallinnassa sekä siinä, että EU saatetaan pitkän aikavälin elpymisen ja kestäväen kasvun tielle. Tulevina kuukausina on kuitenkin vielä paljon tehtävää. Luotan siihen, että komission, Euroopan parlamentin ja neuvoston kumppanuutta yllä pitämällä menestymme, ja tästä on hyötyä kaikille eurooppalaisille.

Puhemies. – (DE) Hyvä komission puheenjohtaja, haluaisimme kiittää teitä puheenvuorostanne sekä erityisesti sitoumuksestanne.

Joseph Daul, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoiset puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, haluaisin ensinnäkin kiittää neuvoston puheenjohtajaa huomattavista ponnisteluista edellisen kuuden kuukauden aikana.

Hyvä Nicolas Sarkozy, olette hyvin lyhyessä ajassa onnistuneet luomaan todellisen poliittisen Euroopan unionin: EU:n, joka esiintyi päättäväisesti Venäjän suhteen, joka teki G20-valtioiden kokouksen mahdolliseksi, joka on nyt arvostettu toimija maailmanlaajuisen talouden rakenteen uudistamisessa ja joka on ottanut itse käyttöön käytännöllisen ja kunnianhimoisen maahanmuuttopolitiikan; kyseessä on EU, joka on sopinut keinoista vastata koordinoitusti talouskriisiin ja joka on ottanut johtavan aseman kansainvälisissä neuvotteluissa ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Arvoisa presidentti, puheenjohtajakautenne tuloksien vuoksi edustatte todellista poliittisen toiminnan esimerkkiä, jota keskustaoikeisto on aina kannattanut. Kansalaisemme haluavat konkreettisia toimia ja että rauhallisena pysyvät johtajat tekevät käytännöllisiä ja järkeviä ratkaisuja. Euroopan komissio, parlamentti ja neuvosto ovat toimineet juuri näin yhteisesti puheenjohtajavaltio Ranskan johdolla.

Ketjureaktiot ja tuhansien työpaikkojen menettäminen on onnistuttu välttämään rahoituskriisissä pankkitalletusten takauspolitiikalla, riskitilanteessa olevien laitosten pääomarakennetta vahvistamalla ja käteisrahan lisäämisellä luottojen edistämiseksi, ja tämä on toteutettu koordinoitusti.

Viime kuukaudet ovat osoittaneet, että ainoastaan yhtenäinen ja vahva Eurooppa voi vastata talous- ja rahoituskriisin kaltaiseen haasteeseen. Ne ovat osoittaneet myös, että ainoastaan meidän yhteiskuntamallimme, sosiaalinen markkinatalous, voi tarjota oikean tasapainon työnantajien ja työntekijöiden välillä. Sen perusteella jokainen voi hyötyä työnsä hedelmistä ja saavuttaa tavoitteensa ilman turhia rasitteita tai esteitä ja varmistaa todellisen solidaarisuuden. Se on yhteiskuntamalli, jota poliittinen keskustaoikeisto haluaa edelleen rakentaa.

Arvoiset puheenjohtaja Barroso ja presidentti Sarkozy, hyvät parlamentin jäsenet, olen tyytyväinen Eurooppa-neuvostossa saavutettuihin energia- ja ilmastomuutospakettia koskeviin tuloksiin. Se on tulos, joka asettaa EU:n tämän alan kärkeen ja osoittaa, että voimme jopa näin monimutkaisessa kysymyksessä päästä ennätysajassa yksimieliseen sopimukseen 27 jäsenvaltion välillä.

Paketissa, jonka neuvosto hyväksyi perjantaina ja joka hyväksyttiin kolmikantaneuvotteluissa lauantaina, sovitetaan yhteen ilmastomuutosongelman kiireellisyys ja taloudellisten ja sosiaalisten etujemme puolustuksen tarve.

Olemme pääsemässä pitkien neuvotteluiden loppuun, ja haluaisin kiittää kaikkia osallistuneita ja erityisesti poliittisen ryhmäni kollegoita. Tässä ei ole kysymys voitosta tai tappiosta: meillä on kolmen toimielimen välinen sopimus, ja Euroopan unioni on osoittanut, että se voi johtaa ilmastomuutoksen torjuntaa. Se on nyt hyödynnettävä tätä kaksinkertaistamalla tutkimusponnistelujaan ja edistämällä innovaatiota ja uutta teknologiaa.

Meidän on myös painostettava kauppakumppanejamme, kuten kehittyvän talouden valtioita, joista eräät ovat suurimpia saastuttajia, jotta ne kantavat vastuunsa. Odotamme erityisesti, että uusi Obaman hallinto toteuttaa konkreettisia toimia tällä alalla.

Tällaisina epävakaina aikoina voidaan panna merkille, että EU tarvitsee enemmän poliittista vakautta ja päätöksien tehokkuutta. On totta, että olemme edistyneet viime kuukausina yksimielisyyden tarpeesta huolimatta, mutta mikään ei osoita, että menestys voidaan taata jatkossakin.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä kehottaa jokaista valtiota, jokaista äänensä antavaa kansalaista, kantamaan vastuunsa ja päättämään Lissabonin sopimuksen ratifioinnista täysin tietoisena tosiseikoista. Pyydämme heitä tekemään eron helppojen iskulauseiden ja todellisuuden välillä, populismin ja vastuun välillä.

Mitä kansalaiset haluavat? Haluavatko he ilmastomuutosta koskevan suunnitelman, josta he voivat olla ylpeitä, yhteiskuntamallin, jonka he jättävät lapsilleen perinnöksi, vai haluavatko he demagogisia ehdotuksia, joilla ainoastaan tuhlataan heidän aikaansa? Kysymys on samalla vastaus. Lissabonin sopimukseen annettu ”kyllä”-ääni antaa keinot vastata tavoitteisiimme. Päätän puheeni ja kiitän jälleen kerran puheenjohtajavaltio Ranskaa sen poliittisista saavutuksistaan, ja toivon, että seuraava puheenjohtajavaltio osoittaa samanlaista sitoumusta. Se on toiveeni vuodelle 2009.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, lopetitte puheenvuoronne, presidentti Sarkozy, toteamukseen, että halusitte muuttaa Eurooppaa, mutta se muutti teitä. Ette ole ainoa.

Ranskan puheenjohtajakausi on muuttanut myös muita, kuten Daniel Cohn-Benditiä. Kun lähdimme Élysée-palatsista viime viikolla tapaamisemme jälkeen, tarjositte meille poliisisaattueen, joka ajoi varoitusvalot päällä, ja minä olin poliisien takana olevassa autossa Daniel Cohn-Benditin kanssa. Sanoin hänelle: ”kuinka ajat ovat muuttaneet!” Vuonna 1968 poliisi oli teidän perässänne ja nyt ajatte itse Pariisissa poliisien perässä.

(Suosionosoituksia)

Ajat ovat muuttaneet, ja puheenjohtaja Ranska on muuttanut monta asiaa.

Hyvä presidentti, saksalainen aikakauslehti *Der Spiegel* julkaisi henkilökuvan teistä, ja sen otsikko oli ”Omnipresident”, aina läsnä oleva presidentti. On totta, että olette melko aina läsnä: yhtenä päivänä olette Pariisissa, toisena Brysselissä, tänään Strasbourgissa, huomenna Lontoossa, vaikka Angela Merkeliä ei ollutkaan kutsuttu. Ei ole minun asiani arvioida toimianne Pariisissa, koska minun tehtäväni ei ole käsitellä sosiaalista epätasapainoa tai tiedotusvälinepolitiikkaa: kollegani Pariisissa käsittelevät tätä.

Minun tehtäväni on kuitenkin käsitellä, pohtia ja arvioida puheenjohtajakauttanne Euroopan unionissa, ja arvio ei ole ollenkaan huono.

PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minusta puheenjohtajavaltio Ranska on saanut aikaan myönteisiä tuloksia. Ilmastomuutos- ja energiapaketti on erittäin onnistunut. Olen kiitollinen, että osoititte Euroopan parlamentille sen ansaitsemaa kunnioitusta, koska ilman parlamenttia paketin aikaansaaminen ei olisi onnistunut. Haluaisin myös kiittää erityisesti esittelijöitä. Toisin kuin komissio, jolla on 22 000 virkamiestä, ja teidän käytettävissänne ovat suuret valtiolliset elimet, omilla esittelijöillämme on vain kolme, neljä tai viisi työntekijää. Heidän aikaansaamansa työn laatu on ensiluokkaista, koska se on peräisin Euroopan parlamentista. On hyvä, että annoitte tälle tunnustusta.

(Suosionosoituksia)

Haluaisin ottaa esille esimerkin ajoneuvojen hiilidioksidimerkintöjä koskevasta direktiivistä. Siihen sisältyy paljon Guido Sacconin työtä ja hieman presidentti Sarkozyn työtä, mutta se on kaiken kaikkiaan suuri menestys. Se on menestys ryhmälleni, koska Euroopan parlamentin sosialistiryhmä on tehnyt paljon työtä sen varmistamiseksi, että talouden tarpeiden, joita emme voi sivuuttaa, ja ympäristösuojelun veloitteiden, joita meidän kaikkien on noudatettava, välillä on tasapaino. Uskon, että kritiikki, jota olemme kuulleet erityisesti mainitsemiltanne aloilta, osoittaa, että olemme oikealla tiellä. Tästä syystä ryhmämme äänestää yksimielisesti tämän paketin puolesta. Toivon hyvä Joseph, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä toimii samoin! Vai pitäisikö meidän olla huolissamme siitä, että päästökauppajärjestelmän lykkäämisestä esitetään tarkistus? Viime päivien aikana olemme saaneet paremman käsityksen siitä, mitä PPE-DE merkitsee. PPE on helppo kääntää, mutta DE merkitsee meistä eurooppalaista epäjärjestystä. Teidän pitäisi päättää, mitä haluatte tehdä. Haluatteko ylistää presidentti Sarkozya, mutta olla tukematta häntä, vai haluatteko hyväksyä tämän paketin kanssamme? Odotamme mielenkiinnolla PPE-DE-ryhmän äänestystä.

Haluaisin lisätä, että sopimus ensimmäisessä käsittelyssä on poikkeus. Parlamentti ei voi sallia, että seuraava neuvosto sanoo meille: ”te aiheutitte tämän ilmastomuutos- ja energiaketille”. Jos olette tehneet selväksi,

että ensimmäinen käsittely oli keino painostaa itsepäisiä valtion- tai hallitusten päämiehiä, jotta he tulisivat järkiinsä, niin siinä tapauksessa tämä on hyvä asia. Tästä ei saisi kuitenkaan tulla ennakkotapausta, jota sovelletaan muihinkin toimiin.

Toimitte oikein rahoituskriisissä. Haluaisin kuitenkin muistuttaa teitä siitä, mitä kollegani Poul Nyrup Rasmussen ja minä itse totesimme täällä keskustelussa heinäkuussa puheenjohtajakautenne alussa. Totesimme, että Euroopan sosiaalinen epätasapaino, joka aiheutuu epäoikeudenmukaisesta voitonjaosta ja vaurauden epäoikeudenmukaisesta jakautumisesta Euroopassa, on aikapommi. Puheenjohtajavaltio Ranskan vastaus oli: "Tämä ei ole meille tärkeintä". Edellisen kuuden kuukauden aikana teille on käynyt selväksi, että se on ensisijainen painopiste. Olette toimineet oikein, mutta jos olisitte toimineet aikaisemmin, monet sellaiset tilanteet olisi voitu ehkäistä, jotka on nyt ratkaistava. Hyvin tehty, mutta ehkä hieman liian myöhään.

Meillä ei ole Lissabonin sopimusta ja nyt olemme kuulleet neuvoston päätöksen. Meidän on tyydyttävä tähän ja hyväksyttävä se. Kuitenkaan mistään päätöksistä, joita olette tehneet komissiosta, parlamentin paikoista ja Irlannin kansalaisille annettavista myönnytyksistä, ei ole mitään hyötyä, jos Irlannin pääministeri tai hallitus ei tartu härkää sarvista ja kerro Irlannin kansalaisille: "katsokaa, mitä on tapahtunut! Katsokaa eurooppalaisten, EU:n jäsenvaltioiden solidaarisuutta Irlantia kohtaan, ja kuvitelkaa, mitä olisi tapahtunut, jos Irlanti olisi joutunut tähän rahoituskriisiin yksin!" Jos Irlannin pääministeri ei kerro kansalaisilleen, että: "nyt teidän on tehtävä solidaarisesti työtä yhdessä eurooppalaisten kanssa oman etunne puolesta", niin kaikki tämä kuivuu jälleen kerran tyhjiin. Voimme luovuttaa koko eurooppalaisen hankkeen näille henkilöille, Declan Ganleylle ja hänen vehkeilylleen. Tarvitsemme rohkean Irlannin hallituksen, joka ei neuvottele surkeista kompromisseista, vaan joka sanoo: "tarvitsemme EU:ta ja haluamme tämän sopimuksen!"

(Suosionosoituksia)

Ranskan puheenjohtajakausi oli menestys. Haluaisin kiittää teitä erityisesti siitä, että teistä tuli EU:n tukija, kun totesitte, että seisotte tämän eurooppalaisen hankkeen takana. Minulla oli joskus aikaisemmin epäilyksiä. Monet puheenne ovat minulle tuttuja. Olette osoittaneet presidenttinä, että olette seisonneet sen takana, mitä sanoitte alussa. Jos seuraava puheenjohtajavaltio toimii samoin, olen siitä tyytyväinen. Paljon kiitoksia! Olette saaneet aikaan monia hyviä asioita, ja jotkut asiat eivät ole ihan niin myönteisiä, mutta unohdamme ne tänään. Uskon kaiken kaikkiaan, että puheenjohtajavaltio Ranska on vienyt EU:ta eteenpäin, ja juuri siitä tässä oli kyse. Kyse ei ollut pelkästään Ranskasta vaan koko EU:sta, ja kokonaistulos on hyvä. Paljon kiitoksia!

(Voimakkaita suosionosoituksia)

Graham Watson, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä Ranskan puheenjohtajakausi on ollut tällä kertaa kuin satua: rohkea prinssi ratsastaa pois EU:n sotilaallisen pelotteen valkoisella oriilla pelastamaan Georgian valtiatarta, Lontoon Tuhkimo pääsee viimeinkin tanssiaisiin ja Berliinin kaunis prinsessa saa tietää Kanzleramtin Élysée-palatsiin lähettämään viestiin saadusta vastauksesta, että jos hän haluaa olla satuprinssin kanssa, niin hänen täytyy valmistautua suutelemaan sammakkoa.

(Naurua)

Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, uskon, että ette olisi valinneet haasteita, joihin teidän oli vastattava puheenjohtajakaudellanne, mutta käsittelette niitä energisesti, innokkaasti ja luovasti, ja olette osoittaneet EU:n solidaarisuuden voiman. Onnittelemme teitä menestyksestä viime viikon Eurooppa-neuvostossa. Talouden elpymistä koskeva aikataulunne auttaa palauttamaan luottamuksen markkinoihin. Protektionismin kaihtamisenne on ihailtavaa. Valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevat myönnytyksenne ovat kohtuullisia, ja sitoudutte täydentämään niitä Lissabonin strategian mukaisilla rakenneuudistuksilla.

Kokouksen päätelmissä on liikkumavaraa vähentää arvonlisäveroa. Liberaalidemokraatit kehottavat talous- ja rahoitusasioiden neuvostoa vähentämään energiaa säästävien ja uusiutuvaa energiaa hyödyntävien laitteiden arvonlisäveroa, jotta edistämme teollisuutta ja ympäristöä. Pidämme myös myönteisenä julkisen talouden kestävyyttä koskevaa uutta sitoumusta ja nopeaa paluuta keskipitkän aikavälin talousarviotavoitteisiin. Vastauksemme lamaan on perustuttava solidaarisuuteen ja vakaaseen talouteen.

Olette ilmeisesti löytäneet käytännöllisen vastauksen Irlannin huolenaiheisiin uudesta perussopimuksesta. Se ei ole ehkä elegantti, mutta se on Ranskan Henrik IV:n arvoinen: "jos Pariisi on messun arvoinen, niin Dublin on komission jäsenen arvoinen". Turvallisuus- ja puolustuspoliitikassa on edistytty merkittävästi: ETPP-operaatioiden yhtenäinen suunnittelurakenne, rakenteellinen yhteistyö Naton kanssa ja julistus päämääristä ja tavoitteista turvallisuuden edistämiseksi.

Teitä saatetaan kuitenkin arvioida ankarammin ilmastonmuutoksesta. Neuvoston päätelmiin sisältyy lukuisia myönnytyksiä yrityksille; uudet jäsenvaltiot suostutellaan mukaan pimeällä solidaarisuusrahastolla; ”päästökatto ja -kauppa” -järjestelmän lupia myönnetään, vaikka ne olisi pitänyt huutokaupata, ja tärkeille toimijoille, kuten sähköyhtiölle, myönnetään poikkeuksia, mikä merkitsee, että ne saavat erittäin suuria avustuksia. Tämä kaikki ajaa alas hiilen kustannuksia, vie käytettävissä olevia varoja ja tekee päästötavoitteiden saavuttamisesta vaikeampaa. Lisäksi päästökauppajärjestelmä ei tule edes voimaan ennen vuotta 2013.

Ryhmäni tunnustaa tästä huolimatta saavutuksenne tämän sopimuksen aikaansaamiseksi. Pidämme myönteisenä sopimuksia energiasäästöstä ja siitä, että puolet päästökaupasta saatavista tuloista varataan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin. Me tuemme sitä huomiossa äänestyksessä.

Voimme aina toivoa enemmän miltä tahansa neuvoston puheenjohtajalta. Olemme havainneet edistysaskelia YMP:n uudistamista koskevassa kysymyksessä. Halusimme nähdä, että toimiin ryhdytään. Maahanmuuttokysymyksissä sininen kortti kääritään byrokratiaan ja kauppaa koskeissa kysymyksissä Dohan neuvottelujen peruuntuminen tällä viikolla ei anna paljon toivoa edistymisestä. Tämä puheenjohtajakausi on ollut menestyksellinen EU:lle ja te, neuvoston puheenjohtaja ansaitsette tunnustusta.

Ansaitsette todennäköisesti myös tauon näiden kuuden kuukauden jälkeen. Teidän ei tarvitse tehdä kaikkea. Jättäkää valtiovainministerit Jean-Claude Junckerille. Jättäkää euro Jean-Claude Trichet'ille. Päättäkää satumainen puheenjohtajakausi satumaisella päätöksellä. Seuratkaa mielilaulajanne neuvoa: *C'est le temps du départ, retournez à d'autres étoiles et laissez-nous la fin de l'histoire* (On lähdön aika, palatkaa muille tähdille ja jättäkää meille tarinan loppu).

(Suosionosoituksia)

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisat puhemies, Nicolas Sarkozy ja puheenjohtaja Barroso, kyllä, me arvostamme teidän aktiivisia toimianne ja kyllä, olette yrittäneet viedä Eurooppaa eteenpäin. Yksi asia on kuitenkin se, että tällä on ollut läsnä monta eri Nicolas'ta. Minä kannatin Nicolas I:tä, joka julisti meille heinäkuussa 2008 ällistyneen parlamentin edessä, että yksimielisyys tappaa demokratian. Nicolas I sanoi näin Euroopan parlamentille heinäkuussa 2008. Nicolas I oli oikeassa, Nicolas III on väärässä.

Tämä on ongelmani puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa. Se on kuin tuuliviiri, joka sanoo yhdellä hetkellä totuuden ja seuraavalla hetkellä jotain väärin. Kun nyt luodaan katsaus taaksepäin, minä poimin sen, mikä on totta ja jätän tuuliviiriin pyörimään kaiken sen, mikä ei toimi. Meidän välillämme on ero.

Te typistätte Euroopan parlamentin hallitusten viagraksi. Meitä ei voida käyttää täällä siihen, että muut tekevät jotain, mitä ne eivät halua. Kukaan ei ole sanonut täällä, että haluamme luoda Euroopan kansakuntia vastaan. Kukaan ei ole sanonut tätä. Yhteisön toimielimet ovat juuri kansakuntien ja kansalaisten Eurooppa, ja me edustamme täällä kansalaisia. Te haluatte, että Lissabonin sopimus ratifioidaan. Lissabonin sopimuksella juuri vähennetään yksimielisyyspäätöksen mahdollisuuksia. Miksi? Koska yksimielisyys tappaa demokratian, ja jos me jatkamme tällä tavalla, tapamme kykymme luoda eurooppalaista politiikkaa.

Olette luonnollisesti oikeassa siinä, että presidenttien on saatava kokemusta, mutta Angela Merkel, ”ilmastoliittokansleri”, oli jo neuvoston puheenjohtaja, ja kun hän palasi Saksan liittokansleriksi, hän joutui Saksan teollisuuden kynsiin ja unohti Euroopan edun. Tämä oli edessänne Eurooppa-neuvostossa, ja teidän piti päästä kompromissiin erilaisten kansallisten oman edun tavoittelupyrkimysten välillä: me aiomme arvioida tätä kompromissia ja me arvioimme sitä tietyllä tavalla. Me äänestämme hyvän puolesta ja huonoa vastaan, emmekä hyväksy kiristystä.

Kyllä: minusta ensimmäinen käsittely oli kiristystä, koska parlamentin demokraattinen menettely on se, että se käsittelee ehdotusta, esittää siihen vastaehdotuksia ja palaa uudelleen neuvottelupöytään. Sen vuoksi jopa ilmastonmuutospaketin osalta minulla on joitain epäilyksiä ensimmäisessä käsittelyssä tehdyistä sopimuksista.

Tämän lisäksi tiedän, että pidätte ranskalaisesta chanssonista, mutta duetollanne Françoise Hardyn kanssa ”la main dans la main, et les yeux dans les yeux, ils s'en vont amoureux sans peur du lendemain” (”käsi kädessä ja silmätysten, he kulkevat rakastaen, huomista pelkäämättä”), hyvä Nicolas Sarkozy ja komission puheenjohtaja Barroso, ei huijata ketään. Ei ainakaan meitä, koska te olette saaneet aikaan sen, että komissiosta on tullut pelkkä neuvoston sihteeristö. Juuri se on ollut Barroson komission tehtävä eikä mitään muuta. Ei mitään muuta!

Kyllä, hyvät kollegat, pidämme pian vaalit, ja me keskustelemme näistä asioista, miten te molemmin puolin heittäydytte hallitustenne jalkoihin. Meidän tehtävämme täällä parlamentissa ei ole madella kansallisten

puolueidemme edessä: meidän tehtävämme on puolustaa Euroopan etua, yhteisön etua, eikä kansallisia etuja. Halusin sanoa tämän sekä oikeistolle että vasemmistolle.

Toimimme ilmastomuutospakettia koskevassa kysymyksessä tiukasti ja otimme ohjat käsiimme. On totta, että vaikka se oli riittämätön, kuten meille todettiin silloin, niin ”kolme kertaa 20” -tavoite oli kuitenkin hyvä. Olemme kuitenkin siirtyneet ”kolme kertaa 20” -tavoitteesta nelivetotalouteen. Olemme päätyneet tähän ilmastomuutospaketin jälkeen, mutta miksi? Sanonpa teille, miksi: koska suunnittelemassanne elvytyspaketissa – ja tämä ei ole teidän vikanne, en sano sitä – on joitain asioita, joita edes te, Nicolas Sarkozy, ette voi tehdä ja joita ette voi hallita!

Esimerkiksi Saksan taloudellisen nationalismin edessä tekin jänistitte. Te, te ja puheenjohtaja Barroso, sanoitte meille: ”1,5 prosenttia bruttokansantuotteesta”, mutta koko maailma tietää, että Obaman suunnitelmassa käytetään 3–4 prosenttia bruttokansantuotteesta ympäristön ja talouden elvytykseen, ja me emme pysty siihen. Tiedätkö, mitä Obama sanoo teille? Hän sanoo ”ei, ette pysty, se ei riitä”, juuri kuten Krugman sanoi Steinbrückille, ja Krugman sai Nobelin taloustieteen palkinnon. Jos minä sanoisin tämän, te toteaisitte, että en tiedä, mistä puhun, mutta se oli Krugman, joka sanoi tämän.

Vielä yksi asia lopuksi: kuten sanoin, ympäristön elvytysuunnitelma ei ole riittävä, koska siihen ei sisälly tarpeeksi toimia. Tämä ei ole ainoastaan teidän vikanne, ja se ei ole EU:n suunnitelma.

Haluaisin kuitenkin todeta seuraavaa. Viime viikolla Beijingissä pidätettiin näkyvä toisinajattelija Liu Xiaobo. Olemme nähneet, mikä on Kiinaa koskeva politiikkamme: olette sanoneet meille täällä parlamentissa, että meidän on vältettävä nöyryyttämistä kiinalaisia. Te ette ole nöyryyttäneet kiinalaisia, kiinalaiset ovat nöyryyttäneet teitä. He ovat polkeneet teidät jalkoihinsa. Jälkeenpäin totesitte meille, että kukaan ei voi estää teitä näkemästä Dalai Lamaa vaivihkaa Gdanskissa. Mutta näin ei käynyt! Olen itse ylpeä, että Euroopan parlamentti myönsi Saharov-palkinnon toisinajattelija Hua Jialle ja olen ylpeä, että emme antaneet periksi sille, mitä puheenjohtajavaltio halusi tehdä, eli että kumartaisimme kiinalaisten edessä, vaikka he vangitsevat ja kiduttavat ihmisiä päivittäin ja Euroopan unioni ei sano mitään. Se ei sanonut mitään silloinkaan, kun Putin pidatti joukon mielenosoittajia, jotka vaativat pelkästään sosiaalista tasa-arvoa. Siitä tässä politiikassa on kyse: kun tärkeät henkilöt ovat kanssamme, me kumarramme. Sen vuoksi torjumme tämän politiikan, kun se ilmaistaan tällä tavalla.

(Suosionosoituksia)

Cristiana Muscardini, *UEN-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan kiittää teitä. Olen jäsen ryhmässä, jonka nimi on Unioni kansakuntien Euroopan puolesta, joten on vain luonnollista, että olen tyytyväinen siitä, mitä sanoitte.

Puheenjohtajakautenne on osoittanut, että eurooppalaista politiikkaa ja poliittista Eurooppaa koskeva hanke voi olla olemassa. Siihen tarvitaan vain rohkeutta, jota osoitettiin Venäjän ja Georgian välisessä konfliktissa, sekä kykyä hallita rahoituskriisiä uusilla työskentelytavoilla ja avoimilla tulkinnoilla jäykän vakaus- ja kasvusopimuksen sijasta. Olemme pitäneet myönteisenä ja tukeneet puheenjohtajavaltion poliittista näkemystä, joka on saattanut politiikan keskustelun ytimeen ja joka on tuonut EU:n uudestaan maailmalajuisen vuoropuhelun keskiöön.

Olemme vakuuttuneita siitä, että Euroopan keskuspankin riippumattomuuden pitäisi merkitä, että sillä on velvollisuus käsitellä asioita nopeammin toimielinten kanssa. Se on itse asiassa osoittanut, että keskuspankit eivät voi ratkaista kriisejä ilman, että meillä on ennakolta selkeä poliittinen näkemys ja yhteinen kehittämisstrategia. Energia- ja ilmastopaketin luominen, kansallisia voimavaroja koskevan ongelman voittaminen, on suuri menestys ja antaa toivoa tulevaisuudesta, samoin kuin Välimeren unioni, rauhaa ja kehitystä koskeva etenemissuunnitelma.

Tietysti painopisteet ovat kuitenkin vielä keskeneräisiä, ja me toivomme, että ne saadaan ratkaistua yhteistyössä troikan ja seuraavan puheenjohtajavaltion kanssa. Niihin sisältyvät maahanmuutto ja rajavalvonta, maatalouden elvyttäminen ja todellinen sama palkka naisille ja miehille. Euroopassa puhutaan tällä hetkellä sukupuolten välisestä tasa-arvosta eläkeiän kannalta, mutta minusta olisi järkevää aloittaa samanpalkkaisuuden saavuttamisesta.

Hyvä presidentti Sarkozy, uskon, että ratkaisu yhdestä komission jäsenestä valtiota kohden on oikeudenmukaisin, ja sanoimme sen valmistelukunnassa. Kiitämme puheenjohtajavaltio Ranskaa, että se toi ehdotuksen takaisin päivänvaloon. Lopuksi määrittelit kriisin systeemiseksi, ja sen vuoksi, arvoisa presidentti Sarkozy, tuemme teidän pyyntöänne järjestelmän uudistamisesta sen perusteella, miten

reaalitaloudesta saadaan tehokkaampi kuin finanssitalous ja todellisesta omaisuudesta tehokkaampi kuin paperilla oleva omaisuus.

Francis Wurtz, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission puheenjohtaja, muistamme epäilemättä tämän Ranskan puheenjohtajakauden. Se muistetaan niistä vakavista tapahtumista, joita on sattunut edellisen kuuden kuukauden aikana sekä tiettyjen käsiteltyjen asioiden poikkeuksellisesta merkityksestä. Se muistetaan kuitenkin myös, ja tunnustan tämän seikan, neuvoston puheenjohtajan varsin epätavanomaisesta tyylistä, joka oli yhdistelmä päättäväisyyttä ja kekseliäisyyttä ja käänteentekeviä menetelmiä yhteisön vakiintuneeseen käytäntöön verrattuna. Minä pidän kaikkia tällaisia toimia arvossa. Tyylin lisäksi muistamme erityisesti hänen aloittamansa Euroopan unionin hallinnointimallin, erityisesti politiikan esiintulon aloilla, joilla sillä ei ollut perinteisesti sijaa, ja tämä on jotain, mitä olen aina itse toivonut.

Olen myös vakuuttunut siitä, että neuvoston puheenjohtaja ei ehkä täysin arvosta – mutta hän ehkä hyväksyy paremmin kuin silloin, kun hän edellisen kerran esitti puheen Euroopan parlamentissa – että siirryn eteenpäin näistä kohteliaista ja sovittelevista kommenteista tuodakseni esiin joitain ongelmia. Todellinen politiikka edellyttää rehellistä, mutta kunnioittavaa ajatustenvaihtoa.

Minun on ensin mainittava ilmastonmuutos- ja energiapaketti. Olisi tietenkin ollut surullista, jos Eurooppa-neuvoston toimet olisivat epäonnistuneet tästä sivilisaatiolle tärkeästä kysymyksestä. Ymmärrän siten sen seikan, että 27 jäsenvaltion välille aikaansaadun kompromissin merkitystä korostetaan, koska se on tärkeää Euroopan unionin arvovallalle ja erityisesti menettelyn jatkumiselle.

Onko kuitenkaan paikallaan puhua historiallisesta sopimuksesta, joka tekee Euroopan unionista esikuvallisen? En usko. Eikö tämä kompromissi johda siihen riskiin, että suurin osa Euroopan teollisuudesta vapautetaan kaikista ympäristöpoliittisista rajoituksista? Onko EU:ssa riski siitä, että sen omia päästöjä vähennetään vain jonkin verran ja että korvausjärjestelmän avulla pyritään vähentämään päästöjä EU:n ulkopuolella? Ilmaisevatko kehitysmaat oikeutetusti katkeruutensa siitä, että ei ole olemassa mitään niitä koskevaa sitovaa yhteisvastuuseen perustuvaa rahoitusjärjestelmää?

Jos tällainen malli nykyisessä muodossaan tulee yleiseksi, on mahdotonta saavuttaa kansainvälisen tiedeyhteisön asettamat välttämättömät tavoitteet. Sen vuoksi on hyvä, että EU:n tason sopimus on olemassa, mutta tässä vaiheessa sen soveltamisala ei vastaa odotuksia tai tarpeita.

(*Suosionosoituksia*)

Kannatan samaa selkeyttä, kun arvioidaan Brysselissä hyväksyttyä elvytysuunnitelmaa. Äänekäs itsekehu lähettää mielestäni kielteisen viestin kansalaisillemme. Ajankohtana, jolloin kotitalouksien kulutus laskee, kun esitetään yhä enemmän suunnitelmia työpaikkojen vähentämisestä ja kun yhteiskunnalliset jännitteet kiristyvät – kuten Kreikassa – tämä suunnitelma herättää monia kysymyksiä.

Keneen tämä elpyminen vaikuttaa? Kuka maksaa tämän uuden miljardeja maksavan suunnitelman? Mitä tuloksia sillä saadaan aikaan? Miksi saman suunnitelman yhteydessä yksi jäsenvaltio lisää kansalaistensa ostovoimaa, kun taas toinen auttaa vain yrityksiä? Miksi pankeille myönnetty lainat eivät hyödytä yrityksiä, sillä ne tarvitsevat nyt suoraa apua? Miksi pankkeja pelastavat jäsenvaltiot eivät ota järjestelmällisesti käyttöön suhteellisia valvontatoimia, jotta luodaan edellytykset vastuulliselle hallinnolle, jolla luodaan yhteiskunnalle tarpeellisia työpaikkoja ja vaurautta? On niin monia perusteltuja kysymyksiä, että olisi erittäin viisasta vastata niihin ennen muiden toimien harkintaa.

Lopuksi kukaan ei varmaankaan ihmettele sitä, että ryhmäni ei onnittele Eurooppa-neuvostoa Irlannin kansan painostamisesta. Olette tietoisia siitä, että Irlannin kansan, kuten yleensä EU:n kansalaisten, odotukset muutoksesta ovat paljon laajempia, mitä olette kuvanneet. Näette siitä pian jälleen yhden esimerkin Strasbourgin kaduilla. Teidän on kuunneltava heitä ja annettava heille vastauksia, koska kuten juuri sanoitte, arvoisa presidentti, pölyn lakaiseminen maton alle aiheuttaa ongelmia tulevaisuudessa.

Nigel Farage, *IND/DEM-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Sarkozy on tuonut energiaa ja dynamiikkaa puheenjohtajakauteensa, mutta tehnyt selväksi kaikissa vaiheissa, että hän haluaa lisää valtaa unionille ja Lissabonin sopimuksen.

Nyt, kun siirrymme Tšekin puheenjohtajakaudelle, luulen, että olemme nähneet tämän nykyajan Euroopan unionin todelliset kasvot presidentti Klausin kohdistuneen julman hyökkäyksen vuoksi. Kysyn teiltä presidentti Sarkozy: millaisen Euroopan unionin haluatte? Nyt meillä on unioni, joka kohtelee demokratiaa halveksivasti.

Brian Crowley sanoi presidentti Klausille, että irlantilaiset haluavat Lissabonin sopimuksen. Olen pahoillani, hyvä ihminen, mutta he sanoivat "ei"! Hyväksykää tulos! Martin Schulz on aikaisemmin pitänyt puolensa ja sanonut, että "ei"-ääni johtaa fasismiin ja että emme saa taipua populismin edessä. Tämä on siis unioni, joka halveksii demokratiaa ja se ei voi hyväksyä mitään vaihtoehtoja näkökulmaa. Danny Cohn-Bendit sanoi presidentti Klausille "en välitä mielipiteistänne". Aikaisemmin Cohn-Bendit on sanonut parlamentissa, että sopimuksen vastustajat ovat henkisesti sairaita.

Tämä on Euroopan unionille erittäin vaarallinen askel. Kyseessä on unioni, joka käyttäytyy kuin huligaani ja kiusaaja, ja kun Daniel Cohn-Bendit laittoi Euroopan lipun presidentti Klausin pöydälle ja sanoi, että sen pitäisi liehua linnassa, hän olisi voinut yhtä hyvin olla saksalainen upseeri 70 vuotta sitten tai Neuvostoliiton upseeri 20 vuotta sitten. Ajatuksenvapauden kannattaja Danny on nyt autoritaarinen mies, josta on tullut täysin sellainen, mitä hän vastusti 40 vuotta sitten, ja nämä, presidentti Sarkozy, ovat Euroopan unionin kasvot. Ja tätä kaikkea yllyttää puhemies Pöttering, joka aikaisemmin sakotti parlamentin jäseniä muiden valtionpäämiesten loukkaamisesta.

Presidentti Sarkozy, onko tämä sellainen unioni, jota haluatte, vai oletteko samaa mieltä siitä, että presidentti Klausin kohtelu viime viikolla Prahassa oli täysin järkyttävää?

(Suosionosoituksia)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa presidentti, nykyinen kriisi on Euroopan globaalisen järjestelmän kriisi. Se on edellyttänyt teiltä paljon ponnisteluja, mutta pelkästään näiden ponnisteluiden olemassaolo osoittaa, että Euroopan unioni ei ole sopiva tähän tarkoitukseen.

Minulla on jo aikaisemmin ollut tilaisuus sanoa teille, että toteutetut toimet on saatu aikaan kansallisessa yhteydessä tai perinteisen monenvälisen diplomatian puitteissa. Esimerkiksi kansallisella tasolla on toteutettu talouden elvytysuunnitelmia, jotka ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa, mikä ei itsessään ole mitenkään järkyttävää, ja ne hyväksytään yhteisesti myöhemmin muodon vuoksi. Kaikki tietävät tämän. Olette onnistunut pukemaan Gordon Brownin ja Angelma Merkelin erilaiset ja jopa ristiriitaiset politiikat eurooppalaiseksi politiikaksi, mutta ulkonäkö voi pettää. Kansallisen yhteyden osalta on hyvä, että on suojaavia rajoja, että valtiot ovat tarpeellisia ja itsemääräämisoikeus mahdollistaa nopean ja tehokkaan toiminnan.

Perinteisen kahden- tai monenvälisen diplomatian suhteen panimme merkille toimenne Georgian kriisin ja talouskriisin tukahduttamiseksi sekä Washingtonissa järjestetyn G20-valtioiden tapaamisen, johon osallistui ainoastaan muutama EU:n jäsenvaltio, Yhdysvallat, Kiina, Intia, Japani, Kanada, Saudi-Arabia ja muita valtioita. Tämä on selkeä osoitus siitä, että Euroopan unioni on liian kapea-alainen, kun yritämme selvittää meihin kohdistuvat ongelmat.

Monista asioista on annettu tunnustusta Euroopan unionille keinotekoisen euforian puuskassa, mutta meidän on asetettava asiat oikeisiin mittasuhteisiin. Ilmastomuutos- ja energiapaketissa on esimerkiksi niin paljon poikkeuksia, että sillä ei ole käytännössä merkitystä kriisin vuoksi. Uudet rajoitukset eivät koske teollisuudenaloja, joiden kustannukset kasvavat yli 30 prosenttia tai jotka vievät muualle enemmän kuin 30 prosenttia tuotannostaan, eli kyseessä on kolme neljäsosaa kyseisistä teollisuudenaloista. Talouden elvytysuunnitelmaan käytetään 1 tai 1,5 prosenttia bruttokansantuotteesta, kun Yhdysvalloissa käytetään neljä prosenttia ja Kiinassa yli kymmenen. Muste on tuskin ehtinyt kuivua, kun Italian hallitus on jo rikkonut maahanmuuttosopimusta. Se on juuri ilmoittanut 170 000 laittoman maahanmuuttajan laillistamisesta. Mihin he päätyvät? On selvää, että maahanmuuttoa koskevilla ehdotuksilla ja jälleen toisella Euroopan sinisellä kortilla ei ole mitään vaikutusta paitsi, että kehitysmailta riistetään ammattitaitoiset työntekijät, joita ne tarvitsevat eniten kehitystään varten. Tällaisilla toimilla ei korvata hallitsemattoman maahanmuuton vaikutuksia, vaan niillä lisätään niitä ja pahennetaan niitä.

Lopuksi tuomitsemme kansainvälisellä tasolla vastenmielisen käytännön, että kun kansalaiset torjuvat unionin katastrofaalisen kehityksen, joka aiheuttaa enemmän rajoituksia kuin tuo hyötyä, heidän on äänestettävä uudelleen ja uudelleen loputtomasti, kunnes he alistuvat osaansa ja ilman, että he voivat asettaa kyseenalaiseksi Euroopan unionin kohtuuttomia toimia.

Tiedätte hyvin, presidentti Sarkozy, että Lissabonin sopimus ei ole mikään "minisopimus" tai yksinkertaistettu perussopimus, vaan Euroopan perustuslaki, jonka ranskalaiset ja alankomaalaiset hylkäsivät. Se edustaa Euroopan supervaltaa, josta kehittyi yhä autoritaarisempi ja totalitaarisempi, kun otetaan huomioon Daniel Cohn-Benditin jyrkät huomautukset seuraajallenne, ja se on osoitus Jacques Barrot'n vapauksia polkevista aloitteista, joiden perusteella ehdotetaan, että kaikkialla Euroopassa otetaan käyttöön lainsäädäntö, jota kollegamme Toubon kuvasi stalinistiseksi silloin, kun se hyväksyttiin.

Tällainen Euroopan unioni on sanoistanne huolimatta kansakuntien vihollinen. Se on globalistisen vallan väline ja sillä valmistellaan taloudellista, moraalista ja kulttuurista kumousta. Se ei ole suojaa ja vapautta tarjoava paikka, johon ihmisillä on oikeus, ja jota me jatkuvasti vaadimme.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää anteeksi, että vien aikaanne. Haluaisin esittää henkilökohtaisen kannanoton Nigel Faragen puheenvuoron vuoksi. Onneksi hän on vielä salissa, joten voin antaa hänelle vastauksen. Yleensä hän lähtee välittömästi puheenvuoronsa jälkeen, mutta tänään hän jäi paikalle.

Haluaisin todeta ensiksi, että en ole koskaan sanonut, että ”ei”-ääni johtaisi jonkinlaiseen fasismiin. En ole koskaan väittänyt näin! Mainintanne on yksinkertaisesti väärä.

Toiseksi Daniel Cohn-Bendit, Graham Watson ja minä, Hans-Gert Pöttering ja Brian Crowley osallistuimme kokoukseen Prahan linnassa.

(Välihuomautuksia)

Kuka? Irena Belohorská.

Emme tienneet ennalta, että keskustelumme tässä kokouksessa tallennettiin nauhalle. Jokainen huoneessa läsnä ollut luuli, että kokous oli luottamuksellinen samalla tavalla kuin viimeviikkoinen puheenjohtajakokous presidentti Sarkozyn kanssa Élysée-palatsissa oli luottamuksellinen.

Me havaitsimme, että Tšekin lehdistö kertoi kokouksen sisällöstä, jonka presidentti Klaus julkaisi tietämättämme. En tiedä, millaisen järjestelmän mukaan on mahdollista, että tällaisia asioita tapahtuu, mutta tämä ei ole todellakaan asianmukaista demokraattisessa valtiossa.

Puhemies. – (DE) Lisäksi kokouksesta ei raportoitu kokonaisuudessaan, ja sen vuoksi esitetty raportti ei ollut oikea, koska monia asiayhteyksiä ei ollut selvitetty. Emme kuitenkaan halua tilanteen kärjistyvän, ja sen vuoksi en ole puhunut tästä julkisesti kuin vasta nyt. Riittää, kun todetaan, että kokouksesta ei raportoitu kokonaisuudessaan ja että tämä raportti ei ollut oikea.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Hyvä Joseph Daul, puheenjohtajavaltio Ranska arvostaa ryhmänne jatkuvaa tukea sitäkin enemmän, että edes ryhmän sisällä ei ole aina ollut helppoa sovitella, päästä kompromissiin ja saada aikaan sopimusta kohtuullisesta ja uskottavasta poliittisesta linjasta. Olen hyvin tietoinen tehtävästä, jonka olette suorittaneet puheenjohtajana, hyvä Joseph Daul, ja se on ollut meille ratkaiseva valtti.

Minun on todettava rehellisyyden nimissä, että ryhmällänne on Lissabonin sopimusta tukiessaan ollut johdonmukainen näkemys EU:sta, vahvasta EU:sta, jolla on vakaat toimielimet ja presidentti, joka keskittyy johtamaan ainoastaan EU:ta kahden ja puolen vuoden ajan.

Nämä ovat mielestäni järkeviä ajatuksia, joiden avulla voidaan tarjota jotain konkreettista niille – kuten meille, hyvä Joseph Daul ja ryhmänne – jotka haluavat EU:n, joka suojelee, joka valmistautuu tulevaisuuteen eivätkä EU:ta, joka on hermostunut ja huolissaan tulevaisuudesta. Voitte olla joka tapauksessa varma, että ryhmänne horjumaton tuki on ollut ratkaisevan tärkeää puheenjohtajavaltio Ranskalle ja saavuttamillemme tuloksille.

Hyvä Martin Schulz, vaatii rohkeutta haluta puhua henkilön kanssa, joka ei kuulu samaan poliittiseen perheeseen. Kun tapasimme teidän ja Joseph Daulin kanssa, totesimme, että alku ei tule olemaan helppoa Euroopan parlamentin vaaleja koskevan näköalan vuoksi, ja se rasittaa välttämättä suhteita. Minun on sanottava, että meille, puheenjohtajavaltio Ranskalle, hyvä Martin Schulz, te ja ryhmänne olivat vaativa kumppani, mutta myös täysin vastuullinen kumppani. Teitä ei tietenkään voida moittia ajatustenne puolustamisesta voimakkaasti. Henkilökohtaisella tasolla työskentely kanssanne on ollut minulle suuri ilo, mutta samalla on ollut todella inspiroivaa kuunnella teidän tai Joseph Daulin neuvoja, koska tiedän hyvin, että emme olisi saaneet aikaan näitä tuloksia, jos emme olisi tehneet yhteistyötä. Sanon Daniel Cohn-Benditille, että vaatii paljon enemmän rohkeutta kohdata toinen henkilö kuin pitää paljon melua ja toimia tuomiopäivän profeettana.

Rohkea on se henkilö, joka saa aikaan jotain, eikä se, joka syyttää. Martin Schulzin ja Joseph Daulin ansiosta olemme voineet saada aikaan jotain ja viedä EU:ta eteenpäin. Täällä on muitakin henkilöitä, jotka ovat seisleet rinnallamme jakamatta meidän kantaamme, esimerkiksi Marielle De Sarnez, ja olen kiitollinen, että hän on tukenut meitä. Tämä ei vie mitään pois heidän, Martin Schulzin tai Marielle De Sarnezin, vakaumuksestaan.

Yksinkertaisesti sanottuna, tämä on juuri sitä, mistä Euroopan sivistyksessä on kyse: miehet ja naiset ovat maltillisia, heillä on hyvää tahtoa ja he pyrkivät saamaan asioita eteenpäin. Ette valinneet minua, Martin Schulz, ja minä en valinnut teitä, mutta tehtävämme on työskennellä yhdessä. Me olemme tehneet niin ja haluaisin sanoa teille, että tästä näkökulmasta tämä on minulle hieno kokemus.

EU:ta voidaan muuttaa, ja meidän on jatkettava tätä työtä. Sanoitte, että olen matkustanut paljon, mutta jos ei pidä matkustamisesta silloin, kun on Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan asemassa, niin on parempi jättää kierros väliin, koska minusta ainoa tapa saada EU lähemmäs kansalaisiaan on se, että Euroopan kansalaiset tai eurooppalaiset näkevät, että toimielimistä väliaikaisesti vastuussa olevat saapuvat keskustelemaan heidän kanssaan ja antavat ihmiskasvot näille toimielimille. Uskon, että näette, hyvä Martin Schulz, että olen tuntenut matkoillani erityisesti Dublinissa, mutta myös Gdańskissa, Varsovassa tai muualla, että EU:sta eivät puutu toimielimet vaan kasvot. Kansalaisten on voitava nähdä meidät ilmielävinä, jotta he voivat todeta, että Eurooppa ei ole mikään institutionaalinen hirviö, joka muodostuu ties mistä, vaan kyseessä ovat ihmiset heikkouksineen. Kyseessä ei ole luonnollisesti asioiden yksilöllistäminen, mikä ei edistä asiaa. Mutta ehkä olemme menneet liian pitkälle siinä, että eri ihmisten vastuusta on tullut persoonatonta.

Yksi asia, jonka haluaisin sanoa teille, ja ehkä ajattelette, että se on typerää, on se, että olen todella pitänyt tästä työstä ja minusta EU:ta johtavien henkilöiden on pidettävä työstään. Miten saamme ihmiset pitämään EU:sta, jos emme pidä työstämme? Minulla oli Ranskassa tilaisuus sanoa yhdelle ministereistäni, että Euroopan parlamentti on erittäin tärkeä ja EU on erittäin tärkeä. Jos me emme ole tyytyväisiä, ylpeitä ja innostuneita siitä, mitä me teemme – kuten te kaikki olette – miten oletatte, että eurooppalaiset olisivat innostuneita EU:sta?

Ihmiset ovat todenneet, että Euroopan rakentamisen tapa on ollut hieman etäinen ja jonkin verran teknokraattinen. Teknokratia ei kuitenkaan merkitse teknisen tiedon hallintaa vaan sitä, että tunnetta ei oteta koskaan mukaan. Uskon, että EU ansaitsee sen, että otamme tunteen mukaan. Arvostan joka tapauksessa arviotanne: olemme ehkä olleet eri mieltä, Martin Schulz, mutta olemme täydentäneet jollain tavalla toisiamme. Te ette ole muuttaneet vakaumustanne millään tavalla enkä minä ole muuttanut omaa vakaumustani. Me olemme vain osoittaneet, että jos aiomme saada jotain aikaan, me tarvitsemme toisiamme, ja tämä on suuri demokratian hetki.

Graham Watson, muistan, että puhuitte viime kerralla Carlasta. Tänään puhuitte Angelasta. Teillä on hyvä maku, Graham Watson. Arvostan kommenttejanne!

(Naurua)

(Suosionosoituksia)

Minun on sanottava, että nautin erittäin paljon työskentelystä Graham Watsonin kanssa, joka on erittäin vaativa mies. Arvostan suuresti tunnollisuuttanne ja tietoisuuttanne asioista sekä tarkkuuttanne. Minun on pitänyt tehdä kompromisseja, ja te sanoitte, että ne ovat olleet kohtuullisia. En aio kieltää Euroopan parlamentin edessä, että kompromisseja tehtiin. Kuka voi Euroopassa sanoa, että kun hän saapuu Eurooppa-neuvostoon, hän ei kuuntele muita ja kun hän lähtee, kaikista toimista ollaan tyytyväisiä? Ainoa kysymys ei ole kysymys kompromissista, joka kuluu osana EU:n rakentamiseen. Ainoa kysymys on tietää, onko se ollut järkevä.

Huomaan, että en ole muistanut, ja pyydän anteeksi tätä, puhua arvonlisäverosta. On kerrassaan outoa, ja puheenjohtaja Barroso voi korjata minua, jos se on tarpeen, että kun valtio haluaa alentaa kaikkien tuotteiden arvonlisäveroa, se voi tehdä päätöksen täysin itsenäisesti. Kun valtio haluaa alentaa yhden tuoteryhmän arvonlisäveroa, sen on odotettava kaikkien muiden suostumusta. Toivon teidän ymmärtävän minua, Graham Watson: haluan ainoastaan muistuttaa meitä kaikkia vastuustamme. Kuka Euroopan kansalainen voi ymmärtää tällaisia toimia?

En ole tuominut Gordon Brownin päätöstä. Hän on hallituksen päämies, jota arvostan ja josta on ollut valtavasti apua taistelussa rahoituskriisiä vastaan, mutta hän päättää alentaa maansa arvonlisäveroa. Kaikkien Euroopan kansalaisten olisi tarkasteltava asiaa ja esitettävä siitä kysymyksiä hallitukselleen. Kaikilla on oikeus mielipiteeseen tästä asiasta. Kun yksi meistä haluaa alentaa ainoastaan yhden tuotteen arvonlisäveroa, hänen on sanottava näille kansalaisille: ”olen pahoillani, sen on oltava yksimielinen päätös!”. Minä sanon, että tämä sääntö ei voi jatkua. Sääntöjen on oltava samat kaikille. Sanon myös komissiolle, että minusta ei ole järkevää säilyttää yksimielisyyttä. Jokaisella on oikeus ajatuksiin, eikä jokaisen uuden ajatuksen vuoksi pitäisi olla peloissaan. Graham Watson on kysynyt minulta tätä, joten haluan vastata siihen yksityiskohtaisesti.

Olemme laatineet puheenjohtaja Barroson kanssa päätösehdotuksen neuvostolle. Se on tärkeä, koska olemme puhuneet arvonlisäveron alentamista koskevasta ongelmasta kolmen vuoden ajan. Tästä on päätetty – tämä on sopimus, jota ehdotin Saksan liittokansleri Angela Merkelin kanssa – että meidän olisi lopetettava puheet ja tehtävä päätös ensi maaliskuussa Ecofin-neuvostossa. Minusta sopimus on kohtuullinen, ja nyt on tehtävä päätös.

Sen lisäksi meillä on saastuttamattomia tuotteita koskeva ongelma. Haluaisin sanoa, Graham Watson, että ei ole kohtuullista, että saastuttamattomat tuotteet maksavat enemmän kuin saastuttavat tuotteet. Jos valtiot haluavat alentaa arvonlisäverokantaa ympäristön kannalta korkeatasoisen rakentamisen edistämiseksi, vähemmän saastuttavien ajoneuvojen ja ympäristöystävällisten tuotteiden kannustamiseksi, niin niiden olisi voitava tehdä se. Yksi pieni näkökohta, jonka haluaisin sanoa, on se, että tummaan suklaaseen sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa, mutta maitosuklaan arvonlisävero on 19,6 prosenttia. Kuinka kukaan voi ymmärtää tätä? Minä olen tästä henkilökohtaisesti pahoillani, koska pidän enemmän maitosuklaasta kuin tummasta suklaasta, mutta puhun vain omasta puolestani.

Kirjoja ja kulttuurituotteita koskeva tilanne on huonompi. EU hyötyisi, jos se puhuisi enemmän kulttuurista ja urheilusta. Kulttuurialan tuotteista toteaisiin, että kirjojen arvonlisävero on 5,5 prosenttia, ja tämä on hyvä päätös. Kuinka kukaan voi ymmärtää, että videoiden ja CD-levyjen arvonlisävero on 19,6 prosenttia? Ne ovat kulttuurituotteita: kohta Euroopassa ei ole myytävänä enää videoita, ne on kopioitu laittomasti, tai CD-levyjä. Kaikkien edun mukaista on, että tarkastelemme kulttuuriasioita koskevia ongelmia. Sama koskee työpaikkojen luontia koskevia palveluita. Toivon, että valtionvarainministerit kuulevat maaliskuussa Ecofin-neuvostossa valtion- tai hallitusten päämiesten viestin.

Minun on sanottava sana, hyvä Graham Watson, komission jäsenten lukumäärästä. Esitän oman mielipiteeni. Se, onko komissiossa 24 jäsentä, 27 jäsentä ja myöhemmin 33 jäsentä, ei muuta mitään. Olen varma, että meidän on lopulta vahvistettava komission puheenjohtajan valtaoikeuksia. Esitän teille henkilökohtaisen mielipiteeni. Miksi? Koska ainoastaan komission puheenjohtaja voi antaa yhteisen näkemyksen kaikille komission jäsenille, jotka kohtaavat samoilla markkinoilla erilaisia tilanteita.

Lisään vielä yhden seikan. Minusta ei ollut kohtuullista selvittää jäsenvaltioille, että meillä olisi kahdeksi ja puoleksi vuodeksi valittu presidentti ja että sen vuoksi neuvoston puolivuotinen puheenjohtajuus pidetään ennallaan, mutta vain näennäisesti ja että samalla poistamme oikeuden siitä, että jokaisella valtiolla on komission jäsen. En usko, että komissiota vahvistetaan tällä tavalla. Kyseessä on sen vuoksi kompromissi, jonka neuvottelin ja esitin etenkin sen vuoksi, että siitä on mielestäni hyötyä tulevaisuudessa.

Daniel Cohn-Bendit, toimitte aina merkillisesti. Olette kohtelias, suvaitsevainen ja ystävällinen henkilö, kun teidät tapaa yksityisesti ja kun teidät kutsutaan lounaalle: te ymmärrätte toisen henkilön näkemykset. Sen jälkeen vaikuttaa siltä, että olisi hauska nähdä teitä uudestaan, mutta kun edessä on televisiokamera, niin tulette ihan hulluksi. Sama mies, jonka kanssa tulee helposti toimeen yksityisesti...

(Suosionosoituksia)

... jonka seurasta nauttii, mutta sama mies muuttuu ja haluaisin sanoa meitä seuraavan yleisön vuoksi: ”alkää uskoko yhtään sitä, minkä näitte. Daniel Cohn-Bendit on paljon sitä parempi, hän ei näytä omalta karikatyyriltään, mitä hän juuri esitti.”

Minäpä kerron miksi, Daniel Cohn-Bendit, koska olen tuntenut teidät henkilökohtaisesti pitkän aikaa. Keskustelemme usein puhelimesta ja olette tulleet lounaalle Élysée-palatsiin kolme kertaa. On totta, että kerran saavuitte myöhään, mutta minä en lähettänyt moottoripyöräsaattuetta teille. Lähetin teille moottoripyöräsaattueen, ettette olisi myöhässä seuraavalla kerralla. Te ette kieltäytyneet siitä, mikä osoittaa, että haluatte noudattaa tasavallan sääntöjä, mutta ennen kaikkea, Cohn-Bendit, olette todellinen eurooppalainen, kun puhutte EU:sta. Kun puhutte tällä tavalla minulle, ette kuitenkaan ole eurooppalainen, koska huonotapainen käytös ei ole eurooppalaista, työkeä käytös on täysin Euroopan vastakohta. Pysykää miehenä, jonka tunnemme ja josta pidämme, sen jälkeen voin todeta Martin Schulzille: ”katsokaahan, pystyin muuttamaan Eurooppaa hieman, mutta en Daniel Cohn-Benditiä.”

(Suosionosoituksia)

Hyvä Cristiana Muscardini, kiitos tuestanne. Haluaisin kuitenkin sanoa yhden asian, joka on se, että sen jälkeen kun olen puhunut Saksalta ja Yhdistyneeltä kuningaskunnalta saadusta tuesta, olin iloinen Italian antamasta tuesta, mikä ei ollut ollenkaan selvää ilmastomuutos- ja energiapakettia koskevassa kysymyksessä. Komission puheenjohtaja korjaa minua tarvittaessa. Monilla valtioilla oli kanta jo alusta lähtien, ja minun on todettava, että Italian hallitus ja Silvio Berlusconi helpottivat tehtäväämme edellisessä

Eurooppa-neuvostossa. Sanon tämän, koska se on totta. En sano sitä asettuakseni tietyn henkilön kannalle. Sanon sen, koska kun yksimielisyyttä rakennetaan EU:ssa, jokaisen on oltava varma, että häntä arvostetaan EU:n edun eikä kansallisen edun puolustuksen perusteella. Olette aivan oikeassa, Cristiana Muscardini: reaalitynäkemyksestä on tullut nyt painopisteemme. Näemme vuoden 2009 aikana, onko meidän tehtävä enemmän, mitä olemme tähän mennessä päättäneet, kriisin vakavuuden vuoksi ja tietyillä teollisuudenaloilla.

Hyvä Francis Wurtz, arvostin käymiämme keskusteluja ja erityisesti sitä, että kannatitte oikeutta käydä poliittista keskustelua Euroopassa. Todellinen poliittinen keskustelu Euroopassa, poliittisten valintojen antaminen eurooppalaisille noudattaen suvaitsevaisuutta ja avoimuutta toisiimme kohtaan, on juuri se, mikä puuttui. Poliittikan harjoittamisen on palattava Eurooppaan. Mikä on politiikka? Se on vaihtoehtojen tarjoamista. Se ei merkitse sitä, että kansalaiset asetetaan vain yhden vaihtoehdon eteen, ja sen jälkeen voin vastatakseni Francis Wurtzille muistuttaa siitä, mitä Nigel Farage totesi. Asioiden on oltava selviä!

Yksi maa torjui Lissabonin sopimuksen. Me ymmärrämme tämän, ja me pyrimme ymmärtämään tätä ja vastaamaan siihen. Voitte varoittaa, että tämä olisi lähes diktatorista toimintaa. Eikö ole kuitenkin diktatorista, että yksi valtio voi määrätä 26 muulle valtiolle olosuhteet, politiikan, jota ne eivät halua?

(Suosionosoituksia)

Hyvä Nigel Farage, ja puhun myös Francis Wurtzille, jouduin samaan tilanteeseen Ranskassa. Ranska hylkäsi perustuslain 55 prosentin enemmistöllä. Ranskan oli pyrittävä tarkastelemaan asiaa uudelleen. Millaiset pyrkimykset olivat? Tein sitoumuksen kampanjan aikana ainoana ehdokkaista, että en järjestä kansanäänestystä. Hyväksyn poliittisen vastuun siitä: sitouduin Lissabonin sopimukseen. Miten on mahdollista sanoa, että olisi lähes fasistista pyytää irlantilaisia äänestämään uudelleen? Mitä sanomme sitten muille 26 jäsenvaltiolle, jotka ratifioivat perussopimuksen, jotkut niistä myös kansanäänestyksellä, ja joiden olisi tästä näkökulmasta luovuttava valinnastaan?

Totuus on se, että Eurooppa tarvitsee Irlantia. Meitä on 27 valtiota ja haluamme, että 27 valtiota on mukana Lissabonin sopimuksessa. Jokainen on nyt tietoinen vastuustaan. Jos irlantilaiset haluavat komission jäsenen, niin silloin tarvitaan Lissabonin sopimusta, koska Nizzan sopimuksessa ei taata komission jäsentä kaikille. Jos irlantilaiset ovat ymmärtäneet tilanteen oikein, niin minusta vaikuttaa, että he ovat olleet iloisia, että koko Eurooppa tuli Irlannin rinnalle, kun talouskriisi oli viedä maan mukanaan. He olivat iloisia, että komission puheenjohtaja löysi ratkaisun, mikä ei ollut helppoa, kun Irlannin hallitus ensiksi lupasi taata kaikki pankit ja kaikki pankkituotteet, mutta unohti hetkeksi, että Irlannissa sijaitsevia ulkomaisia pankkeja olisi kohdeltava samalla tavalla kuin irlantilaisia pankkeja.

Uskon tästä näkökulmasta, että kriisi pakotti suuren yleisön harkitsemaan asiaa. Hyvä Francis Wurtz, myrskyn keskellä ei voi olla yksin. Mielestäni on tärkeää, että irlantilaiset äänestävät uudelleen, ja toimin kaikin keinoin Irlannin hallituksen rinnalla, että he sanovat "kyllä". Jos he sanovat "ei", he tekisivät poliittisen valinnan. Pitäkö 26 muun valtion luopua tavoitteistaan? Se on asia, josta meidän olisi kaikista huolimatta keskusteltava, jos joudumme sellaiseen tilanteeseen.

Lopuksi Nigel Farage, haluaisin kertoa teille, että hyväksyin Hans-Gert Pötteringin rohkean ja järkevän asenteen presidentti Klausia kohtaan. Jokainen haluaa, että häntä arvostetaan, mutta arvostuksen ansaitsemiseksi on arvostettava muita, ja joskus voidaan yllätyttyä erään Euroopan unionin merkittävän valtion presidentin lausunnoista. Hän haluaa, että häntä arvostetaan, ja ymmärrän sitä täysin, mutta rehellisesti sanottuna täällä oleville eurooppalaisille oli loukkaavaa nähdä, että kaikki Euroopan liput poistettiin tämän merkittävän maan, Tšekin, kaikista julkisista rakennuksista. Kenenkään kunniaksi ei ollut toimia tällä tavalla, joten olen iloinen, että pääministeri Topolánekilla oli rohkeutta olla seuraamatta tällaista suuntausta.

Puhemies Pöttering ja ryhmien puheenjohtajat voivat joka tapauksessa luottaa puheenjohtajavaltion täyteen tukeen. Me emme kohtelee poliittisten ryhmien puheenjohtajia tällä tavalla, me emme kohtelee Euroopan parlamentin puhemiestä tällä tavalla, emmekä kohtelee Euroopan symboleita tällä tavalla; poliittisesta vakaumuksesta huolimatta näin ei toimita eikä näin saisi toimia.

(Suosionosoituksia)

Lopuksi Bruno Gollnisch, sanotte, että EU ei sovi tarkoitukseensa. Tämä on aina teidän kantanne ja luonnollisesti kunnioitan sitä, mutta voitte nähdä myös, että yksin nurkassaan pysyttelevät jäsenvaltiot eivät sovi tarkoitukseensa. Sanotte, että olemme toimineet yksin, mutta tämä ei ole totta. Jos jokainen meistä olisi päättänyt tukea yksin pankkejamme, emme olisi tukeneet mitään pankkia. Emme yhtäkään ja hyvin yksinkertaisen syyn vuoksi, koska Euroopan pankit ovat jakaneet vastuun lainoista ja riskeistä. Jos jokainen olisi todennut, että voimme selviytyä tästä yksin, niin koko järjestelmä olisi ajettu alas ilman mitään

mahdollisuuksia tuelle, edistymiselle tai paluulle vakauteen. Jäsenvaltioiden on luonnollisesti tehtävä päätökset, koska jäsenvaltiot äänestävät talousarviostaan, mutta nämä päätökset on tehtävä koordinoitusti.

Minä päätän puheeni tähän. Eurooppa on vahva, kun sitä tukevat vahvat ja vastuulliset valtiot, ja koska nämä valtiot ovat vahvoja, ne hyväksyvät kompromissien tekemisen EU:n edun vuoksi. On suuri virhe ajatella, että valtioiden on oltava heikkoja, jotta EU on vahva. Mielestäni vahvat valtiot ovat tarpeen vahvan EU:n rakentamiseksi, koska ainoastaan vahvat voivat ojentaa kätensä ja tehdä kompromisseja. Ainoastaan heikot ovat nurkkakuntaisia ja kuoreensa vetäytyneitä. Minusta tuntuu, että tämän kriisin opetus on saatava hyvään käyttöön.

Päätän tähän. Tämä merkitsee, että Euroopan suurilla valtioilla ei ole enempää oikeuksia kuin pienimmillä valtioilla, mutta niillä on ehkä enemmän vastuuta. Se, mikä ei ole toiminut viime vuosina, on se seikka, että suuret valtiot ovat pyrkineet välttämään ja joskus pakoilemaan vastuutaan, vaikka niiden olisi pitänyt kantaa vastuunsa. Vastuuta ei kantanut tässä kriisissä yksin puheenjohtajavaltio, vaan sen kantoivat kaikki nämä suuret valtiot. Meillä kaikilla on samat oikeudet, mutta joillain on enemmän velvollisuuksia kuin muilla. Sanon tämän, koska uskon siihen täysin eurooppalaisen vakaumukseni vuoksi.

José Manuel Barroso, *komission puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin käsitellä kahta tai kolmea näkökohtaa hyvin lyhyesti. Ensiksi paketin tavoitteen osalta haluaisin korostaa, että komission esittämän ilmastomuutospaketin tavoite pidetään ennallaan lopullisessa kompromississa, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi.

Myönnytyksiä tehtiin tietenkin joistakin tavoitteista. Nämä myönnytykset olivat tarpeellisia, jotta pystyttiin vastaamaan tiettyjen jäsenvaltioiden esittämiin vaatimuksiin, mutta onnistuimme ja luulen, että voimme olla tyytyväisiä, koska tämä ei ollut selvää talous- ja rahoituskriisin olosuhteiden vuoksi. Toistan siten, että onnistuimme säilyttämään 20 prosentin tavoitteen vuodelle 2020.

Olette luultavasti myös tietoisia, että Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteeri ja Poznanin konferenssi on ollut tyytyväinen Euroopan unionin historiallisesta päätöksestä, ja haluaisin sen vuoksi ehdottaa, että Eurooppa ei enää suhtaudu tähän asiaan masokistisesti. Olemme tässä asiassa kansainvälisessä johtoasemassa. Mikään muu valtio tai alue maailmassa, sijaitsivat ne sitten Amerikassa, Latinalaisessa Amerikassa tai Aasiassa, ei ole tehnyt mitään vastaavaa. Näin ollen, jos jotkut haluavat lisää edistystä, he voivat tehdä sen pyytämällä muita seuraamaan EU:n esimerkkiä eikä asettamalla kyseenalaiseksi sopimusta, joka on todellinen esimerkki muulle maailmalle.

Komissio esitteli kunnianhimoisen paketin, ja tiesimme sen jo alusta alkaen. Voin kuitenkin sanoa, että olemme onnistuneet – kompromissihengessä – säilyttämään nämä ilmastomuutospaketin pääasialliset tavoitteet.

Minun on korjattava joitain näkökohtia, joita on esitetty talouden elvytyksestä ja elvytysuunnitelmasta Yhdysvaltoihin verrattuna. Totuus on se, että Yhdysvallat ei ole tähän mennessä esittänyt mitään. Ajatuksia on esitetty, mutta emme ole vielä nähneet, mitään toimia. Haluaisin sanoa teille myös talous- ja rahapolitiikasta, että ei ole varmaa, että Yhdysvallat voi antaa meille parhaat ehdotukset. Uskomme joka tapauksessa, että tämä kriisi syntyi, taloudellisten näkökohtien ulkopuolella, tietystä perustavanlaaisesta makrotalouden epätasapainosta. Yhdysvaltojen raha- ja budjettipolitiikka on ollut vähintäänkin epärealistista. Haluaisin siksi varoittaa teitä ajatuksesta, joka voidaan esittää – näen sen jo mielessäni – että meidän pitäisi toimia täysin samalla tavalla kuin yhdysvaltalaiset. Emme ole samassa tilanteessa ja lisäksi minusta pieni varovaisuus olisi paikallaan, jos ajatteleamme kestävyyttä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

Euroopan keskuspankin puheenjohtaja kertoi Eurooppa-neuvostolle, että voimme arvioida, että ainakin 1,2 prosentilla bruttokansantuotteestamme on automaattisesti vakauttava vaikutus. Tämä merkitsee, että jos taloudellisten vakauttajien osuus lisätään 1,5 prosenttiin, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi, emme ole kaukana ilmoitetuista aikeista, ja tarkoitan Yhdysvaltojen vastavaltion presidentin ilmoittamia aikeita.

Kannatan joka tapauksessa parempaa koordinoitua Yhdysvaltojen kanssa talouden alalla. On selvää – nämä olivat G20-kokouksen päätelmiä – että tarvitaan maailmanlaajuisia toimia maailmantalouden elvyttämiseksi. Tämä kriisi on osoittanut, missä määrin taloutemme ovat nyt riippuvaisia toisistaan. Siten meidän on esitettävä yhteinen maailmanlaajuinen suunnitelma, jotta voimme elvyttää myös Atlantin alueen taloutta.

Komissiota ja komission asemaa toimielimissä koskevan kysymyksen osalta haluaisin jäsentää selkeästi omia käsityksiäni asiasta. Kuulun niihin, joiden mielestä yksi ei ole vahvempi Euroopassa silloin, kun muut ovat heikot. Minusta tietyt analyttikot ja eräät eurooppalaiset ystäväni – ja myönnän tämän avoimesti, jotka ovat kaikkein vakaumuksellisimpia eurooppalaisia – tekevät perustavanlaatuisen virheen, koska he luulevat

komission aseman kärsivän vahvasta neuvoston puheenjohtajavaltioista. Tilanne on täysin päinvastainen. Voin kertoa sen teille nyt, koska minulla on kokemusta työskentelystä yhdeksän eri Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan kanssa.

Jos joku on sitä mieltä, että Euroopan parlamentti on vahvempi, koska komissio on heikompi tai että komissio on vahvempi, koska neuvosto on heikompi, hän on täysin väärässä. Tämä on ennen kaikkea pahansuopa näkökanta, ja en ole tätä mieltä.

Euroopan unioni on tällä hetkellä hyvin monimutkainen, koska 27 jäsenvaltiolla on hyvin erilaisia painotuksia, joten Euroopan toimielimet saavat aikaan tuloksia ainoastaan kumppanuuden ja keskinäisen tuen hengen ansiosta. Sen vuoksi komissio teki esimerkiksi ilmastomuutosta koskevat ehdotukset useita vuosia sitten.

Meidän etumme mukaista on luonnollisesti, että meillä on vahva neuvoston puheenjohtajavaltio, joka pääsee yhteisymmärrykseen jäsenvaltioiden kanssa. Euroopan parlamentin toimet, aloitteet ja työ tässä asiassa ovat tärkeitä. Tältä osin en usko, että suunnanmuutos on tarpeellinen. Olemme tilanteessa, jossa toimielinten on vahvistettava vaikutusvaltaansa, johtajuuttaan, mutta ei kuitenkaan muiden toimielinten asemaa heikentämällä vaan päinvastoin vahvistamalla omaa kykyään päästä myönteisiin kompromisseihin, jotka edistävät eurooppalaisia arvoja.

Lopuksi haluaisin Tšekin tiettyjen poliittisten johtajien esittämistä lausunnoista todeta vain, että jos joku vertaa Neuvostoliittoa ja Euroopan unionia keskenään, niin se osoittaa kolmea seikkaa: ensinnäkin, että hän ei ymmärrä, mitä Neuvostoliitto oli; toiseksi, että hän ei ymmärrä, mitä Euroopan unioni on ja kolmanneksi, että hänellä on erittäin epäselvä käsitys demokratiasta ja demokratian periaatteista, erityisesti vapaudesta ja solidaarisuudesta, jotka ovat meidän eurooppalaisia periaatteitamme.

(Suosionosoituksia)

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi antaa tunnustusta presidentti Sarkozyn toimille neuvoston puheenjohtajana. Hänen kautensa EU:n ruorissa on epäilemättä ollut näkyvä ja keskittynyt. Muistamme erityisesti, miten hän tuki Georgian rauhanprosessia sen jälkeen, kun Venäjän joukot hyökkäsivät sitä vastaan. Muistamme myös, miten päättäväisesti hän varmisti erittäin tärkeän sopimuksen ilmastomuutos- ja energiapaketista, jota me Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivit tuemme täysin, vaikka pahoittelen, että emme voi tukea samalla tavoin Lissabonin sopimusta.

Uskomme, että EU:n olisi jatkossakin oltava ilmastomuutosasioissa johtoasemassa. Rahoitus- ja talouskriisi on kuitenkin väistämättä ollut merkittävin kysymys edellisen kuuden kuukauden aikana. Huolimatta Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin väitteistä, että hänen vastauksensa kriisiin jaetaan laajalti, meidän on muistettava Saksan valtionvarainministerin viime viikolla esittämät huomautukset, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, "samat henkilöt, jotka eivät koskaan lisänneet budjettialijäämää" aikaisemmin, haaskaavat nyt miljardeja ja että "siirtyminen tuotantoon keskittyvästä politiikasta aina karkeaan keynesiläisyyteen on ollut henkeäsalpaavaa". Lisäksi viitatessaan Yhdistyneen kuningaskunnan arvonlisäverokantaan hän totesi, että tällä ainoastaan lisätään sen velkaa tasolle, jonka takaisin maksamiseksi tarvitaan kokonaisen sukupolven työ. Olen pahoillani siitä, koska hän on aivan oikeassa: Yhdistyneen kuningaskunnan talous on joutumassa kaikkien EU:n tärkeiden talouksien todennäköisesti pisimpään ja syvimpään lamaan, ja sen pääministeri ei ole pystynyt varovaiseen finanssipolitiikkaan ja moitteettomaan taloudenhoitoon.

Presidentti Sarkozy, tämä oli tilanne, jossa Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin olisi pitänyt seurata muita Euroopan johtaja ja seurata kurinalaisia toimia, joita muut valtiot ovat toteuttaneet taloudenhoidossa. Haluaisin onnitella teitä vielä kerran kuudesta kuukaudesta puheenjohtajana. Toivon, että seuraavat kuusi kuukautta ovat myönteisiä Euroopan kansalaisille.

Bernard Poignant (PSE). - (FR) Arvoisa presidentti, olisi väärin sanoa, että puheenjohtajakautenne oli täydellinen, mutta olisi epärehellistä todeta, että se oli epäonnistunut. Minä otan siitä muutaman seikan opikseni.

Tämä on muutoksen aika, koska tästä puheenjohtajakaudesta lähtien markkinoiden ongelmien ratkaisuna on valtion asioihin puuttuminen. Toivon, että tämä muutos on vilpitöntä ja kestävä, koska olen ranskalaisena sosialistina iloinen kuullessani, että ongelmanne eivät ole peräisin 35-tuntisesta työviikosta vaan pankeista ja että 35-tuntisen työviikon luonut henkilö on parempi kuin Madoff.

Toinen opetus on se, että tämän puheenjohtajakauden lopulla olette palauttanut paremmat suhteet Ranskan ja Saksan välille, koska niitä koeteltiin kauden alkupuolella Välimeren unionin vuoksi. Saksan liittokansleria

ei kutsuttu tärkeään kokoukseen, ja sen jälkeen me pyydämme häntä ja Saksaa maksamaan, aivan kuin silloin, kun se maksoi sotakorvauksista vuonna 1918 tai jälleenrakentamisesta 1945, suorituksista 1955 tai yhdistymisestä vuonna 1990. Kyllä, minä puolustan Saksaa. Huomaathan sen, Martin? Puolustan sitä. Tiedätte ranskalaisen sanonnan: ”älkää kiivetkö kookospalmuun, kun teillä on reikä housuissanne”. Mielestäni on selvítettävä tätä, ja meidän on rakennettava uudelleen Ranskan ja Saksan välistä suhdetta.

Lopuksi, jotta puheenjohtajakausi onnistuisi – mikä hyvä opetus tämä onkaan – teidän on saatava mukaanne kaksi sosialistia: Bernard Kouchnerin, joka oli Mitterandin ajan ministeri ja Jean-Pierre Jouyet'n, joka työskenteli Jospinin ja Delorsin kanssa. Esitän tämän uudelle ministeri Le Mairelle: varokaa Sarkozya, hän on Villepinin miehiä. Luulen, että tiedätte tämän sanonnan: ”Annan anteeksi kaikille heille, jotka loukkaavat minua, mutta pidän heistä kirjaa!”

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Paljon kiitoksia, Bernard Poignant. Tästä herää melkein kysymys, aiotteko pyrkiä hallitukseen.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, ehkäpä voimme palata Euroopan unioniin.

Puheenjohtajavaltio Ranska on alueellisen, rahoitus- ja talouskriisin sekä sosiaalisen ja ilmastokriisin vuoksi joutunut maailmanlaajuisten tapahtumien pyörykseen. Se on voinut vastata siihen, ja teidän johdollanne puheenjohtajavaltio Ranska on ollut tehtävän tasolla. Minusta on oikeudenmukaista ja tarkoituksenmukaista todeta näin. Meille kaikille on hyödyllistä tarkastella yhdessä, mitä on vielä toteutettava, jotta vastaus näihin kriiseihin on mahdollisimman täydellinen.

Vastauksemme rahoituskriisiin oli koordinoitu ja melko perusteellisesti harkittu, mutta nyt meidän on mielestäni siirryttävä tekoihin ja alettava perustaa maailmanlaajuisia hallintotapaa, eikä pelkästään sääntelyn suhteen. Tapaus Madoff osoitti selkeästi, että tarvitsemme valvontaa, mutta tarvitsemme myös seuraamuksia. Tarvitsemme eurooppalaisen sääntelyviranomaisen ja aikanaan Euroopan syyttäjäviranomaisen.

Meillä on vielä paljon tehtävää talouskriisin ja sosiaaliseen kriisiin vastaamiseksi. Kuten tiedätte, eurooppalainen suunnitelma jää kauas taakse Yhdysvaltojen suunnitelmasta. Tarvitsemme merkittäviä hankkeita, innovointia, tutkimusta, infrastruktuuria ja kestäväää sopeutumista. Tämä on oltava EU:n asialistalla tulevana kuukausina.

Meidän on myös opittava tästä kriisistä tulevaisuutta varten, pyrittävä parantamaan finanssi- ja rahapolitiikan johdonmukaisuutta erityisesti euroalueella. Tällä autetaan ratkaisemaan Ranskan ja Saksan väliset väärinkäsitykset ja tarjotaan liikkumavaraa. Tämä on erittäin hyödyllistä lama-aikana, jolloin kasvu palaa toivoakseni mahdollisimman nopeasti. Lisäksi komission keskeinen asema on palautettava, koska se ei saa missään olosuhteissa luopua aloiteoikeudestaan. Minusta vaikuttaa, että teillä pitäisi olla kriisitilanteessa pikemminkin aloitevelvollisuus.

Lopuksi olemme puheenjohtajakaudellanne päässeet kompromissiin ilmastokriisistä. Kyseessä on kompromissi, se ei ole täydellinen, mutta se on saatu aikaan. Pahoittelen, että siihen ei vielä sisälly tärkeää kysymystä avunannosta kehityksille. Ne kärsivät edelleen ilmastomuutoksen vaikutuksista, joista ne eivät ole vastuussa.

Sen vuoksi, hyvä puhemies, kaikkien näiden näkökohtien vuoksi toivon, että huomispäivän EU pystyy vastaamaan kansalaisten odotuksiin.

Ian Hughton (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ranskalla on ollut edessään monia haasteita, mutta on kyseenalaista, käsiteltiinkö äskettäin järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa riittävästi haastetta ilmastomuutoksen torjumisesta.

Panin talousasioista merkille Sarkozyn tunnustuksen siitä, että Irlanti oli ensimmäinen, joka tuki pankkejaan ja nyt koko Euroopan unioni seuraa sitä, mikä on mielestäni todenmukaisempaa kuin Gordon Brownin äskettäinen toteamus, että hän on yksin pelastanut maailman.

Haluaisin kiittää Irlannin hallitusta, joka jälleen kerran osoitti, miten vaikutusvaltaisia pienet jäsenvaltiot voivat olla Euroopan unionissa. Kiitän myös Irlannin kansalaisia siitä, että he ”keskeyttivät”, kuten presidentti Sarkozy totesi, Lissabonin ratifiointiprosessin. Irlannille annetut sitoumukset auttavat myös omaa maatani Skotlantia, koska niissä korostetaan, että Euroopassa on verotuksellinen autonomia, ja me voimme itsenäisenä jäsenvaltiona nimittää komission jäsenen.

Presidentti Sarkozy sanoi, että meillä ei voi olla vahvaa EU:ta, jos EU ei ole yhtenäinen. Emme saa unohtaa, että "moninaisuudessaan yhtenäinen" ei ole vain iskulause vaan tavoite: emme saa unohtaa sitä, mikä tekee meistä ylpeitä skotlantilaisia, walesilaisia, irlantilaisia, ranskalaisia, tšekkejä sekä Euroopan unionin kansalaisia, eikä suinkaan alamaisia.

Brian Crowley (UEN). – (GA) Arvoisa puhemies, viime viikolla järjestetty Euroopan unionin valtionpäämiesten huippukokous oli erittäin myönteinen Irlannin ja EU:n näkökulmasta. Eurooppa-neuvosto hyväksyi Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jonka arvo on 200 miljardia euroa.

(EN) On tärkeää, että kun katsomme Eurooppa-neuvoston tuloksia, annamme tunnustusta sille, joka sen ansaitsee. Ratkaisut ja kompromissit ongelmiin, jotka olivat tai ainakin vaikuttivat olevan erittäin hankalia, nousivat esille kuin kerma maidon pinnalle. Kiitän presidentti Sarkozya ponnisteluista ja toimista Irlannin hyväksi. Me arvostamme suuresti saavutettua kompromissia, jonka perusteella Irlannin kansa voi tehdä toisen kerran päätöksen Lissabonin sopimuksesta.

Haluaisin todeta aivan lyhyesti eräille kollegoille, jotka puhuivat eilen ja tänään siitä, että olisin esittänyt tietyn asian viime viikolla Prahassa. En ensinnäkään koskaan maininnut isääni, kuten presidentti Klausin julkaisemassa tiedotteessa todettiin. Toiseksi en ole koskaan sanonut, että Irlanti halusi EU:ta. Sanoin, että on Irlannin kansan päätettävissä, mitä tapahtuu Lissabonin sopimuksen jälkeen.

Edellisen kuuden kuukauden aikana saamamme kokemus siitä, mitä todella tarvitaan siirryttäessä eteenpäin, on se, että EU tekee yhteistyötä, koordinoi ja työskentelee muiden kanssa, jotta yhteiset tavoitteet saavutetaan yhteisymmärryksen ja erilaisten mielipiteiden sekä Euroopan unionissa esiintyvien eri suhdannejaksojen perusteella.

(FR) Arvoisa presidentti, ranskankieleni on erittäin huonoa, pahoittelen sitä. Puheenjohtajakautenne on järjestänyt uudelleen suuren eurooppalaisen hankkeen, jolla on suuri sydän ja joka perustuu tasa-arvoon ja kovaan työhön Euroopassa ja muualla maailmassa. Kiitos ja hyvää onnea.

(Suosionosoituksia)

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, Irlannin pitäisi olla Euroopan unionissa. Yhteistyö eurooppalaisten kumppaniemme kanssa on erittäin arvokasta. Kuitenkin se tapa, jolla Irlannin "ei"-ääntä käsiteltiin, ei luo myönteisyyttä. Se voi jopa herättää vastustusta EU:ssa ja muuallakin kuin Irlannissa.

Neuvosto kieltäytyi tekemästä muutoksia Lissabonin sopimukseen. Sen sijaan Irlannin kansalle esitetään rohkaisevia sanoja ja kerrotaan, että heidän olisi muutettava mieltään.

Neuvosto ei vastannut Irlannin kansan todellisiin huolenaiheisiin, jotka koskivat EU:n sotilaallistamista, työntekijöiden oikeuksia ja julkisia palveluita. Unionin johtajien ja kansalaisten välinen kuilu syvenee tavasta, millä vastataan "ei"-ääneen Irlannissa ja muualla.

Neuvoston päätelmissä ei varmisteta uskottavia takeita aloilla, joilla niitä tarvitaan. Niihin ei sisälly myönteisiä perusteita äänestä Lissabonin sopimuksen puolesta. Sen sijaan huolenaiheet pysyvät niiden vuoksi ennallaan. Joistain asioista esiintyy epäselvyyttä. Huolenaiheet ja väärät tiedot pääsevät valloilleen, kun kansanäänestys järjestetään uudelleen.

Neuvoston päätelmissä energia- ja ilmastomuutospaketista on erittäin tärkeää, että lainsäädäntö on voimassa ja että siinä on oikeudellisesti sitovia tavoitteita. Kuitenkin osa tästä paketista ei ole tyydyttävä ja se ei ole tarpeeksi vahva.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, jo tämän vuoden lokakuussa lehdistö ilmoitti, että Tšekin puheenjohtajakausi voi jäädä huomaamatta. Lisäksi todettiin, että toiveenne johtaa euroryhmää oli pyrkimys valvoa tšekkejä epäsuorasti. Haluaisin sen vuoksi kuulla teiltä, arvoisa presidentti, miten eroava puheenjohtajavaltio aikoo suhtautua tulevaan puheenjohtajavaltio Tšekkiin.

Arvoisa presidentti, vastauksessanne kysymykseen, jonka esitin presidentti Kaczyńskista, ilmoititte parlamentille kaksi kuukautta sitten, että te vakuuttaisitte hänet ja että sopimuksista pidettäisiin kiinni. Kukaan ei kuitenkaan silloin epäillyt, että Kaczyński antaisi Irlannin kansalaisten vaikuttaa itseensä enemmän kuin veljensä. Aiotteko toteuttaa samanlaisia toimia Presidentti Klausin taivuttamiseksi? Järjestetäänkö koskaan neuvotteluja? Lopuksi toivon, että nautitte Elviksen kuuntelusta, arvoisa presidentti.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Arvoisa presidentti, olen yksi Euroopan parlamentin jäsenistä, joka ei onnittele teitä kuuden kuukauden puheenjohtajuuden menestyksestä. Olen itse sitä mieltä, että kaksi tärkeää

hanketta, jotka saivat hyväksytyä viime kuukausina, ovat itse asiassa haitallisia. Ne ovat haitallisia oman maani Puolan lisäksi koko Euroopalle. Vaikka ilmastonmuutospaketti on hieman parempi, se on edelleen huono, ja sen hyväksyminen tässä vaiheessa on täysin naurettavaa. Lisäksi Irlannissa kansanäänestyksessä kumotun Lissabonin sopimuksen elvyttäminen loukkaa demokratiaa. Älkää pettäkö itseänne ja uskoko, että yhden Euroopan parlamentin lisäpaikan ansiosta saatte enemmän tukea Lissabonin sopimukselle Puolassa.

Haluaisin sanoa teille, presidentti Sarkozy, että vaikka pystyitte viime viikolla Brysselissä diplomaattisten taitojenne ansiosta saamaan muiden valtion- tai hallitusten päämiesten tuen kiistanalaisille ajatuksillenne, niin toivon vilpittömästi, että suvereenit valtiot sanovat "ei" kyseisillä ajatuksilla ensi vuoden Euroopan parlamentin vaaleissa.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, neuvoston puheenjohtaja, jos jopa Martin Schulz sanoo hyviä asioita Ranskan puheenjohtajakaudesta, niin sen on täytynyt olla loistava, koska tähän asti sosialistit eivät ole olleet presidentti Sarkozyn ihailijoita.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta haluaisin vakuuttaa teille presidentti Sarkozy, että puheenjohtajakautenne on ollut erinomainen ja täysin onnistunut. Olette toimineet määrätietoisesti ja menestyksekkäästi kummassakin tänä vuonna puhjenneessa kriisissä. Olette antaneet Euroopan unionille enemmän poliittista painoarvoa ja olette parantaneet sen mainetta maailmalla. Olette epäilemättä vahvistaneet jonkin verran sen kansalaisten luottamusta ja olette varsinkin korostaneet yhteisen valuuttamme euron myönteistä ja vakauttavaa vaikutusta näinä vaikeina aikoina. Lyhyesti sanottuna, meille oli erittäin hyvä seikka se, että olitte oikea mies oikeassa paikassa oikeaan aikaan. Haluaisin, että voisimme sanoa samaa seuraavasta puheenjohtajavaltiosta.

Ilmastonmuutos- ja energiapaketti on menestys neuvostolle. On kuitenkin muistettava, että kyseessä on päätös, joka ulottuu pitkälle tulevaisuuteen. Sen kaikki vaikutukset tuntuvat vasta silloin, kun suurin osa siitä vastuussa olevista ihmisistä ei ole enää virassa tai ei voi ottaa vastuuta sen seurauksista. Meidän on tehtävä vaikea valinta ilmastopoliittisten tavoitteiden, mitä tuemme täysin, ja niiden välttämättömien rasitteiden välillä, joita voimme odottaa talouden alalta.

Martin Schulz on haastanut PPE-DE-ryhmän tekemään tämän päätöksen. Teemme tietenkin tämän päätöksen, mutta meidän on ensin luettava, mistä meidän on tehtävä päätös. Jos teitte päätöksen eilen, niin ette ole millään voineet lukea asiakirjaa. Olette vain päättäneet sokeasti vasemmistolaisen politiikan perusteella. Ensimmäisessä käsittelyssä tehtyä sopimusta koskevasta kritiikistänne, jolloin myös Daniel Cohn-Bendit vuodatti krokotiilin kyyneliä, sanoisin, että olen siitä täysin samaa mieltä. Kuitenkin, kuka pakotti meidät siihen? Vaiensiko neuvosto meidät menettelyn aikana? Kiristikö komissio meitä? Päätöksen Euroopan parlamentissa teki enemmistö. Puheenjohtajakokouksessa ainoastaan Joseph Daul äänesti ensimmäisen käsittelyn puolesta, ja se olisi ollut asianmukainen menettely. Toivon, että voimme tehdä tästä sen päätelmän, että tulevaisuudessa ensimmäisen käsittelyssä tehtyjä sopimuksia ei pitäisi enää hyväksyä ainakaan näin ratkaisevissa hankkeissa.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin todeta seuraava presidentti Sarkozylle:

– (FR) "politiikassa on kaikkein vaikeinta toimia ennakoivasti".

– (EN) Me kummatkin tiedämme sen, arvoisa presidentti.

Kuten itsekin totesitte, EU:ssa on kyse kompromisseista mutta myös dynamiikan varmistamisesta. Tämä on minun näkemykseni. Uskon, että veitte EU:ta mahdollisimman paljon eteenpäin ja niin paljon kuin 27 pääministerin ja valtionpäämiehen kanssa oli mahdollista, mutta älkää mainosta liikaa tuloksia. Tämä koskee erityisesti puheenjohtaja Barrosoa. Älkää mainostako liikaa tuloksia. Jos teette sen, se kostaustuu siinä, miten kansalaiset luottavat EU:hun. Tällä hetkellä olemme talouskriisissä, ja se ei ole ohi. Kuten sanoitte, se ei ole ohi. Älkää kertoko ihmisille, että taloudellinen elvytyspaketti vastaa 1,5 prosenttia bruttokansantuotteesta. Tämä ei pidä paikkansa. Jos tästä laskelmasta poistetaan luottotakuut ja tarkastellaan todellisia investointeja ja todellista kysyntää, päädyimme noin 0,6 prosenttiin Euroopan unionin bruttokansantuotteesta. Kyllä, näin on, puheenjohtaja Barroso. Brueghelin ja Kööpenhaminan yliopiston taloudelliset laskelmat vahvistavat tämän. Tässä asiassa on toimittava varovaisesti.

Ainoastaan kaksi valtiota – ja Saksa on arvostellut Yhdistynyttä kuningaskuntaa – käyttävät talouden kannustamiseksi ainakin yhden prosentin bruttokansantuotteesta: Gordon Brownin maa ja Zapateron maa. Ranska on lähellä. Todellinen ongelma tällä hetkellä on kuitenkin Saksa. En ymmärrä, miten Saksan

liittokansleri Angela Merkel voi sanoa kansalaisille, että ne toimet, mitä he toteuttavat työllisyyden hyväksi Euroopassa tällä hetkellä, ovat riittävät. Tämä ei pidä paikkansa.

Arvoisa puhemies, olen eri mieltä siitä, mitä Graham Watson totesi. Teidän ei pitäisi vain rentoutua. Teidän pitäisi pysyä energisenä, koska me tarvitsemme toista elvytyspakettia ja tarvitsemme sen melko pian, jo keväällä. Toivon, että toimitte aktiivisesti 2. huhtikuuta Lontoossa ja tietenkin myös kevään huippukokouksessa. Kuten itse sanoitte, EU:n tuominen kansalaisten lähelle merkitsee työpaikkojen varmistamista kansalaisille.

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, presidentti Sarkozyn on lähettävä pian. Annan hänelle jälleen puheenvuoron, ja ministerit Borloo ja Le Maire jäävät tänne kanssamme.

Nicolas Sarkozy, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Hyvät naiset ja herrat, Timothy Kirkhope, kiitos tuestanne. Tämä antaa minulle tilaisuuden todeta brittikonservatiiveille, kuinka tärkeää meille EU:ssa on, että tämä merkittävä puolue, Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolue, on edelleen hyvin sitoutunut Euroopan yhdyntymiseen.

Minulla ei ole mitään tekemistä Yhdistyneen kuningaskunnan politiikan kanssa. Teillä on nuori johtaja, David Cameron, ja teillä on puolue, jolla on pitkä historia. Tarvitsemme teitä Euroopassa, ja mikään, hyvä Timothy Kirkhope, ei voi onnistua Euroopassa itsestään. En tiedä, mikä on Gordon Brownin tai David Cameronin tulevaisuus, mutta kuka Yhdistyneen kuningaskunnan johtajana onkaan, niin hän tarvitsee muita edistykseen, puolustaakseen maan etuja ja saavuttaakseen voittoja Euroopassa. Tähän ei päästä yksin, ja haluaisin todeta yhden seikan, että olen aina ollut vakuuttunut siitä, että Yhdistyneellä kuningaskunnalla on erityinen tehtävä Euroopassa. Minua on joskus arvosteltu, koska Yhdistyneessä kuningaskunnassa puhutaan maailman johtavaa kieltä, koska sillä on dynaaminen talous, mutta miettikää asiaa. Katsokaa, mitä Yhdistyneelle kuningaskunnalle on maksanut sen liikaa Yhdysvaltoihin keskittynyt yhteys, mitä sille on maksanut se, että se on sitoutunut liikaa rahoituspalveluihin. Eurooppa tarvitsee Yhdistynyttä kuningaskuntaa, mutta minä olen edelleen vakuuttunut siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta tarvitsee Eurooppaa.

Vieraillessani Yhdistyneessä kuningaskunnassa totesin, että Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan *entente cordiale* (sydämellinen yhteisymmärrys) ei riitä. Gordon Brown ehdotti *entente formidablea* (mahtava yhteisymmärrys). Olen itse sitä mieltä, että rahoituskriisistä päästään pois vahvempana, koska Yhdistynyt kuningaskunta on valinnut selkeästi EU:n. Haluaisin todeta, että emme olleet näin hyvissä väleissä aikaisemmin. En halua tässä käsitellä sisäpolitiikkaa, haluan vain todeta, että tämä on totta.

Hyvä Bernard Poignant, puheenjohtajavaltio Ranska ei ole täydellinen eikä varmasti epäonnistunut, ja te olette uskollinen Mitterrandille, mikä merkitsee, että ette ota millään tavalla kantaa. Ette siis ajattele hyvää ettekä pahaa. Tosiasiassa siis ajattelette, että jos olen onnistunut, olen onnistunut, koska minulla on kaksi hyvää sosialistia... Ei kahta ilman kolmatta, hyvä Bernard Poignant: Jouyet, Kouchner... Voin havaita tietynlaista kateutta! Vakavasti puhuen, haluaisin kieltää niiden kaikkien henkilöiden väitteet, jotka ajattelevat, että Saksan ja Ranskan välillä on erimielisyyksiä. Tämä on tilaisuus selvittää asiaa, ja totean tämän myös Marielle De Sarnez'lle.

Ranskalais-saksalainen akseli, Ranskan ja Saksan välinen ystävyys, ei ole valinta: se on selvä velvollisuus. Valtiomme ovat olleet 20. vuosisadan suurimman murhenäytelmän keskellä. Se ei ole valinta – ei sen vuoksi, että en hyväksyisi sitä – vaan velvollisuus maailmaa ja EU:ta kohtaan. Meidän on kuljettava käsi kädessä. Olen täysin vakuuttunut, että tämä on velvollisuus, hyvä Bernard Poignant, joka ulottuu paljon pidemmälle kuin Merkel tai minä itse tai aikaisemmin Schröder tai Chirac: se on historiallinen tosiasia. Emme voi luoda välillemme eroa sen vuoksi, mikä historiamme oli viime vuosisadalla.

Samalla kuitenkin, mutta en halua loukata ketään, minun on todettava, että ranskalais-saksalainen akseli ei voi olla samassa asemassa 27 valtion EU:ssa verrattuna kuuden jäsenvaltion EU:hun. Jos Saksa ja Ranska pääsivät sopimukseen EU:ssa, joka muodostui kuudesta tai yhdeksästä taikka kahdestatoista jäsenvaltiosta, niin se riitti ja muut seurasivat.

Näin oli aiemmin, mutta tämä ei ole tilanne nykypäivän Euroopassa, ja sen vuoksi kehotin rakentamaan ranskalais-saksalaisen akselin uudestaan kahdenväliseltä pohjalta. Tarvitsemme sitä, mutta emme voi suhtautua ranskalais-saksalaiseen akseliin siten, kuin meitä olisi vain 12. Muistan, että kun Saksa ja Ranska pääsivät sopimukseen – se oli ennen minun kauttani – ehdokkaasta komission puheenjohtajaksi, niin toinen lähti pois paikalta, koska se olisi antanut vaikutelman ylimielisyydestä. Ranskan ja Saksan välinen ystävyys on välttämätöntä, mutta se ei sulje pois muita sopimuksia ja muita ystävyys-suhteita. Tämä on ensimmäinen

asia, jonka halusin sanoa, koska minusta tuntuu joskus, että eräät ihmiset katsovat EU:ta 30 vuotta vanhoilla silmälaseilla, vaikka sitä olisi tarkasteltava sen suhteen, millainen se on 30 vuoden kuluttua.

Toinen seikka on se, että Angela Merkel puolustaa voimakkaasti Saksan etua. Jos hän ei tekisi niin, niin kuka muu sen tekisi? Emme kai voi häntä moittia siitä. Hän toimii näin taidokkaasti, voimakkaasti ja määrätietoisesti. Minäkin puolustan maani etuja. Eikö minua valittu sen vuoksi?

Sen vuoksi emme ole joskus heti samaa mieltä. Entä sitten? Se on täysin normaalia. Onko demokratia tai kompromissin tekeminen mahdotonta, kun kyseessä on Saksa tai kyseessä on Ranska? Minun on pitänyt tehdä myönnytyksiä Angela Merkelille ja hänen on pitänyt tehdä myönnytyksiä minulle. Mitä sitten? Se on Saksalle eduksi. Emmekö saisi neuvotella tai keskustella mistään vain sen takia, että kyseessä on Saksa ja Ranska? Saksalaiset ystävämme eivät olleet kovin innostuneita Välimeren unionista. Asiasta esiintyi väärinkäsityksiä. Ratkaisin nämä väärinkäsitykset, kun keskustelimme niistä. Missä ongelma sitten on?

Minulla ei ole joka tapauksessa mitään aikomusta perustella tätä joka kerta, kun Angela Merkel ja minä tapaamme, tuemme toisiamme tai autamme toisiamme. En unohda kuitenkaan yhtä seikkaa, eli sitä, että Saksa on liittovaltio, mutta Ranska on hajauttamisesta huolimatta paljon keskitetympi. Päätöksentekotahti ja -aika eivät ole samanlaiset. Tällä ei ole mitään tekemistä Angela Merkelin kykyjen tai omien vikojeni kanssa: se aiheutuu kahden erilaisen valtion rakenteesta. Saksassa on lisäksi koalitiohallitus. En ole varma, valitsiko Angela Merkel sosialistit hallitukseensa täysin omaehtoisesti. Valitsin itse sosialistit omaan hallitukseeni. Tämä on toinen ero, mutta se selittää myös päätöksentekoon kuluva ajan.

Se on ainakin varmaa, että Saksaa vastaan ei hyökätä. Saksan talous on Euroopan suurin. Me tarvitsemme Saksaa ja Saksa tarvitsee EU:ta. On todettava myös, että Ranskalla ja Saksalla ei ole enempää oikeuksia kuin muilla, mutta meillä on enemmän vastuuta ja meidän on kannettava se yhdessä. Tästä ei kannata olla huolissaan. Olen täysin tietoinen tästä.

Marielle De Sarnez, olette oikeassa, on vielä paljon tehtävää. En palaa kommentteihinne puheenjohtajavaltiosta. Paljon tehtävää on vielä jäljellä. Puhuitte Euroopan sääntelyviranomaisen tarpeesta ja olette aivan oikeassa. Asiat on kerrottava niin kuin ne ovat. Emme ole pystyneet siihen vielä, koska eräät pienemmät valtiot katsovat, että jos niiden olisi selvittävä ilman kansallista sääntelyviranomaista, se aiheuttaisi ongelmia niiden kansalliselle itsemääräämisoikeudelleen. Meidän on otettava tämä huomioon, mutta minun mielestäni meillä olisi oltava vähintäänkin Euroopan sääntelyviranomaisten kollegio.

Toiseksi tarvitsemmeko Euroopan syyttäviviranomaista? Tämä on mielenkiintoinen keskustelu, ja siihen liittyy myös muita kysymyksiä ja varmasti parempaa yhteistyötä.

Pyydän teitä keskeisten hankkeiden osalta, että ette tuomitse meitä jyrkästi siitä, että komission puheenjohtaja vapautti rahoitusta viisi miljardia euroa. Se oli aikamoinen taistelu, Marielle De Sarnez, koska kaikki valtiot eivät olleet tästä samaa mieltä, eli että vain keskeisiä hankkeita rahoitetaan. Rehellisyyden nimissä minun on sanottava, että komissio oli paljon jäsenvaltioita kunnianhimoisempi. Komissio tarvitsee yksinkertaisesti sanottuna kaikkien jäsenvaltioiden luvan, jotta se voi käyttää viittä miljardia keskeisiin hankkeisiin. Pääsimme tästä sopimukseen, ja nyt meillä on ainakin viisi miljardia.

Lopuksi kehitysmaiden tuen suhteen totean, että en voi ikävä kyllä olla samaa mieltä kanssanne. Käytimme puheenjohtaja Barroson kanssa miljardi euroa, mitä tietyt jäsenvaltiot eivät jälleen kerran halunneet. Minun oli vakuutettava Hokkaidon huippukokouksessa eurooppalaiset kumppanini, että puheenjohtaja Barroso voi käyttää vuosituhaten kehitystavoitteita varten käyttämättöminä olevia varoja, joten sitä varten käytettiin miljardi euroa.

Hyvä Marielle De Sarnez, hämmästyin Dohan huippukokouksessa, että olin ainoa läsnä oleva länsimaalaisen valtion johtaja. G20-ryhmän valtion- tai hallitusten päämiehistä meitä oli paikalla vain kaksi: Etelä-Afrikan presidentti ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, samoin kuin puheenjohtaja Barroso. Muut eivät olleet läsnä. Mitähän olisitte sanoneet minulle, jos en olisi vaivautunut sinne! Olimme siellä, koska kriisiä ei saa käyttää tekosyynä siihen, että köyhimmät valtiot joutuvat maksamaan kriisistä, josta ne eivät ole millään tavalla vastuussa. Minusta tuntuu, että tämä voi olla jälleen kerran seikka, josta olemme eri mieltä.

Hyvä Ian Hudgton, moninaisuus ja yhtenäisyys: olkaa huoleti, moninaisuuden näkökulmasta ei tarvitse saavuttaa edistystä millään tavalla! Suoraan sanoen, jos minun pitäisi käyttää energiani yhteen hankkeeseen, käyttäisin sen yhtenäisyyden varmistamiseen, koska olen huomannut, että kukaan ei unohda neuvoston kokouksissa, mistä hän on kotoisin. On hieman hankalampaa tietää, mihin suuntaan mennään. Merkittävä ranskalainen etnologi Lévi-Strauss esitti asiasta tärkeän huomion, ja oli todella merkittävää, kun hän totesi

sen: "identiteetti ei ole sairaus". Identiteetti ei ole sairaus EU:ssa, joten kaikki ylimääräinen energia pitäisi käyttää yhtenäisyyden varmistamiseen.

Hyvä Brian Crowley, kiitos tuestanne Eurooppa-neuvostossa. Minulla oli ilo kutsua teidät Élysée-palatsiin ryhmänne edustajana, ja minun on sanottava, että arvostan suuresti rohkeutta ja rehellisyyttä, jota olette aina osoittaneet.

Hyvä Bairbre de Brún, kyllä, meidän on vakuutettava irlantilaiset ja rauhoitettava heitä. Sanoitte minulle, että emme ole edenneet tarpeeksi pitkälle. Olen pahoillanne tästä, mutta emme voi edetä pidemmälle, koska tämä sotkisi välittömästi asiat muissa valtioissa. Jos me Irlannin ongelman ratkaisemiseksi avaamme keskustelun ratifioinnista muissa valtioissa, erityisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, joudumme mahdollittamaan tilanteeseen. Vaikein kompromissi oli hyvin varhain perjantai-aamuna järjestetty keskustelu Eurooppa-neuvostossa Irlannin pääministerin ja Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin välillä, jossa pyrittiin pääsemään sopimukseen. Ymmärrän hyvin, että Gordon Brown ei halunnut avata uudelleen keskustelua ratifioinnista Yhdistyneessä kuningaskunnassa, koska kaikki tietävät, että se oli erittäin tuskallista. Sen vuoksi uskon, että emme voi edetä pidemmälle. Rehellisesti sanottuna olemme edenneet melko pitkälle, koska lupasimme lisäpöytäkirjan ensimmäiseen liittymissopimukseen kahden vuoden kuluttua.

Hyvä Janusz Wojciechowski, me autamme puheenjohtajavaltio Tšekkiä. Teidän ei tarvitse epäillä sitä. Mitä presidentti Kaczynski sanoi minulle? Minusta on ikävä kertoa teille tätä, koska viime kerralla hän sanoi joitain, josta hän ei pitänyt kiinni. Hän sanoi Eurooppa-neuvostossa, että hän ei asettaisi esteitä Lissabonin sopimuksen ratifioinnille, jos irlantilaiset äänestäisivät sen puolesta. Minä muistutin häntä yhdestä asiasta – ja tein sen ilman, että yhdyin keskusteluun pääministeri Tuskin kanssa – että minun toimistossani heinäkuussa 2007 kello kolme aamulla Saksan puheenjohtajakaudella Zapateron, Tony Blairin ja Junckerin läsnä ollessa saimme Puolan presidentin allekirjoituksen siihen, mistä tuli Lissabonin sopimus, kun hän keskusteli silloin pääministerinä olleen kaksoisveljensä kanssa, joka oli Varsovassa.

Arvostan Puolan presidenttiä, mutta minun on sanottava, että olin yllättynyt, että joku allekirjoittaa sopimuksen Brysselissä ja kieltäytyy allekirjoittamasta samaa sopimusta Varsovassa. Sanon ainoastaan sen, että kun joku henkilö allekirjoittaa valtion puolesta, niin se on lupaus! Ymmärrätte tämän. En sano tästä sen enempää, mutta kuitenkin, näin minulle sanottiin. Lissabonin sopimusta ei neuvotellut pääministeri Tusk, vaan sen neuvotteli Puolan presidentti Kaczynski ja hänen kaksoisveljensä, joka oli silloin pääministeri. Tässä kaikki. Loppujen lopuksi sitä ei ratifioitu täysin, koska yksi allekirjoitus puuttui, mutta parlamentti ratifioi sen. Siinä kaikki.

Tämän toteaminen ei merkitse sekaantumista sisäpolitiikkaan, tämä on vain rehellistä. Minun on oltava rehellinen, koska minulla on tästä vastuu, ja minun on todettava täsmälleen, mitä tapahtui, kenen kanssa me neuvottelimme ja milloin. Muussa tapauksessa luottamus ei ole mahdollista. Ei ole kyse vasemmistosta tai oikeistosta, eikä idässä tai lännessä sijaitsevista valtioista, vaan pelkästään lupauksien pitämisestä. Jos lupauksia ei kunnioiteta, ei ole mitään oikeusvaltiota, eikä Euroopan unionia. Asia on yksinkertaisesti näin.

(Suosionosoituksia)

Hyvä Sylwester Chruszcz, tiedätte varmasti, että tein kaiken mahdollisen Puolan hyväksi, jotta löydettäisiin keinot päästä kompromissiin. Heinäkuussa 2007 järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa Saksan puheenjohtajakaudella emme olleet kovin kaukana katastrofista, kun eräät jäsenvaltiot totesivat, että meidän pitäisi jatkaa ilman Puolaa. Pääsimme kompromissiin Lissabonin sopimuksesta vasta viime hetkellä. Tämä on totuus. Kukaan ei halunnut, että Puola jätetään ulkopuolelle. Puolassa on 38 miljoonaa asukasta, minkä vuoksi se on asukasluvultaan yksi kuudesta suurimmasta valtiosta Euroopassa. Me tarvitsemme teitä. Kompromissia tehdessämme olin Gdanskissa neuvotteluissa Puolan ja kahdeksan muun jäsenvaltion kanssa. Me ymmärsimme Puolan ongelmia. Me tuemme Puolaa, mutta Puolan on muistettava myös, että sillä on yhtenä suurimmista Euroopan valtioista oikeuksia, mutta myös velvollisuuksia.

Oikeuksien vastineita ovat velvollisuudet, ja tekisimme teille karhunpalveluksen, jos toteaisimme, että koska olette olleet muita lyhyemmän aikaa Euroopan unionin jäsen, teillä on vähemmän velvollisuuksia. Puola on tärkeä Euroopan valtio. Ette voi moittia meitä, jos pidämme sitä sellaisena, eli jos pyydämme hieman enemmän, koska Puola on tärkeä valtio. Tämä on juuri sitä, mitä halusin tehdä, ja toivon, että puolalaiset ymmärtävät tätä.

Hyvä Hartmut Nassauer, kiitän teiltä, erittäin kokeneelta parlamentin jäseneltä, eli Saksan parlamentin jäseneltä, saamastani tuesta. En järkyttynyt, että puolustitte yleisesti teollisuutta ja erityisesti Saksan teollisuutta. Näen hyvin usein, sanon tämän Martin Schulzille ja Joseph Daulille, näen hyvin usein rahoituskriisin tuhoisat

vaikutukset valtioissa, jotka eivät ole puolustaneet teollisuuttaan riittävän voimakkaasti. Uskon, että tämä poistaa välillämme olevan rajan, koska emme halua, että EU:sta tulee teollisuuden autioma. Se merkitsisi, että miljoonat henkilöt jäisivät edelleen työttömiksi, koska jos päästämme teollisuuden työpaikat käsistämme, niin palvelualan työpaikat häviävät seuraavana. On väärin sanoa, että me puolustamme palveluita mutta emme teollisuuden työpaikkoja.

Me tarkoitimme, että teollisuuden puolustaminen merkitsee sen pakottamista uudistumaan. Eurooppalaiset eivät enää hyväksy saasteita aiheuttavaa teollisuutta. Tämä on tasapaino, johon olemme pyrkineet. Se on ollut tuskallista ja vaikeaa, koska Saksa on merkittävä teollisuusvaltio ja merkittävään teollisuusvaltioon kohdistuu välttämättä suurempi paine kuin sellaiseen valtioon, jolla ei ole enää mitään teollisuutta. Teidän maanne on Puolan naapuri. Jos luodaan edellytykset sille, että Puolaan sovelletaan poikkeusjärjestelyjä vuosina 2013–2020, emme voi välttää ottamasta esille uusia voimaloita Saksassa, jotta kilpailun vääristyminen vältetään kahdessa toisiaan lähellä sijaitsevassa valtiossa. Tässäkin asiassa katsoin, että tämä oli rehellistä toimintaa.

Hyvä Poul Nyrup Rasmussen, älkää huolehtiko niin paljon tuloksista. Olette aivan oikeassa. Älkää kuitenkaan unohtako sosiaalisia vakautustekijöitä, koska yhdysvaltalaisilla ystävillämme on todellinen luontainen kyky tiedottaa ja esittää uskomattomia lukuja. Nämä ovat toistaiseksi ainoastaan lausuntoja. Muistan ensimmäisen Paulsonin suunnitelman, me olimme kaikki mykistyneitä: yhtäkkiä valtionvarainministeri puhui 700 miljardista! Kaikki pohtivat, pystyisikö Eurooppa samaan. Ja mitä sitten tapahtui? Sitä ei hyväksytty kolme päivää myöhemmin kongressissa, ja yhdysvaltalaiset palasivat lähtöruutuun.

Mitä tapahtui sen jälkeen? Summa ei ollut loppujen lopuksi se, mitä odotettiin. Yhdysvaltojen sosiaalijärjestelmä ei ole ollenkaan sama asia kuin Euroopan sosiaalijärjestelmä kaikissa jäsenvaltioissamme. Sosiaaliset vakautustekijät on lisättävä elvytystä varten käytettävään rahoitukseen, eli kaikki etuudet, joita sovellamme suojellaksemme niitä inflaatiokehitykseltä, ja muut määrät, joita käytämme tähän. Meidän pitäisi ainakin herran tähden uskoa suunnitelmaan, jota sovellamme! Ehkä kriisi on niin vakava, että meidän on tehtävä jotain muuta. Mutta siitä huolimatta saavutuksemme eivät ole mitättömiä. Te sanotte minulle, että Yhdistynyt kuningaskunta ja Espanja ovat tehneet enemmän. Espanjalla on ylijäämäinen talousarvio ja sillä on vastassaan ennenäkemättömän laaja kiinteistökriisi. Zapatero on vastannut siihen erittäin hyvin, mutta emme voi kadehtia Espanjan talouden tilannetta.

Minulle sanotaan usein Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja pankeista, että Gordon Brown on tehnyt enemmän kuin minä. Kyllä, mutta ero on se, että Yhdistyneen kuningaskunnan pankit olivat täysin mukana Yhdysvaltojen järjestelmässä, ja meillä muissa jäsenvaltioissa ei ollut samanlaista konkurssiriskiä. Tämä oli komission ja meidän välisen keskustelun aiheena. On viisaampaa odottaa jonkin aikaa, että näemme, miten eri suunnitelmien toteuttaminen edistyy. Olen edelleen optimistinen EU:n kyvystä työskennellä yhdessä.

Lopuksi viimeinen kommentti, Poul Nyurup Rasmussen kehotti minua jatkamaan. Olla edelleen sellainen, kun olen. Voin luvata teille tämän. Tästä asiasta ei ole minkäänlaista vaaraa.

(Suosionosoituksia)

puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Arvoisat puhemies, ministeri Le Maire ja ministeri Borloo, EU on osoittanut hyvin arvonsa viime kuukausina. Se on teidän ansiotanne, puheenjohtajavaltio Ranskan ansiota.

Olisin halunnut kiittää presidentti Sarkozya henkilökohtaisesti siitä, että hän otti epämiellyttävän askeleen ja kertoi Saksan liittokanslerille selvästi, mitä hän ajatteli Saksan hallituksen pysähtyneisyydestä. Muut Euroopan valtiot ovat ryhtyneet toimiin kriisin estämiseksi, mutta Saksa odottaa ensin, että kriisi on ovella tai vasta seuraaviin liittopäivien vaaleihin saakka. Saksa on EU:n suurin talous, ja sen vuoksi on hyvä asia, että EU:n kumppanit ovat muistuttaneet Saksan hallitusta sen vastuusta. Presidentti Sarkozy toisti juuri tämän muistutuksen täällä.

Jos EU:ta ei olisi ollut olemassa, meidän olisi viimeinkin pitänyt keksiä se rahoituskriisin vuoksi. Yksikään yksin toimiva EU:n valtio ei olisi pystynyt torjumaan eikä pysty edelleenkaan torjumaan kriisiä. Euro on myös tärkeä tasapainottava tekijä. Jälleen kerran on käynyt selväksi, kuinka tärkeät yhteismarkkinat ovat Euroopan hyvinvoinnille ja vakaudelle. Emme saa kuitenkaan käyttää rahoituskriisiä tekosyynä sille, että vaarannamme yhteiset saavutuksemme. Sen vuoksi Euroopan keskuspankin riippumattomuudesta ei saa

neuvotella. Me emme salli paluuta protektionismiin. Uusi eristäytymispolitiikka tai tukikilpailu jäsenvaltioiden välillä aiheuttaisi katastrofaalisia seurauksia kansalaisillemme.

EU:n kilpailu- ja valtiontukisäännöksiä ei saa myöskään missään nimessä vesittää. Tämä koskee myös vakaussopimusta ja Maastrichtin kriteerejä. Meidän on suojeltava näitä saavutuksia. EU:n on kuitenkin toteutettava yhteisiä, yhtenäisiä ja päättäväisiä toimia pahimman estämiseksi. Tämä on mahdollisuus Euroopalle, ja presidentti Sarkozy on käyttänyt sitä hyväkseen. Hän on näyttänyt kansalaisillemme, mitä Eurooppa voi tehdä ja antanut Euroopalle ihmiskasvot. Haluaisin kiittää häntä tästä lämpimästi.

Adam Bielan (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, puheenjohtajavaltio Ranskalla ei ole ollut helppo tehtävä. Puheenjohtajakausi osui samaan aikaan, kun maailmaa ja Euroopan unionia ravisutti dramaattinen rahoituskriisi. Onneksi, toisin kuin eräät Euroopan poliitikot, presidentti Sarkozy ei uskonut, että kriisi ei vaikuttaisi meihin. Hän ryhtyi nopeaan toimintaan, josta haluaisin kiittää häntä vilpittömästi.

Edellisen kuuden kuukauden aikana puhkesi toinenkin kriisi, kun Venäjä hyökkäsi Georgiaan, yhteen itäisistä naapureistamme. Vaikka minulla on yleisesti myönteinen mielipide presidentti Sarkozysta, minun on sanottava, että hän ei vastannut riittävästi tähän haasteeseen. Hänen ensimmäinen virheensä oli se, että hän pakotti presidentti Saakašvilin allekirjoittamaan huonon sopimuksen Venäjän kanssa. Sopimus oli huono, koska sillä ei varmistettu Georgialle olennaista taetta, eli alueellista koskemattomuutta. Tuolloin Sarkozy ei kuunnellut kollegoitaan, joille hän antoi tänään tunnustusta rautaesiripun takana vietettyjen vuosikymmenien kokemuksesta. Hän ei kuunnellut heitä, koska jos hän olisi seurannut heidän neuvojaan, hän olisi saanut tietää, miten kokemus oli opettanut heitä siitä, että venäläiset pitävät tällaisia myönnytyksiä heikkouden merkinä. Tämä on juuri, mitä tapahtui. Venäläiset eivät noudata edes tätä huonoa sopimusta. Puolan presidenttiä vastaan ammuttiin Georgian alueella muutama päivä sitten, ja venäläiset ovat valloittaneet Georgiassa sijaitsevan Perevin kylän. Tästä huolimatta Sarkozy on jatkanut Venäjän tyyntymistä koskevan politiikkansa lisäksi neuvotteluja uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta.

Presidentti Sarkozyn toimikausi Euroopan unionin johtajana päättyy kahden viikon kuluttua. Hän ei kuitenkaan poistu Euroopan poliittiselta näyttämöltä vaan hänellä on siinä edelleen tärkeä tehtävä. Toivotan hänelle sen vuoksi menestystä tulevaisuudessa, ja luotan siihen, että hän oppii aikaisemmista virheistään.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni tarjotakseni ystävällisiä neuvoja, koska monet Irlannin äänestäjät ovat kärsimättömiä perussopimusta koskevan keskustelun vuoksi. Kaksi viikkoa sitten tehty kysely osoitti, että valtava määrä äänestäjiä ei halunnut toista kansanäänestystä. He ovat tehneet päätöksensä ja heistä ei ole ollenkaan järkevää jatkaa keskustelua keskellä maailmanlaajuista talousromahdusta. He ovat huolissaan työttömyydestä ja talousarvioleikkauksista, jotka vaikuttavat kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin. He tuntevat jääneensä yksin näiden ongelmien kanssa, kun heidän johtajansa jahtaavat Lissabonin haamua.

Tämä on erityisen harmillista, koska kysymyksiin, joiden vuoksi äänestettiin kielteisesti, kuten demokratian puuttumisesta kyseisestä sopimuksesta, ei ole vastattu. Meille on vain kerrottu, että perussopimus pysyy ennallaan, ja esitetty tarjous on ainoastaan kosmeettinen.

Olemme saarivaltio, mutta kalastus ja kalastusala ovat katoamassa. Abortin vastustajat ovat huolissaan sikiöiden tuhoamisesta EU:n rahoittamassa tutkimuksessa. Äänestäjät pyrkivät ei-äänellään suojelemaan työpaikkojaan, maatilojaan, perheitään ja perustuslakiaan.

Puhutte Euroopan yhdistämisestä, mutta minä totean teille, että meitä pitäisi yhdistää demokratia, mutta meitä jakaa Lissabonin sopimus.

Peter Baco (NI). – (SK) Olin ilahtunut, että Euroopan unionin ehdotuksiin kansainvälisen rahoitusjärjestelmän uudistamisesta sisältyi ensisijaisena seikkana elintarviketurvallisuus. Neuvoston päätelmissä ei kuitenkaan korostettu tätä painopistettä.

Sen vuoksi haluaisin teidän kiinnittävän huomiota yhä ilmeisempään näyttöön maanviljelijöiden taloudellisen tilanteen huonontumisesta. Tämä koskee Euroopan unionissa etenkin uusia jäsenvaltioita, ja sen lisäksi se vaikuttaa Etelä-Amerikkaan ja myös muualle maailmaan. Tuottajahinnat ovat alentuneet vuodessa jopa 50 prosenttia, mutta lannoitteiden hinnat ovat kaksinkertaistuneet ja lainanotto on kalliimpaa. Tämä aiheuttaa sen, että sadot pienenevät vähitellen.

Ruokavarastot ovat kriittisen alhaisella tasolla, joten on olemassa todellinen elintarvikekriisin uhka, jolla on arvaamattomia seurauksia. Elintarvikekriisin ehkäisemisestä on tultava painopiste. Meidän on kartutettava varastoja ja siten lisättävä tuotantoa. Tämä edellyttää puolestaan asianmukaista uudelleenrahoittamista.

Kehotan sen vuoksi, että neuvosto asettaa ensisijaiseksi tavoitteekseen sadon ja elintarvikevarastojen uudelleenrahoittamisen.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä on ollut merkittävä puheenjohtajakausi, ei sen vuoksi, kuten presidentti Sarkozy totesi, että on olemassa suuria valtioita ja pieniä valtioita, vaan siksi, että Sarkozy pystyi henkilökohtaisesti vastaamaan haasteisiin.

Ranskan puheenjohtajakausi ei ollut helppo; se oli kaukana siitä. Sen kohdalle sattui Georgian kriisi, rahoituskriisi ja muita ongelmia, joihin oli puututtava, kuten Lissabonin sopimus. Kaikki tämä on vaatinut vastauksia ja toimia, ja tämä on kaikkein vaikeinta mille tahansa johdolle. Tämä puheenjohtajuus on ollut itsevarma. Puheenjohtajavaltio Ranska on osoittanut kykyään toteuttaa tällaisia toimia, ja tämä on sille kunniaksi ja tämä hyödyttää Euroopan unionia.

Otan esille kolme asiaa Georgian ja talouskriisin lisäksi: naapuruuspolitiikan, ilmastopolitiikan ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikan. Naapuruuspolitiikka on saanut vahvan sysäyksen Välimeren ulottuvuuden osalta Välimeren unionin vuoksi, ja itäisen ulottuvuuden osalta itäisen kumppanuuden vuoksi. Itäisen ulottuvuuteen on kiinnitettävä yhtä paljon huomiota kuin eteläiseen ulottuvuuteen.

Oli aika siirtyä naapuruuspolitiikkaa koskevasta keskustelusta päättäväisiin toimiin. Meidän oli annettava näiden maiden kansalaisille vahva viesti tuesta heidän uudistamispyrkimyksilleen ja parempaa elämää koskeville tavoitteilleen. On ensiarvoisen tärkeää vahvistaa rajojemme läheisyydessä olevien alueiden rauhaa, vakautta ja hyvää hallintotapaa. Sanoisin, että se on välttämätön tekijä yhdentymishankkeessamme.

Ilmasto- ja energiakysymyksistä haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa myötätunnosta ja ymmärryksestä, jota se osoitti uusien jäsenvaltioiden kohtaan.

Kolmas puheenjohtajavaltion ja neuvoston käsittelemä ala oli turvallisuuden ja puolustuspolitiikan vahvistaminen. Siihen pyrittiin erityisesti parantamalla huomattavasti siviili- ja sotilasalan voimavaroja. Haluaisin kiittää tätä alaa koskevista toimista.

Lopuksi, kun tiedetään, miten asiat järjestetään, niin käytössä on oltava voimavaroja. Tämä on haaste puheenjohtajavaltiolle ja huippukokoukselle. Meidän kaikkien on toimittava koordinoitusti ilmasto- ja energiapaketia, talouden elvytystä ja turvallisuuspolitiikkaa koskevien pyrkimysten vuoksi, ja ”me” merkitsee tässä yhteydessä sekä toimielimiä että kansalaisia.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää vilpittömästi ministeri Borlotta hänen sitoutumisestaan ilmastomuutospakettiin, koska se on todella hyvä ratkaisu, ja voimme tukea sitä täysin.

Haluaisin kuitenkin puhua ulkosuhteista, ja osoitan puheeni myös uudelle Eurooppa-asioista vastaavalle ministerille. Neuvosto on hyväksynyt itäisen kumppanuuden perusrakenteen. Presidentti Sarkozy totesi, että jos haluamme menestyä Mustanmeren alueella, on selvää, että meidän on otettava Venäjä mukaan. Tämän on tietenkin oltava sellainen Venäjä, joka kunnioittaa valtioiden alueellista koskemattomuutta ja itsenäisyyttä ja joka on valmis edistämään ongelmien ratkaisemista Mustanmeren alueella.

Tarvitsemme tietenkin myös Turkia. Olen todella yllätynyt, että Turkia ei ole mainittu ollenkaan! Miten me voimme tässä tilanteessa ja tällä alalla toivoa, että saamme mitään ratkaistua ilman Turkia? Johdin hiljattain Euroopan parlamentin Turkissa vieraillutta valtuuskuntaa. Michel Rocard, joka oli valtuuskunnan jäsen, kysyi toistuvasti: ”mitä ajattelette puheenjohtajavaltio Ranskasta? Toimiiko se asiallisesti?” Tähän kysymykseen vastattiin aina myöntävästi, eli että puheenjohtajavaltio oli toiminut asiallisesti. Jos Ranskan suhtautuminen pysyy tällaisena – puhun nyt Ranskasta jäsenvaltiona – niin neuvottelut Turkin kanssa saadaan käytyä loppuun hyvin nopeasti, ja kaikki neuvotteluluvut saadaan päätökseen.

Mitä teemme näin ollen Turkin vuoksi, koska tarvitsemme sitä kumppanina tällä alalla? Arvoisa ministeri, en halua esittää vastausta puolestanne, mutta teidän on harkittava, miten nyt edetään. Jos pyrimme saamaan aikaan jotain tällä alalla vakauden ja kriisien ratkaisemisen suhteen, tarvitsemme yhteistyötä Turkin kanssa. Meidän on myös tunnustettava, että Turkki on tärkeä kumppani EU:lle. Emme tarvitse Ranskaa tähän ainoastaan puheenjohtajavaltiona vaan myös jäsenvaltiona.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, sillä aikaa kun tankit uhkasivat Tbilisiä ja puheenjohtajavaltio Ranska ohjasi EU:ta rauhantekijän tehtävään, tehtävään, josta ei saa koskaan luopua, luin uudelleen unkarilaisen kirjailijan Sándor Márain teoksen.

Hän kuvailee syitä katastrofille, joka tuhosi kahdesti Unkarin, puoli Eurooppaa ja lopulta koko Euroopan, ja ravisteli maailmaa, eli natsismin ja stalinismin. Historia ja siihen liittyvät väkivaltaisuuksien ovat nyt palanneet, ja Georgian kriisi, rahoituskriisi ja odotettavissa olevat yhteiskunnalliset ja poliittiset seuraukset ovat vakavia perustavanlaatuisia kysymyksiä.

EU:n poliittisella tahdolla on voitava vastata näihin tapahtumiin ja tätä uutta väkivaltaa koskevaan haasteeseen. Me olemme kiitollisia puheenjohtajavaltio Ranskalle ja kaikille toimielimille, että ne puuttuivat asiantuntevasti näihin ongelmiin, jotka uhkaavat vakauttamme ja rauhaamme. Rahoituskriisiä ei ole tietenkään lopullisesti ratkaistu eikä se ole vielä ohi. Välimeren suhteillamme on uudet institutionaaliset puitteet. Emme voi kuitenkaan kieltää ilmastomuutoskysymystä koskevaa historiallista suunnanmuutosta. EU:sta on epäilemättä tulossa johtaja, vaikka kaikkea ei ole vielä järjestetty tyydyttävästi.

EU tarvitsee jatkuvaa ja korkean tason poliittista kimmoketta oikeiston, vasemmiston ja äärimmäisen keskustan ulkopuolella, jotta torjutaan sellaista uhkaa ja väkivaltaa, josta jouduimme kärsimään aikaisemmin.

Eräs filosofi on todennut, että kansat, jotka eivät tunne historiaansa, joutuvat kokemaan sen uudelleen. Tämä kriisi on muistuttanut meitä siitä, että ihmiset muokkaavat historiaa, eikä historia muokkaa ihmisiä.

Mogens Camre (UEN). – (DA) Arvoisa ministeri, esitän näin myöhään ainoastaan yhden näkökohdan. Olen varma, että olette tietoinen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tai pikemminkin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 4. joulukuuta antamasta tuomiosta, kun se jo kolmannen kerran kumosi Iranin People's Mojahedin -järjestön (PMOI) sisällyttämisen EU:n terroristijärjestöjä koskevaan luetteloon. Pyydän teitä vahvistamaan, että PMOI ei ole nyt enää luettelossa. Pyytäisin puheenjohtajavaltiota kunnioittamaan tuomioistuimen kolmea ratkaisua, jotta varmistetaan, että emme enää koskaan luokittele Iranin kansan vapausliikettä terroristeiksi. Tämä ei ole Euroopan edun mukaista Iranin kansan demokraattisen tulevaisuuden huomioon ottaen.

Margie Sudre (PPE-DE). (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut erittäin myönteinen Ranskan puheenjohtajakausi. Tästä päätelmästä on esitetty hyvin vähän eri mieltä olevia puheenvuoroja. Kaikki 27 jäsenvaltiota ovat ratkaisseet erimielisyytensä ja saaneet aikaan useita esimerkillisiä päätöksiä.

EU ottaa ensimmäisen askeleensa energia- ja ilmastomuutospaketin alalla, ja on sanottavat, että tämä ensimmäinen askel on valtava. Sillä on nyt keinot kantaa ympäristövastuu uhraamatta kuitenkaan talouttaan. Se voi olla nyt johtoasemassa tällä alalla ja tuoda muut mantereet rinnalleen kestävä kehityksen tielle.

Lisäksi Irlanti ehdottaa tapaa, jolla se voi päästä pois eristetystä asemastaan. Irlantilaiset ystävämme tekevät jälleen kerran päätöksen Lissabonin sopimuksesta, mutta tällä kertaa heillä on kaikki valit käsissään, koska lähes kaikki muut jäsenvaltiot ovat tehneet lopulliset päätökset.

Tämänhetkinen kriisi osoittaa, että Euroopan unioni tarvitsee enemmän kuin koskaan parhaita institutionaalisia välineitä, jotta se voi olla tehokas. Eurooppa-neuvosto on hyväksynyt valtavan koordinoitun talouden elvytysuunnitelman, joka perustuu tuotantoon tehtäviin pitkän aikavälin investointeihin ja tukeen, joka kohdistetaan kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin teollisuudenaloihin.

Presidentti Sarkozy on ottanut esille kysymyksen tiettyjen arvonlisäverokantojen alentamisesta, ja olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan. On toivottavaa, että talous- ja raha-asioiden ministerit pääsevät maaliskuussa sopimukseen. Tämä vaikutti mahdottomalta viime viikonloppuna, kun valtion- tai hallitusten päämiehet pyrkivät siihen. Eurooppalaisiin kohdistuvat haasteet antavat EU:lle tilaisuuden osoittaa kansalaisilleen, että se on yhtenäisempi, se reagoi herkemmin ja pyrkii yhä enemmän suojelemaan heitä.

Olemme kiitollisia puheenjohtajavaltio Ranskalle, että se sai aikaan tällaista uutta dynamiikkaa. Toivomme presidentti Sarkozyn tavoin, että kestää kauan ennen kuin näemme jälleen aikaisemman kaltaisia Eurooppa-neuvoston kokouksia, jotka kestivät kello neljään saakka aamulla ja joissa tuskin onnistuttiin neuvottelemaan mitään. Eurooppa on muuttunut täysin edellisen kuuden kuukauden aikana ajattelutavan, vaikutusalan ja uskottavuuden näkökulmasta. Meidän pitäisi tämän vuoksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, ja olemme hyvin tietoisia, että kyseessä on tehtävä, joka ei ole sille täysin vieras.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, presidentille, jolle historia ei ole ollut kunniaksi, viittaamaan tässä puhemies Maoon eikä presidentti Sarkozyyn, voidaan esittää seuraava elämänohje: ”niin kauan, kun putoatte, ette ole vielä päässeet pohjalle saakka”. Maailmantalous ei ole vielä saavuttanut pohjaa. Rahoituskriisin vaikutus jatkuu edelleen. Uusi rahoituskandaali osoittaa pankkimiesten uskomatonta vastuuttomuutta keinottelukapitalismin edessä. Samat pankkimiehet kuitenkin toimivat ylimielisen joustamattomasti, kun kuluttajat ja yritysten omistajat hakevat lainaa.

Kun Euroopan keskuspankki laskee korkokantoja, pankit lisäävät voittoa. Valtioiden, jotka ovat juuri pelastaneet pankkinsa, pitäisi tehdä pakolliseksi se, että EKP:n peruskoron merkittävän alenemisen hyöty siirretään välittömästi eteenpäin. Tämä olisi tervehdyttämistoimenpide, joka ei aiheuttaisi kansalliselle talousarviolle mitään kuluja. Eurooppa-neuvoston hyväksymä talouden elvytysuunnitelma ei ole tyydyttävä. Ylimääräistä rahaa ei ole käytännössä ollenkaan Euroopan investointipankin tarjoamien täydentävien lainojen lisäksi.

Yhdysvallat aikoo sijoittaa paljon enemmän varoja talouteensa. Se voi tehdä niin, koska maailman muut valtiot myöntävät sille edelleen lainoja huolimatta Yhdysvaltojen valtion, yritysten ja kansalaisten valtavasta alijäämästä. Eurooppa maksaa kalliin hinnan siitä, että sillä ei ole todellista yhtenäistä makrotalouspolitiikkaa. EKP:n ja euroalueen valtioiden epävarmuus estää meitä rahoittamasta tehokkaammin talouden elvytysuunnitelmaa siten, että Euroopan unionin, jonka rahoituskapasiteetti pysyy ennallaan, takaamia euro-obligaatioita lasketaan liikkeelle.

Arvoisa puhemies, kiitos. Päättän puheeni tähän, mutta presidentti Sarkozy puhui 72 minuuttia, ja meillä on 90 sekuntia aikaa ilmaista mielipiteemme.

Andrew Duff (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, perussopimusta koskevan paketin pitäisi olla riittävä, jotta irlantilaiset muuttavat mieltään. Minusta ei ole aivan niin selvää, että talouspolitiikan päätösten laatu on yhtä perusteltu. Mitä päätelmiä tehtiin Steinbrückin tai ryhmäkollega Martin Schulzin "karkeaa keynesiläisyyttä" koskevasta käsitteestä?

Minä luulen, että Nicolas Sarkozy kutsuu itseään rahoituskriisin kokemusten vuoksi keynesiläiseksi. Koska Saksassa ei ole käytössä järkevää kannustinta tuottavalle työllisyydelle, epäilen, onko varma elpyminen talouden taantumasta mahdollista.

Guntars Krasts (UEN). - (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Sen jälkeen, kun neuvosto sopi ilmastopaketista, vuodesta 2008 tuli kaikkein tärkein ilmastomuutoksen ehkäisemisen vuosi sitten vuoden 2001, jolloin hyväksyttiin Kioton pöytäkirja. Ilmastopaketin hyväksyminen merkitsee myös siirtymistä uuteen taloudelliseen harkintatapaan, jolla vähennetään Euroopan unionin riippuvuutta energiantuonnista ja tarjonnan epävarmuuteen liittyviä taloudellisia ja poliittisia riskejä. Tällä hetkellä kokemamme taloudelliset vaikeudet merkitsevät, että nyt on hetki, jolloin olemme valmiit jättämään kokonaan tähänastiset ajatukset ja suhtaudumme kaikkein avoimimmin innovaatioon. Pidämme myönteisenä, että saimme aikaan kompromissin aloilla, joilla uusiin olosuhteisiin mukautuminen vie aikaa. On oikeudenmukaista, että lisää tukea tarjotaan valtioille, jotka ovat vähentäneet hiilidioksidipäästöjä yli 20 prosentilla vuoden 1990 jälkeisellä ajanjaksolla. Eurooppa-neuvoston edellistä kokousta on pidettävä puheenjohtajavaltion menestyksenä. Myönteistä oli myös sen aktiivinen toiminta Venäjän ja Georgian välisen konfliktin ratkaisemiseksi lukuun ottamatta sitä, että Euroopan unioni jätti Venäjälle oikeuden tulkita sen johdolla tehdyn sopimuksen noudattamista. Puheenjohtajavaltio ei onnistunut ratkaisemaan kaikkia vanhoja puutteita. Kiitos.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Haluan kiittää Ranskaa hienosta toiminnasta puheenjohtajavaltiona edellisen kuuden kuukauden aikana. Maailman rahoituskriisi, Venäjän ja Georgian välinen konflikti ja EU:n ja Kiinan väliset suhteet ovat olleet vain muutamia haasteita. Tämä on ollut tilanne näiden kuuden kuukauden aikana, ja meidän on tunnustettava, että Ranska on toiminut EU:n puheenjohtajavaltion tehtävässä tehokkaasti ja vaikuttavasti.

Haluaisin esittää joitakin ajatuksia Euroopan naapuruuspolitiikasta ja erityisesti itäisestä kumppanuudesta, josta keskusteltiin Eurooppa-neuvostossa lokakuussa ja viime viikolla Brysselissä. Georgian tapahtumat ovat selvä esimerkki siitä, miten Euroopan unioni voi toimia tapahtumien ytimessä ja miten se voi vaikuttaa niihin myönteisesti. Tärkeintä on, että se osoittaa, kuinka Euroopan unioni voi olla yhtenäinen ja solidaarinen.

Toinen esimerkki on Valko-Venäjä, joka ei voinut usean vuoden ajan hyödyntää Euroopan naapuruuspolitiikan mahdollisuuksia. Haluaisin korostaa, että tänä syksynä Valko-Venäjällä on havaittu muutoksia, jotka antavat toivoa siitä, että EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden laatu voi muuttua; ne voivat olla todelliset naapurussuhteet.

Yhteistyömahdollisuudet ovat todelliset, jos Valko-Venäjän johto ymmärtää velvollisuutensa, jotka koskevat lehdistönvapautta, vaalivapautta, Internetiä ja muita mainittuja kysymyksiä.

Tänään presidentti Sarkozy totesi seuraavaa: "olen pyrkinyt viemään EU:ta eteenpäin, mutta EU on itse asiassa muuttanut minua, ja minusta on tullut suvaitsevaisempi ja avoimempi". Hyvät naiset ja herrat, minusta vaikuttaa, että EU auttaa monia henkilöitä muuttamaan mukaan lukien itseämme ja Valko-Venäjän osalta jopa kyseisen valtion johtajaa, Alexander Lukašenkaa. Se on suurenmoista.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hallitseminen merkitsee eteenpäin katsomista. Historiaa voidaan haluta kirjoittaa uudelleen ja lavastaa kriisin alku siihen, kun Lehman Brothers kaatui 15. syyskuuta 2008. Jokainen tietää kuitenkin, että kaikki hätävalot syttyivät elokuussa 2007 ja että se oli ajankohta, jolloin rahoitusmarkkinoiden valvonta ja tämän kriisin hallinta olisi pitänyt asettaa yhdeksi puheenjohtajavaltio Ranskan painopisteeeksi.

Meidän piti valitettavasti odottaa Lehman Brothersin kaatumista ennen kuin presidentti Sarkozy ymmärsi ongelman ja alkoi loikkia huippukokouksesta toiseen. Se, mitä esitetyillä ehdotuksilla ja ratkaisuilla tarjottiin, oli varaukseton tuki pankeille ja siihen liittyvä rahapolitiikka, joka on nyt joustavaa.

Mitä voimme nähdä nyt? Näemme, että pankit, joiden pitäisi tehdä tehtävänsä, eli rahoittaa reaalitaloutta ja investointeja, kartuttavat jälleen voittojaan. Ei EU tätä tarvitse. Me tarvitsemme EU:n toimia, joilla pyritään varmistamaan talouden palveluksessa oleva pankkiala. Luulen, että tarvitsemme tätä todella piakkoin. En ole varma, onko meillä tällä hetkellä tarpeeksi vahva perusta tähän vastaamiseen.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin "ei" Lissabonin sopimukselle ei ollut koskaan pelkästään Irlantia koskeva kysymys: sitä piti käsitellä eurooppalaisena kysymyksenä, ja näin tehtiin.

Jokaisen poliitikon velvollisuus on löytää ratkaisuja. Irlannin hallitus kuunteli Irlannin kansalaisten huolenaiheita ja laati EU:n kollegoiden kanssa useita oikeudellisia takeita, joilla vastataan Irlannin kansalaisten keskeisiin huolenaiheisiin.

Tyydyttävien tulosten perusteella Irlannin hallitus järjestää toisen kansanäänestyksen, ja se on demokratian olennainen osa: poliitikot työskentelevät ratkaisun aikaansaamiseksi ja sen jälkeen pyytävät kansalaisilta heidän suostumustaan.

Esitän kuitenkin erittäin voimakkaan varoituksen: emme saa jälleen kerran aliarvioida tämän asian merkitystä. Meidän on kiinnitettävä erittäin tarkasti huomiomme niihin henkilöihin, jotka yrittävät vaikuttaa tulokseen ja jotka rahoittavat "ei"-kampanjaa. Meidän on ymmärrettävä täysin, että eräät "ei"-puolen henkilöt, jotka esittävät olevansa EU:lle myönteisiä, haluavat purkaa EU:n ja sen toimielimet. Irlanti oli ja on edelleen Euroopan sydämen ja sielun taistelukenttä. Juuri tästä on kyse – ei vähemmästä – ja se edellyttää meidän kaikkien yhteistyötä, sitoutumista ja kaikkia toimiamme.

Niille henkilöille, kuten Nigel Farageille, jotka läksyttävät meitä demokratiasta ja sanovat, että Euroopan kansat vastaisivat kielteisesti Lissabonin sopimukseen saadessaan mahdollisuuden suoraan äänestykseen, sanoisin, että ette ole tarkistaneet tosiseikkoja ja lukuja. Viiden suoran äänestyksen – neljä perustuslaista ja yksi Lissabonin sopimuksesta – tulokset ovat, että 27 miljoonaa EU:n kansalaista äänesti "kyllä" ja 23 miljoonaa "ei". Siten suurin osa näistä EU:n kansalaisista äänesti "kyllä".

Lopuksi vaikka presidentti Sarkozy on lähtenyt, haluaisin kiittää häntä energiastaan, sitoumuksestaan EU:hun sekä ponnisteluistaan ratkaisujen löytämiseksi vaikeisiin ongelmiin.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Haluaisin kiittää Euroopan parlamentin suhteista Israeliin vastaavan valtuuskunnan puheenjohtajan puolesta puheenjohtajavaltio Ranskaa poikkeuksellisista ponnisteluista Israelin ja Euroopan unionin suhteiden parantamiseksi. Yksi Irakin sodan tuloksista on ollut se, että Israel on joutunut tunnustamaan, että se ei ole Yhdysvaltojen ainoa liittolainen Lähi-idässä. Israel on sen vuoksi päättänyt monipuolistaa turvallisuustoimiaan ja tiivistää suhteitaan EU:hun.

Yllätyimme iloisesti tämän vuoden 14. kesäkuuta, kun assosiaationeuvosto pani merkille mietintäryhmän tulokset ja ilmaisi halunsa parantaa suhteita. Puheenjohtajavaltio Ranska päätti yksin, miten uuteen EU:n ja Israelin väliseen toimintasuunnitelmaan valmistaudutaan ja ennen kaikkea, miten päästään poliittiseen yksimielisyyteen neuvostossa. Neuvoston päätelmät Välimeren alueesta, Marokosta ja Israelista ovat huikeat. Niissä ilmaistaan aitoa poliittista tahtoa yhteistyöstä, ulkoministerien kokouksista, yhteistyöstä poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa, Israelin mahdollisesta osallistumisesta ETPP:hen (Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan), operaatioista ja erityisesti poliittisista neuvotteluista huippukokouksen jälkeen. Suhteiden parantaminen antaa EU:lle mahdollisesti enemmän sananvaltaa, kun on kyse vastineesta rahalle ja mahdollisesti enemmän suoraa vaikutusvaltaa Lähi-idän rauhanprosessiin.

Arvoisa puhemies, uskon vakaasti, että Euroopan parlamentin on myös pian vahvistettava suostumuksensa siitä, että Israel voi mahdollisesti osallistua yhteisön ohjelmiin. Vaatimus Gazan tilanteen parantumisesta ei ole järkevä, ja se osoittaa, että EU:n vastuuta ja sen tehtävää ei ymmärretä. Toivon, että tämä asia saadaan pian korjattua ja että tuemme arvokkailla menettelyillämme yksimielisyyttä neuvostossa ja komission kovaa työtä. Toivon, että puheenjohtajavaltio Tšekki voi yhteisten poliittisten ponnistelujen avulla järjestää Israelin

ja EU:n välisen huippukokouksen, ensimmäisen Euroopan ja Israelin välisen huippukokouksen sitten toisen maailmansodan.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Minäkin haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa sen erinomaisesta työstään. Euroopan unioni on Ranskan johdolla vastannut yhdessä ja tehokkaasti Georgian kriisiin ja se käsittelee rahoitus- ja talouskriisiä koordinoitusti ja tiukasti. Se on saanut aikaan hyvän ja tasapainoisen kompromissin energia- ja ilmastopakettia koskevista asioista, ja se on työskennellyt Irlannin hallituksen kanssa, jotta löydetään ratkaisu ongelmaan Lissabonin sopimuksen ratifioimisesta Irlannissa.

Lissabonin sopimusta ei ole vielä kuitenkaan tehty. Tšekin tasavallan, joka ryhtyy unionin puheenjohtajaksi kahden viikon kuluttua, on vielä ratifioitava se. Tšekin pääministeri Topolánek, jota presidentti Sarkozy kutsui rohkeaksi, on rikkonut presidentti Sarkozylle julkisesti ja henkilökohtaisesti tekemänsä lupauksen siitä, että Tšekki ratifioi Lissabonin sopimuksen tämän vuoden loppuun mennessä. Tšekki ei ole ratifioinut sitä, ja sillä on valtavia ongelmia saada se ratifioitua. Tšekin parlamentin jäsenet ja senaattorit, jotka kuuluvat Kansalaisdemokraattiseen puolueeseen (ODS), joka puolestaan kuuluu Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään, hylkäävät sopimuksen. Tämä aiheuttaa suuren ongelman puheenjohtajavaltio Tšekille. Haluaisin kuitenkin kiittää jälleen kerran puheenjohtajavaltio Ranskaa.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Arvoisat puhemies ja ministeri, hyvät naiset ja herrat, uskon, että meidän on pidettävä Ranskan puheenjohtajakautta todella onnistuneena. Hyvä ministeri Borloo, muistan, että olin aivan alussa vielä hyvin epäileväinen siitä, oliko tällaista kunnianhimoista ohjelmaa mahdollista toteuttaa. Vaikka en ole samaa mieltä kaikesta, tulos oli todella hyvä. Ranskan virkamiehet ja ministerit ovat tehneet erinomaista työtä, ja tämä ei koske ainoastaan presidenttiä, vaan kaikkia työhön osallistuneita. Se on ollut todella kiitettävää.

Meillä on ollut täällä todellisia väittelyjä. Poul Nyrup Rasmussen hyökkäsi Angela Merkelä vastaan. Me kaikki tiedämme, että perinteiset talouden elvytyspaketit epäonnistuvat, lisäävät valtion velkaantumista ja niillä ei ole mitään pitkän aikavälin vaikutuksia. Poul Nyrup Rasmussen aloitti täällä vaalikampanjan, mutta hän unohti, että Saksan valtionvarainministeri Steinbrück on sosialisti. Juuri Steinbrück pitää itsepintaisesti kiinni siitä, että minkäänlaisia muita talouden elvytyspaketteja ei oteta käyttöön tällä hetkellä, koska emme vielä pysty tosiasiaissa näkemään kriisin laajuutta.

Sen sijaan valtioiden pitää säilyttää budjettikuri ja pitäytyä vakaus- ja kasvusopimuksen rajoissa. En ymmärtänyt tässä yhteydessä Ranskan presidentin ehdotuksia siitä, että vakaus- ja kasvusopimuksesta hankkiudutaan yksinkertaisesti eroon, jotta voidaan osoittaa, että jotain toimia toteutetaan. Sen vuoksi on aivan oikein, että eri valtion- tai hallitusten päämiehet jarruttavat tätä ja asettavat oikeaan mittasuhteeseen Ranskan presidentin liiallisen halun toteuttaa toimia EU:ssa. Meidän vahvuutemme on se, että me – kriisiaikoina on hallitusten toimittava – EU:ssa otamme jalan pois kaasupolkimelta, keskustelemme asioista täällä Euroopan parlamentissa, emme ota varaslähtöä ja että me hyväksymme täysin jäsenvaltioiden identiteetin, niiden historian ja niiden erilaiset poliittiset rakenteet. Tämä on myös menestyksemme syy.

Paketti on kunnollinen kokonaisuudessaan ja puheenjohtajavaltio Ranskalle osoitettu kiitos on ehdottomasti ja täysin perusteltu. Arvoisa ministeri, voitteko välittää nämä kiitokset kaikille toimielimille? Kiitos paljon.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission varapuheenjohtaja, hyvät naiset ja herrat, sanomme "bravo!" puheenjohtajavaltio Ranskalle. Presidentti Sarkozy on ollut EU:n muskettisoturi parhaan ranskalaisen perinteen mukaisesti. Hän on saattanut muskettisoturien iskulauseen ajan tasolle, kun hän sanoi, että maailma tarvitsee vahvaa Eurooppaa ja että Eurooppa ei ole vahva, jos se ei ole yhtenäinen. Haluaisin lisätä vielä erään toisen seikan, eli että Eurooppa toimii paremmin, kun se soveltaa yhteisömenetelmää, ja minä uskon, että presidentti Sarkozy on ymmärtänyt ja omaksunut tämän.

Arvoisa puhemies, olen ollut Euroopan parlamentissa 22 vuotta. Tämä on ensimmäinen kerta, kun kaikkien toimielinten – neuvoston, komission ja parlamentin – puheenjohtajat antavat tulevalle puheenjohtajavaltiolle vakavan varoituksen. Tšekin hallitus on lykännyt Lissabonin sopimuksen ratifiointia. Sen lisäksi minun on lisättävä vielä toinenkin seikka: euroalueen valtio ei toimi puheenjohtajana ennen vuotta 2010.

Mielestäni jatkuvuus on erittäin tärkeää, jotta puheenjohtajavaltio Ranskan saavutuksilla on tulevaisuus, ja vetoan Tšekin hallituksen vastuuntuntoon tässä suhteessa.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, Irlannin hallitus on onnistunut saamaan aikaan menestyskertomuksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti sen urhoolliset pyrkimykset puolustaa Irlannin

äänestäjien oikeuksia äskettäisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Se puolusti Irlannin kansan tahtoa Brysselissä ja sai oikeudellisesti sitovia vakuutuksia kaikista Irlannille aroista aiheista.

Asian ydin on tämä: Lissabonin sopimusta koskevassa kansanäänestyksessä ilmaistut huolenaiheet verotuksesta, sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja aborteista perustuivat suurelta osin väärään tietoon. Totuus on, että mikään näistä asioista ei muutu Lissabonin sopimuksen vuoksi, tai Irlannin asemaa suojaavat pöytäkirjat sisältyvät jo siihen. Esimerkiksi tämänhetkiseen Lissabonin sopimukseen sisältyvällä lisäpöytäkirjalla 35 suojellaan Irlannin aborttia koskevaa kantaa.

Puolueeni Fine Gael on tehnyt viime aikoina useita konkreettisia ehdotuksia sen jälkeen, kun alivaliokunta antoi selvityksen Irlannin "ei"-äänestä. Fine Gael pyrkii näiden ehdotusten perusteella puuttumaan Irlannin "ei"-äänen perimmäisiin syihin. Oikeudelliset takeet eivät riitä siihen, että irlantilaiset äänestävät sopimuksen puolesta ensi vuoden syksyllä. Irlantilaisten kanssa on käytävä myös rakentavaa keskustelua, jotta EU:n yhdentymisprosessia ymmärretään ja sitä tuetaan.

Kansanäänestyksen jälkeinen äänestäjätkutkimus osoitti, että suurella yleisöllä oli hyvin vähän tietoa Euroopan unionin asemasta ja tehtävistä. Tällainen syrjään jääminen on merkittävä haaste sekä Euroopan unionille että kansalliselle poliittiselle järjestelmälle, ja Irlannin hallituksen ei pitäisi jälleen kerran aliarvioida sitä.

Me ehdotamme perustuslain muutosta, jotta tulevat kansainväliset sopimukset voidaan saattaa hyväksymisen jälkeen Irlannin korkeimpaan oikeuteen, jotta vahvistetaan, mistä säännöksistä Irlannin kansan olisi päätettävä. Tällainen järjestelmä poistaisi ongelmat, joista olisi keskusteltava Irlannissa, antaisi Irlannin äänestäjille mahdollisuuden esittää mielipiteensä sekä lopulta antaa Irlannille mahdollisuuden ratifioida kyseisten sopimusten yleiset pääpiirteet jarruttamatta muiden osapuolten edistymistä.

Ehdotamme myös, että perustetaan uusi Euroopan unionin kansalaisten palveluksessa olevan viranomaisen (European Union Citizens' Officer) toimisto. Siihen nimitetty henkilö toimisi riippumattomana neuvoa-antavana virkamiehenä kaikista EU:n lainsäädännön näkökohdista mukaan lukien sen saattamisesta osaksi Irlannin lainsäädäntöä. Tämän henkilön tehtävänä olisi tarjota puolueetonta tietoa Eurooppa-asioista myös silloin, kun esitetään ristiriitaisia väitteitä.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, minun on sanottava Eurooppa-neuvostossa tehdystä Irlantia koskevasta sopimuksesta, että tämä oli valtava menestys Irlannin diplomatialle. Olin suoraan sanoen yllättynyt, että muut jäsenvaltiot tekivät myönnytyksen niin nopeasti komission kokoa koskevan kysymyksen vuoksi ja palasivat siihen, että kullakin valtiolla on yksi komission jäsen. Tiedän, että monella jäsenvaltiolla oli varauksia tästä asiasta. Se, että ne toimivat näin, osoittaa, että muut jäsenvaltiot pyrkivät vastaamaan irlantilaisten huolenaiheisiin, joita esitettiin "ei"-kampanjan aikana ja "ei"-äänen vuoksi. Tämä ei merkitse, että Irlannin "ei"-ääni jätetään huomiotta. Sillä pyritään vastaamaan "ei"-ääneen, tulemaan vastaan puoliväliin ja löytämään ratkaisun, jonka kaikki 27 jäsenvaltiota voivat hyväksyä.

Kun unionissa on tällaisia eroja, pyrimme kuumaan ne umpeen. Muut jäsenvaltiot ovat osoittaneet halunsa vastata Irlannin huolenaiheisiin. Toivon todella, että se riittää myönteiseen tulokseen ensi vuoden lopulla järjestettävässä uudessa kansanäänestyksessä, jossa Irlannin kansalaiset tekevät valintansa.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minäkin haluan kiittää puheenjohtajavaltiota Ranskaa tai sanoisinko pitkästä keskustelustamme selvinneitä muutamia neuvoston jäseniä sekä suurta sitkeyttä osoittanutta komission jäsentämme.

Minun on sanottava, että olemme tämän puolivuotiskauden aikana saaneet kokea tuulahduksen unionin perustajien aikakaudelta. Syvä vakaumuksemme on osoittanut, että meitä yhdistäviä asioita on erottavia asioita enemmän. Tämä on mielestäni tärkeä opetus puheenjohtajavaltio Ranskalta, jonka ansiosta eteemme on avautunut myös hyvin lupaavia näkymiä: Ranska nimittäin sai meidät ymmärtämään, että eurooppalainen ääriliike ei ole oikea etenemistapa. Ilmastopakettin tasapainoinen käsittely sitä paitsi osoittaa, ettei Euroopan yhdentyminen ole päämäärä sinänsä vaan tarjoaa vision, jonka avulla me kaikki voimme palata yhteisten tavoitteidemme pariin.

Haluaisin tässä yhteydessä vain huomauttaa, että jos kerran nämä ohjenuorat ovat niin tärkeitä, meidän on syytä ottaa opiksemme ja noudattaa oppeja loppuun asti. Talouskriisistä ja etenkin rahoituskriisistä minun on todettava, että meidän kannattaisi toimia nykyistä rohkeammin, joten tähän asti toteuttamiimme toimenpiteisiin olisi hyvä lisätä lopullisia tavoitteita, kuten euro-obligaatioiden käyttöönotto. Tämä olisi mielestäni paras tapa viedä puheenjohtajavaltio Ranskan alulle panemat suunnitelmat luonnolliseen päätökseensä.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan Eurooppa-neuvostossa tehtyjä päätöksiä Lissabonin sopimuksesta. Ei ole mikään yllätys, että EU:n vastaiset ja Lissabonin sopimuksen hylkäämisen puolesta kampanjoivat henkilöt jauhavat edelleen vanhoista argumenteistaan, jotka myös jäsenet de Brún, Sinnott ja Farage mainitsivat tänään.

Kunkin jäsenvaltion oikeus nimetä oma ehdokkaansa komission jäseneksi on turvattu. Takeista on neuvoteltu muiden huolta herättävien kysymysten ratkaisemiseksi, mutta niiden sisällöstä tai luonteesta ei ole vielä keskusteltu. Laval-tuomioon ja muihin tuomioihin liittyvät työntekijöiden oikeudet on niin ikään käsiteltävä perusteellisesti. Nämä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot perustuvat kuitenkin työntekijöiden direktiiviin eikä Lissabonin sopimukseen. Siten kyseistä direktiiviä on muutettava, ja se on pantava kauttaaltaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa.

Takeiden sisällön on oltava Irlannin ja Euroopan kansalaisten suuren enemmistön mieleen. Takeita ei pidä käyttää Irlannin tai Euroopan yhteiskunnallisen kehityksen pysäyttämiseksi tai perusoikeuskirjan suomien oikeuksien kieltämiseksi yhdeltäkään meistä. Parlamentin ja kaikkien irlantilaisien poliitikkojen velvollisuutena on osallistua näiden takeiden muokkaamiseen sekä varmistaa, etteivät päätelmät ole regressiivisiä.

Simon Busuttill (PPE-DE). (MT) Haluaisin onnitella puheenjohtajavaltiota Ranskaa erityisesti sen saavutuksesta Lissabonin sopimuksen parissa. Tarkoitin tällä kysymystä komission jäsenten lukumäärästä. Kannatan lämpimästi päätöstä, jonka mukaan kustakin jäsenvaltiosta valitaan yksi komission jäsen. Tämä periaate sisällytetään myös Lissabonin sopimukseen. Meidän olisi ensinnäkin hyvä muistaa, että komission jäsenten määrän vähentämisestä sovittiin jo vuonna 2000 Nizzan sopimuksella, joten tämä ei ole asia, jota olisi esitetty ensimmäistä kertaa vasta Lissabonin sopimuksessa. Tämä on kuitenkin minusta merkittävä ja kannatettava esitys, koska on tärkeää, että kukin maa saa oman edustajansa komissioon. Miksi se on tärkeää? Ensinnäkin on kyse luottamuksesta, jota kansalaisten olisi tunnettava komissiota kohtaan. Toiseksi on kyse siitä, että kunkin maan on voitava koostaan riippumatta antaa oma panoksensa komissiossa. Kyse ei ole siitä, että komission jäsen edustaa kotimaansa etuja vaan siitä, että hänen on voitava varmistaa, ettei yksikään maa jää ulkopuolelle. Komission tehokkuuskaan ei riipu niinkään komission jäsenten määrästä vaan pikemminkin komission sisäisestä järjestäytymisestä. Nykyinen 27-jäseninen komissio on mielestäni osoittautunut tehokkaaksi järjestelmäksi. Olenkin sitä mieltä, että kaikessa on aina hyvät puolensa. On osittain Irlannin kansalaisten ansiota, että olemme päässeet sopuun periaatteesta, jonka mukaan kukin maa saa yhden komission jäsenen. Toivon, että Irlannin kansa myös antaa tukensa tälle periaatteelle.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, hyvä uutinen on se, että Lissabonin sopimuksen ratifointiprosessi jatkuu toisen kansanäänestyksen myötä ja että sopimus tulee mahdollisesti voimaan vuonna 2009 kahdeksan vuoden odottelun jälkeen. Huono uutinen puolestaan on se, että joudumme maksamaan tästä korkean hinnan ja eräissä mielessä uskoakseni jopa liian korkean.

Komission uudistus on toistaiseksi jäissä. Komission uudistus oli osa toimielinten uudistuspakettia. Uskon, että nyt tehdyt päätökset tulevat vaivaamaan meitä muutaman vuoden kuluttua. Sitten kun entisen Jugoslavian valtiot ovat EU:n jäseniä, entisellä Jugoslavialla on enemmän komission jäseniä kuin kuudella unionin suurella jäsenvaltiolla. Tämä rikkoo tasapainon. Ongelman ratkaisua on vain pitkitetty.

Tässä on kyse minusta myös johtajuuden puutteesta. Neuvoston puheenjohtaja on komission puheenjohtajan tavoin epäonnistunut aikarajojen asettamisessa ajoissa. On selvästi nähtävissä, että Lissabonin sopimuksen vastustajat eivät ole tyytyväisiä ja etsivät uusia riidan aiheita.

Meidän on nyt aloitettava julkinen vastustuskampanja, jotta toisen kansanäänestyksen kohtalo ei jäisi populistien käsiin. Näin meidän on nyt toimittava.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). - (ES) Arvoisa puhemies, olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että nykyinen kriisi on paljon vakavampi ja syvempi kuin ennustettiin. Elämme poikkeuksellisia aikoja, jotka edellyttävät poikkeuksellisia toimenpiteitä. Puheenjohtajavaltio Ranska onkin ollut tehtäviensä tasalla.

Meidän – lähinnä parlamentin ja komission – tehtävänä on nyt varmistaa, ettei yksikään näistä poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä aiheuta korvaamatonta vahinkoa Euroopan rakentamiselle.

Ensimmäisenä vaaravyöhykkeessä on kilpailupolitiikka. Elämme sota-aikaa. Nyt vallitsevat sota-ajan säännöt, mutta myös sota-aikana sovelletaan Geneven yleissopimusta, joka ei tietenkään salli, että valtiorahoitteiset pankit käyttäisivät tätä tukea muiden pankkien ostamiseen. Ministeri kyllä tietää, mitä tarkoitan.

Toinen riskialue on vakaus- ja kasvusopimus, jota pidän Euroopan rakentamisen peruskivenä. Kannatan toteutettuja verotustoimenpiteitä, mutta en kannata ajatusta, että julkista rahaa pidetään eräänlaisena

säästöpossuna, jota voidaan käyttää sokeasti haluttuun kohteeseen. Kyse ei ole mistään Samuli-sedän maksamasta Marshall-avusta. Kyse on talouden elvytysuunnitelmasta, joka koituu tulevien veronmaksajien maksettavaksi.

Siten emme saa unohtaa, että nykyiset velat ovat tulevia veroja. Voittaja ei ole se, joka käyttää eniten rahaa, vaan se, joka käyttää sitä järkevimmin. Ainoa kriteeri sille, käytämmekö rahaa hyvin vai enemmän kuin hyvin, on se, voimmeko rahan avulla selvittää talouskriisistä ja etenkin luoda työpaikkoja.

En näin ollen voi yhtyä Rasmussenin ajatukseen siitä, että luokan etevimmät oppilaat ovat niitä, jotka ovat kuluttaneet eniten rahaa.

Kyse on lopulta myös presidentti Sarkozyn mainitsemasta taloudellisesta vakaudesta. Olen samaa mieltä uudistusten ja sääntelykehyksen tarkistamisen tarpeesta sekä siitä, että meidän on ponnisteltava lujasti eurooppalaisten sääntelyviranomaisten välisen yhteistyön tiivistämiseksi, koska meillä ei talouden sääntelystä vastaavaa yhtenäistä eurooppalaista viranomaista.

Gary Tittley (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, olin Schulzin tavoin nykyisen puheenjohtajuuskauden alussa huolissani lähinnä siitä hitaudesta, jolla uhkaavan rahoituskriisiin reagoitiin. Koko Eurooppa syyllistyi mielestäni omahyväisesti ajattelemaan, ettei ongelma koske meitä vaan Yhdysvaltoja.

Koska talouden tsunami kuitenkin iski myös Eurooppaan, olen tyytyväinen omaan reagointiimme sekä pääministerimme Gordon Brownin ja presidentti Sarkozyn johtamistaitoon.

Olemme oppineet kriisistä sen, että Eurooppa kestää tai kaatuu yhdessä. Jos toimimme yksinään, olemme menettänyt, kuten menneet tapahtumat ovat osoittaneet. Emme ole koskaan aiemmin olleet vastaavanlaisessa tilanteessa, minkä vuoksi olen iloinen dynaamisesta johtajuudesta, jota olemme voineet osoittaa, toisin kuin Kirkhopen puolue, jonka jäsenet ajattelevat lamaantuneina, että ainoa ratkaisu vakavaan kriisiimme on täydellinen toimimattomuus.

Panin merkille, että presidentti Sarkozy puhui amerikkalaisista ”ystävinämme”. Koko länsimaailmaa koettelee valtava kriisi. Selviämme siitä ainoastaan niin, että teemme yhteistyöstä ensisijaisen tavoitteen. Siten meidän on pantava etusijalle Euroopan ja Yhdysvaltojen uuden, tammikuussa voimaan tulevan hallinnon välinen yhteistyö, jotta voimme yhtenäisessä rintamassa kohdata ilmastomuutoksen ja rahoituskriisin kaltaiset suuret haasteet.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, kaksi tapahtumaa on osoittanut, että EU voi vaikuttaa ja käyttää vaikutusvaltaa. Eurooppalaiset lopettivat Georgian sodan, ja rahoituskriisissä juuri eurooppalaiset saivat muut maailmassa suostumaan G8- ja G20-maiden kokouksissa järjestelyihin ja neuvotteluihin, joilla varmistettiin, ettei vastaavaa tapahtuisi enää koskaan tulevaisuudessa.

Voimmeko todella jättää sattuman varaan, että myös seuraavalla kerralla meitä edustava neuvoston puheenjohtaja on aktiivinen ja tulee suuresta jäsenvaltiosta? Kysyn tätä, koska Ranska ja presidentti Sarkozy suoriutuivat tehtävästään loistavasti. Tarvitsemme mielestäni nykyistä vakaamman institutionaalisen kehyksen varmistamaan toimielinten tehokkaan toiminnan myös tulevaisuudessa. Tämän takia Lissabonin sopimuksen ratifiointi on niin tärkeää niin monista eri syistä. Ratifiointi onkin kolmas asia, josta haluan onnitella puheenjohtajavaltiota Ranskaa, joka sai aikaan yhteisymmärryksen Irlannin parlamentin suunnitelman perusteella ja ehdotti ratkaisuja selvennyksiksi (tai mitä nimeä niistä nyt halutaan käyttää) komission jäsenten määrästä ja monista muista kysymyksistä.

Irlannin vastuulla on nyt vastata tähän myönteisesti. Kuten moni meistä onkin jo todennut, nämä kysymykset ja etenkin komission jäsenten määrää koskeva kysymys eivät ole saaneet monenkaan hyväksyntää helposti. Uskon kuitenkin, että tehokkuus voidaan saavuttaa toisella tapaa.

Tältä osin on syytä muistuttaa eräästä tärkeästä seikasta, nimittäin siitä, että Lissabonin sopimuksen vastustajien reagointi osoittaa, että heidän on nyt keksittävä uusia perusteluja, koska perustelut, jotka he esittivät ensimmäisen kansanäänestyksen aikaan, eivät enää päde. Siten on selvää, etteivät he ole EU:n ystäviä, jotka haluavat parempaa Eurooppaa, vaan he vastustavat Euroopan yhdentymistä ja keksivät aina uusia argumentteja tavoitteidensa saavuttamiseksi.

Tämän pitäisi tarjota riittävän kimmokkeen saattaa tämä asia päätökseen. Olen varma, että tuleva puheenjohtajavaltio Tšekin tasavalta (ensimmäistä kertaa neuvoston puheenjohtajana toimii entinen Varsovan

liiton maa) tarttuu asiaan erityisen vastuullisesti ja saattaa asian yhdessä Ranskan ja Ruotsin kollegoidensa kanssa onnistuneesti päätökseen.

Adrian Severin (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mitä olemme oppineet Ranskan puheenjohtajuuskaudesta? Seuraavassa otan esille kolme opetusta.

Ensimmäinen opetus on se, että Euroopan unioni tarvitsee vahvan puheenjohtajan, jonka kausi kestää pidempään kuin prosessit, joiden hoitamisesta hän on vastuussa. Puheenjohtajan on oltava dynaaminen ja pätevä, ja hänen on omistauduttava kokonaan EU:n etujen ja asioiden ajamiseen. Siten tarvitsemme vähintäänkin Lissabonin sopimuksen. On totta, ettei Eurooppaa pidä yksilöllistää, mutta olisi hyvä, jos se voisi henkilöityä puheenjohtajaan.

Toinen opetus on se, että Euroopan unioni tarvitsee puheenjohtajan, joka kykenee muodostamaan kompromisseja eri jäsenvaltioiden edustajien välillä ja Euroopan kansalaisten edustajien tukemana. Tarvitsemme siten entistä vahvempaa parlamenttia, sillä yhtenäinen Eurooppa ei ole uhka kansallisvaltioille. Anarkia ja uusfeodalistinen polarisoituminen ovat Euroopan yhdentymisen väistämätön vaihtoehto ja uhkaavat kansakuntien koskemattomuutta.

Kolmas opetus on se, että Euroopan unioni tarvitsee taloudellista hallintotapaa, jossa kestävä kehityksen mukainen talouskasvu sekä yhteiskunnallinen solidaarisuus ja sosiaalinen koheesio ovat tasapainossa keskenään. Vaikka monen nopeuden Eurooppa osoittautuisi välttämättömäksi (tosin se ei ole toivottavaa), Euroopan on voitava kuitenkin rakentua erilaisten aktiivipolitiikkojen eikä eritasoisen talouskehityksen mukaan.

Lopuksi haluan esittää onnitteluni ja kiitokseni. Kunnia sille jolle kunnia kuuluu.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, edellinen Eurooppa-neuvoston huippukokous on käänne historiassamme. Uusien jäsenvaltioiden kannalta huippukokous oli yhtä tärkeä kuin liittymisneuvottelut ja -sopimukset. Energia- ja ilmastopaketti teki huippukokouksesta niin tärkeän.

Olin mielissäni unionin yhtenäisyyttä koskevista uutisista sekä unionin kyvystä löytää kompromissi energia- ja ilmastopakettia koskevassa vaikeassa kysymyksessä. Haluan kuitenkin sanoa varoittavan sanan ja muistuttaa parlamenttia siitä, että kompromissi on vasta alku edessämme olevalla tiellä. Vasta vuonna 2020 näemme, olemmeko edistyneet ilmasto- ja energia-asioissa. Toisin sanoen vasta tuolloin selviää 3x20-tavoitteen toteutuminen ja se, ovatko uusien jäsenvaltioiden ja etenkin Puolan talouksia uudistettu tehokkaasti ilman kohtuuttoman kovia sosiaalisia ja taloudellisia seurauksia.

Lissabonin sopimuksen ratifiointipäätökset antavat aihetta optimismiin. Sitä vastoin ehdotukset yhteisiksi toimiksi rahoituskriisin nujertamiseksi ovat tuottaneet pettymyksen. Samoin on Euroopan unionin syvenevän ja kansalaisia yhä vahvemmassa otteessaan pitävän talouskriisin laita. Kehotankin komissiota ja uutta puheenjohtajavaltiota esittämään yhteisiä toimia koskevan todellisen ohjelman, jolla estetään työttömyyden kasvu Euroopassa ja unionin talouskasvun taantuma.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa presidentti Sarkozy, tämä puheenjohtajuuskausi on käännekohta. Se, että EU on saatu puhumaan yhdellä äänellä, on hyvä saavutus, mutta ihmisoikeuksissa olette tuottaneet pettymyksen, olette herättäneet suurta pahennusta.

Tuorein kieltäytyminen koskee Israelin ja EU:n välisten suhteiden parantamiseksi neuvostossa täyttä päätä harjoitettavaa politiikkaa. Kuten tiedätte, edes EU:n apu ei enää mene perille Gazaan. Olette kuulleet komission jäsenen Louis Michelin puhuvan kollektiivisesta rankaisemisesta. Euroopan parlamenttiin on lähetetty satoja sähköposteja, joissa parlamentin toivotaan asettavan EU:n ja Israelin välisten suhteiden parantamisen ehdoksi sen, että Israel noudattaa kansainvälistä oikeutta. Me lykkäämme äänemme antamista, mutta mitä te teette? Te tuputatte ehdotonta ”kyllä-ääntä” sillä perusteella, että lisäämme siten vaikutusvaltaamme suhteessa Israeliin. Ei voi olla totta! Israelilla on ollut periaatesopimus jo heinäkuusta lähtien, ja se on hoitanut Välimeren unionin varapuheenjohtajan tehtävää.

Mutta onko Israel jäädyttänyt asuttamishankkeen, vähentänyt rajatarkastuksia tai hellittänyt otteensa Gazasta? Ei ole. Pyritte täten tukemaan Livnin vaalikampanjaa ja pyyhkäisette ihmisoikeudet pois tieltä vahvistaaksenne niiden asemaa, jotka uskovat leirin molemmiin puolin, että vain rikos ja väkivalta kannattavat, ja hakevat siten vastakkain asettelua. Hyvä Sarkozy, tämä ei ole enää reaali politiikkaa vaan joko sokeutta tai kyynisyyttä, jota emme voi hyväksyä.

Tunne Kelam (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, ihailen puheenjohtajavaltiota Ranskaa sen päättäväisestä johtajuudesta. Johtajuutta tarvitaankin Iranin militantin hallituksen pyrkimysten estämiseksi. Iranin hallitus on terrorisoinut omaa kansaansa jo vuosikausia ja se levittää laajalti terrorismia ja, pahoin pelkään, tulevaisuudessa myös joukkotuhoaseita. Ironista kyllä, EU:n neuvosto pitää ainoaa varteenotettavaa oppositiojärjestöä edelleen oletettujen terroristijärjestöjen luettelossa. Tämä järjestö on PMOI, jonka tavoitteena on kehittää maallista ja demokraattista Irania rauhanomaisin keinoin.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimien antoi 4. joulukuuta 2008 kolmannen tuomionsa, jossa Eurooppa-neuvoston heinäkuussa tekemä päätös pitää PMOI kyseisessä luettelossa todettiin mitättömäksi ja perusteettomaksi. Luotan puheenjohtajavaltio Ranskan valtiomiestaitoon siinä, että se noudattaa EU:n oikeuslaitoksen tuomioita ja antaa Iranin oppositiolle mahdollisuuden saada aikaan todellinen muutos.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan täysin Tunne Kelamin äskettäistä lausuntoa.

Huippukokous ja sen asialista olivat tärkeitä. Haluan kiittää puheenjohtajavaltiota Ranskaa sen väsymättömästä työstä elvytyspaketin sekä ilmasto- ja energiapaketin parissa. Nyt kuitenkin haluan keskittyä kolmanneksi tärkeään kohtaan Eurooppa-neuvoston huippukokouksen asialistalla.

Pääministerimme ja ulkoministeri varmistivat viime viikolla pidetyssä huippukokouksessa, että myös kaikkien muiden jäsenvaltioiden hallitusten päämiehet reagoivat myönteisesti Irlannin äänestäjien enemmistön huoleen, jonka he ilmaisivat hylätessään Lissabonin sopimuksen 12. kesäkuuta 2008 järjestetyssä kansanäänestyksessä. Jäsenvaltioita, joilla oli epäilyjä pyrkimyksistämme, kuten ministeri Martin asian ilmaisi, kiitän ponnisteluista, jotta saisimme komission jäsenen ja lailliset takeet verotuksesta, puolueettomuudesta sekä oikeudesta elämään, koulutukseen ja perheeseen. Toisen kansanäänestyksen järjestämiselle löytyy yhä vastustajia. Irlannin enemmistö tukee ja kannattaa kuitenkin yhä täysin EU:n jäsenyyttä etenkin näinä taloudellisesti vaikeina ja ennen kokemattomina aikoina, jolloin syrjäytymistä ja vaikuttamismahdollisuuksien menettämistä ei voida pitää vaihtoehtona ja kun 500 miljoonan kuluttajan esteetön pääsy yhtenäismarkkinoille on ratkaisevan tärkeää Irlannin viennille (myös herkullisen sianlihamme viennille), koska kaupankäynti antaa meille mahdollisuuden päästä takaisin kasvuun kiinni.

Tässä on kyllä yksi ”mutta”, joka on se, että yhä onnettomampi ja avuttomampi hallituksemme joutuu nyt tekemään sen, mitä se ei tehnyt kesäkuussa, toisin sanoen sen on pantava tuulemaan ja kerrottava Lissabonin sopimuksesta, sen tavoitteista ja eduista. Ellei näin tapahdu, hallituksen jäsenten ymmärrys siitä, että he ovat muutoin ulkona hallituksesta, auttaa kenties heitä keskittymään tähän tehtävään.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa, joka on ollut hyvin kunnianhimoinen, johdonmukainen ja tehokas.

Olen ensinnäkin erittäin tyytyväinen toimiinne, joiden tarkoituksena on saada rahoitus- ja talouskriisi aisoihin. Kiittäisin henkilökohtaisesti myös presidentti Sarkozya ja komission puheenjohtajaa Barrosoa Unkarin kansalaisten puolesta siitä tuesta, jota he ovat maallemme osoittaneet.

Toiseksi kiittäisin teitä suhtautumisestanne maatalouteen. Terveystarkastuksen käyttöönotto ja harkinta-ajan pitäminen ovat hyvin positiivisia aloitteita. Aloitteita on tarkoitus jatkaa Ranskan tuella.

Kolmanneksi totean, että energia- ja ilmastopaketti on historiallisen kompromissin tulos. Uusille jäsenvaltioille myönnettävät korvaukset eivät voi kuitenkaan kokonaan poistaa tunnettamme siitä, että meitä on syrjitty.

Lopuksi sanon vielä, että Georgian ja Venäjän välisen kriisin hoitaminen oli hyvin myönteinen asia ja esti Venäjän ja Euroopan unionin välisten suhteiden viilenemisen.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, pyytäisin teitä välittämään presidentti Sarkozylle, että Carlo Fatuzzo kannattaa täysin kaikkea sitä, mitä puheenjohtajavaltio Ranska on tehnyt näiden kuuden kuukauden aikana.

Sanokaa myös, että saavuin parlamenttiin juuri silloin, kun presidentti Sarkozy totesi, että sitoutuminen laaja-alaisiin hankkeisiin edistää ja helpottaa yhteisymmärryksen löytymistä. Haluan kiittää häntä, koska hän rohkaisi minua toteuttamaan tärkeän tehtäväni jo toisen kerran tänne parlamenttiin valittuna eläkeläisten edustajana. Euroopan kansalaisten olisikin eläkeläisinä ja vanhuksina voitava nauttia paremmista oloista kuin olleessaan vielä työelämässä. Eläkkeelle jäätyään heillä pitäisi olla enemmän rahaa, heitä pitäisi kunnioittaa ja arvostaa enemmän ihmisinä. Tämä on suuri tehtävä, mutta presidentti Sarkozyn tämänpäiväiset sanat rohkaisevat minua entisestään.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että presidentti Sarkozylla on paljon vastattavaa, sillä tämänpäiväinen *Irish Times* kertoo, että Ranskan myrskyinen puolivuotiskausi EU:n puheenjohtajana on päättymässä ja että diplomaatit ja toimittajat kaipaavat kipeästi lomaa! Lisäisin vielä, että joulun lähestyessä me kaikki olemme loman tarpeessa, eivät vähiten ne meistä, joita lähestyvät EP:n vaalit sekä Lissabonin sopimuksesta järjestettävä toinen kansanäänestys koskevat. Tästä aiheesta keskustellaan vielä paljon tulevaisuudessa.

Irlannille Lissabonin sopimuksen sisältö ei ole niinkään ongelma (tiedämme tämän ensimmäisen kansanäänestyksen perusteella), vaan ongelma ovat kansalaisia askarruttavien asioiden ratkaiseminen, ja tähän neuvosto on tarttunutkin. Neuvosto ei sitä vastoin voi saada hallitukseensa tällä hetkellä tyytymättömiä Irlannin kansalaisia tukemaan Lissabonin sopimusta. Asia onkin siten niiden jäsenten käsissä, jotka tukevat täysin Lissabonin sopimusta ja oikeudellisia järjestelyjä, jotka ovat toivon mukaan olemassa, jotta niiden avulla voidaan levittää laajasti sopimukseen sisältyviä arvoja sekä erottaa kansalliset ja EU:n huolenaiheet toisistaan. Tehtävästä tulee vaikea, kuten varmasti tiedätte, mutta parlamentin tuella siitä selvitään.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) Haluaisin ensiksi onnitella puheenjohtajavaltiota Ranskaa sen historiallisesti merkittävästä työstä. Euroopan talouden elvytysuunnitelma, johon on myönnetty 200 miljardia euroa, sääntelyn yksinkertaistaminen sekä toimielinjärjestelmän keventäminen ovat tehokkaita muutoksia. Näillä saavutuksilla voidaan elvyttää Euroopan taloutta.

Sosiaalinen epätasapaino on kuitenkin vakava ongelma Euroopalle. Talouskriisin vaikutukset ovat lisänneet sosiaalista epätasa-arvoa monissa maissa halkeamispisteeseen asti. Meidän on toimittava esimerkiksi ja tehokkaasti heikko-osaisten kansalaisten hyväksi, ratkaistava lisääntyneiden sosiaalisten jännitteiden ongelma sekä estettävä aggressioiden leviäminen. Olen iloinen siitä, että tuetun asuntotuotannon asuntojen peruskorjaus voidaan ulottaa myös tornitaloihin, joissa asuu pienipalkkaisia ihmisiä. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että maaseudulle on ilmestynyt köyhää asutusta, jonka kunnostaminen olisi virhe, ja siten olisi voitava mahdollistaa näiden erillisten asutusalueiden sulkeminen. Äärimmäisestä köyhyydestä on tehtävä loppu, sillä muutoin talouskriisillä saattaa olla vaarallisia yhteiskunnallisia seurauksia.

Bruno Le Maire, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Wallström, hyvät parlamentin jäsenet, minulle on suuri kunnia puhua Euroopan parlamentissa ensimmäistä kertaa. Tähän tiedätte, että tulen Ranskan parlamentista, joka on Ranskan demokratian pyhäkkö, joten minulle on suuri kunnia voida puhua eurooppalaisen demokratian pyhäkössä.

Arvoisa puhemies, kuten totesittekin, on jo myöhä, joten keskityn vain neljään kysymykseen, jotka koskevat neljää keskeistä aiemmin pidettyä puheenvuoroa taloudesta, ilmastopaketista, poliittisista aiheista sekä Lissabonin sopimuksesta.

Mitä talouteen tulee, Euroopan unioni on mielestäni osoittanut kykynsä ottaa vastuuta, kun se on kaikkia kansalaisia koskevassa vakavassa talouskriisissä pannut täytäntöön elvytysuunnitelman, jonka avulla voimme turvata työntekijöiden ja teollisuuden edut sekä selvitä kriisistä.

- (DE) Haluaisin sanoa muutaman sanan Koch-Mehrinille: meidän on tuettava Euroopan teollisuutta ja osoitettava solidaarisuutta Euroopan valtioiden kesken. Tämä on hyvin tärkeää.

(FR) Goebbelles totesi rahoituskriisistä osuvasti todetessaan, että taloudellista koordinaatiota on parannettava ja että tarvitsemme myös entistä varmemmat säännöt pankkialan sääntelyä varten. Ensi vuonna meidän on mielestäni voitava edetä tähän suuntaan.

Myös kritiikkiä on esitetty, ja sitä ovat esittäneet erityisesti Berès ja äsken Schulz. "Olimmeko myöhässä", kuului hänen kysymyksensä.

Omasta puolestani olen sitä mieltä, että tärkeintä on se, että kriisiin on reagoitu. Vuonna 2007 vain muutamat ennustivat kriisin tulon. Se olisi voitu ennustaa aiemminkin. Oleellista on kuitenkin se, että kriisiin reagoitiin, jäsen Berès.

Olen täysin samaa mieltä Titleyn ja Duffin esille ottamasta puhtaasti taloudellisesta huomiosta.

(EN) Rahoituskriisi ei ole vielä ohi, joten meidän on syytä muistaa, ettei mitään ole ratkaistu ennen kuin kaikki on ratkaistu.

(FR) Meidän on pysyttävä hyvin valppaina ensi vuonna: meidän on pidettävä yllä aloitetta ja otettava käyttöön tarvittavat rahoitusalan säännöt.

Ilmastopakettista puhun lyhyesti, sillä Ranskan valtioministeri Jean-Louis Borloo, joka on tehnyt erinomaista työtä valtiosihteerinsä Nathalie Kosciusko-Morizet'n kanssa, kertoo teille siitä lisää tänään iltapäivällä. Haluan nyt kuitenkin kiittää Sudrea, Krastsia, Langenia, Szejnaa sekä Doylea, jotka antoivat ison panoksen ilmastomuutosohjelman laatimisessa. Haluan kiittää heitä heidän myönteisestä suhtautumisestaan ilmastomuutosohjelmaan.

Ilmastomuutosohjelma on mielestäni tärkein Kioton ohjelman jälkeen ja se tekee Euroopasta esimerkillisen mantereen ennen Kööpenhaminan ilmastokokousta.

Poliittisissa kysymyksissä sekä etenkin Venäjän ja Georgian kysymyksessä on myönnettävä, ettei kaikkia ongelmia ole ratkaistu. Olisi kuitenkin paljon vaadittu, jos Euroopan unionin odotetaan ratkaisevan kaikki ongelmat Kaukasuksella, joka kuuluu maailman ongelmallisimpiin alueisiin. Keskeinen ongelma on kuitenkin ratkaistu. Rauha on tärkein asia. Rauha on tärkein asia tälle alueelle ja myös Euroopan unionille, sillä unionin koko olemassaolo perustuu rauhaan.

Minun on sanottava myös, että Euroopan kansalaisena olen erityisen ylpeä siitä, että puheenjohtajavaltiona toimiva Ranskan tasavalta on tehnyt kaikkien Euroopan maiden kanssa aloitteen rauhan aikaan saamiseksi siellä, missä olisi voinut olla sota. Cavadan ja Andrikenén tavoin myös minusta tämä on hyvin tärkeä asia, sillä minusta on tärkeää, että Georgiassa nyt olevat EU:n vakautusjoukot voisivat hoitaa täysipainoisesti tehtävänsä ja vastuunsa alueella.

Tästä pääsenkin toiseen, etenkin Saryusz-Wolskin aiemmin esille ottamaan kysymykseen EU:n puolustuksesta. Olemme mielestäni saaneet aikaan hyviä tuloksia EU:n puolustuksessa, ja tähän on kaksi syytä. Ensinnäkin olemme saaneet aikaan konkreettisia tuloksia. Kyse ei ole vain paperilla aikaan saaduista tuloksista, vaan paikan päällä on sotilaita takaamassa alueen vakauden.

Tulokset ovat hyviä myös, koska ne on saatu aikaan tiiviissä yhteistyössä Naton kanssa. EU:n ja Naton puolustuksen vastakkainasettelusta on tehtävä loppu. EU:n ja Naton puolustukset täydentävät toisiaan. Tarvitsemme EU:n riippumatonta puolustusta yhtä lailla kuin tarvitsemme täysivaltaisesti toimivaa Naton puolustusta.

Swoboda esille ottamasta Turkin kysymyksestä on sanottava, että prosessi etenee luonnollista kulkuaan kaikkien Euroopan maiden hyväksymien sääntöjen mukaisesti. Yleisten asioiden neuvosto kokoontuu perjantaina käsittelemään asiaa ja siihen liittyviä lukuja. Uskon, että kaikki tämä tulee sujumaan sen mukaan, minkä kaikki Euroopan maat ovat hyväksyneet.

Useat puhujat, kuten erityisesti Hybášková ja De Keyser ottivat esille Lähi-idän kysymyksen. Se on suuri konflikti. Se on varmasti kaiken Lähi-idässä esiintyvän väkivallan alkusyy, joten Euroopan unionilla, joka on tärkein lahjoittaja ja avun toimittaja Palestiinalaisalueella, on vastuu asiassa, minkä vuoksi sen on myös hoidettava vastuunsa.

Jos voimme edetä tähän suuntaan yhdessä kaikkien Euroopan maiden kanssa, voimme uskoakseni täyttää kaikki Lähi-idän, Israelin ja Palestiinalaisalueiden meihin kohdistamat odotukset, ja jos saamme aikaan rauhan ja vakauden nyt väkivaltaisilla alueilla, EU on tehnyt osansa.

Viimeiseksi tästä aiheesta otan esille Lissabonin sopimuksen, josta Sinnott sanoi osuvasti: Eurooppa tarvitsee Irlantia. Meidän on lisäksi kunnioitettava irlantilaisen demokraattista valintaa sekä annettava toinen mahdollisuus demokraattiseen mielipiteen ilmaisuun. Muulla tavoin Lissabonin sopimusta ei voida hyväksyä. Tarvitsemme Lissabonin sopimusta, kuten Brok totesi.

"Tarvitsemme Lissabonin sopimusta. Siitä ei ole epäilystäkään."

Olen täysin vakuuttunut tästä.

Meidän on myös edettävä hyvin järjestelmällisesti ja avoimesti sekä harjoitettava runsaasti vuoropuhelua, jotta Irlannin kansalaiset voisivat muodostaa kantansa. Tämä on minusta ehdottoman välttämätöntä. Corbett ja Burke, esititte epäilyjä aiheesta, mikä on täysin luonnollista. Kansanäänestys on aina uhkapeliä.

(EN) Olette oikeassa: poliittisia ongelmia ei pidä aliarvioida. Toisaalta ei pidä aliarvioida myöskään haluamme auttaa Irlannin kansaa, sillä päätöshän on loppujen lopuksi heidän käsissään.

(FR) Muun muassa Leinenin mainitsemaan kysymykseen komission jäsenten määrästä sitä vastoin palaamme myöhemmin tänä iltapäivänä keskustellaksemme siitä uudelleen. Tämä ei ole mielestäni oleellisin kysymys.

Oleellisin kysymys on kaksijakoinen. Ensinnäkin kullakin kansakunnalla olisi oltava tunne siitä, että sillä on oikeasuhtainen edustus komissiossa, joten jos tähän pääsemiseksi tarvitaan muutosta, tehkäämme tuo muutos. Nyt tehty päätös on mielestäni oikea.

Toinen tärkeä asia on luonnollisesti se, kuten Ranskan presidenttikin on todennut useaan otteeseen, että komissiota olisi voitava johtaa tarvittavalla lujuudella ja vahvan puheenjohtajan alaisuudessa, sillä myös siten voidaan taata komission legitimitetti.

”Näin meidän on nyt toimittava”.

Burke taisi todeta näin aiemmin. Edetkäämme siis tähän suuntaan.

Tässä kaikki, mitä halusin sanoa vastauksena edellisiin puheenvuoroihin. Haluan ottaa tästä tilaisuudesta vaarin todetakseni, että minulle on suuri kunnia ottaa vastaan tämä Ranskan tasavallan presidentin minulle osoittama tehtävä. Haluan todeta myös, että olen jatkuvasti käytettävissänne – aamuisin, iltapäivisin ja illoin – tehdäkseni yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa, jolla on nykyisin keskeinen asema paitsi toimielimissämme myös kansalaisten keskuudessa. Euroopan demokratiaa rakennetaan teidän kanssanne.

(Suosionosoituksia)

Margot Wallström, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä tästä ainakin paikka paikoin varsin mielenkiintoisesta keskustelusta, jossa olemme kuulleet mielestäni keskeisimmät argumentit. Kommentoin nyt vain lyhyesti joitakin sähköisissä esille otettuja kysymyksiä ja mainitsen muutamia aiheita, joita tässä keskustelussa ei mainittu.

Ensinnäkin haluan sanoa, ettei komissio ole mikään neuvoston sihteeristö. Kiistan tämän. Tätä ei pidä sekoittaa siihen tosiasiaan, että olemme olleet tiiviissä ja hyvässä yhteistyössä puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa, mutta emme ole mikään sihteeristö. Olemme esittäneet energiapaketin, ilmastopakettin ja talouden elvytysuunnitelman ja olemme toimineet kunnianhimoisesti ja aloitteellisesti, mikä osoittaa, ettemme ole sihteeristö vaan komissio, jolla on aloiteoikeus. Näin aiomme toimia myös tulevaisuudessa.

Lissabonin sopimuksesta toteaisiin vielä seuraavaa: Lisäisin täällä esitettyihin argumentteihin, että minusta neuvosto on (luonnollisesti yhdessä komission kanssa) esittänyt pitkän listan Irlannin kansalle ongelmallisista huolenaiheista, jotka voidaan täten ottaa huomioon. Olemme voineet tarkastella niitä seikkaperäisesti. Yhdessä olemme voineet pohtia ratkaisuja, ja neuvosto on nyt luvannut tehdä komission jäsenten määrää koskevan päätöksen, kuten tiedätte. Olen aina kannattanut yhtä komission jäsentä jäsenvaltiota kohti, vaikka olenkin ollut lojaali komission asemalle. Yksinkertaisesti sanottuna se, mitä saatatte menettää tehokkuudessa, voitte voittaa legitimiudessa, mutta en ole ollenkaan varma, että menetätte jotakin tehokkuudessa, sillä esimerkiksi Ranskan hallituksellahan on käsittääkseni 33 jäsentä. Legitiimiyyttä tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan, ja on hyvin tärkeää säilyttää yksi komission jäsen jäsenvaltiota kohti. Suhtaudun siis päätökseen myönteisesti. Olemme käyneet läpi myös listan muut huolenaiheet, joiden ratkaisemiseksi on löytynyt keinoja.

Meidän panoksemme on varmistaa, että voimme mahdollisimman pian allekirjoittaa yhteisymmärryspöytäkirjan Irlannin hallituksen kanssa tiedotuksen parantamistavoista. Tässä yhteydessä varmistetaan, että irlantilaiset nuoret ja naiset voivat muodostaa oman kantansa ja sanoa, että heille on ainakin tarjottu tilaisuus saada kaikki tarvittava tieto. Tämä on panoksemme lähitulevaisuudessa.

En kuullut argumentteja, joiden mukaan myös energiapaketti voisi tarjota lukuisia mahdollisuuksia Euroopalle. Uskon, että energiatehokkaaseen teollisuuteen tai sähköverkostoon tehtävien panostusten lisääminen voi tarjota upeita mahdollisuuksia paitsi työpaikkojen lisäämiseksi ja taantumasta selviämiseksi myös kestävästä kehityksen saralla. Tätä ei voida mielestäni korostaa liikaa. Meidän olisi nyt korostettava yhteistyön tuoman eurooppalaisen lisäarvon merkitystä.

Osa teistä mainitsi köyhät kehitysmaat, sillä emme saa unohtaa, että näiden maiden ihmiset kärsivät ensimmäisinä ja eniten taantumasta. Emme saa luopua tavoitteestamme vuosituhannen kehitystavoitteiden täytäntöön panemiseksi, emmekä saa unohtaa muuta maailmaa yrittäessämme taistella taantumaa ja talouskriisistä johtuvia ongelmia vastaan.

Lisäisin vielä, että Ranskan puheenjohtajuuskaudella tehtiin hieman historiaa. Allekirjoitimme yhdessä varapuhemiehen Vidal-Quadrasin sekä Jean-Pierre Jouyet'n kanssa viestintää koskevan kumppanuussopimuksen, toisin sanoen sopimuksen jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja komission välisestä viestinnästä. Sopimus on arvokas väline, jota on syytä käyttää ennen kaikkea sen varmistamiseksi,

että saamme äänestäjät liikkeelle Euroopan parlamentin vaalien lähestyessä. Olen arvostanut suuresti sekä Vidal-Quadrasin että Jean-Pierre Jouyet'n kanssa tehtyä yhteistyötä, ja olen varma, että yhteistyö on hyvää myös tulevaisuudessa.

Puheenjohtajavaltio Ranskan saamat ylistävät arviot johtuvat nähdäkseni siitä, että arvostamme todellista ja sitoutunutta johtamistaitoa. Vaikka emme kuulu samaan poliittiseen perheeseen, arvostamme ihmisiä, joilla on selkeät arvot ja jotka ovat valmiita uhraamaan paljon energiaa ja ajatuksia Eurooppa-keskusteluun. Arvostamme sitä, että joku puolustaa Eurooppaa kaikessa tässä. Tätä me arvostamme.

Lopuksi haluan toivottaa kaikille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Haluan ensinnäkin kertoa, kuinka ylpeä olen ranskalaisuudestani nyt, kun Ranskan presidentti Nicolas Sarkozyn vetämä Euroopan unionin puheenjohtajuuskausi on lopuillaan. Olipa kyse sitten Euro–Välimeri-suhteista, Kaukasuksen sodasta, globaalin rahoitus- ja talouskriisin torjunnasta tai tärkeistä kysymyksistä, kuten sääntelystä (energia- ja ilmastopaketiasta), jolla pyritään saavuttamaan hiilivapaa talous 2000-luvulla, maahanmuutosta, maataloudesta ja niin edelleen, kaikki tämä kertoo Ranskan puheenjohtajuuskauden ja hallinnon laadukkuudesta sekä neuvostoa johtaneiden ministereiden, erityisesti Jean-Pierre Jouyet'n erinomaisesta työstä. Ranskan puheenjohtajuuskausi osoittaa, jos siihen nyt oli tarvetta, kuinka paljon tarvitsemme vakaata unionin puheenjohtajaa nykyisten globaalien haasteiden vuoksi ja kuinka tärkeää Lissabonin sopimuksen ratifiointi siten on. Sen vuoksi olen iloinen valtionpäämiesten viisaudesta heidän päästyään hyvään kompromissiin irlantilaisten kanssa. Toivon vilpittömästi, että Tšekin puheenjohtajuuskausi kykenisi vastaamaan Euroopan haasteisiin ja että puheenjohtajavaltio Tšekki sitoutuu unioniin aloittamalla Lissabonin sopimuksen ratifiointilla maassaan.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Nykyinen talouskriisi vaatii poikkeustoimia nyt, kun työttömyys ja talouden taantuma uhkaavat yhä useampaa Euroopan kansalaista. Kansalaisten pankkitalletusten vakuussuojan ylärajan nosto on tervetullut toimenpide, jolla säilytetään luottamus pankkijärjestelmiin. Alkuperäinen 50 000 euron yläraja, jota nostettiin sittemmin 100 000 euroon, on enemmän kuin riittävä toimi valtioissa, joiden pankkijärjestelmien perinteet ovat vielä vakiintumattomat, kuten Romaniassa ja muissa entisissä kommunistisissa maissa. Nyt on tärkeää, että kukin maa soveltaa tätä toimenpidettä, sillä muutoin vaarana on paniikin syntyminen kansalaisten keskuudessa. Romaniassa ei ole paljon yli 50 000 euron pankkitalletuksia. Psykologisessa mielessä vakuussuojan ylärajan nostolla voi olla vain myönteinen vaikutus, kun tiedetään, että kansalaisten tekemien talletusten määrä on laskenut syyskuuhun verrattuna kuudella prosentilla yksistään Bukarestissa. Tämä tarkoittaa, että yli 600 miljoonaa euroa on vedetty pois vain muutaman viikon kuluessa, mikä on ennenkuulumatonta näinä vuosina.

Toisaalta haluaisin Euroopan parlamentin jäsenenä kiinnittää huomionne siihen, että tätä toimenpidettä on täydennettävä tarkistamalla luotonantopolitiikkaa ja riskinottoa.

Dragoş Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Minun on ensinnäkin onniteltava puheenjohtajavaltiota Ranskaa tavasta, jolla se on onnistunut hoitamaan tätä Euroopan unionia koetellutta vaikeaa ajanjaksoa. Noudattamanne toimintamalli toimii mittapuuna Euroopan unionin tuleville puheenjohtajuuksille ja perustuu nopeaan reagointiin, joustavuuteen ja kykyyn sopeutua vaikeisiin unionin sisäisiin ja ulkoisiin tilanteisiin. Euroopan yhdentymisen dynamiikkaan, EU:n kestävään taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen sekä rauhan edistämiseen nojautuvaan unionin ulkopoliittikkaan liittyvien sisäisten ongelmien ratkaiseminen on ratkaisevan tärkeää Euroopan tulevaisuuden kannalta. Se on myös Euroopan yhdentymisen perusperiaatteiden mukaista.

Toiseksi haluan korostaa kolmen asian eli viestinnän, yhteistyön ja kompromissin merkitystä EU:n politiikan keskeisinä osa-alueina. Näitä kaikkia on hyödynnetty maksimaalisesti Ranskan puheenjohtajuuskaudella ottamalla huomioon vaikea kausi suhteissa EU:n demokraattisten elinten eli Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien kanssa.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää presidenttiä onnistuneesta Ranskan puheenjohtajuuskaudesta. Viittaen Ranskan onnistuneeseen toimintaan kansainvälisellä foorumilla etenkin Georgian kriisissä sekä tavallisten kansalaisten kannalta tärkeiden asioiden onnistuneeseen hoitoon. Henkilökohtaisesti olen iloinen siitä, että

puheenjohtajavaltio Ranska sai päätökseen työn EU:n rajatylittäviä elatusmaksuja koskevan asetuksen parissa. Itse olen tehnyt pitkään ja kovasti työtä asetuksen parissa. Olenkin mielissäni siitä, että neuvoston hyväksynnän nojalla voimme vihdoinkin varmistaa asianmukaisen rahoitustuen lapsille, jotka toinen, ulkomailla asuva vanhempi on yksinkertaisesti unohtanut.

Toisaalta myös Irlannille tehdyt myönnytykset ja institutionaaliset lupaukset paluusta periaatteeseen yksi komission jäsen jäsenvaltiota kohti koskevat minua perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan jäsenenä. Euroopan unionin on ennustettu laajenevan niin, että se käsittäisi ainakin 30 jäsenvaltiota. Sama määrä komission jäseniä tekisi Euroopan komission toiminnasta entistäkin byrokraattisempaa. Nimitettyjen komission jäsenten toimivalta jouduttaisiin jakamaan. Komissiosta tulisi entistäkin kalliimpi, tehottomampi ja vaikeammin johdettava. Toivon myös, että Irlannin toista kansanäänestystä edeltävää keskustelua käytäisiin EU:n solidaarisuuden hengessä ja ottamalla huomioon Lissabonin sopimuksen keskeinen sisältö, josta kerrotaan selkeästi ja johon tehdään tarvittavat institutionaaliset muutokset. Nämä ovat tärkeitä asioita sekä Irlannin kansalle että koko Euroopan unionin toiminnan kannalta.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eurooppa-neuvoston päätökset (jos ei oteta huomioon niihin aina liittyvää retoriikkaa ja demagogiaa) paljastavat EU:n todelliset tavoitteet ja politiikan.

Nyt Irlannin kansa, joka on jo suvereenisti ja demokraattisesti hylännyt sopimusehdotuksen, pannaan äänestämään siitä kansanäänestyksessä toistamiseen sen jälkeen, kun kaikkia muita on ensin estetty ottamasta kantaa kansanäänestyksessä.

Kaiken kukkuraksi Irlannin kansa pannaan äänestämään samansisältöisestä sopimuksesta, johon on sisällytetty lainmukaisesti täytettävä ”poliittinen sitoumus” Kroatian liittymisestä unioniin vuonna 2010 tai 2011.

Tämä on yritys siirtyä Lissabonin sopimuksen edustamaan neoliberalismiin, federalismiin ja militarismiin suuryritysten ja valtaapitävien eduksi.

Eurooppa-neuvosto on etenemässä myös kohti uutta vaihetta EU:n ja kansainvälisten suhteiden militarisoimisessa, kun se valmistautuu seuraavaan (keväällä 2009 pidettävään) Naton huippukokoukseen ja lujittaa EU:ta osaksi Naton Eurooppa-pilaria.

Kuten olemme aiemmin korostaneet, nuo päätökset paljastavat selvästi EU:n epädemokraattisen luonteen erottamattomana osana unionin omaksumaa asennetta imperialistisena kokonaisuutena.

Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta on sanottava, että siihen liittyy juuri tämä sama politiikka, sillä siinä annetaan etusija valtaapitävien ja rahoituspääoman intressien turvaamiselle.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Olen iloinen, että valtionpäämiehet löysivät järkevän ja ainoan oikean ratkaisun komissaariaasiaan. Oma komissaari on erityisesti pienemmille jäsenmaille merkittävä yhteydenpitoväylä komissioon.

Ranskassa asuu reilut 60 miljoonaa ihmistä, ja Ranskan hallituksessa on 38 ministeriä. EU:ssa asuu lähes 500 miljoonaa kansalaista. Miten on mahdollista, että komissioon ei mahtuisi jokaiselle maalle omaa komissaaria, vaikka jäsenvaltioita tulisiikin muutamia lisää?

Kiitos!

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Eurooppa-neuvosto kehotti joulukuussa 2007 Euroopan komissiota arvioimaan saatavilla olevia välineitä, joilla edistetään romaniväestön sosiaalista integraatiota. Julkistetussa valmisteluasiakirjassa rajoituttiin odotusten vastaisesti arvioimaan vain nykyisiä yhteisön politiikanaloja. Ensimmäinen romanien asemaa käsittelevä EU-tason huippukokous pidettiin syyskuussa, mutta kokouksessa ei saatu aikaan konkreettisia suosituksia tai aikataulua. Yleisten asioiden neuvosto puolestaan kehotti 8. joulukuuta komissiota jättämään edistyskertomuksen viimeistään alkuvuonna 2010.

Edistysmielisen yhteisön strategian hahmottelun olisi saatava taakseen mahdollisimman laaja foorumi ja perustuttava sekä romaniväestöä että muuta väestöä edustavaa kansalaisyhteiskuntaa käsitteleviin aloitteisiin, tieteelliseen tietoon sekä kirkkojen ja talouselämän edustajien yhteistyöhön. Tarvitsemme paljon muutakin kuin parhaita käytäntöjä, joita on arvioitu aivan liian positiivisiksi. Nyt tarvitaan kokonaisvaltaista strategiaa, jossa otetaan huomioon kaikki romaniväestöä koskevat näkökohdat ja annetaan selkeä kuva tavoista, joilla yhteisöaloitteita olisi pantava käytännössä täytäntöön, sekä siitä, kuinka niiden avulla voidaan edistää ja tukea paikallista politiikkaa, joka on tärkeä osa sosiaalista integraatiota. Jäsenvaltioille on annettava toimintaohjeet, joilla on sovellettavissa oleva ja lainmukainen perusta ja joilla voidaan varmistaa selkeiden

ja arvioitavissa olevien tavoitteiden täyttyminen tarvittaessa sanktioin. Strategiassa on käsiteltävä myös romaniväestön sosiaaliseen integraatioon läheisesti liittyviä kysymyksiä, kuten ympäristönsuojelua, terveydenhuoltoa, syrjinnän monia eri muotoja tai tiedotusvälineissä ja muualla yhteiskunnassa esiintyvää romanivastaisuutta.

Thomas Mann (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, ”Eurooppa toimii yhdessä rintamassa”. Tämä oli presidentti Sarkozyn Ranskan puheenjohtajuuskaudesta hetki sitten tekemän yhteenvedon pääviesti. Hän määräsi epäilemättä dynaamisen tahdin, joka auttoi varmasti saattamaan tämän puolivuotiskauden onnistuneesti päätökseen.

Olen iloinen siitä, että Sarkozy tapasi neuvoston puheenjohtajana Dalai Laman Puolassa Gdanskissa, missä järjestettiin Nobelin rauhanpalkinnon saajien kokoontuminen. Meillä Euroopan parlamentissa oli kunnia toimia kunnia-arvoisan Dalai Laman isäntänä kaksi viikkoa sitten Brysselissä, missä hän piti puheen täysistunnolle. Osoitimme nälkälakolla, johon ilmoittautui yli 500 ihmistä, sekä tiibetiläisin huivein tukemme Dalai-lamalle ja Tiibetin kansalle. Annoimme tukemme hänen keskitien politiikalleen, hänen halulleen aloittaa vuoropuhelu sekä hänen horjumattomalle sitoumukselleen väkivallattomuuteen. Hän on aina puhunut Tiibetin autonomian puolesta eikä ajanut separatismia, kuten kiinalaiset väittävät.

Viime kuukaudet ovat osoittaneet, että neuvosto, komissio ja parlamentti ovat yhtä mieltä siitä, että tämä on ainoa etenemistapa. Haluaisin kuitenkin tietää, mitä EU aikoo tehdä Pekingin peruttua EU:n ja Kiinan väliset viralliset neuvottelut? Miten neuvosto saa lopulta Kiinan toteuttamaan ihmisoikeuksia? Pekingin hallitus yrittää tosiasiaa sivuuttaa ihmisarvot ”länsimaisina arvoina” sen sijaan, että se sisällyttäisi ne toimintaansa.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Puhujat, jotka ovat ottaneet tänään osaa Ranskan puheenjohtajuuskauden arviointia koskevaan keskusteluun, jakautuvat kolmeen ryhmään. Ensimmäisen ryhmän puhujat ovat vain ylistäneet Ranskan puheenjohtajuuskautta ilman minkäänlaista kritiikkiä. Toinen puhujaryhmä on esittänyt kritiikkiä ja kolmas on pysynyt hiljaa. Riippumatta siitä, mihin puhujaryhmään kuulumme, olemme kuitenkin kaikki vastuussa Euroopan kansojen kohtalosta.

Siten olemme vastuussa myös Ranskan puheenjohtajuuskaudesta. Ranska ei tosiasiaa ole saanut aikaan myönteisiä tuloksia tehokkaasta ja aktiivisesta toiminnastaan ja laajasta julkisuudesta huolimatta. Pahempaa on kuitenkin se, että presidentti Sarkozy polki jalkoihinsa demokratian hengen, jota hän on väittänyt ajavansa. Näin hän toimi painostamalla Irlannin viranomaisia ja muiden itsenäisten valtioiden ja kansojen johtajia tunnustamaan Irlannin kansan hylkäämän Lissabonin sopimuksen.

Euroopan unionin demokratiavajeella on eittämättä kielteinen vaikutus ilmastopakettiin. Ilmastopakettissa sivuutetaan kehittyvät taloudet, myös Puolan, kun tarkoituksena on pelastaa nykykriisissä itsensä uhatuiksi tuntevien vanhojen jäsenvaltioiden taloudet. Presidentti Sarkozy on välinpitämättömyydessään jättänyt mainitsematta, että ihmisten osuus hiilidioksidipäästöissä on vähäinen ja että Euroopan osuus on 10–20 prosenttia. Siten mitään ei saavuteta, elleivät myös muut maat ja maanosat, kuten Kiina ja Intia, ota osaa ilmastotalkoisiin, mikä on jo tullut selväksi. Vain maksuja tulee lisää. Uusille jäsenvaltioille, kuten myös Puolalle, unioniin liittymisestä ikään kuin rangaistaan.

Lopuksi haluan huomauttaa, että demokratiassa on kyse tietoon perustuvasta valinnasta. Vahingollisten ratkaisujen määrääminen vapaalle maalle lähentelee totalitarismia, joka ei johda mihinkään.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Arvioidessamme Ranskan puheenjohtajuuskautta voimme todeta epäroimättä, että se on ollut suurmenestys. Ranskan toimintaohjelmassa yhdistyvät onnistuneesti poliittinen päättäväisyys, käytännöllisyys ja tahdikas diplomatia, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä nykyisistä kriiseistä selviytymiseksi.

Ranskan toimintaohjeet ovat olleet hyvin kunnianhimoiset, ja olemme niiden avulla voineet tehdä tärkeitä päätöksiä EU:ssa. Näitä ovat: EU:n yhteisymmärrys siirtolais- ja turvapaikka-asioista, energia- ja ilmastomuutospakettia koskeva sopimus, Välimeren unionia koskeva sopimus sekä yhteistä maatalouspolitiikkaa koskeva uusi sopimus. Kolme odottamatonta tapahtumaa hallitsivat asialistaa mutta ne osoittivat EU:ssa mobilisoitavan työryhmän tehokkuuden. Näitä tapahtumia olivat: Lissabonin sopimuksen hylkääminen Irlannin kansanäänestyksessä, Georgian konflikti (8. elokuuta) sekä investointipankki Lehman Brothersin kaatuminen (15. syyskuuta), joka käynnisti nykyisen rahoitus- ja talouskriisin.

Onnittelen puheenjohtajavaltio Ranskaa onnistuneesta kaudesta. Se käsitteli menestyksellisesti Irlannin ei-äänen seurauksia (11.–12. joulukuuta pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa Irlanti lupasi saattaa

Lissabonin sopimuksen uudelleen ratifioitavaksi ennen vuoden 2009 loppua) ja toimi välittäjänä Moskovan ja Tbilisin välillä, mikä oli diplomaattinen menestys. Ranska myös kiinnitti uudelleen huomionsa tarpeeseen kehittää tehokasta ja johdonmukaista yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa EU:ssa. Lisäksi Ranska sai jäsenvaltiot hyväksymään joukon hyvin tärkeitä yhteisöhankeita muun muassa ympäristönsuojelussa ja maahanmuutossa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ranskan puheenjohtajuuskaudella Euroopan unionin suurimmat taloushaasteet koskivat ilmasto- ja energiapakettiin sekä rahoituskriisiin liittyneitä toimia.

Unionin suuren laajentumiskierroksen jälkeen Euroopasta on tullut entistä moninaisempi monine eri alueineen, joilla jokaisella on omat erityispiirteensä. Erot liittyvät muuhunkin kuin jäsenvaltioiden välisiin eroihin talouskehityksessä. Sen vuoksi on kovin vaikeaa löytää yhtenäisiä välineitä yksittäisten jäsenvaltioiden talouksia koettelevien ongelmien ratkaisemiseksi.

Kriisintorjuntatoimiin on siten sisällytettävä joukko erilaisia välineitä, joita voidaan käyttää kriisin aikana. Viittaan nyt esimerkiksi alvin alentamiseen tai tiettyjen vakaas- ja kasvusopimuksen ehtojen poistamiseen.

Ilmasto- ja energiapakettia olisi syytä mukauttaa yksittäisten talouksien ja talousalojen erityisoloja vastaavaksi. Nykyisen toimenpidepaketin tarjoamat toimet eivät mielestäni ole tarkoituksenmukaisia nykytilanteessa.

Yksittäisten valtioiden saamista myönnytyksillä ja eduilla ei voida tasoittaa valtioiden välisiä kehityseroja, koska lähtökohdat vaihtelevat suuresti. Kannatan täten toimenpidepaketin järjestelmällistä tarkistamista sekä sen nykytilan ja etenemisen arviointia. Tämä tarjoaisi perustan keskeisten muutosten tekemiselle.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Haluan onnitella puheenjohtajavaltio Ranskaa sen tekemästä työstä, jonka ansiosta löysimme tyydyttävän kompromissin energia- ja ilmastomuutospaketista. Energia- ja ilmastopakettien hyväksyminen tekee Euroopan unionista edelläkävijän ilmastomuutoksen vastaisessa taistelussa, jossa sen on toiminut esimerkkinä ja johon se on sitoutunut. Kööpenhaminassa Euroopan unioni esittää argumentteja, joita se voi käyttää neuvotteluissa muiden maailman maiden kanssa, jotta voimme yhteisin ponnisteluin edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä maailmanlaajuisesti.

Onnittelen puheenjohtajavaltio Ranskaa myös sen osallistumisesta kolmannen meriturvallisuuspaketin Erikan hyväksymiseen sovittelumenettelyssä. Viime vuosien merionnettomuuksista oppineena EU on tiukentanut meriliikenteen turvallisuussääntöjä ja kehitellyt erityisiä toimenpiteitä ja selkeitä ratkaisuja merionnettomuuksien hoitoa varten. Myös kestävän kehityksen mukaisen liikenteen, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan ja tieliikenneturvallisuuden saralla on edistytty, tosin ei riittävästi. Olisin toivonut, että olisimme edenneet Ranskan puheenjohtajuuskaudella myös tieliikennepaketin, energiapaketin ja televiestintäalan paketin osalta.

Parlamentissa ja neuvostossa käydyt laaja-alaiset keskustelut energian- ja ruoanhinnan nousun vaikutuksista osoittivat Euroopan kansalaisille, että sosiaaliset kysymykset ovat osa Euroopan unionin ensisijaisia tavoitteita.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, arvioidessamme Ranskan puheenjohtajuuskauden saavutuksia haluaisin kiinnittää huomionsi useisiin aiheisiin, jotka vaikuttavat yleiseen arvioon Ranskan kaudesta. On totta, että presidentti Sarkozyn toimet Georgian tilanteessa johtivat sotilaallisten toimien lopettamiseen. Sotilaallisten toimien lopettamiseen vaikuttivat tosin enemmän Venäjän talousintressit ja sen suhteet Ranskaan kuin todellinen halu ratkaista sotaan johtaneet ongelmat.

Seuraava asia, jonka haluan mainita, liittyy Euroopan unionin tulevaan kehittämiseen ja johtamiseen. Asia koskee Lissabonin sopimuksen pian tapahtuvaa ratifiointia. Irlannissa kansanäänestyksiä järjestetään niin kauan, kunnes saadaan aikaan unionin suurimpien jäsenvaltioiden etuja palveleva tulos. Tämä osoittaa, että Saksan, Ranskan ja useiden muiden maiden edut voivat ohittaa sovitut periaatteet ja demokraattisen vuoropuhelun. Lisäksi se tosiasia, että Irlannin kansa on ostettu antamalla heille mahdollisuus jättäytyä Lissabonin sopimuksen ulkopuolelle, osoittaa, että Euroopan unionin jäsenvaltioita voidaan kohdella eri tavoin ja että ne ovat ostettavissa. Tämä päätös vahvistaa, että lain muokkailemisesta on tullut yhä yleisempää yhteisön toimielimissä.

Muistuttaisin parlamenttia siitä, että juuri Ranskan puheenjohtajuuskaudella Euroopan unioni päätti lakkauttaa joitakin Puolan telakoita. Päätös tehtiin samaan aikaan, kun teollisuutta ja pankkeja kansallistetaan jälleen muualla yhteisössä, kuten kotimaassanne, arvoisa presidentti. Teidän johdollanne puheenjohtajavaltio myös epäonnistui maataloustukien nostamisessa samalle tasolle muiden maiden kanssa. Ranska piti tuet tasolla, joka on hyvin vahingollinen uusille jäsenvaltioille.

Arvoisa presidentti, halusitte jatkaa Ranskan etujen ajamista sen sijaan, että olisitte ajanut kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden etuja.

(Istunto keskeytettiin klo 14.10, ja sitä jatkettiin klo 15.05.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

7. Erasmus Mundus -ohjelma (2009–2013) (säädöksen allekirjoittaminen)

Puhemies. – (EN) Allekirjoitamme seuraavaksi yhdessä neuvoston kanssa säädökset Erasmus Mundus -toimintaohjelmasta, jolla pyritään parantamaan korkea-asteen koulutuksen laatua sekä edistämään kulttuurien välistä ymmärtämystä kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla.

Arvoisa Eurooppa-asioiden ministeri Bruno Le Maire, arvoisa Erasmus-ohjelman alkuperäinen perustaja ja komission jäsen Ján Figel, hyvät kuulijat, minulle on suuri ilo allekirjoittaa tänään yhdessä neuvoston kanssa Erasmus Mundus -ohjelman laajentamisen mahdollistava tärkeä päätös. Tämä on neuvoston ja komission kanssa tekemämme päättäväisen työn kohokohta. Haluan kiittää vielä kerran komission jäsentä Figeliä erityisesti siitä, että ha ajoi ohjelmaa eteenpäin ja mahdollisti siten sen, että saatoimme hyväksyä lopulta ohjelman yhdessä komission ja parlamentin kanssa allekirjoittamalla se tänään.

Ohjelman julkinen allekirjoittaminen auttaa tekemään Euroopan kansalaisille tietäväksi Euroopan lainsäädännön tärkeyden. Erasmus Mundus -ohjelma laajentaa komission alkuperäistä, 21 vuotta sitten laadittua Erasmus-ohjelmaa. Ohjelma antaa opiskelijoille kautta maailman mahdollisuuden opiskella Euroopan unionin jäsenvaltioissa ja sillä voidaan edistää Euroopan korkea-asteen koulutusta korkealaatuisten akateemisen osaamisen symbolina.

Lisärahoituksella (joka on nyt lähes 950 miljoonaa euroa viideksi vuodeksi) Euroopan unioni voi nyt täyttää Erasmus Mundus -ohjelman kasvavat vaatimukset. Siten voimme tukea edelleen yhteisiä ohjelmia Euroopassa myöntämällä apurahoja kolmansista maista tuleville lahjakkaimmille opiskelijoille ja opettajille. Lisäksi ohjelman soveltamisalaa laajennetaan kattamaan myös tohtoriohjelmat, ja voimme myöntää eurooppalaisille opiskelijoille entistä enemmän rahoitusta.

Ohjelman ansiosta osallistujat ja ennen kaikkea opiskelijat voivat toimia avoimuuden ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun todellisina lähettäjinä. Heidän avullaan voidaan parantaa myös yhteistyötä ja keskinäistä ymmärrystä kautta maailman.

Saanan lopuksi kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, komissiota, kaikkia kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäseniä (olen iloinen huomattessani, että valiokunnan puheenjohtaja Batzeli on läsnä tänään) sekä esittelijä De Sarnezia, kaikkia teitä, jotka työskentelitte tiiviisti tämän tärkeän lainsäädännöllisen toimenpiteen parissa.

Kehotan nyt ministeri Le Mairea allekirjoittamaan asiakirjan kanssani sekä komission jäsentä Figeliä valvomaan allekirjoitusta.

(*Puhemies ja neuvoston puheenjohtaja allekirjoittivat säädöksen.*)

(*Suosionosoituksia*)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

8. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

*

* *

Nigel Farage (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä henkilökohtaisiin kannanottoihin tulee, tein Sarkozyn kanssa tänä aamuna käydyssä keskustelussa joukon huomioita Euroopan unionin suhtautumisesta demokratiaan. Puhuin erityisesti sosialistiryhmän johtajasta Martin Schulzista, joka teki joitakin halventavia ja loukkaavia huomioita tämän vuoden kesäkuussa pidetyssä keskustelussa. Puhemies Pöttering antoi hänen

väittää, että huomioni olivat perättömiä ja ettei hän ollut koskaan väittänyt, että "ei-leiriläiset" voitaisiin liittää fasismiin. Saanen oikaista tämän.

Keskustellessamme 18. kesäkuuta täällä Irlannin ei-äänestä, Martin Schulz totesi täsmälleen ottaen seuraavaa: "Tunteet ovat siirtyneet toiselle puolelle, jossa Euroopasta puhutaan pahaan sävyyn, nimittäin poliittisen kentän oikeaan siipeen. Se veljelee niiden kanssa, jotka puhuvat pahaa Euroopasta vain, koska he pelkäävät. Yhteiskunnan rappeutumisen ja pelon yhdistelmä on kuitenkin aina Euroopassa avannut oven fasismille."

Schulz ei varmaankaan pidä siitä, mitä sanon seuraavaksi. Hän on varmasti syvästi eri mieltä kanssani. Haluan kuitenkin sanoa teille, jäsen Schulz, että tullessani tänne mietin aina hyvin tarkkaan, mitä sanon. En tule koskaan tänne kertomaan valheita. Se, mitä itse sanoin, oli minusta täysin totta. En siis aio pyydyllä anteeksi tai mitään muutakaan. Sanoin tämän korjatakseen asian, ja olen pahoillani, että puhemies Pöttering halusi noudattaa työjärjestyksen 145 artiklaa myöntääkseen Martin Schulzille puheenvuoron tänä aamuna, vaikka hän ei myöntänyt sitä minulle, mikä olikin juuri tänäaamuksen puheen aihe. Euroopan unionissa ei ole tasavertaiset toimintaolosuhteet. Jos kannatat Lissabonin sopimusta, olet "hyvis", jos taas vastustat sitä, olet "pahis". Tämä ei ole mielestäni kovin demokraattista.

Puhemies. – (EN) Jäsen Farage, huomautuksenne merkitään pöytäkirjaan.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Farage väitti tänä aamuna minun sanoneen täällä parlamentissa, että ei-ääni johtaa fasismiin. Hän väitti myös, että olisin aiemminkin väittänyt, että ei-ääni johtaa fasismiin. En ole koskaan väittänyt näin, en koskaan! Siksi haluan nyt selvittää asian lopullisesti.

En usko, että yhdenkään kansan, ei myöskään Irlannin, ei-ääni johtaisi fasismiin. En ajattele niin. Tämä tuli varmasti nyt selväksi. Sitä vastoin uskon vahvasti, että meidän kaikkien on syytä tiedostaa, että leikkiminen niiden ihmisten tunteilla, joita pelotellaan sosiaalisen statuksen menettämisellä, on aina vaarallista, jos asialla ovat kiihkoilijat. En tiedä, voidaanko teistä ketään pitää kiihkoilijana. Toivottavasti ei. Olen kuitenkin hyvin tietoinen tällaisten kiihkoilijoiden olemassaolosta.

Yhdestä asiasta voitte kuitenkin olla varma, jäsen Farage, nimittäin siitä, että aion taistella teidän kaltaisianne ihmisiä ja harjoittamaanne politiikkaa vastaan niin kauan kuin siihen vain fyysisesti kykenen!

Puhemies. – (EN) Molemmat osapuolet ovat antaneet selvityksensä, joten siirrymme nyt seuraavaan aiheeseen.

9. Ilmastomuutos ja energia (alustuspuheenvuorot)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat ilmastomuutoksesta ja energiasta.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoiset ryhmäpuheenjohtajat, puhemiehet, esittelijät ja parlamentin jäsenet.

Palaan luoksenne vain muutamia viikkoja edellisen keskustelumme ja etenkin sen tärkeän tilaisuuden jälkeen, kun parlamentti ja neuvosto saivat komission valvovan silmän alla aikaan luottamuksen, jonka avulla voimme yksimielisesti kartoittaa mekanismeja (kuten presidentti Sarkozy totesi tänä aamuna), joilla 27 jäsenvaltion taloudet saadaan sidottua kestävän kehityksen mukaiseen talouteen, vähentämään hiilidioksidipäästöjä, valmistelemaan Kööpenhaminan kokousta sekä parantamaan ja valmistamaan talouksiemme kilpailukykyä tulevalle vuosisadalle.

Palaan luoksenne Eurooppa-neuvoston kokouksen jälkeen. Kokouksessa tehtiin yksimielinen päätös, joten emme ole mielestäni pettäneet luottamusta, joka syntyi välillemme useiden ja moninaisten sekä ainutlaatuisien kolmikantaneuvottelujen ansiosta. Viittaen nyt viime viikonlopun neuvotteluihin tietyistä direktiiveistä. Olen myös sitä mieltä, että verrattuna kuukauden takaiseen tapaamisemme ristiriidat on nyt helppo tunnistaa.

Ristiriitoja ei ole, jos Kööpenhamina osoittautuu menestykseksi. Jos Kööpenhaminassa ei onnistuta, eli jos vain Eurooppa sitoutuu, tilanne on arvioitava uudelleen. Teollisuudelta vaadittaviin ponnisteluihin kuuluu ympäristötötekkaiden tekniikoiden kilpailukykyyn lisääminen.

Toinen arvioitava asia koskee solidaarisuutta ja kolmas energiaa. Energia ja energiatuet ovat tämän paketin runkona muun muassa uusiutuvan energian ja autojen ohella.

Tältä osin uskon, että me kaikki voimme vilpittömästi hyväksyä siirtymäjakson myöntämisen talouksille, jotka tuottavat eniten hiiltä, kun tiedämme, kuinka vaikeita siirtymäkaudet ovat sosiaalisessa mielessä. Meillä

on kokemusta niiden monimutkaisuudesta monessa maassa, kuten Belgiassa ja Ranskassa Nord-Pas-de-Calais'n alueella. Mikään oleellinen ei ole muuttunut. Siirtymäkausi on olemassa, ja sen rahoituksen varmistaa lisääntynyt solidaarisuus.

Neuvostossa viime viikolla käyty ainoa todellinen keskustelu ei koskenut lainkaan sitä, mistä saan lukea ja kuulla täällä, vaan sitä tosiasiaa, että kaksi prosenttia tuesta menee kokonaisuudessaan ja suoraan unioniin viimeksi liittyneille maille, toisin sanoen maille, joilta vaaditaan eniten siirtymäajanjaksolla. Juuri tämä tuki oli erityisen silmiinpistävää.

Muulta osin olette varmasti tietoisia eri valiokuntien ja esittelijöiden työn tuloksena syntyneistä teksteistä, jotka on jaettu jo kauan aikaa sitten. Polttoaineen laadun osalta teksti on komission tekstiä kunnianhimoisempi. Uusiutuvan energian kohdalla se on yleisesti ottaen komission tekstin mukainen. Työn jakamisessa tekstit ovat muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta identtiset. Autojen hiilidioksidipäästöjen osalta teksti on hieman komission tekstiä rajoittavampi pitkällä aikavälillä.

Toimenpidepaketin (sellaisena kuin se on esitetty) ja maaliskuisen Eurooppa-neuvoston tavoitteiden välistä tasapainoa on noudatettu täsmälleen. Parhaillaan käydään maailmanlaajuisia neuvotteluja. Eurooppalaisten ryhmä, Euroopan manner tai ainakin unioni on ensimmäinen maailmanlaajuinen organisaatio, jossa on otettu käyttöön selkeästi määriteltyjen tavoitteiden ja soveltamismetodien järjestelmä, jonka puitteissa voidaan arvioida vuosittain sekä ala- ja direktiivikohtaisesti direktiiviemme nojalla tehtyjä muutoksia komission ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen valvonnassa.

Uskon, että meillä on nyt suunnitelma perusteelliselle muutokselle, jota voidaan arvioida ja joka on sitova ja sopusoinnussa tavoitteidemme ja päämääriemme kanssa. Kolmikantaneuvottelut mahdollistivat mielestäni sen, että se, mihin pääsimme neuvostossa viime viikolla, on sopusoinnussa Euroopan tavoitteiden kanssa. Euroopan tehtävänä on johtaa keskusteluja Kööpenhaminassa ja alkaa valmistella sekä komission että Tšekin tasavallan ja Ruotsin johdolla yhdessä isäntämaa Tanskan kanssa tätä tärkeää koko ihmiskunnan asioita käsittelevää kokousta.

Tämän halusin teille sanoa johdantona, hyvät kuulijat. Lisäisin vielä, että parlamentin työ on ollut todella valtti, ei vain hallitusten painostamisen välineenä, kuten olen kuullut väitettävän, vaan yksinkertaisesti siksi, että työ on ollut yleisesti ottaen laadukasta.

Olette voineet panna merkille, että esimerkiksi hiilen talteenottoa ja varastointia koskevassa kysymyksessä, joka on hyvin lähellä Daviesin sydäntä, neuvosto jousti viime hetkellä lähestyäkseen mahdollisimman paljon esitettyjä toiveita.

Tämä on siis saatu aikaan. Keskusteluun on jätetty kuusi tekstiä. Olemme luonnollisesti käytettävissänne mahdollisia lisäselvennyksiä varten.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä päivä ja huominen ovat niitä harvoja tilaisuuksia, jolloin poliitikot voivat tehdä historiaa. Energia- ja ilmastopaketti, josta äänestätte huomenna, on käännekohta lainsäädännössä, joka on tärkeä paitsi Euroopan unionille myös kansainväliselle työlle ilmastomuutoksen torjumisessa, ja sillä on seurauksia sekä unionissa että kansainvälisesti.

Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa sen omistautumisesta ja työstä kompromissin saavuttamiseksi, mutta haluan osoittaa vilpittömät kiitokseni ennen kaikkea myös Euroopan parlamentille työstä, jota se on tehnyt koko tämän ajan, sekä kaikille puolueryhmille ja esittelijöille. Kaikki ovat tuoneet rakentavan panoksensa kompromissin tuomiseksi tasolle, jonka ansiosta huominen äänestys näyttää lupaavalta.

Vaikka huolenaiheita on ollut paljon (ehdotuksia tehtiin paljon, ja monet niistä myös hyväksyttiin) ja vaikka kaikki tuntevat pienoista tyytymättömyyttä, se ei tarkoita mielestäni sitä, ettei paketti olisi tasapuolinen ja kunnianhimoinen. Se on kyllä kunnianhimoinen, tasapuolinen ja oikeudenmukainen ja täyttää ympäristötavoitteen unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Paketin rakenne on siis sama kuin ehdotuksessamme, eikä sen ympäristöosaan ole tehty lainkaan muutoksia, samoin kuin ei ole tehty myöskään eri osapuolten väliseen tasapuoliseen vastuunjakoon.

Käsiteltävänä oleva paketti sisältää joukon maailman kunnianhimoisimpia toimenpiteitä. Vasta viime aikoina maailmalla on liikkunut huhuja siitä, että pakettiamme aiotaan matkia muuallakin, mikä on hyvin rohkaisevaa.

Euroopan unionilla on johtoasema ilmastomuutoksen vastaisessa taistelussa, ja hyväksymällä huomiossa äänestyksessä tämän paketin vahvistamme kansainvälistä rooliaamme tässä taistelussa ja varmistamme sen, että maamme todella hyötyvät vähähiiliseen talouteen varhain siirtymisen eduista.

Euroopan unioni on maailman ensimmäinen alue, jolla päästöjä on vähennetty. Aiomme täyttää Kioton pöytäkirjan tavoitteet, jotka on asetettu sekä 15 että 27 jäsenvaltion EU:lle, ja aiomme saavuttaa 8 prosentin vähentämistavoitteen. Uusien jäsenvaltioiden ponnistelujen ansiosta voimme jopa ylittää tuon 8 prosentin tavoitteen 27 jäsenvaltion EU:ssa.

Olemme maailman ainoa alue, jolla on käytössä päästökauppajärjestelmä, joka toimii hyvin ja jossa hiilelle on asetettu hinta. Vain Euroopan unionissa investoidaan eniten kehitysmaihin ja puhtaisiin kehittämissankkeisiin, jotka ovat hyödyllisiä paitsi siksi, että saamme kunnian kehitysmaihin tehdyistä investoinneista myös siksi, että vähennämme maailmanlaajuisia kasvihuonepäästöjä ja edistämme teknologian siirtoa kehitysmaihin, joihin teemme investointeja ja luomme siten työpaikkoja.

Euroopan unionissa investoidaan eniten maailmassa tutkimukseen, ja tulevaisuudessa nuo investoinnit vain kasvavat pakettimme ja Borloon aiemmin mainitseman toimenpiteen ansiosta (300 miljoonan hiilidioksiditonnin päästökaupasta saatavat noin 9 miljardin tulot investoidaan edelleen). Euroopan unioni on maailman ainoa alue, jolle asetetaan yksipuolinen 20 prosentin vähennystavoite hyväksymällä paketti huomenna, ja johtajamme ovat vahvistaneet 30 prosentin vähennystavoitteen, joka on tarpeen ilmastomuutoksen tehokkaaksi torjumiseksi (tuoreiden tieteellisten tietojen mukaan ei edes tämä 30 prosenttia olisi riittävä).

Paketin hyväksyminen huomiossa äänestyksessä ei merkitse vain edistysaskelta vaan todellista harppausta eteenpäin ilmastomuutoksen vastaisessa taistelussa, ja voimme siten toimia esimerkkinä muille maailman maille ja alueille. Jotkut ovat jo seuranneet esimerkkiämme. Australia ilmoitti eilen omasta ilmastomuutoksen torjuntaan tähtäävästä toimenpidepakettistaan. Se ei ole yhtä kunnianhimoinen kuin meidän mutta silti hyvin tärkeä. Australia on asettanut yksipuolisen tavoitteen esittäessään päästökauppajärjestelmää, jolla on hyvin kunnianhimoiset keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet. Australia on korostanut olevansa valmis tekemään yhteistyötä kanssamme kansainvälisen sopimuksen aikaan saamiseksi Kööpenhaminassa. Kaikki tietävät jo tulevan presidentin Obaman asettamat keskeiset tavoitteet, joita ovat energiavarmuus ja ilmastomuutoksen torjunta ja jotka hän toisti jälleen eilen.

Euroopan unioni johtaa eri asiakirjojen ja tutkimusten tekemisessä, ja niistä voi olla paljon hyötyä ensi vuoden neuvotteluissamme. Poznańissa kävi viime viikolla selväksi, että maailman maat ovat valmiita tekemään ensi vuonna lujasti työtä kunnianhimoisen kansainvälisen sopimuksen tekemiseksi Kööpenhaminassa. Myös Euroopan unioni edesauttaa tämän tavoitteen toteutumista laatimalla tutkimuksia tämän sopimuksen sisällöstä, peruselementeistä ja rakenteista sekä rahoitustavoista.

Paketista käydyssä keskustelussa nostettiin esiin useita huolenaiheita. Ne koskivat muun muassa hiilen "vuotamista" muualle, missä on kyse hiili-intensiivisen teollisuuden siirtymisestä lähinnä päästökauppajärjestelmän puitteissa maihin, joissa hiilidioksidipäästöille ei aseteta rajoituksia, jolloin päästöt jatkuvat näissä maissa, joissa ei ole lainkaan rajoituksia (myös Euroopan unioni kärsii tästä työpaikkojen menetyksinä).

Huolestuneita olivat jäsenvaltiot, jotka ovat voimakkaasti riippuvaisia hiilikaupasta energia-alalla, ja jotkin maat olivat huolissaan vastuunjakoa koskevan ehdotuksen joustavuudesta. Kompromissin ansiosta kaikki nämä huolenaiheet voidaan ottaa huomioon. Teollisuuden pitkäaikainen ennustettavuus on taattu, maksuttomia päästöoikeuksia myönnetään ja myös kilpailukykyasia ratkaistaan. Samaan aikaan on syytä korostaa, että kyseiset teollisuudenalat tekevät kuitenkin oman osansa Euroopan unionin päästöjen vähentämiseksi, koska ne ovat mukana päästökauppajärjestelmässä ja niiden on noudatettava parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden kriteereitä. Näin ollen myös nämä teollisuudenalat vähentävät päästöjä.

Saamen palata energia-alan päästökauppaan, koska olen kuullut paljon valituksia ja tyytymättömyyttä siitä, että olemme antaneet joillekin jäsenvaltioille oikeuden jäädä energia-alan päästökaupan ulkopuolelle. Ensinnäkin on syytä korostaa, että tämä vaihtoehto on todellakin annettu jäsenvaltioille, jotka ovat olleet hyvin huolissaan ehdotuksemme sosiaalisista vaikutuksista. Meidän on otettava huomioon näiden maiden huolenaiheet, ja niin me myös teimme. Ne eivät kuitenkaan mielestäni tule ajan mittaan käyttämään tätä mahdollisuutta siitä yksinkertaisesta syystä (tämä koskee varsinkin maita, joissa energia-ala on yksityisomistuksessa ja joissa ei ole hintasääntelyä), että ne eivät osaa päättää, pitäisikö rahat antaa valtiovarainministerille (valtiolle) hyvään tarkoitukseen vai pitäisikö yksityiselle sektorille antaa mahdollisuus tehdä odottamatonta ja perusteetonta voittoa. Aiomme tutkia tätä asiaa, joka saattaa muodostua poliittiseksi

ongelmaksi tulevaisuudessa. Sanoisinkin niille, jotka vastustavat sopimustamme juuri nyt, että heidän tehtävänä on taivuttaa kotimaidensa hallitukset siihen, ettei tätä vaihtoehtoa käytetä tulevaisuudessa. Jos kyseiset jäsenvaltiot pitävät mahdollisuutta tärkeänä sosiaalisista tai muista syistä, ne voivat käyttää sitä.

Puhtaan kehityksen mekanismien ja niihin liittyvän vastuunjaon joustavuudesta haluan todeta seuraavaa: Ensinnäkin on esitetty paljon erilaisia lukuja siitä, kuinka paljon päästövähennyksiä on tehtävä kotimaissa ja kuinka paljon sallitaan tehtäväksi ulkomailla. Haluan korostaa, että kaikki nämä vertailut liittyvät vuoteen 2005. Kotimaissa tehtävien vähennysten osuus on itse asiassa paljon suurempi, koska niitä tulisi verrata vuoteen 2020 ja normaaliin käytäntöön. Euroopan unionissa tosiasiaa tehtävät vähennykset ovat paljon suuremmat. Olen pyytänyt yksiköitäni toimittamaan minulle arvion, jonka mukaan Euroopan unionin osuus kokonaisvaltaisessa vastuunjaossa ja päästökauppajärjestelmässä on noin 60 prosenttia ja ulkomaiden eli kehitysmaiden osuus 41 prosenttia.

Emme saa unohtaa, että kehitysmaiden investoinnit ovat tarpeen. Tämä on yksi niistä aiheista, jonka kansainväliset yhteistyökumppanimme ottavat säännöllisesti esille ja josta myös meillä Euroopan unionissa puhuvat kaikki ne, jotka haluavat siirtää teknologiaa, investoida ja vähentää hiilidioksidipäästöjä kehitysmaissa.

Miksi tämä on huono asia? On oltava tasapaino, sillä jos vastuu on liian suuri ulkomailla ja riittämätön kotimaassa, yrityksemme ja teollisuutemme Euroopan unionissa menettäisivät kaikki edut, sillä paketissa ei ole kyse vain ilmastomuutoksen torjumisesta vaan myös talouden tehokkuuden lisäämisestä. Aiomme myöntää kannustimia, jotta yrityksemme ja teollisuutemme hyödyntäisivät entistä tehokkaammin luonnonvaroja ja energiaa, mikä tarkoittaisi myös taloudellisesti entistä tehokkaampia sekä kilpailukykyisempiä yrityksiä, ja tämä puolestaan tietäisi innovaatioita unioniin. Euroopan unionin on siis otettava entistä enemmän vastuuta. Tähän meidän olisi pyrittävä.

Myös tässä on suuri mahdollisuus niille, jotka ovat tyytymättömiä kompromissin tähän osaan: voitte sanoa hallituksille Itävallassa, Ruotsissa, Tanskassa, Suomessa ja muualla (maita on listattu yhteensä 12), jotka ovat pyytäneet yhtä ylimääräistä prosenttia, että ne eivät saa käyttää kompromissin sallimia puhtaan kehityksen mekanismeja. Pallo on nyt teillä. Tehkää se siellä, ei täällä. Täällä teidän olisi syytä hyväksyä paketti. Paketti on kokonaisvaltainen. Kyse ei ole irrallisista ehdotuksista, vaan ne ovat sidoksissa toisiinsa. Älkää siis menkö lankaan. Jos olette eri mieltä jostakin, kertokaa se kotimaassanne, kertokaa se maissa, joilla on mahdollisuus saada ylimääräinen prosentti puhtaan kehityksen mekanismeissa.

En aio puhua neljännestä, solidaarisuutta koskevasta huolenaiheesta. Borloo vastasi jo siihen, ja puheenjohtajavaltio Ranskan ratkaisu oli varsin järkevä.

En halua tuhlat enää aikaa, sillä olen jo nyt puhunut liian kauan. Nyt on tärkeää katsoa eteenpäin. Meidän olisi suunnattava katseemme Kööpenhaminaan. Edessämme on tiukkojen neuvottelujen vuosi. Työskennelkäämme yhdessä – Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio – kansainvälisten kumppanien taivuttelemiseksi sopimukseen Kööpenhaminassa. 30 prosenttia on alin prosenttimäärä, johon voimme suostua Kööpenhaminassa, jos haluamme torjua tehokkaasti ilmastomuutosta. Toimiin on ryhdyttävä nyt. Samaan aikaan teollisuudestamme on edelleen pidettävä huoli.

Hiilivuotoon palatakseni kyse ei ole vain työpaikkojen säilyttämisestä, työllisyydestä tai kilpailukyvyistä, vaan myös ympäristöstä. En halua, että yritykset siirtävät päästöoikeuksia ja saastuttavat maissa, joissa ei ole päästörajoituksia. Kyse on siis myös ympäristöstä, sosiaalisista asioista ja taloudesta, ja kompromissimme ansiosta nämä sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristökysymykset ovat tasapainossa keskenään. Meidän on mielestäni jatkettava tällä tiellä. Meidän on tätä pakettia toteuttaessamme jatkettava yhteistyötämme toki neuvoston ja Euroopan parlamentin kanssa mutta otettava neuvotteluihin mukaan myös työmarkkinaosapuolet. Meidän on tehtävä yhteistyötä, koska se on hyvin tärkeää Euroopalle ja koko maailmalle.

(Suosionosoituksia)

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ehdotukset, joista keskustelemme tänään, merkitsevät vallankumouksellista muutosta tavassa, jolla tuotamme ja kulutamme energiaa. Hiilidioksidipäästöjen väheneminen lisää energiatehokkuutta ja kestäviä energialähteitä. Markkinaystävällinen päästökauppajärjestelmä on tärkein kannustin teknologisessa muutoksessa lähivuosina. Päästökaupan ulkopuolisia aloja koskevat hiilidioksiditavoitteet itse asiassa sitovat jäsenvaltioiden energiatehokkuustavoitteita. Hiilidioksidin talteenottoa ja käytännössä geologista varastointia koskeva direktiivi tarkoittaa, ettei yhtäkään energialähdettä syrjitä niin kauan kuin ne palvelevat yhteiskunnan etuja.

Autojen hiilidioksidipäästöjen rajoittaminen itse asiassa vähentää kasvavaa öljyriippuvuuttamme. Se, että uusiutuvien energialähteiden osuus lopullisesta energiankulutuksesta olisi 20 prosenttia viimeistään vuonna 2020 tarkoittaisi sitä, että voisimme puhua uusista energialähteistä sekä sähköntuotannossa, lämmityksessä, jäähdytyksessä ja liikenteessä. Meidän on aina syytä muistaa energia-alan haasteemme. Kansainvälinen energiavirasto on muistuttanut meitä jo neljän vuoden ajan siitä, että energiasektorimme saattaa olla kestäättömällä tiellä taloudellisesti, globaalisti, ekologisesti ja sosiaalisesti. Tämä juontaa juurensa riskialttiista kysynnän ja tarjonnan välisestä tasapainosta. Hinnoista puhuttaessa emme saa antaa nykyisen öljynhinnan johtaa meitä harhaan, sillä hinta johtuu nykyisestä talouden laskusuhdanteesta. On siis syytä muistaa öljynhinnan taso vielä muutama kuukausi sitten.

Edellisen mietinnön tärkein oivallus koskee vaurauden jakoa. Vaurauden kadotessa Euroopan unionista katoavat myös työpaikat. Siten on hyvin tärkeää ymmärtää, että globaali ympäristö on niin haasteellinen energiasektorille, että meidän on vastattava siihen. EU:lle tämä on erityisen tärkeä haaste, sillä riippuvuutemme energiantuonnista kasvaa 50 prosentista 70 prosenttiin, ellei asialle tehdä mitään. Öljy- ja kaasuriippuvuutemme kasvaa lähes 90 tai jopa 100 prosenttiin. Tämä tietää haastetta energian toimitusvarmuudelle ja varmasti myös työpaikkojen katoamista. Ehdotettu paketti tietää perusteellista muutosta ja kohtuullistaa energiariippuvuutemme noin 50 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä sekä unionille kilpailukykyistä huipputeknologiaa energian tuotantoon tai kulutukseen. Siten voimme myös omalta osaltamme edistää kestävästä kehitystä koko maailmassa. Kun otetaan huomioon hiilivetyjen haihtuvuus, hyvä ja terve kehitys nykyisillä köyhimmillä alueilla ei ole mahdollinen. Tämä on ainoa mahdollinen muutos.

Toteuttavista toimista tulee varmasti vaikeat. Energiasektorin muutos ei ole helppo ja se vie aina vuosia. Meillä ei kuitenkaan ole vaihtoehtoja, sillä meitä sitovat paitsi poliittisten johtajien tavoitteet myös se, että ehdotuksemme pohjautuu tieteelliseen näyttöön, ja globaaleilla öljymarkkinoilla toimintaamme valvovien kansainvälisten elinten näyttöön.

Haluan kiittää parlamenttia, erityisesti esittelijöitä, sekä puheenjohtajavaltiota Ranskaa, joka ei varsin vaikeissa neuvotteluissa tinkinyt tavoitteistamme vaan paransi ehdotustamme ja teki siitä entistä tasapainoisemman ja lujemman. Voimme varmasti olla ylpeitä kolmikantaneuvotteluissa saavutetuista tuloksista. Kiitän jälleen esittelijöitä, jotka tekivät todella ison työn esitellessään parlamentin lausunnon ja saadessaan komission avustuksella puheenjohtajavaltion hyväksynnän kunnianhimoisimmille ehdotuksille, jotka tulevat mullistamaan energiasektorin.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia, arvoisa komission jäsen.

10. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistäminen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Claude Turmesin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0369/2008), joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (KOM(2008)0019 - C6-0046/2008 - 2008/0016(COD)).

Claude Turmes, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi on virstanpylväs EU:n energiapolitiikassa. Direktiivillä varmistetaan entistä ympäristöystävällisempi sähkö, lämmitys ja liikenne Euroopassa, ja se takaa myös kotimaisen energian sekä säilyttää työpaikat ja rahan Euroopassa. Luomme johtavat markkinat ja varmistamme teknologisen johtoasemamme sekä turvaamme vientimarkkinamme. Voitaaisiinko kriisitilanteessa enää tämän paremmin toimia?

Onnistuminen on yhteinen: yhteiseen onnistumiseen ovat osallistuneet Lise, Aris, Hans, Paul, Michel, Fred, kaikki nuo henkilöstön taustavaikuttajat, joita emme näe täällä. Onnistuminen on tämän parlamentin. Haluan kiittää jälleen kerran Fiona Hallia, Britta Thomsenia, Umberto Guidonia, Werner Langenia sekä Anders Wijkmania siitä, että he uskoivat johtamistaitooni neuvotteluissa. Haluan kiittää myös yhtä henkilöä erityisesti, nimittäin Jean-Louis Borloota. Ilman hänen henkilökohtaista panostaan ja ilman hänen kabinettinsa ja puheenjohtajavaltio Ranskan panosta emme olisi saaneet viikko sitten Berlusconia kiinni koko viikonlopuksi emmekä olisi saaneet tätä direktiiviä valmiiksi. Onnistuminen oli siis yhteinen, ja juuri tämänkaltaisiin onnistumisiin Eurooppa kykenee!

Palaan lyhyesti sisältökysymyksiin. Ensinnäkin direktiivillä varmistetaan investointeja, sillä meillä on ainakin 20 prosentin sitovat tavoitteet. Meillä on myös kansallisesti sitovat tavoitteet, hyvin seikkaperäiset kansalliset toimintasuunnitelmat sekä välitavoitteet, joita komissio valvoo tiukasti. Tämä luo riittävät paineet 27 jäsenvaltioille, jotta ne panostavat laajasti tuuli-, aurinko- ja vesivoimaan sekä biomassaan.

Vuotta 2014 koskeva tarkistuslauseke on epämääräinen. Tarkistuslausekkeessa ei kyseenalaisteta tavoitteita eikä myöskään yhteistyön mekanismeja. Italian uusiutuvan energian teollisuus kiittää minua tänään siitä, että Euroopan avulla voimme edistää uusiutuvan energian käyttöä myös Italian kaltaisessa maassa.

Kansalliset tavoitteet (34 % Itävallassa, 17 % Italiassa ja 23 % Ranskassa) voidaan täyttää myös yhteistyöllä. Tämä oli yksi niistä kohdista, jota meidän piti komission ehdotuksessa muuttaa. Haluamme yhteistyötä emmekä spekulointia uusiutuvan energian markkinoista. Tämän vuoksi vastustimme ehdotusta alkuperätkäuiden kauppaamisesta.

Myös infrastruktuuri on uusiutuvaa. Halusimme, että sähköverkot ja kaasuputket avattaisiin ja että lämmitysverkkoihin panostettaisiin laajasti. Halusimme myös, että rakennuksissa, kuten esimerkiksi julkisten rakennusten katoissa, käytettäisiin tulevaisuudessa uusiutuvaa energiaa.

Esittelijänä en ole niin tyytyväinen uusiutuvan energian käyttöön liikenteessä. Maapallollamme on rajansa. Öljyvaramme ovat rajalliset, mutta niin on myös viljelykelpoinen maa. Siten olemme panneet stopin suurten luksusautojen ja nelivetöjen myytille muka vihreästä bensasta.

Panostamme myös sähkön liikkuvuuteen ja kiinnitämme entistä tarkempaa huomiota biomassaan kestävyiden suhteen. Verts/ALE-ryhmä aikoo yhdessä ympäristönkehityслиikkeen kanssa taistella vastedes älyttömien maatalousperäisten polttoaineiden markkinoille tuloa vastaan!

(Suosionosoituksia)

Jean-Louis Borloo, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan yhtyä esittelijän eri henkilöille esittämään kiitokseen, jossa on kyse muustakin kuin vain kohteliaisuudesta, ja haluan sanoa myös, että tehty työ on ollut todella erinomaista.

Toki meillä oli asioita, joihin olimme aluksi tyytymättömiä. Nuo kohdat on nyt osittain korjattu, ja ne koskivat polttoaineen tuontia, ja maanjakoa koskevaa kohtaa muutettiin hieman. Muilta osin on sanottava, että eri mailta vaaditut eritasoiset ponnistelut, joista ei ole käyty kunnan keskustelua (tai minun piti sanoa, ettei niistä syntynyt varsinaista väittelyä), osoittavat, mistä eurooppalaisessa solidaarisuudessa on tosiasiaa kyse.

Joidenkin maiden on tehtävä paljon nykyistä enemmän uusiutuvan energian suhteen, koska niillä on siihen valmiudet. Jotkin maat taas ovat panostaneet muihin siirtymäajanjaksoon sisältyviin aloihin. . Tämä on minusta varsin poikkeuksellinen direktiivi.

Andris Piebalgs, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa kiittämällä esittelijä Turmesia, varjoesittelijöitä ja kaikkia niitä, jotka ovat ajaneet uusiutuvien energialähteiden asiaa. Muistan yhä keskustelun uusiutuvasta energiasta, lämmityksestä ja jäähdytyksestä, ja kaikista näistä kysymyksistä saatiin aikaan väittelyä. Osasimme mielestäni laatia hallitusti tämän direktiivin. Tavoitteiden sitovuus merkitsee ennustettavia ja pitkäkestoisia toimia ja tukiohjelmia jäsenvaltioille, jotka käyttävät uusiutuvaa energiaa. Siten uudet teknikat pääsevät markkinoille, eivätkä ne jää marginaaliin. Esitämme perusteellista muutosta.

On totta, että maiden tavoitteet vaihtelevat, mutta haluan mainita myös erään erityisen asian, joka nousi esiin neuvostossa. Vain yhtä maata lukuun ottamatta kaikki maat uskoivat voivansa päästä tähän tavoitteeseen, ja sitä varten niillä on käytössään kaksi ylimääräistä välinettä. Ensinnäkin meidän olisi panostettava voimakkaasti energiatehokkuuteen, jolla edistetään tavoitteiden saavuttamista. Toiseksi meidän ei pidä sivuuttaa yhtään sektoria, koska kaikki sektorit on otettava huomioon, sekä sähkö mutta myös lämmitys, jäähdytys ja liikenne. Tämän vuoksi voimme mielestäni jäsenvaltioiden myönteisen asenteen ansiosta suhtautua optimistisesti tavoitteen saavuttamiseen.

Ehdotetut joustomekanismit eivät kenties ole parhaat mahdolliset. Olen kuitenkin samaa mieltä parlamentin ja neuvoston kanssa tarpeesta panostaa tässä vaiheessa moniin eri tekniikoihin. Pahinta olisi se, että estämme jonkin tietyn tekniikan kehittämisen, esimerkiksi aurinkoenergian, joka on nykyään kalliimpaa kuin tuulienergia. Minusta on oikein taata tukisuunnitelmat niin, että samalla mahdollistetaan jäsenvaltioiden välinen yhteistyö. Mainitsisin tšekkiläisen yrityksen tekemän investoinnin tuulienergiaan Romaniassa. Tähän mekin pyrimme. Pyrimme massiivisiin investointeihin siellä, missä ne ovat halvempia kuin meillä, mutta se ei tarkoita välttämättä jonkin tietyn tekniikan poissulkemista.

Minusta on tärkeää, että liitännäistoimia kehitetään ja että voidaan ratkaista hallinnollisia esteitä. Tarvitaan ehdottomasti myös muita toimia, jotta onnistumme energia-asioissa.

Liikennekysymyksessä olen positiivisempi kuin esittelijä, sillä minusta on erittäin tärkeää ratkaista kestävyyskriteerit. Meillä on jo kasvihuonekaasuja koskevat kestävyyskriteerit. Joidenkin mielestä ne voisivat olla tiukemmat, mutta minusta ne ovat jo tiukat, ja motivaatio on korkealla. Toiseksi olemme määritelleet niin sanotut kielletyt alueet, mikä on minusta myös mullistava muutos. Olemme käsitelleet myös maankäyttöasioita, jotka edellyttävät sekä suoria että epäsuoria muutoksia. Tiedämme, ettei tieteellinen todistusaineisto riitä vielä selkeään päätökseen asiasta, mutta se osoittaa meille ainakin tien, jota kulkemalla saavutamme myös näitä kysymyksiä koskevat sitovat järjestelyt. Jopa tämä direktiivin osa on minusta suuri menestys, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun kestävyyskriteerit on määritelty toteuttamiskelpoisessa muodossa. Minusta liikennesektori tarvitsee uusiutuvia energialähteitä eikä pelkästään lämmitys-, jäähdytys- ja sähkötekniikkaa.

Olen hyvin ylpeä esittelijöidemme yhteistyöstä neuvoston ja puheenjohtajavaltio Ranskan kanssa. Uskon, että vuoteen 2020 mennessä uusiutuvien energialähteiden osuus energiankulutuksessa on vähintään 20 prosenttia ja jopa paljon enemmän. Nyt siis voimme siis olla luottavaisia ja vuonna 2020 varsin tyytyväisiä.

Béla Glattfelder, *kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (HU) Kansainvälisen kaupan valiokunnassa käsiteltiin lähinnä biopolttoaineita, jotka ovat tärkeitä kansainväliselle kaupalle. Kansainvälisen kaupan valiokunta katsoo, että biopolttoaineiden kansainvälinen kauppa (joka tarkoittaa tässä mielessä lähinnä tuontia kolmansista maista) ei saa johtaa ympäristön tuhoutumiseen tai nälänhädän lisääntymiseen maailmassa. Näin ollen valiokunta suosittaa, että jäsenvaltiot eivät saisi biopolttoaineiden tavoitteiden täyttämiseksi ottaa huomioon tuontipolttaineita, joilla on suora tai epäsuora yhteys metsien häviämiseen, tai sellaisista maista tuotuja polttoaineita, jotka saavat kansainvälistä ruoka-apua tai jotka asettavat maataloustuotteille vientitulleja tai muita vientirajoituksia. Minusta myös Euroopassa voidaan tuottaa biopolttoaineita, ja voimme vähentää energiariippuvuuttamme vasta, kun ryhdymme käyttämään Euroopassa tuotettuja biopolttoaineita.

Mariela Velichkova Baeva, *talous- raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (BG) Haluan kiittää esittelijää heidän erinomaisista tuloksista. Voidaksemme täyttää uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tavoitteet, meidän on luotava lainsäädäntökehys pitkäaikaisten investointipäätösten tekemiseksi.

Uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian ja biopolttoaineiden odotettavissa oleva tarve avaa runsaasti mahdollisuuksia, joita ovat muun muassa pienten ja keskisuurten yritysten riskipääoman varmistaminen, jotta ne voivat tuoda uusia tekniikoita markkinoille.

Rahoituslaitoksilla on keskeinen välineiden järjestämisessä ja kauppaamisessa rooli myös nykyisissä vaikeissa oloissa, kun tavoitteena on rahoittaa uusiutuvien energialähteiden käytön ja energiatehokkuuden edistämishankkeita sekä muita tavoitteita. Tähän päästään ottamalla käyttöön pitkäkestoinen sääntelykehys yhteisössä ja jäsenvaltioissa ja painottamalla paikallisten ja alueellisten viranomaisten vaikutusvaltaa uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseksi.

Anders Wijkman, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä siitä, että tämä uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi on energia- ja ilmastopaketin paras osa. Olen erityisen iloinen siitä, että biopolttoaineiden kestävyyskriteereitä onnistuttiin parantamaan merkittävästi. Esittelijä on tehnyt mielestäni erinomaista työtä.

Meidän on syytä onnitella itseämme tästä direktiivistä, sillä energiapaketin muissa osissa on paljon parantamisen varaa. Nyt, kun täysipainoista päästökauppajärjestelmää on lykätty vuoteen 2027 (mikä tarkoittaa kokonaista sukupolvea) ja yli 60 prosenttia päästövähennyksistä voidaan tehdä kolmansissa maissa, missä ovat ponnistelut ja kannustimet, joita tarvitaan energiantuotannon, kuljetusten tai teollisuuden muuttamiseksi? Tämä vaarantaa paitsi pitkäkestoiset ponnistelumme päästöjen vähentämiseksi myös teollisuuden. Tarvitsemme innovaatioita. Arvoisat komission jäsenet, teidän asemassanne olisin hieman huolissani päästökauppa-markkinoiden mahdollisesta romahtamisesta kotimaisiin toimiin kohdistuvien vähäisten vaatimusten ja taantuman vuoksi.

Uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi on minusta erinomainen esimerkki. Direktiivi tarjoaa tarvittavat kannustimet teknologian kehittämiseen, sen avulla voidaan luoda uusia työpaikkoja ja vähentää energiariippuvuuttamme muista maista. Kaikki nämä ovat kipeästi kaivattuja muutoksia.

Inés Ayala Sender, *liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin olen iloinen uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä koskevien neuvottelujen päättämisestä. Etenkin liikenteen näkökulmasta olemme sitä mieltä, että tie on viitoitettu selkeästi. Teollisuudessa tätä on vaadittu oikeusvarmuuden takaamiseksi. Saimme aikaan myös riittävät olot ja vaihtoehdot niin, että biopolttoaineet

ja muut energiamuodot, kuten vety tai uusiutuvista energialähteistä peräisin oleva sähkö, sisältyisivät energialädehydistelmään, jota tarvitaan sekä 20 prosentin tavoitteen että siihen sisältyvän 10 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi.

Kestävyysskriteereiden käyttöönotto on mielestäni äärimmäisen tärkeä perusasia. Kriteereihin olisi sisällytettävä toki myös ympäristökriteerit, kuten maankäyttö ja sen vaikutukset kolmansissa maissa. Myös sosiaaliset kriteerit ovat kuitenkin mielestäni ratkaisevan tärkeitä. Kehotan komissiota erikoiseen tarkkuuteen tässä suhteessa, sillä kansalaiset peräänkuuluttavat juuri sosiaalisia kriteereitä näin taantuman ja suuren epävarmuuden aikana.

Tarkistuslausekkeista on sanottava, että uskon voivamme kehittää ja parantaa niitä muun muassa uusien lainsäädäntöehdotusten turvin. Yhteiset menettelyt auttavat myös jäsenvaltioita täyttämään kansallisiin toimintasuunnitelmiin sisältyvät tavoitteet, jotka olemme asettaneet.

Lopuksi kysyisin komissiolta, mitä suunnitelmia sillä on jakeluinfrastruktuurin ja -logistiikan varalle, ja...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Samuli Pohjamo, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (FI) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään suuresta työstä.

Uusiutuvien energialähteiden kestävä ja lisääntyvä käyttö on alueiden kannalta myönteinen asia. Se tuo uusia työpaikkoja, parantaa energiaomavaraisuutta, ja samalla se on tärkeä osa ilmastonmuutoksen hallintaa. Lisäksi se edistää uusiutuvan energian tuotannossa käytettävien koneiden ja laitteiden maailmanlaajuisia markkinoita.

Aluekehitysvaliokunta korosti lausunnossaan alueiden ja paikallisen tason ratkaisevaa merkitystä direktiivin täytäntöönpanossa. Tässä työssä tarvitaan paljon yhteistyötä, hyvien kokemusten vaihtoa ja myös tutkimusta, tuotekehitystä ja pilottihankkeita.

Olosuhteet ja ilmastolliset tekijät vaihtelevat paljon eri jäsenvaltioissa ja alueilla. Tämäkin käy ilmi kompromissiehdotuksesta, mikä mahdollistaa mm. valiokuntamme esittämän turpeen kestävän käytön pienessä määrin tuotantoprosesseissa.

On tärkeää, että voimme hyväksyä tästä direktiivistä saavutetun kompromissin osana historiallista ilmasto- ja energiapakettia.

Csaba Sándor Tabajdi, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon valmistelija. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää esittelijä Turmesia, sillä tämä on erittäin tärkeä direktiivi. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta on mielissään siitä, että Euroopan komissio piti sanansa vuosi sitten, kun parlamentti hyväksyi biokaasuja koskevan mietinnön. Tuolloin sovimme komission jäsenen Mariann Fischer Boelin kanssa, ettei erillistä biomassaa käsittelevää direktiiviä annettaisi, vaan biomassakysymystä käsiteltäisiin uusiutuvien energialähteiden yhteydessä. Kiitänkin Euroopan komissiota tämän päätöksen noudattamisesta. Maatalouden valiokunnan mielestä biomassalla ja biokaasulla on ratkaiseva asema uusiutuvien energialähteiden joukossa, mutta biomassaa ei saa johtaa metsien tuhoamiseen tai ruoan tuotantoon tarkoitetun maan käyttöön. Biopolttoaineiden ja biomassan tuotanto ei saa siis missään oloissa tapahtua ruoantuotannon kustannuksella. Yhdysvaltain bioetanoli ohjelma on negatiivinen esimerkki siitä, miten paljon kyseinen maissintuotantoon perustuva ohjelma on vaikuttanut hintojen nousuun. Kiitos tarkkaavaisuudestanne.

Werner Langen, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin ensinnäkin sanoa, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä hyväksyy neuvottelukompromissin. Neuvottelut ovat olleet tiukat, ja Claude Turmes on uhrannut paljon aikaa niihin. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnassa meillä oli 1 500 tarkistusta, joissa käsiteltiin lausuntoja, ja ideoita tulvi niin runsaasti, että uusia ehdotuksia esiteltiin jatkuvasti. Saimme kuitenkin aikaan tyydyttävän lopputuloksen, ja haluan kiittää erityisesti pääneuvottelijaa, Ranskan pysyvää edustajaa Léglise-Costaa, joka säilytti tarvittavan maltin näissä äärimmäisen vaikeissa neuvotteluissa, joihin liittyi ainakin kymmenen kierrosta. Claude Turmes hyväksyi lopulta kompromissin, joka saa täyden tukemme, sillä se avaa kaikki mahdollisuudet uusiutuvien energialähteiden määrätietoiselle käytölle.

Komission jäsen Dimas hon todennut seuraavaa: ”Hyväksykää vain koko paketti, vaikka siinä olisikin osia, jotka eivät miellytäneitä.” Andris Piebalgsilta tullut ehdotus oli todella hyödyllinen. Tässä suhteessa saatoimme neuvotella vakaan pohjan eikä meidän tarvinnut tehdä liikaa muutoksia, toisin kuin joissakin muissa kysymyksissä, joissa on vielä neuvoteltavaa. Tältä pohjalta voimme edetä yhdessä uusiutuvissa energialähteissä ja taivutella jäsenvaltiot ottamaan vastuuta uusien tekniikoiden kehittämiseksi, jotta saavutamme yhteisen tavoitteemme, jonka mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus energiankäytöstä olisi vähintään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

Kokonaiskompromississa on valitettavasti yksi kohta, joka ei ole mielestäni paras mahdollinen, nimittäin komission ehdotus joustomekanismien käyttöönottamisesta. Parlamentin ja neuvoston on pysädyttävä tässä kohtaa. Minusta olisi ollut parempi, jos olisimme antaneet jäsenvaltioille uusia mahdollisuuksia. Huolimatta tätä yksittäistä kohtaa koskevaa varaustamme ryhmämme hyväksyy täysin energiapaketin. Suurkiitokset Claude Turmesille, puheenjohtajavaltiolle Ranskalle sekä komissiolle.

Britta Thomsen, PSE-ryhmän puolesta. – (DA) Kiitoksia, arvoisa puhemies. Vielä 22 kuukautta sitten monikaan ei uskonut, että EU sitoutuisi tavoitteeseen, jonka mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus energiankäytöstä olisi vähintään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Kyse on todellakin maailman tärkeimmästä energialainsäädännöstä, jonka olemme hyväksymässä huomenna täällä Euroopan parlamentissa. Sen myötä voimme vihdoinkin heittää hyvästit useita vuosisatoja kestäneelle öljy- ja kaasuriippuvuudellemme, joka on vahingoittanut ilmastoamme ja aiheuttanut sotia, levottomuuksia ja epäoikeudenmukaisuutta kaikkialla maailmassa. Tie on ollut kuoppainen ja täynnä esteitä, mutta nyt olemme voineet tunnustaa, ettemme voi jatkaa tekemättä mitään. Meidän on toimittava, ja tämän uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin myötä olemme ottamassa ensiaskelta kohti entistä puhtaampaa ja parempaa maailmaa.

Energiankulutuksemme on keskeisessä asemassa, kun on kyse siitä, mitä voimme tehdä ilmastonmuutoksen torjumiseksi, sillä jo onnistumme energiankulutustottumistemme muuttamisessa ja lopetamme fossiilisten polttoaineiden käytön, onnistumme tekemään jotain myös ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Neuvoston kanssa aikaan saamamme sopimus on oiva tulos Euroopan parlamentin sosialistiryhmän näkökulmasta, sillä säilytimme tärkeimmät sitovat tavoitteet (joiden mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus energiankäytöstä olisi vähintään 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä) riippumatta siitä, että jotkin maat keksivät strategioita näiden tavoitteiden kiertämiseksi. Varmistimme sitovat tavoitteet, joiden mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus energiankäytöstä liikenteessä olisi vähintään 10 prosenttia, ja varmistimme myös, että biopolttoaineita tuotetaan vastuullisesti ja kestävästi kehityksen mukaisesti. Me sosialistiryhmässä olemme korostaneet lisäksi sosiaalisen kestävyys tarvetta. Olemme mielissämme myös siitä, että toisen sukupolven biopolttoaineilla on kaksinkertainen tililuokitus, jolla kannustetaan kehittämään uusia energiatekniikoita. Varmistimme myös perustan teollisuudelle, kahdelle miljoonalle uudelle työpaikalle Euroopassa sekä vihreiden energiatekniikoiden tutkimukselle, joten minulla on syytä tuntea ylpeyttä tänään. Olen ylpeä siitä, että Euroopan parlamentti osoitti kykynsä toimia, ja olen iloinen siitä, että sosialistiryhmä on voinut käyttää merkittävää vaikutusvaltaa niin, että voimme huomenna antaa tukemme tälle lainsäädännölle. Haluan kiittää kaikkia kollegoitani heidän erinomaisesta yhteistyökäytöstään aiheen parissa.

Fiona Hall, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen pettynyt siihen, että ilmastopakettiin kuuluvista päästövähennysvaatimuksista on tingitty. EU:n on otettava päättäväisesti kurssi kohti vähähiilistä tulevaisuutta, sillä muutoin maat, jotka haluavat ottaa kiinni menetetyn ajan, ajavat sen ohi. Saatamme myöhemmin katua, jos emme tartu tilaisuuteen ja hoida omaa vastuuta asiassa ennen muuta maailmaan.

Sitä vastoin uusiutuvaa energiaa koskevassa direktiivissä parlamentti sai jäsenvaltiot taivuteltua niin, että ne ymmärtäisivät perusteellisen muutoksen tarpeen energianhankintatavassamme. Haluankin kiittää Claude Turmesia siitä, että hänen päättäväisyytensä ansiosta tämä onnistunut tulos oli mahdollinen.

Direktiivi luo uusiutuvalla energialle oikeusvarmuuden ja poistaa edistyksen tiellä olleita esteitä, kuten sähköverkkoihin liittämisen esteet. Mitä tulee uusiutuvan energian käyttöön liikenteessä, teollisuudessa on asetettu tiukat kriteerit biopolttoaineiden käytölle, mikä on hyvä asia. Olen huojentunut sen johdosta, että lopullisessa tekstissä suojellaan biologiselta monimuotoisuudeltaan rikasta sekä hyvin hiilipitoista maata ja että kasvihuonekaasusäästöjä koskevaa tavoitetta nostettiin uusien laitosten osalta komission alkuperäisen esityksen mukaisesta 35 prosentista 60 prosenttiin vuonna 2017. On erityisen tärkeää, että maankäytön välillisen muutoksen vaikutukset otetaan vastedes huomioon laskettaessa kasvihuonekaasusäästöjä ja että biopolttoaineille, joilla ei ole sivuvaikutusten riskiä, saavat bonuksen. Vaikutuksia ruoan hintaa valvotaan ja hoidetaan säännönmukaisella raportoinnilla ja vuonna 2014 tehtävällä tarkistuksella.

Jos parlamentti olisi saanut tahtonsa läpi, osa toimista olisi ollut tiukempia ja välittömämpiä. Tämä lopullinen teksti ansaitsee kuitenkin parlamentin tuen.

Ryszard Czarnecki, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää hänen mietinnöstään. Muistuttaisin parlamenttia siitä, että saimme ennen neuvoston kokousta aikaan kompromissin kolmesta yhteensä kuudesta mietinnöstä, jotka liittyvät energia- ja ilmastopakettiin. Kompromissi ei tosin ollut vankalla pohjalla. Tuolloin joku olisi voinut sanoa, että koska puolelle direktiiveistä löytyi yhteinen kanta, Euroopan energiateollisuuden ”lasi” oli puoliksi täynnä. Skeptikot sitä vastoin olisivat voineet huomauttaa, että lasi oli puoliksi tyhjä. Huippukokouksen jälkeen unionin lasi on nyt kuitenkin ääriään myöten täynnä.

Kompromissi ei tullut helposti. Kompromissi velvoittaa jäsenvaltiot, myös uudet, tekemään valtavia taloudellisia ponnisteluja olosuhteista huolimatta. Kompromissiversion standardeja on nostettu ylöspäin, ja aluettamme koskevat standardit on asetettu korkealle. Meidän on syytä pitää mielessä, että kaikki nämä luvut ja indikaattorit, joihin on kovin helppo sitoutua paperilla, määräävät verorahoista saatavien todellisten varojen tason. Niistä riippuu myös uhanalaisten työpaikkojen kohtalo.

Umberto Guidoni, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatamme tätä Euroopalle tärkeää kompromissia, vaikka Euroopan parlamentille se oli katkera pala.

Etenkin kolmikantaneuvottelujen tuloksena syntynyt uusiutuvia energialähteitä koskeva teksti sisältää selkeästi määritellyt tavoitteet, jotka todetaan pakollisiksi. Vuotta 2014 koskeva tarkistusele lisä joustavuutta vähennystavoitteen (joka pidettiin 20 prosentissa) saavuttamisessa, ja oikeissa oloissa tavoite nostetaan 30 prosenttiin viimeistään vuonna 2020. On syytä panna merkille, että paras ja taloudellisesti kannattavin tapa mahdollistaa joustavuus jäsenvaltioissa on asettaa kansalliset tehokkuustavoitteet rakennuksia, liikennettä ja teollisuussektoreita varten sähkön käytön tehostamiseksi.

Biopolttoaineita koskeva pakollinen 10 prosentin tavoite olisi määriteltävä yhdessä valmistusprosessien tehokkuusvaatimusten kanssa ympäristö- ja sosiaalista kestävyttä koskevat kriteerit huomioon ottaen. Biomassan käyttö olisi suunnattava aloille, joista ei ole kiistaa, sekä ensimmäisen ja toisen sukupolven biopolttoaineiden tehokkaisuuteen muuntoteknologioihin. Neuvostossa löydetty kompromissi ja Euroopan parlamentin myönteinen kanta lähettävät myönteisen viestin: emme selviä tästä vakavasta talouskriisistä strategiaamme muuttamatta. On voitu osoittaa, että Berlusconi, joka joidenkin muiden tavoin pilkkasi direktiiviämme ”kolmen tuulen” direktiiviksi ja haihattelevaksi suunnitelmaksi, oli väärässä.

Paketti, jolle haetaan nyt parlamentin hyväksyntää, tarjoaa jonkin verran innovatiivisia keinoja ilmastomuutoksen vaikutusten lievittämiseen siitäkin huolimatta, että sitä jouduttiin vesittämään jäsenvaltioiden itsekkyiden vuoksi. Jos emme toimi ripeästi, ongelma rasittaa entistä enemmän Euroopan taloutta ja etenkin Euroopan kansalaisten elämää.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Keskustelumme kohteena olevan direktiivin tavoitteena on edistää uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä, ja se on osa energia- ja ilmastopakettia. Aion äänestää tätä pakettia vastaan huomenna, sillä olen vakaasti sitä mieltä, että tämä kovan vaivan tuloksena 27 valtionpäämiehen kesken syntyneenä kompromissina meille esitetty lainsäädäntö on käsittämätön, pinnallinen ja mahdollisesti jopa vaarallinen. Toivon, ettei sitä panna koskaan kokonaisuudessaan täytäntöön.

Koko ilmastopaketin luomis- ja neuvotteluprosessi tuo mieleeni lähinnä Hans Christian Andersenin sadun keisarista, jolla ei ollut vaatteita. Hallitusten ministerit, jotka lopulta hyväksyivät yksimielisesti Brysselissä näiden kaoottisten asetusten, ohjeiden, rangaistusten ja sakkojen sekamelskan, edustavat usein kotimaissaan täysin päinvastaista näkemystä. Yksityisissä keskusteluissaan he ovat jopa laskeskelleet ympäristöystävällisen hullutuksen kielteisiä vaikutuksia sekä todenneet, että tämä vihreä kupla saattaa vahingoittaa heidän kotimaidensa talouksia. Tästä huolimatta he eivät ole uskaltaneet käyttää veto-oikeuttaan hylätäkseen lain, joka tulee vain heikentämään lisää EU:n kilpailukykyä.

Yksikään poliitikko ei ole puhunut vastuullisesti siitä, kuinka uusi direktiivi ja asetukset nostavat lämmitys- ja sähkötalouksia. Mihin tarvitsemme alkuperätaakuit tarjoavia uusia rekistereitä ja vuosikertomuksia? Miksi epävarmaan tuulienergian perustuvan kilowattitunnin pitäisi sähkönjakeluverkossa sivuuttaa luotettavat ydinenergiaan perustuvat kilowattitunnit? Kuka EP:n jäsenistä osaa laskea esimerkiksi normalisointisäännön vesivoimalaitoksissa tuotetun energian huomioon ottamiseksi? Parlamentti haluaa käyttää tätä sääntöä monimutkaisen kaavan avulla voidakseen sanella kaikkien unionissa toimivien vesivoimaloiden toimintaa. Kuka täällä esittelijää tai muutamaa virkamiestä lukuun ottamatta edes tietää, mistä puhun?

Jos haluamme toimia kansalaistemme etujen mukaisesti ja varmistaa kestävä kehityksen, emme voi häättää kaikkea teollisuustoimintaa pois unionista, suosia pelkästään tuuli- ja vesivoimaa, kieltää ydinvoima ja nostaa loputtomasti energian hintaa hyödyttömällä byrokrattisilla toimenpiteillä. Sen vuoksi koko ilmastopaketti olisi syytä hylätä huomiossa äänestyksessä.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Hyvät parlamentin jäsenet, meidän on tunnustettava, että parlamentin tämänpäiväisessä keskustelussa ja huomiossa äänestyksessä on katkeransuloinen sävy, millä on sekä hyvä että huono puoli.

Huono puoli on se, että intensiteetti ja nopeus, jolla olemme tätä prosessia käsitelleet, on saanut monet parlamentin jäsenet tuntemaan itsensä syrjäytetyiksi sitä toimenpidepakettia koskevasta keskustelusta, joka on varmasti meidän kaikkien mielestä tämän parlamenttikauden tärkein.

Hyvä puoli on se, että olen vakuuttunut siitä, että näiden ennätyspitkien neuvottelujen tulos on lopultakin tyydyttävä.

Tämä on koko pakettia koskeva yhteinen keskustelu, mutta juuri nyt keskustelemme uusiutuvia energialähteitä koskevasta direktiivistä, joten haluan ottaa esille muutamia, juuri tätä aihetta koskevia näkökohtia.

Ensinnäkin direktiivissä säilytetään perustellusti biopolttoaineiden osuutta koskeva tavoite 10 prosentissa, sillä jos meillä Euroopassa on ongelma, se koskee juuri energiatoimitusten varmuutta.

Kansalliset tukiohjelmat, joita jatketaan niin ikään, ovat onnistuneet erinomaisesti joissakin jäsenvaltioissa, kuten Espanjassa. Näiden näkökohtien säilyttäminen on minusta siis erittäin hyvä asia.

Joustomekanismeilla on tarkoitus auttaa jäsenvaltioita, joilla on muita heikommat valmiudet ottaa osaa tähän kunnianhimoiseen uusiutuvan energian käytön edistämishankkeeseen, yhdistämällä voimavarat niiden jäsenvaltioiden kanssa, joilla on paremmat valmiudet. Myös tämä on erittäin myönteinen asia.

Uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi merkitsee Euroopan teollisuudelle varmasti myös hyvin voimakasta ja selkeää viestiä, joka kannustaa sitä toimimaan luottavaisesti ja varmasti. Tämä avaa valtavia mahdollisuuksia liiketoiminnalle ja työpaikkojen luomiselle sekä Euroopassa että muualla maailmassa.

Lyhyesti sanottuna tämä lainsäädäntöpaketti aloittaa uuden aikakauden ympäristön laatuun sitoutumiselle, joka on niin laaja, että...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mechtild Rothe (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin onnitella esittelijää upeasta työstä. Hyvä kollega Claude Turmes, vilpittömät kiitokset sinulle! Suuntaviivat tarjoavat meille nyt valtavat mahdollisuudet antaa uutta puhtia Euroopan tarvitsemille energia-alan muutoksille.

Tiedämme, että nopeasti etenevä ilmastonmuutos edellyttää selkeitä panostuksia uusiutuviin energialähteisiin ja energiatehokkuuteen. Se, mitä meille on tänään esitetty neuvoston kanssa aikaan saatuna kompromissina, on erittäin hyvä tulos. Siten on poistettu uhka, jonka komission ehdottama todistukauppa asetti kansallisten tukiohjelmien onnistumiselle. Joustavuus, jota tarvitsemme, jos haluamme saavuttaa ja toivoakseni jopa ylittää 20 prosentin tavoitteen yhdessä, on voitu varmistaa todellisin yhteistyövälinein. Kaiken lisäksi olemme voineet selkiyttää merkittävästi kansallisia toimintasuunnitelmia, joissa määritellään uusiutuvan energian käytön lisäämistä koskevat strategiat.

Euroopan parlamentti on parantanut huomattavasti myös biopolttoaineiden ympäristökriteereitä sekä lisännyt sosiaaliset kriteerit. Haluan näin ollen kiittää esittelijää ja koko valtuuskuntaa tästä tuloksesta.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Kiitos, arvoisa puhemies. Ensinnäkin haluan kiittää Turmesia ja kaikkia kolmikantaneuvotteluihin osallistuneita aikaan saadusta sopimuksesta. Uusiutuvia energialähteitä koskeva direktiivi on mielestäni tärkeä, sillä emme poikenneet aiemmin asetetuista tavoitteista ja sitoumuksista rahoitus- ja talouskriisistä ja siitä tosiasiaa huolimatta, että fossiilisten polttoaineiden hinta laskee lähitulevaisuudessa. Liikenteestä haluaisin sanoa, että oli todellakin hyvä idea esittää kestävyyskriteereitä ja että myös uuden sukupolven biopolttoaineiden käytön edistämiseksi löytyi suunnitelma, mikä on minusta oiva kompromissi tässä ruoantuotannon ja biopolttoaineiden kannalta kriittisessä tilanteessa. Olen iloinen myös siitä, että Latvian kaltaisen pienen eurooppalaisen maan näkemyksiä on kuunneltu ja että Latviaa (missä uusiutuvan energian osuus on erityisen korkea ja korkein Euroopan unionissa) koskeva tavoite on voitu saavuttaa ja sitä on voitu lieventää. Tämä osoittaa, että EU ymmärtää myös pienten jäsenvaltioiden asemaa. Kiitoksia.

Roger Helmer (NI). - (EN) Arvoisa puhemies, nykyisin, kun me kaikki olemme huolissamme energiavarmuudesta, on toki perusteltua pyrkiä edistämään uusiutuvan energian käyttöä, mutta uusiutuvan energian on oltava kestävää sekä ympäristön että talouden kannalta. Tässä mielessä olen hyvin huolissani tuulienergian nopeasta ryntäyksestä etenkin kotimaassani, missä tuulivoiman käytölle on asetettu ylioptimistisia ja täysin saavuttamattomia tavoitteita. Ei ole lainkaan taattu, että tuulivoimalla voidaan täyttää asetetut kriteerit, sillä se on todella kallista ja nostaa jo nyt sähkön kustannuksia ahtaalla olevissa perheissä ja yrityksissä.

Tuuliturbiinien valmistuksessa, rakentamisessa, kuljetuksessa ja pystyttämisessä tarvitaan paljon energiaa. Perustusten kaivauksissa sekä infrastruktuurin, teiden ja kaapeleiden rakentamisessa syntyy huomattavat määrät hiilidioksidia. Arvoisa puhemies, en ole eniten huolissani kuitenkaan näistä kysymyksistä vaan tuulivoimaloiden vaikutuksista paikallisyhteisöihin. Kotiseudulleni Leicestershireen ja Northamptonshireen rakennetaan kovalla vauhdilla tuulipuistoja, jotka rikkovat maisemaa, alentavat maan arvoa sekä turmelevat elämää, koteja ja yhteisöjä. Olemme kovin huolissamme pientaajuusäänien terveysvaikutuksista ja siitä, että ääni häiritsee etenkin öisin paikallisasukkaiden unta. On tullut aika suojella kansalaisia, joita edustamme. Minusta uusien tuuliturbiinien ja asuintalojen välille olisi syytä määrätä vähintään kolmen kilometrin sääntömääräinen etäisyys.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Arvoisa puhemies, kiitoksia kaikille esittelijöille.

Paljon on tapahtumassa: Unioni on ollut lopettamassa Georgian sota, me olemme aloittaneet laajan finanssikriisin hallinnan, ja nyt laadimme energiapakettia, joka ei myöskään ole pieni asia.

On sovittu siitä, mitkä teollisuudenalat saavat päästöoikeuksia. On tärkeää, ettei synny investointilamaa ja sen myötä työttömyysseurauksia. Se olisi tapahtunut rahoituslaman lisäksi, mikä olisi ollut kohtalokas yhdistelmä. Samalla työllisyys saa uutta pontta, koska teollisuus ei siirry muihin maihin ja energiatehokkuus lisääntyy, ja siihen tarvitaan teknologioita.

Olen iloinen siitä, että ehdotuksemme kauden 2005–2007 käyttämisestä perusviitekauna hyväksyttiin, koska sillä luodaan oikeudenmukaisuutta. Eurooppa johtaa nyt muutosta, joka perustuu solidaarisuuteen myös niitä kohtaan, jotka eivät ole niin energiatehokkaita vielä tänä päivänä.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää ja antaa tukeni kompromissille, jonka saimme aikaan uusiutuvia energialähteitä koskevasta direktiiviluonnoksesta. Haluan myös käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni kommentoidakseni muutamaa asiaa.

Puhuessamme uusiutuvista energialähteistä tarkoitamme tuulivoiman hyödyntämistä, aurinkoenergiaa, geotermistä energiaa, aaltoenergiaa, joista saatavaa energiaa, biomassaa ja biokaasua. Uusiutuvan energian tuotantovälineet voivat valitettavasti vahingoittaa ympäristöä tai rajoittaa ruoantuotantoa, vaikka näin ei välttämättä tapahdu. Siksi on tärkeää järkevöittää kaikkea toimintaamme ja teettää perusteellisia tutkimuksia. Meidän olisi pyrittävä myös alentamaan uusiutuvan energian valjastamiskustannuksia innovatiivisin ratkaisuin. Uusiutuvan energian ei todellakaan tarvitse olla kallista. Myös lisäkustannukset olisi syytä laskea ottamalla huomioon perinteisten energialähteiden käytöstä aiheutuvat ympäristöhaitat.

Korostaisin tältä osin paikallisviranomaisten sitouttamisen tarvetta etenkin kaupunkialueilla. Yhteiskunnassa olisi kerrottava ymmärrettävästi näistä asioista. Energiasäästöt ja energian järkevä käyttö ovat niin ikään tärkeitä toimia. Äitimaan luonnonvaroja ei pidä tuhlaa.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, saanen aluksi sanoa, että olen otettu argumenteista, joita on esitetty tässä keskustelussa, jossa käsittelemme EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan keskeisiä osia.

En voi kuin ihailla, kuinka puheenjohtajavaltio Ranska on näinä taloudellisesti epävakaina aikoina yrittänyt (myös yhdessä presidentti Berlusconiin kanssa, joka ansaitsee kiitokset ja tunnustuksen tältä osin) ratkaista ongelman (joka tunnustetusti edistää maapallon tuhoa ja saastumista) niin, että samalla varmistetaan teollisuutemme säilyminen kohtuullisin ehdoin. Turmesin mietintö lisää ratkaisevasti mahdollisuuksiamme, sillä uusiutuvien energialähteiden tarpeesta ei ole epäilystäkään.

Kannatan mietinnön yleislinjausta sekä erityisesti tarkistuksia 1, 2, 4, 5 ja 7, joiden puolesta aion äänestää, vaikka olisin toivonut, että jotkin uusiutuvan energian tuotantovälineet olisi arvioitu toisin, kun otetaan huomioon, ettei kyseisen energiamuodon vaikutuksia ole arvioitu tai käsitelty vielä kunnolla. Esitetyissä tavoitteissa on kuitenkin otettava huomioon sekä sosiaalinen että ekologinen kestävyys ja siten myös valmistusteollisuuden kaikkien osa-alueiden kestävyys.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, tämä mietintö merkitsee eittämättä suurta askelta kohti entistä turvatumppaa, kilpailukykyisempää ja kestävämpää energiajärjestelmää. Siksi haluan onnitella esittelijää hienosta työstä, jonka ansiosta parlamentti voi ottaa johtoaseman tässä asiassa.

On kuitenkin harmillista, että vuotta 2014 koskeva tarkistuslauseke säilytettiin. On totta, että varotoimia on esitetty sen varmistamiseksi, ettei lauseke vahingoita 20 prosentin tavoitetta eikä jäsenvaltioiden päättäväisyyttä omista kansallisista tukijärjestelmistään, mutta varotoimet eivät ole minusta riittävät.

Nykyisten sanamuotojen nojalla osa jäsenvaltioista voisi väittää, että uusiutuvaa energiaa koskevilla todistuksilla käytävä kauppa on elvytetty uudelleen, mitä juuri yritimme niin kovasti varoa direktiivistä käydyissä neuvotteluissa.

Parlamentilla on nyt velvollisuus varmistaa, ettei tavoitteista tingitä, sekä rohkaista unionia edistämään uusiutuvien energialähteiden tarjoaman suuren potentiaalin käyttöä myös muualla maailmassa.

Kannattamekin aloitetta uusiutuvan energian käyttöön liittyvistä kysymyksistä vastaavan kansainvälisen viraston perustamisesta tämän energiamuodon käytön edistämiseksi myös Euroopan ulkopuolella.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hyvät parlamentin jäsenet, minusta on erittäin tervetullut asia, että ilmastomuutospaketista syntyi yksimielinen kompromissi, sillä on selvää, että voimme edetä tehokkaasti vain yksimielisyyden vallitessa. Ensinnäkin muistuttaisin teitä siitä, että kompromissin sanamuodossa löytyi ratkaisu niille jäsenvaltioille, jotka ovat vähentäneet päästöjään vähintään 20 prosentilla vuosina 1990–2005. Ratkaisun pitäisi kuitenkin olla vieläkin rohkeampi, sillä esimerkiksi kotimaassani Latviassa päästöjä vähennettiin vuosina 1990–2005 jopa 57 prosentilla, ja päästökaupasta peräisin oleva kokonaisrahoitus, jota käytetään energiapaketin toteuttamiseksi, on vähentynyt merkittävästi. Toiseksi jotta vuoden 2020 tavoitteet voidaan saavuttaa, meidän on luotava EU:n laajuinen tehokas kannustinjärjestelmä, jolla tuetaan yrityksiä ja henkilöitä, jotka käyttävät tai ottavat käyttöön uusiutuvia energialähteitä. Tämä voitaisiin toteuttaa kattamalla osa muutoksen vaatimista kustannuksista. Muutoin tämän tavoitteen täyttäminen voisi olla mahdotonta jäsenvaltioissa, joissa ei ole tarvittavia budjettimäärärahoja. Myös Euroopan komission olisi ponnisteltava nykyistä enemmän määrärahojen löytämiseksi entistä tehokkaampien ja halvempien uusiutuvaa energiaa käyttävien tekniikoiden kehittämiseen. Näiden tekniikoiden on oltava kohtuuhintaisia, jos haluamme parantaa ilmaston tilaa koko maailmassa...

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Uusiutuvien energialähteiden osuus käytetystä energiasta olisi oltava 20 prosenttia viimeistään vuonna 2020. Tämä on hyvin kunnianhimoinen tavoite Euroopan nykyoloissa. Nykyisin uusiutuvien energialähteiden kokonaisenergiankulutuksesta on 8,5 prosenttia. Kunkin maan olisi hankittava resurssit, joita ne voivat hyödyntää parhaiten omassa maassaan.

On syytä huomata, että paikallisviranomaiset ovat entistä valmiimpia hyödyntämään uusiutuvaa energiaa. Uskon, että energiasektorin tulevaisuus riippuu todellakin paikallisesta aloitteellisuudesta. Paikallisviranomaiset voivat luottaa vahvaan kansalliseen ja EU:n tukeen, myös rahoitukseen.

Siksi on erityisen tärkeää edistää paikallisia toimia niiden tuomien hyötyjen toteen näyttämiseksi sekä tukea jo alulle pantuja aloitteita. Hyötyjä on monenlaisia: lisää työpaikkoja, tuloja, verotuloja ja ennen kaikkea enemmän uusiutuvia energialähteitä.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, tämä mietintö on kiistämättömästi Euroopan parlamentin saavutus. Tosiasia on, että on löydettävä tasapaino kahden eri asian välillä: energian tuotanto kaikista mahdollisista lähteistä, myös uusiutuvista ja vaihtoehtoisista energialähteistä, sekä energian tuotanto ja kulutus sekä ympäristönsuojelu.

Tämä direktiivi on tärkeä väline, jolla tämä tavoite voidaan saavuttaa. On tärkeää toteuttaa taloudellisesti tehokasta politiikkaa ja toimia energian kuluttajiin kohdistuvan taakan minimoimiseksi ja yhteiskunnan eduksi. Direktiivin kannattaminen tarkoittaa myös sellaisten tekniikoiden kannattamista, joita on perinteisesti käytetty energiantuotantoon, jos ne ovat turvallisia, kestäviä ja luotettavia, mikä on tärkeää esimerkiksi ydinvoiman kohdalla. Siksi tarvitsemme joustavuutta.

Tämän vuoksi haluan jälleen kerran kiinnittää huomiota Bulgarian ydinvoimalassa suljettujen ydinreaktoreiden ongelmaan, sillä Bulgarian olisi saatava tarpeeksi kunnon korvausta voidakseen ottaa tehokkaasti osaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Hyvät parlamentin jäsenet, viime viikolla saatoin omakohtaisesti nähdä Poznanissa sen suuren toivon, jota muu maailma on asettanut Euroopan unioniin. Meitä on rohkaistu säilyttämään johtoasemamme ilmastomuutosasioissa. Myös Yhdysvalloista ja Australiasta on tullut merkkejä siitä, että ne aikovat valita saman tien kuin me.

Tässä meillä on luonnollisesti valtava haaste. Meillä on vastuu järkevien lakien säätämisessä ja täytäntöönpanossa. Vastuu on sitäkin suurempi, kun tiedämme, ettei lainsäädäntöömme sisälly rangaistuksia. Tämän vuoksi kehottaisin jäsenvaltioiden hallituksia sekä parlamentin jäseniä pitämään huolen siitä, että todella täytämme tavoitteemme.

Haluaisin korostaa vielä kahta asiaa: meidän on investoitava liikenneverkkoihin sekä uusiutuvia energialähteitä koskevaan tuotantokapasiteettiin. Älykkäät verkot ovat äärimmäisen tärkeässä roolissa tältä osin, koska ne mahdollistavat sähkön jakelun. Vielä yksi asia, nimittäin se, että on lisättävä biomassan käyttöä..

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijä Turmesia. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistäminen edellyttää, että jäsenvaltiot sitoutuvat tiukasti energiantuotantoinfrastruktuurinsa uudistamiseen, erottavat tuotannot toisistaan sekä liittävät yhteen eri energianjakeluverkostot Euroopassa niin, että uusiutuvan energian tuottajat pääsevät osallisiksi energian siirto- ja jakeluverkosta.

Euroopan talouden elvytysuunnitelma tarjoaa runsaasti varoja energiatehokkuuteen, uusiutuvaan energiaan, eri energiantuotantoverkkojen yhdistämiseen sekä energiatehokkuuden parantamiseen. Tämä tarkoittaa, että uusiutuvan energian edistämällä voidaan luoda uusia työpaikkoja ja edistää talouskehitystä.

Tarvitaan huomattavia investointeja, jotta voimme vähentää riippuvuuttamme fossiilista polttoaineista, ja nykyisiä energiantuotantolaitoksia on uudistettava ja tehostettava. Biopolttoaineissa EU:n on investoitava toisen sukupolven biopolttoaineiden tutkimukseen...

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Haluan esittää muutaman ajatuksen biopolttoaineista. Tiedämme, että kyse on hyvin kiistanalaisesta energiamuodosta, sillä jo tuomme sitä kehitysmaista, vaarana on sademetsien tuhoutuminen tai nälänhädän aiheuttaminen monissa maissa. Toisaalta erityisesti kolmannen sukupolven biopolttoaineet voivat edesauttaa kokonaisvaltaista energiatasapainoa, joten biopolttoaineita olisi mielestäni tuotettava kotimaisista eli omista lähteistämme, toisin sanoen Euroopan maatalouden ylikapasiteetti pitäisi käyttää tähän tarkoitukseen. Annan yhden esimerkin: Unkarissa on lähes miljoona hehtaaria maata, jota ei hyödynnetä lainkaan. Jos voisimme hyödyntää tätä maata biopolttoaineiden innovatiiviseksi hyödyntämiseksi säilyttämällä niiden luonnollinen ominaisuutensa (toisin sanoen niitä ei käytettäisi teho viljelyssä), voisimme samalla sekä auttaa ympäristöä että Turmesin mainitsemää tavoitetta lähinnä omien lähteidemme hyödyntämiseksi Euroopassa, jotta...

Claude Turmes, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitokset kaikille ja kiitos teille kukista. Oli ilo työskennellä kanssanne. Haluan tehdä vain muutaman pikku huomion.

Ensinnäkin arvoisa komission jäsen Andris Piebalgs, olette aivan oikeassa. Täällä me puhumme vain 20 prosentista, mutta minusta se on minimi. Olen varma, että vuonna 2020 pystymme parempaan kuin 20 prosenttiin, koska teknologian kustannukset laskevat ja koska koko järjestelmä ja talous rakennetaan uusiutuvien energialähteiden varaan.

Tarkastelkaammepa esimerkiksi sähköä: vihreän sähkön osuus nousee nykyisestä 15 prosentista 35 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Mikä estäisi meitä nostamasta tuo osuus 50 prosenttiin vuosina 2025–2030? Siten tämä direktiivi aloittaa huomista alkaen vihreän energiavallankumouksen, ja ensi vuonna meidän on tuettava sitä kahdella eri toimenpiteellä. Ensinnäkin Euroopan investointipankista olisi osoitettava nykyistä enemmän varoja.

Toiseksi toivoisin, että kun komissio esittää ensi vuonna uusiutuvaa energiaa koskevan toimintasuunnitelman, se pohtisi tarkoin alueellista yhteistyötä, toisin sanoen yhteistyötä Pohjanmeren ja Itämeren välillä, alueellista yhteistyötä Ranskan käynnistämässä aurinkoenergiահankkeessa sekä biomassaa koskevaa alueellista yhteistyötä. Miksemme voisi perustaa osaamiskeskusta Puolaan biomassan käytön jouduttamiseksi koko Itä-Euroopassa yhdessä lämpöverkkojen kanssa?

Vihreä vallankumous on siis jo alkanut. Nyt voimme keskittyä energiatehokkuuteen. 20 prosentin energiatehokkuutta ei ole korostettu tarpeeksi viime kuukausina. Emme voi tehdä kaikkea. Tämä tarkoittaa

sitä, että vuosina 2009 ja 2010 meidän on kiinnitettävä huomiomme energiatehokkuuteen, rakennuksiin, kuljetuslogistiikkaan, elektroniikkaan ja sähkölaitteisiin. EU:n tulevien puheenjohtajavaltioiden Ruotsin, Espanjan ja Belgian on yhteistyössä parlamentin ja komission kanssa tehtävä energiatehokkuudesta Euroopan unionin menestystarina unionin ohjaamiseksi oikealle tielle.

Kiitokset kaikille. Oli todellinen ilo puhua täällä. Tämä oli eräällä tapaa elämäntehtäväni ja unelma, joka kävi toteen, minkä vuoksi kiitan teitä siitä tyydytyksen tunteesta, jonka annoitte minun kokea tämän asian käsittelyssä.

Puhemies. – (EN) Kiitos, jäsen Turmes, ja onnittelut tässä keskustelussa saavutetusta menestyksestä sekä menestyksestä, jonka saavutamme huomissa äänestyksessä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa-neuvosto keskusteli hiljattain energiaa ja ilmastonmuutosta koskevasta lainsäädäntöpaketista. Talous- ja rahoituskriisi oli suurin huolenaihe. Emme voi kuitenkaan sivuuttaa tähän liittyvää elintarvikekriisiä. Taloudellisesti elinkelpoinen maatalous on nyky-Euroopassa elinehto kansalaisten elintarvikkeiden saannin varmistamiseksi.

Ymmärrän kollegani Turmesin huolen biopolttoaineista sekä hänen kielteisen kantansa komission tukemaan tavoitteeseen, jonka mukaan biopolttoaineiden osuuden polttoaineiden kokonaiskulutuksesta olisi oltava 10 prosenttia. Joidenkin mielestä energiantuotantoon käytettävä vilja on syypää ruokakriisiin ja ruoanhinnan nousuun. Kyseisen viljan osuus Euroopan maataloustuotannosta on nykyisin kuitenkin vain kaksi prosenttia.

Nyt on vaarana, että biopolttoaineiden tuotannon perusteeton lisääntyminen kilpailee ruoantuotannon kanssa. Tämä riski voidaan välttää selkeästi määritellyllä lainsäädännöllä ja asettamalla selkeät tavoitteet kansallisissa toimintasuunnitelmissa.

Emme saa unohtaa biopolttoaineiden käytön hyötyjä, joita ovat muun muassa riippuvuuden vähentyminen fossiilisista polttoaineista sekä kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen. Romanian, Bulgarian ja Puolan kaltaisissa maissa, joissa on merkittävä maatalouspotentiaali, biopolttoaineiden käyttö on sosioekonomisesti elinkelpoinen vaihtoehto maaseudun kehittämiseksi ja ympäristönsuojelun edistämiseksi niin, että hyödynnetään energiatehokkuuden ja uusiutuvien energialähteiden tarjoama potentiaali.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Tämän direktiivin hyväksyminen luo entistä suurempaa luottamusta investoijiin ja tarjoaa sääntelykehiksen, joka on elintärkeä sellaisista tulevaisuuden investoinneista sopimiseksi, joiden tavoitteena on kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2020 mennessä. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa käsittelevä direktiivi tarjoaa taloudellisia mahdollisuuksia uusien teollisuussektorien kehittämiseen ja noin kahden miljoonan työpaikan luomiseen vuoteen 2020 mennessä. Tämä on äärimmäisen tärkeä tavoite nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä.

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetulla direktiiviehdotuksella asetetaan pakollisia lainsäädännöllisiä tavoitteita kullekin jäsenvaltiolle siitä, mikä uusiutuvan energian osuus on oltava kokonaisenergiankulutuksesta. Romanian odotetaan lisäävän uusiutuvan energian käyttöä lopullisesta kokonaisenergiankulutuksesta vuoden 2005 tasosta eli 17,8 prosentista 24 prosenttiin vuonna 2020. 11 prosenttia kotimaisesta bruttoenergiankulutuksesta vuoteen 2010 mennessä katetaan uusiutuvista energialähteistä.

Kansallinen tavoite, joka on asetettu uusiutuvien energialähteiden käytölle sähköntuotannossa, voidaan täyttää myöhemmin, jos seuraavat toimet toteutetaan:

- joudutetaan panostuksia energiatehokkuuden parantamiseen koko energiaketjussa, joka käsittää resurssit, tuotannon, kuljetukset, jakelun ja kulutuksen;

- edistetään nestemäisten biopolttoaineiden, biokaasun ja geotermisen energian käyttöä;

- tuetaan tutkimukseen ja tuotekehittelyyn liittyviä toimia ja julkistetaan tutkimustuloksia.

11. Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppa (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Avril Doylen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö (A6-0406/2008) ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi (KOM(2008)0016 – C6-0043/2008 – 2008/0013(COD)).

Avril Doyle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, hiilidioksidipäästöjen vähentäminen sekä talouksiemme irrottaminen riippuvuudesta fossiilisista polttoaineista maksaa noin yhden prosentin BKT:stä, jos ryhdymme toimiin nyt ja toimimme päättäväisesti seuraavat kymmenen vuotta.

Jos taas lykkäämme päätöksiä, jotka meidän politiikkojen pitää tehdä vertaisarvioitujen tieteellisten tutkimusten mukaan, jotta maapallon lämpötilan kohoaminen voidaan rajoittaa enintään kahteen asteeseen, kustannukset kohoavat vähintään kymmeneen prosenttiin BKT:stä vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi kustannukset nousevat jyrkästi, kun rahoitusalan käännekohtat (tipping points) alkavat seurata ympäristön käännekohtia.

Kyllä, energiatehokas sekä luonnonvaroja tehokkaasti käyttävä teollisuus on tehokasta myös talouden näkökulmasta, ja kyllä, energia-alalla tarvitaan suurta muutosta. Tässä asiassa meillä ei ole valinnanvaraa. EU on tällä hetkellä ainoa alue maailmassa, jolla on toimiva päästökauppajärjestelmä, joka on määrittänyt hiilidioksidille hinnan ja joka on sitoutunut alentamaan hiilidioksidipäästöjään 20 prosentilla.

Näin olemme toimineet pilottihankkeena muille maailman alueille. Muut alueet kehittävät parhaillaan yläraja- ja kauppajärjestelmiään, ja odotan innolla ehdotusta, jonka Yhdysvaltain uusi hallinto tekee vastavallitun presidentti Obaman vaalijulistuksen perusteella ensi vuoden alussa. Senaattori John Kerry vahvisti meille viime viikolla Poznańissa, että tämä tehdään viimeistään silloin.

Panen tyytyväisenä merkille myös Australian hallituksen tämänpäiväisen ehdotusluonnoksen päästökauppajärjestelmästä. Se perustuu EU:n päästökauppajärjestelmään, ja toivotan Australialle vilpittömästi kaikkea hyvää.

Olen tyytyväinen siihen, että Kiina, Intia ja monet muut teollisuusmaat ja vähemmän kehittyneet maat aikovat määritetietoisesti pyrkiä vähentämään merkittävästi hiilidioksidipäästöjä sen sijaan, että ne toimisivat niin kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Komission ilmasto- ja energiapaketin hyväksymisestä on kulunut nyt melkein vuosi, ja olemme päässeet pitkälle näiden 11 kuukauden aikana. Puheenjohtajavaltio Ranska ilmoitti heinäkuussa pitävänsä kyseistä pakettia ensisijaisena tavoitteenaan, ja olemme tehneet lujasti töitä päästäksemme sopimukseen tämän vuoden loppuun mennessä.

Maaliviiva hämöttää jo. Poikkeukselliset olosuhteet vaativat poikkeuksellisia toimia. Kaikki ne, jotka EU:n toimielimissä ovat tekemisissä näiden asioiden kanssa, ovat selvästi ymmärtäneet, että Euroopan on edistytävä prosessissa ennen viidettätoista ilmastopesimuksen osapuolten konferenssia, joka järjestetään ensi vuonna Kööpenhaminassa.

Sopimuksen tavoittelusta ensimmäisessä käsittelyssä ei pitäisi tulla standardi etenäkään näin monimutkaisissa ja teknisissä asioissa. Tunnen suurta sympatiaa niitä kollegoita kohtaan, jotka ovat moittineet aikataulun olevan ristiriidassa sen asian kanssa, jota käsittelemme. Olen melko varma siitä, että jos kyse olisi jostain muusta asiasta, olisin todennäköisesti monessa kohdassa samaa mieltä heidän kanssaan. Tässä tapauksessa kuitenkin kaikki tiedämme, miksi näin on toimittu. Meillä ei ole vaihtoehtoa; tiedämme, miksi aikataulu on tällainen.

Valmistelut hyvin tärkeän kansainvälisen sopimuksen saavuttamiseksi ovat jo alkaneet, ja ilmastopaketin loppuun vieminen toisi jälleen esiin sen, että EU on vahvasti sitoutunut tavoitteisiinsa sekä velvollisuuksiinsa kehitysmaita kohtaan.

Olen todennut moneen otteeseen puheenjohtajavaltio Ranskalle – ja tämä on aina ollut molemmille aivan selvää – ettemme salli sitä, että Eurooppa-neuvosto esittelee parlamentille asiat tapahtuneina tosiseikkoina jälkikäteen. Tämä oli selvää asioiden käsittelyssä. Euroopan päästökauppajärjestelmän uudistamisesta vastaavana esittelijänä haluaisin antaa tunnustusta siitä, että sekä puheenjohtajavaltio Ranska että lähettiläs LÉglise-Costan johtama erinomainen tiimi ymmärsivät tämän heti ensimmäisestä päivästä lähtien.

Huippukokouksessa laitettiin hakasulkeisiin sellaisia asioita, jotka Euroopan parlamentti ja minä asiasta vastaavan ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan esittelijänä olisimme voineet hyväksyä.

Haluan siis vakuuttaa niille kollegoille, jotka epäilevät, ettei yhteispäätösmenettelyä ole noudatettu lain hengen ja kirjaimen mukaisesti, että huippukokouksen tulokset eivät olleet yllätys. Kaikki kysymykset ja parametrit oli nimittäin käsitelty huolellisesti viidessä tai kuudessa huippukokousta edeltävässä kolmikantakokouksessa.

Jean-Louis Borloo, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluan sanoa, että Avril Doyle ja muiden Euroopan parlamentin jäsenten työ tämän direktiivin parissa on ollut objektiivisesti hankalaa, mutta äärimmäisen tärkeää ja ratkaisevaa. Kyllä, hyvä Avril Doyle, mielestäni olemme kunnioittaneet luottamussopimusta. Todella tärkeitä kysymyksiä oli kaksi.

Ensimmäinen niistä koski sitä, noudatammeko edelleen yhteispäätösmenettelyä aikataulun huomioon ottaen. Vakuutan, että kyse on aidosta yhteispäätösmenettelystä. Aikaa on ollut kaikilla vähän sellaisten kansainvälisten tapahtumien vuoksi, jotka eivät johdu parlamentista, neuvostosta eivätkä komissiosta, vaan liittyvät Kööpenhaminaan ja eurooppalaisen demokratian tahtiin.

Totta puhuakseni en ole aivan varma, olisimmeko toimineet juurikaan paremmin, jos aikaa olisi ollut paljon enemmän. Joskus kiire helpottaa toimimista. Hiihtäjät tietävät tämän hyvin, ja mielestäni, hyvä esittelijä, löysitte keinon käyttää parlamentin voimaa kolmikantaneuvotteluissa etenkin toista vaihetta koskevassa tärkeässä kysymyksessä. Loppu löytyy tekstistä.

Todellinen kysymys on 20–30 prosenttia ja komiteamenettely vastaan yhteispäätös hetkellä, jolla unionin on kyettävä toimimaan neuvotteluissa. Meidän on todennäköisesti otettava käyttöön jonkinlainen epävirallinen kiertävä kolmikantamenettely Kööpenhaminan kokousta välittömästi edeltävää ja seuraavaa aikaa varten, jotta Kööpenhaminasta tulee todellinen kansainvälinen menestys ja olosuhteet todella mahdollistavat muutoksen.

Joka tapauksessa tiedätte, että olemme tässä asiassa luopuneet komiteamenettelystä yhteispäätöksen edessä, mikä on mielestäni tärkeää sekä tätä mietintöä että koko direktiiviä ajatellen.

Ja lopuksi: me kaikki haluamme, että huutokauppa-oikeuksien jakamisella on vahvempi ja merkittävämpi asema kolmikantaneuvotteluissa. Myös komissio tukee tätä selvästi. Tällä välin kapasiteettiamme on nostettu jäsenvaltioiden julkilausumissa 20 prosentista 50 prosenttiin huutokauppa-oikeuksien käyttämistä varten.

Tässä oli lyhyesti se, mitä halusin tänään sanoa. Mielestäni aikataulu ei ole missään vaiheessa millään tavalla vaikuttanut kielteisesti yhteispäätösmenettelyyn. Se on yhtä tärkeä asia kuin yksimielisyys, joka ei ollut ehdoton edellytys mutta jota neuvosto ja valtion- ja hallitustenpäämiehet pitivät tärkeänä.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-neuvoston päätelmät ehdotuksesta Euroopan unionin kasvihuonekaasujen päästökauppajärjestelmän uudistamiseksi ovat mitä suurimmassa määrin tyydyttävät, erityisesti kun otamme huomioon, miten monimutkaisesta ja teknisestä järjestelmästä on kyse. Kun komissio esitteli ehdotuksensa vuosi sitten, tavoitteena oli sekä parantaa että laajentaa päästökauppajärjestelmää niin, että se auttaisi saavuttamaan tavoitteet Euroopan unionin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ja toimisi keskeisenä standardina muille päästökauppajärjestelmille eri puolilla maailmaa.

Kompromissisopimus sisältää kaikki tärkeät ehdotuksen kohdat, esimerkiksi yleisen hiilidioksidipäästöjen ylärajan ja niiden suoraviivaisen vähentämisen, 20 prosentin yleisen päästövähennystavoitteen saavuttamiseksi. Se sisältää myös täysimääräisen huutokaupan asteittaisen käyttöönoton. Haluan tuoda esiin, että järjestelmän ensimmäisessä ja toisessa vaiheessa huutokaupan osuus on noin viisi prosenttia. Kolmannen kauden alkaessa vuonna 2013 vähintään 50 prosenttia päästöoikeuksista kaupataan, ja tämä osuus kasvaa vuosi vuodelta asteittain. Kompromissisopimuksen tuloksena myös päästöoikeuksien jakamista koskevat säännöt yhdenmukaistetaan, jotta kaikilla on samat mahdollisuudet. Tämäkin on hyvin tärkeä saavutus. Kompromissiehdotus takaa ehdottomasti sen, ettei ympäristötavoitteista tingitä ja että suojelutavoitteista pidetään kiinni. Siinä vastataan myös teollisuuden taholta esitettyihin huoliin ja pelkoihin takaamalla varmuus pitkällä aikavälillä ja säätämällä erityissäännöksiä niille teollisuudenaloille, joita uhkaa tuotannon siirtäminen muualle sen takia, ettei hiilidioksidipäästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä ole tehty kansainvälistä sopimusta.

Euroopan unionin päästökauppajärjestelmä on jo nyt maailman laajin järjestelmä. Koska olemme tunnistaneeet siihen liittyvät ongelmat ja korjanneet ne ehdotuksessa, siitä tulee luonnollisesti vieläkin tehokkaampi

järjestelmä, joka voidaan yhdistää myös muihin kansainvälisesti käyttöön otettaviin järjestelmiin. Haluan kiittää vielä kerran puheenjohtajavaltio Ranskaa valtavasta työstä sekä esittelijä Avril Doylea hänen merkittävästä osuudestaan kompromissitarkistuksen laadinnassa. Kiitän luonnollisesti myös kaikkia teitä, jotka äänestitte ehdotuksen puolesta.

Corien Wortmann-Kool, *kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (NL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan aluksi kiittää lämpimästi esittelijäämme, komissiota sekä tietenkin myös neuvoston puheenjohtajavaltiota saavutetusta tuloksesta. Päämääriin ja tavoitteisiin ei ole koskettu, mutta hyökkäyslinja on nyt paljon älykkäämpi.

Kansainvälisen kaupan valiokunnassa pyysimme kiinnittämään huomiota juuri tähän. Jos luomme raskaan taakan eurooppalaiselle teollisuudelle, joka joutuu kilpailemaan maailmanlaajuisilla markkinoilla, osa teollisuustuotannostamme siirretään varmasti pois Euroopasta. Tämä on vastoin tavoitettamme, joka on edistää puhtaampaa tuotantoa niin Euroopassa kuin sen ulkopuolella. Näin ollen on hyvä, että päästöjen huutokauppajärjestelmä on jättänyt laajalti tilaa vertailulle. Onnittelen lopputuloksesta, joka on sama kuin se, johon kansainvälisen kaupan valiokunta pyrki.

Toiseksi haluaisin kiinnittää huomionne maailmanlaajuisiin toimiin ja sitoumuksiin. Poznánissa edistystä saatiin aikaiseksi vain vastahakoisesti. Meidän täytyy todella yhdistää voimamme Yhdysvaltain presidentin kanssa, jotta maailmanlaajuinen sopimus saadaan aikaiseksi. Muuten emme voi todellakaan saavuttaa maailmanlaajuisia tavoitteitamme.

Elisa Ferreira, *talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä*. – (PT) Arvoisa puhemies, talous- ja rahoituskriisistä huolimatta Euroopan unioni ei ole luopunut ilmastonmuutosta koskevista sitoumuksistaan. Yhdysvaltain vastavallituksen presidentin lausunnot sekä Kiinan, Brasilian, Meksikon ja muiden maiden asenne Poznánissa osoittaa, että Euroopan urauurtava johtaminen ympäristöasioissa alkaa kantaa hedelmää. Euroopan parlamentti on selvästi tuonut lisäarvoa komission ehdotukseen, ja kiitän esittelijä Avril Doylea avoimuudesta talous- ja raha-asioiden valiokunnan ehdotuksia kohtaan. Avril Doyle on ehdottanut parlamentille järkeviä ratkaisuja teollisuuden hiilivuotoja koskeviin ongelmiin, hän on ottanut mukaan laatukriteerit, päästöhyvitysten käyttöä koskevan 50 prosentin rajoituksen sekä puhtaan kehityksen mekanismit. Hän on myös pyrkinyt säilyttämään jäsenvaltioilla oikeuden päättää noin 50-prosenttisesti päästöjen huutokaupasta saatavien tulojen käytöstä.

Vielä on paljon tehtävää, ja toivon, että Euroopan parlamentti osallistuu aktiivisesti työhön. Meidän pitää esimerkiksi tarkentaa kriteerejä, joiden perusteella luokittelemme käytännössä alat, joihin hiilivuodon uhka kohdistuu, sekä pohtia sitä, mitä seurauksia energian hintojen nousulla on taloudelle ja kansalaisille. Ennen kaikkea meidän täytyy käyttää kaikki unionin diplomaattinen valta varmistaaksemme, että tärkeimpien kumppaniemme ympäristötavoitteet ovat aitoja ja mitattavissa sekä vastaavat omia tavoitteitamme. Alakohtaiset sopimukset voivat olla prosessin kannalta olennaisessa asemassa. Olemme kuitenkin yhä oikealla tiellä, ja mielestäni olemme tehneet hyvää työtä.

Lena Ek, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan lausunnon valmistelijä*. – (SV) Euroopassa on sovellettu päästökauppajärjestelmää vuodesta 2005 alkaen. Näissä neuvotteluissa on pyritty parantamaan sen sääntöjä. On kuitenkin vaikuttanut siltä, että olemme mukana elokuvassa Kuoleman kentät, kun luoteja on satanut joka puolelta.

Suuri osa neuvotteluista on käyty teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnassa, ja haluan mainita joitakin asioita, jotka ovat mukana lopullisessa neuvottelutuloksessa. Maailmanlaajuisista sopimusta koskevien ensisijaisten tavoitteiden määrittäminen on äärimmäisen tärkeää. Se, että meillä on Kööpenhaminan jälkeen kilpailukykyisiä teollisuudenaloja, on hyvin tärkeää. Olemme onnistuneet yksinkertaistamaan sääntöjä sekä vähentämään byrokratiaa mukaan hyväksytyjen pienten yritysten osalta. Järjestelmästä on tullut aiempaa avoimempi, ja sisäpiirikauppojen teko on kielletty. Tämä varmistaa järjestelmän uskottavuuden ja tehokkuuden. Olemme ottaneet käyttöön kannustimia, jotta teollisuus hyödyntäisi ylimääräisen kaasun ja lämmön energian ja lämmön yhteistuotannossa. Olemme lisänneet meriliikenteen osuutta ja meillä on mahdollisuus neuvotella päästökaupasta ympäröivien maiden kanssa.

Rakenne on olemassa ja ympäristötavoitteet on asetettu, mutta jäsenvaltioiden toimet ovat heikentäneet välineitä. Tämä on mielestäni valitettavaa, mutta suosittelen kuitenkin, että äänestätte tämän puolesta, koska ilmastopaketin kaatuminen tulisi todella paljon kalliimmaksi. Kiitos, arvoisa puhemies.

John Bowis, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, olemme aivan oikeutetusti kiitelleet puheenjohtajavaltio Ranskaa sen tekemästä työstä. Tuossa istuu Jean-Louis le Roi-Soleil, ja toivon, että hän

hyväksyy tämän tittelin ja jakaa sen osittain esittelijämme Avril Doyleen kanssa. Ilmastomuutosta koskevista asiakirjoista – joita kaikkia tuen – tämä on ollut kaikkein vaikein. Mielestäni Avril Doyleen tehtävä oli hankalin. Se kyseenalaistettiin viime viikolla Poznańissa, mutta pääsimme silti sopimukseen; tulokset ovat luottamuksen ja kovan työn ansiota.

Osa ryhmäni jäsenistä on sitä mieltä, että joissain paketin osissa mennään liian pitkälle, liian nopeasti ja suurilla kustannuksilla. Jotkut puolestaan, kuten oman puolueeni edustajat, ovat sitä mieltä, että olisimme voineet mahdollisesti mennä vieläkin pidemmälle monissa asioissa. Me sekä Britannian teollisuuden keskusjärjestö halusimme rohkeampaa päästökauppapolitiikkaa. Halusimme sitoa päästökaupan tulot ekoinnovointiin ja uuteen teknologiaan. Halusimme tukea alhaisen tulotason maita. Halusimme tuloja metsien suojeluun ja kasvattamiseen ja halusimme selvät tuotantostandardit uusille voimaloille, jotta uusien hiilivoimaloiden käyttöönotto olisi mahdollista vain siinä tapauksessa, että niissä käytetään hiilidioksidin talteenottoteknologiaa.

Onnistuimme kuitenkin saamaan rahoitusta hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeville mallihankkeille. Saimme aikaiseksi tiukat kriteerit biopolttoaineille. Olemme suojelleet pieniä yrityksiä, olemme jättäneet sairaalat tämän ulkopuolelle ja olemme antaneet teollisuudelle varmuuden, jota ne pyysivät ryhtyessään noudattamaan tavoitteita, joita olemme niille asettaneet. Kööpenhaminan kokoukseen on 12 kuukautta aikaa. Olemme aloittaneet työn. Kööpenhaminassa on jatkettava tästä.

Linda McAvan, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin alkaa puheenvuoroni kiitoksilla. Haluaisin kiittää komission jäsen Dimasia, hänen henkilökuntaansa sekä Jos Delbekeä. He tekivät hyvää työtä; ensinnäkin he laativat meille hyvän ehdotuksen. Kiitän Avril Doylea, joka on tiukka, kuten tiedätte, sekä hyvin päättäväinen ja määrätietoinen. Se ei ole ollut helppoa, kuten John Bowis juuri sanoi. Kiitän kaikkia varjoesittelijöitä, jotka ovat työskennelleet kanssamme. Kiitän Virpi Köykkää valiokunnan sihteeristössä, kiitän sosialidemokraattisen ryhmän työntekijää Ulrike Schöneriä sekä avustajaani Elizabeth Colebournia. Nämä henkilöt ovat tehneet uskomattoman määrän työtä viimeisten viikkojen aikana, jotta huominen äänestys olisi mahdollinen. Ja he ovat melkein kaikki naisia! Muutamat miehet ovat myös auttaneet meitä matkan varrella. Meillä oli hyvä tiimi, jossa yhteistyö toimi. Kiitän ministeriä, hänen henkilökuntaansa sekä lähettiläs Léglise Costaa siitä, että äänestämme huomenna hyvästä paketista.

Mitä olemme saaneet aikaiseksi? John Bowis kertoi osan siitä. On kuitenkin saavutus, että olemme tänään tässä ja äänestämme asiasta huomenna. Se ei ole ollut helppoa, sillä jotkut tässä parlamentissa eivät halunneet meidän äänestävän huomenna – he eivät ylipäättään halunneet, että äänestämme ennen vaaleja. Äänestämme tasapainoisesta paketista, jossa ympäristö ja työllisyys ovat keskenään tasapainossa. Kyllä, teimme huutokaupan osalta joitakin myönnytyksiä, mutta huutokaupassa on kyse siitä, ”miten” puutummme ilmastonmuutokseen, ei siitä, ”puutummeko” siihen. Meillä on yläraja sekä laskeva kehityskaari, ja pääasiassa niiden avulla takaamme 20-20-20-tavoitteen saavuttamisen.

En halua kenenkään lähtevän tästä parlamentista torstaina sanoen, että päästimme teollisuuden pälkähästä. Se ei pidä paikkaansa. Nämä tavoitteet ovat tiukkoja teollisuudelle, ja kuten komissio totesi, me olemme ensimmäinen useiden maiden muodostama ryhmä maailmassa, jolla on näin kattava päästökauppajärjestelmä. Oma ryhmäni tukee sitä, ja toivon koko parlamentin tukevan sitä huomenna.

Prosessin alkaessa sanoin, että Eurooppa oli sanonut sanottavansa Saksan puheenjohtajuuskaudella. Nyt toimimme sanojemme mukaisesti tekemällä nämä vaikeat päätökset tästä säädöksestä sekä koko paketista. Toivottavasti teemme huomenna tuon päätöksen, aloitamme matkamme kohti Kööpenhaminaa ja saamme matkalla muitakin mukaan. Ja toivottavasti saamme lopulta aikaiseksi ilmastonmuutospaketin, joka on sen työn arvoinen, jota kaikki tässä parlamentissa ovat tehneet.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Lena Ek, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Ruotsalainen kirjailija ja Nobel-palkinnon voittaja Selma Lagerlöf aloittaa yhden tunnetuimmista romaaneistaan huudahduksella ”Vihdoinkin!”. Varmaankin kaikki meistä, jotka ovat työskennelleet ilmastonmuutospaketin eri osa-alueiden parissa, voivat sanoa samoin. Suuret kiitokset kuuluvat luonnollisesti puheenjohtajavaltio Ranskalle, komissiolle sekä komission jäsen Dimasille, joka on tehnyt hyvin paljon työtä tämän asian eteen, ja tietenkin myös Avril Doylelle ja kaikille kollegoilleni sekä kovasti työtä tehneelle henkilökunnalle.

Monet meistä haluaisivat mennä pidemmälle. Pitäkäämme kuitenkin mielessä, että on myös paljon niitä, jotka eivät usko ilmastovaikutuksiin, jotka eivät halua päätöstä ja jotka olisivat mieluusti lykanneet kaikkia mahdollisia toimia, hallintaa ja ennen kaikkea huomista äänestystä. Tähän tilanteeseen meidän on heijastettava tämä. Täydellisessä maailmassa näkisin mieluusti Euroopan vähentävän päästöjään enemmän ja jakavan vähemmän ilmaisia päästöoikeuksia, mutta toisaalta voin todeta, että saimme läpi monia myönteisiä asioita, kuten avoimuuden lisääminen, poikkeukset pienille yrityksille, porkkanaa eli kannustimia energiatehokkaalle teollisuudelle sekä vähimmäistason kehitykselle annettavalle avulle. Meriliikenne otetaan mukaan järjestelmään muutaman vuoden kuluessa. On selvää, että yhä suurempi osa päästöoikeuksista huutokaupataan. Valitettavasti ainuttakaan osaa tuloista ei sidottu tärkeitä investointeja ja hankkeita varten. Jäsenvaltiot kuitenkin lupasivat avoimuuden kautta osoittaa, että vähintään puolet tuloista käytetään kehitysmaiden auttamiseen ja investoidaan metsiin, uuteen tutkimukseen ja uuteen teknologiaan. Jäsenvaltioiden on myös pidettävä tämä lupaus. Parlamentti aikoo pitää niitä silmällä, ja etsimme käsiimme ja paljastamme kaikki ne, jotka rikkovat täällä tekemänsä lupaukset.

Sopimus, josta äänestämme huomenna, ei ole täydellinen, mutta jos äänestämme sitä vastaan, äänestämme samalla tekemättömyyden puolesta. Sitten meillä ei olisi lähtökohtaa joulukuussa Kööpenhaminassa käytäville neuvotteluille. Jos emme aloita tätä työtä nyt, kustannukset kohoavat valtaviksi. Meidän onkin toimittava huomissa äänestyksessä vastuullisesti ympäristöä, teollisuutta ja eurooppalaisia kohtaan. Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä tukee kaikkia pakettiin kuuluvia ehdotuksia. Kiitos, arvoisa puhemies.

Caroline Lucas, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Avril Doylea hänen tekemästään kovasta työstä. Tänä aamuna presidentti Sarkozy sanoi, että kompromissi on Euroopan hengen mukainen. Valitettavasti luulen, ettei tuo tunne juurikaan lohduta muutaman vuosikymmenen kuluttua, kun ihmiset katsovat taaksepäin vuoteen 2008 ja miettivät, mitä ihmettä poliitikot oikein ajattelivat: Kun he kerran tiesivät kaiken sen jo silloin, miten ihmeessä he eivät tehneet enemmän suojellakseen meitä maapallon lämpenemisen sietämättömiltä vaikutuksilta? Miksi he eivät toimineet nopeammin ja määrätietoisemmin?

Mielestäni meidän pitäisi esittää itsellemme nuo kysymykset, koska tieteelliset tiedot ovat ilmeiset: päästöjen vähentäminen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä ei yksinkertaisesti alkuunkaan riitä, jos aiomme todella estää lämpötilan nousun 2 asteella. Ja kun pakettia katsotaan kokonaisuutena, yli puolet jo nyt täysin riittämättömistä päästövähennyksistä saatettaisiin joka tapauksessa häpeällisesti ulkoistaa kehitysmaihin. Tämä on tieteellisesti kestävämpiä eettisesti väärin.

Samalla päästökauppajärjestelmästä on tulossa kone, joka tuottaa windfall-voittoja Euroopan saastuttavimmille teollisuudenaloille. Sen sijaan, että ottaisimme opiksemme päästökauppajärjestelmän ensimmäisestä vaiheesta, luomme nähtävästi vain lakeja, joilla tuetaan kyseisiä teollisuudenaloja ja lykätään siirtymistä kestävämpään talouteen yhä kauemmaksi. Pelkäänpä siis, etten voi juhlia presidentti Sarkozyn kanssa kompromissia, koska kyseisessä kompromississa tehdään useita myönnytyksiä yrityksille ja asetetaan siten teollisuuden voitot kirjaimellisesti maapallon asuinkelpoisuuden edelle. Kompromissi merkitsee myös sitä, että aloille, jotka tuottavat 96 prosenttia energiantuotannon ulkopuolisista päästöistä, annetaan 100 prosenttia päästöoikeuksista ilmaiseksi. Ja tämä tarkoittaa, että hiilidioksidin hinta vedetään niin alas, ettei se kannusta investoimaan vihreään energiaan.

Tämä päivä ei anna syytä juhlaan. Tänä päivänä täytyy miettiä, miten paljon enemmän tarvitaan poliittisen tahdon löytymiseksi, jotta voidaan estää pahin ilmastokaaos. Ja tänä päivänä täytyy miettiä sitä, että valitettavasti jälleen kerran todellinen mahdollisuus muutokseen menetettiin.

Salvatore Tatarella, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, en ole yhtä pessimisti kuin Caroline Lucas, joka puhui ennen minua. Haluaisin kiittää esittelijää, komission jäsen Dimasia sekä puheenjohtajavaltio Ranskaa, koska tämä on mielestäni jälleen yksi onnistuminen sen kaudella.

Mielestäni ilmasto- ja energiapaketin ja tämän direktiivin hyväksyminen on äärimmäisen myönteinen asia. Unioni voi nyt kutsua itseään maailmanlaajuiseksi johtajaksi ilmastomuutoksen torjunnassa. Meillä on oikeanlaiset valtakirjat, minkä ansiosta voimme käyttää ensi vuonna Kööpenhaminassa auktoriteettiamme ja vahvaa asemaamme ja voimme pyytää muita maailman maita toimimaan Euroopan mallin mukaisesti.

Haluaisin tuoda erityisesti esiin Italian myönteisen roolin asiassa, eikä tässä ole mitään ristiriitaa: Italia ei halunnut perua tai jarruttaa kunnianhimoisia tavoitteita, jotka olimme itsellemme asettaneet, mutta meillä oli velvollisuus puolustaa kansallista tuotantojärjestelmäämme. Kuten presidentti Sarkozy sanoi tänä aamuna, unionia ei voi rakentaa jäsenvaltioita ja kansallisia etuja vastaan; kompromissia tarvittiin, ja me todellakin saimme sen aikaiseksi.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Päästöt lisääntyvät ennennäkemättömällä vauhdilla. Hiilidioksidin määrä kasvaa 2,2 miljoonasosalla vuodessa, mikä edustaa nopeinta kasvua hiilidioksidipäästöissä 650 000 vuoteen. Meidän on tehtävä tästä loppu. Meidän pitää varmistaa, ettei hiilidioksidin määrä ilmakehässä ylitä 350:tä miljoonasosaa. Päästökauppajärjestelmä on tärkein EU:n käytössä oleva väline päästöjen vähentämiseksi. Näin ollen erityisen tärkeää on se, millaisen järjestelmän luomme.

Tämän vuoksi olen pettynyt siihen, että jopa puolet EU:n päästövähennyksistä toteutetaan muissa maissa käyttäen välineitä, joita nimitetään joustomekanismeiksi. Tämä ei ollut missään vaiheessa ilmastonmuutoskomitean tarkoitus, vaan se käsittelee joustomekanismeja ennemminkin täydentävinä toimenpiteinä. Olen pettynyt myös siihen, että kestää niin kauan ennen kuin huutokauppajärjestelmä tulee täysimääräisesti voimaan ja että jo nyt taloudellisesti vahvat energiayhtiöt ovat saamassa ilmaisia päästöoikeuksia, jos ne rakentavat koelaitoksia hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia eli CCS:ää varten.

Tästä huolimatta Euroopan yhtyneen vasemmiston / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ryhmä ja minä itse tuemme ehdotusta. Ehdotus tuo ainakin jotain parannusta nykyiseen huonosti toimivaan järjestelmään. Hyväksymme korkeammat ylärajat puhtaan kehityksen mekanismin alaisille hankkeille sekä niitä koskeville laatukriteereille. Päästöoikeuksien huutokauppa on kuitenkin vallitseva periaate. Päästörajoituksia lasketaan myös vähitellen. Tämä tarkoittaa, että unionin päästöjä on vähennettävä jatkuvasti.

Lopuksi totean, että vaikka olisin halunnut meidän saavuttavan enemmän, tämä on askel oikeaan suuntaan. Kuten yleensä, teollisuuden edunvalvojat ja konservatiiviset jäsenvaltiot ovat onnistuneet pyrkimyksissään vesittää ilmastotavoitteemme. Siinä on EU pähkinäankuessa. Paljon puhetta, mutta hyvin vähän toimintaa oikeasti tärkeissä asioissa. Kiitos huomiostanne.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluaisin osoittaa vilpittömät kiitokseni esittelijä Avril Doylelle hänen sinnikkyydestään sekä tuloksesta, joka neuvotteluissa lopulta saavutettiin. Emme kuitenkaan voi olla tulokseen täysin tyytyväisiä. Vaikka olenkin sitä mieltä, että kaikki päästöoikeudet pitäisi huutokaupata jo vuodesta 2013 lähtien, kompromissi on hyväksyttävä.

Siitä olen iloinen, että hiilidioksidin talteenotto- ja varastointia koskeville mallihankkeille päätettiin varata 300 miljoonaa päästöoikeutta. Tämä todella kannustaa meitä kokeilemaan tuota siirtymävaiheen teknologiaa. Toivon myös vilpittömästi, että jäsenvaltiot todella käyttävät suuren osan huutokauppataloistaan ilmastotavoitteisiin. Tämä voidaan toteuttaa rahastojen, kuten YK:n sopeutumisrahaston, avulla tai kanavoimalla rahat välillisesti teollisuudelle edistämällä innovointia ja tutkimusta.

Kaikki seikat huomioon ottaen aion äänestää huomenna tämän sopimuksen puolesta. Se on askel oikeaan suuntaan. Ministeri Borloon piti työntää toisella puolella 26 sammakolla lastattuja kottikärriä ja varoa, ettei yksikään niistä hyppää kyydistä, kun taas Avril Doylen tehtävä oli työntää sadoilla purevilla sammakoilla lastattuja kottikärriä toisella puolella. Häinkin onnistui tässä. Hyvin tehty.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, meillä on nyt kompromissi, ja haluaisin käyttää tilaisuuden onnitellakseni esittelijä Avril Doylea. Näin unioni ei joudu naurunalaiseksi Kööpenhaminassa. Pidätän kuitenkin hengitystäni huomiseen asti toivoen, että kollegat äänestävät oikealla tavalla. Tuomitsen jälleen kerran sen, että jotkut heistä kritisoivat sovellettua menettelyä. Mielestäni se on loukkaus esittelijää ja koko parlamenttia kohtaan.

Haluan myös todeta, että Eurooppa-neuvoston jälkeen lauantaina järjestettiin uusi kolmikantakokous Euroopan parlamentin kanssa ja että monet asiat muuttuivat vielä siinä vaiheessa. Se todistaa, että parlamentilla on ansaitsemansa asema yhteispäätösmenettelyssä. Näin ollen pyydän kollegoita toimimaan objektiivisesti. Emme saa aikaiseksi parempaa sopimusta vuodessa tai kahdessa. Meillä ei myöskään ole käytössämme sitä ylellisyyttä, että voisimme toimia kaikessa rauhassa tästä vuoteen 2013. Teollisuus haluaa tehdä suunnitelmia nyt, se haluaa järjestäytyä nyt.

Kaikki tarvittavat mukautukset ovat mukana. Niiden ansiosta voimme tukea tutkimusta ja innovointia sekä auttaa yrityksiämme ja talouksiamme selviämään mahdollisimman kivuttomasti tästä siirtymäajasta mentäessä kohti kestäväää teollisuutta. Niiden ansiosta voimme valmistautua paremmin myös talouskriisin vallitessa vaarantamatta tavoitetta vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosentilla.

Näin ollen pyydän yhä epäileviä kollegoitani tulemaan järkiinsä, ja sanon heille, etten voi edes kuvitella, miten naurettavaa olisi ollut, jos Euroopan parlamentti ei olisi päässyt sopimukseen mutta yrittäisi kuitenkin ensi vuonna vakuuttaa Kööpenhaminassa muille olevansa oikeassa. Se, mitä perjantaina tapahtui, oli historiallista. Mikään muu manner maailmassa ei ole luonut yhtä sitovia sääntöjä kuin ne, jotka hyväksyttiin

neuvostossa yksimielisesti ja vahvistettiin kolmikantaneuvotteluissa. Unioni on nyt liikekannalla, koska se on löytänyt puuttuvan tekijän: vahvaa poliittista tahtoa.

Meidän ei pidä siten takertua pelkkiin institutionaalsiin näkökohtiin. Meidän pitää päästä kaiken tämän yläpuolelle. Euroopan unioni on juuri puheenjohtajavaltio Ranskan vauhdittamana muotoillut uudelleen talous- ja energia-alan tulevaisuutensa ja vahvistanut siten kansainvälistä johtoasemaansa ilmastonmuutoksen torjunnassa. Se ei ollut yksinkertainen tehtävä. Oli todellinen haaste saada 27 jäsenvaltiota saman pöydän ympärille sopimaan sitovista säännöistä. Puheenjohtajavaltio Ranska on siten toiminut hyvin. Onnea Kööpenhaminaan.

María Sornosa Martínez (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen Dimas, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Borloo, hyvät kuulijat, on aika toimia. Keskustelumme kohteena oleva lainsäädäntöpaketti mahdollistaa tämän. Vaikka paketin saavutukset eivät ole poikkeukselliset, meidän pitää olla melko tyytyväisiä.

Jos paketti hyväksytään huomenna, lähetämme muille maille selkeän viestin siitä, että Euroopan unioni on sitoutunut asiaan ja johtaa ilmastonmuutoksen vastaista taistelua.

Ilmastonmuutoksen torjuminen sekä siirtyminen vähän kuluttavaan ja vähähiiliseen yhteiskuntaan on yksi tärkeimmistä globaaleista tavoitteista. Tämän lainsäädännön avulla voimme suunnitella tulevia investointeja päästöjen vähentämiseksi etenkin energiatehokkuuden kautta sekä lakkauttamalla vähitellen kaikki vanhat laitokset, joiden hiilidioksidipäästöt ovat valtavat.

Haluan kiittää kaikkia niitä – erityisesti Avril Doylea – joiden ansiosta olemme nyt tässä vaiheessa ja voimme iloita lainsäädäntöpaketista, jonka toivottavasti huomenna hyväksymme.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, ympäristön ja kilpailukyvyyn kunnioittamista ei pitäisi erottaa toisistaan. Ne yhdessä varmistavat toimintakyvyn. Valitettavasti parlamentin esittämä mekanismi saattaa jäädä vain tehottomaksi kompromissiksi, koska siitä puuttuu kaksi asiaa.

Kompromissista puuttuu rajoilla sovellettavat tasoitustullit. Ilman tätä tärkeää tekijää emme saa vaatimuksillemme vastinetta globaalilla tasolla. Nuo vaatimukset aiheuttavat lisäkustannuksia tuotannossa, hillitsevät nousukausia, lisäävät hiilivuotoa sekä työpaikkojemme kannalta tuhoisaa tuontia. Jos unionin rajoilla ei sovelleta tasoitustulleja, laatuominaisuutemme saattavat muuttua puutteiksi.

Kompromissista puuttuu myös rohkea politiikka päästöoikeuksien myöntämiseksi puu- ja metsäteollisuudelle. Tämä olisi lisännyt metsien arvoa kehitysmaissa, alentanut hiilidioksidipäästöjä sekä edistänyt kaikkein tärkeimmän hiilinielun hyödyntämistä.

Nämä kaksi maalaisjärkeen perustuvaa huomiota tarkoittavat, että vaikka tämän mietinnön tarkoitusperät ovat hyvät, se saattaa olla vain suurta energiantuhlausta.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, komissio antoi tämän todella kunnianhimoisia tavoitteita sisältävän ehdotuksen yli vuosi sitten. Tällä välin rahoituslalla on tapahtunut mullistuksia eri puolilla maailmaa, minkä johdosta näytti jo siltä, että nuo toimenpiteet unohdettaisiin. Lopulta kuitenkin saavutettiin tasapainoinen sopimus. Juuri kukaan ei ole siihen täysin tyytyväinen, mutta kyse on kuitenkin hyvästä sopimuksesta, koska siinä on säilytetty lopulliset tavoitteet mutta annetaan samalla yrityksille paremmat keinot saavuttaa ne.

Tästä meidän täytyy kiittää erityisesti esittelijä Avril Doylea, muiden poliittisten ryhmien varjoesittelijöitä sekä aivan erityisesti puheenjohtajavaltio Ranskaa, jonka työn ansiosta tulos on kaikkien kannalta hyvä.

Luotan siihen, että tulevaisuudessa olosuhteet ovat sellaiset, että voimme toimia paljon kunnianhimoisemmin ja että myös muut maat osallistuvat ilmastonmuutoksen torjunnan ristiretkeen, jota me Euroopassa niin innostuneesti toteutamme.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät Euroopan komission ja puheenjohtajavaltion edustajat, aivan ensiksi haluan ilmaista tukeni Eurooppa-neuvostossa sekä energia- ja ilmastonmuutospakettia koskeissa kolmikantaneuvotteluissa saavutetulle sopimukselle.

Tämä vahvistaa Euroopan unionin asemaa liikkeelle panevana voimana ilmastonmuutoksen torjunnassa. Samalla huomioidaan unionin tarve ylläpitää kilpailukykyä ja turvata työpaikat maailmantalouden ollessa syvässä kriisissä.

Päästökaupan osalta saavutettu sopimus solidaarisuudesta Keski- ja Itä-Euroopan uusia jäsenvaltioita kohtaan sekä niissä vuoden 1990 jälkeen toteutettujen toimien huomioimisesta on osoitus unionin arvojen elinvoimasta. Juuri se teki unionista lukuisien kansojen näkökulmasta houkuttelevan.

Hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin osalta haluaisin pyytää Euroopan komissiota kunnioittamaan sopimusta, joka koskee 300 miljoonan hiilidioksiditonin päästöoikeuden käyttöä, sekä tekemään ehdotuksia yhteisrahoituksesta vuoden 2008 talousarvion käyttämättä jääneisiin varoihin ja Euroopan investointipankin edullisiin lainoihin liittyen.

Toivon, arvoisa puhemies, että ilmastopaketista tulee perusta tulevaisuuden myönteisille muutoksille niin oman maani Bulgarian kuin muiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden ilmasto- ja talouskehityksessä.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Arvoisa puhemies, koko hiilidioksidipäästöjen vähentämisyjärjestelmä perustuu epävarmoihin hypoteeseihin. Sillä ei paranneta ympäristön tilaa tai ihmisten elinoloja. Asiakirjan tavoitteeksi muodostui mahdollisimman suurten päästövähennysten saavuttaminen sekä hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologian käyttöön velvoittaminen. Viimeksi mainittu on vaarallista, eikä se ole ympäristön näkökulmasta perusteltua.

Emme halua vahingoittaa ympäristöä käyttämällä geologisia muodostumia kaatopaikkana. Siinä ei ole järkeä. Emme myöskään halua vahingoittaa talouksiamme, jotka menettäisivät kilpailukykyään suhteessa kolmansiin maihin ja vajoaisivat sen seurauksena yhä syvempään lamaan. Puolan paketti maksaa ainakin 500 miljardia Puolan zlotya. Ehdotettu päästöoikeuksien huutokauppajärjestelmä on erittäin kallis.

Kun päästökauppajärjestelmä vielä laajenee yhä useammille jäsenvaltioiden talouksien sektoreille, siitä tulee hyödyllinen väline noiden talouksien ohjaamiseksi, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden viranomaisten toimivalta verotuksen alalla. Tämä toteutetaan luopumalla vähitellen tähänastisista veroista ja korvaamalla ne mielivaltaisesti määrätyillä ympäristöveroilla.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan komission ehdotuksen mukaan hiilidioksidia ilmakehään päästävät suuret teollisuusyritykset ja voimalat joutuisivat ostamaan päästöjä varten oikeuksia erityisten huutokauppojen kautta. Jos järjestelmä todella otetaan käyttöön, siitä seuraa konkurssiaalto. On osoitettu, että tällainen katastrofitilanne on mahdollista estää ja että vaihtoehtoinen ratkaisu löytyy. Jälkimmäinen tosin nostaa energiakustannuksia, muttei kuitenkaan kovin radikaalisti.

On tärkeää omaksua kokonaisvaltainen lähestymistapa energia-asioissa. Tästä syystä parlamentti on ehdottanut korkean tason virkamiehen nimittämistä vastaamaan energiakysymyksistä ulkopoliittikan alalla. Tehtävään nimitetyn virkamiehen tehtävänä olisi sovittaa yhteen kaikki poliittiset strategiat, jotka liittyvät energiavarmuuden ulkoisiin näkökohtiin, kuten energiaan, ympäristöön, kauppaan, liikenteeseen ja kilpailuun.

Seuraavaksi on pohdittava Euroopan komission asemaa. Komissio laati ehdotuksensa täysin yksipuolisesti ottamatta huomioon niiden maiden tilannetta, joiden talous perustuu kivihiileen. Nuo maat edustavat yhdessä kolmasosaa Euroopan unionin jäsenvaltioista. Näin ollen on mielestäni täysin oikeutettua kysyä parlamentin puhemieheltä, tarkoittaako yhteinen unioni määräysten unionia vai sopimusten unionia. Mielestäni komission jäsen Dimas ei läpäise testiä. Komission jäsen ei tehnyt mitään silloin, kun neuvottelut olivat kriittisessä vaiheessa. Hän vain toisti yleisiä lausuntoja, jotka eivät olleet kompromissin perustana. Näin hän heikensi yhteisön lähestymistavan uskottavuutta unionin ongelmien edessä. Puheenjohtajavaltio Ranska pelasti yhteisen lähestymistavan ilmastomuutoskysymyksissä. Puheenjohtajavaltio Ranskan ansiosta energia-asioista päästiin sopimukseen, ja kiitän siitä ministeri Borlouta ja valtiosihteeri Kosciuszko-Morizet'ta.

Jäsenvaltioiden hallitukset tarvitsevat nyt tukea, jotta ne voisivat hyödyntää uusinta teknologiaa energia-alalla. Hiljattain Budapestiin perustetun Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin pitäisi voida auttaa tässä.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin kädenjälki näkyy päivän selvästi päästökauppajärjestelmää koskevassa kompromississa, josta äänestetään huomenna. Se oli sekä esittelijän että varjoesittelijän pyrkimys. Kiitän molempia vilpittömästi.

Päästökauppajärjestelmän uudistaminen ja koko ilmastomuutospaketti muodostavat tähän asti kunnianhimoisimman ja laajimman paketin maapallon ilmaston suojelemiseksi. Voimme olla siitä ylpeitä. Meidän ei pidä myöskään vähätellä tätä menestystä. Päinvastoin, meidän pitäisi pysähtyä hetkeksi ja hengähtää.

Emme kuitenkaan uskalla tyytyä siihen, mitä olemme saavuttaneet, tai siihen, mistä huomenna äänestetään. Meidän pitää seurata tiiviisti ilmastokehitystä sekä sitä, millaisia taloudellisia seurauksia sillä on meidän kannaltamme. Näin ollen pyydän komissiota laatimaan Euroopan unionille eräänlaisen Sternin raporttia

vastaavan asiakirjan, jotta voimme arvioida tarkasti, mitä rahoituksellisia vaikutuksia ilmastonmuutoksella on Euroopan unionille ja mitä toimenpiteitä vaaditaan jatkossa tämän maailmanlaajuisen kriisin hallitsemiseksi.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, mielestäni emme ole oikein onnistuneet selittämään, miten tärkeänä tätä koko pakettia täytyy tosiasiaissa pitää. Monet luulevat, että haluamme rangaista teollisuuspolitiikkaa. Tosiasiaissa kyse on kuitenkin hiilidioksidipolitiikasta ja kestävästä politiikasta tässä maailmassa. Tarvitsemme tähän varoja! Se voi olla tuskallista, mutta jos emme saa noita varoja, emme voi huomioida maailman suuria hiilinielujä, jotka ovat olemassa ja joita ei voi sivuuttaa. Tätä varten meillä on mekanismeja, joihin olen yhtä tyytymätön kuin koko tulokseen. Aion silti äänestää puolesta.

Hiilivuoto on lähtökohta eräänlaiselle vapautukselle. Tämä ei silti alkuunkaan tarkoita sitä, että komissio todella vapauttaa teollisuuden, jonka vapauttamiseen uskomme. Sama koskee esikuva-analyyysjärjestelmää. Kaikella kunnioituksella, arvoisa ministeri ja hyvä Avril Doyle, meidän täytyy olla äärimmäisen huolellisia, ettei komissiosta tule unionin talouspolitiikan herra ja isäntä. Talouden ei pitäisi koskaan olla vain yhden toimielimen käsissä! Tämän takia minulla on epäilyksiä, mutta äänestän kuitenkin mietinnön puolesta, koska tarkemmin ajatellen tässä on hiilidioksidin lisäksi kyse kestävydestä. Kulutamme lapsillemme kuuluvia voimavaroja tyrmistytävällä vauhdilla ja saatamme siten maapallomme vaaraan. Tähän on tehtävä muutos uudella teollisuusyhteiskunnan politiikalla. Se on ainoa mahdollisuutemme!

Valitamme melko oikeutetusti sitä, ettei parlamentti saanut osallistua riittävästi tämän asian käsittelyyn. Kuitenkin, hyvät sosialidemokraattistäväni, äänestitte puheenjohtajakokouksessa enemmistöllä kiirehtimisen puolesta, vaikka me äänestimme vastaan. Halusimme erilaisen menettelyn, jonka neuvosto olisi varmasti kestänyt. Kun siis valitatte, valittakaa oikealle taholle.

Lopuksi totean, etten usko, että mikään viisaampi ehdotus olisi saanut riittävää enemmistöä taakseen. Siksi meidän täytyy äänestää tämän puolesta.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, ilmastonmuutospaketista on päästy sopimukseen, mikä on meille kaikille helpotus.

Haluaisin kuitenkin hieman laimentaa sitä intoa, jota jotkut tuntevat tätä paketti kohtaan. Sopimus oli saatava aikaiseksi, jotta voidaan pohtia, mitä tapahtuu Kioton sopimuksen jälkeen. Se ei kuitenkaan ole riittävä sen kannalta, että voisimme sanoa olevamme valmiita vastaamaan ilmastonmuutoksen asettamaan haasteeseen.

Mielestäni tässä tekstissä on myös useita heikkouksia. Ensinnäkin on mielestäni valitettavaa, että huutokaupan taso laskettiin 70 prosenttiin vuonna 2020, kun alkuperäinen ehdotus oli 100 prosenttia.

Toiseksi vähennämme merkittävästi Euroopan unionin vastuuta ilmastonmuutuskysymyksissä, koska hyväksyimme sen, että 50 prosenttia vähentämistoimista voidaan korvata kehitysmaissa toteutettavilla hankkeilla.

Kolmas esimerkki heikkouksista on alhainen tulotaso sekä se, ettei tekstissä sitouduta investoimaan ilmastonmuutoksen torjuntaan Euroopan unionin tai kehitysmaiden hyväksi.

En oikein usko, että nämä säännökset tai energia- ja ilmastopakettin säännökset ylipäättään edistävät tarvittavia muutoksia Euroopan unionin taloudessa ja saavat unionin kulkemaan kohti yhteiskuntaa, jossa hiilidioksidipäästöt ovat kohtuulliset.

Äänestämme silti koko tekstin puolesta, mutta olen sitä mieltä, että tarvitsemme lisää aloitteita lisätäksemme unionin sitoumusten painoarvoa.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, ilmasto- ja energiapakettista saavutettu sopimus on mielestäni kunnianhimoinen, koska siinä kunnioitetaan ympäristönsuojelulle asetettuja tavoitteita ja osoitetaan samalla keinoja yhdistää ne taloudellisen kestävyuden kanssa. Näen sen menestyksenä myös Italian kannalta, koska Italia neuvotteli useista ratkaisevista paketin näkökohdista ja tulos on myönteinen.

Hyväksytty teksti parantaa huomattavasti ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan laatimaa versiota, ja se on myös paljon lähempänä poliittisen ryhmämme näkemyksiä. Esimerkiksi lauseke, jonka mukaan asiaa tarkastellaan uudelleen vuonna 2010 muun muassa Kööpenhaminan konferenssin tulosten valossa ja joka hyväksyttiin pääministeri Berlusconiin ehdotuksesta, on ratkaisevan tärkeä. Myös se, että lauseke hyväksyttiin yksimielisesti, on mielestäni hyvä merkki ymmärtävyydestä teollisuutta kohtaan. Samoin on merkittävää, että huutokauppajärjestelmä päätettiin ottaa käyttöön asteittain

sellaisilla teollisuudenaloilla, jotka eivät altistu kansainväliselle kilpailulle. Ja mikä tärkeintä, hiilivuodolle altistuvat teollisuudenalat saavat ilmaisia päästöoikeuksia.

Tämä ei tarkoita, että kaikki kävisi helposti, koska paketti nostaa kuitenkin huomattavasti kansallisen järjestelmän kustannuksia. Ilmaisten päästöjen määrä riippuu myös kunnianhimoisista esikuva-analyyseista, joista asiaankuuluvissa direktiiveissä säädetään. Näin ollen tuotannon siirtämisen uhkaa ei voida kokonaan poistaa. Sen vuoksi viittaamme jälleen uudelleentarkastelulausekkeen merkitykseen. Se antaa mahdollisuuden arvioida, tuleeko järjestelmä liian kalliiksi, ja sen ansiosta voidaan myös tehdä korjauksia ja järjestellä toimiamme uudelleen.

Mielestäni parlamentin pitäisi valvoa tämän sopimuksen täytäntöönpanoa ja erityisesti sitä, miten huutokauppa järjestetään. Luulen, että nuo asiat muodostavat todellisen haasteen. Pyydämme paljon reaalityyöskentelyä, ja niin kuin olemme aina sanoneet, emme halua, että nämä toimenpiteet johtavat rahoituksen merkityksen liialliseen lisääntymiseen reaalityyöskentelystä riippumatta.

Caroline Jackson (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän ja onnittelen Avril Doylea, mutta huomina on mielestäni demokratian näkökulmasta surullinen päivä Euroopan parlamentille.

Meitä pyydetään tukemaan sopimusta, joka on laadittu neuvostossa suljettujen ovien takana. Olemme tietoisesti luopuneet mahdollisuudestamme tutustua huolellisesti neuvoston kantaan kunnollisen yhteispäätösmerkityksen kautta. Mielestäni parlamentin ei ole mitään hyötyä vaatia uusia toimivaltuuksia, jollei se ole valmis käyttämään nykyisiä.

Tämän valeaikataulun mukaan kiirehtiessämme olemme jättäneet täyttämättä velvollisuutemme varmistaa, että ilmastonmuutospaketista teetetään täydellinen vaikutustenarviointi riippumattomilla viranomaisilla. Olin esimerkiksi itse hiljattain esittelijänä jätealan puitedirektiiviä käsittelevässä mietinnössä. Siinä korostetaan ajatusta energiatehokkaista sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksista, mutta uusi päästökauppajärjestelmä saattaa aiheuttaa kyseisille voimaloille ongelmia. Keskusteltiin tästä tärkeästä asiasta ollenkaan? Mitä sille tapahtui?

Yleisesti ottaen olemme hyväksyneet sen, mitä pakettiin kaikkein epäilevimmin suhtautuvat jäsenvaltiot ovat sanoneet. EU:lle ei ole luotu vankkaa vaikutustenarviointijärjestelmää, ja nyt maksamme tästä. Meillä ei ole myöskään mitään käsitystä siitä, saavutetaanko paketissa asetetut tavoitteet todellisuudessa. Olemme vakuuttuneita siitä, että täytäntöönpanoa valvotaan riittävän tarkasti – ottamatta huomioon sitä, mitä komission jäsen Dimas on sanonut – ja että niiden jäsenvaltioiden osalta ryhdytään nopeasti toimenpiteisiin, jotka eivät pane täytäntöön edes tätä heikennettyä pakettia?

Miten valvomme kaikkia päästövähennysten vastuunjaon alaisia hankkeita kehitysmaissa? Jos ilmastonmuutos on niin tärkeä asia, meidän on suhtauduttava täytäntöönpanoon paljon aktiivisemmin kuin millään ympäristöpolitiikan alalla on tähän asti tehty. Emme ole kuulleet tästä mitään. Jos tästä voi seurata jotain hyvää, se olisi uusi päätös, jolla varmistetaan vedenpitävä täytäntöönpano sekä samanlainen riippumaton ja vakioituva vaikutustenarviointijärjestelmä kuin Yhdysvaltain kongressilla on käytössään.

Joku sanoi, ettei tätä kiirehdytty ensimmäisen käsittelyn sopimusta pidä nähdä ennakkotapauksena siitä, että parlamentti haluaa luovuttaa neuvoston edessä ja luopuu yhteispäätösmerkityksen antamista toimivaltuuksistaan. Mutta näin varmasti käy, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Borloo, eikö niin? Ja seuraava parlamentti joutuu katumaan sitä.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, hyvä komission jäsen, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä on tyytyväinen neuvoston ja parlamentin kolmikantaneuvotteluissa tekemään sopimukseen, jonka mukaan uudistetun päästökauppajärjestelmän uusia sääntöjä ei laajenneta koskemaan lentoliikennettä vaan lentoliikenteeseen sovelletaan uusia, vielä julkaisemattomia erityissääntöjä.

Parlamentti ja neuvosto hyväksyivät kesällä lentoliikenteeseen sovellettavaa päästökauppajärjestelmää varten erityissäännöt, jotka tulevat voimaan 1. tammikuuta 2012. Kyse on ensimmäisistä maailmanlaajuisista säännöistä, joilla lentoliikenne otetaan mukaan päästökauppajärjestelmään ja veloitetaan lentoyhtiöt vähentämään lentoliikenteen ympäristövaikutuksia. Se on oikein. Seuraukset, eli kansainvälisesti kilpaileville lentoyhtiöille, lentoasemille ja viime kädessä matkustajille koituvat kustannukset, ovat juuri ja juuri siedettävät kesällä hyväksyttyjen sääntöjen perusteella.

Tiukempien sääntöjen soveltaminen yleisen päästökauppajärjestelmän uusien sääntöjen kautta olisi ollut perusteetonta, ja se olisi myös ajanut eurooppalaiset lentoyhtiöt äärimmäisiin rahoitusvaikeuksiin. Tässä

mielessä olemme kiitollisia parlamentille ja neuvostolle. Se on myös oikein, koska lentoliikenteeseen sovellettavien päästökauppajärjestelmän erityissääntöjen ansiosta voimme neuvotella täysin vastaavista säännöistä kolmansien maiden kanssa. Siten voidaan estää maailmanlaajuiset konfliktit, sillä maailmanlaajuiset konfliktit saattaisivat johtaa kustotoimenpiteisiin eurooppalaisia lentoyhtiöitä vastaan. Rehellisesti sanottuna maailmanlaajuiset ratkaisut, vähintään osittaiset ratkaisut, joiden tavoitteena on suojella ympäristöä kunnioittaen samalla maailman lentoliikennettä, ovat aina parempi vaihtoehto kuin liian tiukat säännöt, joita sovelletaan ainoastaan EU:n alueella. Tässä mielessä olemme hyvin tyytyväisiä. Olette tietoisia siitä, että lentoliikenteeseen sovellettavia päästökaupan erityissääntöjä tarkastellaan joka tapauksessa uudelleen vuonna 2014.

Olen siis kiitollinen esittelijä Avril Doylelle sekä puheenjohtajavaltio Ranskalle – joka voisi kuunnella – siitä, että lentoliikenne jätettiin tämän ulkopuolelle. Se oli oikea päätös, jonka ansiosta voimme mennä eteenpäin. Kiitos oikein paljon.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, en käytä sen enempää aikaa onnitellakseni puheenjohtajavaltio Ranskaa näistä menestyksellisistä neuvotteluista. Hieman katkera jälkimaku jää kuitenkin siitä, ettei Euroopan parlamentti ollut kunnolla mukana tässä. Se on sääli erityisesti tässä asiassa. En oikein voi ymmärtää tätä kiirehtimistä, kun kuitenkin lähes kaikki jäsenvaltiot ovat toimineet hitaasti Kioton pöytäkirjan mukaisten sitoumuksiensa toteuttamisessa.

Olemme aina hyviä sopimaan tavoitteista, joiden toteuttaminen aloitetaan kaukana tulevaisuudessa. Päästökauppajärjestelmä tulee voimaan 1. tammikuuta 2013. Olemme päättäneet sitoumuksistamme siitä alkaen vuoteen 2020 ja siitä kaukaisempaan tulevaisuuteen asti. Olisi ollut parempi, että jäsenvaltiot olisi saatu täyttämään aiemmat sitoumuksensa ja että Euroopan parlamentti olisi voinut kunnolla osallistua oikeudenmukaiseen järjestyksenmukaiseen ja demokraattiseen päätöksentekomenettelyyn.

Komissio on nyt mielestäni suurten haasteiden edessä, koska se, mistä olemme sopineet, on yleinen kehys. Erityisesti yksittäisten kohtien määrittely, kuten joustomekanismien soveltaminen, riippuu hyvin pitkälti siitä, millaiset ehdot komissio asettaa. Tässäkin yhteydessä on sanottava, että päästökauppajärjestelmään kuuluvilla aloilla noin 50 prosenttia voidaan ulkoistaa muille maailman alueille; päästövähennysten vastuunjaon huomioon ottaen tuo luku on 70 prosenttia. Jäsenvaltiot ovat tässä auttaneet itseään oikein kunnolla. Tässäkin yhteydessä haluaisin pyytää jälleen komissiota ja komission jäsen Dimasia valvomaan hyvin tarkasti sääntöjen noudattamista ja muistuttamaan jäsenvaltioita vastuusta, joka niillä on maapallon ilmastoon edistämässä.

Meillä on myös edelleen ongelmia hiilivuodon tarkan määritelmän kanssa. On oikein myöntää poikkeuksia joillekin aloille, mutta toistaiseksi kukaan ei tiedä, mitä aloja tämä koskee. Näin ollen komission täytyy luoda avoin menettely teollisuuden ja jäsenvaltioiden hyväksynnän varmistamiseksi, koska kyse on todella suurista summista. On tärkeää, että luomme hyvän perustan avoimen menettelyn kautta.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan lausua kiitokseni kaikille, jotka ovat tehneet parlamentissa suuren urakan ilmastopaketin parissa. Etenkin ylistän sihteeristöä, jonka ahkeruus on ollut vaikuttavaa ja jonka työtaakka on ollut valtava eikä mitenkään mahtuisi inhimillisen työaikainsäädännön rajoihin.

Meillä on nyt käsissämme varsin tyydyttävä ja ympäristön kannalta kunnianhimoinen tulos, ja kuten aina välillä käy, siitä on kiittäminen neuvostoa, ei niinkään parlamenttia. Neuvosto korjasi muutaman vakavan ongelman, jotka piilivät komission esityksessä. Tosin vieläkin paljon jää avoimeksi, ja vain aika paljastaa loput.

Oma ryhmämme vaikutti merkittävästi lopputulokseen, vaikka se ei näkynytkään ympäristövaliokunnan kannassa. Nyt se näkyy neuvoston kannassa ja lopputuloksessa. Vaihtoehtoinen päästökaupamallimme mahdollisti yleisen mielipideilmaston muutoksen ja vapaan keskustelun. Näin me autoimme ja rohkaisimme neuvostoa löytämään linjansa *benchmark*-metodin suuntaan.

Haluan siksi kiittää jäsenvaltioita, mukaan lukien oma maani Suomi, siitä, että ne ovat seuranneet parlamentin monipuolisia äänenpainoja herkillä korvalla ja havainneet sen muutoksen, joka parlamentissa tapahtui. Neuvoston pyrkimykset saivat täällä paljon enemmän tukea, kuin miltä päältä katsoen näytti.

Ilmastopolitiikan tärkein tavoite on saada aikaan tasatahtinen, koko maailman kattava sopimus. Mikään muu ei ole ympäristön kannalta vastuullinen lähtökohta. Siten voimme varmistaa, etteivät vähennykset yhtäällä saa aikaan päästöjen kasvua toisaalla, sillä silloin uhraukset menisivät hukkaan.

Valitettavasti ympäristöliikkeessä kuuluu nyt äänenpainoja, jotka olisivat valmiita menemään tälle hukkaamisen tielle. Kokemus on osoittanut, että ympäristö ei kiitä yksipuolista jyrkkyyttä ja ilmastopuritanismia, sillä se ei tuota tulosta. Tarvitaan laaja rintama ja oikeudenmukaiset pelisäännöt. Tarvitaan lainsäädäntöä, joka voi motivoida yritykset kilpajuoksuun vähäpäästöisimmästä tekniikasta ja joka palkitsee, eikä rankaise niitä siitä.

Erityisesti haluan ilmaista iloni siitä, että me pidämme kiinni 20 prosentin päästövähennystavoitteesta, ja silloin voimme todeta, ettei parlamentti eikä myöskään neuvosto ole vesittänyt yhtään mitään.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, minun on sanottava, että niiden vuosien aikana, jotka olen viettänyt Euroopan parlamentissa, olen oppinut sen, etteivät asiat aina mene niin kuin itse haluaisi. Kaikki perustuu kompromisseihin, mutta yleensä asiat menevät kuitenkin lopulta melko hyvin Monet valittavat tällä hetkellä; ne, joiden mielestä meidän olisi pitänyt hyväksyä kunnianhimoisemmat säännöt, ja ne, joiden mielestä hyväksytyt säännöt ovat aivan liian kunnianhimoisia. Mielestäni meidän pitäisi kuitenkin pääasiassa olla äärimmäisen tyytyväisiä siihen, että saimme edes jonkinlaisen kompromissin aikaiseksi. Tämä on askel oikeaan suuntaan, ja ainakin minä olen tästä askeleesta ylpeä. Olen ylpeä siitä, että tämä osoittaa Ruotsin olevan yhä maa, joka kantaa eniten vastuuta Euroopassa, mutta myös siitä, että Eurooppa on se maailman osa, joka yleisesti kantaa eniten vastuuta. Ruotsalaiset konservatiivit ovat tehneet kovasti työtä tämän kompromissin eteen sekä neuvostossa että täällä Euroopan parlamentissa.

Tästä asiasta olisi paljon sanottavaa, mutta jos minun pitäisi kommentoida sitä, mihin olen kaikkein tyytyväisin, korostaisin saavutuksiamme autoalalla; yhtäältä otamme huomioon autojen ympäristöedut, mutta toisaalta annamme autonvalmistajille riittävästi aikaa kehittää uusia malleja. Kuten täällä on jo todettu, meidän ei pidä luulla, että prosessi päättyisi tähän. Tämä on vain alkusoittoa sille tärkeälle työlle, jota Kööpenhaminassa on tehtävä. Mielestäni meillä on nyt hyvä perusta sitä varten. Kiitoksia paljon.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, minun mielestäni tämä direktiivi on esimerkki kestävästä ja tehokkaasta vuoropuhelusta Euroopan unionissa. Se on luultavasti vaikein direktiivi, jota olemme tällä vaalikaudella käsitelleet. Siihen esitetyt tarkistukset eivät olleet kaikille selviä. Lopulta kuuntelimme toisiamme, ensinnäkin täällä parlamentissa, ja minun on myös myönnettävä, että puheenjohtajavaltio Ranska osoitti poikkeuksellista hienotunteisuutta lähestymistavassaan tätä asiaa kohtaan. Haluaisin kiittää komission jäseniä Dimas ja Piebalgs osallistumisesta keskusteluun.

Nyt meidän on varmistettava, että panemme tämän direktiivin täytäntöön. Meidän on vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä: 20 prosentin vähennys on vähimmäistaso! Olemme näin luoneet Euroopan unioniin yhteisen ilmastopolitiikan. Sitä ei ole sanottu kovin monisanaisesti, mutta direktiivissä viitataan yhteiseen politiikkaan. Kuten kaikkien muidenkin alojen yhteisessä politiikassa, myös tässä tarvitaan järjestelmällisiä toimia, valvontaa ja vastavuoroisia tarkastuksia. Meidän on myös rahoitettava energiateknologiaa koskevaa strategiaohjelmaa. Tämä on vastauksena hiilidioksidipäästöjen arviointiin. Se muodostaa yhteisen alun yhteiselle energiapolitiikallemme. Sitä Euroopan unionissa tarvitaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ainoa käytössämme oleva vaihtoehto on se, ettemme tuota vähemmän vaan teemme tuotannostamme järkevämpää ja vihreämpää. On tärkeää, että vähennämme saastuttavia päästöjä, mutta meidän pitää myös varmistaa talouskasvu ja säilyttää työpaikat.

Kioton pöytäkirjan mukaan vähennystavoite oli kahdeksan prosenttia, mutta Romania vähensi päästöjään 43 prosentilla vuosina 1990–2005. Valitettavasti tämä toteutettiin järjestelemällä uudelleen raskasteollisuuden yritysten tuotantoprosessit välittämättä siitä, että ne ovat riippuvaisia fossiilisista polttoaineista. Vaikka olisi ollut suotuisampaa ottaa viitevuodeksi vuosi 1990, olen tyytyväinen joustoon ja solidaarisuuteen, jota uusia jäsenvaltioita kohtaan on osoitettu määrittämällä siirtymäkausi, jonka yritykset tarvitsevat tehdäkseen suuria investointeja toimintansa tehostamiseksi.

Saimme tarkistuksissa läpi säännökset ilmaisten päästöoikeuksien myöntämisestä asuinalueiden lämmitysjärjestelmille ja sellaisille lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmille, jotka perustuvat tehokkaaseen yhteistuotantoon. Saimme läpi myös säännökset päästöjen huutokaupasta saatavien tulojen osoittamisesta matalapalkkaisten perheiden tukemiseen sekä sairaaloiden ja pienten tuotantolaitosten vapauttamisesta päästöoikeuksien kauppajärjestelmästä. Kiitos.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi neuvottelutuloksista on päätös luoda rahoitusmekanismi hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskeville mallihankkeille. Palaan tähän kohta. Toimin itse neuvottelijana ja esittelijänä hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevassa asiassa, mutta varsinainen menestys saavutettiin päästökauppajärjestelmää säätelevän direktiivin uudistamisen yhteydessä.

Parhaimmillaankin olen vain saanut sekaantua muiden asioihin. Joskus tarvitaan onnea, ja mielestäni olen ollut onnekas siinä, että Linda McAvan, Lena Ek ja muut – varjoesittelijät – ovat työskennelleet päästökauppadirektiivin parissa. Mielestäni olen ollut onnekas, koska puheenjohtajavaltio oli valmis tutkimaan uudet ehdotukset. Ja erityisen onnekas olen ollut siinä, että olen saanut tehdä töitä tässä lainsäädäntöasiassa esittelijänä toimivan Avril Doyle'n kanssa, koska hän on saanut valtavan paljon aikaan. Haluaisin vain todeta yhden asian, arvoisa puhemies. Tämän parlamentin historiassa ei tunneta montakaan esittelijää, joiden alkuperäisen ehdotuksen mukaan rahoituksen arvo olisi parhaimmillaankin ollut 1,5 miljardin euroa mutta sitten lopullisessa paketissa rahoituksen arvo onkin viisi tai kuusi kertaa suurempi.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, tavoite kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä on turvattu. Meidän ei pitäisi kuitenkaan huijata itseämme. Jo tuo tavoite oli riittämätön. Tieteellisten tietojen mukaan meidän pitäisi tavoitella 25 prosentin tai jopa 40 prosentin päästövähennyksiä. Pahoittelen sitä, että huutokauppajärjestelmää on heikennetty sähköntuotannon ulkopuolella. Vuonna 2020 myönnämme edelleen ilmaisia päästöoikeuksia, eikä huutokauppa toteudu täysimääräisesti ennen vuotta 2027.

Tämä välittää todella ikävän viestin niille, jotka osallistuvat Kööpenhaminassa keskusteluihin maailmanlaajuisesta ilmastopuoleluksesta. Kuitenkin paras ratkaisu hiilivuotoon olisi juuri maailmanlaajuinen sopimus. Jos maailmanlaajuisesta sopimuksesta ei saada aikaiseksi, huutokauppajärjestelmä heikkenee edelleen, koska 96 prosenttia yrityksistä saa edelleen ilmaisia päästöoikeuksia. Mitä vähemmän huutokauppaoikeudet tuottavat, sitä vähemmän investoidaan kestävään energiaan, tutkimukseen ja kehitykseen.

Haluaisin esittää Avril Doylelle seuraavan kysymyksen: onko teillä mitään käsitystä siitä, miten paljon huutokaupan tuottamien voittojen odotetaan putoavan, nyt kun maa on täysin kaivettu järjestelmän alta?

Puhemies. – (EN) Olen hyvin pahoillani, mutta en voi ottaa enempää puheenvuoropyyntöjä aikarajoitusten vuoksi. Annamme siis uudelleen puheenvuoron esittelijällemme, kovasti ylistetylle Avril Doylelle.

Avril Doyle, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää muutaman nopean huomion.

Alkuperäisen erinomaisen ehdotuksen mukainen tinkimättömyys ympäristötavoitteista on yhä voimassa erityisesti 30 prosentin vähennystä koskevassa skenaariossa. Meidän ei ole mitään hyötyä mennä lainsäädäntömme kanssa Kööpenhaminaan, jos sitä varten ei saada riittävää rahoitusta ensi vuoden joulukuuhun mennessä. Tämä riippuu teistä, hyvät komission jäsenet.

Hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia sekä 300 miljoonaa päästöoikeutta koskeva sopimus saattaa muuttaa koko keskustelun hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä, jos kyseinen teknologiaa osoittautuu toimivaksi 12 mallilaitoksessa.

Nyt käsiteltävänä oleva sopimus varmistaa EU:lle selkeät valtuudet neuvotella kolmansien maiden kanssa ensi vuoden sopimusta valmisteltaessa. Meillä ei ole varaa epäonnistumisiin, sillä jos emme kanna vastuutamme, historian sormi osoittaa meitä niiden poliittisten johtajien sukupolvena, jotka tunsivat ongelman ja tiesivät vertaisarvioiduista tieteellisistä tutkimuksista, mutta jotka eivät kyenneet toimimaan.

Joidenkin mielestä mietintöni lopullisessa versiossa mennään liian pitkälle, toisten mielestä siinä ei mennä tarpeeksi pitkälle. Mutta edes sellaiset päästöluvat, jotka eivät perustu vertaisarviointiin, eivät tee vähennystavoitteista helppoja teollisuudelle. Emme saa toimia niin, että jätämme hyvät asiat toteuttamatta, koska emme pysty parhaaseen mahdolliseen tulokseen. Tämä on kuitenkin kokonaisuutena hyvä tulos. Ainakin se on maailman paras, koska kyse on toistaiseksi ainoasta päästökauppajärjestelmästä koko maailmassa. Kehotan Yhdysvaltoja ja Australiaa tekemään enemmän ja saattamaan EU:n kiusalliseen asemaan menemällä ensi vuonna Kööpenhaminassa meitä pidemmälle.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna keskiviikkona, 17. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Jorgo Chatzimarkakis, Wolf Klinz, Holger Krahmer, Alexander Graf Lambsdorff ja Willem Schuth (ALDE), kirjallinen. – (DE) Arvoisa puhemies, ilmastopakettista saavutettu sopimus on vaatimaton.

EU on asettanut tavoitteekseen vähentää päästöjä 20 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna. Olemme jo onnistuneet toteuttamaan melkein puolet vähennyksistä. Avaintekijä on laajentuminen itään, jossa päästöt

ovat absoluuttisina lukuina alhaisemmat ja vähennystavoite on siten 12 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna.

EU:n pitäisi saavuttaa kolmen tai neljän prosentin vähennykset kehitysmaissa pysymällä hieman alle yhdeksässä prosentissa. Tavoitteissa voidaan epäonnistua viidellä prosentilla. Jäljelle jää neljä prosenttia.

Normaalitilanteessa pitäisi todeta, että hyvä, mikä onni, ettei EU ole päättänyt siirtää koko talouttaan Aasiaan. Kompromissi tulee selvästi halvemmaksi kuin komission ehdotus. Tämän ansiosta Saksan Vapaa demokraattinen puolue (FDP) voi hyväksyä sen.

EU on kuitenkin nyt yllyttämässä jäsenvaltioitaan toistensa kimppuun, sillä energialähteiden valikoiman, poikkeussääntöjen ja viekkaiden neuvottelujen tuloksena jotkut jäsenvaltiot ovat muita suotuisammassa asemassa. Saattaa olla, että saksalaiset energiantoimittajat tuottavat pian sähköä Puolassa Saksan sijasta tai ostavat sitä ranskalaisilta.

Se, että EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet tällaisiin lehmänkauppoihin, ei anna kovin paljon toivoa maailmanlaajuisesta sopimuksesta. Se nostaa myös esiin kysymyksen varojen käytön tehokkuudesta.

Hallituksia, neuvostoa ja EU:n komissiota kehoitetaan toimimaan tehokkaasti sekä ympäristönsuojelussa että talouden ja kasvun alalla.

Magor Imre Csibi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Viime viikolla neuvoston ja Euroopan parlamentin neuvottelijat saavuttivat historiallisen sopimuksen ilmastomuutospaketista. Suhtaudun kompromissiin myönteisesti mutta kuitenkin hieman raskain sydämin, koska pakettia on merkittävästi vesitetty verrattuna komission alkuperäiseen ehdotukseen sekä parlamentin valiokuntien äänestystuloksiin. Nyt olisi tarvittu nopeaa ja johdonmukaista toimintaa ilmastomuutoksen torjumiseksi, mutta unioni valitsi hitaan siirtymisen vähähiiliseen talouteen myöntämällä poikkeuksia ja ilmaisia päästöoikeuksia. Näistä epäkohdista huolimatta kompromissi on merkittävä läpimurto, joka luo perustan kestävämmälle taloudelle. Suurin saavutus on se, että tavoitteet ja täytäntöönpanoa koskevat periaatteet vahvistetaan lainsäädännössä ja että kaikki tunnustivat tarpeen edistää puhtaampaa kehitystä. Lisäksi ilmastomuutoksen tehokas torjunta on mahdollista vain, jos kaikki osallistuvat siihen, ja tämä kompromissi antaa EU:lle enemmän valtaa neuvotteluissa kansainvälisten kumppanien mukaan saamiseksi. Lopuksi totean vielä, että aion tukea tätä sopimusta, koska tässä ei mielestäni ole kyse tyhjiä sanoja sisältävästä kompromissista, vaan tämä kompromissi on todella toteutettavissa.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Kolme toimielintä ovat saaneet neuvoteltua ilmastomuutospaketista tasapainoisen kompromissin, joka auttaa Euroopan unionia osallistumaan merkittävällä tavalla toimiin ilmastomuutoksen torjumiseksi. Kyse on nimittäin ensimmäisestä valtioiden ryhmästä, joka tekee tästä sitoumuksesta laillisesti velvoittavan. Olemme tällä hetkellä keskellä maailmanlaajuisia rahoituskriisiä, joka on herättänyt suurimmassa osassa jäsenvaltioita pelkoja hiilidioksidipäästöjen vähennystavoitteiden suhteen. Huippukokouksen tuloksena on kuitenkin sopimus, jossa tarve suojella ilmastoa sekä tarve päästä talouden umpikujasta ovat keskenään tasapainossa. Minun mielestäni kriisiin perustuvien argumenttien ei pidä estää paketin hyväksymistä. Toivon, että kaikki parlamentin poliittiset ryhmät äänestävät sen puolesta. Olen kiitollinen siitä, että huutokauppatulojen jakojärjestelmää muutettiin huomioimalla niiden maiden ponnistelut, jotka vähensivät päästöjään vuosien 1990 ja 2005 välisenä aikana. Tämä koskee esimerkiksi Romaniaa. Paketin yleistä rakennetta ei kuitenkaan ole muutettu. Minusta tuntuu myös siltä, että suurin osa niistä asioista, jotka aiheuttivat päästökauppadirektiivissä suuria ongelmia jäsenvaltioille, on saatu ratkaistua oikein ja että lopputulos on oikeudenmukainen ja antaa Euroopan unionille mahdollisuuden ryhtyä todellisiin toimiin ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – (FI) Parlamentin käsittelyssä oleva päästökauppadirektiivi edustaa kapitalismin viherpesua ja on siitä huolimatta sitä itseään: kasinokapitalismia ja keinottelun legalisoimista. Kun komission alkuperäistä esitystä on korjattu siihen suuntaan, että eurooppalainen teollisuus ei joudu keinottelun suoranaiseksi maksajaksi muuta kuin sähkön hinnan kautta, äänestän esityksen puolesta vaikka päästökauppaa vastustankin. Päästötavoitteita kannatan, mutta niihin piti päästä verolla eikä keinottelulla.

12. Pyrkimykset kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Satu Hassin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään osana yhteisön

kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissoitumusten täyttämistä vuoteen 2020 mennessä (KOM(2008)0017 - C6-0041/2008 - 2008/0014(COD)) (A6-0411/2008).

Satu Hassi, esittelijä. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat. Lämmin kiitos varjoesittelijöille erinomaisesta yhteistyöstä ja kiitos myös komissiolle ja kiitos neuvoston puheenjohtajavaltiolle Ranskalle suuresta työstä.

Minun on kuitenkin sanottava, että en ole täysin tyytyväinen. Tällä ilmastopakettilla EU:n piti osoittaa vahvaa globaalia johtajuutta. Valitettavasti johtajuus vesittyi pahasti, kun Ranska puheenjohtajavaltiona alisti päätöksen jäsenvaltioiden yksimielisyydelle. Melkein jokainen pääministeri lähti huippukokoukseen kansallisenä tavoitteenaan vesittää ilmastopaketti ja onnistui siinä. Lopputulos on toki askel eteenpäin, mutta paljon, paljon pienempi askel, kuin tiede neuvoa meitä tekemään.

Effort sharing -päättöksen suurimpana ongelmana on, että jäsenvaltiot saavat aivan liian väljät oikeudet laiminlyödä päästövähennykset kotimaassa ja hyvittää sen rahoittamalla hankkeita kehitysmaissa. Pahimmassa tapauksessa tämä voi johtaa vain kotimaisten päästöjen stabiloimiseen, pitämiseen ennallaan.

Neuvottelutuloksessa säilytetään kuitenkin komission ehdotuksen hyvä perusrakenne: lineaarinen päästöura ja sitovat vuotuiset päästökätkot, mikä on ensimmäinen kerta EU:n lainsäädännössä.

Lisäksi parlamentti sai vietyä läpi joukon tärkeitä parannuksia, jotka perustuivat ympäristövaliokunnan lähes yksimieliseen mietintöön. Mainitsen seuraavaksi joitakin kyseisistä parannuksista. 30 prosentin päästövähennystavoite kansainvälisen sopimuksen jälkeen tulee nyt lakitekstiin. Jäsenvaltioiden on aloitettava vaativampien päästövähennystoimien suunnittelu heti ja myös raportoitava niistä. Jäsenvaltioille tulee selkeä kannuste pysyä lainmukaisissa päästörajoissa, koska rajan ylittäminen johtaa seuraavan vuoden kiintiön leikkaamiseen korotetulla määrällä. CDM-päästöhyvitysten laadullisia kriteereitä tiukennetaan. Kansainvälisen sopimuksen jälkeen EU sitoutuu avustamaan kehitysmaiden päästövähennyksiä tavalla, joka vastaa ilmastomuutoksen rajoittamista alle kahden asteen. Merenkulun päästöjen rajoittamiselle tulee aikaraja. Jos kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO ei saa aikaan kansainvälistä sopimusta vuoteen 2011 mennessä, EU ryhtyy omiin lainsäädäntötoimiin.

Nämä kaikki ovat merkittäviä parannuksia, ja ne perustuvat parlamentin vaatimuksiin. Niiden vuoksi suosittelen kuitenkin tämän kokonaisuuden tukemista loppuäänestyksessä, vaikka toisaalta tuen myös oman ryhmäni ja GUE-ryhmän muutosehdotuksia CDM-päästöhyvitysten kiintiön pienentämiseksi sillä tavalla, että taattaisiin, että enemmistö päästövähennyksistä tehtäisiin Euroopassa.

Kaikkine hyvine ja huonoine puolineen tämä päätös tarkoittaa sitä, että varsinainen kädenväntö siitä, tekeekö EU päästövähennyksiä tavalla, joka vastaa ilmastotutkimuksen viestiä, käydään vasta kansainvälisten sopimusneuvottelujen jälkeen. Toiseksi tämä päätös tarkoittaa, että jää jäsenvaltioiden omalle poliittiselle vastuulle, miten paljon päästöjä todella vähennetään Euroopassa.

Vetoankin jäsenvaltioihin, jotta ne eivät ulkoistaisi valtaosaa päästövähennyksistään kehitysmaihiin, vaan tekisivät kotimaassa vihreät investoinnit joukkoliikenteeseen, rautateihin ja energiatehokkaampiin rakennuksiin ja luovat samalla viherkaulustyöpaikkoja Eurooppaan.

Meidän on muistettava, että maapallo ei tee kompromisseja, planeetan määräajat ovat ehdottomia ja taloudellisesti kaikkein kalleinta on vesittää ja lykätä päästövähennyksiä.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluan aivan ensiksi vilpittömästi kiittää Satu Hassia siitä vaikeasta työstä, joka on tehty ja - sanottakoon nyt tämäkin - hänen kompromissihalukkuudestaan, joka on mahdollistanut keskittymisen oleelliseen.

Kaikki tietävät, että esittelijä olisi joissakin kysymyksissä kenties toivonut järjestelmän olevan sitovampi, mutta uskon, että näillä kolmikantaneuvotteluilla ja yhteispäätösmenettelyllä olemme saavuttaneet jotakin niin pitkälle vietyä kuin tänä päivänä on mahdollista.

Haluan tuoda esiin kaksi asiaa, joista ensimmäinen liittyy päästövähennysten kehityskaareen, joustavuuteen ja seuraamuksiin ja josta erityisesti keskusteltiin viikonlopun kolmikantaneuvotteluissa. Tällainen joustavuus oli välttämätöntä joillekin jäsenvaltioille. Parlamentti toivoi, että siihen liittyisi korjaavien mekanismien vahvistaminen, ja uskon, että saavutimme tavoitteemme.

Toiseksi, puhtaan kehityksen mekanismin käyttöön puututtiin äärimmäisen vähän, vain joidenkin valtioiden ja tapausten osalta, etenkin kun kyse on tietyistä todellisista kehitysalueista: vähiten kehittyneistä alueista tai pienistä saarista. Uskoakseni keskustelu jatkuu kussakin valtiossa, ja luulen, että kyse on tällöin puhtaan

kehityksen mekanismeihin liittyvästä yleisestä keskustelusta ja valmiudesta sitoutua näihin mekanismeihin ja ohjailla niitä otollisissa olosuhteissa, irrallaan tästä tekstistä.

Lopuksi haluan muistuttaa, että päätös suuremmasta sitoutumisesta Kööpenhaminan jälkeen edellyttää yhteispäätösmenettelyä. Tämän vuoksi uskon, hyvä jäsen Hassi, että vaaraa joutua tilanteeseen, jossa teksti heikkenisi, ei ole.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää ja onnitella jäsen Hassia hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja hänen pyrkimyksistään pitää kiinni komission alkuperäisen ehdotuksen peruseriaateista ja -rakenteesta; nähdäkseni ne on säilytetty vastuunjakopäätöstä koskevassa kompromissiratkaisussa. Minun on jälleen painotettava sitä, että paketilla saavutetaan ympäristötavoite hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi Euroopan unionissa 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja on selvää, että tämä päätös auttaa pääsemään tavoitteeseemme. Emme ole tehneet tavoitteiden saavuttamista koskevia kompromisseja.

Joku sanoi aiemmin, että tässä paketissa on kaksi osaa. Se voidaan jakaa ympäristötavoitteisiin – joihin ei ole tullut muutoksia ja jotka saavutetaan suunnitelmien mukaisesti – ja muihin asioihin, joihin kuuluu huutokauppaaminen ja se, voidaanko investointeja tehdä Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin, ja näihin asioihin on tehty joitakin muutoksia, kuitenkin muuttamatta paketin perusrakennetta tai ympäristötavoitteita.

Mitä tulee itse päätökseen, kansalliset tavoitteet, jotka sisältyvät jäsenvaltioille tehtyyn ehdotukseen, on säilytetty komission ehdotuksen mukaisina. Jäsenvaltioiden edellytetään rajoittavan kasvihuonekaasupäästöjä vuosien 2013 ja 2020 välisenä ajanjaksona lineaarisesti sitovien vuosittain tavoitteiden mukaisesti. Tällä tavoin varmistetaan, että jäsenvaltiot auttavat kaikilla talouden osa-alueilla, suhteellisten osuuksiensa mukaisesti saavuttamaan Euroopan unionin tavoitteen 20 prosentin vähennyksestä vuoteen 2020 mennessä.

Yksi keskeisistä ongelmista jäsenvaltioiden vastuunjakoa koskevissa keskusteluissa oli tarve löytää jäsenvaltioiden välille tasapaino sen osalta, että ne pääsevät tavoitteisiinsa ryhtymällä tehokkaisiin seuranta- ja valvontatoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on varmistaa asetettujen tavoitteiden käytäntöön siirtäminen. Vastuunjakoa koskeva kompromissiratkaisu on tasapainoinen. Se antaa jäsenvaltioille riittävästi liikkumavaraa, jotta ne voivat saavuttaa tavoitteensa taloudellisesti hyväksyttävällä tavalla, samalla kun sovelletaan vahvaa seuranta- ja valvontajärjestelmää. Lisäksi komission ehdottamat säännökset, joiden avulla jäsenvaltioiden toimia ja tarvittavien korvaavien toimien jälkeen jäsenvaltioille annettavaa apua voidaan seurata, on säilytetty ja niitä on vahvistettu.

Tämä vastuunjakoa koskevaan päätökseen liittyvä kompromissiratkaisu on tärkeä saavutus, jota ei olisi saatu aikaan ilman Euroopan parlamentin ja etenkin esittelijä Satu Hassin päättäväistä puurtamista. Tämän vuoksi kehoitan teitä kaikkia äänestämään sopimuksen puolesta.

Cornelis Visser, talous- ja raha-asoiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (NL) Arvoisa puhemies, olemme tyytyväisiä ilmastopakettin tulokseen, sillä se on selkeästi Alankomaiden kristillisdemokraattien (CDA) ja Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kannan mukainen. On tärkeää, että Eurooppa asettaa tavoitteekseen vuoteen 2020 mennessä 20 prosentin vähennyksen, joka voi muuttua jopa 30 prosentiksi, jos kansainvälinen sopimus saadaan aikaan.

Meidän olisi kuitenkin huolehdittava siitä, että siitä pidetään kaikissa jäsenvaltioissa yhtä lailla kiinni. Meidän olisi toisin sanoen varmistettava, että kaikki jäsenvaltiot mukautuvat tavoitteeseen samalla tavalla. Vähentämisvaatimukset on asetettu kullekin jäsenvaltiolle yksilöllisesti. Tästä on periaatteessa seurauksena oikeudenmukainen jako, ja osuudet on tärkeää säilyttää ennallaan. Jos näin ei tapahdu, jäsenvaltiot saavat liikaa vapauksia. Kun yksi jäsenvaltio noudattaa sopimusta ja toinen ei, on olemassa vaara kilpailun vääristymisestä.

Uhattuna on siis muutakin kuin ilmasto. Yritysten ja teollisuudenalojen kilpailuolosuhteisiin eri jäsenvaltioissa kohdistuu erilaisia paineita. Pyysin talous- ja raha-asoiden valiokunnan mietinnössä, että tähän kiinnitettäisiin erityistä huomiota. Valiokunnan on seurattava tiiviisti sitoumusten noudattamista ja tarvittaessa asetettava lisävaatimuksia. Seuraamme tätä parlamentissa tarkasti.

Sepp Kusstatscher, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (DE) Arvoisa puhemies, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pitää hyvänä tavoitteita ja toimenpiteitä, joiden avulla hidastetaan ilmastomuutosta ja lievennetään sen vaikutuksia.

Tyydyn tässä ottamaan esiin vain erään sosiaalipoliittisen näkökohdan: niin sanotun ensimmäisen maailman hyvinvointi, ylituotanto ja liiallinen kuluttaminen – etenkin fossiilisten polttoaineiden mittavaan käyttöön perustuva liikenne – ovat pääsyy ilmasto- ja vahingoittavien kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymiseen. Toisaalta sosiaalisesti heikoimmassa asemassa olevat ja köyhät kärsivät eniten tulossa olevan ilmastokatastrofin vaikutuksista. Heillä ei ole keinoja sopeutua. Energian ja elintarvikkeiden hinta vaikuttaa heihin paljon, paljon voimakkaammin kuin rikkaisiin. Jo nyt olemassa olevat nälänhädät pahenevat merkittävästi.

Tämän vuoksi meidän on puututtava maailmassa nähtävään nälkään maailmanlaajuisesti. Vaatimuksemme on, että vastuu kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä on jaettava sosiaalisesti kestävällä tavalla.

Puhetta johti

varapuhemies **Mario MAURO**

Robert Goebbels, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, energia- ja ilmastopaketin käsittelyä varten valittu menettely on estänyt parlamenttia tekemästä työtään tosiasiallisesti demokraattisella tavalla.

Epävirallisissa kolmikantaneuvotteluissa on saatu aikaan kompromissi, joka on nyt sitten hyväksyttävä. Olen vakuuttunut siitä, että ensimmäinen käsittely olisi antanut parlamentille tilaisuuden saada neuvosto taipumaan parempiin ratkaisuihin, etenkin kun kyse on teknologian siirtämisestä kehitysmailhin.

Päästövähennysten on oltava maailmanlaajuisia, mikä tarkoittaa sitä, että Kioton pöytäkirjassa tunnustettujen välineiden eli puhtaan kehityksen mekanismien, merkitys on hyväksyttävä.

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietintö oli järjetön monessa mielessä ja osoitus presidentti Sarkozyn tuomitsemasta uudistusten vastustamisesta. Esittelijän oli käytävä torjuntataistelua ja hän tyytyi 20 johdanto-osan kappaleeseen. Teollisuus-, tutkimus- ja energia-asioiden valiokunnan mietintö oli jo paljon lähempänä ratkaisua, johon lopulta päädyttiin. Tulosta olisi voitu parantaa, jos parlamentti olisi voinut työskennellä avoimesti ja demokraattisesti.

Energia- ja ilmastopaketista jää karvas jälkimaku, koska neuvottelut käytiin kulisseissa ja ilman todellista julkista keskustelua.

Antonio De Blasio, *aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (HU) Myös aluekehitysvaliokunta oli mukana ehdotuksesta käydyissä pitkäjänteisissä keskusteluissa. Suurin osa suosituksistamme liittyy sen tunnustamiseen, että tavoite vaikuttaa olennaisesti eräiden alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon, ja näin ollen hiilidioksidipäästöjen vähentäminen voi toteutua onnistuneesti vain, jos se otetaan osaksi EU:n koheesiopoliittikkaa. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen liittyvät näkökohdat olisi sisällytettävä myös osaksi ehtoja, jotka koskevat rakenteiden kehittämiseen tarkoitettua tukea. Vaikka Euroopan unionin sitoumukset sitovat jäsenvaltioiden hallituksia, ne merkitsevät myös merkittävää taakkaa paikallisille ja alueellisille hallituksille sekä muille paikallisille ja alueellisille edustuksellisille tahoille ja elimille jäsenvaltioiden alueella. Kunnianhimoiset tavoitteet voidaan saavuttaa vain, jos yhdenmukaistamiseen ja tehtävien toteuttamiseen liittyy jatkuvaa vertikaalista keskushallinnon ja paikallisten ja alueellisten elinten välistä yhteistyötä, sekä horisontaalista yhteistyötä erilaisten paikallisten ja alueellisten elinten välillä. Aihetta iloon antaa se, että olemme ryhtyneet toimiin, ja vieläpä oikeasuuntaisiin, mutta sen lisäksi, että pohdimme asiaa yhdessä, meidän on lisättävä entisestään ponnisteluja jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa.

Péter Olajos, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (HU) Olen hyvin pahoillani siitä, että ministeri ei ole paikan päällä, mutta poliittinen ryhmäni pitää hyvänä ja kannattaa Euroopan unionin uutta ilmasto- ja energiapakettia, ja niitä säännöksiä, joita siinä on vastuunjaosta jäsenvaltioiden kesken. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän mukaan tämä on merkittävä askel eteenpäin, sillä nyt alueet, joilla ei tähän asti ole ollut sääntelyä, on saatu sääntelyn piiriin, ja näin ollen vuodesta 2013 eteenpäin kaikkia hiilidioksidipäästöjen lähteitä mitataan ja säännellään. Tämän paketin suurin ansio on se, että myös vastuunjaon alalla otetaan, minun ehdotuksestani, käyttöön kauppajärjestelmä, mikä mahdollistaa sen, että samoin kuin päästökauppajärjestelmässä, tälläkin alalla voidaan markkinamekanismien avulla edistää hiilidioksidin vähentämistä.

PPE-DE-ryhmän ensisijainen tavoite on ekoinnovoinnin lisääminen unionin alueella siten, että EU:n talous voisi olla kilpailukykyisin vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavissa teknologioissa. Valitettavasti tähän päästiin vain osittain, koska neuvosto ja Euroopan parlamentin sosialistiryhmä pitivät tiukasti kiinni puhtaan kehityksen mekanismien (CDM) ylenpalttisesta – viime kädessä jopa 80-prosenttisesta – käytöstä. Tällainen

puhtaan kehityksen mekanismien määrä yhteenlaskettuna päästökauppajärjestelmän kanssa vastaa arvoltaan kaikkiaan 63 miljardia euroa, mikä on minusta liikaa. Samoin on valitettavaa, että pääministerien päätöstä mukaillen lainsäädäntöpaketissa edellytetään yrityksiltä kaksi ja puolikertaisia päästövähennyksiä jäsenvaltioihin verrattuna, mikä nykyisissä taloudellisissa vaikeuksissa johtaa siihen, että vastuu jakautuu erityisen epätasapainoisesti, mistä on haittaa eurooppalaiselle teollisuudelle. Lisäksi jäsenvaltiot ovat olleet puolueellisia suhteessa toisiinsa; ne eivät ole onnistuneet palkitsemaan niitä, jotka ovat täyttäneet sitoumuksensa, tai rankaisemaan niitä, jotka ovat nakertaneet unionin uskottavuutta ilmastokysymyksissä. Samanaikaisesti kiintiöiden kauppaaminen voi muodostua merkittäväksi apukeinoksi Keski- ja Itä-Euroopan maille, jotka ovat jo nytkin pärjänneet hyvin, ja antaa niille mahdollisuuden pienentää hiilidioksidipäästöjä entisestään kotimarkkinoilla ja liikennealalla ja mahdollisesti saada näin aikaan merkittäviä säästöjä. Kaiken kaikkiaan tämä direktiivi täyttää tyhjiön, ja kaikista puutteista huolimatta sen merkitys on uraa uurtava. Tämän direktiivin avulla Euroopan unioni on valinnut tien kohti vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa eurooppalaista yhteiskuntaa, sellaista, joka on kestävä myös ilmaston kannalta.

Edite Estrela, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Minun on aloitettava onnittelemalla lämpimästi esittelijä Hassia hänen tekemästään vaikeasta työstä ja siitä päättävyydestä, jolla hän on neuvotellut kompromissin. Minun on kiitettävä myös komissiota ja neuvostoa niiden ponnisteluista. Haluaisin vain esittää huomautuksen siihen, mitä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän varjoesittelijä sanoi. Ymmärrän sen, että hän ei ole oikein tyytyväinen ryhmäänsä, mutta siitä ei varmaankaan voida syyttää Euroopan parlamentin sosialistiryhmää.

Tämä ei ole ollut helppo prosessi, mutta se on maksanut vaivan, jos saadaan aikaan kansainvälinen sopimus jäsenvaltioiden oikeudellisesta sitoutumisesta 30 prosentin hiilidioksidipäästövähennyksen saavuttamiseksi. Parlamentin ehdotukset ovat myös tuoneet parannuksia alkuperäiseen tekstiin. Mukaan on saatu pitkän aikavälin tavoitteet 50 prosentin päästövähennyksestä vuoteen 2035 mennessä ja 60–80 prosentin vähennyksestä vuoteen 2050 mennessä. Lisäksi on viitattu energiatehokkuuteen, CDM-hankkeiden (puhtaan kehityksen mekanismit) laatuun ja aikeeseen auttaa kolmansia maita vähentämään päästöjään ja sopeutumaan ilmastomuutokseen. Lisäksi mukaan on otettu korjaavien toimenpiteiden mekanismi ja siihen liittyvä kerroin 1.08, jolla rikkojia rangaistaan ankarammin. Sopimus voisi epäilemättä olla parempi, mutta huonoin tulos olisi ollut se, ettei aikaan olisi saatu minkäänlaista sopimusta.

Ilmasto- ja energiapaketti on kansalaisten, ympäristön ja talouden kannalta äärimmäisen tärkeä asia. Tämän vuoksi neuvostossa aikaan saatua sopimusta on pidettävä hyvänä. Euroopan unioni on näyttänyt upeaa esimerkkiä, kuten senaattori John Kerry totesi Poznańissa. Itse asiassa tällä sopimuksella Euroopan unioni on lähettänyt hyvin myönteisen viestin muille kansainvälisille kumppaneilleen. Se on osoittanut, että se johtaa jatkossakin taistelua ilmastomuutoksen torjumiseksi ja että se odottaa muilta osapuolilta samanlaista ponnistelua. Toivon, että Euroopan parlamentti hyväksyy huomenna tämän paketin, kuten sosialistiryhmä aikoo tehdä.

Johannes Lebech, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, kaikki nämä kuukaudet, jotka olemme juuri käyttäneet neuvotteluihin ilmastopaketista, ovat olleet dramaattisia ja jännittäviä, ja tahtoisin kiittää jäsen Hassia ja varjoesittelijöitä heidän tekemästään rakentavasta ja avoimesta yhteistyöstä. On hyvä, että olemme päässeet tulokseen, vaikka parlamentissa olisi kyllä toivottu, että se olisi ollut hieman kunnianhimoisempi. Ajoimme alusta asti kunnianhimoista ilmastopakettia, jotta olisimme uskottavia Kööpenhaminassa. Taistelimme etenkin sitä vastaan, että jäsenvaltioille annettaisiin mahdollisuus hankkia liikaa hiilidioksidivähennyksiä Euroopan ulkopuolella. Ne saivat liikkumavaraa tätä varten, mutta niiden ei tietenkään ole pakko käyttää sitä. Joustavia mekanismeja on pidettävä hätäkeinoina eikä keinoina saavuttaa tavoitteet. Olemme myös toivoneet ankarampia rangaistuksia jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, ettemme siirry vuoteen 2019 siten, että jotkut valtiot ovat vielä kaukana tavoitteidensa saavuttamisesta. Jäsenvaltioiden olisi oltava vastuullisia ja alettava jo nyt laatia suunnitelmia siitä, miten ne vähentävät kasvihuonekaasupäästöjään päästökauppajärjestelmän ulkopuolella. Niiden on luotava vähäisten hiilidioksidipäästöjen edellyttämät puitteet turvautumalla tehokkaampaan energiankäyttöön ja kestävämpiin energiamuotoihin. Huominen äänestys merkitsee EU:n ilmastopaketin valmistelemisen päättymistä, mutta se on vain yksi askel kohti planeetan kannalta parempaa ilmastopolitiikkaa. Tarvittava työsaika on nyt jaettu, keinot tavoitteiden saavuttamiseksi on asetettu käyttöön, ja nyt on jäsenvaltioiden vuoro toimia. Tähän tarvitaan poliittista tahtoa ja johtajuutta. Muistakaaamme tämä: ilmastopaketti on lähtökohta neuvotteluille, jotka käydään Kööpenhaminassa, ja siellä meidän on ehdottomasti saatava aikaan kansainvälinen sopimus. Lopuksi haluan muistuttaa teille, että kansainvälisen sopimuksen tavoitteena ei ole paljon puhutut 20 prosenttia, vaan 30 prosenttia, ja tämä kunnianhimoisen tavoite on kirjattu myös sopimukseen, jonka me huomenna hyväksymme.

Liam Aylward, UEN-ryhmän puolesta. – (GA) Arvoisa puhemies, kaikkien jäsenvaltioiden hallitukset olivat hermostuneita tehdessään työtä yhtenäisen eurooppalaisen rahoitusjärjestelmän eteen. Kyse oli merkittävästä ehdotuksesta, ja hallitukset olivat huolissaan työskentelymenetelmistä ja tuloksista, joihin ne johtaisivat. Nyt 320 miljoonaa ihmistä käyttää euro-järjestelmää päivittäin. Lähes 10 vuotta on kulunut siitä, kun se otettiin käyttöön.

Nyt kaikki jäsenvaltiot ovat ryhtymässä panemaan täytäntöön toista merkittävää ehdotusta ympäristön tulevaisuuden suojelemiseksi. Kaikkien on oltava aktiivisia tämän ehdotuksen mukaisesti. Meidän kaikkien on varmistettava, että ympäristön ja talouden välillä säilytetään tasapaino. Yrityksiäkin on suojeltava, sillä on olemassa vaara, että ne siirtyvät maasta toiseen.

Tämä haaste tarjoaa meille tilaisuuden kehittää ympäristöystävällistä teollisuustoimintaa ja parantaa työllisyyttä. Tästä lähtien jäsenvaltioiden on painotettava enemmän tutkimusta ja kehitystä. Olen hyvin tyytyväinen siihen, että Irlannin maatalouteen liittyviin tarpeisiin on kiinnitetty huomiota. Tämä erityisjärjestely pysyy, vaikka tehtäisiin toinen kansainvälinen sopimus. Järjestely antaa Irlannille mahdollisuuden saada sen tuottamat kaasupäästöt anteeksi laatimalla metsätaloussuunnitelma.

Tämä kansallinen metsätaloussuunnitelma on hyvin tärkeä ja keskeisessä asemassa Kioton pöytäkirjassa. Kuitenkin myös maanviljelijöitä suojellaan, mikä onkin erittäin tärkeää.

Roberto Musacchio, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhuessaan parlamentissa tänään presidentti Sarkozy antoi rehellisen selvityksen siitä, millainen ilmastopaketti koskeva kompromissi on.

Vastuunjako on osa tätä kompromissia. Kaikkien kompromissien taustalla on halu nähdä, mikä kehittyy, mihin suuntaan kompromissi vie ja voidaanko sen avulla vastata haasteeseen. Kun otetaan huomioon ympäristön ja talouden kriisin laajuus, emme voi muuta kuin olla huolissamme siitä, että niin paljon asioita on vesitetty. Asiat ovat tätä nykyä sillä mallilla - jos kuuntelemme vaikkapa Italian pääministerin Berlusconiä - että näyttää siltä kuin asiat olisi haluttu jättää ennalleen, mikä on lähes ihmisten pettämistä; tämä kummittelee taustalla niin sanotussa valtioiden yksimielisyydessä, josta presidentti Sarkozy puhui. Tiedämme, että Berlusconiä sanat ovat propagandaa, koska todellisuudessa tähän pakettiin liittyviä asioita ei hoideta näin. Päinvastoin, parlamenttia, joka ei ole ollut ainoastaan eurooppalaisempi vaan myös edistysellisempi kuin neuvosto tai jäsenvaltiot, voi kiittää paljosta.

Kysymys ei näin ollen olekaan ainoastaan toimielinten välisestä tasapainosta, vaan myös dynamiikasta niiden kesken. Parlamentille olisi annettava suurempi rooli juuri sen vuoksi, että tarvitsemme lisää demokratiaa. Tästä syystä käytämme ääniämme osoittaaksemme lojaalisuutta parlamentin teksteille, ja haluan sanoa tämän parlamentin kuullen, että ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta on tehnyt ihailtavaa työtä, jotta asia on edennyt näin pitkälle, ja että tässä asiassa, päinvastoin kuin jäsen Goebbels sanoi, Satu Hassi on ollut erityisen taitava ja tehokas.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää esittelijä Hassia ja kaikkia niitä, jotka ovat olleet mukana tätä vaikeaa direktiiviä koskeneissa neuvotteluissa.

On selvää, että päästökaupan ulkopuolisille aloille tarvitaan myös tiukat, pitävät tavoitteet, koska niiden avulla voimme erityisen paljon tehdä sen hyväksi, että saamme aikaan energiatehokkaan yhteiskunnan.

Ne alat, joita tämä direktiivi koskee, kuten rakentaminen, liikenne, maatalous ja jätehuolto, ovat sellaisia aloja, joilla meillä on mahdollisuus kehittää uutta osaamista, ja itse asiassa suurelta osin se osaaminen on jo meillä olemassa. Kun on riittävän tiukka säädöstö, kyseinen osaaminen otetaan myös käyttöön. Tässä mielessä oli erinomaista, että parlamentti voi hyvin selkein sanoin lisätä energiatehokkuuden tähän direktiiviin.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, pidän viime viikolla aikaan saatua sopimusta ilmastopakettista hyvänä, ja onnittelen esittelijöitämme ja puheenjohtajavaltio Ranskaa tehokkuudesta.

Kunnianhimoisista tavoitteistamme kiinni pitäminen oli tärkeää, mutta nykyisessä talouden myllerryksessä meillä ei ollut varaa kuormittaa teollisuuttamme liian raskaasti ja vaikeuttaa Euroopan kilpailukykyä. Tämän vuoksi, etenkin vastuunjako koskevan päätöksen osalta, pidän erittäin hyvänä asiana jäsenvaltioille annettua liikkumavaraa, joka antaa niille mahdollisuuden saavuttaa tavoitteensa ottamalla käyttöön korvaavia toimia sen sijaan, että turvauduttaisiin pakotteisiin.

Tämä on aina ollut kantani teollisuusvaliokunnassa, mutta haluan toistaa sen: joustavuutta tarvitaan, ja tämä on vielä tärkeämpää säänneltäessä uusia aloja, ja ennen tiukempien säännösten antamista tarvitsemme vaikutustenarviointeja.

Olen myös erittäin tyytyväinen siihen, että korkeamman vähennystavoitteen osalta varmistettiin yhteispäätösmenettely. Tämä on periaatekysymys. Kansalaisemme eivät ole lähettäneet meitä tänne sitä varten, ettemme saa sanottavaamme sanotuksi näin tärkeissä päätöksissä.

Anni Podimata (PSE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, energiaa ja ilmastoa koskeva ehdotuspaketti, josta keskustelemme tänään, ei oikein vastaa niitä kunnianhimoisia tavoitteita, jotka Euroopan komissio vuosi sitten esitteli Eurooppa-neuvoston pyynnöstä. Se ei myöskään vastaa suosituksia, joita asiasta vastaavat parlamentin valiokunnat ovat antaneet useaan otteeseen. Parlamentin ehdotukset – ja haluan käyttää tässä hyväksi tilaisuutta onnitella esittelijä Hassia ja kaikkia, jotka tekivät työtä niiden eteen – olivat realistisia, sovittelevia ja samanaikaisesti kunnianhimoisia ja osoittivat, että maailmanlaajuisissa pyrkimyksissä torjua ilmastonmuutosta Euroopan unioni on sitoutunut säilyttämään johtajan roolinsa ja vahvistamaan sitä. Samaa tasapainoa ei ole ehdotuksissa, joista tänään keskustelemme, sillä kompromissi on taittanut terän kunnianhimolta, joka on ehdottoman tärkeää meille kaikille Euroopan unionin kansalaisille. Mitä tulee puhtaan kehityksen mekanismeihin, se tosiseikka, että ne antavat jäsenvaltioille tilaisuuden korvata useimmat niiltä edellytettävät vähennykset kolmansissa maissa tehtävillä päästöhyvityksillä tarkoittaa sitä, että Kööpenhaminan kokouksen alla saatetaan lähettää vääränlainen viesti.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Huolimatta siitä, että esittelijä esitteli mietintönsä hieman pessimistisesti, mielestäni hän on tehnyt erinomaista työtä. Loppujen lopuksi kompromissi kertoo meille nyt sen, mitä yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden on tehtävä, jotta vastataan EU:n velvoitteeseen leikata viidenneksellä kasvihuonekaasupäästöjä, jotka aiheuttavat ilmastonmuutosta tietyillä alueilla.

Kuten muutkin 2000-luvun EU:n jäsenvaltiot, joiden BKT asukasta kohden ei ole suuri, Liettua saa oikeuden kasvattaa päästöjä 15 prosentilla. Kiintiöiden noudattaminen merkitsee kuitenkin suurta taakkaa sekä uusille että vanhoille EU:n jäsenvaltioille. Älkäämme tämän vuoksi unohtako, että halvinta ja puhtainta energiaa on säästetty energia. Vakaita energialähteitä, polttoaineiden laatua ja ajoneuvojen ympäristöystävällisyyttä koskevat direktiivit on pantava täytäntöön tiukemmin ja kiinnittäen enemmän huomiota laatuun. Lisäksi etenkin 2000-luvulla EU:hun liittyneille jäsenvaltioille on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni myöntää lisää määrärahoja kerrostalojen energiatehokkuuden parantamiseen.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin vain huomauttaa, että erilaiset tilanteet eri jäsenvaltioissa on otettava huomioon, mutta bruttokansantuotteen perusteella. Esimerkiksi Saksassa käytetään energiantuotantoon paljon hiiltä, kun taas Ranska luottaa suuresti ydinvoimaan. Tarvitsemme turvallisuusnormeja ydinvoimaloille kaikkialla Euroopassa ja itsenäisen sääntelyelimen, joka myös antaa tarvittavat säännökset.

Tavoitetta, joka koskee pienille ja keskisuurille yrityksille annettavaa hiilidioksidivapautusta 50 000 tonniin asti, ei ole vielä saavutettu. Tämä on suuri huolenaihe, koska pienet yritykset eivät selviä hallinnollisista kustannuksista.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Haluan kiittää Satu Hassia, sillä hän on todella tehnyt parhaansa, mutta valitettavasti neuvosto ei ole halukas tekemään yhteistyötä. Valitettavasti meillä on neuvosto, joka sulkee silmänsä siltä tosiseikalta, että meidän eurooppalaisten on kannettava vastuumme, jotta ilmasto-ongelmat saadaan ratkaistua. Emme voi sysätä 80 prosenttia ilmastoon liittyvästä vastuustamme omien rajojemme ulkopuolelle ja sallia sitä, että kun maailman köyhimmät valtiot alkavat toimia ilmastomarkkinoilla, ne maksavat kalliisti ilmaston hyväksi tekemästään työstä, sillä aikaa kun me toteutamme toimenpiteitä, jotka ovat helppoja ja halpoja. Tämä on kolonialismia puhtaimmillaan.

Meidän on vähennettävä omia päästöjämme 70-80 prosentilla, jos haluamme saavuttaa ilmastotavoitteet. Tällä politiikalla meidän on tyydyttävä 7-8 prosenttiin. Tämä on täysin epäsolidaarista ja riittämätöntä. Nähtäväksi jää, saattavatko tulevat sukupolvet ministerineuvoston Haagin rikostuomioistuimessa vastuuseen tällaisesta vastuuttomasta politiikasta, joka ei kosketa vain ihmiskuntaa vaan myös maapalloa. Kiitos.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, ilmasto- ja energiapakettia pidetään etenkin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen osalta voittoisana askeleena, ja olen samaa mieltä siitä, että nämä ponnistelut ovat osoitus vahvasta tahdosta puuttua ilmastonmuutoskysymykseen. Jotkut tahot arvostelevat kuitenkin minun maatani ja Utta-Seelantia maatalouden aiheuttamista runsaista päästöistä.

Molemmissa maissa on pieni väestö ja paljon karjaa, mikä vääristää päästölukuja. Eikö käsitetä sitä, että Irlannin ja Uuden-Seelannin maataloudet ruokkivat myös omien rajojensa ulkopuolista maailmaa? Puheet näiden maiden pakottamisesta karjansa vähentämiseen ovat elintarviketurvan ja ilmastomuutoksen kannalta järjettömiä. Kyse on maista, jotka kasvattavat karjansa kestävimällä tavalla ruohoa käyttämällä. Sitä vastoin meidän on edistettävä tutkimusta ja kehitystä löytääksemme tapoja – erilaista rehua, erilaisia kasvuaikatauluja – joilla eläinten aiheuttamia päästöjä voidaan vähentää mahdollisuuksien mukaan, ei tuhottava eläimiä.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, EU:n kansalaiset ovat vakavasti huolissaan ilmastomuutoksen vaikutuksista ja kannattavat sitä, että tulevaisuuteen varaudutaan vähähiilisen ja puhtaan energian avulla. Tämän vuoksi on oikein, että lähetämme neuvostolle vahvan viestin yhteisistä sitoumuksistamme.

Ihmiset, joita me edustamme, ovat kuitenkin vakavasti huolissaan myös maailmanlaajuisesta rahoituskriisistä. Heidän kannaltaan työsuhdeturvasta on varmasti, ainakin tällä erää, tullut kiireellisempi asia kuin maapallon lämpenemisestä ja uusiutuvasta energiasta. Emme kuitenkaan voi sallia sitä, että eurooppalaisten talouksien tila syrjäyttää ilmastomuutoksen esityslistalta. Emme myöskään voi enää heikentää keskeisiä teollisuudenalojemme ja työmarkkinoitamme toimimalla hätiköidysti.

Kaiken kaikkiaan uskon, että tämä paketti – ”kolme kertaa 20” -ilmastonmuutospaketti – kuvastaa tätä vastakkainasettelua ja vähentää riskiä siihen, että eurooppalaisen teollisuuden on siirrettävä toimintansa ulkomaille, missä lainkäyttö on löyhempää. Lontoon kaupunki, jota itse edustan, on myös hyvin kiinnostunut käymään kauppaa hiilidioksidioikeuksilla päästökauppajärjestelmän mukaisesti.

Yhteisen lähestymistavan omaksuminen ilmastomuutokseen puuttumisessa on myös vaikuttanut keskeisesti siihen, että puolueeni on puoluejohtajamme - ja toivottavasti Yhdistyneen kuningaskunnan seuraavan pääministerin - David Cameronin johdolla lähentynyt EU:ta.

Anders Wijkman (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, direktiivissä, josta nyt keskustelemme, on eräs suuri heikkous. Annettaessa näin paljon joustavuutta vähennyksin kolmansissa maissa, ihmettelen, millaisia vaikutukset ovat. Kustannustehokkuus on tärkeä periaate ja käsissämme oleva kompromissi olisi hyvä ehdotetunlaisena, jos tavoitteena olisi leikata 20 prosenttia maailmanlaajuisista päästöistä. Tällöin olisi järkeä tehdä siten kuin nyt ehdotetaan.

Tiede kuitenkin osoittaa, että pitkällä aikavälillä meidän on saatava aikaan 80–95 prosentin vähennykset. En ymmärrä, miten se on mahdollista, jos lykkäämme suurimman osan ponnisteluistamme vuoteen 2020 ja sen jälkeiseen aikaan. Tarvitsemme perusteellista muutosta energian kuljetukseen teollisuustuotannossa, rakentamisessa jne. Kun sallitaan se, että 60–80 prosenttia vähennyksistä tehdään päästökauppajärjestelmälueen ulkopuolella muissa osissa maailmaa, muutos ei toteudu.

Satu Hassi, esittelijä. - (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitoksia tästä keskustelusta.

Kuten sanottu, tämä päätös on askel oikeaan suuntaan, vaikkakin paljon lyhyempi askel, kuin olisin toivonut. Tuen päätöstä, mutta silti kommentoin siihen jäänyttä suurinta ongelmaa, joustavuutta.

Miksi kaunis sana joustavuus on ongelma? Näyttää, että monet hallitukset eivät ole ymmärtäneet kunnolla, mitä IPCC:n ohje tarkoittaa. YK:n ilmastopaneelin (IPCC) mukaan teollisuusmaiden pitää vähentää absoluuttisia päästöjään 25–40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Lisäksi kehitysmaiden pitää vähentää päästöjä tavanomaiseen tasoon verrattuna 15–30 prosenttia. Nämä luvut tarkoittavat päästövähennyksiä kyseessä olevien maiden omalla alueella.

Jos me siirrämme yli puolet omasta päästövähennyksestämme kehitysmaihiin, kasvatamme kehitysmaiden alueella välttämätöntä päästövähennysmäärää sellaiseksi, että siitä tulee fyysisesti mahdoton.

Kyse on laajemmasta ymmärryksen puutteesta, joka liittyy siihen, että autoliikennettä ei voi ikuisesti kasvattaa, koska tämän *effort sharing* -päätöksen alaisista päästöistä varsin merkittävä osa tulee nimenomaan autoliikenteestä.

Kuten sanoin jo alkupuheenvuorossani, toivon, että hallitukset kuitenkin kantavat vastuunsa paremmin, kuin mihin tämä päätös antaa mahdollisuudet, ja tekevät investoinnit päästöjen vähentämiseksi omilla kotimaissaan. Siten saadaan aikaan pysyviä päästövähennyksiä, eikä sellaisia, jotka täytyy joka vuosi ostaa ulkomailta uudestaan, ja siten saadaan myös työpaikat kotimaihin.

Puhemies. - (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 17. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Hyväksymällä ilmasto- ja energiapaketin Euroopan unioni on tosiaankin sitoutunut ilmastonmuutoksen torjuntaan. Sopimusta, jota työstettiin onnistuneesti loppuun useiden kuukausien ajan, voidaan epäilemättä pitää historiallisesti merkittävänä. Samanaikaisesti emme voi jättää mainitsematta sitä, että useissa kohdissa kompromississa on merkkejä epäjohtonmukaisuudesta.

Vaikka ilmastopaketti on käynyt läpi merkittäviä muutoksia sen jälkeen, kun komissio teki ehdotuksensa, ratkaisua silmiin pistävimpään ristiriitaan ei ole löytynyt. Kyse on siitä, että neuvoston hyväksymässä direktiivissä annetaan väärä vertailuvuosi ja jätetään siten huomiotta se, mitä jäsenvaltiot ovat tähän mennessä tehneet haitallisten päästöjen johdosta. Tästä saa sen käsityksen, että tähänastisilla saavutuksilla ei ole minkäänlaista merkitystä; uusi lainsäädäntö antaa kaikille mahdollisuuden aloittaa puhtaalta pöydältä. Tämä ei kannusta päättäjiä ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin, vaan pikemminkin jatkamaan sääntöjen muuttamista.

Mielestämme ei voida hyväksyä sitä, että nykyisessä ehdotuksessa kohdellaan samalla tavalla niitä, jotka ovat vähentäneet päästöjään merkittävästi, ja niitä, jotka ovat jopa antaneet niiden kasvaa. Meidän näkemyksemme on, että Euroopan unioni vahingoittaa omaa uskottavuuttaan, jos se hyväksyy säännöksiä, joissa ei huomioida Kioton sitoumuksiin liittyviä saavutuksia.

Olemme sitä mieltä, että ilmastonsuojeluun liittyvien Euroopan unionin kunnianhimoisten tavoitteiden määrittely lainsäädännössä on edistyksellinen askel. Olisimme kuitenkin vielä tyytyväisempiä, jos sopimuksesta ei olisi tullut jälleen uutta muistutusta kaksinaismoralismista ja epäjohtonmukaisuudesta.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, keskusteltaessa toimista, joiden avulla kasvihuonekaasupäästöjä voidaan vähentää, tahtoisin kiinnittää huomiota seuraaviin seikkoihin:

1. Hyväksyessään vuoden 2005 vertailukohdaksi, jonka avulla hiilidioksidivähennysten määrä määritetään, uudet jäsenvaltiot suostuivat siihen, että hiilidioksidivähennyksiä, jotka on saatu aikaan käynnissä olevan teollisuuden rakennemuutoksen yhteydessä vuodesta 1990 alkaen, ei oteta huomioon. Puolassa hiilidioksidin määrää vuosina 1990–2005 vähennettiin 30 prosenttia. Tähän liittyi valtavia sosiaalisia kustannuksia, etenkin yli 20 prosentin työttömyys.

2. Sitoutuminen vielä 20 prosentin vähennykseen vuoteen 2020 mennessä ja samanaikaisesti siihen, että 30 prosenttia päästöoikeuksista hankitaan vuoteen 2013 mennessä siten, että vuoteen 2020 mennessä saavutetaan vaiheittain 100 prosentin tavoite, johtaa valitettavasti siihen, että kansalaisten lämmöstä ja energiasta maksama hinta nousee merkittävästi. Lisäksi se merkitsee sitä, että teollisuuden energiasta maksama hinta nousee merkittävästi. Monet energiaintensiiviset tuotannonalat, kuten terästeollisuus, sementtiteollisuus, kalkki ja keinotekoiset lannoitteet, saattavat kadota näistä maista kokonaan hintojen kohoamisen myötä, mistä on yhteiskunnalle kielteisiä vaikutuksia.

3. Jos Yhdysvallat ja Kaakkois-Aasia eivät osallistu samoin ehdoin kuin EU nyt kehitettyyn hiilidioksidin vähennysohjelmaan, EU:n valtavilla rahallisilla ja taloudellisilla ponnisteluilla ei ole merkitystä. EU tuottaa maailman hiilidioksidipäästöistä 14 prosenttia, kun taas Yhdysvaltojen ja Kaakkois-Aasian osuus näistä päästöistä on yli 80 prosenttia.

13. Hiilidioksidin geologinen varastointi (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Chris Daviesin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hiilidioksidin geologisesta varastoinnista ja neuvoston direktiivien 85/337/EY ja 96/61/EY, direktiivien 2000/60/EY, 2001/80/EY, 2004/35/EY ja 2006/12/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1013/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0018 - C6-0040/2008 - 2008/0015(COD)) (A6-0414/2008).

Chris Davies, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniologian tarjoamat mahdollisuudet saada aikaan mittavia säästöjä ja -vähennyksiä hiilidioksidipäästöissä ilmakehään on tilaisuus, johon meidän yksinkertaisesti on vain tartuttava. Minun on sanottava, että ajatus hiilidioksidin varastoinnista maan alle ikuisiksi ajoiksi ei ole minulle mieluisin vaihtoehto. Haluaisin siirtyä suoraan toisenlaiseen aikaan, sellaiseen, jossa saamme voimamme uusiutuvista, puhtaista ja ympäristöystävällisistä energiamuodoista.

Emme kuitenkaan voi jättää hiileen liittyviä tosiasioita huomiotta. Kiina saa 80 prosenttia sähköstään hiilestä. Sillä on korkealentoisia uusiutuvaan energiaan liittyviä ohjelmia ja silti se myös laajentaa hiilikäyttöisiä voimalaitoksiaan viikko toisensa jälkeen.

Omassa maassani käydään kovaa kiistaa yhden uuden hiilivoimalan rakentamisesta Kingsnorthiin. Kyseisen voimalaitoksen hiilidioksidipäästöt vastaavat päästöjä, joilta säästytään kaikkien tätä nykyä maassa olevien tuulivoimapuistojen avulla. Ihmiset sanovat: miksi nähdä vaivaa kaikenlaisten uusiutuvien energialähteiden kanssa, miksi lainkaan vaivata päätään tämänkaltaisilla asioilla, jos hiilivoimaloita yhä rakennetaan tällä tavalla?

Meidän on kehitettävä hiilidioksidin erotusta ja varastointia. Kansainvälisen energiaviraston mukaan sen avulla voitaisiin vuoteen 2050 mennessä vähentää päästöjä jopa 50 prosentilla verrattuna tilanteeseen, jossa jatketaan entiseen malliin.

Toistaiseksi ensisijaisena huolenaiheenamme tätä lainsäädäntöä käsiteltäessä on ollut turvallisuuskysymyksen käsittely. Joitakin huolenaiheita saattaa olla helppo liioitella. Loppujen lopuksi hiilidioksidi on luonnonaine: hengitämme sitä sisään, hengitämme sitä ulos. Pumpaamme räjähtävää kaasua kuten metaania koteihimme, jossa sytytämme sen palamaan. Hiilidioksidi on vastaavasti asetettava oikeisiin mittasuhteisiin. Tästä huolimatta olemme yrittäneet tässä mietinnössä käsitellä myös vuotokysymystä ja tehneet selväksi, että missään nimessä ei voida hyväksyä sitä, että ihmisten terveydelle aiheutuisi vaaraa.

Olemme yrittäneet parantaa säädöstä lisäämällä selvennyksiä ristiriitaisuuksien välttämiseksi ja soveltamisprosessin nopeuttamiseksi painottaen samanaikaisesti sitä, että viime kädessä jäsenvaltiot vastaavat itse omasta tulevaisuudestaan. Ne päättävät, varastoidaanko hiilidioksidia niiden alueelle vai ei.

Komission alkuperäiset ehdotukset olivat hyviä. Toivon, että neuvosto, komissio ja parlamentti ovat yhdessä parantaneet niitä. Kuitenkaan hiilidioksidin varastoinnissa – tai säännösten laatimisessa hiilidioksidin varastointia varten – ei ole juurikaan mieltä, ellemmme ensin ota sitä talteen. Tämän vuoksi tartuimme viime kuukausina haasteeseen ottaa käyttöön rahoitusmekanismi, jonka avulla hallitusten päämiesten viime vuonna lupaamien demonstroitihankkeiden rakentamista voidaan viedä eteenpäin.

Minun on todettava, että aika ajoin on tuntunut kovin vaikealta. Ihmiset suhtautuivat epäillen ehdotukseen käyttää päästöoikeuksia päästökauppajärjestelmän uusien osallistujien varauksesta. Mutta lopulta onnistuimme ajamaan ajatuksen läpi neuvoston päätettyä viime viikolla myöntää 300 miljoonaa päästöoikeutta. Se, kuinka paljon rahaa tällä tavalla saadaan kasaan, riippuu hiilen hinnasta. Minulle on kuitenkin kerrottu, että tuki pääomainvestointeja varten voi olla mitä vain 6 miljardin euron ja 9 miljardin euron väliltä.

Tämä on merkittävä askel eteenpäin – yksi näiden neuvottelujen todellisista saavutuksista. Mielestäni kaikkien kollegojeni tässä parlamentissa olisi oltava tyytyväisiä siihen, että ehdotus tuli alun perin parlamentilta. Se oli neuvoston esityslistalla, koska me saimme sen sinne. Puheenjohtajavaltio tarttui siihen, ja huolimatta siitä, ettei varsinaista innostusta kenties ollut, se ainakin hyväksyi sen, että ehdotus tarjosi ratkaisun hyvin konkreettiseen ongelmaan.

Menkäämme nyt eteenpäin. Toivottavasti demonstroitihankkeista järjestetään mahdollisimman pian tarjouskilpailu. Toivottavasti näemme rakentamisen alkavan. Kokeilkaamme tätä teknologiaa ja rukoilkaamme että se toimii.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi kiittää esittelijä Daviesia, jonka peräänantamattomuus uskoakseni lopulta mahdollisti, yksinkertaisesti sanottuna, onnistumisen.

Voidaan sanoa, että nyt on todella kyse Euroopan parlamentin merkittävästä panoksesta. On totta, että aluksi neuvostossa ei ollut yksimielisyyttä periaatteesta tai myöhemmin rahamääristä. Lopulta jäsenvaltiot hyväksyivät periaatteen yksimielisesti; melko laaja rintama oli noin 100 miljoonan tonnin tai vastaavan korvauksen myöntämisen kannalla.

Loppujen lopuksi pääsimme tässä asiassa yksimielisyyteen – joka, kuten esittelijäkin sanoo, ei ole täydellinen tai paras mahdollinen ratkaisu ikuisiksi ajoiksi, mutta joka kahdeksan johtavan tiedeakatemian mukaan on luultavasti välttämätön – 300 miljoonasta tonnista tai ainakin sitä vastaavasta rahasummasta, minkä pitäisi antaa meille mahdollisuus käynnistää 12 demonstroitihanketta, kuten komission jäsen Dimas tai itse asiassa koko komissio toivoi. Mielestäni tässä toteutuu yhteispäätösmenettely, lähentyminen ja yhteisymmärrys.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, hiilidioksidin talteenotosta ja varastoinnista aikaan saatu kompromissiratkaisu on erittäin tyydyttävä. Voin sanoa, että se on parempi kuin alkuperäinen ehdotus, ja siinä pidetään kiinni kaikista komission ehdotuksen sisältämistä keskeisistä säännöksistä. Tekstissä säädetään tiukoista hiilidioksidin varastointiin liittyvistä velvoitteista tarkoituksena varmistaa ympäristön ja kansanterveyden korkeatasoinen suojelu ilman, että yrityksiä rasitetaan kovinkaan suurella hallinnollisella tai rahoitustaakalla.

Mitä tulee rahoituskysymykseen, joka oli Euroopan parlamentin erityinen huolenaihe, kuten Chris Davies totesi, uusien osallistujien varauksesta otetaan päästökauppadirektiivin nojalla käyttöön jopa 300 miljoonaa päästöoikeutta innovatiivisten hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniikoiden kehittämiseksi ja innovatiivisia uusiutuvia energialähteitä varten. Tämän määrän uskotaan riittävän suunnitteilla olevaan jopa 12 hiilidioksidin erotus- ja varastointilaitoksen rakentamiseen ja toimintaan Euroopan unionissa. Ehdotettua oikeudellista kehystä ja hiilidioksidin erotus- ja varastointilaitosten rahoitusta koskevien neuvottelujen tulos tasoittaa tietä ympäristön kannalta turvalliselle teknologialle, jonka avulla voidaan merkittävästi auttaa vähentämään hiilidioksidipäästöjä.

Haluan vielä kerran kiittää esittelijä Chris Daviesia hänen ponnisteluistaan, joiden avulla tämä kompromissisopimus saatiin aikaan. Kehotan teitä äänestämään tämän ehdotuksen puolesta ja haluaisin vielä lisätä Chris Daviesin rukoukseen liittyen, että kuten muinaiset kreikkalaiset tapasivat sanoa, Jumala auttaa niitä, jotka auttavat itseään.

Françoise Grossetête, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (FR) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta suhtaudun myönteisesti saavutettuun kompromissiin, joka luo perustan hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniikan kehittämiseksi, samalla kun siinä määritetään uusi sääntelykehys, jonka avulla määritellään hiilidioksidin pysyvää ja turvallista varastointia maan alle koskevat oikeudelliset ehdot.

Kyse on kokeellisesta toiminnasta. Meidän on näin ollen panostettava tähän teknologiaan kaikin mahdollisin tavoin ja osoitettava sen luotettavuus. Olemme onnistuneet järjestämään rahoituksen, jota tarvittiin 12 demonstrointihankkeen rakentamiseen eri puolille Eurooppaa.

Tämän vuoksi pidän hyvänä 300 miljoonasta päästöoikeudesta aikaan saatua sopimusta, ja haluaisin käyttää hyväksi tätä tilaisuutta onnitella kahta esittelijää, Chris Daviesia ja Avril Doylea. Hyvä koordinaatio heidän välillään mahdollisti sen, että tähän tulokseen päästiin.

Jos hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniikka tulee kaupalliseen käyttöön, sitä voitaisiin tarjota myös kolmansille maille, kuten Kiinalle, Intialle jne., ja tämän tekniikan pitäisi antaa myös Euroopan unionille mahdollisuus maailmanlaajuisesti johtavaan asemaan erilaisten puhtaiden, tehokkaiden ja vähäisiä hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien teknologioiden saralla.

Sen jälkeen kun olemme panostaneet riittävästi kokeelliseen tutkimukseen, voimme tehdä tästä teknologiasta pakollista tietyissä voimalaitoksissa.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, koko hiilidioksidin erotusta ja varastointia (CCS) koskeva keskustelu ja mietintö ovat vain pieni ratas ilmastopaketin valtavassa koneistossa, mutta silti se on hyvin merkittävä ja keskeinen osa sitä, koska CCS-tekniikkaa voidaan käyttää siirtymätekniikkana seuraavien 50–80 vuoden ajan. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa järjestetyn äänestyksen tulokset olivat yleisesti ottaen myönteisiä. Chris Davies esitteli täällä hyvän mietinnön ja edusti kolmikantaneuvotteluissa erinomaisesti kantaamme.

Olin kuitenkin alusta asti sitä vastaan, että päästöjen raja-arvot asetetaan jo vuonna 2015, ja juuri niin on nyt päätetty. Tästä olisi ollut seurauksena se, että CCS-tekniikka olisi ollut pakko ottaa käyttöön ennen kuin demonstrointihankkeiden tuloksia on edes esitelty. Jos olisimme toimineet näin, olisimme siirtyneet pikku hiljaa hiilestä kaasukäyttöisiin voimalaitoksiin.

CCS-tekniikan käyttöönotto riippuu, kuten sanottua, rahoituksesta. Avril Doyle on käynyt tässä asiassa taistoon. En halua palata lukuihin uudelleen, koska ne on jo mainittu. Kysymys kuuluu tietenkin, koska voimme aloittaa, sillä päästökaupparjestelmä ei käynnisty välittömästi, vaan vasta sovituna ajankohtina. Mielestäni on myös tärkeää, että vuoteen 2016 asti jäsenvaltiot tukevat 50 prosentilla kokonaisinvestoinneista huipputehokkaita voimalaitoksia, joissa on mahdollisuus hyödyntää CCS-tekniikkaa.

Varastointipaikkojen sulkemisen jälkeisen vastuunsiirron määrääjäksi on nyt asetettu 20 vuotta, mikä on myös erittäin myönteinen asia. Kuten juuri kuulumme, esimerkiksi Kiinassa hiiltä on tarkoitus käyttää vielä

arviolta seuraavat viitisenkymmentä vuotta täyttämään vähintään 60 prosenttia sen energiantarpeesta. Lisäksi teknisessä jatkokehittämissä on otettava huomioon, että myös Intia, Etelä-Afrikka, Australia, Amerikka ja Venäjä haluavat hyödyntää näitä teknologioita. Tämä tarjoaa Euroopalle tilaisuuden investointeihin ja tämän teknologian jatkokehittelyyn hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin hyödyksi.

Evangelia Tzampazi, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, teknologia hiilidioksidin talteenottamiseksi ja varastoinniseksi geologisiin muodostelmiin on yksi ilmastomuutoksen torjunnan väline. Euroopan parlamentin sosialistiryhmä teki neuvottelujen aikana tuloksellista työtä ja sai aikaan parannuksia ja lisäyksiä neuvoston ehdotukseen. Tavoitteenamme on luoda johdonmukainen oikeudellinen kehys hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniikan turvallista käyttöä varten siten, että kansanterveydelle tai ympäristölle ei aiheudu haittavaikutuksia. Ensisijainen poliittinen tavoitteemme on, ja sen on jatkossakin oltava, energiatehokkuuden lisääminen ja uusiutuvien energialähteiden vahvistaminen. Sopimus, johon olemme päässeet, on keskipitkän aikavälin vaihtoehto. Kehotan kaikkia kollegojani kannattamaan sitä.

Sopimuksen keskeiset kohdat ovat ensinnäkin sen tutkiminen, onko kaikkien uusien voimalaitosten hiilidioksidipäästöille mahdollista asettaa raja-arvot direktiivin ensimmäisen tarkistuksen yhteydessä, sellaisen mekanismin hyväksyminen, jonka avulla voidaan rahoittaa seurannasta ja mahdollisten vahinkojen korjaamisesta koituvat kustannukset, Euroopan komissiolta edellytettävä lausunto varastointiluvista, puhtaaseen sähköön liittyvä riskianalyysi ja arviointi, varastointipaikkoja koskevat tiukemmat valvontavaatimukset, raporttien laatiminen, mahdollisten vuotojen korjaaminen ja viimeiseksi vielä selkeiden vastuunjakoon liittyvien puitteiden luominen paikkaa käyttäviä toimijoita varten siihen ajankohtaan asti, kun vastuu siirtyy kansallisille viranomaisille. Olemme tehneet oman osamme, Jumala voi nyt tehdä omansa.

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, niin paljon kuin kannatanakin ajatusta siitä, että Euroopan unionin on rohkaistava kehittämään demonstroitilaitoksia hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia varten, suhtaudun yhtä suurella varauksella näiden tekniikoiden laajamittaiseen kehittämiseen ilmastomuutoksen torjumiseksi. Olen erityisen huolestunut hiilikäyttöisten sähkövoimaloiden voimakkaasta kehittämisestä sillä varjolla, että jossain vaiheessa hallitsemme hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin.

Meidän on mielestäni oltava hyvin varovaisia. Huolestuneisuuttani lisää se, että oman arvioni mukaan energia- ja ilmastopaketti on pettymys. Olemme vahvistaneet kunnianhimoiset tavoitteet osoittaaksemme koko maailmalle, että Eurooppa on sitoutunut kunnianhimoiseen ilmastomuutoksen torjumiseen. Mutta tarkasteltaessa sisältöä eli välineitä, joiden avulla kasvihuonekaasupäästöjä on tarkoitus vähentää, minusta tuntuu, että vuodeksi 2020 asetettuja tavoitteita ei kyetä saavuttamaan, kun otetaan huomioon pienemmät ajoneuvojen päästöt ja etenkin energiantuottajia koskevat poikkeukset.

Millaisia keinoja jää jäljelle, jotta tavoitteet saavutetaan vuonna 2020? Hiilidioksidin loppusijoitus, uusien puhtaiden teknologioiden kehittäminen? Liian aikaista. Onneksi jäljelle jäävät eurooppalaiset yritykset ja kansalaiset, jotka ovat valtaa pitäviä poliitikkoja selvästi valmiimpia säästämään energiaa, käyttämään ympäristöystävällistä energiaa ja tukeutumaan uusiin liikennemuotoihin. Meidän on kuitenkin tarjottava yrityksille ja kansalaisille keinot tähän.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, ryhmäni aloitti neuvottelut täynnä intoa, koska halusimme varmistaa hiilidioksidin talteenotolle ja varastoinnille hyvät olosuhteet. Hiilidioksidin on parempi olla maaperässä kuin ilmakehässä. Kysymys kuuluu, hyödyttääkö nykyinen neuvottelutulos ympäristöä. Me emme usko näin olevan.

On vahinko, että Chris Davies ei ollut esittelijänä päästökauppadirektiivissä, sillä sen yhteydessä hänen rahoituksellisiin kannustustoimenpiteisiin liittyvä peräänantamattomuutensa olisi ollut paikallaan. Kun hän päätti liittyä päästöoikeuksien pelilaudalla pelattavaan shakkipeliin, hän näytti kuitenkin olevan halukas uhraamaan monta pelinappulaa, mukaan luettuna lopulta hänen omalla laudalla oleva kuninkaansakin.

Näin ollen ei päästy sopuun uusia voimalaitoksia koskevasta hiilidioksidipäästöjen enimmäismäärästä. Sen sijaan todettiin kyllä, että voimalaitoksilla on oltava valmius talteenottoon. Mitä se tarkoittaa? Loppujen lopuksi, jos asiaa ei ole määritelty, jalkapallokentän kokoinen alue riittää. Tämän mietinnön lopputulos on se, että yksikään yksittäinen rajoitus ei estä kehittämästä aina vain lisää voimakkaasti saastuttavia hiilivoimaloita, jolloin jalkapallokentän merkitys tulevaisuuden kannalta on lähinnä esteettinen.

Haluan tästä huolimatta onnitella esittelijää siitä, että käyttöön otetaan 20 vuoden pituinen vastuu aika ja rahasto, josta rahoitetaan suljettujen varastointipaikkojen seuranta 30 vuoden ajan. Tätä kuitenkin himmentää se tosiseikka, että direktiivi sallii hiilidioksidin pumppaamisen maahan tarkoituksena löytää lisää kaasua ja

öljyä turvautumalla toimintaan, jota voidaan hyvin kuvailla sanoilla *enhanced oil recovery* (EOR). Tämä on erittäin outo osa ilmastopakettia, koska tällä tavalla varmistetaan se, että hiilidioksidia syntyy entistä enemmän. Davies-rahaston ansiosta öljy-yhtiöt voivat siis nyt käyttää hyväkseen hiilidioksidin erotukseen ja varastointiin (CCS) kannustavia toimenpiteitä pystyäkseen käyttämään öljykenttiään pidempään ja tyhjentämään ne.

Shell-yhtiö on tyytyväinen, ympäristö ei. Siksi ryhmäni äänestää mietintöä vastaan.

Bairbre de Brún, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (GA) Tämä on kriittinen piste ilmastomuutoksen torjunnassa. Nyt on käytettävissä oikeudellinen kehys, jonka avulla maita autetaan irrottautumaan likaisesta taloudesta ja ennakoimaan puhtaampaa tulevaisuutta. Huolimatta siitä, millaisia vikoja paketissa joiltakin osin on, Euroopan unionin on nyt tartuttava toimeen.

Hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia ei voida pitää ihmeläkkeenä, jonka avulla ilmastotavoitteet saavutetaan. Etusija on aina annettava uusiutuvalle energialle. Teknologia ei ole toistaiseksi loppuun kehitettyä, mutta on hyvin mahdollista, että meidän on luotettava siihen osana koordinoitua toimintaamme hiilidioksidipäästöjen torjumiseksi.

Suhtaudun Chris Daviesin mietintöön myönteisesti ja kiitän häntä hänen tekemästään työstä. Tässä mietinnössä esitetään sääntöjä, jotka ovat usealla tavalla tiukempia ja selkeämpiä kuin komission suosittelemat säännöt, vaikka emme saaneetkaan läpi kaikkea, mitä ehdotimme.

Olen tyytyväinen saadessani allekirjoittaa mietinnön Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta ja pyydän kollegoitani äänestämään sen puolesta.

Hanne Dahl, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, on vahinko, että viimeviikkoisen neuvoston kokouksen jälkeen ilmastosuunnitelmaa on vesitetty niin suuressa määrin. Nyt se näyttää ennen kaikkea täyttävän teollisuuden toiveet. Se tarjoaa tilaisuuden hyvien aikoiden osoittamiseen symbolisella tasolla, mutta käytännössä tapahtuu hyvin vähän. Ajatus hiilidioksidin varastoinnista maan alle on täysin järjetön. Hiilidioksidi on saaste, olipa sitä sitten ilmassa tai maan alla. Pyrkimyksemme suojella ilmastoa eivät voi perustua siihen, että saasteet piilotetaan tulevien sukupolvien hoidettaviksi. Käsiteltävänä oleva ehdotus sitä paitsi perustuu teknologiaan, jota ei ole olemassa. Epävarmojen ennusteiden mukaan se saadaan kehitetyksi aikaisintaan vuoteen 2015 mennessä, kenties vasta vuonna 2020, ja kaiken lisäksi se vähentää energiatehokkuutta, mikä on suoraan ilmastosuunnitelman yleistavoitteiden vastaista. Tällainen teknologian kiinnikurominen tarkoittaa sitä, että rahaa investoidaan johonkin sellaiseen, millä ei ole tulevaisuutta; rahaa, jota sen sijaan voitaisiin käyttää uusiutuvan energian alan kehittämiseen. Toivon, että äänestämme tätä vastaan.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hiilidioksidi ei ole myrkyllistä eikä se myöskään ole räjähtävä aine, mutta sillä on eräs epämiellyttävä ominaisuus: jos sitä pääsee ilmakehään suuria määriä, ilmastomme muuttuu, minkä vuoksi hiilidioksidin erotus ja varastointi (CCS) on merkittävää välivaiheen teknologiaa.

Tässä suhteessa jäsen Hoppenstedt on oikeassa; kyse on väliaikaisesta teknologiasta seuraaviksi 50–80 vuodeksi. Kyse ei ole ylittämättömästä *non plus ultra* -ratkaisusta, mutta se on yksi osa ongelmiemme ratkaisua. Mielestäni olemme päässeet hyvään kompromissiin, ainakin sen osalta, missä yhteydessä tämä on päästökauppajärjestelmään. Päästökauppajärjestelmä takaa sen, että CCS-tekniikan käyttöön annetaan resursseja, ja CCS takaa myös sen, että edistymme hiilidioksidin vähentämisessä ja kykenemme saavuttamaan tavoitteemme.

Uskon, että sen lisäksi, että teollisuudessa ponnistellaan demonstrointilaitosten rakentamisen hyväksi, tarvitaan jäsenvaltioiden ponnisteluja, jotta saadaan vireille kansallista lainsäädäntöä, jolla tämä direktiivi siirretään osaksi eri maiden lainsäädäntöä. Ennen kaikkea tehtävänä on selvittää meille kaikille, suurelle yleisölle ja teollisuudelle, mistä on kysymys, jotta CCS-tekniikkaa ei pelättäisi. CCS ei ole vaarallista teknologiaa; se on teknologiaa, josta on apua.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, hiilidioksidin erotuksesta ja varastoinnista on tullut keskeinen osa tätä ilmastomuutoksen torjumista koskevaa keskustelua, ja minäkin olen ilman muuta tämän teknologian tutkimisen ja kehittämisen kannalla. Jos se toimii, sillä on jonain päivänä merkittävä rooli, ja me todella tarvitsemme vahvan oikeudellisen kehyksen sen varmistamiseksi, että sitä säännellään asianmukaisesti.

CCS-tekniikan varjolla ei saa kuitenkaan enää rakentaa lisää likaisia hiilivoimaloita, jotka tuottavat lisää hiilidioksidia. Ainoa tapa päästä eteenpäin CCS-tekniikan tutkimuksessa ilman, että näin sallitaan käyvän, on hyväksyä selkeät päästönormit, ja tämän vuoksi Verts/ALE-ryhmä on jättänyt tarkistuksen, jonka avulla valvotaan fossiilisia polttoaineita käyttävien uusien voimalaitosten päästöjen määrää. Toisin sanoen voitaisiin rakentaa vain kaikkein tehokkaimpia voimalaitoksia polttoaineesta riippumatta, ja juuri tämän lausekkeen sisällyttäminen ehdotukseen oli keskeinen peruste sille, että ryhmämme äänesti sen puolesta valiokunnassa.

Olemme pettyneitä sen vuoksi, että neuvottelujen aikana luovuttiin monista muista valiokunnan ehdotukseen sisällyttämistä hyvistä ajatuksista, mukaan luettuna luotettavuuden ja seurannan parantaminen, liikenne ja öljyn tuotannon tehostamisen poissulkeminen.

Asia on pyritty viemään loppuun valtavan painostuksen alla, mutta lopputuloksen on oltava oikeanlainen, ja meidän kannaltamme se tosiaankin tarkoittaa sitä, että päästönormi sisällytetään ehdotukseen.

Adam Gierek (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, yhtenäisten päästörajojen käyttöönotto kaikissa fossiilista polttoainetta käyttävissä voimalaitoksissa vuoden 2015 jälkeen on virhe. On niin, että hiilikäyttöisten voimalaitosten osalta tämä 500 g CO₂/kWh -raja on teknisesti mahdoton saavuttaa. Se merkitsee vertaansa vailla olevaa kieltoa rakentaa uusia hiilivoimaloita. Ehkäpä juuri tästä oli kyse, ja sen vuoksi vertailuarvoihin perustuva menetelmä hylättiin. Investoijat ovat kärsimättömiä, koska kokonaan uuden rakentaminen kestää vuosia ja on hyvin kallista. Tämän vuoksi hiilestä kaikista riippuvaisimpien maiden olisi kiireesti alettava haalia kokemusta hiilidioksidin erotuksen ja varastoinnin (CCS) alalta.

Tämä edellyttää välitöntä taloudellista tukea, ja minulla on komission jäsenelle tähän liittyvä pyyntö, sillä päästökauppatulot saadaan käyttöön liian myöhään. Puolan alueelle olisi välittömästi rakennettava kaksi tai kolme kokeellista CCS-laitosta. Tähän liittyy hiilen ja hiilestä saatavan energian kokonaisvaltainen muuntaminen sähköenergiaksi yhdistettynä sähkön ja lämmön yhteistuotantoon ja hiilivetyjen tuotantoon sekä tämä jälkeen hiilidioksidin geologinen varastointi sen ollessa tarpeen. Vain näin viisas tavoite kolminkertaisesta 20 prosentista voidaan saavuttaa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hiilidioksidin geologisen varastoinnin yhteydessä keskustelemme mahdollisuudesta testata tätä uutta teknologiaa alkuvaiheen aikana.

Komissio aikoo toteuttaa alkuvaiheen aikana 12 pilottihanketta. Neuvosto on ehdottanut demonstrointihankkeiden rahoittamista varten 300 000 000 päästöoikeuden myöntämistä. Parlamentti on kehottanut tämän uuden teknologian käytöstä ympäristölle ja kansanterveydelle aiheutuvan riskin vähentämiseen, tiukan oikeudellisen kehyksen laatimiseen sellaisten hankkeiden testausta ja edistämistä varten, joihin liittyy hiilidioksidin geologinen varastointi, sekä demonstrointihankkeiden rahoituksen järjestämiseen.

Uskon, että varastointipaikkojen turvallisuus on äärimmäisen tärkeää. Turvallisuuden taso kuljettaessa hiilidioksidia näihin paikkoihin on kuitenkin aivan yhtä tärkeää. Toimivaltaisten viranomaisten kussakin jäsenvaltiossa on otettava käyttöön hätä- ja evakuoitisuusunnitelmia hiilidioksidivuodon varalle. Tämän lisäksi tällaisten paikkojen sulkemisen yhteydessä tarvitaan erityistoimia ja rahoitusta niitä varten.

Avril Doyle. – (EN) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä siitä, että hiilen merkitystä, varantojen kokoa ja riippuvuutta hiilestä useissa jäsenvaltioissa ja eri puolella maailmaa ei voi jättää huomiotta. Kyse on Venäjästä, Kiinasta, Australiasta, Yhdysvalloista. Ajaessamme uusiutuvia teknologioita, on ajettava samalla CCS-teknologioita.

Komission kaksi vuotta sitten tekemä ehdotus jopa 12 CCS-laitoksesta on tähän päivään asti ollut vailla rahoitusta. Olin erittäin tyytyväinen mietintöni liittyvään sopimukseen 300 miljoonasta päästöoikeudesta tämän teknologian tarjoamien mahdollisuuksien edistämistä varten. Alkuperäinen, melko vaatimaton ehdotukseni mittavaan uusien laitosten varaukseen turvautumisesta sai Chris Daviesilta ja muilta kollegoilta niin innostunutta kannatusta, että korjasin oman mietintöni lukuja huomattavasti suuremmiksi.

Kiitokset puheenjohtajavaltiolle, kiitokset komissiolle, kiitokset jäsen Daviesille, jäsen McAvanille ja kollegoille tuestanne tässä asiassa.

Planeettamme mahdollisuudet sitoa hiilidioksidia biologisen sitoutumisen avulla on käytetty nopeasti loppuun, joten turvaudumme hiilidioksidin loppusijoitusteknologioita koskeviin uusiin näppäriin keksintöihimme, etenkin suuria muutoksia mahdollisesti mukanaan tuovaan CCS-tekniikkaan, jos näiden 12 hankkeen avulla todistetaan, että prosesseista ei ole haittaa ympäristölle ja että ne voidaan ottaa kaupalliseen käyttöön.

Claude Turmes (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, on olemassa vaara, että hiilidioksidin erotus ja varastointi alkaa kummitella peikkona taustalla haettaessa suuren yleisön hyväksyntää likaisten hiilivoimaloiden rakentamiselle. Miksi? Ensinnäkin, tiedätkö, että kaikkien aikojen parhaassa CCS-voimalassa, jonka olemme uudistaneet, on noin 150–200 g hiilidioksidia? Tämä on enemmän kuin mihin päästään tänä päivänä olemassa olevissa kaasukäyttöisissä sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa; enemmän kuin mihin päästään nykYTEknologialla, joka perustuu sähkön ja lämmön yhteistuotantoon kaasun avulla. Toiseksi – ja tästä teidän, esittelijä Davies, on todella itse tehtävä johtopäätökset – parlamentin lausuntoon sisältyi hiilidioksidipäästöille asetettu katto, josta jouduimme luopumaan.

Nyt olemme sitten tilanteessa, jossa kattoa ei ole ja päästökauppajärjestelmästä saa vuosina 2013–2016 15 prosentin tuen esimerkiksi Saksaan rakennettavia uusia hiilivoimaloita varten. Tällä tavalla perinteisten hiilivoimaloiden rakentaminen on taloudellisesti yhä mahdollista, enkä kyllä ymmärrä, miten tämä sopii yhteen ilmastonmuutoksen kiivaan torjumisen kanssa.

Vladimir Urutchev (PPE-DE). – (BG) Haluan omasta puolestani esittää kiitokseni siitä hienosta työstä, jota esittelijät, neuvottelijat ja lukuisat taustalla vaikuttaneet ja kortensa kekoon kantaneet ihmiset ovat tehneet sen hyväksi, että käymme tänään loppukeskustelua energia- ja ilmastopaketista.

Tämä paketti vaikuttaa epäilemättä paitsi energia-alaan Euroopan unionissa myös koko teollisuuteen ja liikenteeseen. Näiden alojen olisi muututtava vielä vähähiilisemmiksi, mutta aika alkaa olla kulunut loppuun. Ranskan puheenjohtajakauden ansiosta olemme saaneet aikaan tarvittavat kompromissit.

En voi päättää puheenvuoroani korostamatta sitä, miten oikeudenmukaisesti Keski- ja Itä-Euroopan maiden intressit on otettu huomioon. Haluan vedota komissioon ja ehdottaa, että yksi 12 hankkeesta toteutettaisiin Bulgariassa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, pantaessa energia- ja ilmastopaketin kunnianhimoista sisältöä täytäntöön tarvitaan tehokkaita ja innovatiivisia ratkaisuja.

Uskon, että nykytilanteessa hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniikka (CCS) on asianmukainen keino lieventää kasvihuoneilmiötä suhteellisen lyhyessä ajassa. Samaan aikaan emme saa kuitenkaan jättää huomiotta CCS-tekniikkaan mahdollisesti liittyviä riskejä. On esimerkiksi osoitettu, että väärin varastoitu kaasu voi räjähtää. Lisäksi siinä tapauksessa, että varastointiin käytettävät säiliöt vuotavat, on olemassa vaara, että pohjavesi muuttuu happamaksi, ja tämä olisi uhka ihmisten terveydelle. Tämän vuoksi tällaisten hankkeiden suunnittelun ja täytäntöönpanon yhteydessä on olennaisen tärkeää ryhtyä toimiin tämänkaltaisten vaarojen eliminoinemiseksi tai vähintäänkin minimoimiseksi.

Uskon, että hiilidioksidin geologinen varastointijärjestelmä saattaa nykytilanteessa olla paras ratkaisu. Jotta järjestelmä toimii, on kuitenkin olennaisen tärkeää taivutella eniten vahinkoa tuottavat maat sen kannalle. Viitataan esimerkiksi Yhdysvaltoihin, Kiinaan ja Intiaan. Nämä maat eivät ainoastaan jätä sulkematta hiilivoimaloita, vaan ne myös rakentavat niitä huolestuttavaa vauhtia lisää.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tahtoisin tässä kohden muistuttaa parlamenttia eräästä asiasta, joka nousi esiin maailman ilmastokonferenssissa Poznániissa, koska minusta on järjetöntä, että sellaisen teknologian puolesta, joka ei vielä edes toimi, liputetaan. Samanaikaisesti, jos ryhtyisimme johdonmukaisesti toimiin etelän maiden metsien hävittämistä vastaan, meillä olisi valtaiset mahdollisuudet hiilidioksidin talteenottoon, paljon suuremmat kuin mihin hiilidioksidin erotuksen ja varastoinnin (CCS) avulla koskaan päästään. Jos haluamme ottaa hiilidioksidia talteen, metsien hävittämisen ja sademetsien hakkaamisen lopettamista olisi ajettava paljon suuremmalla päättäväisyydellä kuin mitä nyt osoitamme tässä eurokeskeisessä CCS-keskustelussa.

Chris Davies, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kun minusta tuli parlamentin esittelijä, päätin yrittää tehdä enemmän kuin mitä minulta odotettiin ja pyrkiä vauhdittamaan hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniologiaa. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta omaksui kaksiraiteisen lähestymistavan: ensimmäinen tavoite oli asettaa käyttöön rahoitusmekanismi, jonka avulla demonstroitihankkeiden rakentamista voitaisiin tukea, ja toinen oli ottaa käyttöön sääntelyväline, jonka avulla likaisimpien voimalaitosten rakentaminen voitaisiin estää päästönormin avulla. Komissio ja neuvosto olivat alun perin molempia ehdotuksia vastaan.

Yksi hyvä argumentti päästönormien käyttöönottoa vastaan tällä kertaa on se, että CCS-tekniikkaa on ensin testattava ja se on osoitettava toimivaksi.

Mielestäni parlamentti voi olla tyytyväinen siihen, että se on ainakin ottanut yhden merkittävän askeleen eteenpäin asettamalla käyttöön rahoitusmekanismiin, jolla demonstrointihankkeita saadaan aikaistettua. Olen edelleen vakuuttunut siitä, että lopulta tarvitsemme päästönormin.

Kiitan jäsen Grossetêtea ja varjoesittelijöitä siitä avusta, jota sain heiltä ponnistellessamme nyt saavutetun edistyksen hyväksi. Hiilidioksidin erotus- ja varastointitekniologian arvostelijoille sanon näin: herättää jo! Ottakaa laput silmiltä ja myöntäkää, että hiiltä käytetään valtavia määriä ja että Kansainvälinen energiavirasto ennustaa hiilen käytön kasvavan 70 prosentilla seuraavien 20 vuoden aikana.

Meidän on kehitettävä tätä teknologiaa. En halua sitä – se ei ole minustakaan ihanteellinen ratkaisu – mutta meidän on kehitettävä jotain, minkä avulla päästöihin pystytään puuttumaan tässä valtavassa mittakaavassa.

CCS-teknologia voi tarjota meille vahvan asean, jonka avulla voimme voittaa taistelun maapallon lämpenemistä vastaan. Meidän on vietävä sitä eteenpäin. Emme voi hetkeksikään jättää huomioimatta sen tarjoamia mahdollisuuksia.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 17. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (HU) Hiilidioksidin geologien varastointi on epäilemättä jännittävä teknologinen haaste. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että ympäristön suojelemiseksi ja ilmastomuutoksen rajoittamiseksi meidän on viime kädessä vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjä. Meidän on siis rajoitettava fossiilisten polttoaineiden käyttöä sen sijaan, että etsimme vaihtoehtoja päästöjen varastoinniksi maaperään. Kaiken lisäksi tämä teknologia on verrattain kallista. Toistaiseksi ainoastaan Norja on onnistunut sen käyttöönotossa teollisessa mittakaavassa ja arvioiden mukaan varastointi tällä tavalla voisi maksaa jopa 100 euroa tonnia kohden. On selvää, että tämä rahasumma voitaisiin käyttää hyödyllisemmin, esimerkiksi uusiutuvan energian tukemiseen. Erityisen sopimatonta olisi se, että yhteisön määrärahoja käytettäisiin vauraimmissa jäsenvaltioissa tehtävän tutkimuksen rahoittamiseen. Jos hiilidioksidin geologinen varastointi olisi todella niin hyvä ratkaisu kuin sen kannattajat väittävät, sen pitäisi pysyä hengissä markkinoilla avoimessa kilpailussa.

14. Polttoaineiden käytöstä (tieliikenne ja sisävesiliikenne) aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen seuranta ja vähentäminen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Dorette Corbeyn ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 98/70/EY muuttamisesta bensiinin, dieselin ja kaasuöljyn eritelmien osalta sekä tieliikenteen polttoaineiden käytöstä aiheutuvien kasvihuonekaasupäästöjen seurantaan ja vähentämiseen tarkoitetun mekanismin käyttöönottamisesta, neuvoston direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta sisävesialusten käyttämien polttoaineiden eritelmien osalta ja direktiivin 93/12/ETY kumoamisesta (KOM(2007)0018 - C6-0061/2007 - 2007/0019(COD)) (A6-0496/2007).

Dorette Corbey, esittelijä. – (NL) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, huomenna pitkä prosessi saadaan päätökseen. Esitän lämpimät kiitokseni varjoesittelijöille, kaikille henkilökunnan jäsenille, komissiolle ja puheenjohtajavaltio Ranskalle kaikkien ponnistelujen, tehdyn työn ja yhteistyöhalukkuuden johdosta.

Huomenna voimme hyväksyä sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä ja näyttää tällä tavalla vihreää valoa aivan erityiselle direktiiville. Ensimmäistä kertaa hiilidioksidia koskevat vaatimukset liitetään tuotteeseen ja tuotantoprosessiin. Parlamentti on sitoutunut parantamaan direktiiviä vielä lisää.

Direktiivi epäilemättä rohkaisee ympäristöystävällisten ja hyväksyttävien biopolttoaineiden käyttöön ja sähkön käyttöön tieliikenteessä – mikä voi johtaa valtaviin tehokkuussäästöihin – eikä se kannusta metaanikaasujen hävittämiseen polttamalla. Nämä ovat hienoja tuloksia ja todistavat, että Eurooppa on kestävä kehityksen tiellä.

Aloittakaamme kuitenkin aivan alusta. Polttoaineen laatua koskevalla direktiivillä on kaksi tavoitetta: ilmanlaatu ja hiilidioksidipäästöjen vähentäminen. Ilmanlaadun osalta alkuperäiseen ehdotukseen on tehty kolme parannusta. Ensinnäkin puhtaammat polttoaineet otetaan laivaliikenteessä nopeammin käyttöön.

Toiseksi, etanolia koskevan poikkeuksen osalta komissio ehdotti, että enimmäishöyrynpainetta nostettaisiin, kun kyse on etanolisekoituksista. Tästä on keskusteltu kiivaasti. Etenkin etelän maat toivoisivat etanolisekoituksia koskevia vapautuksia, mutta juuri näissä maissa kärsitään otsonihaitoista. Saavutetun kompromissin mukaan poikkeus voidaan sallia ainoastaan, jos ilmanlaatua koskevat vaatimukset täyttyvät.

Kolmas seikka koskee MMT-metalliyhdistettä, polttoaineisiin lisättävää ainetta, joka on haitallista terveydelle ja vahingoittaa autoja. Tämän vuoksi on helppo ajatella, että se olisi kiellettävä. Valitettavasti se ei käy Maailman kauppajärjestön sääntöjen vuoksi kovin helposti. Tästä syystä nyt on määritelty vähimmäisarvo, mistä on selvää hyötyä terveydelle ja mikä auttaa vähentämään hermostolle myrkyllisiä aineita.

Tahtoisin nyt siirtyä toiseen keskeiseen tavoitteeseen eli kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen. Kuten jo äsken totesin, juuri tältä osin lainsäädäntöä on parannettu suuresti. Ensimmäistä kertaa erityiset hiilidioksidivaatimukset liitetään tuotantoprosessiin. Lähivuosina öljyteollisuutta vaaditaan antamaan tietoja siitä, minkä verran kasvihuonekaasupäästöjä öljyn uuttaminen, kuljetus, jakelu ja jalostaminen sekä dieselin tai bensiinin käyttö aiheuttavat. Tämän koko tuotantoketjua koskevan analyysin perusteella määritetään sitten standardiarvo. Tämän lisäksi koko ketjun päästöjen on oltava 10 prosenttia pienemmät vuoteen 2020 mennessä.

Sanomattakin on selvää, että olemme keskustelleet tästä 10 prosentin tavoitteesta hyvin yksityiskohtaisesti. Tavoitteen sitova osuus on kuusi prosenttia, ja osa tästä voidaan saavuttaa parantamalla tehokkuutta koko ketjussa siten, että vähennetään polttamalla hävittämistä, lisätään jalostamojen tehokkuutta ja korjataan vuodot. Toinen osa voidaan saavuttaa biopolttoaineiden avulla, kunhan niistä käytetään tehokkainta laatua. Mielestämme ei ole mielekästä viljellä biopolttoaineita, jotka ovat vertailtaessa vain hieman parempi ratkaisu. Ottaisimme valtavan askeleen taaksepäin, jos kaataisimme trooppisia metsiä biopolttoaineiden viljelemisen vuoksi.

Meillä on näin ollen oltava tiukat kestävä kehitys koskevat vaatimukset. Nämä vaatimukset on nyt sisällytetty direktiiviin. Ne koskevat hiilidioksidin vähentämistä ja biologista monimuotoisuutta, mutta myös sosiaalisia velvoitteita. Jäljelle jäävä neljän prosentin osuus 10 prosentin vähennystavoitteesta ei ole aluksi sitova. Tämä neljä prosenttia puolestaan koostuu kahdesta osasta. Ensimmäinen osa koskee CDM-hankkeita tuotantoketjussa. Kaasun polttamisen vähentäminen on yksi tehokkaimmista keinoista vähentää kasvihuonekaasupäästöjä, mutta se ei aina liity EU:n markkinoilla olevaan bensiiniin tai dieseliin. Tämän vuoksi CDM-hankkeet hyväksytään, kunhan ne vain varmennetaan.

Loput kaksi prosenttia liittyvät uusiin teknologioihin, esimerkiksi hiilidioksidin erotukseen ja varastointiin (CCS) ja myös sähkön käyttöön liikenteessä. Sähkö tarjoaa lupaavia mahdollisuuksia, mutta teknologia on osoitettava käyttökelpoiseksi ennen kuin se voidaan ottaa laajaan kaupalliseen käyttöön. Tähän päästäneen vuoteen 2014 mennessä, jolloin suuntaa-antavista tavoitteista tulee sitovia.

Kaiken kaikkiaan olen sitä mieltä, että tämä direktiivi auttaa merkittävästi vähentämään tieliikenteen aiheuttamia hiilidioksidipäästöjä. On hyvä tietää, että tämä vastaa valintoja, joita tätä nykyä tehdään Yhdysvalloissa. Kalifornian vähähiilisiä polttoaineita koskevasta normista ollaan ottamassa mallia kaikkialla Yhdysvalloissa.

Haluan vielä kerran kiittää varjoesittelijöitä heidän antamastaan avusta ja erinomaisesta yhteistyöstä, ja odotan keskustelua innolla.

Jean-Louis Borloo, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, haluan onnitella esittelijä Corbeyta työstä, joka on tekniseltä kannalta hyvin monimutkaista, mutta kuitenkin päästöjen tulevaisuuden kannalta äärimmäisen tärkeää.

Kompromissiin päästiin ratkaisusta 6+4, yksinkertaistaakseni asioita hieman. Kuusi välittömästi sitovaa prosenttia ja neljä tarkistulausekkeen alaista. Ei pidä unohtaa myöskään edistysaskeleita, jotka koskevat etenkin biopolttoaineiden ympäristökestävyyttä varsinaisessa uusiutuvaa energiaa koskevassa direktiivissä ja joita pidimme olennaisina vähimmäisvaatimuksina. Mielestäni olemme kuitenkin saaneet aikaan erittäin hyvän kompromissin, mistä haluan kiittää myös komissiota.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, komissio pitää hyvänä polttoaineiden laatua koskevaan direktiiviin liittyvä sopimusta, jossa säilytetään komission ehdotuksen keskeiset osatekijät, mutta joka on tärkeä edistysaskel ympäristönsuojelun alalla. Haluan näin ollen kiittää esittelijä Dorette Corbeyta hänen panoksestaan lopullisen sopimuksen aikaansaamisessa. Kompromissisopimuksen keskeinen osa on energiantoimittajille asetettu velvoite rajoittaa kasvihuonekaasupäästöjen määrää polttoaineiden koko

elinkaaren aikana. Tämä on merkittävä lisä ilmastopolitiikkaamme. Se edistää teknologian kehitystä ja samanaikaisesti se on autoja koskevan tarkistetun hiilidioksidipäästöstrategian mukainen ensimmäinen hyväksytty lisätoimenpide.

Ottamalla mukaan biopolttoaineita koskevat kestävä kehityksen kriteerit emme ainoastaan kannusta käyttämään biopolttoaineita, jotka takaavat kasvihuonekaasupäästöjen osalta parhaan tuloksen, vaan estämme samalla vakavat ympäristöhaitat, joita niiden tuotantoon liittyy. Lisäksi kompromissisopimus antaa mahdollisuuden vähentää epäpuhtauspäästöjä, lähinnä sen vuoksi, että siinä määritetään alhaisemmat raja-arvot rikille ja polysyklisille aromaattisille hiilivedyille ja että se tekee etanolin käytön helpommaksi, parantaa kuluttajille suunnattua tiedotusta ja asettaa polttoaineisiin lisättäville MMT-metalliyhdisteille suhteellisen rajan. Lyhyesti sanottuna kompromissisopimus sopii perinteiseen politiikkaamme ilmakehään pääsevien epäpuhtauspäästöjen valvomiseksi ja se on merkittävä edistysaskel ilmastopolitiikassamme. Tämän vuoksi kehoitan teitä äänestämään huomenna sopimuksen puolesta.

Pilar Ayuso, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä oli hyvä ehdotus sellaisena kuin se tuli komissiolta, ei ainoastaan rikkivähennysten vuoksi, vaan myös koska siihen sisältyi uusi 7a artikla, jossa toimittajilta edellytettiin kasvihuonekaasupäästöjen asteittaista vähentämistä, ja koska siinä ratkaistiin vanha bensiini-bioetanoliseoksia koskeva höyrynpaineongelma oman maani kaltaisissa maissa, joissa kesät ovat kuumia.

Viimeksi mainittu asia ei mennyt läpi ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan äänestyksessä, mikä antoi monille meistä aiheutta huolen.

Tänään meillä on edessämme sopimus, joka tuo lievennyksiä 7a artiklan soveltamiseen ja palauttaa höyrynpainetta koskevan poikkeusluvan, samalla kun ehtoja tällaisen poikkeuksen käyttämiseen tietysti tiukennetaan. Kuten on muunkin ilmastopaketin laita, kaikki eivät ole siihen täysin tyytyväisiä, mutta kaikki voivat sen kuitenkin hyväksyä.

Haluan kiittää jäsen Corbeyta hänen tekemästään erinomaisesta työstä ja hänen avoimuudestaan ongelmia ratkaistaessa, ja lisäksi haluan kiittää Claude Turmesia ja tietysti puheenjohtajavaltio Ranskaa, joka on myös tällä alalla osoittautunut erittäin tehokkaaksi.

Marios Matsakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, monet meistä alkavat viimein käsittää, että planeettamme ei kestä mitä vain ja että sen sietokyvyllä on takaraja, jota me ihmiset harkitsemattomalla toiminnallamme siirrämme tuntuvasti lähemmäs. Joitakin epäileviä tuomaita on tietenkin edelleen, eikä vähiten tämän parlamentin sisällä, mutta heitä on yhä vähemmän sitä mukaa, kun he pääsevät irti omaksumastaan äärimmäisestä dogmaattisuudesta tai irrottautuvat kolmannen osapuolen harjoittamasta, toisinaan kyseenalaisesta mielipiteenmuokkauksesta.

EU:n olisi oltava, ja se onkin, eturintamalla taistelussa ympäristömme pelastamisen puolesta, ja ne lukuisat säädökset, joiden avulla ilmastomuutosta pyritään torjumaan ja joista parhaillaan keskustellaan parlamentissa, ovat siitä tervetullut osoitus. Mutta jotta tällaisista lainsäädäntötoimista olisi todellista hyötyä, niiden on oltava huomattavia ja ne on pantava täytäntöön tehokkaasti ja hyvissä ajoin. Kuten aina, joitakin kompromisseja on tehtävä, ja näin on käynyt myös Corbeyn mietinnössä polttoaineiden aiheuttamien kasvihuonekaasupäästöjen seurannasta ja vähentämisestä.

On sanottava, että esittelijä on hyvin ihailtavasti ja päättäväisesti taistellut torjuakseen neuvoston kantojen vesittävää vaikutusta, ja uskoakseni hän on suurelta osin onnistunutkin tässä. Onnittelen häntä tästä saavutuksesta. Lisäksi on sanottava vielä, että vaikeiden neuvottelujen aikana esittelijä piti kaikki varjoesittelijät säännöllisesti ja kaikilta osin ajan tasalla, mistä seurannut yhteistyö antoi Dorette Corbeylle vahvat kortit neuvottelupöydässä.

Kompromissipaketissa päästiin olosuhteet huomioon ottaen riittävän tyydyttävällä tavalla sopuun useimmista kiistanalaisista asioista, kuten biopolttoaineista, polttoaineisiin lisättävistä metalliyhdisteistä ja eräiden polttoaineiden rikkipitoisuuksista, ja ryhmäni antaa sille täyden tukensa.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan kiittää esittelijä Corbeyta ja puheenjohtajavaltio Ranskaa siitä valtavasta työstä, jota on tehty sen hyväksi, että tästä urauurtavasta asiakokonaisuudesta on osana ilmastomuutoksen torjuntaa saatu aikaan sopimus. Haluan lisäksi antaa tunnustusta Joseph Daulille, jonka sijaisena toimin, hänen vahvasta panoksestaan laadittaessa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausuntoa tästä polttoaineen laatua koskevasta Corbeyn mietinnöstä.

Loppujen lopuksi sopimukset, johon tästä mietinnöstä ja siihen läheisesti liittyvästä uusiutuvaa energiaa koskevasta Turmesin mietinnöstä päästiin, ovat sellaisia, joihin me maatalouden parissa työskentelevät voimme olla erittäin tyytyväisiä. Uskon, että kestävä biopolttoaineteollisuus on tulevaisuuden ala ja että nämä kaksi direktiiviä tarjoavat teollisuudelle sellaisen oikeudellisen kehyksen, jota se tarvitsee voidakseen kehittyä siten, että tulevaisuudessa voidaan siirtyä yhä suuremmassa määrin kohti toisen sukupolven biopolttoaineiden käyttöä. Pidän hyvänä sitä, että olemme nyt sitoutuneet tavoitteeseen, jonka mukaan uusiutuvan energian osuuden EU:n kaikesta energiasta olisi oltava 20 prosenttia. Pidän tätä mietintöä erittäin tervetulleena.

Claude Turmes (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, aluksi onnitelluni Dorette Corbeylle. Minulle oli uusiutuvaa energiaa koskevan mietinnön esittelijänä olennaisen tärkeää, että teimme läheistä yhteistyötä saadaksemme kestävä kehityksen kriteerit kunnolla vahvistetuiksi ja että ne vahvistettiin samalla tavalla molemmissa direktiiveissä. Dorette Corbeyn taistelunhalun ansiosta saimme lopulta varmistettua, että polttoaineiden laatua koskevassa direktiivissä toistetaan nyt tarkasti ja yksityiskohtaisesti kaikki kestävä kehityksen kriteerit, ja se on EU:n lainsäädännön luottavuuden ja näkyvyyden kannalta tärkeää.

Kestävä kehityksen kriteereiden osalta uskon, että komission ehdotukseen on nyt tehty merkittäviä parannuksia. Hiilijalanjälki on nyt määritelty erittäin hyvin, ei ainoastaan suoran vaan myös epäsuoran maankäytön yhteydessä. Tämä on tulevaisuuden kannalta ratkaisevan tärkeää. Luullakseni olemme myös varmistaneet sen, että ympäristö- ja energia-asiantuntijat – liikenteen pääosasto ja ympäristön pääosasto komissiossa, mutta myös kansalliset ympäristö- ja energia-alojen asiantuntijat – tekevät nyt kestävä kehityksen kriteereihin liittyvää yhteistyötä, ja myös tämä on ratkaisevan tärkeää.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, tätä nykyä kiinnitetään paljon huomiota ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseen teknologian avulla, vaihtoehtoisia polttoaineita kehittämällä. Esitän onnitelluni tämän työn johdosta ja haluan tuoda oman näkemykseni tähän keskusteluun.

Haluan kiinnittää huomiota leväöljyyn, joka on muunnettavissa fossiilisen polttoöljyn korvaavaksi polttoaineeksi. Sitä voi pitää kaikin tavoin hyvänä polttoaineena, koska siihen sitoutuu hiilidioksidia koko sen tuotannon ajan, mikä tekee siitä hiilidioksidin kannalta myönteisen energianlähteen. Lisäksi, toisin kuin biopolttoaineet, joihin suhtaudutaan yhä ristiriitaisemmin, se ei syrjäytä elintarvikkeiden tuotantoa. Sitä voi kasvattaa luonnonlammissa tai keinotekoisissa oloissa. Se on kaikkia hyödyttävä ratkaisu myös sen vuoksi, että se sopii erityisen hyvin tuotettavaksi rannikkokunnissa, missä kalatalouden ahdingon vuoksi on välttämätöntä löytää uusia teollisuudenaloja.

Nämä tosiseikat huomioon ottaen kehotan komissiota suhtautumaan leväöljyyn erittäin vakavasti. Tämän polttoaineen etuna on myös se, että se sisältää paljon energiaa eikä se paina paljon, ja se on yksi niistä harvoista polttoaineista, joilla on kenties mahdollista korvata rakettipolttoaine ja lentopolttoaine.

Dorette Corbey, esittelijä. - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission ja neuvoston edustajat, hyvät kollegat, kiitos ystävällisistä sanoistanne. Olen aidosti sitä mieltä, että olemme päässeet tulokseen välillämme vallinneiden hyvien yhteistyösuhteiden ansiosta. Vain yhdistämällä voimamme olemme vahvoja, ja tämä toteutui tässä tapauksessa. Polttoaineiden laatua koskevan direktiivin kannalta on keskeisen tärkeää, että sitä tarkastellaan osana koko ilmastopakettia.

Ensinnäkin, Turmesin mietinnöllä on tässä yhteydessä merkityksensä, tietysti yhdessä uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin kanssa. Meillä on samat kestävä kehityksen kriteerit, joilla minun nähdäkseni on jatkossa erittäin suurta merkitystä maailmanlaajuisesti. Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että päätämme näistä asioista huomenna yhdessä.

Yhdyn Kathy Sinnottin innostukseen leväöljyn vuoksi. Itse asiassa olen siitä aivan yhtä innoissani kuin hänkin. Tämän polttoaineiden laatua koskevan direktiivin paras anti on se, että juuri uusille teknologioille annetaan valtava piristysruiske, mikä voi olla todellinen kannustin levään liittyvän teknologian kehittämiseksi. Periaatteessa leväöljyn tuotannossa on mukana paljon vähemmän hiilidioksidia, ja juuri tämän vuoksi öljy-yhtiöt ja muut tahot investoivat niin halukkaasti näihin teknologioihin.

Ilmastopaketin yhteydessä on myös äärimmäisen tärkeää luoda yhteys seuraavaan mietintöön eli uusien henkilöautojen koskevaan Sacconin mietintöön. Teimme erityisesti töitä sen puolesta, että sähkö sisällytettäisiin tähän direktiiviin. Tulevaisuus on sähköautojen. Sähkö tieliikenteessä on monin verroin tehokkaampaa kuin bensiinin tai dieselin käyttö. Tämän vuoksi meidän olisi todella siirryttävä sen käyttöön.

Huomaan, että Guido Sacconin mietinnössä on lukuisia kannustimia tähän suuntaan, ja näin voimme ratkaista kuuluisan munaan ja kanaan liittyvän pulman. Oikeanlaisiin kannustimiin on turvauduttava niin autoalalla kuin polttoainealallakin, jotta todella voidaan päästä puhtaampaan tieliikenteeseen ja puhtaampiin polttoaineisiin. Toivon, että näiden liikenteeseen liittyvän ilmastopakettien osien avulla voimme ainakin jollain tavalla osaltamme auttaa vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä. Haluan vielä kerran kiittää kaikkia yhteistyöstä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 17. joulukuuta 2008.

15. Päästönormien asettaminen uusille henkilöautoille (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Guido Sacconin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (COM(2007)0856 - C6-0022/2008 - 2007/0297(COD)) (A6-0419/2008).

Guido Sacconi, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sokerina pohjalla, kuten sanotaan, on tämä mietintö. Se valmistui ensimmäisenä, tarkalleen kaksi viikkoa sitten, ja kuinka ollakaan siitä keskustellaan viimeisenä.

Minun on aivan ensimmäiseksi ja todella vilpittömästi kiitettävä kaikkia, jotka ovat työskennelleet tämän mietinnön hyväksi, ennen muuta etenkin puheenjohtajavaltio Ranskan valtuuskuntaa. Minäkin haluan mainita lähettiläs Léglise-Costan, joka vei tätä aloitetta eteenpäin suurella ammattitaidolla. Olemme yhdessä löytäneet asiakokonaisuuteen järkevän ratkaisun ehkäpä vaikeimpaan kuviteltavissa olevaan aikaan eli autoteollisuuden kamppaillessa vaikean kriisin kourissa.

Lähempää tarkasteltuna tästä tuloksesta ei suinkaan ollut etukäteen varmuutta, etenkin kun otetaan huomioon, miten ristiriitaisissa merkeissä asian käsittely alkoi komission hyväksyessä asiaa koskevan ehdotuksen viime joulukuussa. Silti olemme onnistuneet paitsi ajamaan sen läpi, myös tekemään kolme asiaa yhdellä kertaa: olemme vahvistaneet ehdotusta, vahvistaneet strategiaamme ja tuoneet mukaan lisää joustavuutta.

Sanon meidän vahvistaneen ehdotusta, koska kuten tiedätte, parlamentin ehdottamasta ensisijaisesta tavoitteesta on päästy sopuun; toisin sanottuna mukaan on otettu pitkän aikavälin vähennystavoite 95 g CO₂/km vuoteen 2020 mennessä. Tämä on tietenkin tärkeää, koska se asettaa alan samalle viivalle kuin muut, päästökauppajärjestelmän tai vastaavien lainsäädäntövälineiden avulla säänneltyt alat, mutta myös ja ennen kaikkea siksi, että se antaa yrityksille mahdollisuuden suunnitella investointejaan, innovointiaan ja tutkimustaan asianmukaisesti, mikä uskoakseni on keskeisen tärkeää näinä vaikeina aikoina.

Toiseksi, niiden syiden vuoksi, joista jäsen Corbey äsken teki selkoa, väitän meidän vahvistaneen strategiaamme. Olemme itse asiassa auttaneet muovaamaan tulevaisuutta rohkaisemalla ekoinnovaatioihin ja edellyttämällä niiden tiukkaa valvontaa; olemme rohkaisseet tutkimukseen, joka kohdistuu uusiin moottoreihin tai pikemminkin uusiin polttoaineisiin; ja niitä ajoneuvoja varten, joiden päästöt ovat poikkeuksellisen alhaiset, olemme ottaneet käyttöön erityishyvitysjärjestelmän. Tämä avaa strategisia näkymiä, jotka ovat tietysti riippuvaisia siitä, millainen arvio vuonna 2015 annetaan testausjärjestelmistä, joiden avulla pyritään saamaan tarkkoja ja uskottavia mittaustuloksia siitä, missä määrin eri teknologiat auttavat vähentämään päästöjä.

Lopuksi olemme, kuten sanoin, lisänneet joustavuutta, koska onnistuessamme vahvistamaan asetusta on ollut mahdollista, järkevää ja oikeudenmukaista antaa yrityksille mahdollisuus asteittaiseen lähestymistapaan siten, että uudet toimenpiteet ajoitetaan vuosien 2012 ja 2015 välille. Samanaikaisesti, kuten huomaatte, olemme muotoilleet menettelyt uudelleen siten, että ne antavat meille edelleen mahdollisuuden taivutella yritykset tekemään investointeja, joiden avulla niiden on mahdollista saavuttaa omat erityiset vähennystavoitteensa, samalla kun niiden siirtymistä uuteen järjestelmään helpotetaan.

Haluan toistaa vielä, kuinka tyytyväinen olen tähän ehdotukseen; uskon, että se on suuri saavutus teollisuuspolitiikassa. On vahinko, että meillä ei ole valtaa tai kaikkia tarvitsemiamme välineitä asettaa käyttöön muita välineitä tai kannustimia, ja toivon, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat komission ohjauksessa järkevää politiikkaa kysynnän lisäämiseksi ottamalla käyttöön esimerkiksi, kuten Ranskan hallitus on jo

omalta osaltaan tehnyt, erilaisia ympäristöverotuksen muotoja, joiden avulla estetään kaikenlainen kilpailun vääristyminen. Tämä olisi erittäin hyödyllinen lisätoimenpide olemassa olevien, vanhentuneiden ajoneuvojen korvaamiseksi, samalla kun se mahdollistaisi laajamittaisen tehokkaampien autojen markkinoille saattamisen.

Toivon, että meillä on tänään myös ilo kuulla komission mielipide tästä kompromissista, sillä tähän mennessä sitä ei ole esitetty virallisesti.

Jean-Louis Borloo, *neuvoston puheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan hyvin vilpittömästi kiittää esittelijä Sacconia, koska kyse on vaikeasta asiasta, eikä nykyinen, todellinen ja vakava teollisuuden ja yhteiskunnan kriisi Euroopassa tee sitä helpommaksi.

Lisäksi olemme tekemisissä jonkin sellaisen kanssa, mikä on pohjimmiltaan aika lailla tunnusomaista kaupunkilaiselle elämänmuodollemme, tavoillemme liikkua, tavoillemme elää, teollisuudellemme, yhteiskunnallemme. Kyse oli näin ollen mahdottomasta haasteesta asiassa, jossa kaiken lisäksi on totta puhuen osallisena useita kuluttajamaita ja vain harvoja tuottajamaita. Kyse oli näin ollen hyvin monimutkaisesta asiasta.

Komissio oli jo alun perin huolehtinut tästä vaikeasta työstä niin pitkälle kuin mahdollista. Esittelijä ja parlamentti ovat venyttäneet mahdollisuuksien rajoja, ja uskon, että kiitos tämän 95 gramman tavoitteen, jonka yksityiskohdat otetaan uudelleen käsitteilyyn vuonna 2013 mutta joka on nyt kuitenkin selvästi julkistettu, valmistajilla on nyt käsitys siitä mitä on tulossa, ja ne voivat ottaa käyttöön teknologiaa, jonka avulla tavoitteet on mahdollista saavuttaa vuoteen 2020 mennessä.

Emme ole tätä nykyä varmoja siitä, mitkä ovat olemassa olevan ajoneuvokannan päästöt. Tietomme koskevat ainoastaan myytyä ajoneuvokantaa, eikä siinä jäädä kauas 160 grammasta. Tavoite on 95 grammaa, ja nykyisessä kannassa luultavasti ylitetään 200 grammaa. Haaste on suuruudeltaan tätä luokkaa. Kyse on todella erittäin merkittävästä askeleesta eteenpäin. En tiedä, mitä komissio aikoo sanoa, mutta koska se on alusta asti ajanut tätä hanketta taitavasti ja asiantuntemuksella, en lainkaan epäile, ettei yhteisymmärrykseen päästäisi.

Stavros Dimas, *komission jäsen*. – (EL) Arvoisa puhemies, ehdotetussa hiilidioksidia ja autoja koskevassa lainsäädännössä määritetään ensimmäistä kertaa sitovat päästötavoitteet autoteollisuudelle. Samalla se on merkittävä väline, jonka avulla jäsenvaltioita autetaan saavuttamaan päästötavoitteensa eri jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisyrkimyksiä koskevan ehdotuksen mukaisesti.

Saavutettu kompromissisopimus tuo komission ehdotukseen joitakin muutoksia. Niihin kuuluu tavoitteiden asteittainen käyttöönotto vuosina 2012–2015, lievemmät sakot vuoteen 2018 asti ensimmäisten kolmen gramman osalta, joilla valmistajat ylittävät tavoitteet, ja lopuksi vielä säännös, jolla otetaan huomioon ekoinnovaatiot, joita ei tänä päivänä huomioida mitattaessa päästöjä testisykliä aikana.

Näitä tarkistuksia voitaisiin myös pitää komission ehdotuksen vesittämisenä. Pitkällä aikavälillä kompromissiehdotuksessa korvataan nämä menetykset asettamalla kaikkien uusien autojen päästöjä koskevaksi pitkän aikavälin tavoitteeksi 95 grammaa kilometriä kohden vuoteen 2020 mennessä. Kun ehdotukseen sisällytetään kyseinen tavoite, lainsäädännön avulla saavutetaan noin kolmannes vähennyksistä, joita päästökaupparjestelmän ulkopuolisilla aloilla tarvitaan, mikä on suunnilleen sen verran kuin olimme alun perin laskeneet vuodelle 2020.

Kompromissisopimuksella saavutettiin hyötyä sekä ympäristölle että kuluttajille, joilta säästyy rahaa pienempien polttoainelaskujen ansiosta. Lisäksi se vakauttaa investointeja, antaa valmistajille mahdollisuuden ennakoida liikkeitä, vahvistaa innovointia ja johtaa suurempiin investointeihin tutkimuksessa ja kehityksessä. Tällä tavalla se kannustaa valmistajia siirtymään maailmanlaajuisille markkinoille, missä ekologisten autojen kysynnän odotetaan kasvavan, ja samalla se parantaa autoteollisuuden kilpailukykyä Euroopassa. Haluan kiittää esittelijä Guido Sacconia hänen tärkeästä panoksestaan sopimuksen aikaansaamisessa, ja luotan siihen, että kannatatte kompromissisopimusta huomiossa äänestyksessä.

Werner Langen, *teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (DE) Arvoisa puhemies, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta haluan lämpimästi kiittää esittelijä Guido Sacconia. Hän johti neuvotteluja hyvin ja oikeudenmukaisesti, ja uskon, että tulosta kelpaa katsella. Kolmikantaneuvottelujen tulos vastaa olennaisilta osiltaan sitä, mitä teollisuusvaliokunta vaati. Vaadimme kunnianhimoisia tavoitteita vuodelle 2020, vaadimme hidasta, vaihteittaista käyttöönottoa; me tahdomme oikeudenmukaista vastuunjakoja ja me tahdomme ekologisia innovaatioita; myös ekoinnovoinnin tunnustaminen sai laajan enemmistön tuen. Tahdomme pitää tiettyyn markkinarakoon tarkoitettut

erikoisajoneuvot ja piensarjat erillään, ja ainoa kohta, josta vielä keskustellaan, on sakkojen suuruus. Itse olen vakuuttunut siitä, että sakkoja olisi voitu vieläkin lieventää ja silti saavuttaa sama vaikutus. Tämä on ensimmäinen kerta, kun meillä on sitovia tavoitteita, ja nämä sitovat tavoitteet ovat riittävä painostuskeino. Kyse on kunnianhimoisesta ohjelmasta, ja näin ollen se on ansainnut hyväksynnän.

Jos asiaa arvioidaan kuten Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmä tekee, on sanottava, että he haluavat teurastaa lehmän, jonka on tarkoitus tuottaa maitoa. Toiset taas haluavat lypsää sitä jatkuvasti ruokkimatta sitä. Me olemme päässeet järkevään kompromissiin, ja hyvä niin!

Martin Callanan, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sallikaa minun aluksi kehua vilpittömästi ja täydestä sydäimestä Guido Sacconin tässä asiassa tekemää työtä. On ollut ilo työskennellä hänen kanssaan. Saatanpa vielä jonain päivänä opiskella italiaa ja pystyä kommunikoimaan hänen kanssaan kunnolla, vaikka hän jättääkin parlamentin ensi vuonna. Hän on tehnyt hienoa työtä tämän asetuksen puolesta.

Euroopan autoteollisuudella on erityisen tärkeä merkitys. Se on tärkeä useallakin tapaa: miljoonien eurooppalaisten ihmisten työpaikat ja heidän toimeentulonsa riippuvat tästä erittäin tärkeästä ja joiltain osin huipputeknologiaa edustavasta teollisuudenalasta. Se tosiaan edustaa merkittävää osuutta teollisuutemme viennistä. Olemme erilaisin toimin onnistuneet siirtämään merkittävän osan muusta tuotantokapasiteetistamme Euroopan ulkopuolelle. Meidän on oltava hyvin varovaisia, ettei autoteollisuuden kanssa käy samoin.

Minun on sanottava, että mielestäni alkuperäinen komission ehdotus oli liian tiukka ja asetti liian paljon raskaita velvoitteita autoteollisuudelle, ja laajoilta osin se oli luultavasti mahdoton toteuttaa ilman merkittävää teollisuudenalan sisäistä muutosta.

Olemme nyt kuitenkin päässeet erittäin hyvään ja hyväksyttävissä olevaan kompromissiin. Oli tärkeää, että sen sijaan, että aina vain tarjoaisimme keppiä, jätimme hieman sijaa myös porkkanoille. Mielestäni näin olemme nyt tehneet: olemme tarjonneet valmistajille kannustimia puhtaamman ja ympäristöystävällisemmän teknologian kehittämiseen sen sijaan, että uhkailisimme heitä jatkuvasti ankarilla rangaistuksilla.

Emme saa kuitenkaan unohtaa, miten tärkeä rooli jäsenvaltioille jää, sillä niiden on mukautettava verojärjestelmiään siten, että kannustimista puhtaampien ja ympäristöystävällisempien autojen ostoon tulee huomattavasti houkuttelevampia.

Ehdotus on nyt hyvä, ja ryhmäni antaa sille tukensa huomiossa äänestyksessä. Kiitän Guido Sacconia vielä kerran hänen tekemästään työstä. Olen sitä mieltä, että neuvoteltuamme, väiteltymme ja keskusteltuamme pitkään ja hartaasti, olemme saaneet aikaan hyväksyttävissä olevan kompromissin, ja mielestäni tästä kuuluu kunnia puheenjohtajavaltio Ranskalle. Olen kuitenkin myös sitä mieltä, että koko ensimmäisen käsittelyn prosessissa on vakavia puutteita, ja toivon, ettemme toimi samalla tavalla tulevien säädösten yhteydessä.

Pierre Pribetich, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, "Kun Eurooppa keksii jotain suurta, se kiertää keksintönsä kanssa maailman ympäri". Mukailemalla näin presidentti Mitterrandin sanoja haluan tuoda esiin sen, että ilmastonmuutospaketti on mahdollisuus, todellinen tilaisuus kehitykseen alueellamme.

Uusia autoja koskeva hiilidioksidiasetus, joka on osa tähän lähestymistapaan liittyviä toimia, on kompromissin tulosta, kuten kollegamme Guido Sacconi, jota onnittelen, sanoi.

Kuten on minkä tahansa kompromissin laita, voimme nähdä sen lasina, joka on puoliksi täynnä, tai lasina, joka on puoliksi tyhjä. Oli miten oli, 95 g CO₂/km vuoteen 2020 mennessä on tavoite, joka sopii täydellisesti yhteen sellaisen teknologisen vallankumouksen, sellaisen kunnianhimon ja ajattelumallin kanssa, joiden haluamme nostavan päätään teollisuuspolitiikassa, jota kriisin kourissa painivalla autoalalla sovelletaan, ja tämä tarjoaa näkökulman kompromissiin.

Tällainen teollisuuden tila edellyttää kuitenkin monia ainesosia: unionin taloudellista valmiutta investoida, luoda todellinen eurooppalainen sopeuttamisrahasto hiilivapaata taloutta varten, etenkin ajoneuvotutkimuksen alalla, ja sitä, että niiden alojen palkansaajat, joita asia koskee, tuodaan yhteen perustamalla ilmastonmuutosta käsittelevä neuvoa-antava komitea työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun järjeistämiseksi.

Kriisien ja ilmastonmuutoksen torjunnan vaatimusten vuoksi on kiireesti turvauduttava uusiin teollisuuspolitiikan muotoihin, jotka perustuvat kykyyn ennakoida, huolehtia työmarkkinaosapuolten vuoropuhelusta ja työllisyyden kehittämisestä. "Kunnianhimoista paranee vain kunnianhimon avulla".

Euroopan parlamentin sosialistiryhmän jäsenet muistivatkin...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tämä ilmastopaketti on yksi tärkeimmistä osista, koska autoteollisuudella on monien jäsenvaltioiden taloudessa keskeinen sija. Tästä syystä tämä neuvotteluluku oli saatava nyt päätökseen, niin että autoteollisuudessa voidaan keskittyä sitä koettelevaan kriisiin ilman, että on koko ajan taisteltava siitä, mihin lukuihin on päästävä tai mitkä on mahdollista saavuttaa.

Tarvitsemme suunnitteluvarmuutta, ja tämä paketti takaa suunnitteluvarmuuden. Kyse on "nyt tai ei koskaan" -paketista. Kyse on "nyt tai ei koskaan" -päätyksestä, koska jos emme saa sitä läpi nyt, jos joudumme nyt turvautumaan toiseen käsittelyyn, ajoneuvoasetus jää saamatta. Tästä syystä ja koska ennusmerkit ovat erityiset, haluan onnitella Guido Sacconia.

Kun hän ryhtyi esittelijäksi tässä vaikeassa osuudessa, ei ollut helppo löytää tasapainoa ja päästä sopimukseen. Hän onnistui siinä. Minun on sanottava, että arvostan työtänne mitä suurimmassa määrin, koska olette tässä mietinnössä onnistuneet luomaan teollisuudelle kannustimia, mutta samanaikaisesti ottaneet käyttöön sakkoja, jotka eivät kenties, kuten Werner Langen sanoi, ole kovin suuria, mutta joiden avulla saadaan aikaan ajattelutavan muutos, mikä on nimenomaan tarpeen.

Emme voi aina vain toivottaa autoteollisuudelle samaa ja sanoa, että ette ole saavuttaneet tavoitteitanne. Muistatteko vielä, kun autoteollisuus kehitti Smartin, Lupon ja Audi A2:n, eikä kukaan ostanut niitä? Autoista, jotka jäivät näyttelytiloihin, ei ole mitään hyötyä. Nyt olemme kuitenkin sellaisessa vaiheessa, että taloustilanteen johdosta ja nyt valmistelemamme lainsäädännön ansiosta on mahdollista siirtyä liikkumisen uuteen aikaan.

Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että kyse ei ole vesittämisestä, kyse on edessämme olevasta ajattelutavan muutoksesta, johon olemme olleet myötävaikuttamassa, ja tämä muutos ajattelutavassa jää historiaan Stavros Dimasin nimen kera. Haluan kiittää komission jäsentä hänen itsepäisyydestään, hänen peräänantamattomuudestaan, koska loppujen lopuksi pääsimme tähän tulokseen sen ansiosta.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin haluan kehua Stavros Dimasia. Hän teki erittäin järkevän ehdotuksen. On vahinko, että ympäristöministeri Borloo ei antanut komission jäsen Dimasille pontevampaa tukea Saksan ja etenkin Italian tiukan taantumuksellisia valtionjohtajia vastaan. Juuri Silvio Berlusconi ja Angela Merkel pitivät huolen siitä, että saamme nyt direktiivin, jonka seurauksena meillä on vuonna 2012, kun tämän direktiivin säännökset on hyödynnetty, keskimäärin suuremmat eurooppalaisen autokannan tuottamat päästöt kuin tänä päivänä. Mihin kunnianhimo unohtui?

Hyvä kollega Langen, pyysin teitä jo viime kerralla todisteita siitä, että selviydte peruslaskutoimituksista. Ainakin minä päädyn lopulta siihen tulokseen, että tämä direktiivi ei painosta mitenkään innovoinnin suuntaan, sillä melko kunnianhimotonta raja-arvoihin liittyvää sääntelyä lukuun ottamatta siinä ei tunnusteta kunnollisia rangaistusmekanismeja eikä vuoden 2020 raja-arvosta ole tehty sitovaa.

Nykyisen eurooppalaisen autoteollisuuden kriisin aiheutti myös autoteollisuus itse. Vuosikymmenien ajan se seurasi innovaatiopaineita sivusta tekemättä mitään. Se ei onnistunut vastaamaan tarpeeseen suojella ilmastoa eikä myöskään energiakriisin vaatimuksiin, ja nyt lykkäämme taas pitkälle seuraavalle vuosikymmenelle tilaisuuden huolehtia rakentavan painostuksen aikaansaamisesta.

Ellei huomenna päästä sopimukseen sitovasta pitkän aikavälin tavoitteesta, ryhmäni ei voi äänestää tämän direktiivin puolesta. Olen pahoillani siitä, hyvä komission jäsen Dimas, että näin on. Meidän on suhtauduttava tähän direktiiviin esimerkinomaisesti. Meidän on kysyttävä itseltämme, ovatko eurooppalaiset todella tosissaan pyrkimyksissään suojella ilmastoa, jos he eivät käy bensaa nielevien autojen ja statussymbolina Euroopassa pidettyjen autojen kimppuun sen hanakammin kuin me tällä direktiivillä.

Alessandro Foglietta, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluan kiittää esittelijä Sacconia hänen tekemästään erinomaisesta työstä liittyen kompromissiin, joka saatiin aikaan päättäväisyyden ja totta tosiaan, sitkeyden ansiosta.

Kevyiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevaan mietintöön liittyy eräs tärkeä yksityiskohta: ilmastomuutoksen torjunta. Ensimmäistä kertaa, itse asiassa, olemme säännelleet henkilöajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä asettamalla kunnianhimoiseksi ja sitovaksi pitkän aikavälin tavoitteeksi 95 g CO₂/km vuoteen 2020 mennessä, ja tämä aikana, jolloin vakava talouskriisi ja EU:n ulkopuolisissa maissa

autoteollisuudelle annettavat tuet koettelevat vakavasti omaa teollisuuttamme. Olemme taistelleet menestyksellisesti sen puolesta, että ehdotukseen sisällytetään seuraamusten lieventäminen, kun kyse on pienistä poikkeamista asetettuihin tavoitteisiin nähden.

Mielestämme menetelmä, jonka komissio on valinnut vähennystavoitteiden määrittämiseksi ja joka perustuu keskivertoauton omapainoon, on kyseenalainen ja perusteeton ympäristön kannalta katsottuna. Tällainen säännös johtaa nurinkuriseen tilanteeseen, jossa ajoneuvoja, jotka ovat kevyempiä ja pienempiä ja jotka saastuttavat tämän vuoksi vähemmän, itse asiassa rangaistaan. Tästä huolimatta uskon ja toivon, että kun tekstiin löytyy asianmukainen tasapaino, se vauhdittaa tuntuvasti tavoitteellisia ponnisteluja. Näiden syiden vuoksi pidän ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevaa mietintöä merkittävänä saavutuksena, ja näin ollen kannatan sen hyväksymistä.

Jens Holm, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Eurooppalaisen liikennealan päästöt ovat kasvaneet yli 30 prosentilla vuodesta 1990 lähtien. Jo vuonna 1995 Euroopan komissio ehdotti eurooppalaisia autoja koskevaksi päästövaatimukseksi 120:tä grammaa kilometriä kohden. Nyt kuitenkin äänestämme menetetyistä tilaisuuksista. Kun tämä säädös tulee vuonna 2012 voimaan, 35:tä prosenttia autoista koskee poikkeus. Niin sanottujen ekoinnovaatioiden ansiosta autonvalmistajilla on mahdollisuus vielä suurempiin päästöihin. Sakot ovat niin alhaisia, että tulee halvemmaksi jättää lainsäädäntö huomiotta kuin tehdä tuotantoa koskevia muutoksia. Mitä merkitsee parlamentin vaatimus 95 g CO₂/km vuoteen 2020 mennessä? Ei mitään!

Äänestäkää Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston ja Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jättämän tarkistuksen 50 puolesta. Silloin saamme oikeasti sitovan päästövaatimuksen autoja varten: 95 grammaa hiilidioksidia vuoteen 2020 mennessä. Jos tämä hyväksytään, olemme GUE/NGL-ryhmässä valmiit kannattamaan ehdotusta. Muussa tapauksessa emme ole.

Sanotaan, että jos kaksi yritysjohtajaa suljetaan samaan huoneeseen, he alkavat heti keskustella siitä, miten he voivat jakaa markkinat keskenään ja muodostaa kartellin. Valitettavasti tämä pätee myös tämän parlamentin kahteen suureen poliittiseen ryhmään, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmään ja Euroopan parlamentin sosialidemokraattiseen ryhmään. Jälleen kerran PPE-DE-ryhmä ja PSE-ryhmä ovat päättäneet jyrätä meidät muut alleen. Ketkä mahtavat olla tässä suurimmat häviäjät? No, ympäristö ja sosiaalidemokratia. Ympäristön kannalta kyse on menetetyistä mahdollisuuksista saada autojen päästöt valvontaan. Mitä tulee sosiaalidemokraatteihin, tämä sopimus osoittaa, että he alkavat yhä enemmän muistuttaa ympäristöön vihamielisesti suhtautuvia poliittisia vastustajiaan PPE-DE-ryhmässä. Se ei lupaa hyvää.

Johannes Blokland, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, vapaaehtoisia sopimuksia autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi tehtiin autonvalmistajien välillä jo 1990-luvulla. Näiden sopimusten mukaisesti tähän mennessä olisi jo pitänyt saada aikaan huomattavia päästövähennyksiä.

Käytännössä tästä on kuitenkin hyvin vähän merkkejä. Auton aiheuttamat keskimääräiset hiilidioksidipäästöt eivät tänä päivänä juurikaan poikkea 10 vuoden takaisista päästöistä. Tämän vuoksi meidän on määrättävä tiukat, sitovat säännöt. Voimakas teollisuuden lobbaaminen on kuitenkin merkittävästi heikentänyt alkuperäistä komission ehdotusta, mitä pidän valitettavana.

Mukaan on kuitenkin otettu pitkän aikavälin tavoite 95 g/km vuoteen 2020 mennessä, mihin olen tyytyväinen, mutta se, miten hyvin tämä tavoite on sisällytetty nykyiseen tekstiin, riippuu tulkinnasta. Lisäksi lyhyen aikavälin sopimukset on vesitetty, mistä johtuu osittain siitä, että sekä määrät että seuraamukset otetaan käyttöön vaiheittain, minkä vuoksi ponnistelut jäävät vähäisemmiksi.

Näin ollen en voi kannattaa nykyistä neuvoston ja parlamentin välillä aikaan saatua sopimusta, ja pidän valitettavana sitä, että komission ehdotus ei toteutunut.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin halusin käyttää puheenvuoron esittääkseni kiitokseni tehdystä työstä, ennen kaikkea Guido Sacconille, jonka tähän mennessä hankkima kokemus auttaa häntä ratkaisemaan vaikeimmatkin käsiteltävät asiat, mutta tietysti myös puheenjohtajavaltio Ranskalle, neuvostolle ja komissiolle. Näiden tahojen yhteiset ponnistelut ovat antaneet meille mahdollisuuden saattaa päätökseen kaikki nämä ilmastoon liittyvät asiakokonaisuudet ja etenkin tämä autoalaa koskeva asiakokonaisuus, joka herätti nykyisen talouden tilanteen vuoksi huolta, kuten monet ovat todenneet.

Monet tämänpäiväiset puhujat ovat sanoneet, että kyse on kunnianhimoisista tavoitteista, alkaen alkuperäisistä vuotta 2012 koskevista tavoitteista aina lopullisiin vuoden 2020 tavoitteisiin asti, ja että oli viisas päätös valita tämä yksi yhtenäinen aikataulu, jota sovelletaan myös muihin mietintöihin, joita lähivuosina

hyväksymme. Olen samaa mieltä myös päätöksestä ottaa mukautettu seuraamusjärjestelmä käyttöön asteittain ja mahdollisuudesta ottaa ekoinnovaatioiden käytön avulla saavutetut vähennykset huomioon. Kaikki nämä asiat perustuvat toimielinten väliin kolmikantaneuvotteluihin, ja mielestäni ne ovat antaneet meille mahdollisuuden ratkaisuihin, jotka tänä kriittisenä aikana laskevat valmistajille koituvia taloudellisia kustannuksia ilman, että ne vaikuttavat yleistavoitteisiin. Yksi esimerkki tästä on erityishyvitysten käyttöönotto, kun kyse on autoista, joiden päästöt ovat pienemmät kuin 50 g CO₂/km.

Silti minäkin haluan tuoda esiin sen, että todennäköisesti nyt valittu lähestymistapa, jonka mukaan päästöjen raja-arvo nousee ajoneuvon painon mukaisesti, tarkoittaa sitä, että pienimpien ajoneuvojen osalta ei noudateta yleissääntöä, jonka mukaisesti se joka saastuttaa eniten, myös maksaa eniten. Olemme kuitenkin tyytyväisiä tulokseen ja äänestämme mielellämme tämän mietinnön puolesta.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan kiittää jäsen Sacconia hänen valtavasta kärsivällisyydestään ja viisaudestaan, joiden avulla paitsi onnistuimme pelastamaan ympäristön, talouden, työllisyyden ja teollisuuden kannalta keskeisen tärkeän asetuksen, myös kykenimme pelastamaan tällä asetuksella koko energia- ja ilmastopakettin, joka itse asiassa oli riippuvainen tästä viisasten kivestä.

Haluan onnitella häntä ja itseämme, koska hän löysi olennaisen tärkeän tasapainon porkkanoiden ja keppien välille, ja ennen kaikkea hän onnistui tuomaan esiin ne porkkanat, joita tarvitaan näin monimutkaisen tekstin eteenpäin viemiseen.

Tässä mietinnössä kannustetaan hiilidioksidin vähentämiseen liittyviin ekoinnovaatioihin, tuetaan tutkimusta ja innovointia päästöjen vähentämiseksi, ja myös edistetään biopolttoaineita ja tähän tarvittavia tankkausasemia.

Siinä myös esitetään uutta autokantaa koskevia ennusteita vaadittavan tavoitteen osalta, mihin liittyy uudelleentarkastelu ja ehdotus, joka komission on tehtävä vuonna 2014 ja jossa puitteet on otettava huomioon.

Siinä huomioidaan myös päästöttömät ajoneuvot ja äärimmäisen vähän päästöjä aiheuttavat ajoneuvot sekä niiden kerrannaisvaikutus; tämä auttaa teollisuutta ja paitsi tarjoaa sille porkkanaa, myös asettaa sille velvoitteita, ja lisäksi se takaa kuluttajille paremmat tiedonsaantimahdollisuudet.

En halua enää lisätä muuta kuin kenties pyytää Guido Sacconia tekemään kaikkensa, jotta hän palaisi vielä takaisin parlamenttiin.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun otetaan huomioon, miten kunnianhimoisia autojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen liittyviä tavoitteita meillä oli vain muutama kuukausi sitten, nämä ehdotukset ovat suuri pettymys. Ne ovat pettymys ympäristön kannalta, ne ovat pettymys autonkuljettajille, jotka joutuvat maksamaan enemmän ja käyttämään erittäin paljon polttoainetta kuluttavia autoja, ja ne ovat pettymys jopa eurooppalaiselle autoteollisuudelle, jota uhkaa vaara joutua innovatiivisempien kilpailijoidensa jalkoihin.

Perusteena on se, että autoteollisuus on taloudellisessa kriisissä. Kuitenkin on niin, että teimme nyt nykytilanteessa mitä tahansa, esitimme millaisia ehdotuksia tahansa tai otimme millaista lainsäädäntöä tahansa käyttöön, se ei vaikuta teollisuuden nykyiseen tilanteeseen. Kehottaisimme vain autosuunnittelijoita istumaan tietokoneidensa ääreen ja alkamaan rakentaa ja suunnitella tulevaisuuden autoja.

Tämä lainsäädäntö on surkeaa. Se on huonoa. Lisäksi, kun otetaan vielä huomioon, että Kansainvälinen energiavirasto on hiljattain ennustanut, että öljyvarannot eri puolella maailmaa saavuttavat huippunsa 10 vuoden sisällä, sitä voidaan jopa kuvailla täysin järjettömäksi. Minä en aio äänestää sen puolesta.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan lausua kiitokseni Guido Sacconille, koska hän onnistunut mahdottomassa tehtävässä. Kun tarkastellaan, mistä pääsimme yksimielisyyteen Daviesin mietinnössä ja myös CARS 21 -mietinnössä, jonka mukaisesti itse asiassa haluamme käynnistää lainsäädäntömenettelyn vasta vuonna 2015, komission ehdotuksen sisällöstä on yleisesti ottaen pidetty kiinni ja sosiaalisten, ympäristöön liittyvien ja taloudellisten kriteereiden välillä vallitsee tasapaino.

Mitä tulee innovointiin, minun on sanottava, että Guido Sacconin esittämä innoovaatiobonus on hyvä väline, koska valmistajia, joiden autojen hiilidioksidipäästöt jäävät alle 50 gramman, palkitaan autojen myynnistä, ei siitä, kuten Jorgo Chatzimarkakis sanoi, että ne koristavat näyteikkunoita tai ovat esillä autonäyttelyissä. Autot on myytävä, jotta hyvitys voidaan myöntää. Tämä asettaa teollisuudelle paineita saada nämä autot kuluttajille nopeasti.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, sattumalta kävi niin, että käsitelimme Matthias Grooten mietintöä juuri eilen. Se oli erittäin hyvä mietintö, ja myös se liittyi autoalaan, mutta raskaisiin ajoneuvoihin.

Tänään meillä on edessämme Guido Sacconin mietintö. Voimme täydellä syyllä ja ylpeänä todeta, että teemme Euroopan unionina ja parlamenttina kaikkemme sen varmistamiseksi, että ihmiset eli kansalaisemme hyötyisivät yhä paremmasta, ympäristön suojeluun liittyvästä elintasosta. Meidän on varmistettava, että teollisuudessa todella kyetään panemaan nämä toimet täytäntöön. Se ei ole helppoa, mutta se näyttäisi kuitenkin olevan mahdollista.

Toinen seikka, jonka haluaisin tuoda esiin, on se, että suunnittelemillemme uusille tuotteille tarvitaan ostajia. Guido Sacconin työ on osoitus siitä, että nämä myönteiset asiat, toisin sanoen ympäristön suojelu ja mahdollisuus valmistaa tällaisia ajoneuvoja, jotka sitten hyväksytään markkinoilla, saatetaan hyvinkin onnistua ajamaan läpi. Haluan kiittää häntä tästä.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Guido Sacconia hänen tekemästään työstä ja tuloksista, joita hänen työnsä ansiosta on saatu aikaan.

Ehdotuksella, jota nyt tarkastelemme, on kaksi päätavoitetta: saavuttaa päästöraja 95 g/km vuoteen 2020 mennessä uusiin ajoneuvoihin tehtävien teknisten parannusten avulla ja onnistua vähentämään päästöjä vielä lisää parantamalla muita järjestelmiä tai osia, kuten renkaiden tai ilmastointia, ja edistämällä taloudellisempia ajotapoja.

Kannatamme sopimusta, koska se on tasapainoinen. Se auttaa merkittävästi vähentämään hiilidioksidipäästöjä ja säilyttää eurooppalaisen autoteollisuuden kilpailukyvyn.

Ponnistelemme kohti kunnianhimoista sopimusta vuodeksi 2020. Me edellytämme autoteollisuudelta samaa kuin olemme edellyttäneet muiltakin tuotannonaloilta, ja nyt teollisuuden on itse laadittava strategia, jonka avulla asetetut tavoitteet saavutetaan.

Euroopassa tuotetaan tätä nykyä kolmannes kaikista kautta maailman valmistetuista autoista. Jos haluamme säilyttää tämän etuoikeutetun aseman, meidän on varmistettava, että meidän automme ovat kaikista puhtaimmat ja turvallisimmat. Tämän vuoksi meidän on investoitava innovointiin ja siihen, että edistämme ajoneuvokantamme uudistamista.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) (*mikrofoni aluksi pois päältä*)...on noin kolmannes ilmakehään pääsevästä kasvihuonekaasupäästöistä. On täysin selvää, että on tarpeen tukea innovatiivisia ratkaisuja, joiden avulla pyritään ottamaan käyttöön ympäristöystävällistä teknologiaa.

Olemme viime aikoina edistyneet tällä alalla merkittävästi. Moottoriajoneuvojen määrän jatkuva lisääntyminen merkitsee kuitenkin sitä, että myönteiset vaikutukset eivät vielä tunnu kovin selvästi. Tämän vuoksi komission aloite muutosten vauhdittamiseksi näyttää olevan askel oikeaan suuntaan.

Meidän olisi pidettävä mielessä huippukokouksen tavoitteen saavuttaminen eli vaarallisten yhdisteiden päästöjen rajoittaminen. Tästä huolimatta meidän on kuitenkin otettava huomioon myös ajoneuvovalmistajien esittämät argumentit. He huomauttavat, että eurooppalainen autoteollisuus on eräs Euroopan taloudellisen mahdin symboleista ja työllistää tuhansia työntekijöitä. Liian tiukkojen vaatimusten käyttöönotto voisi heikentää tämän teollisuudenalan kilpailukykyä, koska tuotetut ajoneuvot maksaisivat enemmän. Tämän seurauksena puolestaan menetettäisiin valtava määrä työpaikkoja.

Tällaiset huolenaiheet ovat varmasti perusteltuja, jos otamme huomioon, miten kielteisesti talouskriisi on vaikuttanut moottoriajoneuvoalaan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Haluan onnitella Guido Sacconia hänen mietinnöstään, joka koskee taloudelliselta ja sosiaaliselta kannalta äärimmäisen tärkeää alaa, jonka merkitys vahvistetaan myös Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa. Asetettuun tavoitteeseen päästään moottoriteknoologiaan tehtävien parannusten ja teknologisten innovaatioiden avulla.

Vuoteen 2012 mennessä henkilöautojen hiilidioksidipäästöt eivät saisi olla yli 130 g/km. Ajoneuvovalmistajien on varmistettava asteittain etenevän prosessin avulla, että vuoteen 2012 mennessä 65 prosenttia uusista autoista täyttää nämä vaatimukset ja että vuoteen 2015 mennessä kaikki autot täyttävät ne. Autoihin, joiden päästöt jäävät alle asetetun raja-arvon, sovelletaan bonusjärjestelyä, kun taas autoista, joiden päästöt ylittävät

tämän raja-arvon, määrätään valmistajille rangaistusseuraamuksia. Autoteollisuuden on näin ollen investoitava uusiin teknologioihin, jotta se voi tuottaa ympäristöystävällisiä autoja. Kiitos.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, ihailen kovasti Guido Sacconia ja olen yleensä hänen kanssaan samaa mieltä, mutta en tässä asiassa.

Kahdentoista vuoden päähän asetettu tavoite 95 g/km ei valitettavasti ole saavutus. Se on merkittävä takaisku, ja ihmettelenkin, onko tässä lainsäädännössä kyse ympäristön suojelemisesta vai autonvalmistajien suojelemisesta.

Minulla on se vaikutelma, että tässä tapauksessa ympäristöihmiset, komission jäsen Dimas mukaan luettuna, taistelivat urhoollisesti suojellakseen ympäristöä, mutta he hävisivät suurimmille autonvalmistajille. Tämä on hyvin surullista, koska meillä oli tilaisuus merkittävään muutokseen, mutta menetimme sen.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Arvoisa puhemies, ketä me yritämme suojella asettamalla autoteollisuudelle matalia vaatimuksia? Sanotaan, että lainsäädännössä on aukkoja. Nämä eivät ole aukkoja. Nämä ovat pikemminkin moottoriteitä, joilla on hätäuloskäynnit autoteollisuutta varten, joka väistelee vastuuta ja kaikkia vaatimuksia. Kenelle tästä on hyötyä? Onko tarkoitus, että jatkossakin tuotamme autoja, joita yksikään ihminen maailmassa ei halua ajaa? Ei. Suurin osa autoista myydään tulevaisuudessa Intiassa ja Kiinassa ja muissa kehitysmaissa, ja nämä maat haluavat energiaa säästäviä autoja. Äiti Maa haluaa energiaa säästäviä autoja ja eurooppalaiset kuluttajat haluavat energiaa säästäviä autoja. Aiommeko me antaa autoteollisuuden elää haavemaailmassa, jossa ne voivat edelleen tuottaa autoja, joita kukaan ei halua? Ei. Tämä on huonoa politiikkaa ympäristön, kuluttajien, talouden ja tutkimuksen kannalta. Toisin sanoen täydellinen epäonnistuminen. Tämän vuoksi emme voi tukea tätä ehdotusta.

Puhemies. - (IT) Hyvä jäsen Sacconi, lähestymme nyt loppua, mutta nähdäkseni ymmärryksemme ei ole lopussa.

Guido Sacconi, esittelijä. - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tässä on yksinkertainen laskutoimitus, jonka kuka tahansa voi itse laskea kynällä ja paperilla. Kun vuonna 2005 myytyjen autojen hiilidioksidipäästöt olivat 159 grammaa kilometriä kohden, tällä asetuksella, johon sisältyy vuodeksi 2020 asetettu sitova tavoite 95 grammaa kilometriä kohden, vuonna 2020 olemme leikanneet myytyjen autojen keskimääräisiä päästöjä 38 prosentilla. Tähän tulokseen on helppo päästä eikä siihen päätymiseen tarvita vaikutustenarviointia. Se on mielestäni hienoa.

Pyydän anteeksi kaikilta, jotka kehuivat minua ja kiittivät minua tekemästäni työstä ja jotka hyväksyvät tämän kompromissin - tämä näyttäisi olevan suuri enemmistö teistä - mutta pyydän saada osoittaa sanani etupäässä toisinajattelijoille ja Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmästä tuleville ystävillemme, etenkin jäsen Daviesille, jotka osoittavat jälleen kerran olevansa kykenemättömiä kantamaan vastuuta. He kyllä esittävät vaatimuksia hienoista tavoitteista, mutta kun on päätöksenteon aika, he jättävät päätösten tekemisen meille.

No, ainoa toiveeni on, että taas ei alkaisi sama pelleily kuin REACH-asetuksen yhteydessä, koska silloin nämä samaiset ryhmät sanoivat, että myös REACH-asetuksessa kyse oli luovuttamisesta, että se oli petos. Kuukausi tämän jälkeen sitä ylistettiin niiden verkkosivustolla unionin suurena ympäristösaavutuksena, joka tekee EU:sta maailmanlaajuisen edelläkävijän, sanokaamme vaikkapa kemikaalien valvonnassa. Toivottavasti tällä kertaa säästyn tällaiselta farssilta.

Kiitos myös teille, ministeri Borloo ja komission jäsen Dimas; kantanne on selkeä sellaisena kuin sen toitte esiin, ja se auttaa meitä samaan tämän vaikean työn huomisessa äänestyksessä päätökseen.

Puhemies. - (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 17. joulukuuta 2008.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Ivo Belet (PPE-DE), kirjallinen. - (NL) Osallistuin tänä aamuna Limburgissa sijaitsevassa korkeakoulussa järjestettyyn puhtaani liikkuvuuden konferenssiin. Konferenssissa keskityttiin sähköautoihin. On selvää, että nyt on oikea aika siirtyä käyttämään tätä ympäristöystävällistä teknologiaa. Fossiilisten polttoaineiden aikakausi on tullut tiensä päähän.

Nykyinen autoteollisuutta koetteleva kriisi tarjoaa myös tilaisuuksia täydelliseen suunnanmuutokseen. Valmistajien on valtiolta saamansa tuen ja takuiden vastineeksi investoitava huomattavasti enemmän tähän tulevaisuuden teknologiaan, toisin sanoen siis kohtuuhintaisiin akkuihin, jotka mahdollistavat suuremman toimintasäteen.

Valtion olisi puolestaan tuettava tätä muutosta paljon päättäväisemmin, myös verotuksellisesti.

Vuodesta 2005 lähtien esillä on ollut komission ehdotus autoverotuksen uudistamiseksi ja sen koordinoimiseksi Euroopan tasolla. Tämä ehdotus olisi toimitettava uudelleen ministereiden tarkasteltavaksi. Autovero olisi laskettava uudelleen päästökriteereiden perusteella. Ihmisiä, jotka ajavat sähköautolla ja jotka aiheuttavat vain hyvin vähän tai ei lainkaan hiilidioksidia- ja nokipäästöjä, olisi palkittava tästä verotuksen keinoin.

Nyt on radikaalin muutoksen aika! Insinöörit ovat tehneet osuutensa. Hallitusten on nyt kannustettava autonvalmistajia etenemään nopeasti pidemmälle oikeaan suuntaan.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. – (PL) Nyt käytävä niin sanottua ympäristöpakettia koskeva keskustelu vahvistaa kunnianhimoiset tavoitteet, joita Eurooppa on asettanut itselleen ilmastomuutoksen torjunnan osalta. Eurooppalaisella autoteollisuudella on keskeinen rooli EU:n strategiassa, joka koskee kasvihuonekaasujen vähentämistä 20 prosentilla, taloutemme tekemistä vähemmän energiaa kuluttavaksi ja uusiutuvista lähteistä tuotetun energian osuuden lisäämistä vuoden 1990 tasoon verrattuna vuoteen 2020 mennessä.

Tämä pätee etenkin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseen. EU:n tietojen mukaan yksityisautot tuottavat 12 prosenttia kaikista hiilidioksidipäästöistä yhteisön alueella. Tämä korkea päästötaso johtuu pääosin autojen määrän ja maantiekuljetusten käytön lisääntymisestä, jota ei ole kompensoitu moottoreiden rakentamiseen liittyvillä parannuksilla tai ajoneuvojen painon vähentämisellä.

Yksityisautoihin sovellettavia hiilidioksidipäästörajajoja on tarkoitus laskea 120 grammaan kilometriä kohden vuoteen 2012 mennessä. Lisäksi suunnitellaan pitkän tähtäimen strategian laatimista tämän rajan laskemiseksi 95 grammaan kilometriä kohden vuoteen 2020 mennessä. Tämä käy yksiin sen Euroopan parlamentin näkemyksen kanssa, että uudenlaisten moottoriajoneuvojen tuominen markkinoille kestää viidestä seitsemään vuotta. Tämä vaikuttaa tietysti moottoriajoneuvoteollisuuden kehitykseen ja tuotantopsykleihin.

Omaksutut periaatteet ovat varmasti kunnianhimoisia ympäristönäkökulmasta tarkasteltuna. Toisaalta uusien normien edellyttämä tutkimukseen ja kehitykseen suunnattujen investointien lisääminen kannustaa teknisiin ratkaisuihin pyrkivää tieteellistä tutkimusta polttoainesäätöihin. Tämä lisää innovointia moottoriajoneuvoalalla, mikä puolestaan edistää EU:n talouden kilpailukykyä.

Martin Kastler (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Nykyinen rahoitus- ja talouskriisi asettaa autoteollisuudelle ja sen liitännäisaloille valtavia haasteita. Myyntiluvut laskevat ja monet tehtaat ovat keskeyttäneet tuotantonsa vuoden loppuun saakka. Saksassa joka seitsemäs työpaikka on suoraan tai epäsuorasti riippuvainen autoteollisuudesta. Poliitiikan yhtenä tärkeänä tavoitteena on oltava luoda edellytykset sille, että saksalaisia työpaikkoja voidaan suojella myös kriisiaikoina. Tämän vuoksi asetus osuu täysin väärään ajankohtaan.

Pidän valitettavana sitä, että mietintöehdotukseen ei sisälly kannustimia päästöjen pysäyttämiseksi. Se olisi minun mielestäni ollut oikea tapa puuttua ilmastomuutokseen myös talouskriisin aikana. Kauhistuttavilla rangaistuksilla uhkailu ei ole mikään ratkaisu.

Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että nyt on kyse yksipuolisesta etujen ajamisesta saksalaisen talouden kustannuksella. Minulle on tärkeää edistää ilmastonsuojelua, mutta ei yksittäisten EU:n jäsenvaltioiden kustannuksella. Tämä asetus ei kohdistu pelkästään saksalaisiin autonvalmistajiin, vaan ennen kaikkea useimpiin keskisuuriin alihankkijoihin, joista monet sijaitsevat Nürnbergin suurkaupunkialueella. Uutena nürnbergiläisenä Euroopan parlamentin jäsenenä en näin ollen hyväksy tätä mietintöä.

16. Ilmastomuutos ja energia (keskustelun päättäminen)

Puhemies. – (IT) Seuraavaksi neuvosto ja komissio päättävät ilmastomuutosta ja energiaa koskevan keskustelun.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, otan esiin kolme keskeistä asiaa.

Ensimmäinen niistä koskee menetelmää, menettelyä ja yhteispäätösmenettelyä. Olen kuullut todettavan, ettei tämä ensimmäisessä käsittelyssä tehty sopimus saa olla ennakkotapaus. Kukaan ei erityisesti toivokaan sitä. Kun otetaan huomioon tämänhetkinen erityistilanne Kööpenhaminan kokouksen ja parlamentin demokraattisen prosessin välissä, tämä asia oli mielestäni saatettava päätökseen ensimmäisessä käsittelyssä. Muuten sopimukseen ei olisi päästy lainkaan. Sekin olisi ollut mahdollista. Komission erittäin perusteellisessa ehdotuksessaan tekemän syvällisen työn sekä energia- ja ympäristöasioita käsittelevissä neuvoston eri kokoonpanoissa tehdyn työn ansiosta kaikki oli kuitenkin valmista sopimusta varten. Asia saatiin päätökseen tavallaan keskellä kolmikantaneuvotteluja kolme viikkoa sitten tehdyn luottamussopimuksen ansiosta.

Ratkaiseva äänestys toimitetaan tavalliseen tapaan parlamentissa. Asiasta äänestetään huomenna.

Toinen huomautukseni koskee kaikkia tekstejä. Tiedän, että missä tahansa kohdassa voidaan aina keskittyä erityisesti menetelmään. Tärkeää ei ole kuitenkaan menetelmä vaan rehellisesti sanoen tae siitä, annamme itsellemme keinot saavuttaa tavoitteet.

Mainitsen esimerkiksi autojen hiilidioksidipäästöt, jotka ovat herättäneet ehdottomasti eniten keskustelua. En kuitenkaan yhdy näihin näkemyksiin, koska ajoneuvojen suunnittelu ja valmistus kestävät vuosia, kuten erittäin hyvin tiedätte. Hyvä jäsen Davies, tiedätte tämän. Jäsen Harms kannatti komission ehdotusta, jossa ei mainittu 95:tä grammaa. Kolmikantaneuvotteluissa tehdyssä sopimuksessa itse asiassa hieman lievennetään lyhytaikaisia tai välittömiä rangaistuksia, joilla on vähän suoria vaikutuksia tuotantoon, mutta vastineeksi tehtiin keskeinen strateginen päätös, jonka mukaan päästöraja alennetaan 120 grammasta 95 grammaan.

Voisimme ehkä vielä keskustella asiasta ja todeta, että olisimme voineet tehdä enemmän. En kiistä sitä, mutta komissio ei mielestäni käytä kaikissa kuudessa tekstissä sovellettuja menetelmiä takaportteina.

Komissio teki monimutkaisia ehdotuksia, koska tilanne on monimutkainen. Jäsenvaltioiden ja Euroopan teollisuuden tilanne on monimutkainen, ja yhteiskunnallinen ilmapiiri on monimutkainen, mutta meillä kaikilla on nähdäkseni keinot päästä tähän ilmasto- ja energiapaketin ensimmäiseen vaiheeseen.

Kolmas asiani koskee kansainvälistä toimintaa, lähinnä Kööpenhaminan kokoukseen valmistautumista. Totean tämän niin henkilökohtaisesti kuin mahdollista, koska olin Poznańissa kolme päivää sitten. Emme voi käydä suuria neuvotteluja Kööpenhaminassa, elleimme me eurooppalaiset ole täysin tyytyväisiä ensimmäiseen vaiheeseemme ja ole siitä ylpeitä. Jos maineemme heikkenee yhdysvaltalaisiin, kanadalaisiin, australialaisiin, kiinalaisiin, venäläisiin ja moniin muihin kumppaneihimme nähden, ja jos itse aliarvioimme oleellisen läpimurron ensimmäisen vaiheen, meidän ei pidä olla yllättyneitä, jos muut eivät suhtaudu meihin vakavasti Kööpenhaminassa käytävissä neuvotteluissa. Ne eivät voi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen avulla varmistaa, että asiaa koskevat direktiivit pannaan asianmukaisesti täytäntöön.

Pyydän siksi, että käymme EU:n sisäistä keskustelua. Se on normaalia. Meillä on tietenkin äänestykset, mutta uskokaa, kun totean, että koko teollisuus on ymmärtänyt viestin. Kävi miten kävi, Euroopan unionin kansalaiset ovat ymmärtäneet viestin, eikä sillä ole mitään tekemistä meidän tai direktiiviemme kanssa. Muu maailma kuuntelee nyt yksinkertaisesti meitä, joten alkäämme aliarvioiko harvinaista saavutusta.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kaikkia tämänpäiväisen keskustelun puhujia erittäin rakentavista huomautuksista ja kehotan kannattamaan tänään käsiteltävänä olevaa kompromissipakettia. Hyväksymällä tämän kompromissisopimuksen Euroopan unioni osoittaa, että kun poliittista tahtoa on riittävästi, voimme toteuttaa ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevat välttämättömät konkreettiset toimet, ja että tämä voidaan tehdä kohtuuhintaan. Jos 27 valtiota, joilla on hyvin erilaiset yhteiskunnalliset ja taloudelliset tilanteet, voivat sopia melko lyhyessä ajassa erittäin monitahoisesta ja kauaskantoisesta toimenpidepaketista, miksi samanlainen sopimus ei onnistuisi myös kansainvälisellä tasolla? Viime viikolla Poznańissa pidetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssissa ilmeni selvästi, että maailman huomio kohdistuu Eurooppaan ja että toimillamme on ratkaiseva ja myönteinen vaikutus kansainvälisiin neuvotteluihin.

Haluan kommentoida lyhyesti joitakin asioita, joista on puhuttu tänään paljon.

Ensimmäinen huomautukseni koskee autoja. Kompromissiehdotuksen ansiosta ensimmäinen saavutuksemme on, että eurooppalaisiin autonvalmistajiin sovelletaan pakollisia vaatimuksia, mikä on erittäin tärkeää. Jo tämä riittää näin ollen perusteeksi äänestää pakettiin kuuluvan kyseisen ehdotuksen puolesta. Se edisti myös päästökauppajärjestelmän ulkopuolisia aloja koskevien tavoitteiden saavuttamista noin kolmanneksella komission alkuperäisen ehdotuksen nojalla, mutta se edistää vielä noin neljänneksen nykyisen ehdotuksen nojalla, ja jos 95 gramman rajaa koskeva pitkän aikavälin tavoite otetaan huomioon, voimme saavuttaa alun perin tavoitteena olleen kolmanneksen. Kuten Chris Davies totesi, on tietenkin eurooppalaisten

autonvalmistajien edun mukaista pyrkiä nopeuttamaan teknisiä innovaatioita, jotta autojen polttoaineiden kulutusta voidaan vähentää. Näin valmistajat voivat hyötyä nopeammin yhteiskunnallisesta muutoksesta kohti pienipäästöisempiä autoja, ja nämä toimet tuottavat niille voittoa. Lisäksi kuluttajien polttoainelaskut tietenkin pienentyvät, ja puhtaampien autojen tuotanto on hyväksi myös ympäristölle. Teidän pitäisi mielestäni äänestää pakettiin kuuluvan autoja koskevan ehdotuksen puolesta sen nykyisessä muodossa.

Toinen asiani koskee huutokauppaa. On esitetty paljon kritiikkiä siitä, miksi huutokauppaa olisi vähennettävä. Ensimmäisellä ja toisella päästökauppakaudella huutokaupan enimmäismäärä oli vielä 4 prosenttia, eli 4 prosenttia päästöoikeuksista huutokaupattiin. Nyt niistä huutokaupataan yli 50 prosenttia vielä vähentämisen jälkeenkin. Huutokauppa on erittäin tärkeää. Se on paras tapa jakaa päästöoikeuksia, se toimii saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti, estää ansiottomat voitot ja tuottaa varoja, joita tarvitaan ilmastomuutoksen torjuntaan ja muihin hyviin tarkoituksiin. Tämä kannustin on kuitenkin edelleen olemassa: osuus on yli 50 prosenttia ja kasvaa vuosi vuodelta. Jos jotkin valtiot, jotka voivat käyttää ulkopuolelle jättäytymistä koskevaa mahdollisuutta sähköalalla, eivät käytä sitä, tämä prosenttiosuus kasvaa nähdäkseni edelleen.

Jäsenvaltioilla, jotka ovat erittäin huolissaan ilmaisten päästöoikeuksien ansiosta mahdollisesti saatavista ansiottomista voitoista, on edelleen mahdollisuus verottaa tällaisia voittoja. Tätä ongelmaa voidaan siis käsitellä, jos vain on poliittista tahtoa, ja myös teillä Euroopan parlamentin jäsenillä on mahdollisuus saada äänenne kuuluviin kotivaltioissanne.

Olen hämmentynyt joistakin tänään esitetyistä väitteistä, jotka koskevat ulkoisten luottojen käyttöä päästökauppajärjestelmän ulkopuolisilla aloilla, joilla vastuu jaetaan. Emmekö kannata puhtaan kehityksen mekanismeja (CDM)? Emmekö tue Kioton sopimukseen perustuvia joustavia mekanismeja? Aiommeko vastustaa niitä Kööpenhaminassa tehtävässä kansainvälisessä sopimuksessa? Luuletteko, että erittäin hankala sopimus onnistutaan tekemään Kööpenhaminassa ilman joustavia mekanismeja?

Mikä on siis kantanne? En ymmärrä sitä. Vastustatteko sitä, että sovellamme joustavia mekanismeja, investoimme kehitysmaihin, viemme niihin teknologiaa, vähennämme päästöjä ja saamme siitä tietenkin tunnustusta? Tilanne on tietenkin saatava tasapainoon, jotta valtaosaa päästövähennyksistä ei toteuteta kehitysmaissa. Ne on toteutettava Euroopan unionin sisällä, koska se hyödyttää kansantalouksiamme, auttaa noudattamaan tulevaisuudessa hiilidioksidin vähentämistä koskevia vaatimuksia sekä antaa yrityksillemme ja teollisuudellemme edelläkävijän etulyöntiaseman. Tämä kannustaa kehitysmaita kehittämään uusia tekniikoita, parantamaan energiatehokkuutta ja edistämään uusiutuvia energialähteitä.

Tasapaino on siis ilman muuta säilytettävä, eikä se ole nähdäkseni juurikaan häiriintynyt, vaikka ulkoisten luottojen käyttöä on lisätty 10 prosenttia päästökauppajärjestelmän ulkopuolella. Tästähan nimenomaan puhumme. Vastaa tätä poikkeusta pyytäneitä valtioita edustaville Euroopan parlamentin jäsenille, että kehottakaa valtioitanne olemaan käyttämättä tätä poikkeusta. Teidän tehtävänänne on vaikuttaa maidenne julkiseen mielipiteeseen ja hallituksiin siten, ettei tätä ylimääräistä yhtä prosenttia käytetä.

Luulen, että tämä lisäprosentti jätetään loppujen lopuksi suurimmaksi osaksi käyttämättä, koska sille on asetettu niin paljon ehtoja. Muistutan, että jos sitä käytetään CDM-hankkeissa, se on tehtävä kaikkein vähiten kehittyneissä maissa. Jos muistan oikein, Poznańissa pidetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssissa keskeisenä kehitysmaita koskevana väitteenä oli, ettemme toteuta niissä paljon hankkeita. Keskustelimme muun muassa siitä, miten nämä hankkeet voidaan jakaa paremmin kehitysmaiden ja etenkin vähiten kehittyneiden maiden kesken. On tietenkin erittäin tärkeää, että puhtaan kehityksen mekanismit ovat laadukkaita. Keskustelimme tästä Poznańissa pidetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien konferenssissa ja edistymmekin asiassa. Toivon, että Kööpenhaminan konferenssiin mennessä olemme päättäneet keskustelun puhtaan kehityksen mekanismien parantamisesta ja avoimuudesta sekä lisäehdosta, joka on aivan välttämätön.

Viimeinen huomautukseni koskee sitä, onko tämä paketti uhka. Olen nimittäin kuullut joidenkin kollegojenne toteavan, että se, erityisesti huutokauppa, on uhka heidän kansantalouksilleen. Muistutan kuitenkin, että huutokaupasta saatavat tulot jäävät jäsenvaltioihin. Ne eivät päädy ulkomaille vaan jäävät kotimaahan valtiovarainministeriön hallintaan, ja niitä voidaan käyttää hyviin tarkoituksiin, jopa sosiaaliasioihin. Jos sähkön hinta nousee ja maassa on energiaköyhiä, osa sähkön hinnannoususta voidaan hyvittää. En siksi ymmärrä, miksi huutokauppa olisi uhka tällaisten valtioiden kansantalouksille, sillä koko paketti on johdonmukainen talouskriisin torjuntatoimien kanssa. Minulla ei ole nyt aikaa väitellä tästä enempää, mutta tästä asiasta puhuttiin paljon, enkä aio palata takaisin.

Haluan lopuksi lausua Euroopan parlamentille, puheenjohtajavaltiolle ja neuvostolle lämpimät kiitokset erinomaisesta yhteistyöstä, jota olemme tehneet koko paketissa sekä siihen liittyvissä autojen

hiilidioksidipäästöjä ja polttoainelaatudirektiiviä koskevista ehdotuksista. Arvostan erityisesti myönteistä roolia, joka parlamentilla ja etenkin esittelijällä on ollut sen varmistamisessa, että toimeleimet ovat päässeet sopimukseen tästä oleellisesta paketista. Hyväksymällä tämän paketin varmistatte, että Euroopan unionilla on konkreettiset keinot täyttää päästöjen vähentämistä koskevat sitoumuksensa ja että Eurooppa ottaa johtoaseman ilmastomuutoksen torjunnassa kansainvälisen neuvottelujen ratkaisevassa vaiheessa. Mitä suurempi enemmistö kannattaa näitä toimia, sitä voimakkaammin viestitämme kansainvälisille kumppaneillemme, että torjumme ilmastomuutosta määrätietoisesti, ja sitä tehokkaammin saamme ne seuraamaan esimerkkiämme. Kehotan teitä siksi painokkaasti tukemaan tänään esillä olevaa kompromissipakettia.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on kunnia päättää tämä erittäin rakentava keskustelu. Tämä on suuri saavutus. Kuka olisi uskonut, että saamme sovittua näin haasteellisesta toimenpidepaketista? Yksimielisyyttä ei ole saavutettu ainoastaan neuvostossa, vaan myös parlamentin kanssa päästään sopimukseen erittäin monimutkaisista asioista ensimmäisessä käsittelyssä. Tämä on todella suuri saavutus.

Haluan ainoastaan mainita, että komissio on antanut sopimusta laadittaessa joitakin lausumia. Ne on toimitettu parlamentille, jotta ne voidaan liittää keskustelumme pöytäkirjaan.

Olemme tehneet yhdessä hienon sopimuksen, ja olen iloinen voidessani suositella sitä teille. Toivotan menestystä huomiseen äänestykseen.

Päästökauppa – Doylen mietintö

Komission lausuma muutetun päästökauppadirektiivin 10 artiklan 3 kohdasta

Jäsenvaltiot voivat vuosien 2013 ja 2016 välisenä aikana käyttää päästöoikeuksien huutokaupasta saatavia tuloja tehokkaiden voimaloiden rakentamisen tukemiseen, mukaan luettuna uudet voimalat, joilla on valmius hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin. Kun kyseessä ovat uudet laitokset, joissa voimalan hyötysuhde ylittää komission 21. joulukuuta 2006 tekemän päätöksen 2007/74/EY⁽¹⁾ liitteen I tason, jäsenvaltion tuki voi olla enintään 15 prosenttia kokonaisinvestoinneista uuteen laitokseen, jolla on valmius hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin.

Komission lausuma valtioneuvoston ympäristönsuojelulle annettujen yhteisön suuntaviivojen muuttamista koskevasta 10 a artiklan 4 a kohdasta

Jäsenvaltiot voivat pitää tarpeellisenä korvata sähkön hintoihin siirtyvät hiilidioksidikustannukset tilapäisesti joillekin laitoksille, jos hiilidioksidikustannukset saattavat muutoin altistaa ne hiilivuodon riskille. Kansainvälisen sopimuksen puuttuessa komissio sitoutuu jäsenvaltioita kuultuaan mukauttamaan ympäristönsuojelulle myönnettävää valtioneuvoston tukia koskevia yhteisön suuntaviivoja vuoden 2010 loppuun mennessä, jotta voidaan yksityiskohtaisesti säännellä, miten jäsenvaltiot voivat myöntää valtioneuvoston tukia tällaista tukemista varten. Sääntelyssä noudatetaan periaatteita, jotka on esitetty neuvostolle 19. marraskuuta 2008 esitettyssä epävirallisessa asiakirjassa (liite 2, 15713/1/08).

Hiilidioksidin talteenotto ja varastointi – Daviesin mietintö

Komission lausuma hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologioiden (CCS-teknologioiden) käyttöönoton viimeaikaisesta edistymisestä

Komissio raportoi vuodesta 2010 alkaen säännöllisesti CCS-teknologioiden käyttöönoton edistymisestä niissä toimitissa, joita se toteuttaa CCS-demonstraatiohankkeiden verkoston vetämisessä. Raportointi kattaa CCS-demonstrointilaitosten käyttöönoton ja CCS-teknologioiden kehittämisen edistymisen, kustannusarviot sekä hiilidioksidin kuljetus- ja varastointi-infrastruktuurin kehittämisen.

Komission lausuma varastointilupaluonnoksia koskevista päätöksistä (direktiivin 10 artiklan 1 kohta) ja vastuun siirron hyväksymistä koskevista alustavista päätöksistä (direktiivin 18 artiklan 2 kohta)

Komissio julkaisee kaikki lausunnot, jotka koskevat direktiivin 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja varastointilupaluonnoksia ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja alustavia päätöksiä vastuun siirrosta.

(1) Komission päätös, tehty 21 päivänä joulukuuta 2006, sähkön ja lämmön erillisen tuotannon yhdenmukaistettujen hyötysuhteen viitearvojen määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/8/EY soveltamiseksi (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 6817).

Julkaistuissa lausunnoissa ei kuitenkaan esitetä tietoja, jotka voidaan katsoa luottamuksellisiksi niiden asiakirjojen julkisuutta koskevien poikkeusten nojalla, joista säädetään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetussa asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) sekä tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin annetussa asetuksessa (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13).

Komission lausuma siitä, tulisiko Seveso-direktiivin tarkistuksen yhteydessä lisätä hiilidioksidin direktiivissä lueteltuihin aineisiin ja asettaa sille asianmukaiset raja-arvot

Hiilidioksidi on yleinen aine, jota tällä hetkellä ei ole luokiteltu vaaralliseksi. Hiilidioksidin kuljetus ja varastointipaikat eivät sen vuoksi tällä hetkellä kuulu vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY (Seveso-direktiivin) soveltamisalaan. Komissio on analysoinut alustavasti käytettävissä olevat tiedot, ja putkistokuljetuksen osalta sekä empiiriset että mallintamiseen perustuvat tiedot näyttävät osoittavan, että riskit eivät ole suuremmat kuin ne riskit, jotka liittyvät maakaasun kuljetukseen putkistossa. Sama näyttäisi koskevan hiilidioksidin laivakuljetuksia verrattuna nesteytetyn maakaasun ja nesteytetyn mineraaliöljykaasun laivakuljetuksiin. Vaikuttaa myös siltä, että hiilidioksidin varastointipaikkoihin liittyvät onnettomuusvaarat, jotka voivat johtua sekä injektion yhteydessä sattuvista repeämisistä että injektion jälkeisistä vuotoista, eivät ole merkittäviä. Kysymystä hiilidioksidin sisällyttämisestä Seveso-direktiiviin tarkastellaan kuitenkin yksityiskohtaisemmin laadittaessa ehdotusta direktiivin tarkistukseksi, joka on määrä tehdä vuoden 2009 lopussa tai vuoden 2010 alussa. Mikäli arvioinnissa käy ilmi, että hiilidioksidista voi aiheutua onnettomuusvaara, komissio tekee ehdotuksia hiilidioksidin sisällyttämiseksi Seveso-direktiiviin ja asianmukaisten raja-arvojen asettamiseksi. Siinä tapauksessa komissio ehdottaisi tarvittavia muutoksia myös ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun direktiivin 2004/35/EY (ympäristövastuudirektiivin) liitteeseen III sen varmistamiseksi, että kaikki Seveso-laitokset, joissa käsitellään ylikriittistä hiilidioksidia, sisältyvät ympäristövastuudirektiivin soveltamisalaan.

Komission lausuma hiilidioksidin sitomisesta mineraaleihin

Hiilidioksidin sitominen mineraaleihin (epäorgaanisten karbonaattien muodossa) on mahdollinen ilmastomuutoksen hillitsemiseksi käytettävä tekniikka, jota voitaisiin periaatteessa käyttää sentyyppisissä teollisuuslaitoksissa, joissa käytetään hiilidioksidin geologista varastointia. Tätä tekniikkaa kuitenkin vasta kehitetään. Hiilidioksidin talteenottoon liittyvän energiahäviön⁽²⁾ lisäksi itse mineraalikarbonointiin liittyy merkittävä energiahävikki, jolle on pyrittävä löytämään ratkaisu ennen kuin voidaan ajatella tekniikan kaupallistamista. Kuten geologisen varastoinninkin osalta, on myös määriteltävä, millaisilla tarkastuksilla voidaan varmistaa teknologian turvallisuus ympäristön kannalta. Nämä tarkastukset ovat todennäköisesti hyvin erilaisia kuin geologiseen varastointiin liittyvät tarkastukset, koska tekniikoissa on perustavanlaatuisia eroja. Edellä mainituista syistä komissio seuraa tarkasti hiilidioksidin sitomiseen liittyvän tekniikan kehittymistä, jotta voidaan laatia suotuisa oikeudellinen ympäristö, jossa hiilidioksidin sitomista mineraaleihin voidaan harjoittaa ympäristön kannalta turvallisesti. Tämä teknologia on myös otettava huomioon päästökauppajärjestelmässä, kun sen kehittämisessä on päästy sopivaan vaiheeseen. Kun otetaan huomioon tähän teknologiaan jäsenvaltioissa kohdistuva kiinnostus ja teknologisen muutoksen vauhti, ensimmäinen arviointi on luultavasti syytä tehdä vuoden 2014 vaiheilla tai sitä aiemmin, jos olosuhteet sen sallivat.

Polttoaineen laatua koskeva direktiivi – Corbeyn mietintö

Komission lausuma uuden direktiivin hyväksymisestä

Komissio vahvistaa, että 7 a artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa mainitut 2 prosentin vähennykset eivät ole sitovia ja että niiden ei-sitovaa luonnetta käsitellään uudelleentarkastelun yhteydessä.

Autojen hiilidioksidipäästöt – Sacconin mietintö

Komissio vahvistaa, että se aikoo esittää vuonna 2009 ehdotuksen, jolla tarkistetaan kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja

(2) "Energiahäviötä" (energy penalty) käytetään ilmaisemaan sitä, että hiilidioksidin talteenottoa tai mineralisaatiota harjoittava laitos käyttää osan energiastaan kyseisiin prosesseihin ja tarvitsee siten enemmän energiaa kuin vastaava laitos, joka ei harjoita kyseisiä toimintoja.

hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja annettua direktiiviä 1999/94/EY. Tällä pyritään varmistamaan, että kuluttajat saavat asianmukaista tietoa uusien henkilöautojen hiilidioksidipäästöistä.

Komissio aikoo tarkistaa vuoteen 2010 mennessä direktiivin 2007/46/EY, jotta tiedot ajoneuvon sisältämistä innovatiivisista teknologioista (ekoinnovaatiot) ja niiden vaikutuksista ajoneuvon hiilidioksidipäästöihin voidaan asetuksen mukaisesti välittää seurannasta ja ilmoittamisesta vastaaville jäsenvaltioiden viranomaisille.

Komissio aikoo myös harkita autoihin asennettavia polttoainetalousmittareita koskevien vaatimusten valmistelua ja täytäntöönpanoa kannustaakseen vähemmän polttoainetta kuluttavaan ajamiseen. Tässä yhteydessä komissio harkitsee tyyppihyväksyntälainsäädännön muuttamista ja tarvittavien teknisten standardien hyväksymistä vuoteen 2010 mennessä.

Komissio on kuitenkin sitoutunut parempaa sääntelyä koskevan aloitteensa tavoitteisiin ja siihen, että ehdotuksiin on liitettävä kattava arvio vaikutuksista ja hyödyistä. Tältä osin komissio arvioi Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti edelleen, onko tarpeen tehdä uusia lainsäädäntöehdotuksia, ja varaa itselleen oikeuden päättää ehdotusten tarpeellisuudesta ja esitysajankohdasta.

Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistäminen – Turmesin mietintö

Komission lausuma 2 artiklan b alakohdasta

Komissio katsoo, että "teollisuus- ja yhteiskuntajätteen" käsite voi direktiivissä tarkoitetuissa yhteyksissä sisältää "kaupalliseksi jätteeksi" (commercial waste) nimetyn jätteen.

Komission lausuma 20 artiklan 6 kohdan d alakohdasta

Komissio katsoo, että 20 artiklan 6 kohdan d alakohdan viimeisen alakohdan viittausta 20 prosentin tavoitteeseen ei voida tulkita direktiivin 3 artiklan 1 kohdasta poikkeavalla tavalla.

Komission lausuma 20 artiklan 6 kohdan d alakohdasta ja 7 ja 8 kohdasta

Komissio on tietoinen siitä, että joissain jäsenvaltioissa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus oli suuri jo vuonna 2005. Direktiivin 20 artiklan 6 kohdan d alakohdassa ja 7 ja 8 kohdassa tarkoitettuja kertomuksia laatiessaan komissio ottaa parhaan kustannus-hyötysuhteen arvioinnin yhteydessä asianmukaisesti huomioon uusiutuvien energiamuotojen osuuden kasvattamiseen liittyvät rajakustannukset ja sisällyttää tarvittaessa myös kyseisille jäsenvaltioille soveltuvia ratkaisuja mahdollisiin ehdotuksiin, joita se antaa mainitun artiklan mukaisesti.

Komission lausuma liitteen VII b osalta

Komissio pyrkii aientamaan liitteessä VII b tarkoitettujen suuntaviivojen laatimisen vuoteen 2011 ja aikoo yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kehittää tarvittavat tiedot ja menetelmät, joiden avulla voidaan seurata ja arvioida lämpöpumppujen osuutta direktiivin tavoitteiden saavuttamisessa.

Suuntaviivoissa korjataan kausisuorituskykykertoimen (SPF) arvot, joita käytetään ei-sähkökäyttöisten lämpöpumppujen mukaanoton arvioinnissa. Näin otetaan huomioon, että sähköjärjestelmän hyötysuhde ei vaikuta tällaisten lämpöpumppujen primaarienergian tarpeeseen. Suuntaviivoja laatiessaan komissio myös arvioi mahdollisuuksia ottaa käyttöön menetelmät, joissa minkä tahansa yksittäisen lämpöpumpun mukaanoton arviointiin käytettävä SPF-arvo perustuisi EU:n keskimääräisiin ilmasto-olosuhteisiin.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, käytän työjärjestyspuheenvuoron ja totean, että valitamme usein neuvoston ja komission riittämättömästä osallistumisesta täysistuntokeskusteluihimme. Tänä iltana täysistunnossa on valitettavasti vain viitisen jäsentä, vaikka paikalla on kaksi komission jäsentä ja yksi ministeri. Tämä on minusta harmillista, ja olemme mielestäni komission jäsenille ja ministerille anteeksipyyntöä velkaa.

Puhemies. - (IT) Olen täysin samaa mieltä. Tämä osoittaa, miten ammattitaitoisesti ja hyvántahtoisesti komissio ja neuvosto tekevät työtään.

Ilmoitan, että Karin Scheele on kirjallisesti ilmoittanut luopuvansa edustajantoimestaan 11. joulukuuta 2008 alkaen. Parlamentti toteaa työjärjestyksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisen edustajantoimen vapautuneen edellä mainitusta päivämäärästä alkaen. Toimivaltaiset Itävallan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että Maria Berger on nimitetty parlamentin jäseneksi Karin Scheelen tilalle 11. joulukuuta 2008 alkaen.

Niin kauan kuin hänen valtakirjaansa ei ole tarkastettu tai sitä koskevaa muistutusta ratkaistu, Maria Berger osallistuu työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti parlamentin ja sen elinten istuntoihin täysin oikeuksin, mikäli hän on tätä ennen ilmoittanut kirjallisesti, ettei hänellä ole Euroopan parlamentin jäsenen tehtävän kanssa yhteensopimattomia tehtäviä.

17. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 20.20 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

18. Kolmatta energiapakettia koskeva lainsäädäntömenettely (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Hannes Swobodan, Reino Paasilinnan, Eluned Morganin, Atanas Paparizovin, Giles Chichesterin, Alejo Vidal-Quadrasin, Herbert Reulin, Angelika Nieblerin, Gunnar Hökmarkin ja Jerzy Buzekin Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän sekä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä kolmatta energiapakettia koskevan lainsäädäntömenettelyn jatkamisesta ja saattamisesta ajoissa päätökseen (O-0120/2008 - B6-0493/2008).

Atanas Paparizov, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti hyväksyi 18. kesäkuuta ja 9. heinäkuuta 2008 ensimmäisessä käsittelyssään lainsäädäntöpäätöslauselmat kolmatta energiapakettia koskevista direktiiveistä ja asetuksista. Tämä paketti on erittäin tärkeä sähkö- ja kaasualan sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta, kuten myös avoimen ja selkeän lainsäädäntökehyksen varmistamiseksi siirtoverkkoihin tehtäviä investointeja varten sekä yhteistyön lisäämiseksi alueiden ja koko yhteisön tasolla. Tämä energiapaketti parantaa merkittävästi energiansaannin varmuutta EU:n jäsenvaltioissa.

Sen hyväksyminen edistää huomattavasti myös energiaa ja ilmastonmuutosta koskevan kunnianhimoisen lainsäädäntöpaketin täytäntöönpanotoimia. Parlamentti varmasti hyväksyy tämän paketin huomenna.

Pyydämme siksi puheenjohtajavaltio Ranskaa ilmoittamaan meille aikeistaan esittää Euroopan parlamentille neuvoston yhteinen kanta näistä viidestä lainsäädäntöehdotuksesta. Haluaisimme lisäksi yksityiskohtaisia tietoja siitä, mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa etenkin Tšekin puheenjohtajakaudella varmistaakseen, että kolmatta energiapakettia koskeva lainsäädäntöprosessi jatkuu ja että se saatetaan ajoissa päätökseen.

Euroopan parlamentti on yhä uudelleen osoittanut halukkuutensa käydä rakentavaa vuoropuhelua neuvoston kanssa. Osoituksena tästä valmiudesta Euroopan parlamentin esittelijät osoittivat ministeri Borlooille 17. heinäkuuta kirjeen, jossa kehoitimme puheenjohtajavaltiota aloittamaan neuvoston ja parlamentin epäviralliset neuvottelut yleisen poliittisen sopimuksen ja neuvoston yhteisen kannan virallisen tiedoksiannon välisenä aikana. Lisäksi kehoitimme neuvostoa asettamaan tämän lainsäädäntöpaketin etusijalle ja aloittamaan epäviralliset neuvottelut jo syyskuun 2008 alussa, koska olimme vakuuttuneita siitä, että se olisi kaikkien kolmen toimielimen, puheenjohtajavaltio Ranskan ja EU:n kansalaisten etujen mukaista. Myöhemmin kiinnitimme huomiota siihen, että nämä hyvin ajoitetut neuvottelut on aloitettava useissa yhteyksissä.

Haluan mainita 15. ja 16. lokakuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen tuloksista annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman, jossa kehoitamme neuvostoa aloittamaan neuvottelut.

Lokakuun 10. päivänä tehdyn poliittisen sopimuksen jälkeen teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtaja ehdotti 7. marraskuuta päivätyssä kirjeessä, että ensimmäinen kokous pidetään epävirallisen kolmikantakokouksen muodossa ennen tämän vuoden loppua. Mielestämme on valitettavaa, ettei tällaista kokousta ole vielä järjestetty.

Kun neuvosto on toimittanut meille yhteisen kantansa, olemme valmiita aloittamaan kolmikantaneuvottelut, jotta asiasta voidaan tehdä kansainvälinen sopimus.

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajan Nieblerin tänään järjestämässä esittelijöiden ja kaikkien poliittisten ryhmien edustajien kokouksessa päätimme yksimielisesti ehdottaa, että kolmikantaneuvottelut aloitetaan mahdollisimman pian, mielellään 12. tammikuuta 2009 alkavalla viikolla.

Strasbourgissa, jos se on aikarajoitteiden vuoksi mahdollista. Toivomme, että puheenjohtajavaltio Tšekki hyväksyy tämän ehdotuksen.

Tässä vaiheessa tiedämme, että neuvosto käsittelee yhteisessä kannassaan huomattavan merkityksellisiä poliittisia asioita, kuten eriyttämistä, kolmansia maita koskevaa lauseketta ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Se ei ole kuitenkaan käsitellyt Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä esiin ottamia asioita, kuten sääntelyviraston aseman vahvistamista, kuluttajien suojelua ja energiaköyhyyttä. Toivomme, että näistä tärkeistä asioista käydään intensiivistä vuoropuhelua tammi- ja helmikuussa.

Uskon, että neuvosto antaa Euroopan parlamentin esiin ottamiin kysymyksiin pian hyödyllisen vastauksen, jotta voimme panna lainsäädäntöpakettin täytäntöön ja puolustaa miljoonien eurooppalaisten kuluttajien etuja.

Gunnar Hökmark, laatiija. – (SV) Arvoisa puhemies, parlamentti päättää huomenna ilmastopaketin eri osista. Tämä tarkoittaa, että olemme hyvin lyhyessä ajassa edistyneet neuvotteluissa ja tehneet päätöksiä EU:n tulevan energia- ja ympäristöpolitiikan tärkeistä osatekijöistä. Lisäksi tämä tarkoittaa, että parlamentti ja neuvosto saavat ilmastopaketin päätökseen huomattavasti ennen energiamarkkinoiden toteutumista ja niitä koskevia päätöksiä. Näiden asioiden olisi oikeastaan kuulunut tapahtua päinvastaisessa järjestyksessä, eli sähkö- ja kaasumarkkinoita sekä rajatylittäviä markkinoita koskeva päätöksentekoprosessi olisi pitänyt saattaa päätökseen huomattavasti aiemmin. Energiamarkkinat, joita olemme nyt toteuttamassa ilmastopaketin yhteydessä, edellyttävät Euroopan valtioiden rajojen yli moitteettomasti toimivia energiamarkkinoita, joilla kilpailu pitää hinnat alhaisina. Meidän on myös varmistettava, että voimme käyttää jokaista Euroopassa saatavilla olevaa energialähdettä. Järjestelmästä on tullut tältä osin hieman sekava markkinapakettin ja ilmastopaketin välillä.

Nyt voimme varmistaa, että näissä neuvotteluissa edistytään mahdollisimman nopeasti. Puheenjohtajavaltio Tšekin tehtävänä on tietenkin aloittaa neuvottelut mahdollisimman pian, mahdollisesti tammikuussa Strasbourgissa, kuten kollegani äsken ehdotti. Päättämme huomenna ilmastopaketista, mutta myös puheenjohtajavaltio Ranskan on hoidettava tilanne ja käynnistettävä prosessi, jotta neuvottelut voidaan aloittaa viipymättä ja jotta eriyttämistä, kilpailun parantamista ja rajat ylittäviä yhteyksiä koskevat keskustelut saadaan käyntiin mahdollisimman pian.

Tämä on tärkeää, jotta hinnat pysyvät alhaisina ja kilpailu lisääntyy ja jotta voidaan varmistaa, etteivät ilmastopaketin vuoksi aiempaa haavoittuvampaan tilanteeseen ajautuneet jäsenvaltiot joudu eristykseen. Nämä asiat on varmistettava, ja toivon, että valtaosa niistä toteutuu Tšekin puheenjohtajakaudella.

Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, emme kuitenkaan anna puheenjohtajavaltio Ranskan vältellä vastuutaan näinä joulukuun 2008 viimeisinä päivinä. Paljon kiitoksia.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, vakuutan, ettemme aio pakoilla vastuutamme, vaan teemme aivan päinvastoin.

Neuvosto on myös näiden kuuden kuukauden aikana useaan otteeseen korostanut, että se kiinnittää paljon huomiota sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden toteuttamiseen, siirtoverkkoihin tehtäviä investointeja ja siirtoverkkojen toimintaa koskevan avoimen ja selkeän sääntelykehiksen varmistamiseen sekä sääntelyviranomaisten aseman ja niiden välisen yhteistyön vahvistamiseen. Näiden asioiden tärkeyttä on korostettava uudelleen nyt, kun ilmasto- ja energiapaketti toivottavasti hyväksytään, etenkin kun tämän alan tavoitteidemme saavuttaminen edellyttää energian sisämarkkinoiden toteutumista.

Näin ollen puheenjohtajavaltio Ranskan mielestä on selvästikin ollut tärkeää, että tämä paketti, joka on oleellinen osa EU:n energiapolitiikkaa, saatetaan menestyksekkäästi päätökseen. Lisäksi on selvää, että sille on ollut tärkeää noudattaa sovittua määräaika eli päästä sopimukseen tällä vaalikaudella. Ranska teki siksi kaikkensa, jotta kaikista viidestä tekstistä päästiin poliittiseen sopimukseen 10. lokakuuta pidetyssä neuvoston kokouksessa.

Muistutan, että puheenjohtajavaltio Slovenian erinomaisesta ja kokonaisvaltaisesta työskentelystä huolimatta kaksi oleellista asiaa oli jätetty avoimeksi teksteissä, joissa omaksuttiin yleinen lähestymistapa 6. kesäkuuta pidetyssä neuvoston kokouksessa, koska parlamentti ei ollut antanut lausuntoa. Nämä asiat olivat kolmansien maiden energia-alan investoinnit ja oikeudenmukaisen kilpailun edellytykset. Teimme kaikkemme ja onnistuimme varmistamaan yksimielisen sopimuksen lokakuussa pidetyssä neuvoston kokouksessa. Totean lisäksi, että komissio tuki voimakkaasti lokakuussa laaditun yhteisen kannan ehtoja.

Tämän sopimuksen jälkeisenä päivänä puheenjohtajavaltio Ranska pyysi neuvoston pääsihteeristön yksikköjä tekemään 300-sivuisen lainsäädäntöpaketin viimeistelyyn tarvittavan teknisen ja oikeudellisen työn, jotta yhteiset kannat voidaan toimittaa parlamentille joulukuussa. Työn pikainen päätökseen saattaminen riippuu sekä parlamentin että kaikkien jäsenvaltioiden yksiköistä.

Toimielinten työskentelyn koordinoinnista vastaavan komitean sihteeristön ilmoituksen mukaisesti ja yhteisymmärryksessä tulevan puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa päätettiin, että yhteinen kanta toimitetaan parlamentille tammikuun alussa. Neuvosto aikoo päättää hyväksyntämenettelyt 9. tammikuuta. Minun tuskin tarvitsee muistuttaa teille, että olemme neuvotelleet samanaikaisesti useammasta paketista, myös siitä, josta keskustelimme tänään, ja meriliikennepaketista, joka todella kuumensi kaikkien neuvottelijoiden tunteita.

Pakettia koskevia neuvotteluja ei voida käytännössä aloittaa, mutta pysyvien edustajien komitean (Coreper) sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajille lähettämässään 17 marraskuuta päivätyssä kirjeessä puheenjohtajavaltio Ranska ilmoitti voivansa pyyntönne mukaisesti osallistua ensimmäiseen kolmikantakokoukseen, jotta ajatustenvaihto voidaan aloittaa. Edellytykset ovat nyt täyttyneet, joten voimme aloittaa paketin perusteellisen tarkastelun, ja toivon, että pääsemme siitä sopimukseen toisessa käsittelyssä ensi toukokuuhun mennessä. Näin puheenjohtajavaltio Ranska ainakin toivoo.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää parlamentin jäseniä tästä erittäin hyvin ajoitetusta kysymyksestä. On erittäin tärkeää, että päätämme energian sisämarkkinoita koskevan keskustelun tällä vaalikaudella. Ehdotettu toimenpidepaketti oli erittäin monimutkainen. Keskustelussa pyritään tällä kertaa toisessa käsittelyssä tehtävään sopimukseen, ja siinä otetaan odotetusti huomioon ehdotusten monimutkaisuus.

Hyvä asia on se, että neuvostossa on tehty nyt poliittinen sopimus ja että yhteiset kannat hyväksytään tammikuun alussa. Tämä on erittäin tärkeää. Myös komissio antaa yhteistä kantaa koskevan tiedonantonsa parlamentille tammikuun alussa, jotta parlamentti saa sen ajoissa tammikuun ensimmäistä istuntojaksoa varten. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna olemme siis valmiita esittelemään yhteiset kannat parlamentille, jotta se voi panna ne merkille ja edetä virallisiin neuvotteluihin.

Toiseksi haluan korostaa, että tuleva puheenjohtajavaltio Tšekki pyrkii työskentelemään erittäin kunnianhimoisesti, jotta tuloksia saavutetaan maaliskuussa tai mahdollisesti jo aiemmin. Se suunnittelee myös kolmikantaneuvotteluja ja olisi iloinen, jos niitä voitaisiin käydä kerran viikossa. Puheenjohtajavaltio Tšekki on todellakin erittäin kunnianhimoinen ja asettaa tämän ensisijaiseksi tavoitteekseen.

Kolmanneksi haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, koska se on todellakin täyttänyt sisämarkkinapakettia koskevat lupauksensa työskentelemällä ahkerasti energia- ja ilmastopaketin parissa. Neuvostossa ei ollut helppoa saavuttaa poliittista yksimielisyyttä. Sovimme Slovenian puheenjohtajakaudella joistakin keskeisistä asioista, mutta jotkin kohdat jäivät vielä epävarmoiksi. Nyt neuvosto on vakaasti yksimielinen ja valmis neuvottelemaan.

Seuraavaksi haluan kiittää parlamenttia. Kiitän jäsen Niebleriä kärsivällisyydestä kolmikantaneuvotteluissa, koska ensimmäinen sopimus tehtiin osittain teidän kovan työskentelyenne ansiosta, joten pyydän anteeksi ja toivon, etteivät energian sisämarkkinoita koskevat keskustelumme kestä yöhön asti. Meillä on mielestäni kuitenkin hyvä lähtökohta sopimukselle, koska kaikki esittelijät tekevät erittäin tiivistä yhteistyötä. Toivon, etteivät neuvottelut jatku pikkutunneille.

Komission puolesta lupaan, että työskentelemme kovasti, jotta onnistumme laatimaan hyväksyttävän kompromissin, koska komission mielestä on oleellista, että Euroopan unionilla on vahvat energian sisämarkkinat. Ne takaavat toimitusvarmuuden ja halvemmat kuluttajahinnat mutta ennen kaikkea sen, että kaikki päästökauppajärjestelmän yhteydessä ehdottamamme toimet ovat tehokkaita. Komissio pyrkii edistämään voimakkaasti yhteisymmärrykseen pääsemistä sekä helpottamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston välistä sopimusta.

Angelika Niebler, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme keskustelleet tänään koko päivän ilmastopaketista, ja äänestys toimitetaan huomenna. Ilmastopaketti saa luultavasti laajan kannatuksen, mikä on loppujen lopuksi hyvä asia.

Koko ilmastopaketti ja siihen sisältyvät jalot tavoitteet voidaan kuitenkin toteuttaa vain, jos otamme valtavan edistysaskeleen myös verkkojen ja infrastruktuurin laajentamisessa. On siksi erittäin ilahduttavaa, että

neuvosto onnistui lokakuussa laatimaan yhteisen kannan, jotta parlamentti voi edistyä nopeasti neuvotteluissaan, kuten olemme aina toivoneet. Toivon, että neuvottelut alkavat pian. Arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen kiitollinen siitä, että olette jo ottanut ensimmäiset askeleet.

Varsinaisesta työstä totean, että sihteeristöt ovat jo aloittaneet yhteistyön ja tehneet valmisteluja, jotta neuvottelut voidaan aloittaa Tšekin puheenjohtajakaudella tammi- tai helmikuussa. Saamme lopulta aikaan hyviä kompromisseja, jos komissio toimii rehellisenä välittäjänä, kuten se on monesti tehnyt.

Asiasisällöstä totean, että joissakin oleellisissa kohdissa neuvoston ja Euroopan parlamentin kannoissa on tietenkin vielä suuria eroja. Jäsen Hökmark puhui jo omistuksen eriyttämisestä ja siitä, onko sille vaihtoehtoa. Neuvosto on asiasta parlamentin kanssa eri mieltä sekä kaasu- että sähköalalla. Viraston asemasta tulee yksi keskeisistä kysymyksistä. Neuvostolla ja parlamentilla on tällä hetkellä hyvin erilaiset näkemykset asiasta. Myös koko kuluttajien oikeuksia koskevassa kysymyksessä on erilaisia painotuksia.

Uskon, että meillä on tässäkin asiassa poliittista tahtoa päästä yhteisymmärrykseen. Onnistumme siinä, jos teemme kaikki yhtä rakentavaa yhteistyötä kuin ilmastopakettin yhteydessä. Toivon, ettei meidän tarvitse neuvotella viikonloppuna. En halua enää nousta lauantaiamuna klo 4.40 neuvottelemaan, kuten ilmastopakettin yhteydessä. Toivon siksi hyvää yhteistyötä.

Atanas Paparizov, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää ministeri Borloota myönteisestä asenteesta ja siitä, että hän ilmoitti neuvoston olevan halukas päättämään pakettia koskevat keskustelut tämän vaalikauden loppuun mennessä.

(EN) Olen ryhmäni puolesta myös erittäin kiitollinen siitä, että komission jäsen Piebalgs totesi tukevansa kompromissin saavuttamista, vaikka on erittäin paljon asioita, joita neuvosto ei ole käsitellyt ja joissa komissio on pysynyt kannassaan.

Euroopan parlamentin jäsenet ja etenkin me PSE-ryhmän jäsenet vaadimme, että lopullisessa asiakirjassa käsitellään kuluttajien oikeuksien ja energiaköyhyiden kaltaisia asioita. Vakuutan, että olemme valmiita osallistumaan kolmikantaneuvotteluihin heti tammikuun alussa, ja tämä on kaikkien esittelijöiden ja poliittisten ryhmien yhteinen aikomus, kuten jäsen Niebler äsken totesi. Olisimme erittäin iloisia, jos puheenjohtajavaltio Tšekki olisi valmis aloittamaan neuvottelut tammikuun alussa, jotta voimme saattaa työemme asiasisällön päätökseen maaliskuun loppuun mennessä ja viimeistellä paketin huhtikuussa, mahdollisesti huhtikuun toisella istuntotajaksolla. Tämä olisi ihanteellinen ratkaisu.

Vakuutan, että olemme valmiita myös tekemään kompromissin, ja pyrimme löytämään ratkaisun molempiin paketteihin, mutta tämän prosessin on tietenkin lisättävä markkinoiden kilpailukykyä, avoimuutta sekä kaikkien sidosryhmien toimintamahdollisuuksia siten, että ne voivat tulevaisuudessa vaikuttaa energiamarkkinoihin. Viraston asemaa voidaan varmasti parantaa asiassa Meroni annetun tuomion mukaisesti, ja olemme laatineet parlamentissa asiaa koskevia hyviä ehdotuksia.

Toivomme, että komissio tukee meitä ja että voimme laatia paketin, johon sisältyvät toimijat ja säännökset pannaan täytäntöön. Toivomme, että niitä tuetaan pakollisilla päätöksillä, joiden täytäntöönpano ei ole vapaaehtoista. Tämä olisi nähdäkseni hyvä ratkaisu todelliselle kolmannelle energiapaketille, joka on toista pakettia laajempi ja joka luo perustan toimiville kilpailukykyisille markkinoille.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on oikein hyvä, että käsittelemme taas energiapakettia, ja haluan tässä yhteydessä ennen kaikkea muistuttaa, että sähkön sisämarkkinoiden osalta Euroopan parlamentti äänesti erittäin vakuuttavalla enemmistöllä Angela Merkelin ja Nicolas Sarkozyn sopimaa kolmatta tapaa vastaan. Tätä ei saa mielestäni jättää huomiotta tulevissa neuvotteluissamme.

En ole lainkaan tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Ranska on viimeisten kuuden kuukauden aikana käsitellyt tätä asiaa kuin kuumaa perunaa, jonka se nyt ojentaa puheenjohtajavaltio Tšekille. Se ei ole hyvä tapa käsitellä erittäin tärkeää asiaa, koska parlamentin yksimielisesti kannattaman eriyttämisen avulla voisimme huomattavasti parantaa EU:n sähköalan sisämarkkinoiden kilpailuasemaa sekä nähdäkseni taata myös aiempaa oikeudenmukaisemman ja avoimemman hinnoittelun.

Usein väitetään, että näin energiasta tulisi myös halvempaa. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä ei ole koskaan esittänyt tällaista väitettä, mutta vaadimme vastedeskin, että hinnoittelu ja kilpailu toteutetaan oikeudenmukaisemmin ja että näitä asioita selkeytetään kansalaisille.

Kannatan nyt ryhmäni puolesta voimakkaasti sitä, että energiamarkkinapakettia koskevia neuvotteluja jatketaan tammikuussa – en tiedä, mitä aiemmin todettiin, koska saavuin paikalle valitettavasti myöhässä – tai ainakin mahdollisimman pian. Koko energia- ja ilmastostrategia ei nimittäin voi nähdäkseni toimia eikä olla täydellinen, ellei markkinoita kehitetä ilmasto- ja energiapaketissa asettamiemme poliittisten tavoitteiden mukaisesti.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, aivan aluksi haluan kiittää ministeri Borloota siitä, että hän on valmistautunut erinomaisesti ilmastopakettia koskeviin neuvotteluihin ja ohjannut ne päätökseen.

Kolmannen energiapaketin osalta asiat eivät valitettavasti sujuneet hyvin Ranskan puheenjohtajakaudella. Haluan tässä yhteydessä kuitenkin kiittää komission jäsentä Piebalgsia työstä, jota hän on tehnyt tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla. Komission kanssa käytyjen jatkuvien keskustelujen ja useiden esittämämme tarkistusten ansiosta kolmas energiapaketti onnistuttiin viemään pitkälti läpi myös parlamentissa.

Ilmastopaketissa ongelmanamme ovat nähdäkseni perusteettomat ansiottomat voitot. Tämän tyyppiset voitot johtuvat lähinnä tosiasiallisten markkinoiden ja vartenotettavien ratkaisujen puutteesta. On esimerkiksi vaikea kuvitella, että ansiottomia voittoja saataisiin ajoneuvojen, omenien tai appelsiinien myynissä, koska niiden tapauksessa on olemassa tosiasialliset markkinat, jotka estäisivät tällaiset voitot.

Ilmastopaketissa on edistytty valtavasti ympäristönsuojelun osalta, joten meidän on nyt tarkasteltava markkinoihin liittyviä toimia. Se on velvollisuutemme. Yhteisten markkinoiden pitäisi lisätä kilpailukykyämme ja energiavarmuuttamme, jota asiakkaat erityisesti odottavat innokkaasti.

Haluan esittää puheenjohtajavaltio Ranskalle kysymyksen. Ovatko yksittäiset valtiot muuttaneet kolmatta energiapaketia koskevaa kantaansa energia- ja ilmastopaketista käytyjen keskustelujen aikana? Esitän tämän kysymyksen, koska nyt on päivänselvää, että kolmatta energiapaketia koskeva työ on saatava päätökseen, jotta ilmastopaketti voidaan panna täytäntöön.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, tänäpäiväisessä keskustelussa on viitattu useaan kertaan ja aivan perustellusti energiapaketin ja ilmastoasioiden väliseen yhteyteen. Ne liittyvät nähdäkseni erottamattomasti toisiinsa, ja toivon nyt esitetyn aikataulun johtavan siihen, että EU:n toimet ovat todellakin muutaman kuukauden kuluttua yksimielisiä myös energian sisämarkkinoista.

Haluan tässä yhteydessä korostaa, ettei mielestäni ole hyvä edetä harkitsemattomasti, kuten nimenomaan ilmastoasioissa on tehty, vaikka tätä toimintaa on tänään useaan kertaan ylistetty. Ensimmäisessä käsittelyssä tehdyt sopimukset voivat olla oikein hyvä asia, mutta ne eivät ole mielestäni hyviä silloin, kun niiden tuloksena käytännössä kaikkia enemmistöjä muutetaan ja yksittäisten toimielinten roolit ja tehtävät ovat erittäin huonosti tasapainossa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Energiapaketilla on annettava voimakas signaali erityisesti energia-alalla toimiville sijoittajille. Ilmastopakettia ei valitettavasti saada päätökseen, ennen kuin myös energiapaketti on valmis. Minäkin totean tämän, koska Euroopan unionin on investoitava energiainfrastruktuuriin, ja tämä vahvistetaan myös Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa.

Meidän on investoitava Euroopan unionin energiainfrastruktuurien yhdistämiseen. Haluamme edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä, mutta se edellyttää uusiutuvan energian tuottajien liittämistä sähköverkkoon, jotta lopullinen kuluttaja voi saada tällaisista lähteistä peräisin olevaa sähköä. Toivon siksi, että ensi kaudella toteutetaan kiireesti toimia, jotta tämä paketti saadaan hyväksyttyä. Kiitos.

Jean-Louis Borloo, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vastata jäsen Harmsille, koska tämän paketin yhteydessä välillämme näyttää olevan tiedonkulkuongelmia.

Toistan, että Slovenian puheenjohtajakaudella tehdystä ainutlaatuisesta työstä huolimatta kaksi keskeistä asiaa jäi ratkaisematta, eikä komission lisäksi mikään muu toimielin ollut käsitellyt niitä. Nämä asiat olivat vapaa ja oikeudenmukainen markkinoille pääsy sekä kolmansien maiden investoinnit EU:n energia-alalla.

Totean, etteivät nämä olleet pieniä ongelmia. Työnsimme nämä kaksi ongelmaa sivuun, koska ne olivat monimutkaisia. Niitä ei käsitelty, eikä niistä voitu sopia 6. kesäkuuta 2008 pidetyssä neuvoston kokouksessa. Puheenjohtajavaltio Ranska on täysin vakuuttunut siitä, että sisämarkkinat ovat erottamaton osa kaikkia toimia, joita parhaillaan valmistelme ja joista parlamentti toivottavasti äänestää huomenna.

Totean jäsen Harmsille, että kuten komission jäsen Piebalgs tietää, lokakuussa pidetyssä neuvoston kokouksessa yksimielisyyteen pääseminen oli vaivalloista ja kesti ties kuinka monta tuntia, koska kannat olivat niin kaukana toisistaan. Tämän jälkeen eri elimet – neuvoston pääsihteeristö, komission yksiköt sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan sihteeristö – saattoivat aloittaa työnsä.

Ensiaskleet on nyt otettu, joten asiassa voidaan todellakin edistyä Tšekin puheenjohtajakaudella. Koordinointikirje on lähetetty, joten tammikuussa voimme aloittaa toimet, joilla pyrimme pääsemään sopimukseen ennen vaalikauden loppua. Se kruunaisi Euroopan parlamentin loistavan vaalikauden.

Minulla oli tilaisuus todeta tämä äsken Paparizovin kysymyksen yhteydessä.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan jälleen kiittää puheenjohtajavaltio Ranskaa, koska sekin on tehnyt hyvää työtä energian sisämarkkinoita koskevan paketin yhteydessä. Energia-asioita käsittelevässä neuvostossa on nimittäin todellakin koettu vaikeita hetkiä. Kaikki poliittista sopimusta ja yhteistä kantaa koskevat tekstit oli lisäksi käännettävä, jotta ne voidaan toimittaa parlamentille. Tämä oli erittäin työlästä. Lisäksi haluan korostaa, että puheenjohtajavaltio Ranska ja tuleva puheenjohtajavaltio Tšekki ovat aina tehneet erittäin tiivistä yhteistyötä. Tämä asia siirtyy sujuvasti puheenjohtajavaltio Tšekille, jonka tavoitteena on, että kaikista viidestä ehdotuksesta päästään sopuratkaisuun, jos parlamentilla ja neuvostolla vain on poliittista tahtoa. Tämä on nähdäkseni mahdollista, ja komissio pyrkii kaikkiin keinoin helpottamaan kompromissin tekemistä.

Korostan yhtä erityistä tapahtumaa, joka on mielestäni erittäin tärkeä. Kuten jäsen Paparizov aivan oikein totesi kuluttaja-asiasta, perustimme syksyllä kuluttajajärjestöjen kanssa kansalaisten energiafoorumin, johon kaikki kuluttajajärjestöt kokoontuvat keskustelemaan energiamarkkinapakettista. Sopimuksen soveltamisalaa on näin ollen laajennettava paitsi parlamentin ja neuvoston vuoksi myös siksi, että EU:n kansalaiset hyväksyisivät energiamarkkinat yleisesti ottaen laajemmin. Koko tässä prosessissa on myös erittäin tärkeää panna merkille, etteivät siitä hyödy ainoastaan yritykset vaan myös kansalaiset ja teollisuus. Keskustelut ovat toisinaan harhaanjohtavia, koska kaikki eriyttämisen tehdään tosiasiaa kuluttajien vuoksi. Tämä on mielestäni erittäin oleellinen näkökohta, ja meidän on pyrittävä vahvistamaan ehdotustamme tammikuussa aloitettavissa kolmikantaneuvotteluissa. Ne aloitetaan varmasti ensimmäisellä viikolla, jona tapaamme. Tämä riippuu puheenjohtajavaltio Tšekistä, mutta tiedän, että se on kunnianhimoinen ja että komissio on valmis etenemään. Näin ollen toivon, että onnistumme tekemään tämän kaiken Strasbourgissa, ja välitän puheenjohtajavaltio Tšekille toiveenne ja halukkuutenne työskennellä ahkerasti tämän asian parissa.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

19. Rajatylittävän lainvalvonnan helpottaminen liikenneturvallisuuden alalla (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Inés Ayala Senderin liikenne- ja matkailuvaiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta liikenneturvallisuuden alalla (KOM(2008)0151 - C6-0149/2008 - 2008/0062(COD)) (A6-0371/2008).

Inés Ayala Sender, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, aloitan pitkällä listalla tunnustuksia. Ensimmäiseksi haluan kiittää komissiota siitä, että se esitti meille asiakirjan, joka tarjoaa kiireesti tarvittavan välineen. Kiitän siksi varapuheenjohtaja Tajanin edustamaa komissiota siitä, että se on tehnyt meille palveluksen ja tarjonnut välineen, joka on nyt vuonna 2008 aivan välttämätön, koska vuosi 2007 oli todella surkea, kun otetaan huomioon sitä ennen saavutettu edistys liikenneturvallisuuden alalla. Tämä väline on erityisen tarpeellinen, koska erittäin pian – jo kahden vuoden kuluttua – umpeutuu määräaika, johon mennessä olisi täytettävä sitoumus ja saavutettava kaikkien Euroopan unionin jäsenvaltioiden asettama tavoite liikennekuolemien määrän puolittamisesta. Kiitän siksi komissiota.

Esitän kiitokset myös puheenjohtajavaltio Ranskalle (vaikka sen edustajat juuri lähtivät istuntosalista), koska se on toimillaan ja määrätietoisuudellaan mielestäni osoittanut, että tässä asiassa voidaan edistyä. Se osoittautui alussa hankalaksi asian seurausten vuoksi, mutta puheenjohtajavaltio sai meidät vakuuttuneiksi siitä, että se oli vaivan arvoista.

Kun otetaan huomioon, että oli muita vielä tärkeämpiä asioita, täytyy kuitenkin todeta, että meidän oli hieman vaikea ymmärtää oikeudellisen yksikön motiiveja. Luulimme, että sen pitäisi aina auttaa

puheenjohtajavaltiota edistämään painopisteitään ja tavoitteitaan, mutta tässä tapauksessa siitä ei ollut meille juurikaan hyötyä.

Yhdessä vaiheessa oikeus- ja sisäasioiden neuvosto esitti päätelmiä, joihin sisältyi erinomaisia aikeita, mutta ne eivät auttaneet meitä säilyttämään tiukkaa suhtautumistapaa siihen, että tämä valmisteilla oleva teksti tai väline on ehdottomasti liikenneturvallisuutta koskeva väline, jolla on tarkoitus ehkäistä tieliikenneongelmia ja -onnettomuuksia sekä kuljettajan rankaisematta jäämistä.

Lopuksi lausun lämpimät erityiskiitokset varjoesittelijöille, etenkin kanssani työskennelleelle jäsen Fourélle, jonka kanssa muodostimme hyvän tiimin ja paransimme tekstiä, sekä muita valiokuntamme jäseniä, jäsen Cocilovoa, jäsen Lichtenbergeriä ja muita kollegojani. Onnistuimme mielestäni yhdessä lopulta muokkaamaan tekstiä paremmaksi.

Onnistuimme mielestäni parantamaan menettelyä tai järjestelmää aloilla, joilla oli tiettyjä puutteita, kuten hallinnollisten seuraamusten määrittämisessä, kun tiedot on vaihdettu ja ilmoitus tehty. Jäsenvaltioista, joissa nämä rikkomukset ovat luonteeltaan hallinnollisia, puuttui täydentävä menettely, ja olemme nähdäkseni ainakin ehdottaneet mahdollista ratkaisua.

Lisäksi on oleellista, että olemme tehostaneet valvontaa. Tiedämme, ettemme tavallisesti voi tehostaa liikenneturvallisuuden valvontaa, joten nimenomaan tässä asiassa komissio auttoi meitä.

Lisäksi oli taattava henkilötietojen suoja, tunnustettava uhrien tukijärjestöjen tekemä työ ja selitettävä, miten tämän järjestelmän on tarkoitus vaikuttaa autoilijoihin.

Emme siksi ymmärrä, miksi neuvosto on päättänyt pitää kiinni kannastaan ja oikeusperustasta, josta ei ole meille mitään hyötyä. Se päinvastoin estää kaiken etenemisen. Minun on tässä yhteydessä todettava, että parlamentti ja komissio ovat vakuuttuneita siitä, että oikea perusta on liikenneturvallisuutta koskeva perusta, ja että tämä on tärkeä ensiaskel nimenomaan liikenneturvallisuuden parantamisessa, jota kaikki EU:n kansalaiset toivovat. Tämän on siksi pysyttävä kolmannen pilarin asiana. Kolmas pilari on kuitenkin katoamassa, koska se on tarkoitus poistaa Lissabonin sopimuksessa (jonka ratifioineet jäsenvaltiot painavat nyt jarrua neuvostossa). Jotkin niistä pitävät tätä nyt keinona estää direktiivin etenemisen.

Toivomme ja uskomme, että oikeusperustasta johtuvat ongelmat ratkeavat. Ihmiset eivät ymmärrä, kun selitämme, miksemme voi tarjota heille perusvälinettä, jolla voitaisiin parantaa liikenneturvallisuutta ja estää sellaisten muiden valtioiden kansalaisten rankaisemattomuus, jotka ajavat valtioidemme alueella ja rikkovat lakia, koska he katsovat, ettei heitä voida rangaista. Emme todellakaan ymmärrä, miten tällaisten ongelmien voidaan antaa jatkoa. Kehotamme siksi tulevaa puheenjohtajavaltio Tšekkiä luopumaan epäilyksistään ja ottamaan edistysaskeleen liikenneturvallisuuden hyväksi.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan kiittää esittelijä Ayala Senderiä sitoutuneesta työstä, jota hän on todellakin tehnyt intohimoisesti, päättäväisesti ja erittäin puolueettomasti.

Totean jälleen kerran, että komission toiminnassa on siksi yksi keskeinen tavoite, nimittäin liikenneturvallisuus. Sisällöstä kuitenkin totean, että olemme tarkastelleet esittelijä Ayala Senderin tekstiä ja hänen esittämiään tarkistuksia, emmekä vastusta niitä. Komission mielestä mietintö on päinvastoin aivan samansuuntainen kuin oma ehdotuksemme ja jopa auttaa parantamaan tekstiä tietyissä kohdissa.

Euroopan parlamentti esimerkiksi pitää tietojenvaihtoon tarkoitettua sähköistä verkkoa välineenä, jota on hallinnoitava yhteisön tasolla, jotta voidaan taata EU:n kansalaisten henkilötietojen suoja. Voin vain todeta, että kannatan näitä tarkistuksia, joissa käsitellään ja täsmennetään ehdotuksen soveltamisalaa. Katson, että jotkin tarkistukset todella vahvistavat ehdotustamme.

Tällaisia ovat tarkistukset, joissa varmistetaan hallintoviranomaisten toimivaltaan kuuluvien tieliikennerikkomusten seuranta, sekä tarkistukset, joissa ehdotetaan jäsenvaltioiden seurantamenetelmiä ja -käytäntöjä koskevien suuntaviivojen laadintaa. Nämä kaikki ovat oleellisia seikkoja pyrittäessä varmistamaan liikenneturvallisuus ja saavuttamaan tavoitteemme, jonka mukaan Euroopan teillä tapahtuvien liikennekuolemien määrä on vähintään puolitettava. Muistutan, että Euroopan teillä menehtyy vuosittain yli 40 000 ihmistä. Vuonna 2007 luku oli 42 500. Jos otetaan huomioon, että tämä määrä vastaa suurin piirtein yhtä lento-onnettomuutta päivässä, on selvää, että tätä murhenäytelmää usein aliarvioidaan. Emme selvästikään ole tottuneet ajattelemaan, miten laajasta ongelmasta on kysymys.

Meidän olisi tietenkin tehtävä paljon, paljon enemmän. Olen siksi tyytyväinen parlamentin ripeään toimintaan tässä asiassa, ja haluan vielä kerran kiittää esittelijä Ayala Senderiä sekä liikenne- ja matkailuvaliokuntaa työstä ja sen ymmärtämisestä, että tässä on kyse kaikkien EU:n kansalaisten turvallisuudesta. Parlamentti ja komissio ovat tästä täysin yksimielisiä. Molempien mielestä on otettava kiireesti käyttöön säädöksiä, joilla voidaan tosiasiallisesti vähentää liikenneonnettomuuksia.

Ministerineuvoston viimeisimmässä kokouksessa jäsenvaltiot eivät valitettavasti päässeet yksimielisyyteen. Puheenjohtajavaltio Ranska yritti sovittelua, mutta jouduimme 9. joulukuuta toteamaan, että kuolemien vähentämistä koskevasta yleisestä toimintasuunnitelmasta oltiin yksimielisiä, mutta monet jäsenvaltiot pitivät itsepintaisesti kiinni kolmannesta pilarista. Komissio ja parlamentti ovat samaa mieltä ensimmäisestä pilarista, mutta monen jäsenvaltion mielestä tätä asiaa on edelleen säänneltävä kolmannessa pilarissa.

Tämä on mielestäni aivan ristiriitaista. Haluan sanoa tämän julkisesti parlamentille ja toistaa, mitä totesin ministerineuvostossa. Emme ymmärrä, miten Eurooppa-neuvosto voi päättää, että Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä yritetään päästä sopimukseen järjestämällä uusi kansanäänestys Irlannissa – kuten kaikki tiedätte, Lissabonin sopimuksessa poistetaan kolmas pilari – kun jäsenvaltiot toteavat samaan aikaan, että kaikkea rajatylittävien seuraamusten täytäntöönpanoa koskevaa toimintaa on säänneltävä kolmannessa pilarissa. Tämä on mielestäni valtavan ristiriitaista eikä voi johtaa myönteiseen lopputulokseen. Tuhlaamme aikaa oikeudellisiin seikkoihin liittyvän kädenväännön vuoksi emmekä pysty toteuttamaan konkreettisia toimia ja tarjoamaan siten kansalaisille käytännön apua.

Liikenneonnettomuudet eivät ole pelkkää teoriaa. Niitä voi oikeasti tapahtua milloin vain missä tahansa eurooppalaisessa perheessä, myös omassa perheessämme. Teillä liikkuu omia lapsiamme, jotka palaavat lauantaiyönä yökerhosta tai ovat menossa pelaamaan jalkapalloa tai juhliin. Meidän on pidettävä tämä mielessä. Tässä ei ole kyse oikeudellisesta kädenväännöstä, eikä meillä ole aikaa tuhlattavana.

Minusta on valitettavaa, ettei neuvoston edustaja ole tänä iltana paikalla, koska haluaisin esittää toisen hartaan pyynnön, jonka voin uskoakseni esittää myös parlamentin puolesta. Pyydän, että neuvosto muuttaa kantaansa ja että liikenneneuvosto noudattaa samaa linjaa Eurooppa-neuvoston kanssa. Meidän on katsottava tulevaisuuteen ja Lissabonin sopimuksen suuntaan. Toivomme kaikki, että se voi tulla pian voimaan, koska meillä ei ole mielestäni varaa katsoa taaksepäin, kun kyse on meidän kaikkien hengen suojelemisesta.

Brigitte Fouré, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensin kiittää esittelijä Ayala Senderiä mietinnöstä, koska työskentelymme oli todellakin erittäin rakentavaa. Hän otti huomioon useimmat liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenten tarkistukset varmistaakseen, että direktiiviehdotus hyväksytään liikenne- ja matkailuvaliokunnassa ellei yksimielisesti niin ainakin erittäin suurella enemmistöllä.

Muistutan, että direktiivin tavoitteena on liikenneturvallisuus, kuten jo useaan kertaan on todettu. Tavoitteena on ensinnäkin vähentää Euroopan teillä tapahtuvia kuolemia ja loukkaantumisia, koska ne ovat todellinen jokavuotinen katastrofi ja murhenäytelmä. EU:n 27 jäsenvaltiota ja kaikki Euroopan parlamentin jäsenet ovat selvästikin yhtä mieltä tästä tavoitteesta, joten se on syytä toistaa. Tavoitteena on siis säästää ihmishenkiä ja samalla lopettaa syrjintä, jota on tähän asti esiintynyt omanmaalaisten kuljettajien ja muissa jäsenvaltioissa asuvien kuljettajien välillä. Ei ole hyväksyttävää, että kuljettajia kohdellaan eri tavoin saman valtion teillä. Tällaista ei voida missään tapauksessa sallia, eikä tällainen käytäntö voi jatkua, etenkin kun on kyse ihmishengistä – toistan tämän vielä.

Direktiivin soveltamisalaan on valittu perustellusti rikkomukset, jotka aiheuttavat eniten onnettomuuksia. Nämä ovat ylinopeus, rattijuopumus, punaisen liikennevalon noudattamatta jättäminen ja turvavyön käytön laiminlyönti. Meidän on siksi äärimmäisen tärkeää edistää tätä direktiiviä.

Muistutan lopuksi, kuten komission jäsen teki äsken, että ministerineuvosto on esittänyt esimerkiksi kolmatta pilaria koskevia epäilyjä. Meidän on kuitenkin mielestäni löydettävä oikeudellisia ratkaisuja ihmishenkien pelastamiseksi. Joskus tuntuukin, että oikeudellisissa asioissa saivartelu on pelkkä tekosyy. Tehtävänämme on poistaa nämä todelliset murhenäytelmät teiltämme, koska ne eivät sovi Eurooppaamme. EU:n on ehdottomasti autettava suojelemaan ihmishenkiä, joita menetetään joka vuosi.

Tämä on direktiiviin liittyvä haaste, ja toivon, että Euroopan parlamentti hyväksyy mietinnön erittäin suurella enemmistöllä, ellei jopa yksimielisesti, jotta voimme varmistaa, että tässä asiassa edistytään Tšekin puheenjohtajakaudella.

Silvia-Adriana Țicău, PSE-ryhmän puolesta. – (RO) Kiitän aluksi esittelijä Ayala Senderiä äärimmäisen tärkeää asiaa koskevasta mietinnöstä. Euroopan teillä menehtyy vuosittain noin 43 000 kansalaista, ja noin

1 300 000 kansalaista joutuu onnettomuuteen. Nämä Euroopan teillä tapahtuneet 43 000 kuolemaa vastaavat tilannetta, jossa tapahtuu keskimääräinen lento-onnettomuus joka viikko. Emme mielestäni voi enää sallia tällaista.

Huomautan, ettei direktiiviehdotuksessa viitata rikosoikeudellisiin seuraamuksiin eikä pistejärjestelmiin, jotka ovat jo käytössä jäsenvaltioissa. Vaadin, että jäsenvaltiot vaihtavat tietoja siten, että niiden luottamuksellisuus ja turvallisuus taataan. Jäsenvaltioiden välisissä tiedoksiannoissa olisi myös ilmoitettava käytettävissä olevat maksutavat ja maksuvaluutta.

Euroopan komissiolle on lisäksi raportoitava aina, kun asuinjäsenvaltion keskusviranomaiset päättävät jättää soveltamatta rikkomuksen tapahtumapaikkana olleen jäsenvaltion määräämiä taloudellisia seuraamuksia. Tämä direktiivi on mielestäni äärimmäisen tärkeä. Toivon siksi, että Euroopan parlamentin tästä asiasta toimittama äänestys auttaa Eurooppa-neuvostoa ottamaan oikeansuuntaisen askeleen, toisin sanoen hyväksymään direktiivin. Näin on yksinkertaisesti tapahduttava. Kiitos.

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE-ryhmän puolesta. – (BG) Hyvä esittelijä Ayala Sender, haluan aluksi kiittää teitä siitä, että olette asettanut erittäin murheelliset sosiaaliset ongelmat yhteiseksi poliittiseksi painopisteksemme. Kuten komission jäsen totesi, Euroopassa menetetään nykyään luvattoman paljon ihmishenkiä.

Meillä on autojen erilaisille varaosille lähes 70 standardia, mutta ei tällä hetkellä yhtään direktiiviä, jolla voitaisiin vähentää Euroopan unionin teillä surmansa saavien määrää. Tämä on järjetöntä. Ihmisten turvallisuus maanteilla ei ole yhtään merkityksellisempää kuin ympäristövaatimukset, joita määräämme jäsenvaltioille. Meidän on siksi kannatettava huomisaamuna toimitettavassa äänestyksessä Ayala Senderin mietintöä, jossa ehdotetaan rajatylittävien seuraamusten pakollista täytäntöönpanoa neljässä keskeisessä rikkomuksessa, jotka aiheuttavat yli 75 prosenttia kuolemaan johtavista liikenneonnettomuuksista.

Toteuttamalla näiden rikkomusten vastaisia rajatylittäviä toimia vähennetään vakavien ja kuolemaan johtavien onnettomuuksien määrää sekä päästään lähemmäs tavoitetta, jonka mukaan liikennekuolemien määrä on tarkoitus puolittaa vuoteen 2010 mennessä. Yleinen tiepolitiikka perustuu Euroopan unionin yleiseen tieliikennelainsäädäntöön ja yleisiin standardeihin, mutta ei välttämättä samoihin kriteereihin. Puhumme punaisista liikennevaloista ja ylinopeudesta, mutta emme liikennevalojen tai liikennemyröiden toiminnasta, matkapuhelinten käytöstä ja tupakoinnista autoa kuljettaessa, Euroopan unionissa annettavasta ajo-opetuksesta tai yleisistä sakoista, joita kaikkein paatuneimmatkin rikkojat säikähtäisivät.

Jos unkarilainen kuljettaja saa tällä hetkellä rikkoa Saksan tieliikennelakia ilman minkäänlaista rangaistusta, tällä direktiivillä ja ehdotuksillanne varmistetaan, että hän saa rangaistuksen kotimaassaan. Euroopan unioni tarvitsee yleisen liikenneturvallisuutta koskevan politiikan, jolla ihmishenkiä voidaan suojella riittävän tehokkaasti siten, etteivät jäsenvaltiot saa poiketa suojelun tasosta.

Voimme ilman muuta luottaa siihen, että komissio rankaisee hallituksia, jotka eivät ole käsitelleet asianmukaisesti jätteitä tai noudattaneet työaikadirektiiviä tai jotka ovat vahingoittaneet ympäristöä. Emmekö sitten tarvitse mekanismeja, joilla taataan, etteivät yksittäisten valtioiden liikennekuolemien määrä ylitä EU:n keskimääräistä tasoa?

Haluan tässä yhteydessä jälleen korostaa, että meidän on tärkeää käyttää arviointiperusteina yleisesti hyväksyttyjä eurooppalaisia onnettomuusindikaattoreita. Hyvä esittelijä Ayala Sender, mietinnöllänne mielestäni edistetään yhdenmukaisesti Euroopan laajuisen liikenneturvallisuuspolitiikan kehittämistä. Direktiivillä luodaan lähtökohta Euroopalle, jossa ei ole tieliikenne rikkomuksia, rajoja eikä mahdollisuuksia rikkoa sääntöjä.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, kiitän ennen kaikkea esittelijäämme. Hän on nähnyt paljon vaivaa, jotta myös neuvoston kanssa päästäisiin yksimielisyyteen tällä alalla, josta on tullut yllättäen erittäin kiistanalainen. Neuvosto suhtautuu asiaan erittäin epäloogisesti ja epäeurooppalaisesti, koska joidenkin hallitusten ensisijaisena tavoitteena on selvästikin suojella omia hurjastelijoitaan, turvavälin rikkojiaan tai rattijuoppojaan pittaamatta siitä, kenen hengen he vaarantavat.

Käytäntönä on nykyään se, että ihmiset noudattavat rajoituksia kotimaassaan, mutta heti rajan toisella puolella kaasujalka muuttuu raskaaksi, eivätkä he malta olla hurjastelematta varsinkin, kun heidän ei tarvitse pelätä joutuvansa maksamaan sakkoa. Yksi asia on tehtävä selväksi. Nimenomaan pienten valtioiden tai valtioiden, joissa käy paljon matkailijoita, on erityisen vaikeaa saada omat kansalaisensa ymmärtämään rangaistuksia, toisin sanoen lakien täytäntöönpanoa, jos he ovat täysin varmoja siitä, ettei niitä käytännössä sovelleta muiden valtioiden kansalaisiin.

Jos joku siis ajaa aivan kiinni puskurissani ja hänen autossaan on toisen Euroopan unionin jäsenvaltion rekisterikilpi, mietin pakosta, onko minun henkeni hänen maanmiestensä henkeä arvottomampi, koska hän pyrkii takaamaan ihmisten turvallisuuden vain omassa maassaan. Tämä ei ole oikein eikä eurooppalaisen hengen mukaista, ja tämä heikentää liikenneturvallisuutta.

Olemme saaneet aikaan hyvän tekstin. Jotain kuitenkin vielä puuttuu. Esimerkiksi tietosuoja koskevaa kysymystä ei ole selvitetty riittävästi. Lopuksi pyydän teitä kuitenkin kannattamaan 70 euron rajaa koskevaa tarkistustani. Sitten olemme selvittäneet suurimman osan epätasapainotekijöitä koskevasta keskustelusta. Kyse on vain siitä, että sakon suuruuden määrittämisessä olisi järkevä raja.

Sebastiano (Nello) Musumeci, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Tajani, hyvät kollegat, 40 000 kuolemaa vuodessa on kauhistuttava luku.

Ellei tilanne ole vielä täydellinen katastrofi, liikennekuolemat ovat varmasti ainakin äärimmäisen vakava yhteiskunnallinen ilmiö, jonka yhteydessä jäsenvaltiot voivat usein tehdä enemmän kuin ylläpitää masentavia tietoja ja laatia huolestuttavia tilastoja. Joidenkin mielestä tilanne johtuu siitä, että ihmiset liikkuvat aiempaa enemmän, ja toisten mielestä se johtuu koneistumisesta. Nämä väitteet pitävät tietenkin paikkansa, mutta tilanne johtuu myös jäsenvaltioiden viivyttelystä onnettomuuksien ehkäisemisessä ja sortopolitiikasta. Näin on menetellyt myös Euroopan unioni, joka ei ole tähän mennessä onnistunut varmistamaan yhteistä liikenneturvallisuuspolitiikkaa.

Italian tilastokeskuksen tuoreessa tutkimuksessa todettiin, että vuonna 2007 44 prosenttia Italian liikenneonnettomuuksista tapahtui perjantain ja lauantain välisenä yönä. Kuljettajien vastuuton käyttäytyminen ei kuitenkaan ole vain yhden valtion ongelma. Meidän on siksi tärkeää tarkastella tätä direktiiviehdotusta, jonka tavoitteena on, etteivät autoilijat syyllistyisi tieliikenne rikkomuksiin missään, jotta teillä tapahtuvien liikennekuolemien määrä onnistutaan puolittamaan vuoteen 2010 mennessä.

Tämä on hyvä asia, mutta ainakin joissain tapauksissa tarvitaan muitakin parannuksia. Tällainen asia on esimerkiksi rikkomusten seuranta. Arvoisa komission varapuheenjohtaja Tajani, meidän pitäisi mielestäni seurata Sveitsin esimerkkiä. Sveitsissä liikennepartio pysäyttää jokaisen tieliikenne rikkomukseen syyllistyneen muutaman kilometrin kuluttua, ja kuljettaja joko maksaa sakon heti tai auto takavarikoidaan siihen asti, kunnes sakko on maksettu.

Tiedän erittäin hyvin, ettei tällaista menettelyä ole helppo toteuttaa ja että se voi vaikuttaa julmalta, mutta se on epäilemättä tehokas. Tiedämme kaikki myös sen, ettei syöpää voida parantaa aspiriinilla, ja nyt on jo edetty etäpesäkkeisiin. Ayala Senderin mietintö on joka tapauksessa hyvä, ja aion ilman muuta kannattaa sitä.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Arvoisa puhemies, kollegani Ari Vatanen, joka on tunnettu autourheilun mestari, usein toteaa, että me kaikki kuolemmme jonain päivänä, mutta sen ei tarvitse tapahtua auton ratissa. Vuoden 2005 jälkeen liikennekuolemat eivät ole kuitenkaan vähentyneet, kuten olisi pitänyt. Vuoden 2007 luvut lisäävät huoltamme. Nimenomaan nämä vaihtelut osoittavat parhaiten, kuinka paljon meillä on vielä tehtävää.

Tiedämme kaikki, ettei muussa jäsenvaltiossa kuin kuljettajan asuinvaltiossa tehdyistä rikkomuksista määrättyjä seuraamuksia usein panna täytäntöön. Nyt käsiteltävänä olevassa direktiiviehdotuksessa säädetään perustellusti sähköisestä tiedonvaihtojärjestelmästä, jolla pyritään helpottamaan tieliikenne rikkomuksista määrättävien taloudellisten seuraamusten rajatylittävää täytäntöönpanoa erityisesti kolmen eurooppalaisten henkeä eniten uhkaavan rikkomuksen yhteydessä. Tämä järjestelmä on sinänsä oikeutettu. Henkilötietojen suoja koskevat kansalaisten oikeudet on kuitenkin taattava.

Euroopan komission on siksi tärkeää arvioida direktiivin täytäntöönpanoa ja suhtautua siihen tiukasti. Ongelmana on vielä rikkomusten erilainen luokittelu sen mukaan, missä jäsenvaltiossa ne tehdään. Joissakin tapauksissa ne luokitellaan ainoastaan hallinnollisiksi rikkomuksiksi ja joissakin tapauksissa rikosoikeudellisiksi rikkomuksiksi. Joissakin tapauksissa määrätään lisärangaistuksia, kuten ajokielto, ja joissakin ei. Nyt ei ole oikea aika käsitellä teknisiä yksityiskohtia, mutta on aika vaatia, että direktiivin täytäntöönpanoa koskevia parhaita ratkaisuja tutkitaan tulevaisuutta varten.

Esittelijä, joka ansaitsee kiitokset, ehdottaa todellakin mahdollisia ratkaisuja, kuten yhtenäisen sakkoasteikon käyttöönottoa sekä liikenneturvallisuuden valvontakäytäntöjen ja -laitteiden yhdenmukaistamista. Suhtaudumme epäilevästi siihen, onko kuljettajalla tehokas muutoksenhakuoikeus, kun hän ei hyväksy määrättyä seuraamusta. Onko tämä oikeus taattu asianmukaisesti, kun kuljettaja joutuu hakemaan muutosta

muun kuin asuinvaltionsa tuomioistuimessa ja riitauttamaan muun kuin asuinvaltionsa lainsäädäntöä? Annan komission jäsenen Tajanin vastata tähän kysymykseen.

Kuljettajille on myös tiedotettava asianmukaisesti heidän uusista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Ainoastaan silloin he eivät pidä tätä aloitetta sortovälineenä vaan keinona kannustaa heitä ajamaan aiempaa turvallisemmin sekä kunnioittamaan enemmän muiden henkeä ja myös omaa henkeään.

Puhemies. – (IT) Kiitos, jäsen Queiró. Voin omasta puolestani lieventää huolianne. Käytän enemmän mopoa kuin autoa, mutta haluan välttää kuolemaa myös mopoa ajaessani enkä vain autoilllessani. .

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on tärkeä asia, ja olen pettynyt, koska neuvosto ei ole paikalla. Sillä on nimittäin nyt ratkaiseva rooli, koska sen näkemys käsittääkseni eroaa melkoisesti parlamentin näkemyksestä.

Esittelijä Ayala Sender mainitsi oikeusperustaa koskevat huolenaiheet. Kannatan rajatylittävää lainvalvontaa, mutta sen on oltava oikeudellisesti hyväksyttävää ja nykyistä tehokkaampaa.

Ehdotukseen sisältyvät rikkomukset käsittävät vain ylinopeuden, rattijuopumuksen, turvavyön käytön laiminlyönnin ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisen. Jäsen Fouré totesi, ettei rikkomuksia suvaita, ja esittelijä Ayala Sender puhui siitä, että rikkomusten tekijät pääsevät kuin koira veräjästä. Toivon, että rangaistuksetta selviämistä koskevaa näkökohtaa käsitellään keskustelujen seuraavassa vaiheessa. Kuljettajat, jotka selviävät rangaistuksetta rattijuopumuksesta, ylinopeudesta tai punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisestä, ovat vaaraksi muille kansalaisille. Väitän, että nämä ovat usein juuri niitä henkilöitä, jotka ajattelevat, etteivät jotkin liikennesäännöt koske heitä, olipa kyse pysäköintirajoituksista, ruuhkamaksuista tai matkapuhelimen käytöstä ajon aikana, kuten jäsen Raeva totesi. Jotkut suhtautuvat välinpitämättömästi myös innovatiivisiin toimiin, kuten alueisiin, joilla päästöt pidetään vähäisinä. Nämä ovat erittäin tärkeitä asioita, eikä kukaan saa suhtautua niihin välinpitämättömästi. Kaikkia tällaisia henkilöitä vastaan tarvitaan Euroopan laajuista rajatylittävää lainvalvontaa.

Kaikki lainsäädännön rikkojat ovat osasyllisiä 42 000 kuolemaan, joista komission jäsen puhui. Jos Euroopassa menehtyisi jollain muulla toiminnan alalla kuin autoilussa 42 000 ihmistä vuodessa, kaikki olisivat siitä kuohuksissaan joka päivä, joka viikko ja joka kuukausi.

Hyvät kollegat, meidän on yhdessä pyrittävä vahvistamaan tätä säädöstä toisessa käsittelyssä EU:n 27 jäsenvaltion kaikkien kansalaisten hyväksi.

Puhemies. – (IT) Ilmoitan, että neuvoston sihteeristö on paikalla ja panee kaikki toteamukset merkille. Totean tämän kaikkien keskustelussa puhuneiden hyödyksi ja esitettyjen huomautusten perusteella. Hyvä jäsen Rack, on teidän vuoronne puhua kaksi minuuttia.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on hyvä, että olemme yhtä mieltä ainakin siitä, että neljästä yleisestä rikkomuksesta määrätyn seuraamuksen täytäntöönpano on varmistettava yhdessä. Tosiasiassa tärkeää on kuitenkin se, että näistä liikenne rikkomuksista todellakin rangaistaan, eikä se, että toteamme vain olevamme samaa mieltä siitä, että joistakin rikkomuksista määrätty seuraamus olisi pantava täytäntöön.

Keskeisenä ongelmana todellakin on, että useat jäsenvaltiot eivät pane täytäntöön rangaistusta, joka pitäisi panna täytäntöön. Tästä syystä mielestäni on käsittämätöntä, että jotkin jäsenvaltiot käyttävät oikeudellista kysymystä ja toimivaltakiistaa verukkeina. Tämä on todettava selvästi ääneen. Kyse on ennen kaikkea niistä valtioista, jotka eivät halua rangaista muissa jäsenvaltioissa tehdyistä liikenne rikkomuksista. Tässä yhteydessä on tärkeää noudattaa Lissabonin sopimukseen sisältyvää perusperiaatetta.

Oleellista on joka tapauksessa se, etteivät jäsenvaltiot saa suojella kansalaisiaan, jotka ovat syllistyneet rikkomuksiin toisessa jäsenvaltiossa. Olen siksi todella pahoillani, että joudun moittimaan komissiota – mutta se on nyt tehtävä – ja kysymään, miksei koskaan ole otettu huomioon sitä mahdollisuutta, että aloitettaisiin rikkomismenettely niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka jatkuvasti jättävät rankaisematta tietyistä rikkomuksista, tai että niitä ainakin uhattaisiin tällaisella menettelyllä.

Se olisi nähdäkseni järkevä menettelytapa ja erittäin selvä viesti siitä, että Eurooppa ja Euroopan yhteisö todellakin ovat huolissaan tästä asiasta. Neuvon siksi nimenomaan toimimaan näin.

Toinen mielestäni tärkeä kysymys on, miksei myös ehdokasmaita sisällytetä tähän järjestelmään. Edustan valtiota, jossa on erittäin paljon autoilijoita naapurivaltioista, jotka eivät vielä tai nimenomaan ole Euroopan unionin jäsenvaltiota, ja minusta on täysin perusteetonta, että he saavat ajaa vapaasti ja vastuutta maassamme.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää esittelijä Ayala Senderiä erinomaisesta mietinnöstä. Se on viimeisin niistä monista hyvistä mietinnöistä, jotka tämä yksi valiokunnan parhaimmista kollegoista on laatinut.

Ehdotuksessa on määritetty neljä onnettomuuden syytä ja neljä EU:n sääntelyalaa. Nämä ovat ylinopeus, rattijuopumus, turvavyön käytön laiminlyönti ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättäminen. Nämä ovat todellakin erittäin oleellisia tekijöitä onnettomuuksien yhteydessä.

Arvoisa komission jäsen, Eurooppa-neuvostoa koskeva asenteenne kuulosti hyvin jyrkältä. On erittäin valitettavaa, että ministerimme suhtautuvat näin liikenneturvallisuuden kaltaiseen oleelliseen asiaan. Tämä asia koskee EU:n aluetta, joka on avoin tila. Rankaisematta jääminen tai tunne siitä saa todellakin käyttäytymään vastuuttomasti.

Haluan ottaa esiin vielä toisen erittäin tärkeän tekijän. Euroopan unionin kansalaisia kohdellaan eri tavoin riippuen siitä, minkä valtion alueella he ovat. Tarvitsemme tehokkaan järjestelmän. On ymmärrettävä, että seuraamukset on pantava täytäntöön kaikkialla Euroopan unionissa. Jos tämä toteutuu nyt käsiteltävänä olevan säädöksen avulla, sitä voidaan pitää yhtenä menestystarinanamme. Olen erityisen iloinen, että sain käyttää puheenvuoron, koska tiedän tilanteen kotimaassani Puolassa, jossa maanteillä menehtyy vuosittain 5 600 ihmistä.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Euroopan teillä kuolemaan johtavien auto-onnettomuuksien mittari tikittää edelleen uhkaavasti. Kuolemien määrä vähentyi aiemmin jatkuvasti, mutta viime vuosina määrä on pysynyt samana. EU:n tavoitteiden saavuttaminen edellyttää uusia toimia. Euroopan komissio on valmistellut ja laatinut ehdotuksia, esittelijä on tehnyt omansa, ja nyt käsiteltävänä on kaikille tärkeä mietintö, joka koskee tieliikennetrikkomukseen syyllistyneille muiden jäsenvaltioiden kansalaisille määrättyjen seuraamusten täytäntöönpanoa. Kuolemien määrässä on suuria eroja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä. Liettuassa teillä kuolee viisi kertaa enemmän ihmisiä kuin EU:n vanhoissa jäsenvaltioissa. En toivo, että taakkaa siirretään ensisijaisesti EU:lle, vaan korostan jäsenvaltioiden vastuuta. Uskon edelleen, että Euroopan unioni saa vähitellen sovittua yhteisestä tai ainakin koordinoitusta menettelytavasta, joka koskee kuljettajien käyttäytymistä maanteillä ja säännöksiä. Tästä onkin jo puhuttu, ja yhdyn täysin esitettyihin toteamuksiin.

Schengen-alueen laajentumisen jälkeen Euroopan unionin vanhoissa ja uusissa jäsenvaltioissa on yhä enemmän autoja, joissa on toisen jäsenvaltion rekisterikilpi. Haluamme kaikki, että koko Euroopan unionissa on älykäs ajokulttuuri ja ettei autoilijoilla ole tunnetta, että he jäävät rankaisematta, etteivät he siis ajattele, että ”ajan ja pysäköin ulkomailla tavalliseen tapaan, koska kukaan ei kuitenkaan löydä minua”. Direktiiviä koskevia ehdotuksia vastustavat jäsenvaltiot lisäävät liikennekuolemien määrää, halusivatpa ne sitä tai eivät.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Liikennetrikkomuksiin Euroopan unionissa syyllistyvien ulkomaalaisten kuljettajien etsimistä ja rankaisemista koskeva ehdotus voi olla epäsuosittu, mutta se on täysin looginen ja käytännöllinen. On käsittämätöntä, että jäsenvaltiot pystyvät sopimaan EU:n teillä käytettäväksi tarkoitettujen ajoneuvojen uusien turvaominaisuuksien yhdenmukaistamisesta, jotta voidaan vähentää liikenneonnettomuuksien vaikutuksia, mutta ne eivät halua sopia onnettomuuksien ehkäisemisestä. Jäsenvaltioiden välisen tiedonvaihdon liikennetrikkomusten yhteydessä mahdollistavaa tietokonejärjestelmää koskevan ehdotuksen pitäisi olla itsestään selvä asia ympäristössä, jossa ihmiset ovat tosiasiaa liikkuneet vapaasti jo vuosia.

Myös liikennetrikkomuksia koskevat järjestelmät olisi hyödyllistä yhdenmukaistaa. Tiedän, että Etelä-Italiassa ja Pohjois-Euroopassa olisi vaikeaa soveltaa samoja kriteereitä, eivätkä kaikki säännöt välttämättä johda aina samoihin tai yhtä vakaviin liikennetrikkomuksiin. EU:n jäsenvaltioiden olisi mielestäni kuitenkin pystyttävä sopimaan keskeisistä rikkomuksista, joiden tiedetään aiheuttavan eniten liikenneonnettomuuksia vuodesta toiseen. Kannatan ilman muuta komission ja esittelijän ehdotuksia.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, on hämmästyttävää, että vasta nyt pyritään hyväksymään lainsäädäntöä, jonka avulla liikennelainsäädäntö voidaan panna täytäntöön myös toisissa EU:n jäsenvaltioissa ihmishenkien pelastamiseksi. Vielä hämmästyttävämpää on, että neuvosto estää tämän. Hämmästyttävää on myös se, että asetamme autoillemme nopeusrajoituksia, mutta tuotamme ajoneuvoja, jotka kulkevat kaksi tai kolme kertaa nopeammin. Hämmästyttävää on myös se, että kuljettajille on asetettu lailliset

promilleraajat, mutta kansalaisia pommitetaan alkoholimainoksilla etenkin joulun aikaan. Alkoholien käyttö yhdistetään toisinaan erityisesti seksuaaliseen vetovoimaan ja miehuuteen.

Arvoisa komission jäsen, alkää antako periksi taistelussa. Taistelkaa kanssamme tänään poissa olevaa neuvostoa vastaan, jotta voimme pelastaa ihmishenkiä ja parantaa teidemme turvallisuutta.

Antonio Tajani, komission varapuheenjohtaja. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän kaikkia keskusteluun osallistuneita. He ovat vahvistaneet päätöstä, jonka parlamentti toivottavasti tekee huomenna, sekä komission työskentelyä neuvostossa. Tämä ei ole helppo tehtävä, mutta uskon, että saavutamme yhdessä lopulta tavoitteemme.

Korostan, että nyt käsiteltävänä olevat liikenneerikkomukset ovat vakavia ja aiheuttavat valtaosan kuolemaan johtavista onnettomuuksista. Esitän teille muutamia tilastolukuja: vuonna 2007 tehdyn edelliset kolme vuotta kattavan vaikutusten arvioinnin perusteella 30 prosenttia liikennekuolemista johtui ylinopeudesta ja 25 prosenttia rattijuopumuksesta, ja lisäksi tähän vielä huumeiden vaikutuksen alaisena ajamisen. Kannatan siksi jäsen Lichtenbergerin esittämää tarkistusta 38, jossa komission tekstiin tehdään joitakin lisäyksiä. Minulla on epäilykseni 70 euron rajasta, koska se johtaisi epätasa-arvoiseen kohteluun.

Onnettomuuksista 17 prosenttia johtuu turvavyön käytön laiminlyönnistä ja noin 4 prosenttia punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisestä. Kaikkiaan 75 prosenttia liikennekuolemista johtuu yhdestä tai useammasta näistä neljästä tieliikennelainsäädännön rikkomuksesta. Muuta tuskin tarvitsee todeta. Selvyyden vuoksi käännyn neuvoston, sen edustajien ja pääsihteeristön puoleen ja toistan, mitä totesin muutama päivä sitten liikenneministerien neuvostossa: komission tarkoituksena ei ole vähentää jäsenvaltioiden toimivaltaa vaan ainoastaan Euroopan unionin teillä tapahtuvia kuolemia. Emme pyri koskaan käyttämään lainsäädännön soveltamista verukkeena – vastaan näin samalla myös jäsen Rackille.

Rikkomuksista totean, että olemme vastustaneet päättäväisesti jäsenvaltioita, mutta ainoastaan muita liikennemuotoja kuin henkilöautoja koskevissa asioissa, koska toimia toteutetaan nyt ensimmäistä kertaa autoalalla. Meillä on raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen mutta ei autojen kuljettamista koskevaa lainsäädäntöä. Parlamentilta tänään saamamme rohkaisun ansiosta voin vakuuttaa teille kaikille, myös jäsen Matsakisille, että puskeamme komissiossa eteenpäin emmekä aio lopettaa. Toistan, että kun on kyse ihmishenkien pelastamisesta, oikeudelliset vastaväitteet eivät voi estää niiden toimia, jotka ovat poliittisesti vastuussa puolesta miljardista EU:n kansalaisesta.

Arvoisa puhemies, toivon, että joulun ja uudenvuoden aikaan kaikilla niillä ministereillä on aikaa ajatella, jotka ovat olleet huolissaan tekstistä, jonka komissio on parlamentin tuella esittänyt neuvostolle. Arvoisa puhemies, koska tämä on viimeinen puheeni ennen joulutaukoa, esitän lopuksi komission puolesta hyvän joulun toivotukset kaikille parlamentin jäsenille, puhemiehistölle ja koko parlamentin henkilöstölle.

Puhemies. – (IT) Kiitos, arvoisa varapuhemies Tajani. Toivotamme tietenkin teillekin hyvää joulua, ja neuvoston jäsenille viemme loppiaisenä suuria hiilisäkkejä, jos he ovat tuhmia!

Inés Ayala Sender, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, aion juuri valittaa siitä, ettei neuvosto ole paikalla, mutta paikalla näkyy itse asiassa olevan yksi neuvoston edustaja. Olisin tietenkin halunnut paikalle henkilön, joka edustaa suoraan puheenjohtajavaltiota. On kuitenkin totta, että ministeri Borloo oli hyvin väsynyt.

Kiitän kollegojani huomautuksista. Voin vakuuttaa joillekin heistä, että olemme keskustelleet Euroopan tietosuojavaltuutetun kanssa varmistaaksemme, että henkilötiedot pysyvät täysin luottamuksellisina. Olemme pyrkineet komission ja parlamentin oikeudellisen yksikön suurenmoisella avustuksella käsittelemään kaikkia menettelyllisiä takeita, joita voidaan käsitellä tässä vaiheessa direktiiviä.

Sveitsin järjestelmästä puheen ollen voin vakuuttaa, että tällä hetkellä ongelmana on, etteivät poliisiviranomaiset voi tavallisesti vaihtaa toisessa valtiossa asuvia henkilöitä koskevia tietoja tai ilmoittaa niitä. Rikkomukseen syyllistyneet eivät joudu maksamaan kiinnijääntihetkellä, ja tämä on käytäntö kaikissa jäsenvaltioissamme. Tietoja ei kuitenkaan saada, kun käytetään tutkaa tai kameraa – toisin sanoen koneita – ja tämä on nykyään käytössä oleva järjestelmä.

Kiitän kaikkia kärsivällisyydestä, koska joillakin aloilla emme voineet käsitellä yksityiskohtaisesti esimerkiksi jäsen Evansin, Lichtenbergerin ja Ticăun tekemää työtä. Tarkistuslauseke on kuitenkin olemassa. Komissio on luvannut meille, että tilannetta voidaan arvioida kahden vuoden kuluttua direktiivin täytäntöönpanosta, jolloin siihen sisällytetään tarvittaessa uusia näkökohtia.

Direktiivi on tietenkin ensin hyväksyttävä. Sitä varten tarvitaan poliittisia ratkaisuja eikä raukkamaisia oikeudellisia salajuonia. Kiitän näin ollen komissiota, puheenjohtajavaltio Ranskaa ja ennen kaikkea muita parlamentin jäseniä paitsi kärsivällisyydestä ja tuesta toivottavasti myös huomisesta äänestyksestä. Äänestyksen on oltava mahdollisimman yksimielinen, jotta voimme yhdessä komission kanssa pitää puolemme uutta puheenjohtajavaltiota Tšekkiä vastaan ja korostaa, että sen on edistytävä tämän direktiivin hyväksymisessä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 17. joulukuuta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Zita Pleštinská (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Ylinopeus, rattijuopumus, turvavyön käytön laiminlyönti ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättäminen ovat yleisimmät syyt kuolemaan johtaneissa onnettomuuksissa, joita tapahtuu usein Euroopan teillä. EU pyrkii siksi ensimmäisenä toimenpiteenä yhdenmukaistamaan näitä neljää rikkomusta koskevia sääntöjä.

Direktiivi tarjoaa mielestäni yhtenäisen eurooppalaisen lähestymistavan sakkojen perimiseen ja suuruuteen sekä tietokoneverkon käyttöön tietojen vaihdossa. Kielteistä on se, etteivät kuljettajat tiedä muutoksista, joita on tehty EU:ssa suoritettavaa sakkojen perintää koskeviin sääntöihin.

Komission on mielestäni tärkeää toteuttaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tiedotuskampanja, jotta jäsenvaltioiden rajoja ylittävät kansalaiset saavat etukäteen tietoa lainsäädännön rikkomisen oikeudellisista seurauksista mahdollisten sakkojen suuruuden ja määräämisen osalta. Kuljettajilla on oltava oikeus saada ilmoituksia ymmärtämällään kielellä etenkin, jos ilmoituksen toimittamisella on oikeudellisia seurauksia. Kuljettajille on tiedotettava tuomioiden pätevydestä, muutoksenhakumahdollisuuksista ja vastaamatta jättämisen seurauksista.

Uskon, että tämä direktiivi saa kuljettajat ajamaan huolellisemmin ja turvallisemmin sekä auttaa vähentämään kuolemaan johtavia onnettomuuksia Euroopan teillä, joilla menehtyi 40 000 ihmistä vuonna 2007. Kannatan liikenneturvallisuutta koskevia rajatylittäviä säännöksiä yksinkertaistavan direktiivin hyväksymistä ja tuen siksi myös Ayala Senderin mietintöä.

20. Arvopaperien selvitysjärjestelmät ja rahoitusvakuusjärjestelyt (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Piia-Noora Kaupin talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta (KOM(2008)0213 - C6-0181/2008 - 2008/0082(COD)) (A6-0480/2008).

Piia-Noora Kauppi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on ollut ilo toimia selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin ja rahoitusvakuusdirektiivin esittelijänä. Lähdän parlamentista huomenna. Tämä on viimeinen Euroopan parlamentille laatimani lainsäädäntöä koskeva mietintö, joten pyydän vilpittömästi anteeksi, jos olen hieman liian tunteellinen tänä iltana.

Tämä ei ole kaikkein poliittisin aihe. Teemme toisinaan Euroopan parlamentissa melko teknistä työtä, mutta olen aivan varma, että tämä direktiivi ja tämä lainsäädäntö vievät Eurooppaa eteenpäin.

Tämän lainsäädännön tavoitteena on saattaa direktiivit viimeisimmän markkina- ja sääntelykehityksen mukaisiksi. Tärkein selvityksen lopullisuudesta annettuun direktiiviin sisältyvä muutos on ulottaa direktiivin suoja yöllä tapahtuvaan selvitykseen ja linkitettyjen järjestelmien väliseen selvitykseen. Tämä on erittäin tärkeää, koska linkkien määrä ja yhteentoimivuuden tarve ovat viime aikoina lisääntyneet valtavasti. MiFID-direktiivin, jonka yhteydessä minulla oli samoin kunnia toimia parlamentin esittelijänä, ja selvitysalan eurooppalaisten käytännösääntöjen odotetaan toimivan aiempaa paremmin. Tämä tarkoittaa, että meidän on koordinoitava selvitys- ja rahoitusvakuusjärjestelyjämme aiempaa paremmin.

Rahoitusvakuusdirektiivin yhteydessä on erittäin tärkeää, että lainasaamiset hyväksytään rahoitusvakuudeksi. Euroopan parlamentti halusi laajentaa myös vakuuskelpoisten pankkienvälisten lainasaamisten soveltamisalaa. Hyväksyin sen, että mikro- ja pienyritysten luotot sekä kulutusluotot jätetään direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Vahvistamalla yhdenmukaistetun oikeuskehyksen lainasaamisten vakuuskäytölle rajat ylittävissä liiketoimissa parannetaan markkinalikviditeettiä ja varmistetaan, että selvitysjärjestelmät toimivat asianmukaisesti nopeasti kehittyvillä markkinoilla. Uusissa direktiiveissä tehdään myös useita yksinkertaistuksia ja selkeytyksiä sekä esitetään määritelmiä. Nämä ratkaisut auttavat huomattavasti vahvistamaan välineitä, joilla pystytään hallitsemaan rahoitusmarkkinoiden epävakautta.

Tavoitteenani oli, että teemme kompromissin ensimmäisessä käsittelyssä, joten neuvottelimme neuvoston ja komission kanssa koko ajan. Olen neuvotellut muiden poliittisten ryhmien kanssa, erityisesti jäsen Berèsin ja jäsen Starkevičiūtėn kanssa, jotta saisimme aikaan kaikkia parlamentin jäseniä tyydyttävän kompromissin. Olen erittäin iloinen, että talous- ja raha-asioiden valiokunta hyväksyi mietinnön yksimielisesti.

Olen loppujen lopuksi varsin tyytyväinen myös kompromissiin, josta äänestetään tämän viikon istuntojaksolla. Useimpia asioita koskevat neuvottelut onnistuivat hyvin, ja saimme sovittua tämän lainsäädännön peruslinjauksista. Meillä oli kuitenkin myös muutama kiistanalainen asia, enkä saanut kaikkia tavoitteitani läpi.

En saanut neuvottelujen aikana kannatusta järjestelmän määritelmän muuttamista koskevalle talous- ja raha-asioiden valiokunnan ehdotukselle, jonka ansiosta direktiivin suoja olisi voitu ulottaa EKP:n säädökseen perustuviin järjestelmiin ja Euroopan keskuspankki olisi voinut itse nimetä tällaiset järjestelmät. Olen iloinen, että Euroopan komissio totesi neuvotteluissa, että se lähtökohtaisesti kannattaa tällaista tarkistusta ja luultavasti tekee tämänsuuntaisen ehdotuksen lähiaikoina.

Rahoitusvakuusdirektiivistä ja ennakkoilmoituksista totean, että olisin halunnut kaikkien jäsenvaltioiden jo poistavan ennakkoilmoitusta koskevat vaatimukset, jotka nähdäkseni vain lisäävät byrokratiaa eivätkä edistä mitään tiettyä tavoitetta. Tämä asia näytti kuitenkin olevan joillekin jäsenvaltioille äärimmäisen arkaluonteinen, ja olen aivan tyytyväinen siihen, että saimme sisällytettyä tarkistuslausekkeen.

Uskon, että ne muutamat jäsenvaltiot, jotka haluavat edelleen pitää kiinni ennakkoilmoituksista, saadaan viiden vuoden kuluttua luopumaan tästä turhasta käytännöstä. Kuten jo mainitsin, olen iloinen, että onnistuimme tekemään meidän kaikkien hyväksymän kompromissin. Hyvät kollegat, toivon, että äänestätte tästä lainsäädännöstä torstaina.

Lopuksi haluan todeta, että teidän kaikkien kanssa on ollut ilo työskennellä näinä vuosina. Tämä on kahdeskymmenes ja samalla viimeinen lainsäädäntöä koskeva mietintöni. Jään kaipaamaan Euroopan parlamenttia ja teitä kaikkia.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Kauppi, kiitämme teitä vielä työstänne ja toivotamme teille kaikkea hyvää jatkossa.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää talous- ja raha-asioiden valiokunnan esittelijää Kauppia sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijaa Sakalasia ripeästä ja erittäin tehokkaasta työskentelystä tämän asian parissa.

Selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi ja rahoitusvakuusdirektiivi ovat toimivia ja saavat laajan kannatuksen markkinoilla. Minusta on kuitenkin ilahduttavaa, että saimme alle kahdeksassa kuukaudessa sovittua välttämättömistä mukautuksista, joilla direktiivit saatetaan täysin viimeisimmän sääntely- ja markkinakehityksen mukaisiksi. Tämä on tärkeää rahoitusalan vakauden ja erityisesti selvitysjärjestelmien asianmukaisen toiminnan kannalta, koska niiden välillä on yhä enemmän kytköksiä, mutta ne säilyttävät oman identiteettinsä. Superjärjestelmien perustaminen ei ollut tarpeellista, ja tämä tulee selkeästi esiin tarkistuksissa.

Yksikköni alkoivat valmistella komission ehdotusta vuoden 2007 alussa ennen rahoitusalan kuohunnan alkamista. Tämän kuohunnan aiheuttamat haasteet kuitenkin mielestäni osoittavat, että ehdottamamme muutokset ovat perusteltuja. Vahvistamalla yhdenmukaistetun oikeuskehyksen lainasaamisten vakuuskäytölle rajat ylittävissä liiketoimissa parannetaan markkinalikviditeettiä, mikä on äärimmäisen tarpeellista nykytilanteessa.

Kun sääntöjä yksinkertaistetaan, lainasaamisia käytetään luultavasti enemmän. Tämä tietenkin riippuu muiden vakuusmuotojen kysynnästä markkinoilla. Rahoituskriisin ensimmäisinä kuukausina kuitenkin nähtiin, että lainasaamisten kysyntä on lisääntymässä verrattuna esimerkiksi surullisen kuuluisiin omaisuusvakuudellisiin arvopapereihin. Tälle on yksinkertainen selitys. Jos lainasaamisia ei ole sidottu toisiinsa, vakuuden saaja voi arvioida yksittäisten lainasaamisten luottokelpoisuutta, ennen kuin se päättää niiden hyväksymisestä. Tällainen tilanne on esimerkiksi arvopaperistamisessa. Kaupin mietinnöstä

toimitettavassa äänestyksessä teitä pyydetään hyväksymään se, että lainasaamisten käyttöä helpotetaan poistamalla joitakin muodollisia vaatimuksia.

Komissio lupaa raportoida teille näistä muutoksista viiden vuoden kuluttua. Aiomme erityisesti tarkastella, miten järjestelmä toimii, kun rahoitusvakuutena käytettävien lainasaamisten rekisteröintiä tai velalliselle ilmoittamista koskeva velvoite on poistettu, erityisesti niissä jäsenvaltioissa, jotka toistaiseksi epäröivät ja haluavat jättäytyä rahoitusvakuusdirektiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisen toiminnan ulkopuolelle.

Haluan tässä yhteydessä toivottaa Piia-Noora Kaupille hyvää jatkoa. Tiedän, että häntä odottaa Suomessa erittäin mielenkiintoinen tehtävä. Toimiessani komission jäsenenä hän on ollut poikkeuksellisen yhteistyöhaluinen ja avulias sekä hoitanut aina kaikki parlamentilta saamansa tehtävät mahdollisimman hyvin. Tiedän, että hänen tulevasta urastaan tulee suuri menestys, ja toivon hänelle ja hänen perheelleen kaikkea hyvää.

Aloyzas Sakalas, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeudellisten asioiden valiokunta nimitti minut valmistelemaan lausunnon Kaupin laatimaan talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintöön. Esitin kaksi tarkistusta. Oikeudellisten asioiden valiokunta hyväksyi lausuntoluonnoksen ja kannattaa tarkistuksiani, joissa todetaan, että Euroopan keskuspankin pitäisi voida nimetä ja ilmoittaa omat järjestelmänsä suoraan ilman Saksan keskuspankin tai muiden kansallisten viranomaisten vaikutusta.

Meillä oli kolmikantakokous keskuspankin asiantuntijoiden, neuvoston ja komission kanssa. Keskuspankin asiantuntijat antoivat lausunnon ja kannattivat voimakkaasti oikeudellisten asioiden valiokunnan esittämiä tarkistuksia. Neuvoston oli sen sijaan vaikeaa tehdä työryhmissä kompromissia yhdestä tarkistuksesta, koska jäsenvaltiot eivät halua antaa EKP:lle oikeutta nimetä ja ilmoittaa omia järjestelmiään suoraan. Mielestäni on valitettavaa, ettei neuvosto hyväksynyt tätä tarkistusta, mutta uskon, että tämä asia voidaan ottaa uudelleen esiin lähitulevaisuudessa.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Othmar Karas, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä esittelijä Kauppi, hyvät parlamentin jäsenet, kun saan nyt puhua ryhmäni puolesta, haluan aluksi sen puolesta kiittää Piia-Noora Kauppiä äärimmäisen sitoumuksellisesta työskentelystä sekä ennen kaikkea asiantuntemuksesta ja parlamentin työlle omistautumisesta ja näin ollen myös valmiudesta tehdä kompromisseja. Hänestä on aina tiennyt, mitä mieltä hän on, ja tiedämme myös, että hän on ymmärtäväinen muita kohtaan. Piia-Noora Kauppi siirtyy jännittävään tehtävään, ja hänellä on sen jälkeen ennen kaikkea enemmän aikaa äitini. Kiitän hyvistä yhteistyöstä ja toivon hänelle kaikkea hyvää.

Tässä direktiivimuutoksessa Euroopan unioni antaa taas oikean vastauksen rahoitusmarkkinakriisiin. Yksittäisten jäsenvaltioiden välillä on edelleen aivan liian paljon eroja, joten tämä yhdenmukaistaminen on oikeansuuntainen askel. Kuten tästä esimerkistä nähdään, rahoitusmarkkinakriisi tarjoaa Euroopan unionille myös mahdollisuuden kommunikoida ja parantaa Euroopan rahoitusmarkkinajärjestelmää pysyvästi. Haluan tehdä erittäin selväksi, että asianmukaisesti toimiva selvitysjärjestelmä on varmistettava etenkin nopeasti kehittyvillä markkinoilla rahoitusmarkkinoiden vakauden vuoksi, ja tällaisina aikoina tämä on erityisen tärkeää.

Tässä asiassa on nähdäkseni kolme tärkeää kohtaa. Ensimmäinen niistä on mietinnöissä omaksuttu johdonmukainen lähestymistapa. Toiseksi kannatan sitä, että molempien direktiivien soveltamista yksinkertaistetaan ja helpotetaan. Kolmanneksi otan mietinnön ja direktiivin tulokset huomioon myös omassa pääomavaatimuksia koskevasta direktiivistä laatimassani mietinnössä, jotta mietinnöstä tulee kattava ja jotta lähestymistapa on johdonmukainen.

Pervenche Berès, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä jäsen Kauppi, yhdyn Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puolesta jo esitettyihin myönteisiin huomautuksiin. On totta, että teidän kanssanne neuvotellessamme tiedämme aina, missä mennään. Teillä on mielipiteenne, mutta teidän kanssanne neuvoteltaessa musta on mustaa ja valkoinen valkoista. Lopussa tiesimme tilanteen tarkasti, ja asiassa voitiin siksi edetä. Osoititte jälleen kykynne työskennellä kaikkien kanssa. Tämä on mielestäni erityinen osoitus parlamentin käsityskyvystä. Tämän ansiosta nyt käsiteltävänä olevasta mietinnöstä päästiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, kuten olimme kaikki alusta alkaen toivoneet.

Tässä mietinnössä on kyse ennen kaikkea asiasta, jossa komissio on valitettavasti toiminut puutteellisesti. Kyse on markkinoille saattamisen jälkeisestä toiminnasta. Olisimme halunneet, että komissio antaa sen yhteydessä rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin hyväksymisen jälkeen vahvempia ehdotuksia, jotka koskevat markkinoiden järjestämistä, jäsentämistä, valvontaa ja sääntelyä eli markkinoille saattamisen jälkeistä toimintaa.

Mietintö on erittäin pieni, juridinen ja tekninen rakennuspalikka. Se on hyödyllinen, mutta ei voi kätkeä edessämme olevaa valtavaa tehtävää, jonka yhteydessä odotamme edelleen komission ehdotuksia. Komission käytäntöjen parissa aloittamien toimien tulokset ovat erittäin heikkoja. Odotamme nyt tätä koskevaa arviointia ja olemme varsin pettyneitä, kuten jotkin markkinoilla toimivat sidosryhmät, jotka huomaavat selvästi, ettei itsesääntely riitä tällä alalla.

Tänään käsiteltävänä olevassa konkreettisessa ja erittäin täsmällisessä tekstissä tuli esiin kaksi keskeistä ongelmaa. Ensimmäiseksi oli päätettävä, onko Euroopan keskuspankille myönnettävä erityisvaltuuksia kyseisessä säädöksessä. Tässä yhteydessä esitettiin mielestäni hyödyllisiä ehdotuksia. Neuvosto ei kuitenkaan halunnut mennä nykyistä käytäntöä pitemmälle, ja hyväksyimme tämän kompromissin, koska olimme järkeviä ja vastuuntuntoisia. Näin syntyi nyt käsiteltävänä oleva tasapainoinen ehdotus, joka meidän on hyväksyttävä.

Toiseksi oli tärkeää varmistaa, ettei järjestelmien linkitystapa luo itsenäisiä järjestelmiä. Parlamentti omaksui tässäkin asiassa järkevän kannan, jonka ansiosta yhteys voidaan varmistaa ilman autonomiaa, jota emme halunneet luoda tällä tekstillä.

Käsiteltävänä on epäilemättä vielä paljon asioita, ja toivon komission hoitavan velvollisuutensa käyttämällä yksinomaista aloiteoikeuttaan tällä alalla.

Margarita Starkevičiūtė, ALDE-ryhmän puolesta. – (LT) Esitetty asiakirja vaikuttaa ainoastaan tekniseltä. Tosiasiassa sillä varmistetaan turvallisen arvopaperien selvitysjärjestelmän toiminta, mikä on tärkeää monille eläkerahastoihin, vakuutusjärjestelmiin tai sijoitusohjelmiin kuuluville. Esittelijän asiakirja on erinomaisesti laadittu, kuten kaikki hänen tekstinsä. Olen erittäin iloinen, että minulla on ollut kunnia tehdä hänen kanssaan yhteistyötä monen rahoitusalan koskevan asiakirjan laadinnassa, ja minusta on erittäin harmillista, että tämä on hänen viimeinen päivänsä Euroopan parlamentissa. Me Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän jäsenet hyväksyimme tämän asiakirjan, koska se on kantamme mukainen. Mikä tämä kanta on? Ensinnäkin katsomme, että Euroopan unionin yhteistä arvopaperien selvitysjärjestelmää on laajennettava, koska se on erittäin hajanainen. Emme kuitenkaan halua monopolijärjestelmää. Nyt esillä olevassa mietinnössä luodaan siksi nähdäksemme edellytykset eri järjestelmien joustavalle yhteistyölle ja uusien linkkien käyttöönotolle.

Rahoitusvakuusjärjestelyistä totean, että meistä oli erittäin tärkeää yksinkertaistaa ja selkeyttää menettelyjä, helpottaa omaisuutta koskevien erimielisyyksien ratkaisemista maksukyvyttömyystapauksissa ja erilaisissa kriittisissä tapauksissa sekä selkeyttää kaikkia ehtoja. Näyttää siltä, että tämä tavoite on myös saavutettu.

Olen muiden esittelijöiden tavoin pahoillani siitä, ettei Euroopan keskuspankin perustamiin selvitysjärjestelmiin liittyvää ongelmaa onnistuttu ratkaisemaan. Kehotan komissiota laatimaan mahdollisimman pian tätä asiaa koskevan kompromissiehdotuksen, koska Euroopan keskuspankin on kiinnitettävä yhä enemmän huomiota tällaisten järjestelmien toimintaan, ja niiden säilyttämistä koskeva kysymys on ratkaistava. Tämä ehkä estää näiden säännösten laajentumisen Euroopan keskuspankin vaikutuspiiriin kuuluviin olemassa oleviin järjestelmiin.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Haluan kiittää esittelijä Piia-Noora Kauppia rahoitusvakuusdirektiiviä koskevasta mietinnöstä, jossa tehdään kolme keskeistä muutosta nykyiseen direktiiviin. Nämä ovat kulutusluottosopimusten ja pienyritysten luottojärjestelyjen jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, viiden vuoden raukeamislausekkeen käyttöönotto jäsenvaltion oikeudelle vaatia ennakoilmoitusta tai rekisteröintiä sekä viimeisenä muttei vähäisimpänä direktiivin soveltamisalan laajentaminen kattamaan vakuuskelpoiset pankkien väliset lainat eikä pelkästään keskuspankkien lainat, kuten alkuperäisessä luonnoksessa ehdotetaan.

Esitetyt tarkistukset ovat mielestäni alaa koskevien EU:n säännösten mukaisia, ja tämä on yksi syy, miksi kannatan mietinnön hyväksymistä. Lopuksi haluan kiittää jäsen Kauppia ahkerasta työskentelystä Euroopan parlamentissa ja toivottaa hänelle menestystä uudessa tehtävässä. Kiitos.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hyvä esittelijä Kauppi, haluan kiittää teitä työstä, asiantuntemuksesta ja siitä, että sitouduitte neuvottelemaan kompromissin ehdotetusta direktiivistä, joka epäilemättä edistää

rahoitusmarkkinoiden vakauttamista. Onnittelen esittelijä Kauppia siitä, että asiasta päästiin sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Kiitän häntä tänään myös kaikesta Euroopan parlamentissa tehdystä työstä enkä ainoastaan paristakymmenestä mietinnöstä, joissa on käsitelty muun muassa pankkialan hyviä käytäntöjä, esimerkiksi aiemmin mainittuja käytännesääntöjä. Piia-Noora Kauppi on osoittanut ammattimaisuutensa myös monista muista mietinnöistä käydyissä keskusteluissa. Arvostan erittäin paljon kantaa, jonka hän on omaksunut ohjelmistojen patentoinnin vastaisessa yhteisessä taistelussamme nyt, kun Euroopan unionilla ei ole eurooppalaista patenttia. Tuntemme hänen poissaolonsa sitten, kun ehkä neuvottelemme kyseisestä patentista joskus myöhemmin. Kiitos yhteistyöstänne.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia keskusteluun osallistumisesta, ja kuten aiemmin totesin, annan parlamentin mietinnölle täyden tukeni.

Selvityksen lopullisuudesta annettu direktiivi ja rahoitusvakuusdirektiivi ovat kulmakiviä kaupankäynnin jälkeisten toimintojen ympäristössä, ja on selvää, että ehdotetut tarkistukset merkitsevät huomattavaa edistystä.

Komissio tuki EKP:n pyyntöä saada nimetä järjestelmät suoraan komissiolle, mutta tämä ei saa tällä hetkellä riittävää kannatusta neuvostossa. Palaamme kuitenkin tähän asiaan ja tarkastelemme sitä uudelleen lähitulevaisuudessa.

Toivotan vielä jäsen Kaupille hyvää jatkoa.

Piia-Noora Kauppi, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kollegojani ystävällisistä sanoista ja myös komission jäsentä yhteistyöstä näiden vuosien aikana.

Esitän pari poliittista huomautusta, joista ensimmäinen koskee selvitysalan käytännesääntöjä. Nyt ei mielestäni ole oikea aika tehdä lopullista arviota kyseisistä säännöistä. Tämä on ollut yksi syy, miksi jotkin markkinaosapuolet ovat vastustaneet linkkien ja yhteentoimivuuden kehittämistä. Ne toteavat, että selvityksen lopullisuudessa ja eri sääntöjen koordinoinnissa on ongelmia. Kun hyväksymme nyt tämän direktiivin, markkinaosapuolten on luultavasti helpompaa hyväksyä linkit ja yhteentoimivuus järjestelmiensä kanssa.

Toinen asia koskee EKP:tä. Voimme mielestäni tehdä komission kanssa enemmän yhteistyötä etenkin eri aiheita koskevan yhteisön lähestymistavan kehittämisessä. Meillä on jo yhteisön järjestelmiin johtavaa käytännön kehitystä, ja EKP on kehittänyt verkkopohjaisia järjestelmiä, joiden toiminta ei perustu minkään tietyn jäsenvaltion lainsäädäntöön. Olisi tyhmää jättää tämä jokapäiväinen käytännön kehitys huomiotta saattaessamme EU:n säädöksiä ajan tasalle. Minusta on siksi erittäin ilahduttavaa, että komissio aikoo tarkastella tätä asiaa. Ensi vaalikaudella on ehkä oikea aika sisällyttää EKP:n perustamat järjestelmät selvityksen lopullisuudesta annettuun direktiiviin.

Viimeinen asiani koskee Haagin yleissopimusta. Olemme nähneet, miten vaikeaa Euroopan yhteisöjen direktiiveissä on sopia yksityiskohdista. On erittäin tärkeää edetä Haagin yleissopimuksessa ja erilaisista yksityisoikeuteen liittyvistä asioista käytävissä neuvotteluissa. Tulo- ja peruutusajankohdista oli erityisen vaikeaa päästä kompromissiin. Ne ovat hyvin pieniä asioita, mutta komissiokin ehkä etenee näissä tärkeissä asioissa ensi vaalikaudella.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina.

21. Talletusten vakuusjärjestelmä: talletussuojan taso ja korvausten maksuaika (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Christian Ehlerin talous- ja raha-asoiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta (KOM(2008)0661 - C6-0361/2008 - 2008/0199(COD)).(A6-0494/2008).

Christian Ehler, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, päätämme tänään talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin erittäin nopean uudistusprosessin. Koko menettely osoittaa EU:n toimielinten kyvyn mutta myös niiden rajat. Komissio esitti vasta lokakuun puolivälissä direktiivin muuttamista koskevan ehdotuksen, jolla on sekä poliittinen että taloudellinen tavoite.

Sen tavoitteena on nimittäin palauttaa tallettajien luottamus rahoitusmarkkinoihin, pankkien rajatylittävä toiminta ja rahoitusmarkkinoiden yleinen sääntely.

Talletusten vakuusmääriä korotettiin, korvausten maksamisen määräaikoja lyhennettiin tuntuvasti kriisitilanteessa, ja yhteiset talletusten vakuudet poistettiin. Ei ollut hyväksyttävää, etteivät suuret pankit voi ennustaa oman laitoksensa kaatumista ja että pienet tallettajat kaatuvat niiden mukana. Talletusten vakuus onnistuttiin nostamaan vuodesta 2010 lähtien 100 000 euroon, mikä kattaa 90 prosenttia Euroopassa tehdyistä talletuksista.

Meillä Euroopan parlamentin jäsenillä oli nopea ja rakentava rooli tässä prosessissa. Luovuimme monista parlamentaarisisista oikeuksista, mutta saimme myös jotain aikaiseksi. Pidimme kolmen päivän määräaikaan alun alkaen epärealistisena. Uskon, että 20 päivää on lupaus, joka voidaan käytännössä pitää ja johon myös tallettajat ovat tyytyväisiä.

Pienet yritykset oli tärkeää sisällyttää uudelleen soveltamisalaan. Rahoitusmarkkinajärjestelmän vakauttamisen yhteydessä ainoastaan yksityisten talletusten turvaaminen olisi ollut kohtalokas signaali. Lisäksi havaitsimme – tämä on erityisen tärkeää – hätärahaston tarpeen, koska laitosten talletusten vakuusjärjestelmän ja vakautustoimien välillä on aivan suora yhteys etenkin aiemmin näkemissämme käytännön tapauksissa.

Ilman muuta tiedossamme olevat rajoitukset ovat siinä, että yhdenmukaistamisen kaltainen laaja asia tuodaan tällaiseen menettelyyn näin lyhyellä varoitusajalla. Useat jäsenvaltiot halusivat, että direktiivillä estetään mahdollinen kilpailun vääristyminen ja että siinä vahvistetaan Euroopassa sovellettava talletusten vakuuksien enimmäismäärä. Tähän liittämässämme tutkimuksessa käsitelty asia oli oikea, mutta emme saa ennakoida tulosta.

Ei pidä täysin varauksettomasti paikkaansa, että odotukset ja poliittinen vakuutus, joka liittyy siihen, että Saksan tai Irlannin kaltaiset jäsenvaltiot hätiköivät rahoituskriisissä ja lupaavat rajoittamattoman vakuuden, ovat ongelmallisia ja voivat vääristää kilpailua markkinoilla. On nimittäin todettava selvästi, että tässä on kyse poliittisista lupauksista, joita ei voida toteuttaa väkisin eikä riitauttaa.

Meidän on kuitenkin varmistettava, ettei mahdollisimman tehokas yhdenmukaistaminen pienennä vakuuksia yksittäisissä jäsenvaltioissa, mikä puolestaan vääristäisi kilpailua järjestelmien rahoituksessa olevien erojen vuoksi. Tästä syystä oli järkevää, että yhdenmukaistaminen otettiin näköpiiriin, että toisin sanoen muotoilimme joukon kysymyksiä, joihin on ensin vastattava, koska – ja totesin, että nämä ovat menettelyn rajoitukset – ei ole täysin vaaratonta keskustella yhdeksän viikkoa kestävässä maratonprosessissa sellaisista kysymyksistä, joita Euroopassa ei ole pystytty käsittelemään viiteen vuoteen.

Haluan vielä kerran kiittää siitä, että parlamentin ryhmät tekivät niin vahvaa yhteistyötä. Jouduimme tekemään useita kompromisseja, mutta onnistuimme lähettämään rahoitusmarkkinoiden vakauttamisen kannalta tärkeän viestin. Me Euroopan parlamentin jäsenet edistimme oleellisesti myös sitä, että tästä erittäin puutteellisesta ehdotuksesta tuli selkeä ja todella hyödyllinen teksti.

Haluan vielä kiittää kaikkia, jotka olivat valmiita luopumaan parlamentaarisisista oikeuksista tässä menettelyssä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää työstä tässä asiassa, joka on osoittautunut ennakoitua monimutkaisemmaksi. Suhtaudumme erittäin vakavasti lupaukseemme säilyttää tallettajien luottamus rahoitusalan kuohuessa, ja olen parlamentille kiitollinen siitä, että se oli halukas käsittelemään tätä asiaa ripeästi.

Minun on kuitenkin myönnettävä, että olen pettynyt joihinkin talletusten vakuusjärjestelmästä annettuun direktiiviin ehdotettuihin tarkistuksiin etenkin korvausten maksuajan osalta.

Muistutan, että parlamentti äänesti 8. joulukuuta kahden viikon enimmäismaksuajan puolesta. Nyt käsiteltävänä olevassa kompromississa säädetään kuitenkin neljän viikon maksuajasta, jota voidaan pidentää kuuteen viikkoon. Kun tähän lisätään vielä yksi viikko, joka kuluu toimivaltaisten viranomaisten päätöksentekoon, maksuaika on käytännössä seitsemän viikkoa. Se on erittäin pitkä aika tallettajille, jotka eivät pysty ostamaan ruokaa, maksamaan laskuja tai käyttämään pankkikorttia.

Älkäämme unohtako, että nykyään voimassa oleva järjestelmä, jossa maksuaika voi olla kolmesta yhdeksään kuukautta, on käytössä vielä kaksi vuotta.

Olen huolissani siitä, millaisen viestin lähetämme Euroopan unionin kansalaisille ja miten se vaikuttaa luottamukseemme. Pelkään, että näemme taas, miten kansalaiset jonottavat pankeissa, kun he seuraavan

kerran kuulevat pankkinsa olevan vaikeuksissa. Pelkään, että jos varoja ei voida käyttää useisiin viikkoihin, se on niin pitkä aika, etteivät tallettajat pysty säilyttämään hermojaan kriisitilanteessa.

Lisäksi minusta on valitettavaa, ettei talletussuojan tasoa nosteta enemmän käsiteltävänä olevassa kompromississa. On syytä muistaa, että lähes kaikki jäsenvaltiot olivat jo korottaneet talletussuojan 50 000 euroon lokakuuhun 2008 mennessä. Tästä syystä komissio ehdotti, että tallettajille viestitetään selvästi, että heidän suojaansa parannetaan lähes saman tien. Tämä viesti oli tarkoitus lähettää heti, mutta nyt sitä on lykättävä vuoden 2009 puoliväliin.

Komissio kuitenkin tukee parlamentin ja neuvoston välistä sopimusta, jos äänestätte sen puolesta. Tärkeää on edelleen se, että talletussuojan taso nostetaan 50 000 euroon kesäkuun 2009 loppuun mennessä ja myöhemmin mahdollisesti 100 000 euroon ja että yhteisistä vakuusjärjestelmistä luovutaan kesäkuun puolivälissä.

Komissio palaa muihin mietinnössä käsiteltyihin keskeneräisiin asioihin ensi vuonna. Odotan innokkaasti saavani tehdä parlamentin kanssa yhteistyötä tässä tärkeässä tehtävässä, jossa pyritään palauttamaan kansalaisten luottamus rahoitusjärjestelmään.

Cornelis Visser, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, emme voi toistaa liian usein, että EU:n yhtenäinen ääni on tärkein yksittäinen asia nykyisen rahoituskriisin aikana. Kannatan talletusten vakuusjärjestelmien täysimääräistä yhdenmukaistamista EU:ssa. Sitä haluavat myös Euroopan parlamentti ja esittelijä Ehler.

Kriisiaikoina täysimääräinen yhdenmukaistaminen on äärimmäisen tärkeää kahdesta syystä. Ensinnäkin meidän tehtävänämmehän on tarjota kuluttajille taloudellinen turva. Monille EU:n kansalaisille luottokriisi merkitsee epävarmuutta, ja he pelkäävät menettävänsä varansa ja omaisuutensa. Meidän on torjuttava tätä tunnetta.

Jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kansallisia toimia, joilla pyritään tarjoamaan kuluttajille taloudellinen turva. Näin on tehty Irlannissa sekä Alankomaissa, jossa vakuuden määrä on korotettu tilapäisesti 40 000 eurosta 100 000 euroon. Alankomaat katsoo Irlannin tavoin olevansa velvollinen suojelemaan yksityisiä ja pieniä yrityksiä.

On kuitenkin tärkeää, että talletusten vakuusjärjestelmiin liittyvistä toimista säädetään EU:n direktiivissä. Tiedämme nimittäin liiankin hyvin, mitä yhteistyön ja valvonnan puutteesta voi seurata. Tämä on kuitenkin toteutettava yhdenmukaisesti, minkä vuoksi kannatan yhtenäistä enimmäismäärää. Se toteutuu vuonna 2010, jos noudatamme esittelijän ehdotusta. Enimmäismäärä on 100 000 euroa.

Se, että jotkin jäsenvaltiot, kuten Saksa ja Irlanti, tarjoavat rajoittamattoman suojan, on riski Euroopalle. Näiden rajoittamattomien vakuuksien vuoksi esimerkiksi Alankomaista ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta siirretään varoja naapurivaltioihin, mikä vaikuttaa kielteisesti vakauteen.

Olen iloinen, että neuvosto on tästä kanssani samaa mieltä. Esittelijä Ehler on tehnyt järkeviä ehdotuksia esimerkiksi pienten ja keskisuurten yritysten yhteydessä. Niiden on kuuluttava vatedeskin talletusten vakuusjärjestelmään. Näin ollen me Euroopan parlamentin jäsenet olemme mielestäni saavuttaneet kuluttajien sekä pienten ja keskisuurten yritysten kannalta hyvän tuloksen, ja toivon, että komissio tukee tätä aloitetta.

Pervenche Berès, PSE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, voitte mielestäni olla tässä asiassa erittäin iloinen Euroopan parlamentin olemassaolosta. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että hyväksyimme muutama kuukausi sitten jäsen Ehlerin laatiman toisen mietinnön. Totesin tuolloin, että koska Euroopan unioni on selvästikin joutunut kriisitilanteeseen, meidän on pakko tarkastella tätä asiaa uudelleen, ennen kuin olemme saaneet kaikkien suunnitteleminen vaikutustutkimusten tulokset. Neuvoston oli annettava teille toimintakäskey. Tämä on valitettavaa mutta totta. Valitettavaa on mielestäni myös se, ettette puhunut julkisesti sen jälkeen, kun kotivaltionne otti käyttöön järjestelmän, joka melkein tuhosi vastuualueenne, nimittäin sisämarkkinat.

Emme saa kuitenkaan keskittyä menneisiin, vaan meidän on katsottava tulevaisuuteen ja tarkasteltava nyt esillä olevaa ehdotusta. Ehdotus on järkevä ja asianmukainen tässä tilanteessa, ja kiitän esittelijää lämpimästi tarmokkuudesta ja päättäväisyydestä, joiden ansiosta pääsimme sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä. Näin varmistettiin kansalaistemme odotusten mukainen mahdollisimman tehokas yhdenmukaistaminen. Kansalaiset, jotka kohtaavat tämän kriisin realiteetit, pelkäävät, että talletusten vakuusjärjestelmä voi osoittautua julkiseksi heidän säästöilleen, olivatpa ne suuret tai pienet ja olipa kyse paikallisviranomaisista tai pienistä tai keskisuurista yrityksistä.

Olen iloinen, että olemme päässeet neuvoston kanssa yksimielisyyteen direktiivin soveltamisalan laajentamisesta. Komissio halusi sisällyttää siihen ainoastaan yksityishenkilöt, vaikka myös pk-yritykset ja paikallisviranomaiset ovat selvästikin huolissaan talletustensa vakuuksista.

Olen iloinen myös siitä, että yhdenmukaistettu enimmäismäärä on nyt 50 000 euroa ja myöhemmin 100 000 euroa ja että komissio on sitoutunut epäilemättä komission jäsenen McCreevyn seuraajan toimikaudella mahdollistamaan sen, että voimme arvioida, millä edellytyksin voisimme vielä lisätä yhdenmukaistamista ja mahdollisesti perustaa Euroopan takuurahaston. Kilpailun vääristymisen riskeistä ollaan selvästikin huolissaan, mutta kyse ei ole pelkästään huolesta. Luulen, että esittelijä on tästä kanssani samaa mieltä. Euroopan unioni voi myös hallita kriisiä, välttää paniikin ja taata tallettajien oikeudet. Minusta tuntuu, että tämä oli selvästikin Euroopan parlamentin suurin huolenaihe.

Näissä neuvotteluissa on mielestäni yksi harmillinen asia, nimittäin se, että olemme oikeastaan ottaneet opiksi Irlannin huonosta esimerkistä, mutta emme Islannin huonosta esimerkistä. Islannissa talletuksille luvattiin liikaa korkoa, minkä vuoksi Euroopan unionin oli neuvoteltava Islannin kanssa, jotta voitiin kattaa vakuudet sekä korot, joita voitaisiin soveltaa normaalissa markkinatilanteessa. Toivon, että voimme komission meille toimittaman kertomuksen perusteella kuitenkin jatkaa neuvotteluja, mutta meidän on otettava huomioon päätelmät, jotka ryhmä, jonka johtoon komissio on nimennyt Jacques de Larosièren, mahdollisesti esittää meille tämän mekanismin yhdenmukaistetusta organisointitavasta.

Sharon Bowles, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki toimielimet ovat olleet kunnianhimoisia tässä hankkeessa, vaikka niiden tavoitteet eivät ole olleet aivan samansuuntaisia. Komissio oli kunnianhimoinen ehdottaessaan 100 000 euron vähimmäisvakuutta ja kolmen päivän maksuaikaa. Neuvosto on ollut kunnianhimoinen kannattaessaan mahdollisimman laajaa yhdenmukaistamista, ja parlamentti on ollut kunnianhimoinen varmistaessaan, että järjestelmä toimii kansalaisten kannalta. Haluan kiittää esittelijää ja muita kollegoja yhteistyöstä.

Oli ehkä liiankin kunnianhimoista ehdottaa, että menettelyistä, joissa ei kaikissa valtioissa välttämättä noudateta edes nykyistä yhdeksän kuukauden maksuaikaa, siirrytään suoraan vain kolmen päivän maksuikaan. Hyväksymme enintään 35 päivän lopullisen määräajan, joskin hieman vastahakoisesti, koska olisimme halunneet lyhyemmän maksuajan. Kansalaiset ovat vaikeassa tilanteessa, jos he eivät pääse käsiksi varoihinsa 35 päivään. Tällöin on tärkeää, että voidaan käyttää hätärahastoa tai pankkipalvelujen jatkuvuutta koskevia järjestelyjä, jotka ovat vielä parempi vaihtoehto.

Jos otamme rohkean askeleen ja toteutamme mahdollisimman laajan yhdenmukaistamisen, sen seurauksia on käsiteltävä. Tämä on siis ensimmäinen työvaihe, minkä todistavat ne useat asiat, joista komissiota pyydetään raportoimaan ensi vuoden loppuun mennessä. Yksi seuraus on se, että tarvitsemme suurempia varoja koskevia poikkeuksia, ja kannatan sitä, että jotkin vuoden 2008 alussa käytössä olleet sosiaalisesti merkitykselliset suurempia varoja koskevat säännökset säilytetään.

Olemme kuitenkin ottaneet jo opiksemme. Koko direktiivissä on nimenomaan kyse viimeaikaisista kokemuksista, joista on otettu opiksi. On valitettavaa, ettemme saaneet varauksetonta lupautta siitä, että tilapäisesti lisääntyneitä varoja voidaan suojata esimerkiksi silloin, kun myydään asuntoja tai saadaan kertaluonteisia eläkemaksuja.

Islannin pankkien kaaduttua tällaisissa tilanteissa on tapahtunut surullisia menetyksiä, minkä vuoksi useissa jäsenvaltioissa laaditaan erityistä suojaa koskevia suunnitelmia. Henkilöt, jotka omistavat pitkään suuria talletettavia rahamääriä, voivat tehdä näin ja turvata talletuksensa hajauttamalla sen useaan laitokseen, mutta on epärealistista pyytää, että kertaluonteiset maksut voitaisiin järjestää tällä tavoin.

Elinikäisten varojen menetyksestä aiheutuvat seuraukset ovat opetus, jota meidän ei tarvitse kokea uudelleen, joten toivon, että komission jäsen osoittaa intoa, jotta tilapäisesti lisääntyneitä erityisiä varoja voidaan suojella tehokkaammin. Olemme pyytäneet komission jäsentä raportoimaan myös tästä ensi vuoden loppuun mennessä.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, luottamuksen palauttaminen oli välttämätöntä, mutta tiedämme, että valtiovarainministerien poliittisesta päätöksestä nostaa talletusten vakuuden määrää on aiheutunut joitakin teknisiä vaikeuksia ja seurauksia.

Koska vakuuden määrä nostetaan 50 000 euroon ja myöhemmin 100 000 euroon, jäsenvaltioissa käyttöön otettujen järjestelmien toimivuutta ja toteutettavuutta on tarkasteltava uudelleen. Kunnioitan siksi esittelijä

Ehleria, joka suhtautui työhönsä avoimin mielin. Kannatan kompromissia, jonka esittelijä sai aikaan neuvoston kanssa kolmikantaneuvotteluissa. Haluan kuitenkin ottaa esiin kolme asiaa.

Ensimmäinen niistä koskee korvausten maksuaikaa. Talletusten korvaamiselle asetettu 20 päivän määräaika voi tuntua joistakin liian pitkältä, mutta pyydän heitä ottamaan huomioon kaikki asiat, jotka on tehtävä, ennen kuin korvaukset voidaan maksaa. Elleivät he ole vilpillisiä, he ymmärtävät, että vain muutaman päivän määräaika, jonka aikana on kerättävä ja varmennettava tiedot ja suoritettava maksu, on yksinkertaisesti epärealistinen. Kaksikymmentä päivää on itse asiassa hyvin tiukka määräaika.

Arvoisa puhemies, tiedän valitettavasti, mistä puhun, koska Luxemburg on ikävä kyllä joutunut soveltamaan talletusten vakuusjärjestelmää Kaupthing-pankin tapauksessa. Voimme ottaa siitä opiksi, ja nämä opetukset on otettava huomioon etenkin, jos haluamme edistyä tallettajien etujen mukaisesti. On oleellista, että luottolaitoksen konkurssi ja maksujen lykkäys erotetaan toisistaan. Maksujen lykkääntyessä voidaan suunnitella pankin ostoa. Tällainen suunnitelma olisi kuitenkin mahdoton, jos talletukset on palautettava erittäin nopeasti. Direktiivissä on siksi tehtävä tämä ero.

Toinen opetus on, että useimmissa jäsenvaltioissa talletusten vakuusjärjestelmiä on uudistettava uusien vaatimusten vuoksi. Niille on siksi annettava aikaa. Ehdotetut maksuajat ovat mielestäni järkeviä. Arvoisa komission jäsen, meidän ehdottamamme 20 päivän ja teidän mainitsemanne 7 viikon välillä on kuitenkin melkoinen ero.

Arvoisa puhemies, lopuksi totean, että on tärkeää palauttaa tallettajien luottamus, mutta olisi kohtalokas virhe määrätä toteuttamiskelvottomia ratkaisuja. Olen siksi vaatinut maltillisuutta. Liian tiukat vaatimukset vain pahentaisivat tilannetta. Arvoisa puhemies, olen jo lopettanut, mutta totean vielä, että oli tärkeää tarkastella asioita eikä vain puhua niin nopeasti, etteivät tulkkimme pysy perässä.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, rahoituskriisi koettelee Euroopan unionin talletusten vakuusjärjestelmien toimivuutta. Tästä aiheutuneet jännitteet ovat osoittaneet, että vakuusjärjestelmien tarjoamassa suojassa ja niiden toiminnassa olevat puutteet ovat horjuttaneet tallettajien luottamusta ja että joidenkin jäsenvaltioiden tilanteen käsittelemiseksi toteuttamilla yksipuolisilla toimilla on merkittäviä rajat ylittäviä seurauksia ja epävakauttava vaikutus. Tämä on lisännyt yhteisen toiminnan tarvetta, jotta voidaan korjata havaitut puutteet ja toteuttaa sääntelyjärjestelmän perusteellinen uudelleenarviointi.

Neuvotellussa tekstissä näkyy esittelijä Ehlerin erinomainen työskentely. Hän sai talous- ja raha-asoiden valiokunnassa aikaan laajan yksimielisyyden. Hyväksymällä teksti ensimmäisessä käsittelyssä näytetään vihreää valoa uudistukselle, jossa käsitellään kahta kiireesti tarvittavaa asiaa: talletussuojan tason nostamista ja korvausten maksuaikojen lyhentämistä. Siinä luodaan myös perusta pankkitalletusten vakuuksien yhdenmukaistamiselle Euroopan yhtenäismarkkinoilla.

Kannatan ehdotusta, jonka mukaan talletussuojan taso nostetaan ensin vähintään 50 000 euroon ja yhdenmukaistetaan vuoden 2010 loppuun mennessä mahdollisesti 100 000 euroon vaikutusten arviointia koskevasta komission analyysistä riippuen. Tässä yhteydessä kiinnitetään huomiota kuluttajansuojaan, rahoitusalan vakauteen ja kilpailuun.

Lisäksi on asianmukaista, että komissiolle annetaan valtuudet mukauttaa määrää inflaation mukaan valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

Korvausten maksuajan lyhentäminen nykyisistä kolmesta kuukaudesta 20 työpäivään hallinnollisen tai tuomioistuimen päätöksen tekemisestä ja lyhentäminen vielä mahdollisesti 10 työpäivään ovat merkittäviä parannuksia samoin kuin hätärahaston käyttöönotto ja velvoite tarjota tallettajille tarvittavat tiedot sovellettavasta vakuusjärjestelmästä.

Kannatan varauksettomasti vaatimusta siitä, että komissio laatii vuoden 2009 loppuun mennessä perusteellisen kertomuksen, jossa käsitellään tärkeitä näkökohtia, kuten vakuusjärjestelmien rahoitusmekanismien yhdenmukaistamista, täydellisen suojan perusteltavuutta tietyissä tapauksissa, yhteisön vakuusjärjestelmän kustannuksia ja hyötyjä sekä talletusjärjestelmien ja muiden vaihtoehtojen keinojen välisiä yhteyksiä.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Talletusten vakuusjärjestelmästä annettuun direktiiviin talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta tehtävillä keskeisillä muutoksilla pyritään ennen kaikkea nostamaan talletussuojan tasoa, jotta voidaan suojata pienten sijoittajien talletukset ja säilyttää luottamus rahoitusjärjestelmään.

Nykyiseen rahoitusalan kuohuntaan ja sen muutoksiin liittyviä julkisia menoja on tällä hetkellä vaikea arvioida. Muutaman vuoden mahdollisesti jatkunut reaalisen BKT:n hidas kasvu voi jossain vaiheessa osoittautua julkisen talouden kestävyttä horjuttavaksi lisätekijäksi.

Tässä tilanteessa on suositeltavaa, että jäsenvaltioissa käytössä olevia rahoitusmekanismeja analysoidaan pikaisesti, jotta toteutettujen toimien vaikutuksia voidaan arvioida. On itsestään selvää, että talletusten vakuusjärjestelmät ovat tehokas ennaltaehkäisykeino, mutta ne vaikuttavat vain paikalliseen ympäristöön, jossa niitä sovelletaan. Tarvitsemme yhteisön laajuista koordinoitua, jotta tällaisia puutteita voidaan korjata, kun sijoittajat valitsevat erilaisten suojan tasojen välillä.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kansainvälistä pankkijärjestelmää raskaasti koetellut taannoinen rahoituskriisi on aiheuttanut tallettajille paljon huolta tulevaisuudesta ja talletusten turvattomuudesta.

Poistaakseen markkinoiden epävakaisuuden ja vaihtelevuuden sekä vaaran, että pankit, joilla on selviä tai piileviä maksuvalmiusongelmia, eivät pysty maksamaan, Euroopan parlamentti on laatinut yhdessä neuvoston kanssa direktiiviehdotuksen, jonka tarkoituksena on muuttaa talletusten vakuusjärjestelmiä talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta. Jotta voidaan palauttaa yleinen luottamus, varmistaa rahoitusalan asianmukainen toiminta sekä parantaa yksityisten säästäjien ja heidän perheidensä talletusten suojaa, 7. lokakuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti Euroopan komissiota esittämään kiireesti ehdotuksen, jolla edistetään Euroopan unionissa käytössä olevien talletusten vakuusjärjestelmien yhdenmukaistamista.

Toimenpiteessä, joka parlamentin on tarkoitus nyt hyväksyä, yksityisten säästäjien talletussuoja nostetaan vähintään 50 000 euroon, ja monet jäsenvaltiot tarkastelevat parhaillaan mahdollisuutta nostaa suojaa vähintään 100 000 euroon. Direktiivissä säädetään myös korvausten maksuajan lyhentämisestä enintään muutamaa viikkoon. Maksuaika on nykyään kolme kuukautta, ja sitä voidaan pidentää yhdeksään kuukauteen.

Globalisoituneessa taloudessa ja etenkin Euroopassa, jossa pankit ja alat lisääntyvät jatkuvasti, EU:n jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että alkuperävaltion pankki ja vastaanottavan valtion pankki tekevät tehokasta rajat ylittävää yhteistyötä. Tällaisessa yhteistyössä on taattava vakuudet ja varmistettava nopea korvausten maksaminen, jos luottolaitos menettää maksukykynsä tai joutuu vararikkoon.

Lopuksi totean, että Euroopan komission ehdottamassa direktiivimuutoksessa suojaa myönnetään ainoastaan tallettajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä, mutta soveltamisalaa olisi nähdäkseni asianmukaista hieman laajentaa siten, että se kattaa myös pienet ja keskisuuret yritykset. Ne osallistuvat aktiivisesti EU:n talouden tuotantoprosesseihin, ja niillä on korvaamattomat inhimilliset ja sosiaaliset voimavarat. Pk-yrityksille olisi kuitenkin myönnettävä oikeussuoja, joka suojaa niitä pankkien kaatumisen aiheuttamalta epävarmuudelta, parantaa niiden kilpailuasemaa sekä vakauttaa niiden talous-, rahoitus- ja työllisyystilannetta.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Nykyisen rahoituskriisin vuoksi meidän on laadittava varsin pikaisesti toimia, joilla poistetaan sen vaikutukset kansalaisiin ja Euroopan unionin talouteen.

Ehlerin mietinnössä käsitellään talletusten vakuuksia erittäin tasapainoisesti suojan määrän ja korvausten maksuajan osalta. Komission nykyisistä toimista huolimatta minun on tässä yhteydessä otettava esiin komission joustamattomuus pahenevan kriisin aikana. Se pyrkii estämään jäsenvaltioiden koordinoimattomat päätökset pankkien asiakkaiden talletusten suojaamisesta.

Koordinaation puutteen vuoksi asiakkaat ovat – joskin onneksi vain melko vähäisessä määrin – joutuneet paniikkiin, nostaneet rahansa ja siirtäneet ne sellaisissa jäsenvaltioissa toimiviin pankkeihin, joissa säästöt suojataan paremmin. Koska ihmiset on saatava taas luottamaan rahoituslaitoksiin, meidän on laadittava toimia, jotka ovat mahdollisimman joustavia mutta perustuvat samalla realistisiin oletuksiin.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että tapauksissa, joissa talletuksia ei voida arvioida, ehdotettu kolmen päivän maksuaika on epärealistinen, koska talletusten vakuusjärjestelmä luultavasti kaatuisi pelkästä numeroiden painosta. Pienten rahamäärien maksaminen poikkeuksellisesti kolmessa päivässä vaikuttaa siksi järkevältä tapauksissa, joissa pankkipalvelujen jatkuvuutta ei voida taata.

Olen iloinen, että talletusten vakuuksien vähimmäistaso nostetaan 100 000 euroon vuoden 2009 loppuun mennessä, mikä varmasti lisää tallettajien luottamusta rahoituslaitoksiin. Rahoituskriisistä saamiemme ensimmäisten kokemusten perusteella katson, että pienet ja keskisuuret yritykset, jotka eivät sivumennen sanoen usein saa tarvittavia lainoja kriisiaikoina, olisi sisällytettävä vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin soveltamisalaan, jotta niillä on ainakin yksi keino torjua kriisiä.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, maailmantalous on kääntynyt pääläelleen muutaman viime kuukauden aikana. Tulevaisuudennäkymät ovat kauhistuttavat. Odotettavissa on maksukyvyttömyyttä, konkurssseja, kansallistamista, hyvinvoinnin laaja katoaminen ja osakemarkkinoiden romahdus. Rahoitusinfrastruktuurimme keskeisten laitosten perusta on järkkynyt. Pankkimme ovat polvillaan ja kerjäävät apua jäsenvaltioiden hallituksilta.

Hallitukset eivät voi sulkea silmiään, koska pankeilla on strateginen merkitys reaalitalouden rattaiden voitelussa. On järkyttävää ja pelottavaa, että esimerkiksi eräs irlantilainen pankki on menettänyt 97 prosenttia arvostaan vain muutaman kuukauden aikana.

Talletusten vakuusjärjestelmillä on siksi ollut ratkaiseva merkitys suojehtaessa sijoittajia kaikkien aikojen pahimmalta rahoituskriisiltä, josta maailmantalous parhaillaan kärsii. Luku 100 000 euroa on psykologisesti ja taloudellisesti tärkeä, koska se saa sijoittajat vakuuttuneiksi siitä, että heidän elinikäiset säästönsä ovat turvassa.

Kiitän esittelijä Ehleriä työstä ja kannatan etenkin pk-yrityksille myönnettävien vakuuksien sisällyttämistä direktiivin soveltamisalaan. Pk-yritykset ovat suurin toivomme, ja meidän olisi ajateltava ensisijaisesti niitä etsiessämme valoa tunnelin päässä, koska haluamme selvittää nopeasti nykyisestä taantumasta.

Yhdyn myös vaatimukseen siitä, että toimien koordinoitua on lisättävä. Irlannin hallitus toimi yksin pyrkiessään pelastamaan irlantilaiset pankit. Tarvitsemme tulevaisuudessa virallisen välineen, jolla varmistetaan jäsenvaltioiden toimien parempi koordinoitua.

Totean lopuksi yleisemmin, ettemme saa unohtaa, että EU:n ja erityisesti euroalueen tiivis taloudellinen yhdyntymisen on valtava tärkeä. Se on suojannut meitä rahoituskriisin myrskyiltä. Tämä on erityisen tärkeää Irlannin kaltaisille pienille jäsenvaltioille. Pohjoinen naapurisaaremmen Islanti on esimerkki siitä, millainen kaaos voi aiheutua, kun valtio on yksin täysin eristyksissä muista. Islannin valuutta on romahtanut, ja sen talous on raunioina. Ei ole mitään takeita siitä, ettei näin olisi käynyt myös Irlannille tai muille pienille jäsenvaltioille, jos ne eivät olisi kuuluneet euroalueeseen.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä esittelijä, kiitän esittelijää asiantuntemuksesta ja yksityiskohtien huomioimisesta, joilla estetään ei-toivotut ongelmat, sekä parlamentaarista lähestymistavasta keskustelussa.

Tämä asia koskee kaikkia. Jokainen säästäjä on huolissaan rahoistaan, kun hänen pankkinsa joutuu vaikeuksiin. Jokainen säästäjä haluaa tietää, ovatko hänen rahansa turvassa. Jokainen säästäjä haluaa tietää, milloin ja miten heille maksetaan korvauksia. Kannatan siksi talletussuojan tason nostamista ja odotettavien vaikutusten arviointia, jotta voimme päättää, onko 100 000 euroa yhdenmukaistettu määrä vai vähimmäismäärä. Kannatan korvausten maksuaikojen lyhentämistä ja kiitän kaikkia kollegoja, jotka haluavat soveltaa näitä säännöksiä myös pk-yrityksiin. Pyydän komission jäsentä tutkimaan, onko tämä mahdollista ja miten.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, joidenkin mielestä Euroopan unioni toimii toisinaan tehottomasti, mutta tämä asiakirja on hyvä esimerkki siitä, että pystymme tarvittaessa toimimaan erittäin ripeästi, kun otetaan huomioon, miten lyhyessä ajassa olemme päässeet sopimukseen.

Haluan vain todeta, että tällä sopimuksella lähetetään Euroopan unionin kansalaisille erittäin tärkeä viesti siitä, että pystymme reagoimaan heidän tarpeisiinsa. Toinen erittäin tärkeä asia on se, että pystymme isoista eroistamme huolimatta sopimaan suurista asioista, kuten talletusten vakuuksien määrästä, korvausten maksuajasta ja muista tavallisille kansalaisille merkityksellisistä seikoista. Tämä kompromissi ei ehkä ole täydellinen, mutta se on joka tapauksessa hyvä osoitus siitä, että voimme toimia yhdessä.

Charlie McCreevy, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain toistaa, että vaikka tulokset eivät ole täysin tyydyttäviä komission näkökulmasta, emme halua viivästyttää tai vaarantaa kompromissia, jolla parannetaan tallettajien asemaa. Talletusten vakuusjärjestelmiä on vielä parannettava.

Sitoudun ilman muuta noudattamaan direktiivissä säädettyä velvoitetta, jonka mukaan komission on laadittava kertomus vuoden 2009 loppuun mennessä. Näissä kertomuksissa tarkastellaan parlamentin jäsenten tänä iltana esiin ottamia asioita. Kun keskustelemme jatkotoimien ja niiden perusteella mahdollisesti laadittavien ehdotusten tuloksista, toivon todella, että lopputulos on kunnianhimoisempi. Pyrimme ennen kaikkea käsittelemään EU:n tallettajien luottamusta pitkällä aikavälillä.

Christian Ehler, esittelijä. - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pyydän, ettette saivartelemalla ulospäin tulkintakysymyksistä romuta tätä näin lyhyessä ajassa tekemäämme kompromissia, joka oli

komission osalta pelkkä ilmoitus ja jonka parlamentti toteutti käytännössä neuvoston kanssa. Pyydän, että viestitätte ulospäin, mistä todella on kysymys. Kysymys on kolmen toimielimen erittäin nopeasta reagoinnista ja laajasta pohdinnasta, joka koskee välttämättömien toimien yhdenmukaistamista, sekä tarvittavista tutkimuksista, joilla on hyvin myönteinen ja suora vaikutus kansalaisiin. Tarkoituksena on nimittäin suojata lähes täysimääräisesti 90 prosenttia talletuksista ja lyhentää maksuaikoja. Meikin olemme tietenkin ajatelleet hätärahastoja.

Toistan vielä: tämä kompromissi tarkoita, että kolme toimielintä tai yksi niistä, nimittäin komissio, toteaa, että kompromissi on tehty, ja nyt alkaa hiusten halkominen, vaan tämä on yhteinen signaali. Sovelsimme siksi nopeaa menettelyä. Olisi leväperäistä poliittista toimintaa, jos alkaisimme halkoa hiuksia julkisesti. Meidän on välitettävä ulospäin tämä myönteinen viesti, jonka olemme yhdessä komission kanssa saavuttaneet. Muuten nykyisessä rahoituskriisissä saavutettaisiin juuri päinvastainen asia kuin se, jota kannatitte voimakkaasti ilmoituksessanne mutta jonka toteuttamisen me vasta mahdollistimme.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE). – (RO) Nykyinen talouskriisi vaatii poikkeustoimia nyt, kun yhä useampi eurooppalainen kärsii työttömyydestä ja talouden taantumasta. Kansalaisten pankkitalletusten vakuussuojan ylärajan nosto on tervetullut toimenpide, jolla säilytetään luottamus pankkijärjestelmään. Aluksi sovellettava 50 000 euron yläraja, jota nostetaan myöhemmin 100 000 euroon, on enemmän kuin riittävä valtioissa, joiden pankkijärjestelmien perinteet ovat vielä vakiintumattomat, kuten Romaniassa ja muissa entisissä kommunistisissa maissa. Nyt on tärkeää, että kukin maa soveltaa tätä toimenpidettä, koska muuten kansalaiset voivat joutua paniikkiin. Romaniassa ei ole paljon yli 50 000 euron talletuksia. Psykologisessa mielessä vakuussuojan enimmäismäärän nostolla voi olla vain myönteinen vaikutus, kun tiedetään, että kansalaisten tekemien talletusten määrä on laskenut syyskuuhun verrattuna kuusi prosenttia yksistään Bukarestissa. Tämä tarkoittaa, että noin 600 miljoonaa euroa on nostettu vain muutaman viikon kuluessa, mikä on ennenkuulumatonta näinä vuosina.

Toisaalta haluaisin Euroopan parlamentin jäsenenä kiinnittää huomionne siihen, että tätä toimenpidettä on täydennettävä tarkistamalla luotonantopolitiikkaa ja riskinottoa.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) EU:n säännöksillä on vuodesta 1994 lähtien varmistettu, että kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan talletusten vakuusjärjestelmää, jos jokin pankki joutuu konkurssiin, ja talletussuojan vähimmäismääräksi on vahvistettu 20 000 euroa. Nykyäänkin EU:n kansalaisten säästöt ovat valitettavasti keskimäärin 30 000 euroa, mikä osoittaa, että talletussuojan enimmäismäärää on nostettava yleisesti.

On erittäin myönteistä kehitystä, että Eurooppa-neuvosto teki 7. lokakuuta 2008 päätöksen, jossa jäsenvaltiot lupasivat maailmanlaajuisen rahoituskriisin vuoksi myöntää hätäapua, jotta yksityishenkilöiden talletuksille voidaan taata vähintään 50 000 euron suoja vuodeksi. Nyt esillä olevan komission aloitteen ansiosta tämä voidaan saattaa osaksi EU:n lainsäädäntöä, mikä auttaa säilyttämään EU:n tallettajien luottamuksen Euroopan rahoitusmarkkinoihin.

Komission suositusten perusteella suunnitellaan, että talletussuojan vähimmäismäärä nostetaan vuonna 2009 jopa 100 000 euroon, mikä on tallettajille erittäin tervetullut parannus.

Komission on kuitenkin ilman muuta otettava huomioon jäsenvaltioiden tosiasialliset valmiudet nostaa talletussuojan tasoa, jotta siitä ei tule kilpailua, jonka vuoksi köyhät jäsenvaltiot voivat joutua sellaiseen tilanteeseen, ettei niillä ole varoja luvattuihin vakuuksiin, mistä hyväuskoiset tallettajat voivat joutua kärsimään.

Koska EU:n rahoitusmarkkinat ovat nivoutuneet erittäin tiiviisti yhteen, kehotan esittelijän tavoin komissiota ja neuvostoa parantamaan välttämätöntä rajat ylittävää yhteistyötä ja suunnittelemaan konkreettisempia toimia, joilla voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot tekevät aiempaa tehokkaampaa yhteistyötä mahdollisessa kriisitilanteessa.

22. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

23. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.25.)